

సంఖ్య.		పుట.
17	సంకటచతుర్థీవ్రతము	316
18	జీవవారై కాదశీవ్రతము	329
19	శ్రవణద్వాదశీవ్రతము	339
20	శరన్నవరాత్రివ్రతము	343
21	స్వసింహజయంతీవ్రతము	369
22	శ్రీమంగళశౌరీవ్రతము	371
23	తులసీపూజావ్రతము	397
24	సంతానగోపాలపూజావ్రతము	406

శ్రీ రస్తు.

వ్రత రత్నాకరము

ద్వితీయభాగము.

—ॐ ఋషిపంచమీవ్రతము. ॐ—

* అథ భాద్రపదశుక్లపంచమ్యాం ఋషి పంచమీవ్రతమ్. తచ్చ మధ్యాహ్నాహ్వాదిన్యాం కార్యమ్. తథాచమాధవీయే— హారీతః—శ్లో. పూజా వ్రతేషు సర్వేషు మధ్యాహ్నాహ్వాజినీ తిథిః, దినద్వయే తు తద్వ్యాప్తిస్తా వా పూర్వవిధ్ధాయాం కార్యమ్. ఇతి మదనరత్నాత్.

మధ్యాహ్నా నద్యాదౌ గత్వాఽపామార్గకాష్ఠమన్య ద్వా అనిషిద్ధం (ఆమ్రాచి) కాష్ఠమాదాయ. “ఆయుర్బలం యశోవర్చః ప్రజాః పశు వసూనిద, బ్రహ్మ ప్రజ్ఞాం చ మేధాం చ త్వం సో దేహీ వనస్పతే.” ఇతి వనస్పతిం సంప్రార్థ్య. “ముఖ దుర్గం నాశాయ దంతానాం చ విశుద్ధయే, స్త్రీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేహం దస్తథావనమ్.” ఇతి దస్తథావనం కృత్వా తిలములకః శ్రీన కేశాన్ సంశోధ్య మృత్స్నానపూర్వం స్నాత్వా, (ఉత్ర వ్యాసహారీకః పౌరాణ ఉచ్యతే. ఆచమనాది దేశకాలకీర్తనాస్తే కాయిక వాచిక మానసికసాంసరిక జ్ఞాతా

* ఋషిపంచమీవ్రతము భాద్రపదశుక్లపంచమినాఁడు చేయవల యును. ఆపంచమి మధ్యాహ్నకాల వ్యాపినియై యుండవలయును. ఒకవేళ నాపంచమీతిథి యుభయదినవ్యాపినిగా నుండెనేని, మొదటిదినముననే వ్రతంబు చేయవలసినది.

జ్ఞాతస్పృష్టాస్పృష్ట భుక్తాభుక్త వీతాపీత సమస్తసాపక్షయ
 ద్వారా శరీరశుద్ధ్యర్థం ఋషిఃశ్చమీవ్రతాజ్ఞత్వేన అపామార్గ
 కాఽస్తైర్దస్తథావన పూర్వక మష్టోత్తరశతస్నానాని కరిష్యే. ఇతి
 సంకల్ప్య. గంగా గక్లేతి యోబ్రూయాత్ యోజనానాం శక్తై
 రపి, ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యోఽవిష్ణులోకం స గచ్ఛతి. స్నాత్వా
 ఆచమ్య.

(సువాసిన్యా. "హరిద్రే వీతవర్ణే త్వం హరిణీ జననజ్ఞానీ,
 అత స్త్వాం లేపయిష్యామి సౌభాగ్యం దేహి మేఽనఘే" ఇతి
 హరిద్రాం విలిప్య స్నాత్వా ఆచమ్య. "కుఙ్కుమం కౌన్దిగం
 దివ్యం కామినీకామసంభవం, స్నాన్యేఽహం కుఙ్కుమే నాతః
 ప్రసన్నో భవ మే హరే." స్నాత్వా (ఆచమ్య) శరీరశుద్ధ్యర్థం
 భస్మగోమయమృత్తికాస్నానాని కరిష్యే. భస్మస్నానం—స్వ
 రక్షాకరం భస్మ కామాద్యరివినాశనం, తస్య లేపనమా
 త్రేణ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. స్నాత్వా ఆచమ్య. గోమయ
 స్నానం—అగ్రమగ్రచరన్తీనా మోషధీనాం వనేపనే, తాసా
 మృషభపత్నీనాం పవిత్రం కాయశోధనమ్. తస్మై రోగాంశ్చ
 శోకాంశ్చ సుద గోమయ సగ్వదా. స్నాత్వా ఆచమ్య మృత్తి
 కాస్నానమ్—మృత్తికే హన మే పాపం యస్తయా దుష్కృ
 తం కృతం, త్వయా హతేన పాపేన గచ్ఛామి పరమాం
 గతిమ్. స్నాత్వా ఆచమ్య. అపామార్గకాష్ఠేన—“ముఖదౌర్ధం
 ధ్యనాశాయదస్తానాం చ విశుద్ధయే, శ్రీవనాయ చ గాత్రాణాం
 కుర్వేఽహం దస్తథావనమ్. ఏవమ్. ౧౦౮. వారం స్నాత్వా.
 గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, సర్వదే సిద్ధు కావే
 ర్శ్యాజలేఽస్తిక సన్నిధిం కురు. ఇతి తులసీదళేన జలమాలా

ద్య (సంభవే మహాసంకల్పః కార్యః) గణ్ఠాం ప్రార్థయేత్. “స్వస్తి నలినీ సీతా మాలతీ చ మలాపహా, విష్ణుపాదాబ్జసంభూతా గణ్ఠా త్రిపథగామినీ. భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నువీ త్రిదశేశ్వరి, ద్వాపరశైతాని నామాని యత్రయత్ర జలాశయే. స్నానయుక్తః స్వరేన్నిత్యం తత్ర తత్ర వసేద్ధిసా. శరీరేజర్ఘ్ణశీ భూతే వ్యాధిగ్రస్తే కళేబరే, జోషథం జాహ్నువీతోయం శ్రైద్యో నారాయణో హరిః పాపాహం పాపకర్తాహం పాపాత్తాపాపసంభవా, శ్రాపి హం కృపయా గణ్ఠే సర్వపాపహరా భవ.” ఇతి ప్రార్థ్య ఆర్ఘ్యాది దద్యాత్. “ఏహి సూర్య సహస్రాంశో తేజోంశో జగత్పతే, అనుకమ్పయ మాం భక్త్యా గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే.” సూర్యనారాయణాయేద మర్ఘ్యమి. భాగీరథీ నమస్తుభ్యం సర్వపాపప్రణాశిని, భక్త్యా తుభ్యం మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే. గణ్ఠాద్దు ఇదమర్ఘ్యమి. కశ్యపోఽత్రి ర్భగద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్విశ్మిష్ఠశ్చ సాగ్వీ చైవాప్యరున్ధ్రాః. ఆరున్ధ్రతీ సహిత కశ్యపాది సత్త్రిభ్య ఇదమర్ఘ్యం. ఇత్యర్ఘ్యాణి దత్వా యన్తయా దూషితం తోయం శారీరమలసంగమాత్, తద్దోషపరిహారార్థం యత్క్షాణం తర్పయామ్యహమ్. వస్త్రం నిప్పేద్య గర్భవృష్పాతీతహరిద్రా కుంభుమాదిభిర్గణ్ఠాం తులనీం సూర్యం చ నామ్నా పూజయేత్. ఇతి స్నానవిధిః.

సంభాగవ్యమస్త్రః.

దేశకాలా సంకీర్త్య అముకస్య కాయశుద్ధ్యర్థం పంచ గవ్యప్రాశనమహం కరిష్యే. గాయత్ర్యాగృహ్యోగోమూత్రం “గంధద్వార” ఇతి గోమయమ్. “ఆప్యాయస్వ” ఇతి చ

క్షీరం. “దధిక్రావణ్ణే” ఇతి వై దధి. “శుక్రమసి” ఇతి ఆజ్యమ్. “దేవస్యత్వా” ఇతి కుశోదకమ్ “ఆపోహిష్ఠామయ” ఇతి మంత్రయేత్. తస్య చతుర్భాగం హుత్వా సప్తపత్రాః శుభా దర్భా అక్షతాశ్చైవ సంయతాః. తేనైవోద్ధృత్య ఘోతవ్యమ్. ఆగ్నయే స్వాహా సోమాయ స్వాహా. ఇరావతీ ధేనుమతి హిఘాతగ్ం సూయవశినీ మనవే యశస్యే వ్యస్కూ భ్నాద్రోదసి విష్ణవేతే, దాధార పృథివీ మభితో మయూఖైః.

ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే త్రేధా నిదధేపదం, సమూఢ మస్య పాగ్ంసురే.

బ్రహ్మ జిజ్ఞాసం ప్రథమం పురస్తాద్విశీమత స్సుగు చోవేన ఆవహా. సబుద్ధియా ఉపమా అస్య విష్టా సృతశ్చ యోని మస తశ్చ వివః.

“గాయత్ర్యా విష్ణవే, బ్రహ్మణే, సూర్యాయ స్వాహా. ఇతి ఘోమం కుర్యా జలమధ్యే వా. ప్రణవేన అథచ కేశవేతి వా మస్త్రేణ స్త్రీణాం పఞ్చగవ్యం కుర్యాత్ ప్రాశయేత్.” ఇతి.

శ్లో. నద్యాదికే తదా స్నాత్వా కృత్వా నియమమేవ చ,
బ్రాహ్మణీ క్షత్రియా వైశ్యా శూద్రా వాపి వరాననే.
కృత్వా నైమిత్తికం కర్త గత్వా నిజగృహం పునః,
వేదిం సమ్యక్ప్రకూర్విత గోమయేనోపలిప్యతామ్.

ఇతి హేమాద్రై.

రజ్జవల్లీసమాయుక్తే సర్వతో భద్రమణ్డలే,
అవ్రణం సజలం కుమ్భం తామ్రం మృణ్మయమేవ వా.
సంస్థాప్య వస్త్రసంయుక్తం కణ్ఠదేశే విశోభితం,
ఋషారత్నసమాయుక్తం గన్ధపుష్పాక్షతైర్మృతమ్.

సహిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేన వా,
 వంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూణ్ణేన చైవహి.
 ఆచ్ఛానయేత్తం చేలేన లిఖే దప్తదళం తతః,
 తత్ర సప్త ఋషీన్ దివ్యాన్ శక్తియుక్తః ప్రపూజయేత్.

అథ పూజావిధానమ్

ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభతీర్థా మమ.....
 అరున్ధతీసహిత కశ్యపాచిఋషిప్రీత్యర్థం ఋషిపూజనం కరిష్యే.
 తదజ్ఞత్వేన యమునాపూజాం కరిష్యే. పాత్రం ప్రత్యుశ్య,
 శుద్ధోదకం పూరయిత్వా, ప్రతిమాం సంస్థాప్య, కలశోపరి
 పుష్పనూల్యాదినా అలంకృత్య, తదుపరి రసాలపర్ణాన్యాస్తీ
 ర్య, గణపతిపూజాం కృత్వా.

యమునార్చనా.

శ్లో. ఊరోదార్ణవసమ్భూతే ఊరవర్ణసమప్రభే,
 ప్రసాదం తురు మే దేవి యమునే తే నమో నమః.

ఇతి ధ్యానమ్.

విష్ణుపాదసముద్భూతే సర్వకామప్రదాయినీ,
 సర్వసాభాగ్యదే దేవి యమునాయై నమోఽస్తు తే.

ఆవాహనమ్.

సూర్యపాదాబ్జసమ్భూతే సర్వలోకహితప్రియే,
 సర్వపాపవినిర్ముక్తే తుష్టాయై తే నమోఽస్తు తే.

పాద్యమ్.

కృష్ణవేణ్యై నమస్తుభ్యం కృష్ణవర్ణే సులక్షణే,
 విష్ణుప్రియే మహాదేవి కృష్ణవేణ్యై నమో నమః.

మధుపర్కమ్.

సహ్యాపాదే నమస్తుభ్యం శంకరాధ్యశరీరిణి,
సర్వలోకహితే దేవి భీమరథ్యై నమోఽస్తు తే.

పఞ్చామృతస్నానమ్.

సింహపాదే నమస్తుభ్యం నరసింహసమన్వితే,
సర్వలక్షణసమ్పూర్ణే భవనాశిని తే నమః.

శుద్ధోదకస్నానమ్.

విష్ణుపాదోద్భవే దేవి గణ్డే త్రిపథగామిని,
జటాజూటగతే శమ్భోరాభగీరత్యై నమోఽస్తు తే.

వస్త్రమ్.

గోదావరి నమస్తుభ్యం. సర్వాభీష్టప్రదాయిని, స్వపాపవిని
స్థితే వృద్ధగణ్డే నమో నమః యమునాయై కళ్ళుకమ్. రాజతం
బ్రహ్మసూత్రం కాళ్ళునాళ్ళోత్తరీయకమ్. అహం దాస్యామి
దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. యమునాయై యజ్ఞోప
సీతమ్. మాణిక్య ముక్తాఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధవైష్యు
పుపుప్పరాగైః, దేవాక్షనాభిశ్చ కృతం గృహోణ దివ్యాని
రత్నా భరణాని దేవి. యమునాయై ఆభరణాని.

చందనాగురుకస్తూరి గోరోచన సకుంకుమైః,

హిమవాలుకసంయుక్తో గంధోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

యమునాదేవ్యై గంధాః ధారయామి.

శాలేయాంశ్చస్త్రీవర్ణాభాః హరిద్రామూర్ణసంయుతాః,
అక్షతాంశ్చ ప్రయచ్ఛామి యమునే తే నమో నమః.

అక్షతాః సమర్పయామి.

మన్దారైః పారిజాతైశ్చ పాటలాశోకచమ్పకైః,
త్వాం పూజయామి దేవేశి వరదామై నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై పుష్పాణి పూజయామి
అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాంగుల నమః	పాదౌ	పూజయామి.
చఃలాగ్నై	జానునీ	”
కమలవాసినై	కటిం	”
థాత్రై	నాభిం	”
మన్మథవాసినై	స్తనౌ	”
లలితాగ్నై	భుజిం	”
కమ్బుగ్రీవాగ్నై	కణ్ఠం	”
మాయాగ్నై	ముఖం	”
శ్రీగ్నై	లలాటం	”
భాగీశ్వర్యై	శిరః	”
యమునాగ్నై	సర్వాణి అజ్ఞాని	”

“దశాజ్ఞం గుర్గులోపేతం...” ఇతి మస్త్రేణ ధూపః.

“సాజ్యం త్రినర్తి...” ఇతి మస్త్రేణ దీపః.

సర్వభక్తిశ్చ భోజ్యైశ్చ రసైః పద్భిః సమన్వితం,
నైవేద్యం స్వాదు చానీతం ప్రీత్యర్థం దేవి గృహ్యతామ్.
యమునామై తాత్కాలికనైవేద్యం సమర్పయామి. పానీయం
పాపనం శ్రేష్ఠం గణ్ఠాదిసరిదుర్భ్రతం, స్వీకురుష్వ మహాదేవి
యమునామై నమోఽస్తుతే. స్వాదూదక, హస్తప్రక్షాళన, పాద
ప్రక్షాళనాని సమర్పయామి. “పూగీఫలసమాయుక్తం—”
ఇతి తామ్బూలమ్.

ఆజ్ఞానధ్యాస్తవిధ్యంసి కర్తదక్షే సురేశ్వరి, నీ రాజయామి దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. వేదాహమేతం పురుషం మహాస్తమ్ ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే, సర్వాణి రూపాణి విచిత్ర్య ధీః నామాని కృత్వాభివదన్ యదాస్తే. యమునా దేవ్యై నీ రాజనందర్శయామి. కరిష్యామి వ్రతం దేవి త్వద్భక్త స్వత్పరాయణః, గృహణేదం మహాదేవి యమునాయై నమోఽస్తు తే. యమునాయై ప్రార్థనా. త్రాహిత్రాహి మహాదేవి సర్వ పాపహరేశుభే, నమామి శిరసా దేవి శరణం త్వాం వ్రజామ్య హమ్. యమునాదేవ్యై ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి. ఛత్రచామరాది నానావిధోపచారాన్ సమర్పయామి. యస్య స్తుత్యా...యమునాదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

అథ ఋషిపూజా.

ఆదౌ ప్రత్యేకమేకైకం ఋషిం సంపూజ్య తదనంతరం సమస్తా సర్వాన్ ఋషీన్ సంపూజయేత్. (మొదట నొక్కొక్క ఋషిని వేరుగా పూజించి, పిదప నందఱ నేకముగాఁ బూజింపవలయును.) ఏవంగుణేత్యాది సంకల్ప్యి.

అథ సప్తఋషి ధ్యానమ్.

1. కశ్యపః సర్వలోకాధ్యః సర్వశాస్త్రార్థోవిదః,
ఆత్మయోగబలేనైవ సృష్టిస్థిత్యస్తకారకః.

౧ కశ్యపాయ నమః ధ్యానమ్.

2. అగ్నిహోత్రరతం శాస్త్రం సదా వ్రతపరాయణం,
సత్కర్తనిరతం దాస్తమర్చయే దత్రి మవ్యయమ్

౨ అత్రయే నమః ధ్యానమ్.

3. జటిలం తపసా సిద్ధం యజ్ఞసూత్రాక్షధారిణం,
కమణ్డలుధరం నిత్యం భరద్వాజం నతోఽస్త్వహమ్.

3 భరద్వాజాయ నమః ధ్యానమ్.

4. కృష్ణాజినధరం దేవం సదండపరిధానకం,
దిర్ఘపాణిం జటాజూటం విశ్వామిత్రం సనాతనమ్

౪ విశ్వామిత్రాయ నమః ధ్యానమ్.

5. యోగాధ్యః సర్వభూతానామన్నదానరతః సదా,
అహాల్యాయః పతిః శ్రీమాన్ గౌతమః సర్వపాపనః.

౫ గౌతమాయ నమః ధ్యానమ్.

6. అక్షసూత్రధరం దేవమృషీణా మధిపం ప్రభుం,
దగ్ధపాణిం జటాజూటం మహాతేజస్వినం భజే.

౬ జమదగ్నయే నమః ధ్యానమ్.

7. శివధ్యానరతం శాస్త్రం త్రిదశైరభిపూజితం,
బ్రహ్మసూనుం మహాత్మానం వసిష్ఠం పూజయే సదా.

౭ వసిష్ఠాయ నమః ధ్యానమ్.

అథ కశ్యపపూజా.

జటిలం భస్మదిగ్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.

ఋషే మంత్రకృతా మిత్యస్య మస్తస్య కశ్యపఋషిః,
కశ్యపో దేవతా పక్షిశృంగః. కశ్యపావాహనే వినియోగః.
ఋషే మస్తకృతాం స్తోమైః కశ్యపోద్వర్ధయన్ గిరః, సోమం
నమస్య రాజానంయో యజ్ఞేవీరుధాంపతి. రింద్రాయేన్దోపరివ్రవ.

ఓంభూః అదితిసహితకశ్యపమావాహయామి. ఓంభువః...యా
త్ — కశ్యపాయ ఆసనం సమర్పయామి. మరీచిపుత్రాయ పా
ద్యం. సూర్యజనకాయ అర్ఘ్యం. ఇంద్రతాతాయ ఆచమనీయమ్.
వామనగురవే మధుసర్కమ్. అదితిభర్త్రే షణ్షామృతస్నా
నమ్. బ్రహ్మనేత్రే శుద్ధోదకస్నానమ్. దేవప్రియాయ వస్త్ర
ద్యయమ్. సువర్చనే యజ్ఞోపవీతమ్. విశాలాక్షాయ ఆభరణాని.
స్వవిదే గన్ధమ్. మహతే అక్షతాన్.

కశ్యపాయ నమః	దేవప్రియాయ నమః
మరీచిపుత్రాయ,,	సువర్చనే ,,
కవిజనకాయ ,,	విశాలాక్షాయ ,,
ఇంద్రతాతాయ ,,	సర్వవిదే ,,
వామనగురవే ,,	మహతే ,,
అదితిభర్త్రే ,,	విమలాయ ,,

విమలాయ పుష్పాణి సమర్పయామి. క్షిమతే ధూపమ్.
ఆకల్తషాయ దీపమ్ సుమనోరథాయ నైవేద్యమ్. జటినే
తామూబలమ్ దీప్తతేజసే నీరాజనమ్. దణ్డినే మస్త్రపుష్పాణి.

2 అథ అత్రిపూజా.

మరీచితనయం దేవం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
ఆనసూయాపతిం శాస్త్రమత్రిం నిష్కల్పవం మునిమ్.
జటిలం భస్మద్విగ్ధాజ్ఞం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్
సకుశం చోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

స్వర్భానో రిత్యస్య మస్త్రస్య మరీచిపుత్రోఽత్రీఋషిః,
అత్రిధేవతా త్రిష్టుప్ఘన్దః, అత్ర్యావాహనే వినియోగః.

మస్త్రః. స్వర్భానో రథ యద్విన్దియా మా అవోదివా వర్త
 మానా ఆవాహయన్, గుహ్యం సూర్యం తమసావవృతే న
 తురీయేణ బ్రహ్మణా వింద దత్రికి. ఓంభూఃఅనసూయాసమేత
 మత్రిమావాహయామి, ఆత్మయే నమః ఆసనమ్. క్షిమతే
 పాద్యమ్. యోగీస్త్రియ అర్ఘ్యమ్, దత్తాత్రేయప్రియాయ
 ఆచమనీయమ్. చన్ద్రితాతాయ మధుపర్కమ్. అనసూయా
 వతయే వజ్రాన్మృతమ్. నిత్యశుద్ధాయ శుద్ధోదకమ్. వల్కల
 ధారిణే వస్త్రమ్. బ్రహ్మిష్ఠాయ యజ్ఞోపవీతమ్. దీప్తాయ ఆభర
 ణమ్. దణ్డధారిణే గన్ధమ్. త్రిమూర్తిజనకాయ అక్షతాన్.
 ఊర్ధ్వరేతనే పుష్పాణి పూజయామి—

1. ఆత్మయే నమః	5. చన్ద్రితాతాయ నమః
2. క్షిమతే	6. ద్యుతిమతే
3. యోగీస్త్రియ	7. త్రిమూర్తిజనకాయ
4. దత్తాత్రేయప్రియాయ	8. మరీచిపుత్రాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

సుగన్ధదేహీయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపం.
 నిత్యతృప్తాయ నైవేద్యమ్. విరాగిణే తామ్బూలమ్ ఆర్చి
 ష్యతే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్ణవే మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినే
 ప్రదక్షిణమ్. దమినే నమస్కారాన్. కల్తషఘ్నాయ పున
 రర్ఘ్యమ్ ఆత్మయే సర్వోపచారాన్.

3. భరద్వాజపూజా.

భరద్వాజం మహాశాస్త్రం సుశీలాపతిమూర్తితం,
 అక్షస్రగ్గన్ధహస్తం చ మునిమాన్జీరసం భజే.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాంగం సాక్షిసూత్రకమణ్ణలుం,

వల్కలాజినకాపీనం సాతపత్రం సదన్డాకమ్,
 నకుశం సోత్తరీయం చ సవత్సీకం ప్రపూజయేత్.

ఆవిష్ట స్మిత్యస్య మస్త్రస్య సౌజీకో భారద్వాజ ఋషిః
 త్రిష్టప్చంద్రః. భరద్వాజోదేవతా, భరద్వాజావాహనే విని
 యోగః. ఆవిష్టతేతి హి హితం యదాసీద్యజ్ఞస్యథామ పరమం
 గుహః యత్, థాతుర్ద్యతానాత్పవిత్రుశ్చ విష్ణోగ్భరద్వాజో
 బృహదాచక్రే అగ్నేః. ఓం భూః. సుశీలాసహితం భరద్వాజ
 మూవాహయామి. భరద్వాజాయ నమః ఆసనమ్. భ్రాజిష్టవే
 పాద్యమ్. విదుషేఅర్ఘ్యమ్. అకల్తషాయఆచమనీయం, వల్కల
 థారిణే మధుపర్కమ్. పవిత్రదేహాయ షష్ఠామృతస్నానమ్.
 పరిశుద్ధాయ శుద్ధోదకస్నానమ్. జ్ఞానినే వస్త్రమ్. మునయే
 యజ్ఞోపవీతమ్. బ్రహ్మచారిణే ఆభరణాని. త్రికాలజ్ఞానినే గంధం
 సమర్పయామి. మునయే అక్షతాః. పవిత్రాయ పుష్పాణి
 పూజయామి.

1. భరద్వాజాయ నమః	7. పరిశుద్ధాయ నమః
2. భ్రాజిష్టవే	8. జ్ఞానినే
3. విదుషే	9. మునయే
4. అకల్తషాయ	10. బ్రహ్మచారిణే
5. వల్కలథారిణే	11. త్రికాలజ్ఞాయ
6. పవిత్రదేహాయ	12. సుప్రసిద్ధాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి. సునాసికాయ ధూపమ్.
 జ్ఞానినే దీపమ్ అవాప్తసకలకామాయ నైవేద్యమ్. సుమన
 స్కాయ తామూలమ్. తేజసే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్టవే మస్త్ర
 పుష్పమ్. శితకోథాయ ఆత్మప్రదక్షిణమ్. ఆనన్దినే నమః.

స్కారాన్. ముముక్షువే పునరన్వయం, భరద్వాజాయ సర్వోపచారాన్.

4. విశ్వామిత్రపూజా.

హిరణ్యగర్భసమ్భూతం జటామకుటధారిణం,
 కుముద్వనీపతిం శాస్త్రం విశ్వామిత్రచహం భజే.
 జటిలం భస్మదిగ్భాజం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్కలాజినకౌసీనం సాతపత్రం సదన్డాకం,
 సనుశం శిశ్రితీయం చ సవత్సీకం ప్రపూజయేత్.

ఇమే భోజా ఇత్యస్య మన్తస్య, ప్రగాఢో విశ్వామిత్రః
 ఋషిః. త్రైపుటః ఛందః. గాధిపుత్రో విశ్వామిత్రో దేవతా.
 విశ్వామిత్రోవాహనే వినియోగః. మన్తః—ఇమేభోజా అజ్జిర
 సో నిరూపా దివస్సుత్రాసో ఆసురస్య వీరాః, విశ్వామిత్రాయ
 దదతో మఘాని సావే ప్రతిరం చ ఆయుః ఓం భూః. కుముద్వతీ
 సకీతం విశ్వామిత్ర మూవాహాయామి. విశ్వామిత్రాయ నమః
 ఆసనమే దగ్ధకల్తమాయ వాచ్యమే. శుద్ధబుద్ధయే అర్ఘ్యం సమ
 ర్పయామి. ఉగ్రతపసే ఆచమనీయమ్. అవ్యగ్రాయ నమః మధు
 పర్కమ్. దన్డాపాణయే పఞ్చాయుతమ్. కమణ్డలుధరాయ
 శుద్ధోదకమ్. అజినామృతాయ వస్త్రమ్. తేజస్వినే యజ్ఞోప
 వీతమ్. రమ్యాయ ఆభరణాని. కుశికపాత్రాయ గన్ధమ్. వర
 దాయ అక్షతాన్.

గాయత్రీప్రియాయ నమః
 వేదశాస్త్రార్థతత్వజ్ఞానాయ
 నమః
 అమాయినే

బ్రహ్మరయే నమః
 ముముక్షువే
 వీరాయ
 దగ్ధకల్తమాయ

అనఘతేజసే నమః
 బుద్ధిప్రదాయ
 ఉగ్రతపసే
 అవ్యగ్రాయ
 దణ్డపాణయే
 కమణ్డలుభరాయ

అజినామ్బరాయ నమః
 తేజస్వినే
 రమ్యాయ
 మళికపౌత్రాయ
 వరదాయ
 గాధితనూభవాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

కమండలుభరాయనమః ధూపమ్. తేజసేనమః దీపమ్. రమ్యాయ నమః నైవేద్యమ్. కౌశికాయ నమః తామ్బూలమ్. వరదాయ నమః నీరాజనమ్. గాధితనయాయ నమః. మస్త్రపుష్పమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. గాయత్రీజపనన్దాయ నమః నమస్కారాన్. వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వామిత్రాయనమః సర్వోపచారాన్ సమర్పయామి.

5. అథ గౌతమపూజా.

రహోగణాత్తజం శాస్తం త్రిపుణ్డ్రాజ్జితమస్తకం,
 అక్షస్రక్కుణ్డలే దణ్డాన్ దధానం గౌతమం భజే.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాగ్ధం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అభిత్వ్యా గౌతమ ఇత్యస్య మస్త్రస్య గౌతమఋషిః. గాయత్రీఛందః గౌతమో దేవతా. గౌతమావాహనే వినియోగః. మస్త్రః—అభిత్వ్యాగౌతమా గిరా జాతవేదోవిచర్షణేద్యుమ్యై రభిప్రణోనుమః. ఓంభూః. అహల్యాపతింగౌతమమావా

హాయామి. గౌతమాయ నమః ఆసనమ్. భస్మాదూలితవిగ్రహాయ నమః పాద్యమ్. రుద్రాక్షమాలినీ నమః అర్ఘ్యమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ఆచమనీయమ్. దేవపూజానిరతాయ నమః మధుపర్కం సమర్పయామి. అహల్యాచతయే నమః పఞ్చామృతమ్. ధ్వస్తసాపాయనమః శుద్ధోదకస్నానమ్. కమణ్డలుధరాయ నమః వస్త్రం. సువర్చనే నమః యజ్ఞోపవీతమ్ నిష్కల్తషాయ నమః ఆభరణాని. నిరుపద్రవాయ నమః గన్ధాన్. నిరహంకారాయ నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి.

గౌతమాయ నమః

భస్మాదూలితవిగ్రహాయ

రుద్రాక్షమాలినీ

శివలింగార్చకాయ

అహల్యాచతయే

ధ్వస్తసాపాయ

కమణ్డలుధరాయ

సువర్చనే నమః

నిష్కల్తషాయ

నిరుపద్రవాయ

నిరహంకారాయ

వల్కలామృతాయ

నిశ్శృశ్చస్తాయ

నిర్దోహాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

విమలాయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపమ్. నిత్యతృప్తాయ నమః నైవేద్యమ్. అక్లేశాయ నమః తామ్బూలమ్ ఐరదాయ నమః నీరాజవమ్. జటినే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినేనమః ప్రదక్షిణమ్. ముముక్షువే నమః నమస్కారాన్. గౌతమాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. గౌతమాయనమః సర్వోపచారాన్.

6. జమదగ్ని పూజా.

శాస్త్రం జితారిషడ్వర్గం భృగుపుత్రం మహాద్యుతిం,
 దణ్డాక్షసూత్రపాణిం చ జమదగ్నిం నమామ్యహమ్.
 జటిలం భస్మద్ధిగాంగం సాక్షసూత్రకమణ్ణలుం,
 వల్కలాజినకాపీనం సాతపత్రం సదణ్ణకమ్.
 నకుశం సోత్తరీయం చ సవత్సీకం ప్రపూజయేత్.

ప్రసూతోభక్ష మిత్యస్య మస్తస్య ప్రగాఢోజమదగ్ని
 ఋషిః జగతీఛందః. జమదగ్నిర్దేవతా. జమదగ్నివాహనో
 వినీయోగః మంత్రః ప్రసూతోభక్ష మఃరం చరామఃస్తోమం
 చేమం ప్రథమః సూరి రున్నృజే. సుతే సాతేన యద్యాగమం
 పాం ప్రతి విశ్వామిత్రజమదగ్నిదమే ఓం భూః. రేణుకా
 వతింజమదగ్నిమావాహయామి. జమదగ్నయే నమః ఆసనమ్.
 నిర్మదాఢు నమః పాద్యమ్. వీతరాగాయ నమః ఆఘ్ర్యమ్.
 కాన్తిమతే నమః ఆచమనీయమ్. శాన్తాయ నమః మధు
 పర్కమ్. దాన్తాయ నమః క్షామృతమ్ శుచయే నమః
 శుద్ధోదకమ్. రామప్రియాయ నమః వస్త్రమ్ అకామాయ
 నమః యజ్ఞోపవీతమ్. భక్తప్రియాయ నమః ఆభరణాని.
 దండినే నమః గన్ధమ్ చణ్డాయ నమః అక్షతాకా.

కమణ్ణలుధరాయ నమః
 సాక్షసృజే
 దయాళవే
 వోషవరితాయ
 ఇష్టాయ
 విమలాయ

కల్పపాపహరాయ నమః
 ఇష్టప్రదాయ
 ఇష్టాయ
 పుష్టాయ
 తుష్టాయ
 జమదగ్నయే

త్వగమ్భురాయ నమః పుష్పాణి. దోషవర్జితాయ నమః
 ఘాపమ్. జ్ఞానినే నమః దీపమ్ విమలాయ నమః నైవేద్యమ్.
 కల్పషాపహారాయ నమః తామ్బూలమ్. ఇష్టప్రదాయ నమః
 నీరాజనమ్ శిష్టాయ నమః మస్త్రపుష్పమ్. శ్రేష్ఠాయ నమః
 ప్రదక్షిణమ్. పుష్టాయనమః నమస్కారాః విశిష్టాయనమః పున
 రర్ఘ్యమ్ జనుదగ్ధ్యయే సర్వోపచారిపూజాం సమర్పయామి.

7 అథ వసిష్ఠపూజా.

తపోనిధిం దయాశిస్థుం బ్రహ్మణ్యం బ్రహ్మసంభవం,
 స్రగ్ధంభసాణిం వరదం వసిష్ఠం ప్రణమామ్యహమ్.
 జటిలం భస్మదిగ్ధాంగం సాక్షిసూత్రకమణ్డలం,
 వల్మలజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సుతీకం ప్రపూజయేత్.

స్విత్యభ్యామ్మా ఇత్యస్య మస్త్రస్య మైత్రావరుణో
 వసిష్ఠ ఋషిః, త్రిష్టంభ శబ్దః. వసిష్ఠో దేవతా. వసిష్ఠావాహనే
 వినియోగః మస్త్రః. స్విత్యభ్యామ్మా మాదక్షిణతస్కపర్దా ధియం
 జిచ్ఛాసో అభిహించ మస్తుః, ఉత్తవ్వనోచే పరిబర్హిషోస్మాన్న మే
 దూ రాదవితవే వసిష్ఠాః ఓం భూః. ఆరుఢతీవతిం వసిష్ఠమావా
 హయామి వసిష్ఠాయ నమః ఆపనమ్. పరిష్ఠాయ నమః సా
 ద్యమ్. గరిష్ఠాయ నమః అర్ఘ్యమ్. ధర్మిష్ఠాయ నమః ఆచమనీ
 యమ్. అపఢ్ధశతయే నమః మధువర్కమ్. దీప్తిమతే నమః
 పఞ్చామృతస్నానమ్. త్రికాలజ్ఞాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 యోగినే నమః వస్త్రమ్. రామప్రియాయ నమః యజ్ఞోపవీ
 తమ్. శరణాగతవత్సలాయ నమః ఆభరణమ్. మనోరథఫల
 ప్రదాయ నమః గర్భమ్. భక్తాభీష్టప్రదాయ నమః అక్షతాః.

వసిష్ఠాయ నమః
 వరిష్ఠాయ
 గరిష్ఠాయ
 ధర్మిష్ఠాయ
 అరునతీవతయే
 దీప్తిమతే

త్రికాలజ్ఞాయ నమః
 యోగినే
 రామప్రియాయ
 శరణాగతవత్సలాయ
 మనోరథఫలప్రదాయ
 భక్తాభీష్టప్రదాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

నిష్కల్పషాయ నమః ధూపమ్. మైత్రావరుణాయ నమః దీపమ్. బ్రహ్మచారిణే నమః నైవేద్యమ్. విరాగిణే నమః ఆం మ్యాలమ్. జ్ఞానినే నమః నీరాజమ్ జటినే నమః పునరర్ఘ్యమ్. వేదవిదే నమః మన్తపుష్పమ్ దాంతాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. శాంతాయ నమః నమస్కారాన్. బ్రహ్మిష్ఠాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. వసిష్ఠాయ నమః సర్వోపచారపూజాః సమర్పయామి.

అథ అగస్త్యపూజా.

లోపాముద్రాపతిం దేవమగస్త్యమృషిసత్తమం,
 దక్షిణాశాపతిం రామతారకప్రియమూర్తితమమ్.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాజ్ఞం సాక్షసూత్రకవణ్ణులం,
 వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్ణకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సకత్పికం ప్రపూజయేత్.

అగస్త్యః ఖనమాన ఇత్యస్త్య మన్తస్త్య, అగస్త్య ఋషిః త్రిష్టుప్ ఛండః అగస్త్యో దేవతా. అగస్త్యావాహనే వినియోగః మన్తః అగస్త్యః ఖనమానః ఖనిత్రీః ప్రజామపత్యం. బలమిచ్ఛమానాః ఉభౌవర్ణావృషిరుగ్రః పుషోష సత్యాదేవే హ్యశిషోః జిగాయ. ఓం భూః. లోపాముద్రాసమేతమగస్త్య

మావాహయామి. లోపముద్రాపతయే నమః ఆసనమ్. ఆత్మ
 వతే నమః అర్చ్యమ్. ఇచ్ఛాస్పృష్టయే నమః పాద్యమ్. ఈషణ
 త్రయవర్జితాయ నమః ఆచమనీయమ్. ఉత్తమాయ నమః
 మధుపర్కం సమర్పయామి. ఊర్జితతపసే నమః ఋష్యామృత
 స్నానమ్. ఋగ్యజుస్సామపారగాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 ఋణమోచనాయ నమః వస్త్రమ్. లుప్తపాపాయ నమః యజ్ఞోప
 వీతమ్. సీంకారప్రియాయ నమః ఆభరణాని. ఉదారాయ
 నమః మాంబికాః.

అగస్త్యాయ నమః
 లోకసంజలయ
 లోపాముద్రాపతయే
 కుమ్భసమ్భవాయ
 సముద్రసాయినే
 సాక్షిణే
 సనాతనాయ
 రామప్రియాయ

రజ్జితతపసే నమః
 కారకాయ
 తారాయ
 తాపసప్రియాయ
 విష్వగురవే
 వీతరాగాయ
 నిష్ఠురతాయ
 నిశ్వాత్తనే

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

గనభానాయ నమః ధూపమ్ బ్యోతిష్ఠతే. నమః దీపం
 దర్శయామి సారగ్రాహిణే నమః నైవేద్యమ్. శుచయే నమః
 తాంబూలమ్ ప్రకాశరూపాయనమః నీరాజనమ్. ధనదాయ
 నమః దక్షిణామి. సువర్పసే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సురేంద్ర
 వర్దితాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. ఋషివర్యాయ నమః నమస్కా
 రాన్. ప్రసన్నాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. శ్రీఅగస్త్యాయ నమః
 సర్వోపచారపూజాః.

అథ అరుణ్యతీపూజా.

అరుణ్యత్యై నమః ధ్యానమ్. వసిష్ఠపత్నైశ్చై నమః ఆవాహనమ్. సత్యై నమః ఆసనమ్. పతివ్రతాయై నమః పాద్యమ్. సౌమంగల్యహేతవే నమః అర్ఘ్యమ్. తపస్విన్యై నమః ఆచమనీయమ్. మునిధర్మప్రవర్తిన్యై నమః మధుపర్కమ్. సిన్ధ్యనిర్మలాయై నమః స్నానమ్. మానిన్యై నమః వస్త్రమ్. గోష్ఠ్యనమః కఞ్చుకమ్. ధర్మరతాయై నమః గంధమ్. అక్షతవ్రతాంగులై నమః అక్షతాణ్. సుమజ్జల్యై నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. వసిష్ఠప్రియాయై నమః కంజుకమ్. సుగుణోజ్జ్వలాయై నమః ఆభరణాని. పాపనయ్యై నమః పుష్పాణి. హవిర్లప్తప్రియాయై నమః ధూపమ్. జ్యోతిర్మయానయై నమః దీపమ్. ధర్మబ్రహ్మనన్దవత్సయై నమః నైవేద్యమ్ సర్వభూతానురాగిన్యై నమః తామూలమ్. క్రతుదక్షిణాంగులై నమః దక్షిణామ్. ఋషిపత్నీసమాశ్రితాయై నమః నీరాజనమ్. మంత్రజ్ఞాయై నమః మస్త్రపుష్పమ్ శింశుమారగతయే నమః ప్రదక్షిణమ్. సర్వలోకనమస్కృతాయై నమః నమస్కృతాణ్. వసిష్ఠకుటుంబిన్యై నమః పునరర్ఘ్యమ్.

స్తృతిమాత్రేణ భక్తానాం సర్వసాపాపనోదిని,
 సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరే మాతర్లర్కనాత్పుణ్యదాయిని.
 పతివ్రతాగ్రగణ్యే త్వం సౌమజ్జల్యసుఖప్రదే,
 అరుంధతి మహాదేవి బ్రహ్మశక్తే చిరంతని,
 జయ త్వం నిత్యకల్యాణి వసిష్ఠైకకుటుంబిని.

పాపవత్సం చ సౌభాగ్యం సుఖం శాశ్వతమేవ చ,
 మహాదేవి జగద్వంద్యే వ్రతసంపూర్ణతాం కురు.

ఇతి సంప్రార్థ్య.

తా. భాద్రపద శుక్లపంచమినాఁడు ఋషీంద్రులు నా పూజలం గొని, నా పాపంబులను దహించివేయుదురుగాక! పాద్యమును గ్రహింతురుగాక!

అరుంధతీ...ర్షీణాం పాద్యమ్.

గంధపుష్పాక్షతోపేత మర్ఘ్యం గృహ్నిత భో ద్విజాః,
ప్రసాదం కరుత ప్రీతాః ప్రణతాయాః సదా మమ.

తా. ఓ ఋషులారా! నే నొసఁగు గంధపుష్పాక్షతల తోఁగూడినయర్ఘ్యము గ్రహించి, ప్రీతులరై సదా మిష్ఠు మ్రొక్కుచుండు నాయం దనుగ్రహంబు నేయుదురుగాక.

అరుం...ణామర్ఘ్యం.

లోకానాం తుష్టికర్తారో యూయం సర్వే తపోభవాః,
నమో వో ధర్మవిజ్ఞేభ్యో గృహ్నితాచమనం త్విదమ్.

తా. ఓ తపోభనులారా! మీరందఱు లోకంబులకు సంతోషంబు గలుగఁజేయువారలు. ధర్మముల నొనఁగిన వారలు. మిమ్ము మ్రొక్కెద, నే నొసఁగు నాచమనీయమును గ్రహింపుఁడు.

అరుం...ర్షిభ్య ఆచమనీయమ్.

పయో దధి ఘృతం చైవ మధు శర్కరయా యుతం,
పఞ్చామృతం మయా దత్తమృషయః ప్రతిగృహ్యతామ్.

అరుం...సప్తర్షీణా పఞ్చామృతేన స్పృశయామి.

మన్దాకీనీ గౌతమీ చ యమునా చ సరస్వతీ,
నర్మదా తుంగభద్రా చ తాభ్యః స్నానం ప్రగృహ్యతామ్.

అరుం...ర్షీణాం శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

(శుద్ధోదకస్నానాదిపూర్వపూజాస్తే మహాభిషేకః)

యూయం సర్వే తపోనిష్ఠాః బ్రహ్మజ్ఞాః సత్యవాదినః,
వస్త్రాణి స్రుతిగృహ్లాస్తు ముక్తిదాః సస్తు మే సదా.

శా. తపోనిష్ఠగలవారు బ్రహ్మజ్ఞులు సత్యముఁ బలుకు
వారలు నైవమీరలు వస్త్రములను గ్రహించి, నాకు శాశ్వత.
ముక్తి నిత్తుడు గాక.

అగుం...గీ శాం వస్త్రం సమర్పయామి.

నానామస్మిన్ స్రుతిచ త్రివృతం బ్రహ్మసూత్రకం,
ప్రయచ్ఛామి మునిశ్రేష్ఠాః ప్రత్యేకం గృహ్లాతామిదమ్

శా. ఓఋషిసత్తములారా! సకలమంత్రములచే నభి
మంత్రీశస్సన మాఁడుపిదలుగల యజ్ఞోపవీతము నొసఁగెదను.
గైకొనుఁడు.

అక్షణే...గీ శాం యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

కుంకుమాంగరుకర్పూరసుగంధై త్తృతీతం శుభం,
గంధాఖ్యం చందనం దివ్యం గృహ్లాస్తు ఋషిసత్తమాః

శా. ఓ ఋషిశ్రేష్ఠులారా! కుంకుమపువ్వు, 'అగరు,
పచ్చకర్పూరము మొదలగు సువాసనద్రవ్యములు చేర్చినదివ్య
గంధమును గైకొనుఁడు.

అరుం...శాం గంధమ్

రంజితాః కుంకుమాఘేన అక్షతాస్తు సుశోభనాః,
గృహ్లాస్తు మరు సస్తుష్టా భవస్తు మునిసత్తమాః.

తా. ఓమునీంద్రులారా! నేనొసగు కుంకుమాక్షతలు
 కైకొని నాయెడ సంతుష్టులై యుందురుగాక.

అరుం...ర్షి భోజ్యక్షతాన్.

కంతసూత్రం తాళపత్రం హరిద్రాకుంకుమీంజనం,
 సింహారాలక్తకం దాస్యే సౌభాగ్యద్రవ్యమీశ్వరి.
 అరుంధత్యై నమః సౌభాగ్యద్రవ్యం సమృద్ధిమీమి
 మాలతీ చంపకా మల్లీకేతక్యాదీని వై ద్విజాః,
 సమర్పయామి పుష్పాణి పూజార్థం వః పదంబుః.

తా. ఋషులారా! విమ్ము జాజి, సంపంగ, మొగలి
 మొదలగు పూవులచే బూజించెదను.

అథ పత్ర పూజా.

కాశ్యపాయ నమః తులసిపత్రం పూజయామి. అత్రయే
 నమః ఆగస్తీ (అవిసె) పత్రం పూజయామి. భరద్వాజాయ నమః
 అపామార్ద (ఉత్తరేణి) పత్రం పూజయామి. విశ్వమిత్రాయ
 నమః బిల్వ (మారేడు) పత్రం పూజయామి. గౌతమీ మునమః
 అర్క (జిల్లేకు) పత్రం పూజయామి. జమనగ్నయే నమః
 దూర్వా (గరికె) పూజయామి వసిష్ఠాయ నమః శమీ
 (జమ్మి) పత్రం పూజయామి. అరుంధత్యై ధత్తూర (ఉష్ణుత్తి)
 పత్రం పూజయామి.

అథ ఆష్టోత్తర (౧౦౮) శతనామాని.

(ప్రతినామమునకు ఓం అని మొదటను, 'నమః' అని
 వెనుకను చేర్చవలయును.)

ఓం బ్రహ్మర్షీభ్యో నమః
 లయకర్తృభ్యో

జ్ఞానసిద్ధేభ్యో
 ద్విజేభ్యో

వేదవిద్యోభ్యై
 తపస్విభ్యోభ్యై
 మహాత్మ్యభ్యోభ్యై
 మాన్యోభ్యోభ్యై
 బ్రహ్మచర్యరక్షేభ్యోభ్యై
 సిద్ధిభ్యోభ్యై
 కర్మతేభ్యోభ్యై
 యోగిభ్యోభ్యై
 అగ్నిహోత్రహంయజ్ఞేభ్యోభ్యై
 సత్యవ్రతేభ్యోభ్యై
 ధర్మాణ్యభ్యోభ్యై
 నియతాశ్రయభ్యోభ్యై
 బ్రాహ్మణ్యేభ్యోభ్యై
 బ్రహ్మస్మనిద్యోభ్యై
 గాయత్రీసిద్ధిభ్యోభ్యై
 సావిత్రిరక్షేభ్యోభ్యై
 సరస్వతీసిద్ధిభ్యోభ్యై
 యజమాన్యోభ్యోభ్యై
 యాజ్ఞేభ్యోభ్యై
 ఋత్విగోభ్యై
 అధ్వర్యుభ్యోభ్యై
 యజ్ఞభ్యోభ్యై
 యజ్ఞదీక్షితేభ్యోభ్యై
 పూతేభ్యోభ్యై
 పురాతనేభ్యోభ్యై

10

20

సృష్టికర్తృభ్యోభ్యై
 ధిశ్రికర్తృభ్యోభ్యై
 జనకర్తృభ్యోభ్యై
 దణ్డధరేభ్యోభ్యై
 బ్రహ్మశిష్యనిద్యోభ్యై
 ప్రతిహర్తృభ్యోభ్యై
 ఉద్ధాతృభ్యోభ్యై
 ధర్మప్రపర్తకేభ్యోభ్యై
 ఆచారప్రపర్తకేభ్యోభ్యై
 సంప్రదాయప్రపర్తకేభ్యోభ్యై
 ఆనుశాసితృభ్యోభ్యై
 వేదవేదాంతప్రచారకేభ్యోభ్యై
 వేదాంగప్రచారకేభ్యోభ్యై
 లోకశిక్షకేభ్యోభ్యై
 శాపానుగ్రహశక్తేభ్యోభ్యై
 స్వతంత్రశక్తేభ్యోభ్యై
 స్వాధీనవిక్తేభ్యోభ్యై
 స్వయానుభవేభ్యోభ్యై
 ప్రవృత్తధర్మచాలకేభ్యోభ్యై
 నిప్వృత్తిధర్మకర్తృకేభ్యోభ్యై
 భగవత్ప్రసాదితేభ్యోభ్యై
 దేవగురుభ్యోభ్యై
 లోకగురుభ్యోభ్యై
 సర్వపండితేభ్యోభ్యై
 సర్వపూజ్యేభ్యోభ్యై

30

40

50

గృహిభ్యో
 సూత్రవ్యభి
 భాష్యకృత్యభి
 మహిమాదిసిద్ధిభ్యో
 నిర్దుష్టేభ్యో
 శమధనేభ్యో
 తపాధనేభ్యో
 హాత్యభ్యో
 ప్రస్తోత్యభ్యో
 అణిమాదిసిద్ధిభ్యో
 జీవన్ముక్తేభ్యో
 జీవపూజారత్యేభ్యో
 ప్రతిభ్యో
 మునిముఖ్యేభ్యో
 జితేంద్రియేభ్యో
 శాస్త్రేభ్యో
 దాస్త్రేభ్యో
 తితిత్తుభ్యో
 ఉపరత్యేభ్యో
 శ్రాధాధిభ్యో
 బిష్ణుభక్త్యేభ్యో
 బిష్ణేభ్యో
 విజ్ఞేభ్యో
 బ్రహ్మిణ్యేభ్యో
 భగవద్యో

60

70

భస్మధారిభ్యో
 రుద్రాక్షధారిభ్యో
 స్నాయుభ్యో
 తీర్థేభ్యో
 శుద్ధేభ్యో
 ఆస్తికేభ్యో
 విస్త్రేభ్యో
 బ్రాహ్మణ్యేభ్యో
 ఉపవీతిభ్యో
 మేధాభ్యో
 పవిత్రచాణిభ్యో
 తపశ్శక్త్యేభ్యో
 మంత్రమూర్తిభ్యో
 అష్టాంగయోగిభ్యో
 సుముఖేభ్యో
 పల్కలాజినధారిభ్యో
 బృహీనిష్ఠేభ్యో
 జటిలేభ్యో
 కమణ్డలుధారిభ్యో
 సపత్నీకేభ్యో
 సాక్ష్యేభ్యో
 సంస్కృత్యేభ్యో
 సత్కృత్యేభ్యో
 సుకృత్యేభ్యో
 బేదబేద్యేభ్యో

80

90

100

సత్కృతికర్తృభ్యో | అనుంధత్యాదిసప్తర్షిపత్నీభ్యో
శ్రీకశ్యపాది సప్తర్షిభ్యోనమః | నమః

నానావిభవరిమశపత్రై పుష్పాక్షతాః సమర్పయామి.

నసస్పతిరసై...తామ్. ధూపమ్.

సాజ్యం త్రివర్తి...తే. దీపమ్.

నానాపక్వాన్నసంయుక్తం రసైః పచ్చిః సమన్వితం,

గృహ్లాస్తు ఋషయః సర్వే నైవేద్యం వసుదాయకాః.

నైవేద్యం. మధ్యేమధ్యే పానీయం. ఉత్తరాపోశనం. కరోద్వర్తనం. కిరే చందనం. నమో వేదవిదాంశ్రేష్ఠా ఋషయః సూర్యసన్నిభాః, గృహ్లాన్విదం ఫలం తుష్టా మయా దత్తం హి భక్తితః. ఫలమ్ పూగీఫలమితి తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిరేకఆసీత్. దక్షిణాం. "సోమోహ" ఇతి నీరాజనం, మంత్రబ్రాహ్మణాది వేదపారాయణేన మన్తపుష్పాంజలీమ్.

యాని కాని చ...ఇతి ప్రదక్షిణమ్.

నమోఽస్తు సురవన్ద్యేభ్యో దేవర్షిభ్యో నమో నమః,

సర్వపాపహారా స్సస్తు వేదరూపాః సనాతనాః.

నమస్కారాః. కశ్యపోఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ గృహ్లాస్తు కుసుమాంజలీమ్. పుష్పాంజలిం తతో గంధాక్షతపుష్పఫలయుత మర్ఘ్యం దద్యాత్. కశ్యపోఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ సప్తైతే ఋషయః స్పృతాః, గృహ్లాం త్వర్ఘ్యం మయా దత్తం తుష్టాస్సస్తు సదా మమ.

అరు...కశ్యపాదిసప్తర్షిభ్యో ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి.

(*కేచిత్తు ప్రత్యేకమర్ఘ్యం దదతి=త త్రాగ్యమన్త్రాః)

౧. కశ్యపః సర్వలోకాద్యః సర్వభూతేషు సంస్థితః,
నగాణాం పాపనాశాయ ఋషీరూపేణ తిష్ఠతి.
కశ్యపాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౨. ఆత్రయే చ నమస్తుభ్యం సర్వలోకహితైశ్చివై,
శుద్ధరూపాయ సత్యాయ బ్రహ్మణేఽమితతేజసే.
ఆత్రయే నమః ఇదమర్ఘ్యం
౩. భరద్వాజ నమస్తేఽస్తు సదా ధ్యానపరాయణ,
మహాజటిల ధర్మాత్తకా పాతకం హర సర్వదా.
భరద్వాజాయ నమః ఇద మర్ఘ్యం.
౪. విశ్వామిత్ర నమస్తుభ్యం జ్వలధూప మహావ్రత,
వ్రత్యక్షీకృతగాయత్రీ తపోరూపేణ సంస్థిత.
విశ్వామిత్రాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౫. గౌతమః సర్వలోకానాం ఋషీణాం చ మహాప్రియః,
శ్రౌతానాం కర్తాణాం చైవ సమ్ప్రదాయప్రవర్తకః.
గౌతమాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౬. జమదగ్నే నమస్తుభ్యం మహాతేజామితద్యుతే,
లోకేషు ధర్మవృద్ధ్యర్థం సర్వపాపనికృత్తక.
జమదగ్నేయే నమః ఇదమర్ఘ్యం.
౭. నమస్తుభ్యం వసిష్ఠాయ జటిలాయ మహావ్రతనే,
ధర్మరూపాయ సత్యాయ లోకానాం హితకారిణే.
వసిష్ఠాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

* కొందఱు ఒక్కొక్క ఋషికిని ప్రత్యేకముగా నర్ఘ్యమిత్తురు. ఆప్పుడు మంత్రము లేవి యుండును.

౮. అరుంధతి నమస్తుభ్యం వసిష్ఠప్రియకారిణీ,
పతివ్రతానాం సర్వాసాం సర్వధర్మప్రవర్తకే.

అరున్ధత్యై నమ ఇదమర్ఘమ్.

వీతే సత్సన్ధయః సర్వే భక్త్యా సమ్పూజితా మయా,
సర్వే పాపం వ్యపోహస్తు జ్ఞానతోఽజ్ఞానతః కృతమ్.

ఆవాహనం స జానామి... ఇత్యాది ప్రాథనా.

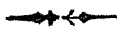
కృత ప్రతస్య సాంగతాసిద్ధ్యంతం వాయనదానం కరిష్యే.
బ్రాహ్మణం సంపూజ్య. వాయనం ఫలసంయుక్తం సఘృతం
దక్షిణాముతం, ద్విజవర్యాయ దాస్యామి ప్రతసంపూర్తిహే
తవే. భనస్తః ప్రతిగృహ్లాస్తు బోధితీరూపాస్తపోధనాః, ఉభ
యో స్తారకాస్సస్తు వాయనస్య ప్రభావతః. మ్యానాతిరిక్త
కర్మాణి మయా యాని కృతాని హి, క్షుమధ్వం తాని సర్వాణి
యూయం సర్వే తపోధనాః. ఉపచారాః, విపక్షనమ్. తతః
కథాం శ్రుత్వా ఒకృష్ణభూముత్యైశ్చైః శాతైః శ్యామా
కైర్ని పారైర్వాఒహారం ప్రకల్ప్యఋషిధ్యానపరా భవేత్.

ఇతి ఋషిసూచావిధిః.

ఉద్యాపనవిధిః.

ఏవం ప్రతియామం పూజాం కృత్వా వాయనాదీని దత్వా
కథాం శ్రుత్వా తతః పరేద్యుః నిత్యకర్మ సమాప్య స్వగృ
హ్యోక్తవిధినా అగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య దేశకాలా సంకీర్త్య
ఋషిపంచమీ ప్రతోద్యాపనహోమం కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య.
సప్తర్ష్యక్తమన్తైః పరమాన్నద్రవ్యేణ సమిద్భిరాజ్యేన అష్టో
త్తరశతసంఖ్యయా (౧౦౮) అష్టావింశత్యా (౨౮) వా జహు
యాత్. అనంతరం “సహస్రీమే సవాదేవా ఏతశ్చ” ఇతి

మన్తేణ వా "సప్తతే ఆగ్నే" ఇతి మన్తేణ వా. ఏతేషాం
 మన్తేణ ఏకేన మన్తేణ ఆష్టావింశతి (౨౮) వాగం బాహుయూత్.
 పూర్ణావయతి తతో హుత్వాహోమశేషం సమాపయేత్. తతః
 పునః సంకల్ప్య కలశం పునః సంపూజ్య కృతప్రతసాంగతాఫల
 సిద్ధ్యర్థం ప్రథానకలశవస్త్రప్రతిమాదిద్రవ్యాణితద్ద్విజేభ్యో
 మస్త్రపూర్వకం దత్త్వా ఆచార్యం దమ్పతీపూజయం సత్కృత్య
 తదనంతరం నానాగోత్రేభ్యో విబుధవర్యేభ్యో గోపిరణ్య
 వస్త్రాభరణ ఛత్రచామర శయ్యా వ్యజన సాలగ్రామదధ్యన్న
 దీప పాదుకా కన్యాదానాదిమహాదానాని స్వశక్త్యా దత్త్వా
 భూరిదక్షిణాం దత్త్వా బ్రాహ్మణసువాసినీభ్యో వాయునాని
 చ దత్త్వా బ్రాహ్మణాణాం భోజయిత్వా తాంబూలదానానం
 తరం తేభ్య ఆశిషః ప్రాప్య తైరనుజ్ఞాతః పుత్రమిత్రబాంధ
 వాద్యైస్సహ స్వయం భుంజీత. ఇతి బ్రహ్మాండపురాణోక్తముషి
 ంచమీవ్రతోద్యావనవిధిః సంపూర్ణః.

అథ కథా.

హేమాద్రా, బ్రహ్మాండే—శ్రుతాని దేవదేవేశ ప్రతాని
 సుబహువాని చ, సాంప్రతం మే సమాచక్ష్య వ్రతం పాపప్రణా
 శనమ్. శ్రీకృష్ణఉవాచ—శృణు రాజస్వక్రియక్యోమివ్రతానా
 ముత్తమం వ్రతం, ఋషిపత్నిమితి విఖ్యాతం సర్వపాపహారం
 పరమ్. యేన చీర్ణేన రాజేంద్రనరకం వైన పశ్యతి, తత్రైవోదా
 హారం తీమ మితిహాసం పురాతనమ్. వైద ర్భేచ ద్విజపర ఉదంఠో
 నామ నామతః, తస్య భార్యా సుశీలేతి పతివ్రతపరాయణా.
 తస్యా అపత్యయుగళం పుత్రో హి సువిభీషణః, అధీతవాన్సు
 తస్తస్య వేదానసాంగపదక్రమాణా. సమానేన కులీనేన సుతా

చాపి వివాహితా, నవోధాత్వేఽపి సాదైవాలైవ్యధవ్యంప్రాస
 సత్తమా. సతీత్వం పాలయంతీ సాకస్తే నిజసితున్సహే, తస్యా
 దుఃఖేన సుతత్వః సుతం సుస్థాప్య వేశ్తని. గంగాతీరవనంప్రాప్తః
 కదాచిత్తు తయాసమా, స తత్రాధ్యాపయామాస శిష్యాన్వేదం
 ద్విజోత్తమః. సుతాచగురుతేతస్యపితుఃశుశ్రూషణంపరం, పితుః
 శుశ్రూషణంకృత్వా పరిశ్రాంతా కదాచన. నిశీధేకేలసుప్తాయాం
 క్రిమిరాశిఃజాయత, శిష్యాప్రథావిధాం దృష్ట్వా విచస్త్రప్రస్త
 రెచ్ఛేమ గత్వావివేకయామాసుస్తన్తతుః కరుణాంగతాః, న
 జానీమోవయంకించిద్దేనిసాధ్వీతథావిధా క్రిమిరాశిమయీ జా
 తా మాతస్సంప్రతిదృశ్యతే, వజ్రపాతసమంశ్రుత్వాయచ్ఛిష్యై
 స్సముదాహృతమ్. సాశ్రాంతమానసా శీఘ్రం తత్సమీపము
 పాగమత్, సుతాం తథావిధాం దృష్ట్వా విలలాప సుమఃఖతా.
 ఉరశ్చ తాడయామాస సుతరాం మోహమాప చ, క్షణేన
 ప్రాప్య చైతన్యముఖ్యాప్య పరిమృజ్య చ, సమాలింగ్య చ బా
 హుభ్యాం నిన్యే తత్పితురంతికం, స్వామి కథయమేసాధ్వీ కేన
 దుష్కృతకర్మణా. నిశీధేవ ప్రసుప్తేయం జాయతే క్రిమిసంకు
 లా, ఏవం శ్రుత్వా తతో వాక్యమృషిర్ధ్యానపరాయణః, జ్ఞా
 త్వానివేకయామాసతస్యాః ప్రాజ్ఞస్తచేష్టితమ్ ఋషిరువాచ —
 ప్రాగియం సప్తమేఽతీతేజస్వ నిబ్రాహ్మణీహ్యభూత్, రజస్వలాచ
 సుజాతాభాండాదీనస్పృశత్తదా. ఆస్యాస్తు పాషానా తేనజాయ
 తేక్రిమినద్వలః, రజస్వలాయాం పాపేన యుక్తా భవతి సాన
 ఘే, ప్రథమేఽహని చండాలీ ద్వితీయే బ్రహ్మఘాతినీ, తృతీ
 యే రజకీ ప్రోక్తా చతుర్థేఽహని శుద్ధ్యతి. తదా తయా సఖిసం
 ఘూద్వృతం దృష్ట్వావమానితం, దృష్టవ్రతప్రభావేన జాతా ద్వి

జకులేచులే, అవమానాద్వైతస్యాస్య క్రిమిం శతినాధునా.
 ఏతత్తే కథితం సర్వం కారణం దుష్కృతస్య చ. సుగీతోవా
 చ — దర్శనాదపిజంతోః స్యాద్విస్వీసాణాం నిర్వృతేను నో, బుద్ధ్యము
 ష్టద్విధానాం హి జాయతే బ్రహ్మతేజసామ్. అష్టాధ్యాయ ప్రజా
 యంతే నిశీధే క్రిమిరాశయః, మహాశ్చర్యం కథం బాధ తస్యై
 తం కథయస్వ మే. ఉదంకః. సుగీలే శృణుతత్సర్వకం ప్రాణా
 ముత్తమంవ్రతం, యేన చీర్ణేన సహసా పాపాదన్త్యైవంపశ్యతే,
 దుఃఖత్రయాచ్చ నుచ్ఛేత నారీ సాభాగ్యమంబున్నయనా,
 కల్మాణాని విసర్జంతే సంపదశ్చ నిరాపదః. యుధిష్ఠిర ఉవాచ.
 శ్రుత్వాని దేవదేవేశ వ్రతాని సుహవనానిచ, సాంప్రతిం స్మిన్మ
 దాచక్ష్యవ్రతం పాపప్రణాశనమ్ శ్రీకృష్ణః-అథాన్యదపి గా జే
 ద్ర పంచమ్యామృషిపూజనం, కథయిష్యామి యత్యేతాన్వ
 నారీ పాపాత్ప్రీముచ్యతే. యుధిష్ఠిర ఉవాచ. కిద్వశీ పంచమీ
 కృష్ణ కథం తద్వపిపూజనం, పాతకాన్తుచ్యతే కస్తాన్నారీ య
 దుకులోద్భవ, పాపాని చ బహున్యత్ర విద్యంతే కిల కేశవ,
 కథంవా ఋషిపంచమ్యానారీపాప్తాత్ప్రీముచ్యతే. కృష్ణః. ఆజ్ఞా
 నాతో జ్ఞానతో వాపియాశ్రీజాతా రజస్వలా, దృష్ట్వా స్సృశతి
 భాండానిగృహకర్తణి సుస్థితా. ప్రాప్తోతిసామహాపాపంసర్వా
 నారోరజస్వలాః, శృణు తత్కారణం యస్తాద్బద్ధనియాగజస్వ
 లా. ప్రోత్సార్యా గృహతో దూరం చాతుర్వర్ణ్యేన భారత. బ్ర
 హ్మహత్యాం పురా శక్రోవ్రతంహత్వాహ్యవాపచ, తయావై
 రాజశార్దూల వీడితో వృత్రసూదనః, బ్రహ్మాణం సముపాగ
 త్సదాత్తనః శుద్ధికారణాత్, శుద్ధిం శ క్రస్యరాజేంద్ర్యప్రహృ
 తేనాంతరాత్తనా, విభజ్య బ్రహ్మహత్యాంతు చతుర్థాపి చతు

ద్ముఖి, ప్రాక్షిపద్రాజశార్దూల చతుఃస్థానేషు వైతదా. వహ్నిః
 ప్రథమబిహిష్టితా నవీనాం ప్రథమోదకే. సిరిష్యతాదిభూమావ
 నారీరజసి హర్షిత. తతో రజస్వలా నారీ ప్రోత్సార్యావ ప్రయ
 త్నుతిః, బ్రహ్మణః జాననాత్పర్థ చాతుర్వర్ణ్యేన స్వదా. ప్రథ
 మేహునిసం దాతీ ద్వితీయే బ్రహ్మఘంటకీ, త్రీతీయే రజకీప్రోక్తా
 చతుర్థేహుని యుద్భవతి. అజ్ఞానాత్ జ్ఞానతోవావిజాతంసంసర్క
 చాతకం, తస్మాత్సకాయా ర్థేవై కార్యే యుమ్మసింశ్చమీ స్వ
 సావప్రశమనీ సర్వోపద్రవనాశినీ, బ్రహ్మక్షత్రియవిటూఛద్రై
 స్త్రిభిః కాల్యా నిశేషశః. కృష్ణః—అత్రాథే యత్పురావృతం
 ప్రవత్సోమి కథాత్తకం, పురాకృతయుగే రాజా విదర్భాణాం
 బభూవసా, సేవబన్నామంజర్వి ఛాతుర్వర్ణ్యానుపాలకః. తస్య
 దేతేహుద్విప్రో వేవవేనాంగపారగః, సుమిత్రోనామ రాజేం
 ద్రస్వసూతపితరతః. కృషిచృత్త్యాసదాగుక్తః కుటుంబపరి
 చాలకః, తస్యభా గ్యానుసాధ్యేవ పతశుక్రూషణేకతా. జయశ్రీ
 విద్యావిభిష్యా తి బహుభృత్యసుహృజ్జరా, అతిచింతాన్విణాసాచ
 ప్రాప్యటూల చ మధ్యమాం. క్షేత్రాదిమ రతా సాధ్యవ్యాకులీ
 కృతమానసా, ఏకదాసాత్మనఃప్రాప్తమృత్యు కాలంవ్యలోకయత్.
 రజస్వలాపీ సాంజకగృహానిర్త చకార హ, భాండావీవ్యపు
 శ్చద్రాబ్జో ప్రాప్తర్ముపిభూమినీ. కాలేన బహునా సాధ్యే వచత్స్వ
 మగమత్తరా, తస్యాభర్తృపిపి ప్రోసా కాలధర్త ముపేయివాకా.
 ఏవం తోదంపతీ రాజక స్వకర్తవశగౌ తదా, భౌర్యాతస్యజయ
 శ్రీసా ఋతుసంపర్కదోషతః, శునీయోనిసముత్పన్నా శునీ
 చాధూన్నరేశ్వర. తస్యాపుంసంపర్కదోషేణ బలీవర్దో. బభూవసః,
 ఏవం తో దంపతీ రాజక స్వకర్తవశగౌ తదా, ఋతుసంపర్క

దోషేణ తిర్యగ్యోని ముపాగతా. స్వధర్తాచరణాజ్ఞాణావ్రభా
జాత్పిస్తరా తథా, సుతస్యైవ గృహేరాజక స్సగంతో పూర్వ
పాతకమ్. సుమిత్రస్య చ పుత్రోఽభూద్గురుశుశ్రూషణోగళః, సు
మత్సామ ధర్తజ్ఞో దేవతాతిథిపూజకః ఆభయాయా హేసంప్రా
ప్తే పితృస్తు సుమతిస్తదా, భార్యాంచంద్రమతీం ప్రావాసేత్సృగ
శ్రద్ధయాన్వితః. ఆద్య సాంవత్సరదినం పితృర్తే చారుపాసనీన్ది
భోజనీయాద్విజా భీరుపాకశుద్ధిద్విధీయతామ్ తథా స్పృశాపాత
శుద్ధిస్తుమతేశ్శాపనాద్దృహే, ముక్తం పాయసభాండే నై
సర్వేన గరళం తతః దృష్ట్వా బ్రహ్మవధాకీర్ణితా తునీ భాండా
ని సాఽస్పృశత్, ద్విజభారాణా చ తాం దృష్ట్వా హుంబుల్లుకేన
జఘానహ. భాండావీచప్రక్షాళ్య త్యక్త్వాపాకంసుమధ్యమూ,
పునః పాకం చ కృత్వాతు శ్రాద్ధంకృత్వాచిధానతః, తతోభుక్తే
షు విప్రేషు నోచ్ఛిష్టం చ దదౌ బహిః. భూషణోత్సవేతయూ
శున్యా ఉపవాస స్తతోఽభవత్. తతో రాత్ర్యాం ప్రవృత్తా
యాం సా శునీతుధితా భృశం, బలీవర్షముపాగణ్య భర్తృణామి
దమబ్రవీత్. బుభుక్షితా గృహేభర్తున్న దత్తంభోజనాంకం,
గ్రాసాదికం చన ప్రాప్తం తుథా మాం బాధలేభృశేషం ఆస్య
క్తికా దివసే పుత్రోమమ లేహ్యాం దదాత్యసా, ఆద్య పున్యాం
కిమప్యేష ఉచ్ఛిష్టమపి నో దదౌ. పాయసాంతే పపాతాన్ద్య
గరళం సర్పసంభవం, మయా విచింత్య మనసా మరిష్యంత ద్వి
జోత్తమాః. సంస్పృష్టం పాయసం గత్వా తత్రాహం తాడితా
భృశం, దుఃఖతం తేన మే గాత్రం కటిర్భగ్నా కరోమి కిమ్ తనః
ప్రాహ స చానద్వాకభద్రే తేపాఽజంభలం, కింకరోమిహ్యశక్తి
ఽహం భారవాహోఽద్యసంస్థితః. అద్యాహమాత్మజతేత్రే బా

హితః సకలం దినం, మారితశ్చార్థజేనాహం ముఖం బధ్వా
 బుభుక్షీతః, వృథా శ్రాద్ధం కృతం తేన జాతాద్యమును కష్టతా.
 కృష్ణణఉవాచ. తయోస్సంవదశోరేవం మాతాపిత్రోశ్చభారత,
 శ్రుత్వా పుత్రస్తదా వాకణ్డం యదుక్తంచ తదోభయోః తతో
 రజనాస్థితకాలం సదౌతస్యైవపూజనం, పితరౌ తౌ విదిత్వా
 తు సత్రమాకానుసరిస్తువా. తదాసౌ దుఃఖతఃపుత్రో జ్ఞాత్వా
 వసాం తదా తయోః, మాతాపిత్రోస్తు రాజేంద్ర దుఃఖతఃప్ర
 స్థితో వసవో జ్ఞాతుమిచ్ఛామి కష్టంవైమాతాపిత్రోశ్చ భారత,
 తత్ర గత్వా జ్ఞానవృద్ధాసృషీస్వప్త వనాశ్రితాకా, ప్రణిపత్యా
 బ్రవీద్వాఙ్మం హితం పైవ తదా తయోః. సుమతిః—కథయ
 ధ్వం విప్రసంయః ప్రశ్నమేకం సమాహితాః, కేన కర్తవిపాకేన
 పితరౌ మే తపోధనాః. ఇమామవస్థాం సంప్రాప్తాముచ్యేతే పాత
 కాత్కథం. శ్రీకృష్ణః—తదాకర్ణ్య వచస్తస్య సుమతేర్థగితస్య
 చ, ఋషిస్సంవదోనామ సర్వజ్ఞఃకరుణాన్వితః, సుమతీం ప్రత్యు
 వాచేదంతస్పిత్రోర్లుక్తయే తదా. ఋషిరువాచ —తవమూత్రా
 వురావిప్రస్వగృహం బాలభావతః, ఋతుం ప్రాప్తం విదిత్వాతు
 సంస్కమశోద్భవజ. తేన కర్తవిపాకేన శునీయోనిముపాగతా,
 పితాపి స్వగృహోషేణ బలీవర్దో బభూవ హ. ఏతయోర్ముక్తికా
 మార్గం కురు త్వగృహిపంచమీం, భార్యయా సహ విప్రేంద్ర
 బుషీకా సంపూజ్య యత్నతః. ఆచరస్వ న్రతం తత్ర సప్తవర్షం
 ద్విషోత్తమ, అంతే చోద్యావనం కుర్వాద్విత్తశాత్ర్యనివర్జితః,
 శాకాహారస్తుకర్తవ్యో నీవార్యైకాన్తికం తథా, ఫలంమూలం
 కృష్ణాఘామిజాతం యత్తు న భక్షయేత్, ప్రాప్యభాద్రపదేమాసి
 శుక్లపక్షస్య పంచమీమ్. తస్యాం మధ్యాహ్నా సమయే నద్యాదా

విమలజలే, కృత్వాసామార్గసమిధాదంతథావసమాహితః, ఆయు
 ర్బలం యశోవర్చఃప్రజాఃపశుపసూనిచ, బ్రహ్మప్రజ్ఞాంచ మేధాం
 చ త్వంనో దేహి వనస్పతే. సంప్రార్థ్యా నేనమంత్రణా కుర్వాన్వద్వ
 దంతథావసం, ముఖదుర్గంధనాశాయ దంతానాం చ శుభ్రయే.
 స్థీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేఽహం దంతథావసం, అనేన
 దంతా సంతోష్య స్నాయాన్వృత్నాన్నసపూన్వోఽము. తిల
 ములకకల్పేన కేశాణ్ సంశోధ్య యత్తుతః. పరిధాయ సపే
 శుద్ధే వాససీ యుక్సమాహితః, విధాయ నిత్యకర్తాణి గత్వా
 ద్వారవతీనృషీణ్. స్నాపయే ద్విధివభృత్యా పుంబావృత
 రనై శుభ్రభైః, చందనాగరుకర్పూరైః పిలవృచ సుగంధభిః.
 పూజయే ద్వినిదైః పుష్పైః గంధభూషాదిపీఠ్యతః, సమా
 చ్ఛాద్య శుభైర్వస్త్రైసోపవీతై ర్యథావిధి. తతో నైవేద్య
 సంపన్నై రక్ష్యం దద్యాచ్ఛుభైః ఫలైః, పూజయిస్వ బుద్ధి
 దివ్యానకుంధత్యాసమన్వితాణ్. కశ్యపాత్త్రస్థంద్రాభావిభా
 మిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్వశిష్ఠశ్చ సాధ్వీ యాప్యగుం
 ధతీ. మంత్రేనానేన సక్షర్షీణ్ పూజయేత్సుసమాహితః, ప్రతేన
 త్వృషీపంచమ్యైః కృతేనైవ ద్విజోత్తమ, బుధునంబర్కజో
 దోషః క్షయం యాతి స సంశయః. శ్రీకృష్ణఉవాచ—తద్బ్రు
 త్వా సుమతి ర్వాక్యం పరమం త్వృషీభాషితం, గృహాపీఠ్య
 వ్రతంచక్రే సభార్యః శ్రద్ధయాస్వితః. వ్రతంతుబుషపంథమ్య
 స్సర్వపాపప్రణాశనం, కృత్వా సర్వం యథోక్తం చ ముతాపి
 త్రోఃఫలందదౌ. వ్రతఫణ్యప్రభా వేనమాతాతస్యశ్వయోనితః,
 ముక్తా నృపతీశార్దూల విమానవరమాస్థితా. దివ్యాంబరధరా
 భూత్వా గతా స్వర్గం చ భారత, పితాపి స మృతోఽగచ్ఛత్

సుమతిః పశుయోనితః. స్వర్గం ప్రాప్తో మహారాజ వ్రతస్యస్య ప్రభావతః, దివ్యాంబరధరో భూత్వా గతస్వర్గం స భారత, కాయకం వాచికం నాపిమానసంయచ్చ దుష్కృతం, తత్సర్వం విలయంయాతీ వ్రతస్యస్య ప్రభావతః తస్యయజ్ఞాయతే పుణ్యం తస్మిన్సంస్కారే తస్మిన్సర్వప్రతేషు యత్పుణ్యం సర్వశీర్షణయన్మయే. సర్వహనేషు సత్తేషు తద్వై వై వ్యక్తికమాచరత్, కుర్కుతే యావ్రాణం నారీ సా భవేత్పుణ్యభాగినీ. రూ. లంపణ్యాణాక్తావ పుష్కరిణ్యోద్ధానంయంత, ఇహ లోకే సుఖు యాయాత్పరిత్రచ పరాంగతిమ్. ఏతత్తే కథితం రాజకావ్రతానాముత్తమం వ్రతం, సర్వసంపత్ప్రదం చైవ నారీణాం పాపనాశనమ్. భవం ముఖ్యే స్వర్గం చ పుత్రాసపిదమధిష్ఠిత, వ్రతాం శ్రేణ్యతాం చాపి కుంభ్యతౌపప్రణాశనమ్.

అశోద్యావనమ్.

యస్యైశ్చికః—గీ. సస్యైశ్చికం ప్రోక్షం వ్రతం పూర్ణ ఫలప్రదం, సుమతిః కేసవిధినావకాం వచతస్త్వతః ప్రీత్యష్టః— ఛాన్ద్యస్థిభాగినసే కుంభ్యయేకభుక్తంసమాహితః, ప్రాతరుష్ణాయ సున్నాత్వైశ్చికం గురుగృహం వ్రజేత్, ప్రార్థయేత్తం మమాచారోష్ట్యభవో ద్యావనకర్తవీ, పూర్వోన్తేనైవ విధినాన్నాత్వా భక్త్యై సమాహితః తుచో దేశే సమాలిచ్య సస్వతో భద్ర మణ్ణలే. అప్రణం సజలం కుంభం తామ్రం మృణ్ణయమేవచ, సంస్థాన్య సస్త్రసంసీతం కలతదేశే సుశోభనమ్. పంచరత్న సమాయుక్తం ఫలగంధాత్తత్రైవ్యతం, స హిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేనవా. పంశమృణ్ణయపాత్రేణ యవపూర్ణేనచైవ

హి, ఆచ్ఛాదయే త్తచ్చే లేన లిఖేదప్టదళంకతః. సోనగ్ని ప్రణామో
కార్యా ఋషీణాం. భావితాత్తనాం, పలేన వా తప ధేన తపసా
ధేన వా పునః, శక్త్యావా కారయే త్తత్ర విత్తేనాత్మవిద్యుజ్జనః.
శ్రీకృష్ణః—వితానం పంచవర్ణం చ ఫలపుష్పసమన్వితం, విధ్య
యాదుపరిశ్రీమత్సంభారాణానంవిధాయచ. మథ్యా పీష్టిపూజ
యేచ్ఛక్త్యా ఋషీకశ్రద్ధాసమన్వితః, కశ్యపోఽత్త్రాభ్యుద్యోభా
విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః. జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వీచ వాకశ్ర
రుంధతీ, గృహ్లావ్వర్హ్యం మయా దత్తం తుష్టాః సన్తు నమో
సదా ఏవం పూజాం వినిర్వృత్యఋషీకథ్యాత్వీసమసాహుః,
ఆనేన విధినా సప్తవర్షాణి వ్రతమాచరేత్. ఆదౌ మధ్యే తిథౌ
చాస్తే కుర్యాదుద్యావనం బుధః, ఆచార్యాకారయేత్సప్తసం
వేదాజ్ఞాపారగాన్. ప్రతిమాః సప్త కుర్వీత. మవర్షేన స్వభిక్ష్యిష్య
జటిలాస్నాక్షసూత్రాశ్చ కమండలుసమన్వితాః. సాష్టాంగ్యం ల
శేష్వేతాకమృణ్ణయేష్వప్రణేషుచ, స్నాపయేత్సాష్టాంగ్యం
చామృతరసాదిభిః పూర్వోక్తవిధినా రాజకాకృత్యం లాభాం
సమాహితః, రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాతనప్రణామిభిః.
కృతనిత్యక్రియః ప్రాతర్జుహుయాత్తలస్పృశా, పుష్కలకో వాఘ
పౌరాణ ఆధికారానుసారతః. సహస్తోమః సహనాథనామ
మంత్రైస్తు వా పృథక్, ఆష్టోత్తరసహస్రం వా శతమష్టోత్తరం
తువా. పునః పూజాం తతఃకృత్వా గురుం సంపూజయన్వ్రీణి,
స్వర్ణాంగులీయవాసోభిః కుండలామృతభోజ్యనైః సప్తగంపశ్చ
దాతవ్యా వస్త్రాలంకారపూజితాః, దద్యా దేకం సమత్సృజ
గురవేగాం పయస్వినీమ్. పూజయేద్వత్పీజః సప్త హాసోభిర్వక్షి
ణాదిభిః, కలశానుపవీతాంశ్చ దద్యాత్త్రేభ్యః సుఖక్షతః.

ఆచార్యం చ సవశ్చీకం ప్రణిసత్య సమాపయేత్, భోజయే ద్బ్రాహ్మణాణాం భక్త్యా దీనానాథాణాం ప్రతర్పయిష్యే. సోపస్కరాస్తాః ప్రతినూ ఆచార్యేభ్యోనివేదయేత్, లభ్యా చాజ్ఞాంతు భుంజీత చ్ఛైవ్యంధుజనైః సమా. ఉద్యాపనవిధిః ప్రోక్తస్వస్వశ్రావణంబలాభనాం, అనేన విధినా సమ్యగ్వ్రీతమేతత్సమాచరేత్. స్వప్రతేషు యత్పుణ్యం సర్వకర్మేషు యత్ఫలం, స్వదీనానేషు దత్తేషు తదేతద్వ్రీతచారిణామ్ ఏవం యోకుసుతే భూయ ఉద్యాపనవిధిం వరం, సర్వపాపవిన్ముక్తకః స్వగ్నే లోకే మహీమనః. ఇహ లోకే చిరం కాలం భర్త్యా సమాశుచిస్తితాః. సుత్రీపాత్రైః పరివృతా భక్త్యా భోగాన్తనోహరాణాం, నిష్పాపా సుభగా నిత్యం వీక్షితే చాక్షయాం గతిమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఋషిసంచమీ

వ్రతకథా సంపూర్ణా.

ఒక్కనాడను యుద్ధిష్ఠిరుడు శ్రీకృష్ణుం జూచి, “దేవదేనా! నీవలనఁ బెక్కువ్రతంబుల వింటిని. పాపంబులం బోఁగొట్టునట్టి యొక్క వ్రతంబు నా కానతి” మ్మని యడుగఁగా శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరాజుతో నీట్లనియె ధర్మనందనా! ఋషిసంచమి యనంబరఁగు నొక్కవ్రతంబు గలదు. అది సకలపాపక్షయకరంబు దీనిం గూర్చి నీటొక్కయితిహాసంబు నెప్పెడ నాలిపును. విదర్భ దేశంబున నుదంకుఁ డనెడు బ్రాహ్మణో వ్రతముఁడు గలఁడు అతనికి

సుశీల యనుభార్యయుండెను. వారికొక్కనూతనమగు నొక్క కొడుకును బుట్టిరి ఆకొమరుడడు సర్వశాస్త్రములంబు నేర్పిన యొకవారి తను యోగ్యుడయినవరునికిచ్చి పెండ్లిజేసిరి. అయినను ఆకొమరుడు తును స్వజన్మాంతరపాపంబుచే వివాహము ముగియఁజేయునునీ వైధవ్యమునొందెను. అది మొదలు తల్లిదండ్రులకు నొకప్పుడులు చేయుచు పుట్టినంటనే యుండెను. దానితోండ్రీ పుట్టినంటి వైధవ్యదుఃఖము చూడలేక, సంసారభారము పుట్టినప్పుడునుండి తాను వనభార్యయుఁ బుత్రికందోడ్కొని గంగానదీతీరమున నొకగ్రామంబునేరి, యచ్చట శిష్యులకు వేదంబులుఁ జేయుచు నుండెను. అట్లుండఁగా, నొక్కనాఁ డాకూతురు నొకప్పుడునుండెను. నడురాత్రి కామవేహము పురుగులుపడినామండెను. నానాదృశ్య లాఱు వినస్త్రయై పురుగులుపడియున్న యాగురుపుట్రియ్యోది యూ సంగతి యాచివతల్లికిఁ దెలిపిరి. ఆతల్లియు వచ్చి యట్లొప్పుకొనిన కూతుంజూచి, పలుదెఱఁగుల విలపించి, తొమ్మిది గొట్టుకొని, మిక్కిలి చూపుకొని, మరల క్షణకాలములోపలు దెప్పకొట్టుకొని యాకూతు నట్టిదాని నిగుకేలంబట్టినొని, దానితోండ్రీ నీవే కేగి, “నాథా! దీని కిట్టియవస్థ యేల సంభవించెను? ఇట్లు బట్టుకొని తరపాపమేమి?” అని యడుగఁగా, నాబ్రహ్మచారి భ్రమంబు జెప్పి డియె. “ఒహీ! ఇది వీని కేవలజన్మముల ముందటజన్మమున నజన్మలయైయుండియు నింటికిఁ దొలఁగక, యింటఁ గుండలు మొదలగువానిని దాఁకెను. ఆదోషంబున నిట్లయ్యెను. తొమ్మిది యిం ద్రుండు వృత్రాసురునిఁ జంపినవెంటనే, బ్రహ్మచారిదోషంబు సంభవించఁగా, బ్రహ్మకడ కేగి, నా కీనోషంబు తొలఁగుట యెట్లని యడుగఁగా, నాబ్రహ్మచేవుం డాతని బ్రహ్మచారిపాత

కంబును నాలుగుగా విభజించి, యొక్కొక్క భాగము వస్త్రి హారీ
 త్రుని ప్రథమశ్వాసలబంధును, ఏటి నీటి సురుగులందీను, పర్వత
 వృక్షాదు లుండిం ప్రదేశమునను, స్త్రీలరజంబునందును సుంచెను.
 కావున స్త్రీలు ఋశువు గనబడిన మొదటిదినము చండాలియు,
 రెండవదినంబున బ్రహ్మసూత్రనియు, మూడవదినంబున జాకీత
 యుగసుంకి నాలుగవదినంబున శుద్ధినొందును గాన, జ్ఞానంబున
 గాని, ఆ జ్ఞానంబునగాని రజస్వల్యుల్లై గృహంబున బ్రాత్రాదులు
 దానికి యశుద్ధి చేయుదురు గావున నట్టి పాపంబు దోఁగెనుటకై
 ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయవలెను. ఈ మనకుఁతురు తోడి
 చెల్లెళ్లు ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయుచుండఁగా నా వ్రతంబు
 నవఁగూనించును. అయినను, ఆ వ్రతంబు చేయువారినిజూచిన
 ప్రభావంబు చే దీనికి బ్రాహ్మణజన్తంబుగలిగెను. వ్రతంబునవమా
 నించుట చే బుగుగులరాశి పుట్టెను. ఇదియే దీని దుర్గతికి గార
 ణము” అనిచెప్పగా, సుశీల “అట్టి యాశ్చర్యకరమైన యా
 వ్రతంబుచే లోముఁజెప్ప” మనె నని శ్రీకృష్ణుండు చెప్పగా విని
 యుద్ధిగింపఁడు “ఓకృష్ణా! యట్టిఋషిపంచమీ వ్రత ప్రభావంబు
 నాకెఁగింపు” డని యడిగిన నాకృష్ణపరమాత్మ యిట్లనియె. ఓ
 కౌరవనాథా, యొక్కయితిహాసము నెఱిగించెద నాలింపుము.
 తొల్లి కృతయుగంబున విదర్భదేశమున నేనజిత్తనురాజుండెను.
 ఆతనిదేశమున వేదవేదాంగపారగుం డగుసుమిత్రుండను బ్రాహ్మ
 ణుం డొక్కఁడండెను. ఆతనికి జయశ్రీ యనెడిభార్య పరమపతి.
 వ్రత భర్తృశుక్రూష లొనరింపుచుండెను. ఆసుమిత్రుండు వ్యవ
 సాయముచే జీవించువాఁడు గనుక, నాతనిభార్యయు పరిపాల
 ములు గాపాడుటయందు శ్రద్ధగలిగియుండును. ఇట్లుండఁగా

నా జయశ్రీ ఋతుకాలంబు వచ్చినదికూడఁ దెలియక గృహ కృత్యంబులయం దుండి నా మైలను లక్ష్యపట్టినందువలన. తర్వాతఁ గొంతకాలమున కామె మృతిపొందెను. ఆ పథి స్థితి గుఱు మఱిగొంతకాలమునకు మృతినొందెను. తరువాత నాదంపతు లిరువురిలో జన్మాంతర పాపకర్తముచే జయశ్రీ అండునుట్టుగను, దానిసంఘటనతోషముచే నా సుమిత్రుఁ డెట్టిగను బన్దించిరి. వారిట్లు తిర్యగ్యోన్మీయం దె జన్మించియుఁ బూర్వజన్మ స్మృతిగలి గినవారై, తనకుమాడులియింటనేయుండిరి. సుమిత్రునికోడిని కగుసుమతి గురుశుశ్రూష చేయుచుండువాఁడు. శిష్యుఁడని ప తండ్రికి శ్రాధదినము రాఁగానే భార్యను బిలిచి, 'యోనీ యా దినము నాతండ్రి గారితిథిదినము గనుక, నీవు శ్రాధాభ్యర్థనలతోఁ గూడి పాకంబుచేయుమనిచెప్పఁగా, నాబిడ యట్లు యున్నప్పు డం బులైనభక్త్యభోజ్యాదిద్రవ్యములను సిద్ధముచేసి, దున్నెయో యొకపనిమీఁద నావలికిఁ బోఁగా నొకస్వప్నమాక్షింపన్నపాత్ర మునందు విషంబుఁగ్రక్కెను. అది శునిరూపంబుదాల్చిన యా సుమతితల్లి నూచి, 'యీయన్నమును, శ్రాధభోక్తల కివ్వవో వారు మృతినొందుదు' రని తలంచి యాక్షింపన్నపుఁ దపిలను దాఁకెను. అంతట నాసుమతిభార్య వచ్చి వంటఁజూతఁ యుఁ గుక్కదాఁకినందులకై, దానిని బడియతోఁ జక్కఁగా మూఁచి, వేఱుపాకంబుచేసి శ్రాధంబుచేసి యాకుక్క వంటనుదాకినదన్న కోపముచే, దానికి నెంగిలి కూడును వేయక యుండినది. అప్పు డాశునీరూపముఁ దాల్చిన యాసుమతితల్లి వృషభరూపము దాల్చిన తనభర్తకడకేగి, "నేఁడు నాకుఁ గుమారుఁడు కమింకఁ డన్న మైనను బెట్టలేదు. నా కాఁకలిబాధ హెచ్చుగా నున్నది.

క్షీరాన్నభాండమునందు పాము విషముఁ గ్రక్కఁగా, నేను జూచి గానిని ముట్టితిని. అప్పుడు సుమతీభార్య నన్నుఁ జూచి మోఁచి నాకు నన్నముఁబెట్టదయ్యె. నేనేమిచేయుదు”నని పరితపింపఁగా, వృషభరూపంబుదాల్చిన యాసుమిత్రుఁడు శునీరూఁఘ్నఁతనభాగ్యను జూచి, “ఓసీ నా యవస్థల నే నేమి చెప్పుదును. నేఁడు నాకు శ్రాద్ధదివసంబై యుండియు, నా పుత్రుఁడు నన్ను మూఁతిగట్టి నాచే దున్నించి, నన్నుఁ గొట్టి నానాహింసలంబెట్టెను. వాఁడు నామూఁతి విగియఁగట్టుటచే నేను బిడికెడన్నమైనను దిననైతిని. నాయవస్థ యేమిచెప్పుదును” అని వినియె. అప్పుడు కుమారుఁడు వీరిసంవాదమును విని యుసియమున లేచి, వారికి గ్రాసంబువెట్టి, వారిపాపంబు వొలఁగింపఁగోరి, పుణ్యతపోవనంబుల కేగి, యచ్చటి మునీం ద్రులకు సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, తనతల్లిదండ్రుల కట్టిమర్దశయేల ప్రాప్తించె నని యడుగఁగా, నాతపోధనులగు మునీం ద్రులొకరికి వారి తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగినజన్మాంతర పాపకృత్యంబు నెఱిగించి, యది పోవుటకుఁ దగినయుపాయంబు ఋషిపంచమీ వ్రతాచరణమే. దాని నాచరించి, తత్ఫలంబు వారికిచ్చిన యెడలఁ బాపవిముక్తు లగుదురని చెప్పెను. అంతట నాతఁడు వారివలన ఋషిపంచమీవ్రతవిధానంబును నెఱిగి, యావ్రతంబును నాచరించి యూఫలంబును దనతల్లిదండ్రులకు ధారపోయఁగా, వారు పాపవిముక్తులై మోక్షమునొందిరి. అని కృష్ణుఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, నంతట ధర్మరాజు కృష్ణునిఁజూచి, యావ్రతమున కుద్యాపనవిధానంబు నెఱిగింపుడని యడిగిన నతఁ డిట్లనియె. మొదటిదినమున నొంటి పూట భుజించి, మఱునాఁడు వేకువలేచి స్నానాదిక్రియలు

నిర్వర్తింపి, యాచార్యుని (పురోహితుని) యుంటికి జని, తానొనర్పజోవు వ్రతోద్యాపనంబున కాచార్యునిగా పరించి, పూర్వోక్తవిధానంబున స్నాన మాచరించి పరిశుద్ధస్ర చేశంబున నలికి ముస్సలువెట్టి సర్వతో భద్రమండలం బేర్పఱచి, యందు స్వర్ణరజతతామ్ర మృణ్మయసాత్రములలో పేనినై ననియమించు కొని, వానినిండుగనీళ్లుపోసి, వానిమెడలకు వస్త్రములు చుట్టి, పంచగంధాక్షతలచే నర్చించి, మధ్యాహ్నమున సోల సూజా ద్రవ్యములతో సప్తదులను షోడశోపచారములచే నర్చించి, యేడుపంచత్పరము లాతీరున నాచరింపుచు యొంటిగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనంబు జేయువలయును. అయుద్యాపనమునకై యేడ్వగు ఋత్విక్కులను పరించి, బంగారు ప్రతిమలను శక్తికొలఁదిజేయించి, యేడుపంచత్పరంబు నునిచి, వానియందు సప్తములు నావాహనంబు చేసి, పూర్వోక్త కల్పప్రకారంబుగాఁ బూజించి, యారాత్రి పురాణపఠనంబుచే జాగరణంబు గావించి, మఱునాఁడు తెల్లవాఱి స్నానసంధ్యా వందనాదికృత్యములు నెఱవేర్చి, వారివారి యధికారము ననుసరించి వేదోక్తమంత్రములచేఁగాని పురాణోక్తశ్లోకంబు లచేఁగాని తిలాజ్యహోమంబు నష్టోత్తరసమాస్ర సంఖ్యచే నైనను, నూటయెనిమిదిమాఱు లైనను హోమంబు గావించి తర్వాతఁ బునఃపూజఁగావించి, యాకలశవస్త్రప్రతిమాదులను ఋత్విక్కులకొసఁగి, యాచార్యుని స్వర్ణాంగుళీయకదానాదు లచే సంతుష్టునింగావించి, యేడుగోదాసంబులుగావించి, తర్వాత నాచార్యుని, ఋత్విక్కులను పడ్రసోవేతంబులైన భక్ష్య భోజ్యాదులచే సంతృప్తులంగావించి, వారికి దక్షిణతాంబూ లాదులనిచ్చి యావల విప్రోత్తములకు భోజనంబులును గ్రుడ్డి

కుంటి మొదలగుననాథులకు నన్న ప్రదానంబుగావించి తర్వాత
 దానును తనబంధుజనులతోడ భుజింపవలయును. ఓచుంధిష్ఠిరా!
 యీ వ్రతంబు నీ ప్రకారంబుగాఁ గావించువారలకు సర్వతీర్థ
 స్నానఫలములును, సర్వవ్రతాచరణఫలములును, సర్వదాన
 ఫలములును గలుగును. కావున ఈ వ్రతంబు భక్తిశ్రద్ధలతో
 నాచరించు వనిత యిహలోకంబున సర్వపాపవిముక్తురాలై,
 సమస్తసుఖంబు లనుభవించి, యంతంబున శాశ్వతస్వర్గసుఖంబు
 ననుభవించు నని కృష్ణుండు చెప్పఁగా విని, యుధిష్ఠిరుండు
 సంతోషాంతరంగుం డయ్యెను.

శ్రీ ర త్న
వ్ర త ర త్నా క ర ము

మథనద్వాచశీ వ్రతము.

శుభశోభనే ముహూర్తే—వనగుణవిశేషణనిశ్చిస్తా
యాం శుభతిథౌ మథనద్వాదశ్వాం తులసీ దేవతాపూజనం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య. కలశపూజాం అనంతరం గణాధిపతి
పూజాం తులసీదేవతాప్రాణ ప్రతిష్ఠాపనం చ శృత్వా తతః
తులసీదేవతాం పూజయేత్.

తులస్య స్మృతజన్మాసి సదా త్వం కేశవప్రియే,
కేశవార్చనయోగ్యే మే వరదా భవ సర్వదా.

తులసీదేవీం ధ్యాయామి.

కృష్ణానందాశ్రుసంభూతే వరదే తులసి స్వ సుం,
త్వామద్యావాయామామృద్యే కమలాపతివల్లభే.

శ్రీతులసీదేవీమావాహయామి.

అనేకహారసంయుక్తం సువర్ణ మణిసంయుతం,
రత్నసింహాసనం దివ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామి.

శ్రీతులసీదేవ్యై రత్నసింహాసనం సమర్పయామి.

క్షీరోదధిసముత్పన్నే దేవాసురసుపూజితే,
విష్ణుప్రియే మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే.

శ్రీతులసీదేవ్యై ఆర్ఘ్యం సమర్పయామి.

పద్మనాభప్రియే దేవి పాద్యమేతన్నయార్చితం,
సంగృహణ శుభే శ్యామే పరదే లోకపావని.

శ్రీతు.....పాద్యమ్.

వీలాలవజ్జకర్పూరవప్తనాద్యైః సువాసితం,
పానీయం తు మయాఽనీతం సమ్యుగాచమనీ మకమ్.

శ్రీతు.....ఆచమనీయమ్.

షీ కాజ్యే శుకనైః సృత్యైర్వృథా చ మధునా తథా,
పఞ్చామృతైః స్నాపయిష్యే తుల్యై తే నమోనమః.

* శ్రీతు.....పఞ్చామృతస్నానమ్.

సుశీతలం సుప్రసన్నం సర్వోపధిసమన్వితం,
మయాఽఽస్మాతం జలం దేవి స్నానం కురు హరిప్రియే.

ఆపోహిష్ఠామయోభవః;.....చనః.

శ్రీతులనీ.....శుద్ధోదకస్నానమ్.

వీతవస్త్రయుగం దేవి సర్వాభీష్టప్రణామిని,
సర్వలక్షణసమృన్నే శుభే తే ప్రదదామ్యహమ్.

శ్రీతులనీదేవ్యై వస్త్రయుగమ్.

కణ్వుకం కాఞ్చనం దివ్యం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా,
అహం దాస్యామి దేవళి విష్ణుసత్త్వి నమోఽస్తు తే.

శ్రీతు.....వై్య కణ్వుకాభరణమ్.

* మఃచామృతమంత్రము ప్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము వినాయక ప్రతమునందుఁ జూడవలెను.

స్వచ్ఛం నిర్మలమత్కర్ణం పురతస్తే కృతం యథం,
కంతసూత్రం గృహాణ త్వం దదామ్యాభరణాని చ.

శ్రీతు...వై్య ఆభరణాని.

చన్దనాగరుకర్పూరమ్పగనాభిసమన్వితం,
గంధం గృహాణ దేవేశి దేవదేవాంగభూషణే.

శ్రీతు...వై్య గంధమ్.

కాలీయాంశ్చన్ద్రన్దాంశ్చ హరిద్రామిత్రితాకాశుభాకా,
అక్షతాంశ్చార్పయే తుభ్యం గృహాణ శ్రీహరిస్మయే.

శ్రీతు...వై్య అక్షతాకా.

మయా దత్తమిదం పుష్పం తులసీదళసంయుతం,
మాల్యం గృహాణ దేవేశి వరదే విష్ణువల్లభే.

శ్రీతు...వై్య పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

పూజయామి అని ప్రతినామముకడను జేర్పవలెను.

తులవై్య నమః గుల్ఫాభి
విష్ణుస్త్రియాయై నమః పాదా
రంభోవై్య నమః ఉరూ
క్షీరాభితనయాయై నమః కటిం.
సకలసురపూజ్యాయై నమః
నాభిం.
ఇందిరాయై నమః ఉదరం.
బృన్దావనవాసీవై్య నమః వక్షః

మహాలక్ష్మ్యై నమః స్తనౌ.
సుభుజాయై నమః భుజే.
పద్మహస్తాయై నమః హస్తా.
సుముఖాయై నమః ముఖం.
రమాయై నమః లలాటం.
ఇన్దుసోదరై్యై నమః శిరః.
తులవై్యై నమః సర్వాణ్యంగాని.

తతః శ్రీమహావిష్ణుపూజాం కృత్వా పుష్పైరర్పయేత్.

చందనాగరుకర్పూరఘృతగుగ్గులుసుసంయుతం,
గృహాణ ధూపం తులసి వస్త్రేఽహం భక్తవత్సలే.

శ్రీశుల...వై్య ధూపమాఘ్రాసయామి.

ఘృతవర్తిసు దీప్తం తే మయాఽర్పితమిదం శుభే,
గృహాణ మంగళం దీపం సర్వైశ్శస్త్విప్రదాయిని.

శ్రీశు...వై్య దీపం దర్శయామి.

క్షీరం చ గుడసంయుక్తం సర్పిషా యుతమాదరాత్,
మయా నివేదితం భుక్త్వా పఞ్చభక్ష్యసమన్వితమ్.

శ్రీశు...వై్య నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూగీఫలైశ్చ కర్పూరైర్నాగపల్లీవలైర్వృతం,
తామ్బూలం గృహ్యాతాం దేవి వరదా భవ శోభనే.

శ్రీశు...వై్య తామ్బూలమ్.

వ్రతపూర్తి మహాకీర్తి దివ్యస్ఫూర్తి హరిప్రియే,
ప్రాప్త్రుకామ ఇదం దేవి సౌవర్ణం పుష్పమర్చయే.

శ్రీశు...వై్య సువర్ణపుష్పమ్.

పద్మనాభప్రియే నిత్యం పద్మసంభవపూజితే,
పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ మే సదా.

శ్రీశు...వై్య నీరాజనమ్.

సర్వమంగళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధకే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణ నమోఽస్తు తే.

శ్రీశుల...వై్య మస్త్రపుష్పం సమర్పయామి.

యానికాని చేతి ప్రదక్షిణమ్.

నమస్కరోమి దేవి త్వాం విష్ణువక్షుఃస్థలే స్థితాం,
ప్రణతార్తిహారే నిత్యమభీష్టఫలదా భవ.

శ్రీతు...వ్యై నమస్కారాః.

యస్య...భక్తిహీనం తులసీదేవి. యత్పూజితం మయా
దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే ఆనయా కల్పోక్తప్రకారేణ కృత
యా పూజయా తులసీదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా నరదా
భవతు. మయా ఆచరితస్య వ్రతస్య ఫలసిద్ధిస్తు.

ఇతి పూజావిధానమ్.

మథనద్వాదశీ వ్రతకథా.

శ్రీకృష్ణఉవాచ.—నారదాశేషధర్మజ్ఞ లోకానాం హిత
కారణ, కథయస్య మహాభాగ వ్రతం నేవర్షిసత్తమం ౧. నారద
ఉవాచ. వ్రతానాముత్తమం పుణ్యం సర్వసాభాగ్యకారణం,
సర్వసంపత్ప్రదం శీఘ్రం పుత్రై పౌత్రై పుష్కలమ్ ౨ ఇమీ సూసి
సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపోషితః, తులసీం చ మసూషిష్ఠం
పూజయిత్వా సమాహితః. ౩. సంచ షడ్మాసైలజ్జుత్సవ్యం
దిపాఞ్ ప్రకల్పయేత్, గంధాద్యక్షతనై వేద్యతాముప్పలాని
సమర్పయేత్. ౪. ప్రదక్షిణనమస్కారాః సంచ కలద స్పృశ్య
యేత్, తదాదిమాసపర్యంతం వ్రత్యహం చ సమాచరేత్ ౫.
ఉచ్ఛే మాసి సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపోషితః, పుష్కలమ్
తులసీపూజాం కృత్వా నియమపూర్వకమ్ ౬. గాత్ర జాగర
ణం కుర్యాదధశ్యానిజితేంద్రియః, తతః ప్రభాతవేళాయాం
స్నాత్వా శుచిరలజ్జుతః. ౭. కుడవేన తు విష్టేన కారయే
త్పిష్టకత్రయం, ఏకం తులస్యై దత్వా తు బ్రాహ్మణామైక

మేవచ. ౮ ఉలూఖలేనస్యత్సంస్థాన్య చేతుమూలేన ఘట్టయేత్, యావన్తః కీరపుషతః స్వశరీరే వత్ నిహి. ౯. తావన్స్యబ్దసహస్రాణి స్వర్గే లోకే మహీయతే. శ్రీకృష్ణః పూర్వమాచరితం కైస్తు ప్రతమేతత్ఫలైషిభిః. ౧౦. తస్యోతాచరణాత్కిం ఘై ఫలం ప్రాప్తం మహామునే. నారదః పురా కశ్చిన్తహాతేజః బ్రాహ్మణోఽభూన్మహాస్రభో. ౧౧. వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞో దేవదత్త ఇతి స్తుతః, స కదాచిద్ద్విజశ్రేష్ఠో విచిన్ద్యానీత్యపుత్రకః ౧౨. ఆరాధయామి దేవేశం విష్ణుం త్రైలోక్యపావనం, ఇతి సంనిన్ద్య మనసా తపశ్చక్రేసుదుర్లభమ్. ౧౩. వృద్ధబ్రాహ్మణరూపేణ ప్రాదుర్భూత్వా తదన్తికే, తపశ్చరన్తం తం దృష్ట్వా జిహ్వాః ప్రాహ మహానిభః. ౧౪. కిమర్థం కృతమాశ్చగర్భం తపో వద మమ ద్విజ, శ్రుత్వా తద్వాక్యమచిరాత్ప్రేణమ్య శిరసా హరిమ్. ౧౫ దేవదేవ జగన్నాథత్రాహిమాం పునసోత్తమ, అగ్న్యమే సఫలం జన్త త్వత్పాదాంభోజదర్శనాత్. ౧౬. మనీషితం చ సఫలం భవిష్యతి న సంశయః, అపుత్ర్యో మహాదనుఃశి శరణం త్వాం ప్రణామ్యహమ్. ౧౭. పుత్రం దేహి మహాదేవస్వలోకవరప్రద. నారాయణఉవాచ. ఆయుష్షీణం సుతం కాపి సుతాంవా మృతభర్తృకామ్. ౧౮. తయో రేణం వృణీష్యాథ దదామి తవ సుప్రత, దేవదత్తఉవాచ. స్వగృహం ప్రాన్య భార్యాయా ఏతాం వార్తాం నివేద్యచ. ౧౯. ఉభయో రేకిమిచ్ఛామి హ్యేగమిష్యామి కేశవ, ఇతి ప్రణమ్య శిరసా జగామ స్వగృహం ప్రతి. ౨౦. నివేద్యసమ్యగ్భాగ్యాగ్నౌ బహుథాఽఽలోచ్య చిన్త్రితః, భార్యోవాచ. సుతా హి యాచ్యా భోః స్వామిక భర్తృహీనాపి చ త్వ

యా. ౨౧. తథేత్యక్త్వా స విప్రేష్ట్రీః పునస్తీరం ప్రవిశ్య చ,
నారాయణ నమస్తేఽస్తు పుత్రికాం దాతుమర్హసి. ౨౨. తథే
త్యక్త్వా మహావిష్ణు రన్తర్ధానం యయా తదా, అన్యస్త్యా
తం మహావిప్రః పశ్చాత్స్విగృహమాగతః ౨౩. కించిత్కాలే
ప్యతీతే తు పుత్రీ జాతాస్య వై శుభా, సర్వలక్షణసమ్మన్నా
సర్వలోగవివర్జితా. ౨౪. వితుర్ద్రుహేతు సా కన్యా నర్జితాచ
సుకూషిణీ, తతః కాలేతు సమ్ప్రప్తే నివాహమకరోత్పితా.
౨౫ జన్మావ్రత కృతాత్పాపా త్నా జాతా మృతభర్తృకా,
జననీజనకౌ తస్యా స్తతః స్వర్గమవాపతుః ౨౬. తద్ద్రుహే
విధవా సాపి సర్వధర్మవివర్జితా, నాస్తి నారాయణత్యక్తం
పదస్తి మృతభర్తృకా. ౨౭. ఆతిథిం నార్చయత్స్యం కిదాపి
స్వగృహాగతు, ఏవం కఠినచిత్తా సా స్థితా నిష్ఠురభాషిణీ. ౨౮.
శశ్వదుచ్చార్యతే సాధ్వ్యా మన్నామాధవయా తయా, ఇతి
తుష్టో హృషీకేశో ద్విజో భూత్వా సమాగతః. ౨౯. తామ
యాచత విష్ణుశ్చతద్వచస్సాబ్రవీత్పునః, కాలోపచన్నాసఃకీక
కిమర్థమవమన్యసే. ౩౦. ఇతి బ్రువాణం తం విష్ణుం గుషా తే
పాంశుకం డదౌ, తన్తథ్యే చాఢకం బీజం దృష్ట్వా హగిరవాప
యత్. ౩౧. మృతా కాలేన సా కీటో భూత్వా తస్మిన్ భుక్
స్థితా. తతః కదాచిత్తాం స్మృత్వా దేవీం హరిరువాచ హ. ౩౨.
ద్రష్టుం యాస్యామి హే దేవి ఏహే నారాయణాభిధాం,
ఇత్యుక్త్వాఽథ గతే విష్ణో సహ తేన రమా యయా. ౩౩.
ఆగత్య కిం సుభద్రం తే హరిరిత్యన్వయుజ్జుతాం, కీటఉవా
చ. ఏవం తిష్ఠామ్యహం దేవ ప్రసీద జగదీశ్వర. ౩౪. ఇతి ప్రణ
మ్య శిరసా కీటస్తూష్ణీం స్థిత స్తదా, దేవ్యువాచ. కిమర్థమేషా

తీతోఽభూ ధ్వేసదేవ వదస్వ మే. 37. ఇతి పృష్టప్రయా నిష్ఠు
 స్తవ్యైతాస్తమవోచత, తచ్చుక్రిత్వా కమలా దేవీ తన్తోక్షం
 చాప్యపృచ్ఛత. 38. శ్రీభగవానువాచ ఉర్జే మాసి సితే
 పక్షే బద్ధినశ్యామ స్తియద్వ్రీతం, తద్వ్రీతస్య ఫలం కించిద్దా
 తుచుర్హసి శోభనే. 39. ఇతుబిష్టుఫలేనైవ ముచ్యతే పాప
 బంధనాత్, తథేతి శ్రీద్దదా తస్యై కతోఽపి స్త్రీత్వమాప హి.
 30. స్త్రీఉనాచ. అద్య మే సఫలం జన్మ జీవితం చ సుజీవి
 తం, ప్రతాని సఫులన్యద్య భవత్పదాబ్జరగ్మనాత్. 31.
 ఇతి స్తుకృతక సా నారీ శ్రియం ప్రాహ ముదా యుతా,
 ఆహ మేతద్వ్రీతం దేవి కరిష్యామి వదస్వ మే. 32. దేవ్య
 నాచ కార్తికే చ సితే పక్షే చైకాదశ్యాముపోష్యచ. తుల
 సీం సూర్యుర్వాకృతక షణ్మువలైశ్చ చూర్ణకైః. 33. షణ్ము
 ద్వైరలక్ష్మ్యైత్య భూపవీపాదిభిః క్రమాత్, రాత్రా జాగరణం
 కృత్వా పురాణవతనాదిభిః. 34. తతః ప్రభాతవేళాయాం
 స్నాత్వా భృశ్వాప్పుగం శుచిః, తులసీం పూర్వవత్పూజ్య
 కృత్వా వై పప్తకత్రయమి. 35. ఏకం తులస్యా యేకం తు
 బ్రహ్మణాయ నివేదయేత్, అవశిష్టం తు యచ్చైకం నిధా
 యోలుంథలే పయః. 36. ప్రోక్ష్యేశుమాలైర్న్నరీ సా
 హన్యా శ్శుక్లాజ్జనాన్విశా, కీర్తనీయా మహావిష్ణోః కథాస్త
 ల్లగ్న చేతసా. 37. వక్షసోవేతమన్నం చ దద్యాద్దక్షిణయా
 సహ, స్వయం చాపి హి భుంజీయాదిష్ట కామార్థసిద్ధయే. 38.
 ఏవం షణ్ముబ్జవగ్యోస్తమాచ రేత్సుసమాహితః, ఆదావస్తేచ
 మధ్యేచ కుర్యాదుద్వావనం ముదా. 39. లక్ష్మీవిష్ణోశ్చ

ప్రతిమే కుర్యాచ్చక్త్యనుసారతః, గోమయేనానతిష్యాథ స్వ
 పల్లీం ప్రకల్పయేత్. ౪౮. తన్నధ్యే పంచ గుడసాణా సంస్థాభ్య
 శ్వేతతణ్డూలాణా, నిక్షిప్య ప్రతిమాయుగ్గం తత్ర నాంకానుణం
 రమామ్. ౪౯. లక్ష్యీనారాయణం దేవం పూజయేత్ప్రతి
 కమ్. ఆఖండితం నపం వస్త్రమేకైకస్య పృథక్పృథక్. ౫౦.
 గన్ధపుష్పాక్షతై ధూపైర్దివైరై వేద్యసంకృతైః, చాచాశోభో
 పచారైశ్చపూజయిత్వాయథ విధి గౌ ప్రసజ్జీతాప్రసాదసూం
 శ్చ పంచ పంచ క్రమేణతు, రాత్రోజాగరణం కుంభ్యమ్పూరాణ
 వతనాదిభిః. ౫౧. తతః ప్రభాతవేళాయాం నద్యాగ్ని స్నాన్వా
 సమాహితః, గృహమాగత్య మేధావీ పునః పూజాం పరమాచ
 రేత్. ౫౩. ఏవంకృత్వా విధిజ్ఞాయ ఆచార్యాగ్నిం గుటుంబినీ,
 సుశీలాయ సుశాంతాయ ప్రతిమాదానమాచరేత్. ౫౪.
 సువాసినీద్వయం పంచదశ బ్రాహ్మణసత్తమూణా, స్పృశ్య
 తుష్టాణా భోజనాద్వైర్వస్తాద్వైశ్చ విశేషతః. ౫౫. బ్రహ్మ
 ణానోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజిత బంధుభిః, ఏవం శిష్య
 నుసారణ విత్తశాత్యం న కారయేత్. ౫౬. నోద్ధ్యాగ్నిస్త్వ
 తం యాతు పునఃకీటా భవన్యతి, ఏవమాచరితం ధృవస్థుసంస్క
 భీష్టప్రదం వ్రతమ్. ౫౭. తేషాం భుక్తిశ్చముక్తిశ్చ భవన్యతి
 న సంశయః, ఇత్యుక్త్వా. ౫౮. మహాలక్ష్మీ రంతర్ధానం యయా
 తదా. ౫౯. ఏవం క్రమేణ సా కన్యా కృత్వా ప్రతి మనుత్త
 మం, ఇహా భుక్త్వాధికసుఖ మస్తే స్వర్గం జగముపి. ౬౦.
 యే వత స్త్రీదమాఖ్యానం శృణ్వన్తి శ్రద్ధయాన్వితాః, తే సర్వో
 పాపనిర్మూల్యా యాస్మన్తి పరమాం గతిమ్ ౬౦
 ఇతి భవన్యోత్తరపురాణే మథనద్వాదశీ వ్రతకథా సుపుంజ్య.

కథాప్రారంభము.

సూతపౌరాణికుండు శౌనకాదిమహర్షులం జూచి మీ
 కొక్క ప్రశంబు చెప్పెద వినుండని యిట్లనెను. తొల్లి యొక
 పుషు శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామగోడ వనవిహారంబు సల్పు
 టై బృందచనుండునకు వేంచనియంజంగా, అట్టి యొడ
 నారదంబు శ్రీకృష్ణుడు > ర్నిచ్చము > యుటకై చచ్చుటకి
 వచ్చెను. అప్పుడు కృష్ణుండు నారదమహాముని సర్వుపాద్యుడి
 సత్క్రియలచే గౌరవింపి; తగిన వీతమునందుం గూర్చుండజేసి,
 “ముసంద్రా! మీరు శ్రీలోకసంచారులు. సకలధర్మముల
 నెఱిగినవారు. లోకంబునకు హితంబుచేయువారలు. శాస్త్రన
 మీరొక్క ప్రతీతనంబు నా కెఱిగింప వేడెదను” అని
 యడుగంగా, నారదగం డిట్లనియె. ఓముశోదానందనా, నే
 నిప్పుడు బ్రహ్మలోకంబునుండి వచ్చుచున్నాను. బ్రహ్మదేవుండు
 సరస్వతీదేవి కావలెచ్చిన యొక ప్రశంబు నీ కెఱిగించెద నాల
 కింపుము. ఆ ప్రశంబు వ్రతంబులలో నుత్తమంబు; ఆ వ్రతం
 బాచరించువారికి పుణ్యపాత్రాదులును, సకలసంగలను గలు
 గును. ఆ వ్రతంబును జేయువలసినవిధానంబు చెప్పెద నాలకిం
 పుము. ఆశ్వయుజ శుక్లపక్షైకాక్షినాం దువవాసంబోవర్చి,
 తులసికోటనుండుగా నైదవద్దములు ముగ్గులుకొట్టి, ధౌరు
 దీహములు వెళిగింది, యచ్చుట తులసిచేవిని మహావిష్ణుసమేత
 ముగా నారాధించి, గంధపుష్పాక్షతలతోఁ బూజించి, ధౌదు
 విధముఁ యింక భక్తిఫలాదులను నివేదనచేసి, ధౌదుతాంబూ
 లను లిచ్చి, యిందు ప్రదక్షిణములను, అయినకవ స్కారంబు
 లను జేయవలయును. ఇట్లు, ఆశ్వయుజశుద్ధవకాదశి మొదలు

కార్తిక సుద్ధవినీకాదశివత్రయం బూజచేయుచుండి, ఆ రోజుకొనిశి
 నాడు ఉపవాసముచేసి, మొదటఁ బూజచేసినట్లు కిలోన్నెక్కు
 నియమముతో, తులసీదేవీపూజను విష్ణుమూర్తిపూజను
 గావించి, చాళుమొదలైనవి కలచూకొనక నేలమీఁదఁ గనించి,
 రాత్రి జాగరణము చేయువలయును. మఱునాఁడం దాన్నిదశినాఁ
 డుదయంబున లేచి, స్నాన మాచరించి, పుష్పవస్త్రముల ధరించి,
 యాభరణాలంకృతులై, యొకనూనెఁడు చిరుస్మృతినిఁ దోఁ
 మాఁడవిష్టకములు (పిండిముద్దలు) చేసి, దెయిలకొని తులసీదేవికి
 నివేదనచేసి, మఱియొకటి బ్రాహ్మణునికి వాయనమొసఁగి, మఱి
 యొక్కటి రోటిలోఁ నుంచి, పాలుపోసి కఱుగుగడలలో దగవ
 వలెను. అట్లు దంచునప్పుడు పాలచుక్కలన్ని తనదేహమునఁ
 బడుచున్నవో, యన్ని వేలయేండ్లు స్వర్గలోకంబునఁ బూజింపఁ
 బడుచున్నాఁడు. అని నారదుండు చెప్పఁగా, శ్రీశిష్యుఁడగు
 మునీంద్ర! ఆవ్రతంబు నెన్నరాచరించిరి? ఆవ్రతంబు చేయు
 టచే వారికెట్టిఫలంబుగలిగెను? ఆఁతిమ్మనియఁ దప్పఁగఁగా నారదఁ
 డిట్లనియె. ఓ మహాప్రభూ! పూర్వము దేవదత్తంఁ డనువీగు
 గల యొక బ్రాహ్మణుం డుండెను. అతఁడు బ్రహ్మలక్ష్మణుగల
 వాఁడు. వేదవేదాంగములు జరివి వానియర్చనలు నాఁకింప
 వాఁడు. ఆ బ్రాహ్మణుఁడు సంతతిలేమిచే “నేను సంతతిపంపఁ
 డయియున్నాను. కావున జగన్నాథుండగు విష్ణుమూర్తినిభజిం
 చెదను” అని మనసునఁ దలపోసి, సామాన్యజనులచే జేయు
 నలవికాని తపంబొనరించెను. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి యతని తప
 స్సునకు మెచ్చి, ముసలి బ్రాహ్మణరూపముతో నా దేవదత్తుని
 ముందఱ నిలిచి, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! యేల యిట్టియుగ్ర
 తపంబు నేయుచున్నా”వని అడుగఁగా, ఆ బ్రాహ్మణోత్తముఁడు

వెంటనే విష్ణుమూర్తికి వందనముచేసి, “ఓదేవదేవా! ఓజగ
 న్నాథా!! ఓపురుషోత్తమా!!! నన్నుఁగావవే. తమపాదార
 విందచుల దర్శనముచే నాజన్మము పాపసంబయ్యెల్ల ఇక నా
 మనోరథంబు సిద్ధింపఁగలదని నేను సమ్మేద”నని యనేకవిధంబుల
 విష్ణుమూర్తిం బొగడఁగా, అంత విష్ణుమూర్తి తన్నునేవిధం
 బుల సంతించుచున్న యా బ్రాహ్మణోత్తముం జూచి, “ఓవిప్రో
 త్తమా! నీకేఱువరంబు గావలయు వేడు” ననిన నాద్విజ
 శ్రేష్ఠుండు “దేవదేవా! నాకు సంతతిలేదు. ‘అపుత్రస్య గతి
 ర్నస్తి’ యని భర్తృశాస్త్రము బుద్ధిఁపించుచుండుఁ గావున,
 నాకట్టి హీనగతి లేకుండనట్లు, పుత్రుండు గలుగునట్లు వరం”
 బిచ్చుని యడిగెను.

అంతట శ్రీమన్నారాయణుండు బ్రాహ్మణునిం జూచి,
 “విధి యెవ్వరికిని దప్పించ వీలుగాదు. నీకు ఆయుస్సులేని కొమ
 రుండు గలుగవలయునా? లేక బాల్యముననే వైధవ్యమును
 జెందు కొమరిత గావలయునా” యని యడిగెను. అందుల
 కా బ్రాహ్మణుండు, “కేశవా! నేను నాయంటకీరి, ఈవిషయంబు
 నాశూర్యగుఁడెలయఁజెప్పి యావల విన్నవించెద” నని చెప్పి,
 తనయంటకి వెళ్లి యీసంగతి భార్యతోఁ జెప్పఁగా, ఆవిప్రుని
 యిల్లాలు “నాథా! ఆయుస్సు లేనిపుత్రునిఁ గోరుటకంటె విధవ
 యగుకూఁతును గోరుటయే మేలు! మనముందట నెద్దు మొద్దుగా
 వైనఁ బడియుండును గదా!” అని చెప్పఁగా, బ్రాహ్మణుండు తన
 పత్నియొక్క యభిమతంబు గనుఁగొని, మరల దేవదేవుడయిన
 జగన్నాథునికడకేతెంచి విధవయయినను, గూఁతునే యిచ్చుని
 వేడెను. విష్ణుమూర్తియు నట్లే యగుఁగాక యని యా బ్రాహ్మ
 ణుని కనుగ్రహించి, యంతర్ధానమయ్యెను. ఆ బ్రాహ్మణునికిఁ

యంవోకకందిగింజ యొక్కటి గాన్పించెను. శ్రీమహావిష్ణువు ఆ కందిగింజను మొలవవేయఁగా, అది మొలకయెత్తి చెట్టుగాఁ బెరిగియుండెను. తర్వాత, ఆవిధవ కొంతకాలమునకు మృతయై చీడపురుగు పుట్టి యాకందిచెట్టునందలియాకులం దినుచుండెను.

తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు మహావిష్ణువు ఆవిధవ చీడ పురుగు కంది చెట్టునందలియాకులం దినుచుండుటను జ్ఞప్తిదెచ్చు కొన్నవాఁడై, తనదేవేరింజూచి, ప్రియా! నారాముణయను చుండు నామహాదకుం బోదమని లక్ష్మీసమేతంఁడై వచ్చి యాకంది చెట్టున కీటకహాపమున నున్న యావిధవంజూచి, నేరుముతో నున్నావా? యని యడుగఁగా, జగదీశ్వరా! తమకుఁదెలియని చేమియున్నది? నేనిచ్చట నీరీతినున్నానని చెప్పఁగా, లక్ష్మీదేవి నాకునిఁగాంచి, 'దేవదేవా! యేల యీవనితకుఁ జీడపురుగు జన్తమెత్తవలసినచ్చెను?' అని యడుగఁగా, లక్ష్మీదేవికి విష్ణు మూర్తి పూర్వజన్తవృత్తాంతము వినిపించెను. అట్లయిన నామె కెన్నఁడు జన్తమోక్షముగలుగునని మఱల లక్ష్మీ విష్ణుమూర్తి నడుగఁగా, "టదేవీ! నీవు కార్తీకశుద్ధ ద్వాదశినాఁడాచరించిన మథన (చిలుకు) ద్వాదశీవ్రతఫలంబిమ్ము. చెఱుపాల బొట్టువడుటవలని ఫలముచేతనే దీనికిముక్తిగలుగుననిచెప్పెను. వెంటనే లక్ష్మీయన నల్లె యామెకు మథనద్వాదశీఫలంబు నొసంగెను. ఆఫలప్రభావముచే నామె కీటకజన్తము విడిచి, స్త్రీ జన్తముధరియించెను. వెంటనే యాస్త్రీలక్ష్మీదేవితోడఁ దనముందట నిలుచున్న విష్ణుమూర్తిం గాంచి, వారిరువురకుఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, లక్ష్మీదేవింజూచి, "యోజగజ్జననీ, మీపాదదర్శనముచే నానోములెల్ల ఫలించినవి. నాజన్తము పావనంబయ్యెను. ఈవ్రతంబు నాకుపదేశింపుము. నేనాచరించె

దను" అని యడుగఁగా, మహాలక్ష్మీ యిట్లనియె. కాత్తికశుక్ల
 పక్షైకాదశినాఁ డుపవాసముచేసి, తులసికోటముందట పంచె
 వన్నెముగ్గులతో నైదుపర్వములు రంగవల్లులుదీర్చితులసీదేవిని,
 శ్రీమహావిష్ణువును షోడశోపచారపూజలఁ బూజించి, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, పురాణము మొదలగువానిచే గాలంబు
 వుచ్చి, మఱునాఁడువేకువ స్నానమాచరించి మదుఁగుబట్టగట్టి,
 మరలఁడులసీదేవికిని, విష్ణుమూర్తికిని పూజఁగావించి, మూఁడు
 పిండిమిద్దలుచేసి, యొక్కటి తులసికి నివేదనచేసి మఱొక్కటి
 బ్రాహ్మణులకు వాయస మిచ్చి, మిగిలినయొక్కటి రోటలోపేసి
 పాలుపోసి చెఱకుగడలతోఁ బెక్కండుముత్తైదునలతోఁ
 గూడ ఫాటలుపాడుచు దంచవలెను. అట్లు దంచిన తర్వాత,
 బ్రాహ్మణులకును సుమంగలులకు దక్షిణతాంబూలములు మొద
 లగువాని నొసఁగి, పక్షుకోపేతమయినభోజనంబుబెట్టి పిదపఁ
 దానును భుజింపవలెను. ఇట్లయిదువత్సరములుచేయుచు నోము
 మొదలుపెట్టునప్పుడుగాని, మధ్యఁగాని కడపటఁగాని యుద్యా
 పనము గావింపవలెను. వారివారిశక్తికొలఁది లక్ష్మీనారాయ
 ణులప్రతిమలనుగావించి, యింటఁ బరిశుద్ధమగు నొకస్థలమునఁ
 బంచవర్ణపుముగ్గులువెట్టి, అందయిదుమానికల బియ్యముపోసి,
 యందాలక్ష్మీవారాయణప్రతిమలనునిచి, ప్రాణప్రతిష్ఠనుగావించి
 యైదేసి నమస్కారములు గావింపవలెను. అట్లు పూజించి యా
 రాత్రి పురాణసతనాదులచే గాలముగడపి, మఱునాఁడుదయ
 మున నదియందు స్నానముచేసి, యింటికివచ్చి పుణ్యపూజయొన
 రించి, శమదమాది సంపదగల సదాచారసంపన్నుఁడైన కుటుంబి
 యైన తనపురోహితునకుఁ బ్రతిమాదానము చేయవలెను.
 తర్వాతఇరువురు ముత్తయిదువులకును, పదునైదుగురు బ్రాహ్మ

ణోత్తములకును షడ్రసోపేతంబయిన భోజనంబులు పెట్టి
 వారిని వస్త్రభూషణ తాంబూలాదుల సంతోషకఱచి,
 తర్వాత బ్రాహ్మణసమారాధన మొనరించి, తానును దన
 బంధుజనులతోడ భుజించవలయును. ఈవ్రతంబునకుఁ దన
 శక్తి వంచన నేయక యుద్వాపనంబు చేయవలెను. వ్రతో
 ద్యక్షింసనుచేయని యెడలఁ బురుగులై ఘట్టుచున్నారు.
 విధిక్రమము మిప్రతంబుచేయువాఁ డిహులంబులందు సకల
 సౌఖ్యములందుదగని లక్ష్మీచేని వ్రతవిధానంబుఁ జెప్పి యంత
 ధానంబుఁ నొందెను. తర్వాత, ఆవనితయు మథనద్వాదశీ
 వ్రతం బొనర్చి యిహలోకంబున సకలసౌఖ్యముల ననుభ
 వించి, ఏదవ విష్ణుసాయుజ్యము నొందెను. ఎవ రీవ్రతకథను
 జదువుచున్నారో, లేక వినుచున్నారో, వారు సకలపాపముల
 నుండి తొలగినవారై యుత్తమలోకములను బొందుదురు.

ఇది మథనద్వాదశీవ్రతకథ
 సంపూర్ణము.

అమావాస్యసోమవతివ్రతము.

అపమ్య దేశకాలా సంకీర్త్య. శుభేశోభనే...వనంగుణ వికేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభలిఖా అహం సమస్తజన్మసు సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం ఇహజన్మజన్మాంతరే చ సకలపాపవియోగం పుత్రపౌత్రాద్యభివృద్ధ్యా సంతతిచిరజీవిత్యపరమసౌఖ్యగ్య కామాకస్యాంసోమత్యామమాయాం బ్రహ్మచిష్టుశినాత్త కాశ్వ త్తవృషే యథామిళితోపచారైః లక్ష్మీనారాయణసూజాం కరిష్యే. తదాదా నిర్విఘ్న కామా గణపతిసూజాం కలశపూజాంచ కరిష్యే. ఇలిసుంకల్ప్య. ఆదౌ కలశపూజాం కృత్వా గణపతి పూజాంకృత్వా. సీతపూజాం ద్వారపూజాం చకృత్వా. ఆశ్వత్థ మూలే ఉదకసేచనం కృత్వా.

“అతోదేవాఅపస్తునఃయతో విష్ణుర్విచక్రమే, సృధి వ్యా స్పృష్టథామభిః” —

ఇతి మస్త్రేణ ఆశ్వత్థమూలేవిష్ణుం ధ్యాత్వా స్పృష్టప్ర్యావి పూజయేత్.

“ఆశ్వత్థేవో నిషదనం వర్ణే వోవసతిః కృత్వా గోభాయ ఇత్కిలాసభయత్సనవధపూరుషమ్.”

ఇతి మస్త్రేణ “మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృషరాజాయతే నమః.”

ఇతి పురాణ మస్త్రేణ ఆశ్వత్థస్య షోడశోపచారాక్ కుర్యాత్.

ఇంద్రాదిసురసంసేవ్య యోగనిద్రాపరాయణ, లక్ష్మ్యై సహ సురశ్రేష్ఠ సుస్థిరో భవ సర్వదా. దేవదేవ మహాప్రాజ్ఞ లోకేశ సురపూజిత, యావత్పూజాం సమాప్యేహం తా వత్త్వం సుస్థిరో భవ.

సర్వవ్యాపక విశ్వేశ కృపయా దీనవత్సల, మయోపపా
 దితాం పూజాం గృహాణేమాం హి మాధవ. (శరణం మే జగ
 న్నాథ శరణం భక్తవత్సల, పరదో భవ హేనాథ కరుణాకర
 శాశ్వత) మూలాని బ్రహ్మణో యస్య ఋగ్వేదోఽంగాని
 పల్లవాః, ఫలాని యజ్ఞశాఖాశ్చ నారాయణ దయాం కురు (ఓం
 నమో వాసుదేవాయ సర్వాసద్దాదిదాత్తనే, రత్నసింహాసనం
 తుభ్యం దాస్యామి స్వీకురు ప్రభో.) సూక్ష్మకోటిప్రభానాథ
 సర్వవ్యాపక రమాపతే, ఆసనం కల్పితం భక్త్యా గృహాణ పురు
 షోత్తమ. ఆసనమ్. నారాయణ జగద్వ్యాపి జగదానంద
 కారక, విష్ణుక్రాంతాది సంఘుక్తం గృహ్లా పాద్యం మయార్పి
 తం, (గజనావాన సర్వజ్ఞసర్వలక్షణసంఘుత, పాద్యం గృహాణ
 మద్దత్తం శ్రియా నహి సురోత్తమ) పాద్యమ్ ఫలగంధాక్ష
 తైర్యుక్తం పుష్పపూగసమన్వితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భ
 గవన్ విష్ణో సర్వఫలప్రద. (ఋత్రాణాపరానన్ద వద్దపత్త్రేక్షణ
 ప్రభో, గృహాణార్ఘ్యం మనూ దత్తం కృష్ణ విష్ణో జన్దాన)
 అర్ఘ్యమ్. కర్పూరై బాలనక్లాదిశీతలం సలిలం విభో, రమార
 మణ దేవేశాచమనం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఆచమనీయం. నమో
 నిత్యాయశుద్ధాయ యోగ ధ్యానపరాయణ, మధుసర్కం గృహా
 ణేకం స్వీతోక్తేకనాయక. సుధుసర్కమ్. షణ్ణామృతం మ
 యానీతం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాదిసమాయుక్తం
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతావ్. సంస్నాపనం కరిష్యామి లక్ష్మీ
 నారాయణ ప్రభో, స్నానేనానేన దేవేశ మమ పాపం వ్యపోహ
 తు. పంచామృతస్నానమ్. గంగా కృష్ణా గౌతమీ చ కావేరీ
 చ శతప్రదా, తాభ్య ఆనీతముదకం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్య

తామ్. గంగోదకం సమానీతం సుచర్ణ కలశస్థితం, స్నాపనాగ్ధం మయా సీతం గృహాణ పరమేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. (గంధాదిపూర్వపూజాం సమాప్య అభిషేకం కుర్వ్యాత్) తపోః పితవాస స్త్వయివిభో మయాన్యత్సముదాహృతం, హాసః ప్రత్యా గృహాణేదం పునఃపోతమ కేశవ. దేవదేవ జగన్నాథ నమః శ్రీవత్సధారిణీ, వస్త్రయగ్ధం ప్రజాస్యామి సంగృహాణ జనార్దన. వస్త్రయగ్ధమ్ ఉచీతం సోత్తరీయం మయా దత్తం సుశోభనం, విశ్వమూర్తే గృహాణేదం నారాయణ జగత్పతే. (లక్ష్మీశాయ నమస్తేఽస్తు శ్రాహి నూం భవసాగరాత్, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం గృహాణ ప్రార్థితో మయా యజ్ఞోపవీతమ్, అశ్వత్థహుతభుగ్వాస గోవిందస్య సదాశ్రమం, అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు తే. ఆలంకారాణా సూత్ర వేష్టనమ్. మలయాచలసంభూతం ఘనసాలం మనోహరం. విలేపనం సురశ్రేష్ఠ చండనం ప్రతిగృహ్యాణామి. కర్పూరాగురుకస్తూరీ కుజుమోన్తిశ్రచందనం, తుభ్యం సాస్యామి దేవేశ సంగృహాణ నమోఽస్తు తే.) గంధాణ. తండులూ నార్ద్రకాణ స్వచ్ఛాణ మహావ్రీహిసముద్భవాణ, అక్షతా నర్పయే తుభ్యం గృహాణ పరమేశ్వర. అక్షతాణ. తులసీజాతి కమలమల్లికాచంపకానిచ, పుష్పాణి హర గోవింద గృహాణ పరమేశ్వర. (మూల్యాని చ సుగంధీని మాలత్యాదీనిచ ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్థం గృహాణ కమలాధిప. నానావిధ పుష్పాణి

అథాంగపూజా.

“పూజయామి” అని కడవటం జేర్చుకొనవలెను.

నారాయణాయ నమః పాదౌ
 కేశవాయ నమః గుల్ఫౌ
 హస్తయే నమః జ్యేష్ఠే
 సంస్థానాయ నమః ఊరూ
 హరిహాయ నమః కటిం
 పద్మనాభాయ నమః నాభిం
 బాసోదరాయ నమః ఉదరం
 కాలాత్త నే నమః స్తనౌ
 రామాయ నమః స్కంధౌ

వైకుంఠాయ నమః కంఠం
 ఆనిరుద్ధాయ నమః బాహు
 ముమేశ్వరాయ నమః హస్తౌ
 దేహాది దేవాయ నమః ముఖం
 పుష్కరనేత్రాయ నమః నేత్రే
 హనుదేవాయ నమః శ్రోత్రే
 సర్వవ్యాపినే నమః శిరః
 సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్య
 జ్ఞానిపూజయామి.

అథ నామావళిః.

ఓం పరమాత్మ నే నమః
 ముమేశ్వరాయ
 ముబ్రహ్మణే
 విరిశ్చయే
 శివాయ
 రుద్రాయ
 నారాయణాయ
 వనస్పతయే
 వృషరాజాయ
 షోడాశ నే
 ప్రకృతయే
 ఊవాత్మ నే

త్రిమూర్త్యాత్మ నే నమః
 ఊర్ధ్వమూలాయ
 ఛందఃస్థాయ
 అన్యాయాయ
 పాశుణ్యాయ
 జ్ఞానవృక్షాయ
 భూతవాసాయ
 పుణ్యాయ
 శివాకారాయ
 మహామూలాయ
 ఋషినేవితాయ
 తపఃఫలాయ

అగ్నిగర్భాయ నమః
 అరణయే
 సమిహాకరాయ
 సూర్యాశ్వజాయ
 విభూతయే
 శమీపతయే
 అశ్వత్థాయ
 కేశవాయ
 హరయే
 సంకర్షణాయ
 వరాహాయ
 వద్దనాభాయ

దామోదరాయ నమః
 కాలాత్తునే
 వైకుంఠనాథాయ
 అనిరుద్ధాయ
 పరమేశ్వరాయ
 దేవాదిదేవాయ
 పుష్కరనేత్రాయ
 వాసుదేవాయ
 సర్వవ్యాపినే
 సర్వేశ్వరాయ
 అశ్వత్థనారాయణస్వామినే
 నమః

నానావిధపరిమళపత్రపుష్పాణి సమర్పయామి

గుగ్గులం ఘృతసంయుక్తం నానాగంధైః సుసంయతం, ధూపం గృహాణ కృపయా సుప్రీతో పరదోష్టభవ. ధూపం అజ్ఞానదమనాయేతి జ్ఞానబుద్ధి ప్రదో భవ, వహ్నినా మోచితం దీపం గృహాణ పరయా ముదా దీపం. విశ్వాత్మం మమనోపితం నానాభక్త్యైశ్చ సంయుతం, మయా ప్రసక్తం నైకేగ్ధ్యం సంగృహాణ శ్రియా సహ. భక్త్యం భోజ్యం శోభానోయే బోష్యం ఖాద్యం మయాహృతం, ప్రీతయే పరమేశ్వర త్తం మే స్వీకురు ప్రభో. నైవేద్యమ్. ప్రాణాయ స్వాహా అపానాయ స్వాహా వాయునాయ స్వాహా ఉదానాయ స్వాహా సమానాయ స్వాహా. గంగోదకం సమాసీతం పానార్థం పరమం శివం, హృషీకేశ్వ నమస్తుభ్యం గృహాణ పరయా ముదా. మధ్యేమధ్యేసా

నీయమ్ ఉత్తరాపాశనం హస్తప్రతూశనం, ముఖప్రతూశనం
 చ కరోద్వర్తనార్థే చందనమ్. ఇదం ఫలమితి ఫలాని. పూగీఫల
 మితితాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భేతిదక్షిణామ్ త్వద్భాసా భాస
 తే లోకః కోటిసూర్యసమప్రభ, నీరాజయిష్యే త్వాం విష్ణో
 కృపాం కురు మయి ప్రభో, హిరణ్యపాత్రం మధోఽతిమంత్రే
 ణ చ నీరాజుమ్. శ్రీమతే సర్వభూతాత్మనా త్రాహి మాం
 భవసాగరాత్, మధుసూదన దేవేశ గృహాణ కుసునూజ్జలమ్.
 మంత్రస్పృశ్చాల్లిమ్ మయా కాయేన మనసావాచా జన్తశతా
 ర్జితం, పాపం ప్రశమయి శ్రీశ ప్రదక్షిణపదేపదే. ప్రదక్షిణ
 త్రయం దేవ ప్రయత్నేన కృతం మయా, తేన పాపాని సర్వాణి
 నాశయాశు మమాన్యయ. ప్రదక్షిణమ్. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారణే, ఆదిమధ్యాంతహీనాయ విష్టరశ్ర
 వనేనమః నమస్కరోమ్యహం భక్త్యా సర్వపాపహరావ్యయ, కు
 రుమే సఫలం జన్తత్వత్పదామ్భోజవస్తనాత్. నమస్కారాన్.
 లక్ష్యే సర్వలోకేశ సర్వంపత్ప్రదోభవ, గృహాణార్ఘ్యం మ
 యా దస్తం కృపయా పరమా ముదా. ప్రసన్నాఘ్నమ్. దేవ
 దేవ జగన్నాథ సృష్టిసంహార కారక, శరణం త్వాం ప్రసన్నోఽ
 స్మి త్రాహి మాం పునుషోత్తమ. నిమగ్నోఽస్మి మహాఘోరే
 సంసారే దుఃఖసాగరే, మాముద్ధర హృషీకేశ భోభో భవభ
 యాపహ. ప్రార్థనా. అమాసోమపూజా. అమాయై చ నమస్తు
 భ్యం సోమాయ చ నమోస్తుతే, ఉభయోః సంగమే విష్ణుపూ
 జాఫలమవాప్నుయాత్. అమాయై సోమాయ చ నమః సర్వో
 పచారార్థే గంధాక్షతపుష్పధూపదీపనై వేద్యాదీని సమర్ప
 యామి. అనేన మంత్రేణ షోడశోపచారైః పంచోపచారై గ్వా

పూజయేత్. ఇత్యమాసోషపూజా. యస్మిన్ప్రత్యాచ...పూ
జమా లక్ష్మీనారాయణౌ సుప్రీయేణామ్. ఆద్యైశ్చోర్విక్షవ
వంగుణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతీర్థా కల్యాణై క్ష ఘనసిద్ధిస్థం
అశ్వత్థమా లేఽయుక ద్రవ్యేణ ఆప్తోత్తరశతప్రక్షయభిర్వం కర్ష
కరిష్యే ఇతి సుకల్ప్య. మూలతో బ్రహ్మహంసాయ మ
ధ్యతో విష్ణురూపిణే, ఆగ్రతః శివరూపాయ స్పృశ రాజాయ తే
నమః ఇతి ప్రతి ప్రదక్షిణముచ్చరణ ఉక్తద్రవ్యం ప్రతి ప్రదక్షిణం
కృతస్యాగ్రేస్థాన్య వసమప్తోత్తర ప్రదక్షిణాని కాంక్షయే. తద్ద్ర
వ్యం బ్రాహ్మణాయ దద్యాత్. వాయనమంత్రః. అశ్వత్థః ప్రతి
గృహ్ణోతు అశ్వత్థో వై దదాతి చ. అశ్వత్థః. అశ్వత్థో భాగ్యం
అశ్వత్థాయ నమోనమః అస్మై బ్రాహ్మణాయ శ్రీ లక్ష్మీనారా
యణస్వరూపాయ ఇదం ద్రవ్యం అశ్వత్థనారాయణప్రీతిం
కామయమాన స్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. దేవస్య...
గృహ్ణోమి ఇతి పూజావిధిః

ఆఖ కథా.

శరతల్పగతం భీష్మముగమ్య యుధిష్ఠిరః, స్వతః ప్రణా
మో ధర్మాత్మా హితం వచనమబ్రవీత్. ౧. యుధిష్ఠిరః.
హతేషు కురుముఖ్యేషు భీమసేనేన కోపినా, తి ఘోరైః కేస
భూతేషు హతేషు యుధి జిహ్నునా. ౨. దురోన్మేధనగుణ ప్రకా
జాతోఽస్తాకం కులక్షయః, న సన్తి భువి భూతాః బాలస్య
ద్ధాతు రాన్మతే. ౩. అవశిష్టా వయం పంచ వంశే భారతసంజ్ఞకే,
ఏకాతపత్రమపిచ రాజ్యం దుహ్యం న లోచతే. ౪. జీవితే
ఽపి జగుస్వా స్యాన్ప్రతేనసుగతిః క్వచిత్, దస్త్యా స త్తతి
విచ్ఛేదం సంతాపోహృదయేఽనిశమ్. ౫. అశ్వత్థామాస్త్ర

నిర్దగస్తూత్ర రాగర్భసంభవః. అతో మే ద్విగుణం దుఃఖం
 విణ్ణవిచ్ఛేదదచ్చనాత్. ౬. కింకరోమి క్వ గచ్ఛామి సితామహా
 నదాధునా, యేన సంవద్యతే సవ్య స్సంతతి శ్చిరజీవినీ. ౭.
 భీష్మః శృణు రాజకా ప్రవత్యోమి వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
 యస్యాప్యోష్ఠానమంత్రేణ సంతతిశ్చిరజీవినీ ౮. అమావాస్య
 యదా చార్ధ సోమనారయుతా భవేత్, తస్యాసుశ్వత్త
 మాగత్య వూజయేచ్ఛ జవార్దనమ్ ౯. ఆప్టోత్తరశతం కుర్యా
 త్తస్మి స్వీతో బ్రహ్మీణాక, తావత్స్వయంభ్యాసుష్మపదాయ
 పత్న ధానుసలానిచ. వ్రత రాజనిదం రాజకా విష్ణోః ప్రీతికరం
 పుభం, బుద్్రాసలమకస్తరః ప్రసీదన్తి తదాత్మకాః ౧౦ మూ
 ర్తిత్రయోత్తకోఽశ్వత్థః సర్వదేవమయస్తథా, వూజయావేద
 వృక్షస్య సర్వేష్టాథా నమాఘ్నయాత్. ౧౧ ఉత్తరాం కార
 య ప్రాజ్ఞ గరోభి జీవితమాప్యతి, భవిష్యతి గుణైః పుత్ర
 స్త్రీషులలోకేషు విశ్రుతః. శుత్వా సితామహాప్రోక్తం ప్రత్యువా
 ద యుధిష్ఠిః యుధిష్ఠిరః తద్వీతం వ్రత రాజాఖ్యంవిప్తరేణ
 ప్రకాశయి, కేన ప్రకాశితం మర్త్యై కేనేదం విహితంవిభో.
 భీష్మః అస్త్యనుసర్వవిభ్యాసో కాంచీసంజ్ఞా మహాపురీ రజతా
 చలసంకాశ సాధసంగస్సృగ్విరాజితా, సువేషైర్నాగరజనైర్నారీ
 భిసుససేవితా. బ్రహ్మశత్రయ విటూఛద్రైః స్వస్వకర్తరతై
 ర్వృశా, రూపచాతుర్యయుక్తాభి ర్వేళ్యాభిః సమలంకృతా.
 ఆత్ర రాజా మహాసేనో బభూవామితచిక్రమః, తస్మిన్ వసతి
 భూపాలే జనానన్దకరే శుభే. తస్య రాజ్యేఽవసద్విప్రః దేవ
 స్నామీతి విశ్రుతః, తస్య స్త్రీ రూపసంపన్నా నామ్నా ధవ
 వతీ శుభా. యథార్ధనామధేయా సా లక్ష్మీరివ సువిగ్రహా,

తస్యాం సంజనయామాస సప్తపుత్రాన్ గుణాన్వితాన్. న కాం
దుహితరం రమ్యాం నామ్నా గుణవతీం స్వస, కృతదా గాశ్చ
తే పుత్రా విహరన్తి యథాసుఖమ్. కన్యా కుమారికా చాశీ
దనురూపప్రియాధీశీ, ఆత్రావ్రతే ద్విజః కశ్చిన్చిత్కాంక్షం సము
పాగతః. దీప్యమానః స్వతేజోభిర్ద్వాత్తిమానిర పాపకః, ద్వాద
దేశముపాగత్యప్రయయోజాశిషం శ్రదా. దేవస్యామిన్నుషా
స్సప్త సముత్థాయ ససమ్భ్రమం, భితౌం ప్రత్యేకమానిస్సుప్త
దుప్తస్త్వై ద్విజస్తనే ఆవైధవ్యాశిషు ప్రాదాత్తోభ్యః సౌభా
గ్యసంపదః, తతో గుణవతీమాత్రా ప్రహీణా సహ భిక్షయా.
విప్రాయ భితౌం ప్రదదౌ కృత్వా పాదాభిరష్టనం, ఆశిషం చ
దదౌ విప్రః శుభే ధర్మపతీభవ. సావై లక్ష్మణగుణారతిశ్రుత్వా
గత్వా యయా గృహం, మాత్రేసివేదయామాస చాశిషం తేన
యోజితామ్. శ్రుత్వాభనసతీపుత్రీం కరేధృత్వాసమామయా,
ప్రణతిం కారయామాస పునస్తస్త్వై ద్విజస్తనే, తస్యై వాశిషము
చ్చార్ష్య పురస్తా మభ్యనందయత్, శ్రుత్వాఽశిషం ధనవతీ
సచింతా ప్రత్యువాచ వా. ధనవతీ. ప్రసీద భగవన్ విప్ర
వచనం మేఽరథారయ, స్నుషాభ్యః ప్రణానాభ్యోమీ స్వయా
దత్తావరాశిషః. ఆవైధన్యక రాః పుత్రసుఖసౌభాగ్యదాయకాః,
సుతాయాం ప్రణతాయాం మే విపరీతం త్వియోచితం,
భద్రేధర్మపతీ భూయా ఇత్యుచీర్య పునః పునః, ఆశీః ప్రణు
క్తా విప్రర్షే కారణం వద సత్వరమ్. కన్యాసి త్వం ధనవతిప్ర
ఖ్యాతచరితా భువి, యథాయోగ్యం ప్రణుక్తయం మయాశీ
ర్షుషీతు స్తవ. ఇయం సప్తపదిమధ్యే వైధన్యం సమవాస్యతి,
ధర్మాచరణమత్మర్థం కర్తవ్యమనయా శుభే. ఆతో మయా

శీర్షక్షేయంశుభే ధర్మవతీ భవ, శ్రుత్వా ధనవతీవాక్యం చింతా
 కులితచేతనా. ఉవాచ వచనం దీనం ప్రణీత్యపునఃపునః ధనవతీ.
 ఉపాయం వేత్సి విప్రేంద్ర పద శీఘ్రం. దయాం కురు, అపాయం
 వేత్సి చేద్విప్ర కిం శరోమి దయానిధే. ద్విజః. యదాఽఽగ
 తాభవేత్సోమాగృహే వై తప సుస్థరి, తస్యాః పూజనమా
 త్రేణ భవేద్వైభవ్యనాశనమ్ ధనవతీ, కా సా సోమా త్వ
 యా ప్రోక్తా కా జాతిః కుత్ర సంస్థితః. యస్యాఽగమమాత్రేణ
 భవేద్వైభవ్యభంజనం, ఏతద్వద మహాభాగ సకలం విస్తరస్వి
 మే. ద్విజః. సోమా సా రజకీ జాత్యా స్థితిస్తస్యాశ్చ సిం
 హాశే, సా చేదాయాతి తే వేళ్ల భవేద్వైభవ్యభంజనం,
 ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణోఽన్యత్ర గతో భిక్షాప్రతీనయా, ధన
 వత్యపి పుత్రైభ్యః ప్రోవాచ వచనం తదా. ఇయం దుర్ల
 లినా పుత్రాః స్వసా గుణవతీ శుభా, సోమాగమన
 మాత్రేణ భవేద్వైభవ్యభంజనమ్. యస్యాక్షే భక్తిః క్షితరి
 మాతుర్వదనగౌరవం, స ప్రయాతు సహస్వసా సోమాం
 మానయతుం ధుఃిమ్. పుత్రో ఊహః జ్ఞాతం మాత స్తర
 స్వాస్తుం పుత్రీ స్నేహవశం గతమ్. యాత చేశాంతరం పుత్రాః
 ప్రఖ్యాపయసి దుఃఖం, అన్తరేదుస్తరస్సింధుః శతయోజన
 విస్తరః, ఆశక్యం గమనం తత్ర నక్షమా గమనే పయమ్
 దేవస్వామ్యువాచ — అపుత్రర్నస్తభిః పుత్రైరహం యస్యా
 మిసింహశేమ్. ఆసయిష్యామి తాం సోమాం పుత్రీవైభవ్యనాశి
 నీమ్ ఏలం వాదిని సక్రోధే దేవస్వామిని తత్క్షణం, శివస్వా
 మీ శనిష్ఠస్తు పుత్రః ప్రోవాచ సమ్మతః. తాత మా వద
 చైవం త్వం రోమావేశవశం గతః, మయి తిష్ఠతి కశ్చక్తోగస్తుం

ద్వీపం హి సింహళమ్. ఇత్యుక్త్వా సహస్రిణాయ ప్రణమ్య
 శిరసా ముదా, వ్రతస్థే సహితః స్వప్రా ద్వీపం సింహళేన
 తమ్. స కిమద్భిర్నిరైర్నత్వా తీరం ప్రాప సర్పితేః, తస్మిన్సమ
 మ్ముఖం తత్ర ప్రయత్నమకరోద్ద్విజః స తస్య సువిస్తీర్ణం
 స్య గ్రోధదుమమన్తికే, తతోక్తుటలే సుఖాసీనా గ్నప్ర రాజుల్య
 బాలకాః. తత్పాదవతలే స్థిత్వా తాభ్యాం నీలం సు శ్చయం,
 శాబకానాం కృతే గృహ్యో గృహీత్వా శివభోజనం ప్రాచా
 న్న శాబకా గృహ్యోద్భజనం జగ్రుహు స్ఫలం, ఏవద్ధ
 బాలకా గృహ్యోశ్చిన్తామలితయాససాన్. గృహ్యో డవాద —
 కథం న భుజ్యతే పుత్రా భవత్తః కుఠితా లం, ఆసీనిభోరు
 లం మాంసు భవద్యోగ్యుచిదం మమూ. ఏతద్వృత్తం నే త త
 మానవావత్ర తస్యతః, ఆభుజ్యతో స్తయోరగ్యుకథంభుజామ
 హేష సుమ్. ఏతచ్ఛ్రీత్వా తు గృహ్యోస్తు కుఠాంబుప్య ఏతః,
 తయోర నికమాగత్య వచనం సమభాషత. గృహ్యోః—జానిస్తు
 యువయోః కామో వక్తవ్యోఽత్ర మమద్విజ, క్రీనుతేస్వీధా
 విప్ర భోజనం కర్తుమర్హసి. ద్విజఉవాచ—సింహళం గన్తుకా
 మోఽహంజలధేఃపాదమద్భజై, సోమాసయనమిచ్ఛామిస్వప్ర
 వైధచ్యనాశనమ్. గృహ్యోః. త్యామహంపాదయిష్యామిజలధేఃప్రా
 తరేవహి, సోమాగృహామపి బ్రహ్మకా దర్శయిష్యామిసింహళే,
 తతో రా త్ర్యాంవ్యతీశాయాముదితే చ దివాక రే. పాదముక్తిరి
 తాతౌ తు గృహ్యోరాజేన వేగినా, సింహళద్వీపమాగత్య స్థితౌ
 సోమాగృహాన్తికే. తతః ప్రత్యాపసమయే సంమృజ్యాభుజా
 మణ్డలం, లేవనం చక్రతు స్తస్యా దివసేదినసే శుభమ్. ఏవం
 విదధతో స్తత్ర పూర్ణస్సంవత్సరో గతః, స్నుషాః పుత్రాకా

సమాహూయ సోమా పప్రచ్ఛ విస్తితా. మాంజనం లేప
 నం శోఽత్ర కరోతి మమ కథ్యతే, ఏకతైవాథ జగదుస్సర్వాః.
 కృత్యుదిదం హి నః. తతః కదాచిద్రజకీ నిభృణా సంస్థిగానిశి,
 దదన్మ బ్రాహ్మణీం కవ్యాం మాంజయస్తీం గృహోజ్ఞణమ్.
 లింపన్మమక్కుణం ప్రాక్షం భ్రాగ్నిశరం చ శుచివ్రతం, సోమా
 పప్రచ్ఛ తౌ గత్వా తౌ యువాం కథ్యణాం మమ. ఉదతుస్తా
 తదా సోమా మావాం బ్రాహ్మణపుత్రకౌ. సోమోవాచ—
 దగ్ధాస్తి! బత! నష్టాస్తి!! బ్రాహ్మణో గృహ మాంజకౌ. కాం
 గతిం బత యాస్యామి పాపాపస్థానసంశయం, పాపజాతి
 రహం ఖ్యాణా రజకీ సర్వథా ద్విజ. కథం స్విం బ్రాహ్మణో
 భూస్వా విసుధ్ధం మే చికిర్షనే, శివస్వామ్యువాచ—ఏషా
 గుణవతీ నామ్ని స్వసా మమ సుమధ్యయా అస్యాః సప్తచీ
 మధ్యే వైధవ్యం సంప్రవత్స్యతే, తవ సాన్నిధ్యమాత్రేణ
 భవేద్వైధవ్యాశ్శజ్జనమ్ అతో హేతోః సహ స్వస్రా పాకశర్త
 కరోమి తే సోమోవాచ—ఇతః పరం న కర్తవ్యమాయామి
 తవ శాసనాత్. ఇత్యుక్త్వా సా సమాగత్య స్నుషాభ్యుప్రత్యు
 వాచ హ, యః కశ్చిన్నమ గేహేఽస్తిక్వా మ్రియతే మానసః
 క్వచిత్. తతైవ రక్షణీయోఽసౌ యావదాగమ్యతే మయా,
 కస్యచిద్వచనాతోఽపినైవ దాహ్యః కథంచన. తథేత్యుక్త్వా
 స్నుషాభి స్సా సోమా యాతా మహాంబుధిం, పారముత్తార
 యామాస ఊణేన ద్విజపుత్రకౌ. స్వయమా కాశమార్షేణ
 సోత్తతార మహార్ణవం, ప్రాప్తః కాశ్చీపురిం సర్వే నిమేషా
 త్తత్ప్రభావతః. సోమాం దృష్ట్వా ధనవతీ హృష్టా పూజా
 మథాకరోత్, అత్రాస్తరే శివస్వామీ తదా దేశాస్తరాత్స్వి

సుః, సర్వశం వరమానేతుం జగామోజ్జయినీం ప్రతి, ఆని
 నాయ వరం తత్ర దేవశర్మసుతం సుధీః. బ్రాహ్మణం గుర్రశ
 ర్షాణం గుణివం సర్వశం స్వసుః, తతః సా రజకీ సోమా
 వైవాహికమథాకరోత్. సులగ్నే చ సునక్షిప్తే దేవస్వామీ
 తు కన్యకాం, దదౌ తస్మై గుణవతీం గుణినీ గుర్రశర్మచే.
 తతో వైవాహికైర్నన్తైర్ద్వాయమానే హుయోశినీ, తతః
 సక్తవదీమధ్యే రుద్రశర్మా మృతస్తథా. రుద్రశంకృష్ణవారి స
 ర్వే స్థితా సోమా నిరాకులా, ఆక్రందశ్చ మహానాసీల్లకా
 నాం తత్ర జ్యోతామ్ గుణవత్స్యే చ సా తూర్ణం ప్రతరాజ
 ప్రభావజం, పుణ్యం సుకల్ప్య విధివద్దదౌమ్యత్కునింసవం.
 రుద్రశర్మాసి తస్మాచ్ఛ్రవతరాజప్రభావతః, ఆససాచ ససా
 జీవం సుక్తవత్సహసోత్థితః. ఏవం వివాహం నిర్వర్త్య ప్రత
 రాజం నివేద్య చ, ఆమస్త్యతాం ధనవతీం సోమా ప్రాయా
 న్నహంప్రతి. ఏవం సా రజకీ సోమా జీవయిత్వా వ్యుత్థం ల్వ
 జమ్. చవాల హర్ష సంపూర్ణపూర్ణాకానూ స్వమన్విగమ, ఆ
 ప్రారేగృహే తస్యాః ప్రథమం తనయామృతాః. పునస్స్వామీ
 మృతస్తస్యా జామాతా చ తతో మృతః ఆగచ్ఛన్త్యాస్తదా
 తస్యాః సోమవారాన్వితాతిథిః, అమావాస్యబహువాళ మృత
 సంజినీ తిథిః సా దదర్శజ్జలోపాస్తే వృద్ధాం కాంచిత స్త్రి
 యంతదా, తూలభారభ రాక్రాంతాం క్రన్దమానాం సుదుఃఖితాం,
 వృద్ధో వాచ. అవతారయ మే పుత్రి తూలభారం శిరః స్థితం,
 ఏతద్భారభ రాక్రాంతాం క్రన్దమానాం సుదుఃఖితామ్ సోమో
 వాచ. అమావాస్యాద్య హే వృద్ధే సోమవారయుతా తిథిః,
 తూలకం చ స్పృశామ్యద్య నియమోఽయం మయా కృతః.

పునర్దదర్శ యాస్తీం సా మూలభారవతీం స్త్రీయం, సా
 చోవాచ తతః పుత్రీ మూలభారో మహానితి. ఆపతీర్వక్షణం
 తిష్ఠ సక్లే యాస్యామ్యహం తవ, అద్య మూలం తథా తూలం
 న స్పృశామి కదావన. తతోఽశ్వత్థతమం ప్రాప్య నవీతీరభవం
 శుభం, స్నాత్వా దేవం సమభ్యర్చ్య శర్కరాభిః ప్రదక్షి
 తాః. సా చ కార మహాభాగా తదై వాష్టోత్తరం శతమ్. భీష్మః.
 యదా ప్రదక్షిణశతం కృతం శర్కరహస్తయా. తదా జీవితవ
 స్తనేజామాతృపతిపుత్ర కాః, నగరం శ్రీసహాకీర్ణం తద్వృహం
 చ విశేషతః. ఆఖ యాతా మహాభాగా సోమా స్వభవనం ప్రతి,
 జీవితం వీశ్య భర్తారం పుత్రాః జామాతరం తథా. అభిజ్ఞా
 తాః సమాసాద్య జగామ కృతకృత్యతాం, ప్రణిపత్య స్ను
 మాః సర్వాః పరచుచస్తాం తవస్వీనీమ్. మృతాస్తేతనయా
 దేవి పతిజామాతృ బాన్ధవాః, జీవితాస్తే కథంసోమీ మృతాస్తే
 చ కథం వద. సోమోవాచ-గుణవత్రైయ మయాదతం వ్రత
 రాజస్య పుణ్యకం, మృతాస్తే తద్విసాకేన పతిజామాతృపు
 త్ర కాః తూలకం న మయా స్పృష్టం మూలకంచ తథా స్ను
 మాః, ఆశ్వత్థే నేనమభ్యర్చ్య కృతాస్త్ర ప్రదక్షిణాః. శర్క
 రాహస్తయా తత్ర కృతమష్టోత్తరం శతం, జీవితాస్తప్రసా
 దేన పౌద్య జామాతృ పుత్ర కాః సర్వాభిః క్రియతా మద్య
 వ్రతరాజోవిధానతః, భవిష్యతి నవైధవ్యం సౌభాగ్యం సంభ
 విష్యతి. స్నుమాస్తాః కారయామాస తథా సోమా వ్రతేశ్వరం,
 భుక్త్వా భోగాన్బహుం స్త్రపుత్రపౌత్రాదిభిస్సహ. త్రైశ్చస
 ర్వైఃపరివృతావిష్ణులోకమవాపసా, ఇత్యే తత్రధితంపార్థవిష్ట
 రేణమయాతవ, యుధిష్ఠిరః. మాహాత్మ్యం వ్రతరాజస్య కోవిధి

ర్వక విస్తరాత్, కర్తవ్యం కేన భీషేదం నారీభిః పునువేణ
 వా. ఆమావాస్యాయథా పార్థ సోమనారాన్వితా భవేత్,
 తదాపుణ్యతమః కాలో దేవానామసి దుర్లభః. ప్రాతఃపల్లాయ
 విధినా స్నానం కార్యం జలాశయే, స్నానాన్వయో సేవ
 కాశేయం పరిధాయ వ్రతీ తతః. గత్వా చాన్వేష్టవ్యుపస్యస
 మీపం కురువందన, అశ్వత్థమూలే కర్తవ్యం నిష్కాన్వయమగ్రా
 జనమ్. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూపాయ సృష్టిస్థిస్థితకాలిణి, అతిమ
 ధ్యాన్వహీనాయ విష్ణురశ్రవణే నమః ఇతివిష్ణుముఖాన్వేనా నాన్వ
 యేస్విధిపూర్వకం, ఇష్టోమయే వృక్షరాజే సర్వే దేవాః స
 మాహితాః మూర్తిత్రయాత్మస్యశ్శ్శ నాం ముఖ సమూ
 హ్వయే, పూజితే నిశ్చరూపే సౌ పూజ్యతే భగవంసో హరిః.
 అశ్వత్థేనో నిషదనం త్వారాత్రే అగ్నిరస్త్యేతి, నమస్కృత్యేన్వ
 తేచోర్వములం తద్విష్ణుమస్తతః. ఆత్వానమాస్తు దేవా
 లై బ్రహ్మజ్ఞానమిత్యపి, పూజయే త్వస్యదేనాంశ్చ నిష్ఠ
 సర్వాత్మకం తథా మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో నిష్ఠ
 రూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే నమః. ఏవం
 సంపూజ్య దేవేశం పీతవస్త్రక్షతైః ఫలైః, కుసుమైర్వివిదై
 శ్చైవ భక్త్యభోజ్యైస్తథావిధైః. అశ్వత్థపూజనం కార్యం
 ప్రోక్తమస్త్రేణ పాండవ, అశ్వత్థ హుతభుగ్వాస గోవిందస్య
 సదాశ్రియ. అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోస్తు
 తే, ప్రాణిసంజీవ స్వామిన్ భూతావాస ననస్పతే. అశ్వత్థ
 రుర్రూపానీ వృక్షరూప నమోస్తు తే, ఏవం పూజావి
 ధిం కృత్వా తతః కుర్యాత్ప్రీడక్షిణాన్. మాక్ష్మికైః కాంచనై
 రాన్వేర్షీరకైర్వణిభిస్తథా, కాన్యసాత్రైస్తామసాత్రైగ్న

క్షయపూర్ణైః పృథక్పృథక్. గృహీత్వా భ్రుణం కార్యం యావ
 దష్టోత్తరంశతం, సమర్పితంచ యద్ద్రవ్యమర్పయేద్ధురవేశుభమ్.
 సువాసిన్యశ్చ సంపూజ్యైః సోమీమాసంతుష్టిహేతవే, దద్యాచ్చా
 న్నంతు విప్రేభ్యః స్వయం భుంజిత వాగ్యతః ఏష తే కథితో
 భూష ప్రత రాజవిధిర్మయా, ద్రాపవీం చ సుభద్రాం చ కార
 యస్య తిథోస్తైవామ్ ఉత్తరాగర్భసంస్థస్తు జీవితం చ లభేచ్ఛి
 రాతే — గుణిష్టిగః యా స్విల్పవిభవా నారీ కాంచనాద్వై
 ర్విసాస్మితా, సా కథం లభతే పూర్ణం ప్రతరాజఫలం వద.
 ఫలైః పుష్పైస్తథా భక్ష్యైర్వస్త్రాద్వైరపి పాండవ, కుర్వా
 త్ప్రదక్షిణాపర్తం సాపి పూర్ణం లభే త్ఫలమ్ ప్రతమిదరు
 ఖలం సరేద్ధ్రైః క్షిప్తైర్బుధగణస్యచ కీర్తితం మయాద్యై, వతిసు
 తథనమిచ్ఛతి పుకస్థీ సవసి కరోతు ఫలాని సస్తు నిత్యమ్.
 ఆథోద్వ్యావనవిధిః. శృణు పార్థ ప్రవత్యోమి హ్యుద్వ్యావనవిధిం
 శుభం, యం నిసా సూర్వభా సన్యాద్యౌతరాజస్య వైశ్వుచ. కా
 రయేత్సోమ్యతో భద్రం తప్తధ్యే క్కుంభముత్తమం, పృతరాజం
 మువత్సస్య పశ్చిరత్సస్య వేదికామ్. తస్మాలే ప్రతిమాం విష్ణోః
 సౌవర్ణీం చ చతుర్భుజం, లక్ష్మీం వాహనసంయుక్తాం మాష
 ద్వయఫలాపధి. బ్రహ్మరుద్రాది దేవానాం యథాశక్తి తు
 కారయేత్, రిక్తస్య సర్వదేవాత్కా విష్ణురేవ విశిష్యతే ఉప
 చారైరసనైశ్చ యథావిభవవిస్తరైః, నైవేద్యః పుష్పఘృ
 పైశ్చ దీపైశ్చ పరితఃస్థితైః. రాత్రోజాగరణంకుర్యాత్ప్రభాతే
 హోమమావరేత్, సమిద్భిః పైష్పలాభిశ్చ పాయసేన తిలైస్త
 థా. ఇదంవిష్ణ్వితిమస్తేణ హుత్వాచ ప్రణవేన చ, విష్ణ్వస్తాత్
 రమస్తేణ శివపంచాక్షరేణ వా. సర్వవైవతమస్త్రైశ్చ విష్ణుర

త్ర విశిష్యతే, మూర్తిత్రయాత్కాశ్వత్థస్పృశం పూర్ణాహుతిం
 చరేత్. ఆచార్యం పూజయేత్పశ్చాద్దాశ్చ దద్యాత్పయస్వినిం,
 బ్రహ్మణం వస్త్రధూషావైస్సదస్యం చ ప్రపూజయేత్. బ్ర
 హ్మణో కలశశ్చైకో విష్ణోరేకః పథానకః, రుద్రాసస్వదేవా
 నాం దశానుగమతః స్పృతాః, ఏవం ద్వాదశ దద్యాద్వై త
 దశక్తో ద్వయం తథా, ఋత్విజోఽత్ర క్రమాత్పూజ్యా ఘృత
 పాయసభోజనైః ఉపవీతాని వస్త్రాణి తేభ్యో దద్యాచ్ఛ దక్షి
 ణామ్. ప్రణమ్య దణ్డవద్భూమా ప్రార్థయిత్వా విసజ్జయేత్.
 ఏవం ద్వాదశవర్షేషు మధ్యే చాదౌ సచూచరేత్. కృత్వా
 హ్యుద్యావనం సమ్యగ్న్వీతరాజఫలం భవేత్. సర్వం నివేదయే
 త్స్వీతమాచార్యాయ సదక్షిణామ్ అచ్ఛిద్రం వాచయేత్పశ్చ
 త్స్వయం భుజ్జీత వాగ్మతః. ౧౪౦. ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తర
 పురాణే సోమవత్యమావాస్యా వ్రతకథా సంపూర్ణా.

అనూవాస్యాసోమవతీవ్రతకథ.

భీష్ముడు శరతల్పమున శయన్మించియుండఁగా ధర్మరాజు
 భీష్మునికడ కేతెంచి, అతనికి మ్రొక్కి తనకు మేలుగోరి యి
 ట్లనియె. దుర్యోధనుని దురాలోచనలమూలమున భీమార్జును
 లిద్దరు కోపముచెంది, కౌరవవీరుల ననేకులను, మఱి యితర
 రాజులను సంహరించిరి. దానివలన కునవంశమునకు ఊణదశ
 వచ్చెను. పిన్నలు, పెద్దలు రోగులు తప్ప దక్కిన రాజులందఱు
 గతించిరి. ఈ భారతవంశమునకు మే మైదుగురముమాత్రము
 శేషించితిమి. ఈవకచ్ఛత్రాధిపత్యము సైతము నాకు రుచింప
 కున్నది. జీవితమునందును రోతపుట్టుచున్నది. మరణమునొంది

నను పుణ్యగతి గలుగుచున్నది లేదు. ఈసంతతిక్షయము తలఁచిన మాకు మనస్సున నోర్వరానివ్యసనంబు గలుగుచున్నది. ఉత్తరయొక్కగర్భము అశ్వత్థామయొక్క యస్త్రముచే మాడ్చి వేయఁబడినది గనుక, ఇక వంశము క్షయించున నెడితలఁపు మనసునకు పచ్చుటచే నాకు మొగటనున్నవెత రెట్టింపు చున్నది. ఓతాతా! నేనిప్పుడేమిచేయుదును? ఎందుఁబోదును! డిక్క కాల ముండునట్టిసంతతి గలుగుట కుపాయమేమి? చెప్పుము. అని ధర్మదా జడుగఁగా, భీష్టుం డతని కిట్లయె. “ఓముధిష్ఠి గా, తలఁచినమాత్రముననే చిరకాలజీవి యగుసంతతి నొసఁగు నట్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమం బగువ్రతం బొక్కటి గలదు దానిం గూర్చి చెప్పెద వినుము. అమావాస్య సోమవారముతోఁ గూడవచ్చినతిథినాఁ డశ్వత్థవృక్షముకడ కేగి యచ్చట శ్రీమహావిష్ణువు నారాధించి, యావల, నూటయెనిమిది రత్నములనో, పండ్లనో, పువ్వులనో తీసుకొని, యా గాగి చెట్టునకుఁ జాట్టును నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణములు చేయవలయును.

ఈవ్రతోత్తమము శ్రీమహావిష్ణువునకుఁ ప్రీతినిగలిగించునది. ఈ యుత్తమవ్రతంబు నోచినయెడల, బ్రహ్మరుద్రాదులు సంతోషింతురు. అశ్వత్థవృక్షము త్రిమూర్తిస్వరూపమై సర్వదేవమయం బయియుండుటచేత, అశ్వత్థవృక్షమును బూజచేసినయెడల, జనులయొక్క సర్వాభీష్టములును నెఱవేఱుచున్నవి. ఉత్తరచేత నీవ్రతంబుఁ జేయింపుము. దానిగర్భము ప్రాణములతోనుండఁగలదు. ముల్లోకంబులందుఁ బ్రసీద్ధిచెందినపుత్రుఁడు బుట్టఁగలఁడు.” అని భీష్టుండు పలుకఁగా, ధర్మరాజు పితామహుం జూచి “ఓపితామహా! ఆవ్రతరాజముం గూర్చి వివ

రించి చెప్పుము. ఈ వ్రతంబును మనుష్యులోకంబున నెవ్వగు ప్రకటించిరి. ఎవరు మొదట నీనోమును జేసిరి. ఆనతీయవలయును." అని యడుగఁగా భీష్ముఁ డిట్లనియె. కైలాసవర్వశకుంబోలు మిద్దెలుమేడలతో నించిన కాంచీపురి యనుపేగుననుసరింపట్టణ మొక్కటి గలదు. ఆచ్చటి స్త్రీపురుషులందఱు చక్కని యలంకారములఁ దాల్చియుండును. బ్రాహ్మణులు మొదలు నాలుగువర్ణములవారును తమతమకార్యములను దప్పక చేయుచుండుదు. ఆచ్చట వేశ్యలు రూపలావణ్యములతోనొప్పొరుషులదమచాకచక్రములచే జనులను సశపతుచు కొనుచుండుదు. అట్టి కాంచీనగరమును రత్న సేనుండను రాజు సకలజనరంజకముగాఁ బాలించుచుండెను. ఆపట్టణమున దేవస్వామియను నొక బ్రాహ్మణుఁడు గలడు. అతనికి లక్ష్మీదేవివలె సౌందర్యవతి యైన ధనవతియను భార్య గలదు. ఆ బ్రాహ్మణునికి ఆధనవతియం దేమి గురు కొడుకులును అందఱికి కడగొట్టుదిగా ఒకకొమరితఁడనుఁ గలిగిరి. కూతువేరు గుణవతి. ఆ దేవస్వామి తనకుమారుల కేడ్వరకును వివాహము చేసెను. ఆకుమారులు తమభార్యలతోడ సుఖము లనుభవించుచుండిరి. కొమరితకు యుక్తవయస్సు గాఁగానే దానితల్లిదండ్రులు దానికి తగిన వసుని వెదకుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా నొక బ్రాహ్మణుఁడు తనతపోమహిమచే నగ్నిహోత్రమువలెఁ దేజరిల్లుచు నా దేవస్వామి యింటికివచ్చి వాఁకిట నిల్చుండి యాశీర్వాదముసల్పెను. ఆవెంటనే యేడ్వరుకొడండ్రునులేచి యా బ్రాహ్మణునికి వెవ్వేలుగా భిక్షముఁ దెచ్చిపెట్టిరి. అప్పు డా బ్రాహ్మణుం డాయేడ్వరు స్త్రీలకును దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసంపదలును గలుగునట్లు

దీవనలుచేసెను. తర్వాత ధనవతి తనకూతురగు గుణవతిని బ్రాహ్మణునికి బిచ్చము వెట్టుమనఁగా గుణవతి యట్లె యా బ్రాహ్మణునికి భిక్షము దెచ్చివెట్టెను. వెంటనే బ్రాహ్మణుఁ డా చిన్నవానిం గూర్చి “ఓ చిన్నదానా! ధర్మాత్తురాల వగు దుప్పగాక” అని యాశీర్వదించెను. వెంటనే గుణవతి మొగము చిన్నబుచ్చుకొని యింటలోఁబలిక వెల్లి తల్లితో నా బ్రాహ్మణుఁడు నీసించినప్రకారంబుఁ దెలిపెను.

ధనవతి యామాట విని కొమార్తెను జెయిపట్టికొని వచ్చి మఱల భిక్షము దెచ్చివెట్టింపఁగా మరల నా బ్రాహ్మణుఁడు ముందు చేసినయట్లె యాశీర్వాదము చేసెను. అప్పుడు ధనవతి బ్రాహ్మణునిఁ జూచి “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నాకోడండ్రేడు గురు నమస్కరించినప్పుడు వాకలకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసౌభాగ్యసంపదలును గలుగునట్లు లాశీర్వాదంబు గావించితివి. నాకూతురు నమస్కరించినప్పుడుమాత్రము నీవు ధర్మాత్తురాలవు గమ్మని దీవించితివే దీసికేఁ గారణంబు దెలుపఁ గోరెద”నని యడుగఁగా ఆ బ్రాహ్మణుఁడు ధనవతంజూచి, “ఓధనవతీ! నేను వారివారివిధికిఁ దగిసట్లు దీవించితిని. ఈ నీకూతురు సప్తపదినడుమనే వైధవ్యంబు నొందగలఁడు కావున ధర్మము చేయువలసినది యవశ్యము అది కారణంబుగా ధర్మాచరంబు ముఖ్యమని దీవించితి” నని చెప్పెను. ఆమాటలు విని, ధనవతి మిక్కిలి చింతాక్రాంతురాలై మాటిమాటి కా బ్రాహ్మణునికి నమస్కరించి యా బ్రాహ్మణునింగూర్చి “ఓదయానిధీ! నీవపాయంబుమాత్రము తెలిపితివి. నేనేమి చేయుదానఉపాయంబుఁ దెలుపవే. డెవను” అని యడుగఁగా “ఓ

ధనవతి! సింహళద్వీపమున సోమ యనుచాకిత యున్నది. దానిని దోడ్కొనివచ్చితిరేని, నీకూతురి వైధవ్యంబు దొలగు' నని చెప్పి భిక్షాటనమునకై వేచొక్కయింటకిం బోయెను.

తర్వాత ధనవతి పుత్రులం జూచి "నాయనలం! సోమ యనుచాకిత సింహళద్వీపమున నున్నదట దానిం దోడ్కొని వచ్చి, యీమీచెలియలగు గుణవతియొక్క వైధవ్యదుఃఖము దొలగింపుడు" అని చెప్పగా గొమరులందఱు "అట్టి! ని ను భిన్నాయం బెఱింగితిమి, నీమనస్సు నీకూతునందు విక్కిలియొనగటిగి యున్నది. మమ్ము దేశాంతరమునకు వెడలగొట్టఁ జూచువు. మార్గమధ్యమున దాటరానిసముద్రమున్నది. మేమట్లు దోడ్కొనిపోగల"మని చెప్పగా ఆపుడు దేవస్వామి నామముగను పుత్రులండియఁ బుత్రులు లేనివాడనే గ్రొలిసి. నాపుత్రునియొక్క వైధవ్యంబు దొలగుటకై నేనే యాసోమను పిలువబోసి వచ్చెదనని కోపముతోఁ జెప్పగా గడవటకొడవగు శివస్వామి యనువాడు "తండ్రీ కోపముచేయనుము. నేనుండఁగా గమకీ శ్రమయేల?" అనిచెప్పి తనచెల్లెలిని గుణవతిని దోడ్కొని సింహళద్వీపమునకు బయలువెడలి కొన్ని దినములకు సముద్రపు గట్టుచేరి, సముద్రమును దాటుటకై ప్రయత్నించును, నచ్చట తీరంబున విశాలమైన మఱ్ఱిచెట్టునుజూచి, యానాటిరేయి యాచెట్టుక్రింద విశ్రమించిరి. ఆ చెట్టునం దొక గ్రద్ద పిల్లఁబెట్టి యుండెను. ఆ గ్రద్ద ప్రతిదినము బయటసంచరించి యెరను దెచ్చి తనపిల్లలకుఁ బెట్టుట వాడుక. ఆవాడుక ప్రకార ముగ్రద్ద యార్థాత్రి యెర తెచ్చి పిల్లలకుఁ బెట్టఁగా నవి యాయెరను

దినవయ్యెను. అప్పుడు వానితల్లి మీరేల నేను దెచ్చినయెరను దినలై తిరి యని యడుగఁగా, ఆకూనలునుతల్లినిజూచి, “తల్లియీ చెట్టుకింద నిద్దలుమానవులున్నారు. వారు భోజనములేక పస్తు పడియుండఁగా, మే మెట్లుభోజనంబుచేయఁగలవార”మనిచెప్పిరి. అంతట నాగ్రద్ద దయాభువై క్రిందికి దిగివచ్చి, “ఓ విప్రా! మీ యిష్టము నేనెఱిగితిని. మీకార్యము సాధించెదను” అని చెప్పఁగా, శిష్యామి గ్రద్దంజూచి, “నేను సముద్రమువాఁటి, సింహశవ్వీపముచేరి, నాచేలియలివై ధవ్యంబుఁ బోకార్చుటకై సోమయనుదానిం బిలుచుకొని రాఁగోరుచున్నాను” అని చెప్పఁగా, గ్రద్దయూ, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నేను తెల్లవాఁడన తర్వాత మిమ్ములను సింహశమునకుఁ గొనిపోయి, సోమయొక్క గృహమును జూపించెదను” అనిచెప్పి తనకూన లుండుగూటికి వెళ్లెను. ఆ బ్రాహ్మణుఁడును, వానిచెలియలును రాత్రి యచ్చట శయనించియుండిరి. మఱునాఁటి యుదయమున, ఆగ్రద్ద యా బ్రాహ్మణుని, వానిచెలియలిని సింహశవ్వీపంబునకుఁ గొనిపోయి సోమ యనుచాకితయింటి వాకిలింజూపెను. వాకాసోమయింటిని జూచినది మొదలు ప్రతిదినమును తెల్లవాఱునంతలోపల ఆ సోమయింటివాకిలి పెంటయూడ్చి, వేన్నీళ్లుచల్లి మొత్తలలికి పోవుచుండిరి. ఇట్లు వారొక్క సంవత్సరము ప్రతిదినము సోమ యింటివాకిటిపని నేయుచుండిరి. తర్వాత సోమ తనకొడుకులను కొడండ్రనుజూచి, యెవ రీలాగు ప్రతిదినము వాకిలిపనిచేసి, నీరుచల్లి మృగ్గులు పెట్టిపోవుచున్నారని యడుగఁగా, అవియెల్ల మాకార్యములనియే వారుచెప్పిరి. తర్వాత, సోమ నిక్కంబు గనిపెట్టుటకై కదలక యొకమూల నిలచియుండి, తనయింటి

దేవశర్మకుమారుడయిన రుద్రశర్మ యనువానిని దోడితెచ్చి, శుభముహూర్తమున గుణవతి నాతనికిచ్చివివాహము చేయింప నిర్ణయించెను. సోమము దగ్గఱనుండి వివాహము జరిపించెను. అప్పుడు శుభలగ్నమున శుభముహూర్తమున దేవస్వామి తన సోమమును గుణవతిని రుద్రశర్మకుఁగ న్యాదానంబు చేసెను. తర్వాత వివాహప్రధానహోమంబు జరుగుచుండఁగా, సప్తపదీమధ్యమున రుద్రశర్మ మృతినొందెను. అప్పుడు బంధువులందఱు విలపించిరి. సోమమాత్రము నిశ్చలమనస్కురాలై యుండెను. ఆ వివాహముహోత్యనంబు చూడవచ్చిన వారందఱా బాలగోపాలముగా గడ్గోలుగావించిరి. ఆసోమ వెంటనే మరణముంబోగొట్టువ్రతరాజప్రభావంబువలని ఫలంబును సంకల్పముచేసి గుణవతికొసఁగెను. రుద్రశర్మయు నావ్రతరాజప్రభావంబువలన జీవితముకై నిద్రలేచినవానికై వడి లేచి పూర్చుండెను. సోమయు నిద్విధంబున వివాహంబు నెఱవేర్చి, వ్రతోత్తమమయిన సుమావాస్యాసోమవతీవ్రతంబు వారికుపదేశించి, తనగృహంబునకు బయలుపడెను. ఇట్లు సోమ మృతుడయిన బ్రాహ్మణుని బ్రతికించి సంపూర్ణమనోరథంబుతో నచ్చునంతలోపల దాని యింట సొందఁగొడుకులును తర్వాత భర్తయు నటుతర్వాత నల్లుడయిన మృతినొందిరి. ఆసోమ తననివాసమునకు వచ్చుచుండఁగా, చచ్చినవారిని బ్రతికించునట్టి సోమవారయుతమైన యమావాస్యరచ్చెను. అప్పుడు మార్గమధ్యమున నొకముసలిది కనబడి, “ఓయమ్మా! నే నీదూదిమాటను మోముజాలకున్నాను. దీనిని గొంచెము దింపుము” అనెను. సోమము “ఓమునలిదానా! నేఁ డమావాస్యాసోమవారము. నేను నేఁడు

దూదినీముట్టను. ఈలాటినియమంబు పూనితినె" అని చెప్పి, మఱి
కొంతద వేగంగా మఱియొక్కస్త్రీకనబడి నున్నదివంటల
గంపనె త్తికొనిపోవుచు, సోమనుజూచి దీనిని గొంపెము నింపు
మని యడిగెను. సోమయు ముందటిచలనే యున్న గంపనె
నదీతీరంబుచేరి, యచ్చట స్నానంబుచేసి యప్పుడునున్న యశ్వత్థ
వృక్షమూలమున శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నావిధించి గులక
తాళ్లుగొని నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించెను. ఎప్పుడు
సోమ తాళ్లుగైకొని యశ్వత్థవృక్షమునకుం బ్రదక్షిణంబు
చేయ నారంభించెనో యప్పుడే యాసోమయొక్క కొడుకులు,
మగడు, అల్లుడును లేచి కూర్చుండిరి. నట్టణంబుతోను
కాంతితో నిండియుండెను. అందును, వారి అల్లు సొంతకే భవం
బులతోఁ దులతూఁగుచుండెను. తర్వాత భూగర్భుని నుండు
సోమ తనయిల్లుచేరి తనకొడుకులు, మగడు, అల్లుడును ఘనోప
జ్జీవితంబు లైనవార్త విని మిక్కిలి సంతోషము నొందెను. తర్వాత
కోడండ్రందఱు అత్తగారికి నమస్కరించి "అమ్మో! మీకొడు
కులును మామామగారును మీయల్లుండెనును వృక్షునిది.
మృతులైనవార లెట్లు మరల నుజ్జీవితంబునైరి? మానుండెట్టివే"
యని యడుగఁగా, సోమ కోడండ్రనుజూచి "నేను వ్రతంబు
ప్రభావంబువలనిపుణ్యమును గుణవతికొనఁగితిని కావున నాపతి
పుత్రజామాతలు మృతులైరి. నేను మరలివచ్చునప్పుడు అను
వాస్యాసోమవాసరము రాఁగా నేను దూచి నుల్లంగిని
దాఁకక యశ్వత్థవృక్షముకడకేగి లక్ష్మీనారాయణులం బూజించి
నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించితని. ఆశ్రీమన్నారా
యణుని ప్రభావంబుచే నాపతిపుత్రజామాతలు పునర్జీవితంబు

లైది. ఓకోడంద్రారా! మీరంద టీవ్రతంబుఁ బట్టుఁడు. మీకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును, సౌభాగ్యమును గలుగఁగలదు” అనిచెప్పి వారిచేత నావ్రతంబుచేయించి, వెక్కువిధంబులయిన సుఖంబు లనుభవించి, యంతకాలమున వారందఱితోఁ గూడ వైకుంఠమునొందెను. ఓ ధర్మనందనా! నే నీవ్రతవ్రతావంబు విస్తరించిచెప్పితని. నీవట్లుచేయునుని భీష్ముఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, ధర్మరాజును మరల భీష్మునిజూచి, యోపితామహా! ఆవ్రతరాజునకు విధియెట్లు? మహిమయెట్టిది? పురుషులా? లేక స్త్రీలా యీవ్రతంబుచేయవలసినది? నాకు విస్తరించి చెప్పవనినుడుగఁగా, భీష్ముఁడెట్లనియె. “ధర్మనందనా, అనూవాస్య యొప్పుంబు నిమిషవారముతోఁ గూడివచ్చునో, ఆదినము మహా పుణ్యదినము. అట్టికాలము దేవతలకుఁ గూడవొరకుట యరుదు. ప్రసాదముచేయువారు తెల్లవాఁడఁగానే గోచి, విధిపూర్వకముగా స్నానమాచరింపవలెను తర్వాత నూనముతో నట్టుబట్టులు కట్టుకొని, యశ్వత్థవృక్షముకడకుఁ బోయి, యశ్వత్థవృక్షమూలమునకు “వృక్షైవ్యక్త...నమః” అనుమంత్రముతో విష్ణ్వాదిదేవతలనుబూజించి, తర్వాత. ‘అశ్వశ్శేవోనిపదనమ్’ ‘ఆగాత్రైఅగ్నిరస్తుతే’ ‘నమశ్చిగృహ్యైస్వతేరుద్రాయ’ ‘ఊర్ధ్వమూలమధశ్శాఖా’ ‘తద్విష్ణోః పరమంపదమ్’ ‘ఆత్వావహస్తు హరయస్సచేతసః’ ‘దేవ్యాపై యద్యజ్ఞేసుగ్వత’ ‘బ్రహ్మజ్జ్ఞానం వ్రథమం పురస్తాత్’ ‘మూలతో బ్రహ్మ...తే నమః’ ఇత్యాదిమంత్రములచే దేవదేవుఁడగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని బూజించి, తర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపం బయిన యశ్వత్థవృక్షమును “అశ్వత్థ...నమో-2స్తుతే. ప్రాణిసంజీవక...నమోస్తుతే” అను

మంత్రములచే నారాధించి, ముత్యములు, వెండి, బంగారు
నాణెములు, పచ్చలు, రవలు, భక్త్యుభోజ్యములతో నిం
డిన తామ్రకాంస్యలో హస్తములు మొదలగు వానిని గోని
నూటయొనిచిది బ్రదక్షిణములు చేయుచు నోకొక్క ప్రసాద
ణము చేయునపుడు నోకొక్కటి వృషభములమునముంచి,
తర్వాత నానూటయొనిచిదింటిని గురువునకు బ్రదక్షిణములంబు
లముతోడ నొసగవలయును. పిమ్మొక్క ప్రసాదము చేసి
దువులను గంభపుష్పదీపతాంబూలంబులతో బ్రదక్షిణములమును.
తర్వాత శక్తికొలది బ్రహ్మణ్యసంకల్పము గావించి,
తర్వాత తానునుమానముతో భుజించవలయును. పిమ్మొక్క ప్రసాదము
యీవ్రతోత్తమవిధానంబు నీ కెఱుగఁజెప్పితిని. నీనివ్రతంబులు
ద్రాపది సుభద్ర యుత్తరలచేత నోమించుము. ఈ వ్రత
గర్భమందున్నవాఁడు చిరకాలజీవిగై మునును" అని భీష్మమునకు
సేపుఁగా, ధర్మసందనుఁడు భీష్మునిం గాంచి, కౌంఠిసాటివి త్రిము
గలస్త్రీ బంగారు మొదలగునవి లేనిచో నేట్లు ప్రసాదము
యొక్క పూర్ణఫలంబు నొందునని యనుఁగఁగా, "అట్టిస్త్రీ
పండ్లు, పూవులు, భక్త్యుములు, వస్త్రములు మున్నగునవి
వేయుచు బ్రదక్షిణంబు సేసి యావ్రతముయొక్క పూర్ణఫలంబు
నొందును. ఓ నరేంద్రా! సకలదేవతలను, ముఖ్యముగా
మహావిష్ణువును స్త్రీతిథెందునట్టి యీవ్రతంబును సేయు సీసం
జెప్పితిని. ధనధాన్యసంపదను, సతిసౌభాగ్యమును, పుత్ర
పౌత్రాభివృద్ధిని గోరునట్టి ముత్తైదువ లీవ్రతంబులు చేసి రేని,
సకలవిధములైన ఫలంబుల నొందుదురు.

ఉద్యాపనవిధి.

ఓధర్తరాజా, ఈవ్రతమున కుద్యాపనవిధి చెప్పి దను వినుము. నోముపట్టి యుద్యాపనము చేయనియెడల, వ్రశంబు పూర్తిగానేరదు. ఓయుధిష్ఠిరా, సర్వశో భద్ర పండల మేప్పొడి, దానినడసము కలశమునుస్థాపించి, బంగారుతో అభిష్ఠిస్తృతమును జేయించి, రక్షణములతోఁ దిష్ఠినొక్క దానిని జేయించి, చతుర్భుజం డగువిష్ణువ్రతమను, లక్ష్మీ దేవీవ్రతమను రెండగు గురిగింజలయొక్కకు తగ్గనీక, పలమెత్తు వలకు సుగంధు నట్లు లక్ష్మీనారాయణ వ్రతమను జేయించవల యును. శక్తివ బ్రహ్మగుర్రాని దేవతలకు శక్తిలోపము లేకుండఁ బ్రతీతులను జేయించవలెను. అన్నివ్రతములుచేయించు శక్తిలేని యెడల, లక్ష్మీనారాయణవ్రతము యొక్కటి చేయించిన నదియే సకల దేవతలకు ప్రీతికరము. అట్లు కలశస్థాపన చేసి, షోడశోప చాఁపూజలు గావించి, రాత్రి జాగరణముచేసి, మఱునాఁ దుదయమున అభిష్ఠిసమిధలతోను, పాయసముతోను, తిలల తోను, “శుభం విష్ణు ద్విచక్రమే” అను మంత్రముతోఁగాని, ప్రణవముతోఁగాని, ఆష్టాక్షరితోఁగాని, పంచాక్షరితోఁగాని, సకల దేవతాస్తోత్రము లగు మంత్రములతోఁగాని హోమంబు చేయవలెను. విష్ణుస్తోత్ర రూపమంత్రమే మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. ఆహోమ మైవతర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపుం డగు ఆశ్వత్థ నారాయణస్వామిం గూర్చి హోమంబుచేసి, తర్వాత పూర్ణా హుతి చేయవలయును. తర్వాత ఆచార్యునిఁ బూజించి, గోదానంబుచేసి, బ్రాహ్మణులను వస్త్రాభరణాదులచే ప్రీతులం గావించి, సదస్యునిఁ బూజింపవలయును. బ్రహ్మ కొక్కకలశ

మును, విష్ణువున కొక్కకలశమును ముఖ్యముగా సుగంధల
యును. తక్కినరుద్రాదిదేవతలకు శక్తిసుసరింది, పండ్రండు
గాని, లేక దానిలో సగముగాని, దానిని శక్తిబలనివ్వఁడు
రెండుకలశములనైనగాని యిమ్మువలయును. తర్వాత
ముత్తిక్కులకు పద్మసోపేతంబుగా భోజనము పెట్టి వస్త్ర
యజ్ఞోపవీత దక్షిణతాంబూలముల నొసఁగి, వానిని సుగం
ధులంజేసి, వారికి సాష్టాంగముగాఁ బ్రణామింపి, వారిని బంధ
వలయును. ఇట్లు పండ్రెండుదినము లీవ్రతంబునేచును సంత
లోకల మొకటఁగాని, నడుమఁగాని యుద్యానములు తిప్పుగాఁ
గావించి, మండలము మొదలుగువాని నాచార్యుని కోరిగి,
యతనిచేత దీవనలు పొందవలయును. తర్వాత తామును
మానముతో భుజింపవచ్చును. అని భీష్ముఁడు ధర్మరాజునకు
అమావాస్యసోమవతీవ్రతరాజప్రభావంబు చెప్పఁగా, నతఁ
డు త్తర మొదలగువారిచే నావ్రతంబు నేయించిసంకల్పన సుత్రా
గర్భసంభూతుఁడు జీవితుఁడై యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి నందెను.
అని సూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకుఁ జెప్పెను.

ఇది శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణాంతర్గత

అమావాస్యసోమవతీవ్రతకథ

సంపూర్ణము.

కృష్ణాష్టమీ వ్రతము.

* ప్రాతః కృతనిత్యక్రియః ప్రాజ్ఞుభో దేశకాలౌ సంకీర్త్య తత్ర తామ్రేన వ్రతమ్యాచిసత్వేఽపి ప్రధానభూతామష్టమీ మేవ సంకీర్త్య శ్రీకృష్ణస్తోత్రార్థం జన్మాష్టమీ వ్రతం కరిష్యే, జయస్త్రీయోగసత్వే జన్మాష్టమీ వ్రతం జయస్త్రీ వ్రతం చ కరిష్యే. ఇతి సంకల్పయేత్. తామ్రపాత్రే జలం గృహీత్వా. వాసుదేవం సముద్దిశ్య సర్వపాపప్రశాంతయే, ఉపవాసం కరిష్యామి కృష్ణాష్టమీయం నభస్సహమ్. తదశక్తౌ ఫలాని భక్షయిష్యామి త్యాది. ఆజన్మమరణం యావద్యన్తయా దుష్కృతం కృతం, తత్ప్రణాశాయ గోవిన్ద ప్రసీద పురుషోత్తమ. ఇతి పాత్రస్థం జలం ఊపేత్.

తతః సుచర్లరజతాదిమయ్యో మృణ్మయ్యోవా భిత్తిలిఖితా వా స్త్రీతిమాః యథాకులాచారం కార్యాః. తాయథా—

* ప్రాణిజాలమువలేచి స్నానాదిక్రియలు నిర్వర్తించుకొని, తూర్పు మొగముగాఁ గూర్చుండి, సప్తహృది తిఘలున్నను, అష్టమియే ముఖ్యము గనుక, ఆష్టమి యని చెప్పకొని కృష్ణాష్టమీ వ్రతముం జేసెనని సంకల్పము చేయఁబోవుచున్నానని సంకల్పము చేయవలయును. జయంతియుండెనేని, జయంతీ వ్రతమునుగూడఁ జేసెదను అని సంకల్పము చేయవలయును. తర్వాత తామ్రపాత్రమునం దుపకము నుంచుకొని, “సర్వపాపములు ఊయించునిమిత్తమై వాసుదేవు నుద్దేశించి యుపవాసంబుండెదను” అనియు శక్తిలేనియెడ, ఫ. లాహరిము నైకొనియుండెద’ ననియు సంకల్పముచేసి, యాజలము పాత్ర బోయవలయును. తర్వాత శక్తికొలది బంగారు, వెండి, తామ్రముమొదలగు లోహములతోఁగాని, మంటితోఁగాని వ్రతీమలను జేయింపవలెను. లేదా, గోడయందు వ్రాయింపవలయును. అదెట్లనగాః—దేవకీ పాన్సునఁ

పర్యంకే ప్రసుప్తదేవక్యాః స్తనం సిబన్తీం శ్రీకృష్ణప్రతికరాం
నిధయ జయస్తీసత్వే త్వన్యదేవక్యా దుస్సజ్జే ద్విలీమాం
శ్రీకృష్ణమూర్తిం నిధాయ పర్యజ్ఞస్థదేవకీదరణ సంవాహాన
పరాం లక్ష్మీం నిధాయ భిత్వాదా ఖడ్గధం నసుదేవం పరం
గోపీగోపాలాణ్ లిఖత్వా ప్రదేశాస్తరే మందకే ప్రసూతే
కన్యయా సహ యశోదాప్రతిమాం దీతాభరే నిసుదేవ,
దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, రామ, చండికాభిసంప్త
ప్రతిమాః స్థాపయేత్. ఏతావత్ప్రతిమాకరణం శక్తాః నిసుదేవాది
చండికాస్తాః ప్రతిమాః సప్త వా యథాచాగం యథాశక్తి
వా కృత్వా ఆనాథం సర్వాః యథాయథంధ్యాయేకతి భాగం
నిశేధాసన్న ప్రాక్కాలే, స్నాత్వా, ఆచమ్య, ప్రాణానాయుర్వ్య
శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం సరివార శ్రీకృష్ణపూజాం కరయేత్. ఇతి సంక
ల్ప్య. న్యాసాణ్ కలశశంఖాదిపూజాంతం నిత్యవహ్నిత్యా
ధ్యాయేత్. పర్యంకస్థాం కిన్నరాద్వైర్యుశాం ధ్యాయేత్ప్రదేవ
కీం, శ్రీకృష్ణం బాలకం ధ్యాయేత్ పర్యజ్ఞే స్తనపాయనం.
శ్రీవత్సహతుసం శాస్తం నీలోత్పలదళచ్ఛనిం, సంవాహాయ స్థిం

బరుండియండగా, కృష్ణుండు స్తనపానము చేయునట్లును, బరుంధిసిండిన
యెడల మఱియొక్క కృష్ణప్రతిమను మందఱివలె మఱియుక్కటి యేగించి,
దేవకీకి గాఢపట్టుచున్నట్లు లక్ష్మీప్రతిమను, గోడమొదలగు వినియందన
ఖడ్గముఁ దాల్చినవనుదేవుని, గోపీకా గోపులను, చిత్రగుప్తు వ్రాయించి,
మఱియొక ప్రదేశమున మంచము పుట్టినకన్యతోడ యశోదను మఱియొకపీఠ
ముపై వసుదేవ, దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, బలరామ, చండికలప్రతి
మలను వ్రాయించవలయును. ఇన్నిప్రతిమలు చేయింప శక్తి లేనప్పుడు వసు
దేవుఁడాదిగా చండికవఱకు గలయేడుప్రతిమలను ఆచారానుసారముగాను,
శక్త్యనుసారముగాను జేయించి, ఆన్నిటిని ధ్యానింపవలెను.

దేవశ్యాః పాదౌ ధ్యాయేచ్ఛ తాం శ్రియమ్. ఏవం ధ్యాత్వా. సహస్రశీర్షా... దేవకైః నమః ఇతి దేవకీచూవాహ్య, మూల మస్త్రేణ శ్రీకృష్ణాయ నమః శ్రీకృష్ణమూవాహయాయామీతి ఆవాహ్య, లక్ష్మీం చావాహ్య, దేవకైః వసుదేవాయ యశో దాస్తౌ సందాయ కృష్ణాయ రామూయ చండికాయై ఇతి నామభిరాగాహ్య లిఖతాపదేవతాః సుకరివారదేవతాభ్యోః నమః ఇత్యావాహ్య, (ములమంత్త్రేణ సూక్తర్పణా ఆత్మ వాహితదేవశ్యాదివరివార దేవతాసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇత్యాసన, పాద్య, ఆస్మ్య, ఆచమనీయ, అభ్యంగస్నానాని దత్వా సంవామృతస్నానాస్తే చందసేనాసులేపయేత్. శుద్ధో దశాభిషేకాస్తే వస్త్ర, యజ్ఞోపవీత, గంధ, పుష్పాణి ధూప దీపాచ, “పశ్వేశ్వరాయ విశ్వామయ తథా విశ్వోద్భవాయ చ, విశ్వస్య పతయే తుభ్యం గోవిందాయ నమోనమః. యజ్ఞేశ్వరాయ దేవాయ తథా యశ్వోద్భవాయ చ, యజ్ఞానాం పతయే నాథ గోవిందాయ నమో నమః” ఇతి మంత్రాభ్యాం మూలమంత్రాది సముచ్చిన్నాభ్యాం దప్యాత్. “జగన్నాథ నమస్తుభ్యం సంసార భయనాశన, జగదీశాయ దేవాయ భూతానాం పతయే నమః” ఇతి నైవేద్యమ్ మూలమంత్రాదికం సర్వత్ర యో జ్యమ్. తాంబూలాదినమస్కారప్రదక్షిణ పుష్పాంజల్యంతం కార్యమ్) అథవా ఉద్యాపనప్రకరణోక్తవిధినా పూజా సాయథా. ఉక్తప్రకారేణ ధ్యానావాహనే కృత్వా. పురుషవేదగం...హతి. దేవాబ్రహ్మణయోయేచస్వరూపనవిదుస్తవ, అతస్త్వాం పూజయిష్యామి, మాతురుత్పంగవాసినమ్. ఆసనమ్. ఏతావానస్య...దివి. అవతారసహస్రాణి కరోషి మధుసూదన,

సతే సంఖ్యావతారాణాం కశ్చిజ్ఞానాతితత్త్వతః పాద్యమ్. త్రి
 పాదూర్ధ్వ...అభి జాతకంసవధార్థాయ భూభారీర్జ్యోరణాయ
 చ, దేవానాంచ హితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ, కౌరవాణాం
 వినాశాయ పాండవానాం హితాయ చ, గృహవిఘ్నం మయా
 దత్తం దేవక్యాసహితో హరే. అర్ఘ్యమ్ తస్మాద్వి...పుంః. సు
 రాసురనరేశాయ ఊరాభిశయనాయ చ, కృష్ణాయ చాసుదేవా
 య దదామ్యాచమనం శుభమ్ ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ
 హ...నిః నారాయణసమస్తేస్తు నరకార్జవతారక, గంగోదకం
 సమానీతం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. స్నానమ్. ఆప్యాయ
 స్వేత్వాది మన్తైః. పయోదధి ఘృతక్షౌద్ర శర్కరాన్నానము
 త్రమం, తృప్త్యర్థం దేవేదేవేశ గృహ్యతాం దేవకీసుత. ఏంచా
 మృతస్నానమ్. శుద్ధోదకస్నానం మహాభిషేకః ఆచమనీయమ్.
 తం యజ్ఞం బర్హిహి...క్షౌమంచ పట్టసూత్రాద్యం మయానీ
 తాంశుకం శుభం, గృహ్యతాం దేవదేవేశ మయా దత్తం
 సురోత్తమ. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...యే. నమః కృష్ణాయ
 దేవాయ శంఖచక్రధరాయ చ, బ్రహ్మసూత్రం జగన్నాథ గృ
 హాణ పరమేశ్వర. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞా...యత. నానా
 గంధసమాయుక్తం చందనం చారుచర్పితం, కుంకుమాక్తాక్షితైః
 ర్యుక్తం గృహ్యతాం పరమేశ్వర. గంధద్వారా...గంధమ్.
 తస్మాదశ్వా...వయః. పుణ్యాని యాని దివ్యాని పారిజాతోద్భ
 వాని చ, మాలతీకేసరాదీని పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పు
 ష్పాణి. అఘాంగపూజా. శ్రీకృష్ణాయనమః పాదోపూజయామి.
 సంకర్షణాయ నమః గుల్ఫోపూ. కాలాత్మనే నమః జానునీ.
 విశ్వకర్షణే నమః జంఘే. విశ్వనేత్రాయ నమః కటి.

విశ్వక్సేత్రే నమః గుహ్యమ్ పద్మనాభాయ నమః నాభిమ్ పర
 మాత్మనే నమః హృదయమ్. శ్రీకంఠాయ నమః కంఠమ్ సర్వా
 ద్రుధారిణే నమః బాహూ వాచస్పతయే నమః ముఖమ్.
 కేశవాయ నమః లలాటమ్. సర్వాత్మనే నమః శిరః. విశ్వరూపి
 ణే నారాయణాయ నమః సర్వాణ్యం గాని పూజయామి. సహ
 స్రతులసీ ఆష్టోత్తంశతంవా. యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. పనస్సు
 తునైర్దివ్యైః...గృహ్యతామ్. ధూపమాఘ్రాపయామి. బ్రాహ్మ
 ణోఽస్య...యత. త్వంజ్యోతిః సర్వదేవానాం తేజస్త్యం తేజ
 సాంఘం, ఆత్మజ్యోతిర్నమస్తుభ్యం దీపోఽయం ప్రతిగృహ్య
 తామ్ దీపమ్ చంద్రమా...యత నానాగంధసమాయుక్తం భ
 క్ష్యంభోజ్యం చతుర్విధం, నైవేద్యార్ఘ్యం మయాదత్తం గృహాణ
 పరమేశ్వర. నైవేద్యమ్. ఆచమనమ్ కరోద్వర్తనమ్ తాంబూలం
 చ సకర్పూరం పూగీఫలసమన్వితం, ముఖవాసకరం రమ్యం శ్రీత్య
 ర్ఘం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. సౌవర్ణ రాజతం తామ్రం
 నానావర్ణ సమన్వితం, కర్తృసామ్యుశ్శిష్యర్ఘ్యం దక్షిణాం ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. రంభాఫలం నారికేళం తక్షై వామ్రఫలానిచ, పూజి
 తోఽసి సురశ్రేష్ఠ గృహ్యతాం కంససూదన. ఫలాని. సోమో
 వా...నీరాజనం, నాభ్యాఽనీద...యన్. నమోఽస్త్యసంతాయ
 సహస్రమూర్తయే...ధారిణే నమః. నమస్కారాన్. సప్తాస్యా
 సన్...శుమ్. యాని కానిచ...ఆత్మప్రదక్షిణసమస్కారాన్.
 యజ్ఞేన...ఇత్యాదివేదమస్త్రైః సప్తాంజలిమ్. అప రాధసహస్రాణి
 పూజాని వేదయేత్ సర్వోపచారపూజససమాప్తాద్వాదశాంగుళ
 విస్తారం రౌఢ్యమయం ఘండిలాదిలిఖతం వా రోహిణీయతం
 చంద్రం సోమేశ్వరాయ సోమాయ తథాసోమోద్భవాయ

చ, సోమస్య పతయే నిత్యం తుభ్యం సోమాయాం కై నమః
 ఇతి సంపూజ్యః సపుష్పకుశచందనతోయం శంభోనాదాచుః.
 ఊరోదార్ణవసంభూత ఆత్రిగోత్ర సముష్కవ, గృహాణాంఘ్రిం
 శశాక్షేశ రోహిణీసహితోమమ. బోధ్యోన్నాసననకు స్థాభ్యం
 బ్యోతిహం తయే నమః, నమస్తే రోహిణీకాస్త ఆభ్యం నమః
 ప్రతిగృహ్యతామే ఇతి మంత్రాభ్యాం చంద్రాయాంఘ్రిం
 దద్యాత్ తతః శ్రీకృష్ణాయాంఘ్రిం దద్యాత్. సోత్ర మంత్రః.
 జాతః కంపవభాధాయ భూభావోత్తాగణాయ చ, హంబి నానాం
 హితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ. కౌలనాణాం విదాళాయ
 వైత్యానాం నిధనాయ చ, గృహాణాంఘ్రిం మనూనా న త్సం
 దేవక్యా సహితో హరే. శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇతి పుష్పాంఘ్రిం.
 తతః ప్రార్థయేత్. త్రాహి మాం సర్వలోకేషు సుతే సుసార
 సాగరాత్, త్రాహి మాం సర్వపాశుషు దుఃఖిణోకాన్తానాంఘ్రి
 భో. సర్వలోకేశ్వర త్రాహి పతితం మాం భవార్థినే, త్రాహి
 మాం సర్వదుఃఖిషు రోగశోకార్ణవాన్తరే. దుష్టానాం స్వేదినే
 విష్ణోయే సుగన్ధి సకృత్సకృత్, త్రాహి మాం దేవదేవశో
 త్వత్తో నానోఽస్తి రక్షితా. యద్వాక్విచన కౌమూరే యో
 వనే యచ్చ వాన్తకే, తత్పుణ్యం వృద్ధి మాయాతు పాపం నమా
 హాలాయుధ. ఇతి ప్రార్థయేత్.

ఇతి శ్రీకృష్ణపూజా సమాప్తా.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథా.

వాగీశాద్యాస్సుమనస స్పర్వాథానా ముపక్రమే,
 యం నత్వా కృతకృత్యాస్సుప్రస్తుం నమామి గజాననమ్.
 నమః పరమ కల్యాణ నమస్తే విశ్వమంగళ, వాసుదే

వాయు శాంతాయ యదూనాంతయే నమః. కరారవిందేన పదారవికం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, వటుస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి.

చారణ ఉవాచ:—జయంత్యాజ్యైవ మాహాత్మ్యం శ్రీకృష్ణాష్టమ్యాస్తతైవచ, కథయస్వ మాహాభాగ నమస్తే భక్తవత్సల. యస్మిన్ప్రవాహం గమిష్యామి తద్విష్ణోఃపమంపదమ్.

విగామహాఉవాచ:—శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి జయంత్యాశ్చ ప్రభావకం, జయం పుణ్యంచ లభతే శీఘ్రం పాపస్య నాశనమ్. స్మరణా తీర్తనా త్పాపం సప్తజన్మాజితం మునే, జయంతీ హంతీ పుణ్యం కుపుశశ్చీపవాసీనామ్. కృష్ణజన్మాష్టమీలోకే వినిత్రా నాపనాశినీ, క్రతునాంచఫలం జేహం తీర్థాయుతఫలం లభేత్. కపిలాగోసహస్రంతు యో దదాతి దినే దినే, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యా స్సముపోషణే రత్నకోటిపహస్రాణి అశ్వానామయుతాని చ, మత్తేభానాం సహస్రాణి యో దదాతి దినే దినే కన్యాకోటిసహస్రంతు తత్ఫలం తృషిభిః స్మరం, హేమిభాండసహస్రాణి కురుక్షేత్రేప్రయచ్ఛతి. గుప్త్యం బ్రాహ్మణార్థంవా స్వామ్యర్థం యస్యజేత్తనం, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యాస్సముపోషణాత్. ఆపన్నార్తిహారణాంచ తిర్థసేవారతాత్మనాం, సత్యవ్రతానాం యత్పుణ్యం జయంత్యాస్సముపోషణాత్. యత్ఫలం శ్రాధకర్తృణాం పిత్రాణామిందుసంక్షయే, గంగాయాం నర్తదాయాంచ సరయూచంద్రభాగయోః. ఆన్యేషు పుణ్యతీర్థేషు యః స్నానం కురుతే సరః, ద్వాదశీనాంతు సర్వాసాం యత్ఫలంకృష్ణజన్తని. జయంత్యేకోపవాసేన జాగరేతు తత్ఫలం, అంబరీషేణసూర్యేణశిశుపాలేనగాధినా, ఏతైశ్చావైశ్చ రాజవైశ్చ

ర్ధక్షణై స్సత్యవాదిభిః. తుష్ట్యర్థం దేశకీచూనోద్వయంత్యాం
 సముపోషితం, కృత్స్నం రాజ్యం మహింభుంక్త్యాస్తాస్త్రాస్తోభాశ్శ్రి
 తీంగతిమ్. జయంత్యాశ్చోపవాసేన విష్ణుర్లొకం గతం త్చైత్ర
 వాలఖిల్యాదయోవిప్రాఃవశిషాద్యాద్విజోత్తినాః. కైటభేన చ
 గార్ద్యేన జామదగ్నైన ధీమతా. వాల్మీకినా కృతం పూర్వం
 మహాతాపసరూపిణా, కృతం రామాయణం యేన కల్పితం మనమ
 ముత్తమమ్. ప్రాజాపత్యర్థం యోగేనభోమానేనితేనైస్సమీ
 తస్యామేవ చ కర్తవ్యం తుష్ట్యర్థం చక్రపాణిః. జన్మోపాన్విత
 పాపం చ జన్మాంతరకృతాని చ, బ్రహ్మహత్యాదయస్సర్వేన
 శ్శృంతిస్తరణాదపి. పురతో వాసుదేవస్య జయంత్యఖిలకామ
 దా, శోటిజన్మార్జితంపాపం జ్ఞానాజ్ఞానకృతం తథా. తస్మాదేవపో
 షణేనైవ యామార్ఘేన విలీయతే, తూద్రాన్నేకతు యోగ్యం
 శపహస్తేనభోజనమ్. తత్త్వంసమవాపోతిజయంత్యాంభోజ
 నేకృతే, నభః కృష్ణాష్టమీ ప్రాప్తే భువనేతు ద్విజాగృహా.
 త్రైలోక్యసంభవం పాపం భుంజత్యేవ న సంశయః, క్షిప్రాకృష్టస్య
 సురాసస్య గోఘ్నస్య స్త్రీసధస్య చ. నరకోమునిశాస్త్రాం జయం
 తీవిముఖస్య చ, ప్రజాహీనస్య మాఘస్య పరాన్నం భుంజతో
 పిచ నతస్యచకృతో లోకః జయంతీపిమూఖస్యచ. యే క్షుంతి
 హారేపూజాం జయంతీవాసరే మునే, సుబ్రహ్మణ్యో భవేత్సుప్తా
 దేశకీవిష్ణునా సహ. వ్రతేనారాధయేద్దేశం దేశకీసహితం వారిం,
 త్యక్త్యయమపురిం ఘోరాం యాంతి విష్ణోవరంసదమ్ జన్మాప్త
 మీవ్రతం యే వై ప్రకుర్వంతి ద్విజోత్తమాః, ఆంధయంతి
 విప్రేంద్రలక్ష్మీస్తేహం ప్రసీదతి. రాజకం దైవికం చైవ భయం
 చాగ్నిసముద్భవం, సార్పవిద్యుత్ప్రీతాతంచవాయుజం ఖాంబు

జంత ధా. స్మరణాద్వాసుదేవస్యక్షణమాత్రాద్విసశ్యతి, గావస్త
 స్య వివర్ధంతే ప్రభూతా ధాన్యసంపదః. కటుంబం వర్ధతే తస్య
 మోక్షశ్శాంతే న సంశయః, దుఃఖజం వ్యాధిజం చైవ భయం
 సర్పసముచ్ఛనమ్ నకలిర్నచకాలశ్చ నోపసర్గో మహామునే, రక్ష
 ణాయ కులప్యైవ సర్వత్ర విజయాయచ జయంతిబుధవారేణ
 రోహిణీ ససాతాయశి, ఆద్యైశ్చ మునిశార్దూల కింకైర్వృత
 రోహిణిః. నమస్కారేణ యత్పుణ్యం మాత్రాపిత్రోర్ధినే తథా.
 ఆచార్యపాలనాద్విత్స తత్ఫలం శతసమీతం, యత్ర డిష్టాః కథా
 తత్ర వర్తతే మునిసత్తమ.

నారదఉవాచ:—సుదూరమపి గంతవ్యం యత్రభాగ
 వతో జనః, త్రేతాయాం ద్వాపరే సమ్యక్కృతే చైవ కలా
 యుగే. కృత్వా సమ్యగ్విధానేన కర్తవ్యం పుణ్యవర్ధనం, కథ
 యస్య సురశ్రేష్ఠ జయంతి యేన తువ్యతి. తాంపూజాం యద్వి
 ధానేన బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర, సమ్యగ్వృతఫలం యేన
 బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర.

బ్రహ్మోవాచ:—పురా ననత్కుమారేణ వానిశ్చంద్రస్య
 ధీమతః, ఉక్తమేతన్నహాభాగ వ్రతమేతన్నహామునే. నియమా
 త్ఫలమాప్నోతి న శ్రేయో నియమం వినా, అద్యస్థిత్యా నిరా
 హారశ్శోభూతే పరమేశ్వర. భక్త్యాచ దేవకీపుత్ర మస్మిన్మాప్త
 మీవ్రతే, ఉపాసిత స్తస్యాహ్నేస్మాత్వాప్యష్టతిత్రిశ్శుభైః.
 ధాత్రీఫలం ధారయిత్వా మహాపుత్రాదివర్ధనం, కృత్వాతులసి
 మిత్రేణ జలం పిబతి సువ్రతీ. స్నానంఛా కురుతే తత్ర తీర్థ
 స్నానఫలం లభేత్, కృత్వా మాధ్యాహ్నికం కర్త శుచిహృభ
 త్వా సమాహితః. గృహమధ్యేకవాలైవ విష్ణుస్థానేచ సువ్రతీ,
 గోమయేనోపలిప్యాక స్థాపయేన్నూతనం ఘటమ్ పూరయేచ్ఛు

ద్ధురలిలం నవరత్నైశ్చ సంయుతం, వస్త్రేణా వేష్ట్య దేవీత్కుంభం
 తండులోపరి విస్యనేత్. తత్ర నిత్యేనృత్యైశ్చాపి త్రంఠం క్రీడంత్యం
 మృదంతువా, పూరయే త్తండులైశ్చుబ్రై యంచరన్న సమన్వితైః
 వస్త్రేణాచాఛాదనం కృత్వా పాత్రమధ్యస్య స్థాపయ, కర్ణముంఠ
 సువర్ణేన బాలకృష్ణం ప్రపూజయేత్. యథా యథాసా విశోక్త
 యుక్తేన చేతసా, శ్రాద్ధేనా నేతథా హోమే సంవృత్తిర్గుప్తా నేనచ
 విత్తశాత్యం న కుర్వీతి తథాచా న్యేషు సుప్రసా, దేవీనాం ప్రత
 కా ర్చ్యేషు విత్తశాత్యం కరోతి యః. స్వభగర్షవిష్ణుగో వరకేషు
 నిమజ్జతి, జీవితం యాతి యఃకాలే జయంతీవాసంపినా. తస్మిండు
 మాయాహోమ్యర్థం నరాణామపజాయతీ, న్యతిక్రమ్య గురో
 ర్యస్తుగురుంధర్మోపదేశకమ్. విప్రేంద్రస్వేచ్ఛిన్నాభ్యుదయం
 ణో నరకం ప్రజేత్, ధర్మమర్థంచ కామంచ యదేచ్ఛిదాత్మనః ప్ర
 యమ్. దవ్యాఞ్చశక్తతోభక్త్యా గాంఠవీం కాంచనంబయత్,
 ఫలంభాన్యంచ వస్త్రంచ యత్కించిదూభాజంభాం, దేవీకాన్యః
 ప్రసవేశాలే జాలే కృష్ణే జగత్పతా. బాతకర్షిచిన్ద్రస్య ముప
 దేశశ్చ చక్రిణః, పురాణోక్తేన మంత్రేణ కృష్ణం సంపూజయే
 నిశి శైతోష్ఠిపచారా ద్వేనస్య తతోవిప్రాప్సూయదీత, అతి
 తేదేవమాత స్త్వం సర్వసాపప్రణాశిని. అతిస్వాంఘ్రిం సుంబయిష్య
 మి భీతోఽహం భవసాగరాత్. పూజితా సే యథా దేవ్యః
 ప్రసన్నా త్వం పరావసే, పూజితా చ యథాభక్త్యా ప్రసాదం
 కురు సుప్రతే. యస్యాం రాత్రా హరింలభ్యాస్తాప్తాత్వం నిర్వృ
 తిం పరాం, తామేవ నిర్వృతిం దేహీసుప్రతం దర్శయిష్యమే.

దేవపూజామంత్రః—అవతారసహస్రాణి కరోషి భగ
 వన్ విభో, తేషాం చైవతు మాహాత్మ్యం కశ్చిజ్ఞానాతివై భువి,
 దేవా బ్రహ్మాదయో యేఽపి స్వరూపం న విదు స్త్వవః.

కృష్ణప్రార్థనమంత్రః—ఆత స్త్వాం పూజయిష్యామి మాతుకుత్సంగసంస్థితమ్ వాంఛితం కురు మే తత్ర దుష్కృతం సైవ నాశయ, కృపాం కురుష్వ మే దేవ సంసారార్తిభయా పహ. ఏవం సంపూజ్య గోవిందం పాత్రే తులసిసంయుతం, చంద్రోదయేతు నిర్వృత్య స్థండిలే సమలంకృతే. శంఖతోయం సమాదాయ సుపుష్పఫలచందనం, సుమంత్రమవనీం గత్వా చంద్రాచూర్ణ్యం నివేదయేత్. ఆర్ఘ్యమంత్రం సముచ్చార్య సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే.

ఆర్ఘ్యమంత్రః—యీరోదార్ణవసంభూత హ్యౌత్రినేత్ర సముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా సహిత శ్శశినే. బ్రోహ్మణ్నామతే నమస్తుభ్యం నమస్తే బ్రోహ్మిణిపాంపతే, నమస్తే రోహిణీకాంత సుధాకర నమోఽస్తు తే.

ఇతి చంద్రార్ఘ్యమ్.

నారకేలోదకే సైవ దద్యా దర్ఘ్యం విచక్షణః, శ్రీకృష్ణ పరమం భక్త్యా శింభే కృత్యా విధావతః.

అభిష్టాష్టమంత్రః—జాతః కంసపథార్థాయ భూ భావోత్పాదణాయచ, పాండవనాం హితార్థాయ ధర్మసంస్థాప నాయచ కౌరవాణాం వినాశాయ వసుదేవకులోద్భవ, దేవకీ గర్భసంభూత భక్తానా మభయప్రద. గృహాణార్ఘ్యం మనూ దత్తం ప్రసీద పుగుషోత్తమ, దధిదూర్వాక్షత్రైర్యుక్తం దత్వా తం శశినే మునే తతస్తు పరతో విష్ణుం నిశాంతు శశితోస యేత్, ఆర్ఘ్యదానేన జాతస్య ఫలస్యేయత్తతాం శృణు. యో దద్యా త్సకలాముర్వీం సర్వరత్నసమస్వితాం, ఆర్ఘ్య దానేన తత్పుణ్యం లభతే నాత్ర సంశయః. గీతాశాస్త్రకలా వైశ్చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి, ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తాం

బూలం దాపయేన్నరః. ఫలాని చ వినిత్రాణి నిన్యాని విని
 ధాని చ, ధూపం నీరాజనం చైవ కుర్యా దేవం భువంపునః.
 వాసరే వాసుదేవస్య గీతాం వా వాచయే స్వస్వకాయే బహు
 కోటికృతం పాపం ధక్ష్యతే తృణరాశివత్, యత్ర భాగవతం
 శాస్త్రం శ్రవయతే హరివాసరే. తత్రజాగరణం కుర్యా దిన్ద్ర
 ధా పాపభాగ్భవేత్. స్నానం ప్రభాతసమయే విముచీ సూక్ష్మ
 దీపితే. కృత్వా పూర్వాహ్నికం కర్మ ఏకాగ్రస్థుః మూలనః,
 తత స్వయం సమశ్చీయా జ్జయంత్యం నమసిషింశః, శ్రీ
 బాలవృద్ధసహితో మంత్రద్విజపమన్వితః, విధినా నేన బహిశో
 జయంతీవ్రతమాచరేత్. నారీ చేత్కారయే ద్భక్తిర్భక్తి భువనీ,
 ఛైకవింశతిః, న దౌర్భాగ్యం నవైధన్యం తేనోన్మన్వితశుభం
 గృహే. ఏకాదశ్యష్టవింశత్యః కోటయ స్వముపాసితాః,
 తాభిస్తుల్యా జయంతీతు తస్మాదస్యాముపాసితాః. అస్యాంబుజా
 ప్త్య విధివ ఛేహంతే హరిసన్నిధిం, విమానవిత్తద్భక్తిర్భక్తిః పాప
 కధ్యజశోభితైః. వేణువీణామృదంగైశ్చ కృతశిల్ప మహాత్మజం,
 ఆరుహ్య దేవవ త్తత్ర ముదిత స్వజనైస్సహ. శ్రీసంకీర్తనాః
 శ్చ కుతూహలేనసం సేచ్యమానస్తుముహుర్ముహుస్సు, ప్రసాదాః
 విద్యాధరబృందజట్టో మార్గం చ విష్ణోఃపరమేశ్వరస్య సూక్ష్మ
 యథానాశయతే తనుశ్రమం, స్వాచార్యసః కులగీర్తిరాకరః,
 రాష్ట్రం యథానాశయతే కురాజా తదా జయంతీ బహుపాప
 సంచయమ్. సవవ పాపీ సచశుస్స గోఘ్నుస్సు బంధుపీఠ సుచ
 శోచనీయః, జ్ఞాప్తమిం యో న కరోతి మూఢః స్వపాపదాగ్ని
 నరకేఘుః కచ్చతే. కిమన్నదానై ర్దజగోస్త్రదానైః కిం వా ము
 ఘామైర్గ్రహణేఘసత్కృతైః, కిమాశ్రమై ర్ధ్యానతపోభిరుక్తై
 ర్జయం త్యహో యేనకృతా నభక్త్యా. యథోక్తా తే మయా

విప్ర జయంతి సర్వకామదా, యాముపోష్య సకృద్భక్త్యాకృత
 కృత్యో భవేన్నరః. తస్మాత్త్వమపి దేవరే కురు చాస్యాము
 పోషణం, ఉపోషణా ధరిశ్చంద్రః పరాం స్థితి మవాప్తవాన్.
 సత్యంసత్యం పునస్సత్యం పారాశర్యేణ భాషితం, నాస్తిలోకే
 పరం నాన్యజ్జయంత్యాస్తు సమం వ్రతమ్. స గంగా న గయా
 కాశీ నావంతిమధురాపురీ, సరయూర్దండకీచైవ జయంత్యాశ్చ
 సమా మతా. భర్షదా కామదా చైవ హ్యర్షదా మోక్షదా
 కలా, కురుష్వ ద్విజశార్దుల జయంతీవ్రత ముత్తమమ్.
 జయంతీవ్రతమాహాత్మ్యం లీఖితం యస్యమందిరే, తస్య పుణ్య
 ఫలం పశ్యే నారాయణసమం హి తత్. యత్రయత్ర కలా
 ప్రాస్తం భవే జ్జ్ఞాష్టమీవ్రతం, తత్రతత్ర హరివ్యాతి త్రిద
 శైస్సహ నారద. స్వయ మాయాతి దేవేశో గృహం జన్మాష్ట
 మీదినే, తేనేష్టం జన్మనస్సారం ఫలం త్రైలోక్యదుర్లభమ్.
 కలా గృహేతు యః కృష్ణజయంతీం శాస్త్రసమ్మతం, విత్తాను
 సారవిభవై గృక్త్యా యశ్చ ప్రపూజయేత్. సాపకోటివింశత్యో
 యాంతి విభక్తః పంపదం, సర్వవేదేషు యత్పూజ్యం తత్ఫలంచ
 వ్రతాదిమ్. నరకే తే న మజ్జంతి యావదాభూతసంస్థవం,
 జయంతీవివసే ప్రాప్తే యేర్చయంతి ద్విబో త్తమాన్. సప్తజన్మ
 ర్జితంపాపం తక్షిణాదేవ నశ్యతి, తస్మా ద్విత్తానుసారేణ త్రధా
 భక్తీసమన్వితః. జయంత్యాస్తు వ్రతం కుర్యా త్సంసారార్ణవ
 తారకమ్ కలా ధేనుసహస్రాణి తిలధేనుశతాని చ, చత్వారి
 యత్ఫల మాప్నోతి శ్రీజయంతీవ్రతే కృతే. హేమభారసహ
 స్రంతు యో దద్యాద్ధాసముత్తమం, తత్ఫలం లభతే మర్త్యో
 జయంతీ జాగరేణ వా.

ప్రతిమామంత్రః —

అచార్యం పూజయేత్, షోడశోపచారాః స్మృత్యాః.

శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానం ఉత్తమశ్రీత్రిమస్యమ్, సప్తా
లంకారపూషావైద్యస్తాంబూలం దక్షిణాసంగా. శ్రీకృష్ణ ప్రతి
గృహ్లాతు శ్రీకృష్ణో వై కదాతి చ, శ్రీకృష్ణ స్వాహాభాగ్యం
శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః

ఇతిమంత్రేణ శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానమనాచరంతే.

కోటిజన్మకృతం పాపం సవ్యహికాలే వివస్వతి, ఇహా భుం
క్త్వాఖిలాంశ్చికా నర్వకామఫలప్రదం. పుత్రసోత్రధానం
ధాన్యం భవే త్కృష్ణస్య జన్మని, కృష్ణబ్రహ్మానందరసం కృష్ణ
నామసుధారసం, కృష్ణచాదాంబుజరసం సేవ బిహ్వో నిరంజనం.

శ్రీకృష్ణకరబ్రహ్మణే నమః:

క రారవిందేన సదారవిందం ముఖానవిందే వినివేశ
యంతం, వక్షస్య వత్రస్య. పుతే శయానం బాలం మునుదిం
మనసా స్మరామి. న్యూనాతిరిక్తాన్యకాగ్రహుని ముగీనా కర్ణాణి
మయా కృతాని, క్షమామి చైకాని వాచితానన్య ప్రసూపి
తుష్టిం పునరాగమాయ. కాయేన వాచా మనసేనన్యమన్య
బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావార్, కరోమి యద్యత్సకలం
పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే శ్రీకృష్ణ
జయంతివ్రతకథావిధానం సుపూర్ణమ్.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథ.

వారదమునీంద్రుడు బ్రహ్మను గాంచి “మునివశ్యా! భక్తులవాలి కల్పవృక్షమా, నాయందుం గదాణాముంది, శ్రీ జయంతిమహిమమును, గోరులాష్టమి యనబడుగు శ్రీకృష్ణా

నదులందును, నర్మదానదియందును, నగరముల చంద్రభాగ
నదులందును, మఱియనేకపుణ్యస్థలములందును స్నానముచేయు
వారికి గలుగుపుణ్యమును, చాళుకశరణులను ప్రాప్తమగుభోజన
దులవలన గలుగుపుణ్యమును కృష్ణాష్టమి ముగించుట నుప
వసించి, రాత్రిజాగరణముండవలసిన గలుగును. తల్లియంబు
రీషమహారాజు, శిశుపాలుడు, గార్జునునిగాఢములముం
బెక్కండ్రురాజులెందఱో జనుంతినాఁడు శ్రీకృష్ణుని ప్రత్యేక
యుపవాసములొనర్చి, రాజ్యముం బడసి, భూమింబులమెల్లఁ
బరిపాలించి శాశ్వతగతినొందిరి. వాలభుని పుత్రులును మఱ
మునులు, వసిష్ఠాదులగుమహర్షులును జనుంతినాఁడునువవాస
ముచేతవిష్ణులోకిముంబొందిరి. గౌతమమహాముని, గార్జునునిం
ద్రుఁడు, జామదగ్న్యముని, శ్రీమద్రామా నుజామబుద్ధియందిన
వాల్మీకిముని మొదలగు మునీంద్రులంబఱు ప్రాణానామక
మున నష్టమిరోహిణి సమేతముగవచ్చు శ్రీకృష్ణాష్టమి జపంబు
లయందు ఉపవాసమునొనర్చిరి. ఆనముననే వసుదేవుని ప్రసాద
శ్రీతికై యుపవాసాదు లొనర్పవలయును. అట్లొనర్చుటచేత
జన్మాంతరములందలిపాపములును, బ్రహ్మహత్యమున్నగుపాపము
బులును నశించెడిని. జయంతీయుపవాసమువలన గోటిజన్మము
లందలి పాపములైనను, తెలిసియో తెలియకయో చేసినవై
నను నొకయరజాములోపల నశింపగలవు. జయంతినాఁడు
భోజనము చేసినవాఁడు శూద్రాన్నమును, శవము చేతియన్న
మును దిన్నంతపాపంబున బడిపోవును.

కృష్ణాష్టమినాఁ డుపవసించనివానికి బ్రహ్మహత్య, సురా
పానము, గోహత్య, స్త్రీవధము మొదలగు మహాపాపంబుల
నొనర్చినవారిపాపంబుగలుగును. ముల్లోకంబులలోనివారి పా

పంబు నొడిగట్టును. జయంతినాఁడు డుపవసింపనివాఁడు సంతతి లేనివాఁడు, జ్ఞానహీనుఁడు, పరాన్నముఁగుడుచు వాఁడు వీరందఱును సరకమునకేగుదురు. జయంతినాఁడు విష్ణువును భక్తితో నారాధించువారియొడ కృష్ణుఁడును దేవకీదేవియు దయఁగలిగి యుండురు జయంతినాఁడు కృష్ణునిఁగూర్చివ్రతమునేయువారు యమపురికేగక, వైకుంఠమునొందుదురు. వారికి లక్ష్మీదేవిప్రసన్నురాలై సకలసంపదల నొసంగును. వారికి రాజభయము, వైభవభయము, అగ్నివలనిభయము, సర్పములభయము, మెఱుపులవలనిభయము, గాలి, యాకాశము నీరు వీనివలనిభయము ఇవియొల్లను వాసుదేవునిస్తరణముచే తక్షణములోనశింపఁగలవు. వానికి గోవులసంపద మెండగు. ధాన్యసంపదలు హెచ్చును. పుత్రపౌత్రాదులు గలుగుదురు. కడవట మోక్షము నైతము గలుగును. వానికి మానసికవ్యాధులుగాని, శారీరవ్యాధులుగాని, సర్పభయముగాని, లేవు. వానికి వివాదములు లేవు అకాలమృత్యువు సంభవిల్లదు. కాషాము మొదలగు కష్టములు వానికెప్పుటికిఁగలుగవు. వానికులమునకును, కుటుంబమునకును రక్షణముగలుగును. ఆతఁడెచ్చటికిఁబోయినను జయంబొందును.

జయంతినాఁడు బుధవారము రోహిణీనక్షత్రమును వచ్చునేని, ఆనాఁడుపవాసమొనర్చి, శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి యాతని చరిత్రములు చదివిన పక్షమునఁ దక్కినవ్రతములు తోట్లకోలఁదిగనాచరించినను; దీనివలనఁ గలుగునంతటిపుణ్యము గలుగనేరదు. ప్రతిదినము దల్లిదండ్రులకు నమస్కరించుట చేతను, గురువును సంరక్షించుట చేతను గలుగు మహాపుణ్యము నూఱితలుగఁగలుగును. భగవంతునిచరిత్రములు గీర్తించుచు భక్తులుండు ప్రదేశ మెంతదప్పున నున్నను బ్రాలుమాలక యట్టి

ప్రచేశముల కేగవలయును. నాలుగుయగుంబులందఱును సకల జనులును ఈపవిత్రమైన కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు దక్షుక యాచరింపవలయును.

ఆని బ్రహ్మదేవుడుపలుకఁగా, నామహిమసీం ద్రుల దేవతని కిట్లనియె. ఓమహాత్మా! ఆవ్రతము నే గంట కంటె దక్కు ? అనితనియే యని యడిగిన బ్రహ్మ యిట్లనియె.

వత్సా! సావధానుండవైవినుమా. నోళ్లెనవత్కువగానొండ్రు మునీంద్రుఁడు హరిశ్చంద్ర మహా రాజున కీవ్రతము దీనును దెలిపెను. ఈవ్రతంబు కడునియుమముతో నా దరింపవలయును. లేనిచో సంపూర్ణ ఫలముగలుగదు గోతులొప్పువినాఁడోయెంటి దినముననే యేకభుక్తిగావించి, మఱునాఁడు పేరుప నేలేటి 'నేఁడు కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు గానించిన' నని ముకర్షించుకొని, యానాఁ డుదయము నల్ల నూపులునూలే రాఁబుకొని, నూలేన యుసిరికవడియముతోఁ దల పులుముకొని, తులసిచిశవలుగొం గూడిన నీటితో స్నానముగావించి, యానీటితో నాచమనము నేయవలయును. ఆట్లు నేసినచో, తీర్థములన్నింటను స్పృశము చేసినంతఫలము గలుగును. ఆట్లుస్నానముచేసి, పూర్ణాబ్జము కానుష్ఠానములు గావించి, పరిశుద్ధుడై నిర్మలమనస్సుతోఁ దన యింటనడుచు గాని, దేవాలయమునందుఁగాని, గోమయంబుతో నలికి, యంపు బంగారు, వెండి, రాగి, మన్నువీనిలో దేనితో నై నను జేసిన కలశమును నీటితోనింపి, నవరత్నములసంధువేయ వలయును అటుపిమ్మట నాకలశమును నూతనవస్త్రముతోఁ జుట్టి, గోమయముతో నలికినమంటపమున నాకలశమునుంచి, దానిపై తండులములఁబోసి, యాకలశమునడుమ నొకతుల మునకంటె దక్కువకానంత యెత్తుతోఁజేసిన గోపాలకృష్ణ

విగ్రహమును స్థాపించి, భక్తితోఁ బూజలు నేయవలయును. శ్రాద్ధము, దానము, హోమము, సకలవ్రతములు, తీర్థయాత్రలు మొదలగు సత్కార్యములందు ద్రవ్యసంచన నేయరాదు గాన, ఈకృష్ణాష్టమీవ్రతమునందును శక్తిసంచనలేక, సకలపూజలను జక్కఁగాఁ జేయవలయును. అట్లు శక్తిసంచన నేయువాగు పుణ్యము తఱిగి సరకమునఁ బడుదురు. జయంతి వ్రతమాచరింపనివాని యాయుస్సు సునాటికీఁ గ్రుంగిపోవును. ఆచార్యు లొఁదిఁచు గురూపదేశముఁ బ విశక, స్వేచ్ఛగాఁదిరుగుచుఁ దక్కిఁగభర్తము లెన్ని చేసిననాఁడయినను విప్రేంద్రుఁడగు నరకంబునఁ బడును. భర్తార్థకామంబులఁ గోరునట్టిమానవుఁ డీ వ్రతంబునేసి, దీని కంఠముగా పోడశమహాదానములను శక్తికొలఁదిగాఁజేయవలయును. లోకనాయకుడగు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దేవకీగర్భుబున జన్మించినట్లుడు, శ్రీకృష్ణావతారఁడయిన యా భగవంతునికి జాతకర్త నానుకరణాది క్రియలను జరుపవగును. ఆరేయియంతయు నాలుగుకాలములందును పురాణోక్తవిధానంబునను, వేదోక్తవిధానంబునను శ్రీకృష్ణునికి పోడశోపచార పూజలు సలుపవలయును. బ్రాహ్మణులను దక్షిణాతాంబూలాదులతో సత్కరింపవలయును.

అట్లుసత్కరించి, యావల దేవమాతయగు అదితెఁగూర్చి సకలషాపంబులఁ బోఁగొట్టునట్టి యోదేవీ, సంసారసాగరంబు నుండి భీతుఁడనై నిన్ను శరణువొచ్చితిని. నాయొనర్చుపూజలం గొని, దేవతలయొడఁ బ్రసన్నురాలవైనట్లు నాయొడఁ బ్రసన్నురాలవుగఱు. మహావిష్ణువు నీగర్భవాసంబున జన్మించుటచే నీ కెంతయానందము గలిగెనో యంతటి యానందము నాకొసఁ

గుము. నాకు నీసుపుత్రునిఁ జూపుము. అని యడితిం బ్రాశించి, యావల భగవంతు నివ్వధంబున ధ్యానింపవలయును.

ఓసర్వవ్యాపియగు భగవంతుఁడా, నీనెన్ని యో యవ తారంబుల నెత్తితివి. ఆయవతారములమహిమ యొనఁడెఱుఁగఁ గలఁడు. బ్రహ్మదిదేవతలుసైతము నీమహిమం బెఱుఁగఁజాల రనునప్పుడు మానవు లెఱ్ఱెఱుఁగఁగలరు. సంసారభయంబుఁ దొలఁగించునట్టి యోమహాత్మా! పాపంబులఁ బోఁగొట్టి, నాయిష్టంబులఁ దీర్చువంతదయ యొనరింపుము అని యిట్లు భగవంతునిఁ బూజించి, తులసితోడఁగూడిన జలమును సాత్రము నంచుచుకొని, చంద్రోదయముకాఁగానే, శంఖముతో నీటిని గైకొని గంధపుష్పాక్షతలతోఁగూడఁ జంద్రున కర్ఘ్యము నొసఁగవలయును. అట్లు చంద్రున కొసఁగునప్పుడు ఊరో దార్లనసంభూతఁపాల్కడలియందుఁ బుట్టినవాఁడా, అత్రినేత్ర సముద్భవఁఅత్రిమహాముని కంటినుండి పుట్టినవాఁడా, రోహిణీ సహితః = రోహిణీసమేతుఁడవై, మయాదర్శం = నే నొసఁగు, అర్ఘ్యం-గృహాణ = అర్ఘ్యముఁ గైకొనుము. బోధిణిపతే = వెన్నెలతోఁడా, నమస్తుభ్యం = నీకు నమస్కారము. బోధిణిపాం పతే = వెలుగు లేఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము రోహిణీ కాంతః = రోహిణీ ప్రాణనాథుఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము. సుధాకరః = అమృతకరణములవాఁడా, తే-నమః-అస్తు = నీకు నమ స్కారము. అను నీమంత్రము నెప్పుచు నర్ఘ్యము విడువవల యును. తర్వాత శ్రీకృష్ణమూర్తికిని ఎళనీటితో శంఖము మూలమున నర్ఘ్యము లొసఁగవలయును.

వసుదేవునికి దేవకీదేవికిని నయనానందకరుఁడవుగ జన్మించిన యోమహాత్మా, భక్తులకోర్కులఁ దీర్చు చింతామణియైన

వాఁడా, దుష్టుఁడగు కంసుని దుష్టులగు కౌరవులను దురోఽ
 ఘనాదులను సంహరించి భూమిబహువుత్పగించుటకును, శిష్టులగు
 పాండవులను సంరక్షించుటకును బుడమియం దవతరించిన
 వాఁడవు ఓపుగుపోత్తమా! నేనొసఁగునట్టి యర్ఘ్యమును గైకొ
 నుము. అనిచెప్పుచు కృష్ణుఁడరమాత్మకు సర్ఘ్యమొసఁగి, పెరుగు,
 గఱిక, ఆకుతలు వీనితోఁగూడిన యర్ఘ్యమును చంద్రునికిని
 నొసఁగి, చంద్రాస్తమానమగువఱకు జాగరణము సేయవల
 యును. అర్ఘ్యదానము చేగలుగు పుణ్యము కొలదియెంత యో
 చెప్పెద నాలసింపుము. సకలరత్నములతో నిండినభూమిని
 దానంబుసేయువానికిఁ గలుగునంతటిపుణ్యం బాయర్ఘ్యదానము
 చేయువానికిఁ గలుగు ఇట్లు శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి, భగవద్గీత
 మున్నగు పవిత్రగ్రంథంబులను బఠించుచుఁ బ్రతిజ్ఞామునను
 భూపవీఁనై వేద్యాదులగుపోడశోపచార పూజలను సల్పుచు
 నారాత్రి గడుపవలయును. ఆకృష్ణాష్టమినాఁడు సకలదేవతా
 ప్రీతికై శ్రీకృష్ణవ్రతంబు సల్పి, భగవద్గీతపారాయణము
 సేయుచుఁ బ్రార్థుపుచ్చినచోఁ గోటిజన్మములందుఁ జేసినపాపంబు
 గడ్డివామివలె మాడిపోవును. జన్మాష్టమినాఁడు విష్ణుకథాకాల
 త్కేపంబు జరుగుచోటులకేగి, రేయియెల్ల నాకథలను వినుచు
 జాగరణంబు చేయవలయును. లేనిచోఁ బాపంబు గలుగును.
 మఱునాఁడు వేఱువనే స్నానముసేసి, సకల బ్రాహ్మణులతోను
 బంధుమిత్రాదులతోను బారణసలుపవలయును. ఇవ్విధంబున
 జయంతీవ్రతమును నియమంబుతో నాచరింపవలయును. స్త్రీ
 లయినచోఁ బురుషులచే నిరువదియొకమాఱు ఈవ్రతంబును
 జేయింపవలయును. అట్లు చేయించినస్త్రీకి దారిద్ర్యము గలు
 గదు. వైధవ్యము సంభవించదు. ఆస్త్రీయొక్కగృహమున నెట్టి

యశుభంబులును వాటిల్లనేరవు. ఇరువదియొకవదికొట్టి యేకాదశులం దుపవాసంబు చేసినంత ఫలము జయంతినాటికి యుపవాసముచే గలుగును. కావున సీ శ్రీకృష్ణాష్టమినాఁడు పవసించినవాఁడు దేహోపసాసంబునఁ జెక్కఁ ద్రువేల్పులు విఘోనములలోఁ గూర్చుండి వెంటనంటిరాఁగా, కన్నరగంధంబులు వేణువీణామృదంగాదు లగు వాద్యముల వాయిలుచుకొనిచూపాటలుపాడుచుండఁగా, బంధుజనులందఱును పొంబడిని చూచుండ దేవభృత్యులు బెత్తెములను జేతులఁబూని మంగునడువ నచ్చరలు వింజానురలు వ్రేనఁ గడంబునగులుతోడ వ్రైకుంతము నొందుచున్నాఁడు

సూర్యుఁడు దేహశ్రమముబోకాక్షుచందఱునకు, స్వభర్తమును (=తనకడవడిని) దప్పినవాఁడు కులమర్థానినను, కీర్తిని, సంకదను బోగొట్టుకొనుచుండంబునను, చెడినరాజు రాజ్యమును బోగొట్టుకొన్న చండమునను జయంతి సకలసౌఖ్యములను బోగొట్టును. శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమివ్రతంబును నాచరింపనియొక్కఁడే మహాపాపి; వాఁడే గోహత్యచేసినవాఁడు; వాఁడే మశువు; వాఁడే బంధువులు లేనివాఁడు; వాఁడే దరిద్రుఁడు; వాఁడే వేల కొలదిపాపములను జేసినంతపాపియై రౌరవాదిసర్పకింబులను బొందుచున్నాఁడు.

జయంతు్యపవాసము భక్తితో చేయునివా రన్న దానము లెన్నిచేసినను, గజతురగంబులెన్ని దానమొసఁగినను, వేల కొలదిజన్నము లొనర్చినను, ఎన్నియాశ్రమధర్మము లొనర్చినను, ఉగ్రతపంబులెన్ని యొనర్చినను నుపయోగంబు లేదు.

ఓ నారదా, కోరికలనన్నిటి నొసఁగఁగల యీజయంతి నాఁడుపవాసమొనర్చి శ్రీకృష్ణాష్టమివ్రతంబు నాచరించు

వాఁడు కృతార్థతనొందుచున్నాఁడు. కావున నోదేవర్షి! నీవును నీవ్రతంబు నాచరింపుము ఉపవాసవ్రతంబునేయుము. తొల్లి హరిశ్చంద్రుఁ డీజయంతినాఁ డుపవాసముచేసి యుత్తమ లోకంబుల నొందెను. వ్యాసుఁడు చెప్పిన యీవాక్యము ముమ్మాటికిని నిక్కము! జయంతీవ్రతముతో సమానమగు వ్రతము పాటొక్కటి లేదు. గంగా, యమునా, సర్వదా, సరయూ, గంపకీ, గోదావరీ, కృష్ణలు మోదలగునదీన్నానములు జయంతు్యుపవాసముతో సాటికావు. కలియుగంబున నీవ్రతము చతుర్విధపురుషార్థముల నొసఁగునది.

జయంతీవ్రతప్రభావము వెల్పుగ్రంథ మెచ్చనియింట నున్నదో. వాఁడు సాక్షాన్నారాయణమూర్తితో సమానుఁడు. కలియుగంబున జన్మాష్టమీవ్రతం బెచ్చుటెచ్చట జరుగునో యచ్చటికి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలదేవతలతోడ సన్నిధి నొసఁగుచుండును.

సరమేశ్వరుఁడైన నారాయణుఁడు జన్మాష్టమినాఁ డుపవసించువానియింటకే దానై సమీపించి యతనికిఁ గోయ్యల నెల్ల నొసఁగుచుండును. కలియుగంబున నీవ్రతంబును భక్తి నాచరించువానికి సకలపాపంబులు నశించును. వేదములన్నింటి యందఁ జెర్కొనంబడిన పుణ్యము గలుగును. వారు సూర్య చంద్రాదులున్నంతవఱకు నరకమునకుఁబోలేదు. జయంతినాఁడు బ్రాహ్మణోత్తములను బూజించువారికి నేఁడు జన్మములందుఁ జేసినపాపము వెంటనే నశింపఁగలదు.

కావున సంసారసముద్రమునుండి తరింపజేయఁగల జయంతీవ్రతంబు నాచరించి జాగర ముండువారికి వేయిగోవులను నూఱుతిలహూపమైనగోవులను, అరువదితులముల బంగా

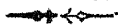
రును దానము చేసినవారికిఁ గలుగుఫలము గలుగును. కావున నీవ్రతంబు నాచరించి, భక్తితో నాచార్యునకు నక్షణాంతాంబూలాదులతోడ శ్రీకృష్ణుని ప్రతిమను

“శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృహ్లాతు శ్రీకృష్ణోవై దదాతిచ, శ్రీకృష్ణస్తారకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః” అనుమంత్రమును జెప్పుచు దానము చేయవలయును. అట్లు చేయుటచేఁ గోటిజన్మలంబొనర్చిన పాపంబు నశించును. ఇట సకలభోగంబుల ననుభవించి, పుత్రపౌత్రాదిసంపదలను జెంది, తుదని శాశ్వతమైన బ్రహ్మానందమునొందును. ఓనాలుకా! నీవు శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందమకరందమును గ్రోలుము. శ్రీకృష్ణనామస్మృత్యమును వ్రావుము. బ్రహ్మానందరసముఁ బీల్చుము.

కేలుదమ్మిచే నడుగుఁదమ్మిని మోముదమ్మిఁనుండునుంచుకొని, మట్టియాకుపైఁ బరుండియున్న శ్రీబాలకృష్ణుని నమస్కరించెదను.

ఓమహాత్మా, నాయొనర్చుకర్తలలో భోగంబు లున్నను వానిని మన్నింపుము. నేను త్రికరణములతోను, బుద్ధిపూర్వకముగనో, తనంతటనో చేయునన్ని కార్యములును శ్రీనివాసరాయణమూర్తికే యర్పించెదను. అని చెప్పుచు సులక్ష్మియు లను జేయవలయును. అని బ్రహ్మాయుపదేశించిన వ్రతకారము నారదుఁ డీవ్రతంబు నాచరించెను సకలజనులును నారదుని వలెనే దీనినాచరించి సకలపాపంబులఁ బోగొట్టుకొని పుణ్యము వడయుదురుగాక.

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణంబున బ్రహ్మనారదసంవాదమున శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ్రీ రామ న వ మీ వ్ర త ము.

—❖—

ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, మాసపఠాద్యుల్లిఖ్య, శ్రీపర
 మేశ్వరప్రీత్యర్థం మమ సమ స్తపాపక్షయద్వారా శ్రీరామప్రీత
 యే రామనవమీవ్రతాంగ త్వేనయథామిళితోపచారైః రామ
 పూజాం కరిష్యే తత్రాచా నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధి
 పతిపూజాం కరిష్యే. పంచశబ్దైః పుణ్యాహవాచనం తథా
 రామమస్త్రేణ పడగ్గన్యాసం కలశాద్యర్చనం చ కరిష్యే. గణాధి
 పతిపూజాం పుణ్యాహవాచనాది చ కృత్వా. తతః ఫలపుష్పా
 ఊతసహితం జలపూర్ణం తామ్రపాత్రం గృహీత్వా. ఉపోచ్య
 నవమీం త్వద్య యామేష్వప్తసు రాఘవ, తేన ప్రీతో భవ
 త్వం మే సంసారాత్త్రాహి మాం హరే. ఇతి మస్త్రేణ పాత్రస్థం
 జలం ఊపేత్. తతః స్వశక్తితః హైమిం రామప్రతిమాం
 కృత్వా అగ్నున్మిత్రారణపూర్వకం, కపోలా స్పృష్ట్యా మాల
 మంత్రం ప్రణవాదిచతుర్థ్యంతకనామ రామాయ దేవత్వం
 సంఖ్యాయ రామాయ దేవత్వం సంఖ్యాయ స్వాహేతి మస్త్రం
 వ్రతం ప్రాణప్రతిసాం కుర్యాత్. అథ ధ్యానమ్. కోమలాక్షం
 విశాలాక్షమింద్రనీలసమప్రభం, దక్షిణాక్షే దశరథం పుత్రావే
 ఊణతత్పరమ్ పృష్ఠతో లక్ష్మణం దేవం సచ్చత్రం కనకప్ర
 భం, పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్నా చామరవ్యజనాన్వితౌ, ఆగ్రే
 ఽవ్యగ్రం హనుమస్తం రామానుగ్రహకాంక్షిణమ్ ఇతిధ్యా
 యేత్. సహస్రశీర్షా...లమ్. ఆవాహయ్యామి విశ్వేశంజానకీవల్ల
 భంప్రభుం, కౌసల్యాతనయం విష్ణుం శ్రీరామంప్రకృతేపరమ్.

ఆవాహనమ్. శ్రీరామాగచ్ఛ భగవన్ రఘునీర పృథోత్తమ,
 జానక్యా సహ రాజేంద్ర సుస్థిరో భవ స్వయం. రామచన్ద్ర
 మహేష్వాస రాజణాంతక రాఘవ, యోవత్యోజాం సమా
 వ్యేహం తావత్త్వం సన్నిధౌ భవ ఇతి సన్నిధావనమ్.
 రఘునాయక రాజరే సమో రాజీవలోచన, యువన్దన మే
 దేవ శ్రీరామాభిముఖో భవ. ఇతి సమ్మఘికణం పుష్ప వసే
 దగంసర్వం...తి. రాజాధిరాజ రాజేన్ద్ర రామచన్ద్రనిహితే,
 రత్నసింహాసనం తుభ్యం దాస్యామి స్వీకుశం క్రభో. ఆసనం.
 ఏతావాసస్య...దివి. త్రైలోక్యపావనానస్త సమస్తే రఘురా
 యక, పాద్యం గృహాణ రాజరేసమో రాజీవలోచన, పాన్ద్యమ్.
 త్రిపాదూర్ధ్వ ఉదైత్పురుషః...అభి పరిపూర్ణ సంసన్ద సమా
 రామాయ వేధనే, గృహాణాన్యం మయా వర్తం క్లిష్టవిష్టో
 జనార్దన. అన్యమ్ తస్మాద్విరాడజాయత...పునఃవసువత్యాయ
 శుద్ధాయ నిత్యాయ జ్ఞానరూపిణే, గృహాణాచరునం నాథ
 సర్వలోకనాయక ఆచమనీయమ్. యశ్శుకుమోణ హవి
 షా...ధతిః. బ్రహ్మాణ్డోదరమధ్యస్థైస్తీర్థైశ్చ రఘువన్దన, స్వాఃఃఃః
 హ్యాయమహం భక్త్యా త్వం గృహాణ జహార్దన స్వానమ్ మధు
 వాతా...నః. సమఃశ్రీవాసుదేవాయ తత్త్విజ్ఞానస్వరూపిణే
 మధువర్కం గృహాణేమం జానకీపతయే సమః మధువర్కమ్
 ఆప్యాయస్వేతి పంచరున్ద్రైః పంచామృతమ్. విజ్ఞామృతం
 మయా నీతం పయోదధి ఘృతం మధు, శర్కంసహితం ప్రవ
 రామ త్వం ప్రతిగృహ్యతామ్ శుద్ధోదకస్నానమ్ చన్దనం
 పుష్పం ధూపం దీపం నైవేద్యం సమర్ప్య సంప్రార్థ్య నిర్తా
 ల్యం విస్మయ్య పురుషసూక్తేన విష్ణుసూక్తైశ్చ అభిషేచిత. ఆచ

మనీయమ్. సప్తాస్యాసన్ని తివస్త్రమ్ తం యజ్ఞంబర్హిషి...యే
 తస్తకాంచనసంకాశం పీతామ్బరమిదం హారే, సంగృహాణ
 ఒగన్నాథ రామచంద్రా నమోఽస్తుతే. ఉపవస్త్రమ్. తస్మాద్య
 జ్ఞాత్...యే శ్రీరామాచ్యుతయజ్ఞేశశ్రీధరానస్తరాఘవ, బ్ర
 హ్మసూత్రం సోత్తరీయం గృహాణ రఘునందన. యజ్ఞోపవీతమ్.
 తస్మాద్యజ్ఞాత్స్వహవతః...యత. కుంకుమాగరు కస్తూరీకర్పూ
 రంచందనం తథా, తుభ్యం దాస్యామి రాజేంద్ర శ్రీరామ స్వీకురు
 ప్రభో. గంధాః. అక్షతాః పరమా దివ్యాః...అలంకారార్థే
 అక్షతాః. తస్మాదశ్వా అజాయస్త...వయః. తులసీకుండమందార
 జాతీపున్నాగచమ్పకైః, కిదమ్బుకరవీరైశ్చసుమయైః శతపత్రకైః.
 నీలామ్బుజైర్బిల్వపత్రైశ్చంపకై రాఘవం విభుం, పూజయి
 య్యామ్యహం భక్త్యా సంగృహాణ జనార్దన. పుష్పసత్రాణి.
 తులసీకుండమందారపాణిజాతీమ్బుజై ర్యుతా, వనమాలాం
 ప్రదాస్యామి గృహాణ జగపీశ్వర. వనమాలాం నమ. అథాంగ
 పూజా—శ్రీరామచంద్రాయ నమః పాదోపూజయామి. రాజీ
 నలోచనానుగుల్పో, రావణాంతకాయ జానునీ. వాచస్పతయే
 ఉరూ. విశ్వరూపాయ జంఘే లక్ష్మణాగ్రజాయ కటిం. విశ్వ
 మూర్తయే గుహ్యమ్. విశ్వామిత్రప్రియాయ నాభిం. పరమా
 త్మనే వ్రాదయం. శ్రీకంఠాయ కింఠమ్. సర్వాస్త్రధారిణే
 బౌహు. రఘూర్షహాయ ముఖం. సద్దనాభాయ జిహ్వం.
 దామోదరాయ దంతాః. సీతాపతయే లలాటం, జ్ఞానగమ్యాయ
 శిరః. సర్వాత్మనే సర్వాణ్యజ్ఞానీ. ఆత్ర శక్తౌ సత్యాం సహస్ర
 తులసీసమర్పణం. అథవా ఆప్టోత్తరశత తులసీసమర్పణం వా
 కార్యమ్.

ఆథ రామాష్టోత్తరశతనామావళి.

(“ఓమ్” ఇతి ఆదౌ, “నమ” ఇత్యన్తే చ యోజ్యమ్.)

ఓం శ్రీరామాయ నమః
 రామభద్రాయ
 రామచంద్రాయ
 శాశ్వతాయ
 రాజీవలోచనాయ
 శ్రీమతే
 రాజేంద్రాయ
 రఘుపుష్పవాయ
 జానకీవల్లభాయ
 జైత్రాయ
 జితామిత్రాయ
 జనార్దనాయ
 విశ్వామిత్రప్రియాయ
 దాస్తాయ
 శరణత్రాణతత్పరాయ
 వాలిప్రమథనాయ
 వాగ్మినే
 సత్యవాచే
 సత్యవిక్రమాయ
 వ్రతధరాయ
 సదాహనుమదాశ్రయాయ
 కౌసలేయాయ

ఓం ఖరధ్వంసినే నమః
 విరాధవధచండితాయ
 విభీషణచరిత్రాత్మే
 సప్తశాళప్రభేత్రి
 హరణోదండఖండనాయ
 దశగ్రీవశిరోహరాయ
 జామదగ్న్యమహానాసకే
 నాయ
 తాటకాంతకాయ
 10 వేదాస్తసారాయ
 వేదాత్మనే
 భవరోగస్యభేషజాయ
 దూషణత్రిశరోవాగ్మీ
 త్రిమూర్తయే
 త్రగుణాత్మకాయ
 త్రివిక్రమాయ
 త్రిలోకాత్మనే
 పుణ్యచారిత్రకీర్తనాయ
 త్రిలోకరక్షకాయ
 20 ధన్వినే
 దణ్డకారణ్యపుణ్యకృతే
 అహల్యాశాపశమనాయ

30
 40

ఓం పితృభక్తాయ నమః
 వరప్రదాయ
 జితేంద్రియాయ
 జితక్రోధాయ
 జితామిత్రాయ
 జగద్గరవే
 ఋషివానరసంఘాతినే 51)
 చిత్రకుటసమాశ్రమాయ
 జయంత్రాణానరవాయ
 సుమిత్రాపుత్రసేవితాయ
 సర్వదేవాదిదేవాయ
 మృతవానరజీవనాయ
 మామూహూరీచహస్తే
 మహాదేవాయ
 మహాభుజాయ
 సర్వదేవస్తుతాయ
 సౌమ్యాయ
 బ్రహ్మణ్యాయ
 మునీనస్తుతాయ
 మహాయోగినే
 మహాదరాయ
 సుగ్రీవేష్పితరాజ్యదాయ
 సర్వపుణ్యాధికఫలాయ
 స్మృతసర్వాఘనాశనాయ

ఓం ఆదిపురుషాయ నమః
 పరమపురుషాయ
 పుణ్యోదయాయ 70
 దయాసారాయ
 పురాణపురుషోత్తమాయ
 స్థితవక్త్రాయ
 మితభాషిణే
 పూర్వభాషిణే
 రాఘవాయ
 అనంతగుణగంభీరాయ
 ధీరోదాత్తగుణోత్తరాయ
 మాయామానుషచారిత్రాయ
 మహాదేవాదిపూజితాయ 80
 నేతుకృతే
 జితవారాశయే
 సర్వతీర్థమయాయ
 హారయే 60
 శ్యామాంగాయ
 సుందరాయ
 ధూరాయ
 పీతవాసినే
 ధనుర్ధరాయ
 సర్వయజ్ఞాధిపాయ
 యజ్వినే 90

జరామరణవర్జితాయ
 విభీషణ ప్రతిష్ఠాత్రే
 సర్వాగుణవర్జితాయ
 పరమాత్మనే
 పరబ్రహ్మణే
 సద్విదానందవిగ్రహాయ
 పరంబ్రోహిణీ
 పరంథామ్యే

పరాకాళాయ
 పరాత్పరాయ
 పరేశాయ
 పారగాయ
 పారాయ
 సర్వదేవార్కాయ
 పరస్మై

శ్రీరామాయ నానావిధ పరిమళపుష్పాభి.

యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. వనస్పత్రోసోమహృద్భాగో గర్భా
 ఘోగంధఉత్తమః, గామచన్ద్రమహీపాల ధూపశియ్యం ప్రత
 గృహ్యతామే ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య చుఖమాసీత్...యత.
 జ్యోతిషాం పతయే తుభ్యంనమో రామాయ పఠనే, గృహీణ
 దీపకం చైవ త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్. దీపమే. చంద్రమూమ
 నసో జాతః...యత. ఇదం దివ్యాన్నమమృతం రస్మైః పుష్పాభి
 స్వితం, లేహ్యం వేయంచ నైవేద్యం సీతేశ ప్రతగృహ్యతామే.
 నైవేద్యమ్ కుఢ్యే పానీయం నమ. ఉత్తైరాహోశనం నమ.
 హస్తప్రక్షాలనమ్. ముఖప్రక్షాలనం నమ. పాదప్రక్షాలనమ్. క
 రోద్వర్తనార్థేషచం చన్దనమ్ నాభ్యుత్సీచంతరిక్షం...యసే. నా
 గవల్లీకలైరుక్తం పూగీఫలరమన్వితం, తామూబలం గృహ్య
 తాం రామ కర్పూరాదిసమన్వితమ్. తామూబలమ్. ఇదం ఫల
 మితి ఫలమ్ హిరణ్యగర్భేతి దక్షిణా. మంగలార్థంవహీపాల
 నీరాజనమిదం హారే, సంగృహీణ జగన్నాథ రామచన్ద్ర
 నమోఽస్తు తే. రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్య సాహినే, నమో

వయం వైశ్రవణాయ కుర్మహే, స మే కానూకా కామకా
 మాయ మహ్యం, కామేశ్వరో వైశ్రవణో దదాతు, కుబే
 రాయ వైశ్రవణాయ, మహారాజాయ నమః. నీరాజమ్.
 నమో దేవాధిదేవాయ రఘునాథాయ శార్ఙ్గణే, చిన్నయానవ్ర
 యాపాయ నీతాయాః పతయే నమః. నమస్కారః. సప్తాస్యా.
 సకాపరి...మమ యాని...జనాద్వయ ప్రదక్షిణమ్ య
 జ్ఞేవ యజ్ఞ...దేవాః. కోమలాంగంభట పుష్పంజలీమ్. సృష్ట్యైర్ని
 త్రైశ్చ వాన్ద్యైశ్చ పురాణాతనాదిభిః, పూజోపచారైరఖిలైః సం
 తుష్టో భవ రఘువ. సమస్తరాజోపచారాద్దేవతాత్. ఆశోక
 కుసుమైశ్చక్తం రామాయాఙ్ఘ్రిం సమర్పయేత్, దశానన
 వధాఙ్ఘాయ ధర్మసాస్థాపనాయ చ. రాక్షసానాం విధాఙ్ఘాయ
 దైత్యానాం నిధనాయ చ, పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతో
 రామః స్వయం హరిః. గృహాణాఙ్ఘ్రిం మయా దత్తం భ్రా
 తృభిః సహితోఽఘ, శ్రీ రామచంద్రాయ సాక్షాయ సఃశివారా
 య నమ ఇనకుఙ్ఘ్యం సమర్పయామి. యః...తమచ్యు
 తమ్. ఆవాహనం న జానామి...మస్త్రహీనం...శ్రీ రామచంద్ర
 స్వామి అనేన యథాజ్ఞానేన కృతపూర్వోత్తరారాధనేన
 భగవాన్ శ్రీ రామచంద్రః ప్రీయతామ్.

ఇతి శ్రీ రామనవమ్యాం శ్రీ రామనవమీపూజా సమూహా.

శ్రీ రామ ప్రతిమాదానో వ్యాపనవిధిః.

ఇదం చ వ్రతం చైత్ర శుద్ధనవమ్యాం ఐరవిధాయాం.
 మధ్యాహ్నా వ్యాప్తిన్యాం కార్యమ్. తదుక్త మగస్త్యసంహితా
 యామ్—శ్లో. చైత్ర శుద్ధేతు నవమీ పునర్వసుయుతా యది.

నైవమథ్యాహ్నాయోగేన మహాపుణ్యతమాభవేత్. వాక్యము దినద్వయేచఋక్షయోగేమథ్యాహ్నోవ్యాహ్నో ఏకదేశవాక్యస్య వాపరా, అన్యథా పూర్వా. తదుక్తం తత్ప్రస. నవమీ చాష్టమీవిధా త్యాజ్యా విష్ణుపరాయణైః. ఉపాషణంసంసంస్కారైః దశమ్యాం పారణంభవేత్. చైత్రనూనే నవమ్యాంశు జానో రామః స్వయం హరిః, పునర్వస్పృక్షసంయుక్తా సా త్పథః స్వకా మదా శ్రీరామనవమీప్రోక్తా కోటిపూర్ణగ్రహాధికా, కేవలంపి నవోపాష్యా నవమీశబ్దసంగ్రహాత్, తస్మాత్సర్వాన్యనాస్కర్మణః కార్యం వై నవమీవ్రతమ్. ఆధాగస్త్యసంహితామూలం— చైత్రే నవమ్యాంప్రాకృతే దివా ప్రాహ్నే పునర్వసా. ఉనయే గురుగౌరాంశే స్వోచ్ఛస్థే గృహఃశ్చకే, మేపం పూషణం సంప్రాప్తే లగ్నే కర్కటకాహ్వాయే ఆవిరాసీత్సకలయా కౌసల్యాయాం పురః పుమాన్. (వ్యా. ప్రాకృతే=శుక్లపక్షే; ఉనయే=లగ్నే; గురుగౌరాంశే = గురునవమాంశే) తస్మై దనే తు కర్తవ్య ముపవాసవ్రతం సదా, తత్ర జాగరణం కుర్వీ ద్రఘనాథపరో భువి. ("భువి"ఇతి ఖట్వాదివ్యాన్పత్స్యగమం) ప్రాతర్దశమ్యాం కృత్వా తు సంధ్యాద్యాః కాలికాః క్రియాః, సంపూజ్య విధివ ద్రామం భక్త్యా విత్తానుసారతః. బ్రాహ్మణానోభ్యయేద్భక్త్యా దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గోభూతిలపి రణ్యాద్యైర్వస్త్రాలజ్జారభూషణైః, రామం భక్త్యా ప్రయత్నేన పూజయేత్పరయా ముదా. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతం, అనేకజన్మసిద్ధానిపాతకాని బహూర్వస. భక్తికృత్వా వ్రజత్యేవ తద్విష్ణోః పరమంపదం, సర్వేషామప్యయం ధర్మో భుక్తిముక్త్యేకసాధనః. అశుచిర్వాఽపి పాపిషః

కృత్వేదం వ్రతముత్తమం, పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం
 యథా రామస్తతైవ సః. యస్తు రామనవమ్యాయై భుక్తే-
 స చ సరాధమః, కుంభీపాకేషు ఘోరేషు పచ్యతే నాత్ర సంశ-
 యః. ఆకృత్వారామనవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతా
 న్యన్యాని కురుతే స తేషాం ఫలభాగ్భవేత్. రహస్యకృత
 షాపాని ప్రఖ్యాతాని బహూన్యపి, మహాన్వి చ ప్రణశ్యన్తి
 శ్రీరామనవమీవ్రతమ్ ఏ కామపి సరో భక్త్యా శ్రీరామ
 నవమీం మునే, ఉపోష్యకృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రము
 చ్యతే. సరో రామనవమ్యాయంతు శ్రీరామవ్రతిమావ్రదః, విధా
 నేన మునిశ్రేష్ఠ స భక్తో నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణ ఉవాచ—
 శ్రీరామవ్రతిమాదానం విధానం వా కథం మునే, కథయస్వ
 మునిశ్రేష్ఠ భక్తవ్య మమ విస్తరాత్. అగస్త్యః—కథయిష్యా
 మి తద్విద్వన్ ప్రతిమాదానముత్తమం, విధానం చాపియత్నేన
 యత స్త్వం వైషవోత్తమః ఆప్టూర్థం చైత్రమాసే తు
 శుక్లపక్షే జితేంద్రియః, దంతధావనపూర్వం తు ప్రాతః స్నా
 యాద్యథావిధి నద్యాం తటాకే కూపే వా ప్రాదే ప్రసవ
 ణేఽపి వా, తతః సంధ్యాదికం కుర్యాత్సంస్తరక రాఘవం
 హృది. గృహమాసాద్య విప్రేంద్రిః కుర్యాత్పూజాదికం పరం,
 దాంతం కుటుంబివం విప్రం వేదశాస్త్రపరం సదా, శ్రీరామ
 పూజానిరతు సుశీలం దంభవర్జితం, విధిజ్ఞం రామమన్తాణాం
 రామమన్తైకసాధనమ్. ఆహూయ భక్త్యా సంపూజ్య వృణు
 యాత్ప్రార్థయన్నితి, శ్రీరామవ్రతిమాదానం కరిష్యేఽహం
 ద్విజోత్తమ. భక్త్యాఽఽచారోఽభవ ప్రీతః శ్రీరామోఽసి
 త్వమేవ చ, ఇత్యుక్త్వా పూజ్య విప్రేంద్రం స్నాపయిత్వా

తతఃపరమ్. త్రైలేనాభ్యజ్య చ స్నాయాచ్చిస్తయన్ రాఘవం
హృది (త్రైలేన స్నాపయిత్వే త్యన్వయః) శ్వేతాంబరధనః
శ్వేతమాల్యగఘానులేపనః, అర్చితో భూషితశ్చైవ కృత
మాధ్యాహ్నికీక్రియః. (అర్చితః = కృతార్చనః) అచార్య
భోజయేచ్ఛక్త్యా సాత్త్వికాన్నేన విస్తరం, భుంజిష స్వయ
మప్యేనం హృది రామమనుస్తరన్. ఏభుక్తప్రతీ తత్ర సహా
చార్యో జితేంద్రియః, శృణ్వన్ రామకథాం దివాగ్మయమా
శ్లేషం నయేస్తునే. సాయంసంధ్యాదికాః కుర్వాన్కీర్తనా
రామమనుస్తరన్, ఆచార్యసహితో రాత్రావధ శ్శామీ బిజీం
ద్రియః. వనేత్స్వయం నచై కా నేస్త్రీరామాప్రితమానయ, తతః
ప్రాతః! సముత్థాయ స్నాత్వా సంధ్యా ముపాస్య చ. ప్రాతః
సర్వాణి కర్మాణి శీఘ్రమేవ సమాపయేత్, తతః స్వప్నమనా
భూత్వా విద్యస్థిఃసహిత స్తథా, స్వగృహాసోక్త తరదేశే ద్వార
సోక్తమంటం, చతుర్దవం పతాకాఙ్గం సలితంసం సుతో
రణమ్. మనోహరం మహాత్మేధం పుష్పాద్యైః సమలజ్కృ
తం, శభచక్రహనూమద్భిఃప్రాద్వారేసమలజ్కృతమ్ గరుత్త
చ్చార్ణబాణైశ్చ దక్షిణే సమలజ్కృతం, గదా ఖడ్గాఙ్గదై
శ్చైవ పశ్చిమే సువిభూషితం, పద్మస్వస్తికనీలైశ్చ కోటేరై
స్సమలజ్కృతం, మధ్యేహ స్తచతుష్కాఙ్గం వేదికాయుక్త
మాయుతమ్. ప్రవిశ్య సృత్త్యగీత్రైశ్చ వాద్యైశ్చాపిసుసంయు
తం, సుణ్యాహం వాచయే తత్ర విద్యస్థిః ప్రీతమాననః. తతః
సంకల్పయేద్దేవం రామమేవ స్తరన్ మునే, అస్యాం రామనవ
మ్యూం చ రామారాధనతత్పరః. ఉపాష్యాష్టమయామేషుపూ
జయిత్వా యథావిధి, ఇమాం స్వర్ణమయీంరామప్రతిమాంచ

ప్రయత్నతః. శ్రీరామస్త్రీతయే దాన్వ్యే రామభక్తాయ ధీమతే,
 స్త్రీతో రామో హరత్యాశు పాపాని సుబహుని మే. అనేక
 జన్మసిద్ధాని ఆభ్యస్తాని మహాన్తి చ, విలిఖేత్సర్వణో భద్రం
 వేదికోపరి సుందరమ్ మధ్యే తీర్థోదకైర్యుక్తం పాత్రం సంస్థా
 ప్న చర్చితం, సౌవర్ణే రాజతే తామ్రే పాత్రే పటోణమాలి
 ఖేత్. తత్ర స్వర్ణమయీం రామప్రతిమాం పలమాత్రతః,
 నిర్మితాం ద్విభుజాం దివ్యాం వాసూజ్జుస్థితజానకీమ్ బిభ్రతీం
 దక్షిణః రే జ్ఞానముద్రాం మహామునే, వామేనాభఃకరేణో
 శాం దేవీమూర్తిజ్ఞ్య సంస్థితామ్. సింహాసనే రాజతేత్ర పల
 ద్వయవినిర్మితే, పంచామృతస్నానపూర్వం. సంపూజ్య విధి
 వత్తతః. మూలమస్త్రేణ నియతో స్నానపూర్వమతన్నితః, దివై
 పం విధివత్కృత్వా రాత్రా జాగరణం చరేత్. దివ్యాం రామ
 కథాం శ్రుత్వా రామభక్తైః సమన్వితః, నృత్తగీతాదిభిశ్చైవ
 రామస్తోత్రైరనేకథా. పూజయన్విధివత్కృత్వా దివారాత్రం
 నయేద్బుధః, తతః ప్రాతః సముత్థాయ స్నానసంధ్యాదికాః
 క్రియాః, సమాప్య విధివద్రామం పూజయేద్విధివస్తునే. తతో
 హోమం ప్రకర్విత మూలమస్త్రేణ మస్త్రవిత్, పూర్వోక్త
 పద్మకుణ్డే వా స్థండిలే వా సమాహితః. తాకికాగ్నౌ విధానేన
 శతమష్టోత్తరం తతః, అన్నేన పాయసేనైవ స్వరకా రామమన
 న్యధిః. తతో భక్తాః సుసంతోష్య ఆచార్యం పూజయేన్తు
 నే, కుణ్డలాభ్యాం సరత్నాభ్యా మజ్జులీయైరనేకథా. గన్ధపుష్పా
 ష్టై ర్వస్త్రైర్విచిత్రైః సుమనోహరైః, తతో రామం స్వరకా
 దద్యాద్దేవం మస్త్రముదీరయన్. ఇమాం స్వర్ణమయీం రామ
 ప్రతిమాం సమలజ్జుతాం, చిత్రవస్త్ర యుగచ్ఛాన్సాం

రామోఽయం రాఘవాయ తే. శ్రీరామప్రీతయే దాన్వే
 తుష్టో భవతు రాఘవః, ఇతి దత్వా విధానేన దద్యాద్భ్రష్టదక్షి
 ణాంపునః. అన్వేభ్యశ్చ యథాన్యాయం హిచణ్డ్యసంశ్చ శక్తి
 తః, దద్యాద్వాసోయుగం ధాన్యం యథావిభవమాదృతః.
 బ్రాహ్మణైస్సహ భుజ్జీత తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షిణాం, బ్రహ్మ
 వాత్యాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. తుల్యపుష
 దానాదిఫలం ప్రాప్నోతి సువ్రత, అనేకజన్తసంపన్నపాపేభ్యో
 ముచ్యతే ధృవం, బహునా కిమిహోక్తేన ముక్తిస్తస్య కరే
 స్థితా కుసుక్షేత్రే మహాపుణ్యే సూర్యపర్వణ్యోపేషతః, తుల
 యపుషదానాద్యైః కృతైర్వల్లభ్యతే ఫలం, తత్ఫలం లభతే
 మర్త్యో దానేనానేన సువ్రతే.

ఇతి రామప్రతిమాదానోద్యావనవిధిః.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా.

ఆగస్త్య ఉవాచ.—రహస్యం కథయిష్యామి సుతీక్ష్ణ
 మునిసత్తమ, చైత్రమాసే నవమ్యాం తు శుక్లపక్షే రఘూ
 త్తమ. ప్రాదురాసీత్తతో బ్రహ్మ బ్రహ్మనన్దకేవలః. తత్ర
 జాగరణం కుర్యాద్ద్రామస్య పురతో బుధః, ప్రతిమాయా య
 థాశక్తి పూజా కార్యా యథావిధి. ప్రాతర్దశమ్యాం స్నా
 త్వైవ కృత్వా సంధ్యాదికాః క్రియాః, సంపూజ్య విధివద్రా
 మం భక్తివితానుసారతః. బ్రాహ్మణా భోజయేత్సమ్యక్ ఓ
 ష్టిణాభిశ్చ తోషయేత్, గో భూతిలహిరణ్యాద్యై ర్వస్త్రాలః
 కారభూషణైః. రామం భక్త్యా ప్రయత్నైవ ప్రీణయేత్పరయ

ముదా, ఏవం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. అనేకజన్మజాతాని పాపాని సుబహుని చ, జ్ఞానేన భస్మసాత్కృత్వా యాతి విష్ణోః పరం పదమ్. సర్వేషామప్యయం ధర్మో భక్తీ ముక్త్యేకసాధనః, అశుచిర్వాసి పాపిషః కృత్యేదం వ్రతము త్తమమ్. పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం యథారామస్తథైవసః, యస్తు రామనవమ్యాంవై భుజ్జ్కే స తు నరాధమః. కుంభీపాకేషు ఘోరేషు పతత్యేవ న సంశయః. అకృత్వా రామనవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతాన్యన్యాని కురుతే నతస్య ఫలభాగ్భవేత్. మహాన్తి విప్రణశ్యన్తి పాపాని నవమీవ్రతాత్, ఏకామపి సరో భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. ఉపోష్య కృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. తతో రామనవమ్యాం తు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధానేన నరశ్రేష్ఠః సముక్తో నాస్తి సంశయః. సుతీక్ష్ణః—ప్రాయేణ హి నరాః సర్వే దరిద్రాః కృపణా మునే, కథం కుర్వన్తి విస్తార్య శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. ఆగస్త్యః—దరిద్రస్తు మహాభాగ స్వస్వవిత్తాను సారతః, పలార్ధేన తదర్ధేన తదర్ధార్ధేన వా పునః విత్తశాత్య మకృత్వైవ కుర్యాదేనం వ్రతం మునే, యదిఘోరతరందృష్టం పాతకం హరతే క్వచిత్. అకించనోఽపి యత్నేన చోపోష్య నవమీదినే. నకచిత్తోఽతియత్నేన సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ప్రాప్తే శ్రీరామనవమీదినే మర్త్యోవిమూఢభీః, ఉపోషణం న కురుతేకుంభీపాకేషుపచ్యతే. యత్కించిద్రామముద్దిశ్యక్రియతేన స్వశక్తిః, రారవే సతు మూఢాత్నా పచ్యతే నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణః—యామాప్యకే తు పూజా వై తత్ర చోక్తా మహామునే, మూలమస్త్రేణ సంయుక్తాం తాం కథాం వద సువ్రత.

అగస్త్యః—సర్వేషాం గామమస్త్రాణాం మస్త్రగాజం వడత్య
 రం, ఇదంతు స్కాన్తే మోక్షఖండే రుద్రగీతాయాం శ్రీగామం
 ప్రతి రుద్రవచనమ్. ముమూక్షోర్నణికణ్ణాం తే అర్ధోభగనిసా
 సినః, ఆహం దిశాఖి తే మస్త్రం తారకస్యోపదేశతః. శ్రీగామ
 రామరామేతి హ్యోతత్తారకముచ్యతే, అతస్త్వం జానతీనాభ
 వరం బ్రహ్మభిధీయసే. తారకం బ్రహ్మ చేత్యుక్తం తేన పూజా
 ప్రశస్యతే, పీఠాంగదేవతానాంతు ఆప్తతీనాం తత్తేన చ,
 ఆదాపేవ ప్రకుర్వీత దేవస్య ప్రీతయేఽర్చనమ్. ఉపచారైః
 షోడశభిః పూజా కార్యా యథావిధి, ఆవాహనం స్థాపనం చ
 సముఖీకరణం తథా. ఏవం ముద్రా ప్రార్థనాం చ పూజాం
 ముద్రాం ప్రయత్నతః, శంఖపూజాం ప్రకుర్వీత పూర్వోక్తవి
 ధినా తతః. కలశం వామభాగేతు పూజాద్రవ్యాణిచాచరాత్,
 శీతే సంపూజ్య యత్నేన ఆత్మానం మస్త్రముచ్చరేత్. పాత్రా
 సాదనమవ్యేనం కుర్యాద్యామే ష్వతస్త్వీతః, వీణాబ్జంఽఙ్ఞి
 దేవాయ ప్రార్థయన్నర్పయేత్సుధీః, సర్వయజ్ఞోపవీణాని ద్వాన్యా
 ద్దేవాయ భక్తితః, నానారత్న విచిత్రాణి దద్యాదాభరణాని
 చ, హిమాంబుద్వప్తం రుచిరం ఘనసారం మనోహరమ్. క్రమా
 త్తు మూలమస్త్రేణ హ్యుపచారాణా ప్రకల్పయేత్. కష్టారైః
 కేఠకీటిపున్నాగాద్యైః ప్రపూజయేత్, చంపకైః శతపత్రై
 శ్చ సుగంధైః సుమనోహరైః. పాద్యచప్తనధూపైశ్చ తత్తన్నే
 త్రైః ప్రపూజయేత్, భక్త్యభోజ్యాదికం భక్త్యా దేవాయవిధి
 నార్పయేత్. ఏవం సోపస్కరం దేవం దత్వా పాపైః ప్రముచ్య
 తే, జన్మణోఽకృతై ర్ఘోర నానారూపైశ్చ దారదైః. నిముక్తః
 స్యాత్ప్రణాదేవ రామవీర భవేత్సునే, శ్రద్ధభావస్య దాతస్యం

శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. సర్వలోకహితాయేదం పవిత్రం పాప
నాశనం, లోహేన నిర్మితం వాఽపి శిలయా దారుణాఽపివా.
ఏకేనైవ ప్రకారేణ యస్తేకస్తే తథా మునే, కృతం సర్వం
ప్రయత్నీనయత్కించిదసిభక్తతః. జపేదేకాస్తమాసీనోయావ
త్సుదశమీదిసం, అనేనస్యాత్పునః పూజాదశమ్యాం పూజయే
ద్విజాన్. భక్త్యాభోజ్యైశ్చహంవిదైర్దద్యాచ్ఛక్త్యా చ దక్షి
ణాం, కృతకృత్యోభవచ్చైవ సదోఽ రామః ప్రసీదతి. తూ
ష్ఠీం తిష్ఠన్నరోవాపి పునరావృత్తివర్జితః, ద్వాదశశాఖైః కృతం
చాపి యత్పాపం న విముచ్యతే, విలయం యాతి తత్సర్వం
శ్రీరామనవమీవ్రతాత్. జపం చ రామమస్త్రాణాం యో
న జానాతి మానవః, ఉపోష్య సంస్తరేద్రామం న్యాసపూర్వ
మతన్ద్రితః. గురులభం తు మంత్రం తన్న్యసేన్న్యాసపూర్వసరం,
యామేనమామే చ విధినా కుర్యాత్పూజాం సమాహితః ము
ముక్షుశ్చ సదా కుర్యాచ్ఛ్రీరామనవమీవ్రతం, ముచ్యతే
సర్వసాపేభ్యో యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్.

ఇతి శ్రీస్కంధపురాణేఽగస్త్యసంహితాయాం

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథ.

అగస్త్యమునీంద్రుడు సుతీక్ష్ణమహామునినిజూచి యిట్లు
నియె. చైత్రమాసమున శుద్ధనవమిచాడు సచ్చిదానందస్వరూపుఁ
డగుమహావిష్ణువు రఘువంశమున నావిర్భవించెను గావున,
ఆ నవమీవ్రతదినంబున యథాశక్తిగా రాముని ప్రతిమను

గావించి, యా ప్రతిమను మంటపముననుంచి షోడశోపచారంబులచే బూజించి, యారాత్రి పురాణశ్రవణాదులచే బాగరణంబు గావించి, మఱునాటివేళువ స్నానసంధ్యాది నిత్యోత్సములనుష్ఠించి, శక్తిలోపము లేకుండ భక్తితో శ్రీరామునికీ బుసఃపూజగావించి, బ్రాహ్మణులకు సకలదానములఁ గావించి సంతర్పణము సేయవలయును. ఇట్లు భక్తిపునస్సరముగా శ్రీరామనవమీవ్రతదినంబున రాముని బూజించువాఁడు బహుజన్మార్జితం బైనపాపమునుండి విముక్తుఁ డగుచున్నాఁడు. ఈవ్రతంబు నెట్టియపరిశుద్ధుఁడైనను జేసి, సకలజఃపూజ్యుఁడు గావచ్చును. ఈ వ్రతరాజంబు చేయనిమానవుఁడని తక్కిన యేవ్రతంబులు చేసినను ఫలప్రాప్తి నొందఁజాలఁడు. మఱియు శ్రీరామనవమీదినంబున నుపవాసము చేయునినఁడఁడు భయంకరములైన కుంభీపాకాది నరకంబులను బొందును. శ్రీరామ ప్రతిమాదానంబుచేయువాఁడు ముక్తుఁడగునని చెప్పినంతట సుతీక్ష్ణమునీంద్రుఁడు మరల నగస్త్యమునీంద్రుని జూచి, “మనీంద్రా! లోకంబున జనులు తఱుచుగా ద్రవ్యహీనులు ద్రవ్యమున్నను, లోభులుగా నుందురు. వారెట్లు లీవ్రతముచేయుఁ గలరని” యడుగఁగా, ఆగస్త్యమునీంద్రుఁడట్లనియె. “ఓసుతీక్ష్ణా! వారివారిశక్తికి లోపంబుచేయక, ఆరపలమో, లేక పాతికపలమో, లేక పరకపలమో, లేక దానిలో సగమో యెంతయో తనశక్తి లోపంబుచేయకుండ రామప్రతిమను గావించి, పూజించి బ్రాహ్మణోత్తమునకు దానంబు చేయవలయును. అట్లు దరిద్రుఁడైనను బ్రయత్న పూర్వకముగా నీవ్రతంబుచేయు నేని సకలపాపములనుండి తప్పించుకొని, మోక్షమునొందు

చున్నాడని చెప్పగా, సుతీక్ష్ణుడు వెండియు నగస్తున్నిజూచి
 “ఓ మునీంద్రా! శ్రీరామమూలమంత్రప్రభావంబు నాకెఱిం
 గింపవలయు”ననివేడఁగా, అగస్త్యమహర్షి సుతీక్ష్ణుఁడునీంద్రుని
 కిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. “సుతీక్ష్ణా! సమస్త రామమంత్రము
 లలో రామషడక్షరిమంత్ర ముత్తమమని స్కాందమునందలి
 మోక్షఖండమునందు రుద్రగీతయందు శ్రీరామనింగూర్చి
 రుద్రుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు. ఓరామా! మణికర్ణితీరమందు
 మరణమునొందఁగల ప్రతిమానవుని కుడిచెయిందును “శ్రీ
 రామరామరామ” అని నీసంబంధియగు తారకమంత్ర ముపదే
 శించెదను గావున, నీవు తారకబ్రహ్మమని చెప్పఁబడుచున్నావు.
 అనిచెప్పెను. కావున పూజారంభమున పీఠాంగ దేవతాపూజ
 లొనరించి, శ్రీరఘురాముని షోడశోపచారములచేఁ బూజించు
 వాఁడు అనేకకోటిజన్మములనుండి సంపాదించికొనిన పాపముల
 నుండి విముక్తినొంది మోక్షసామ్రాజ్యము నొందుచున్నాఁడు.
 ఈవ్రతంబుభక్తియు క్షుద్రై నమానవునికే యుపదేశ యోగ్యంబు.
 మఱియు, శ్రీరామబింబమును సువర్ణరజతాదులలో దేనిచేత
 నైనను జేయించి, రాము నావాహనచేసి పూజయొనరించి,
 యాబింబసమీపమున నవమీదినంబున నేకాగ్రచిత్తుండై యుప
 వసించి, మఱునాఁటియుదయమున పునఃపూజ చేసి, విష్ణు
 లను యథాశక్తి దానమానాదులచే సంతుష్టులం జేసినయెడల,
 శ్రీరాముఁడు వారికి సకలసంపద లనుగ్రహించి, మోక్షము
 నొసఁగును. మఱియు నీవ్రతంబును బండ్రైండువత్సరంబు లాచ
 రించినవారు సర్వపాపనిర్ముక్తులగుదురు. రామమంత్ర మెఱుం
 గనివాఁడు కేవలము రామస్తరణముచేసినను వాని కాఫలంబు

గలుగు" నని యగస్త్యమునీం ద్రుఁడు సుశీఘ్రమునికిఁ జెప్పఁగా అమ్మునిపుంగవుఁడు విని సంతుఘఁడయ్యెను.

ఇది శ్రీరామనవమీ వ్రతకథ.

అముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతము.

భాద్రపదశుద్ధసప్తమ్యాం జలాశయేన్నాత్వా ధౌతవా ససీ పరిధాయ గృహమేత్య మధ్యాహ్నీత్పువ్వ మాచమనాది దేశకాలకీర్తనాస్తే మమ శ్రీమదుమామహేశ్వర ప్రీతిచ్చా రా సమస్తపాపక్షయపూర్వకం దీర్ఘాయురనామయత్వ పుత్ర పౌత్రాద్యతుల సుఖసౌభాగ్య సంపదభివృద్ధి శివలోకప్రాప్త్యా ద్యభీష్ట సిద్ధ్యర్థ మముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతాఙ్గిష్టిన పూజాం కరిష్యే. గణేశపూజాదికం కృత్వా, వీతాదౌ మండలే ఉమ యా సహ శివం విలిఖ్య తదగ్రే సౌవర్ణ రాజతం సూత్రమ యం వా దోరం నిధాయ పూజయేత్. అభధ్యానమి—ఉమీ శోభితవామాఙ్గం శుద్ధస్ఫటికసన్నిభం, బాహుభిః శూలడమ రుకపాలాభయశోభితైః, చతుర్భుజసహితైర్వస్తైః శజ్జరం లోక శజ్జరమ్. ఉమాసహితమహేశ్వరంధ్యాయామిత్ర్యంబకంయ జా...తాత్, సహస్ర...జ్గులమ్. హిరణ్యవర్ణం...వహ. ఆవా హయామి దేవేశం భవస్తం భక్తవత్సలం, గృహాణ మత్కృ తాం పూజాం పార్వతీసహితప్రభో. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః ఆవాహనం సమర్పయామి. మాక్షికైః పుష్కరాగైశ్చ

నానారత్నైశ్చ శోభితం, దివ్యసీంహాసనం చారు ప్రీత్యర్థం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ పురుష...పాతి. తామ్మృతవహ...నహమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆననంసమర్పయా
 మి స్వర్ణపాత్రస్థితం దివ్యం జాహ్నవీజలశోభితం, గర్భపుష్పా
 త్కృతైః సార్థం పాద్యం స్వీకురు శంకర ఏతావాగస్య...దివి.
 అశ్వపూర్వం...జుష.తామ్ త్ర్యమ్బకం యజామహే...తా
 త్. ఉమా...భ్యాంనమః పాద్యం సమర్పయామి పవిత్రోదకసం
 యుక్తం సువర్ణకలశస్థితం, అగ్న్యం గృహాణదేవేశ శూలపాణే
 నమోఽస్తుతే. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి కాంసోఽస్మి...శ్రియమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమాభ్యాంనమః అర్ఘ్యమ్. ఆచమ్య
 తాం మహాదేవమయా భక్త్యాప్రకల్పితైః, సర్వతీర్థాహృతైఃస్వ
 ఛైః స్వర్ణపాత్రస్థితైః. తస్మాద్వి...మధోపురః. చంద్రా...
 త్వాం వృణే. త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆచ
 మసీ.యమ్. గర్భైః పంచామృతైః స్నిగ్ధైః పంచకుంభోదకైః శు
 భైః, స్నానయామి మహాదేవ భవంతం నిత్యనిర్మలమ్. ఆప్యాయ
 స్వ...గ ధే. దధిక్రవణః...షతే. శుక్రమసి...భిః.యాఃఫల
 నీర్యాః...సః.మధు వాతాఋతా...రజః. పంచామృతాన్నానమ్.
 త్ర్యంబకాయశర్వాయ సర్వభూతప్రియాయచ, స్నానేనానేన
 దేవేశసుప్రీతోభవశఙ్కర.యత్పురుషే...ధవిః ఆదిత్యవర్ణే...
 ఆలక్ష్మీః. ఆపోహిష్ఠా...చనః. ఉమా...భ్యాం నమః శుద్ధోదక
 న్నానమ్. గజాజినపరీవీత వ్యాఘ్రచర్తాంబరప్రియ, దుకూల
 వస్త్రయుగళం గృహ్యతాం పార్వతీవతే. సప్తాస్యాసక...పశుం,
 ఉపైతు...దాతుమే. యువంవస్త్రాణి...సచేధే. త్ర్యంబకం...
 తాత్. ఉ...భ్యాం నమః వస్త్రయుగ్గమ్. ఉపవీతం గృహా

నేదం ఫణిరాజవిభూషిత, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం సువర్ణ
 పరికల్పితమ్. తంయజ్ఞం...శ్చయే త్సుత్పిపాసా...గృహాత్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. యజ్ఞో...తేజః. మహేశ్వీరాణాం నమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. ఉమాయైనమః కల్పకమ్. నాగాభరణా నాగే
 స్త్రికంకణానస్తవైభవ, నానావిధానలంకారాణా గృహాణ పర
 మేశ్వరఉమా...భ్యాంనమః ఆభరణానివిభూతిఘోషణాశ్రీమన్.
 విభూతిభరవాసితం, సుగంధచందనంచారు గృహ్యాణామను
 లేపనమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్పర్వ...యే. గంధద్వాం...శ్రీమమ్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః గన్ధానాం. సుగన్ధీని
 సుపుష్పాణి నానాగన్ధాక్షతాని చ, సంపాదితాని రమ్యాణిగృ
 హాణేష్టఫలప్రద తస్మాద్యజ్ఞా...జాయత మహేశ్వీంయనమః
 తిలాక్షతపుష్పాణి. పార్వత్యైస్సమః పారిద్రాచూర్ణమ్ జాతీపు
 న్నాగవకుళ దేవదారుసముద్భవైః, నానాపుష్పైః సుసంపూజ్య
 ప్రసాదం కురు మే ప్రభో. తస్మాదశ్వా...వయః. కృతసః...య
 శః. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః పుష్పాణి ఆఢా
 జ్ఞపూజా...గౌర్యైస్సమః పాదోపూజయామి. ఆనందాయనమః
 జగ్జ్ఞే పూజయామి. శోకవినాశిన్యైస్సమః జగ్జ్ఞే పూజయామి.
 శర్వాయ నమః జానునీ. శర్వాణ్యైస్సమః జానునీ శివాయనమః
 ఊరూ. శుభాయనమః ఊరూ. ఆనందాయ నమః కటిం. ఆనం
 దిన్యైస్సమః. కటిమ్. భవాయ నమః నాభిమ్. మాంధవ్యైస్సమః నా
 భిః. శంకరాయ హస్తా. ఆనందకారిణ్యై హస్తా. నీలకింఠాయ
 కంఠమ్. ఉత్కరిణ్యై కంఠమ్. రుద్రాయ కరా. సృష్టశీలాయై
 కరా. సృష్టశీలాయ బాహుళా. లలితాయై బాహుళా. వృ
 షేశాయ ముఖమ్. విలాసిన్యై నమః ముఖమ్. విశ్వచక్రాయ

నమః స్థితమ్. విశ్వచక్రాయై నమః స్థితమ్ త్రినేత్రాయ
 నమః నేత్రాణి. ఓద్వలోచనాయై నమః నేత్రాణి. తాండవేశా
 య నమః భ్రువౌ. హవ్యవాహనాయ నమః. లలాటమ్.
 ఖండ్రాక్ష్యై నమః లలాటమ్. గంగాధరాయ నమః మకుటమ్.
 స్వాహాస్తు నమః మకుటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః.
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః. విశ్వరూపాయ నమః సర్వా
 ణ్యజ్ఞాని. విశ్వరూపిణ్యై సర్వాణ్యజ్ఞాని. అథ దోరగ్రస్థి
 పూజా—కామరూపాయనమః ప్రథమగ్రంథి, ఆద్యస్తరహి
 తాయ నమః ఓత్తీయగ్రంథి, హరాయ నమః తృతీయగ్రం
 థి, చంద్రమాదాయ నమః చతుర్థగ్రంథి, స్తరహరాయ
 నమః షష్ఠమగ్రంథి, పార్వతీస్త్రియాయ నమః పంచగ్రంథి,
 మదనమథనాయ నమః సప్తమగ్రంథి, సోమసూర్యాగ్నిలోచ
 నాయ నమః అష్టమగ్రంథి, ప్రమథాధిపతయే నమః నవమ
 గ్రంథి, బ్రహ్మేంద్రాగ్నితాయ నమః దశమగ్రంథి, అర్ధ
 నారీశ్వరాయ నమః ఏకాదశగ్రంథి, ఉమా మహేశ్వ
 రాయ నమః ద్వాదశగ్రంథిమ్. దిక్పాలపూజా. పురతో నందికే
 శ్వరం పూజయామి, నమస్తే దక్షయజ్ఞఘ్న సర్వలోకపితామ
 హ, దేవ్యా సహ మహాదేవ ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యాణామ్.
 యత్పురుషం...చ్యేతే. కర్ణమేన...మాలినీమ్ ధూరసి...దేవా
 నామసి త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...నమః ధూపమాఘ్రాప
 యామి. నమస్తే లోక్యనాథాయనమస్తే, త్రిపురాస్తక, గృహా
 ణ దీక్షకం దేవ త్రైలోక్యతిమిరాపహ. బ్రాహ్మణో...అజా
 యత ఆర్ధ్యాం...నవా. ఆపస్సృజం...కులే ఉద్దిప్య...పాద.
 య త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః దీపందర్శయా.

వి. దివ్యాన్నం పక్షసోపేతం నానాభక్త్యైః సమన్వితం, నై
 వేద్యంగృహ్యతాం దేవభుక్తిముక్తిప్రదాయకీ. చంద్రనూ...
 రజాయేత ఆద్వాగ్నియః...వహ. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా
 మహేశ్వర...నై వేద్యమ్. సురాసురాల్పతవిభో కర్పూరం
 సంయుతం, తామూలము త్రమందేవదేవేశ్వర గృహ్యతాం
 ఆద్వాగ్నిపుష్కరిణీం...వహ త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...తాం
 బూలం హిరణ్యగర్భః...ఆసీత్. ఉమా...సువర్ణపుష్పం వేదా
 హ...యదాస్తే. తాంమ...నహమ్. శ్రీ యేతతాత్మతీ త్ర్యంబ
 కం...తాత్. ఉమా...నీరాజనమ్ ధాణా...విద్యల్లీ...నన్ద...
 దేవతా. త్ర్యం...తాత్. ఉమా...భ్యం నమక సీరాజనమ్. ధా
 తా...విద్యలే ఆనందః...దేవతా రాజాధిరాజాయ...జాయ
 నమఃయో...దమః. ఉమామహే...మంత్ర పుష్పంబలంసమ
 ర్పణూమి. ఉమాపతే పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, ప్రద
 ఊణం కరోమిత్వాంమమపుత్రఫలప్రద. యానికాసవత. త్ర్యం
 బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః ప్రదక్షిణంబు ఉమాపతే
 పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, గృహణ్యంబం మయాద
 త్తం భవతాం మమ సర్వదా. పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వకాయా వి
 శ్వమఖౌ విశ్వపాదకరాశివౌ, ప్రసన్నవదనౌ వస్తే పార్వతీపర
 మేశ్వరౌ. ఉమా...భ్యాం నమఃపమస్కారాః. ఉమామహే
 శ్వరౌ దేవౌ సర్వలోకపితామహా, ప్రతేనానేన సుప్రీతా
 భవతాం మమ సర్వదా. ఇతి ప్రార్థనా. వన్ధ్యాత్వనాశనార్థా
 య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధయే, మాహేశ్వరమిదం సూత్రంధార
 యామి. మహేశ్వర. దోరగ్రహణమ్. నమః ప్రమథనాథాయ
 నమః కైలాసవాసినే, నమో గ్రంథిషు సంస్థాయ నవసూత్ర

స్వరూపిణీ. దోరస్థాపనమ్. సంతానసౌఖ్యముపలబ్ధుమతిప్రహృష్టా వాంఛంతి నిర్మలగుణా వసుదేవముఖ్యాః, సంపూజ్యశైల తనయాపతినుదిదేవం బద్ధున్తి దక్షిణకరే వరదోరకం తే. దోరబంధనమ్. గోత్రజావతయేతుభ్యం నేత్రత్రయసుశోభిణ, విస్మజామి మహాదేవ జీర్ణదోరం తవాజ్జయా. జీర్ణదోరవిసర్జనమ్. ఆదిత్యత్రజసోత్పన్నా రాశ్రీకరవినిర్మితాః, వటకాఃకామదానిత్యం శాన్తిం యచ్ఛస్తు దానతః వాయనదానమ్ ఉమేశః ప్రతిగృహ్యతు ఉమేశోవై దదాతి చ, ఉమేశస్తారకోభాగ్భ్యాం ఉమేశాయననో నమః. ఛత్రం సమర్పయామీత్యాది. యస్యస్త్వత్కా... ఉమామహేశ్వరఃసుప్రీతఃసుప్రసన్నో వరదోభవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

అథ కథాప్రారంభః.

పురా సూతం మహాత్మానం దృష్ట్వా సత్కారపూర్వకం, తతస్తు మునయః సర్వ మునిం ప్రాంజలయోఽబ్రువన్. నద నః శ్రోతుమిచ్ఛామః వ్రతం సంపత్కరం శుభమ్. సూత ఉవాచ. — పురా కృష్ణం మహాత్మానం పర్యపుచ్ఛద్యుధిష్ఠిరః. యుధిష్ఠిరఉవాచ — సంధ్యాత్వనాశనంబ్రూహి వ్రతంకృష్ణ మహామతే. శ్రీకృష్ణఉవాచ — మునీంద్రోరోమశో నామమధురాఖ్యాం పురంగతః, అర్చితోవసుదేవేన దేవక్యా చ యుధిష్ఠిర. ఉపవిష్టః కథాః పుణ్యాః కథయిత్వా మనోరమాః, తతః కథయితుంభూయః కథామేతాం ప్రచక్రమే. కంసేన తే హతాః పుత్రాః జాతాః సర్వే పునఃపునః. మృతవత్సా దేవకిత్వం పుత్రదుఃఖేనదుఃఖితా, యథా చస్మిముఖీ దీనా బభూవ నహుషప్రియా. పశ్చా

చీర్ణవ్రతాచైవబభూవామృతవత్సకా, త్వం సుగంధ దేవీదేవి
 భవిష్యసి న సంశయః. దేవకృష్ణవాచ. కాసా దుష్ట్యుముఖి బ్రహ్మకా
 బభూవ నవచుషప్రియా, కథం చీర్ణం వ్రతం పుష్కలం తే మా
 సంతతకారణమ్. సవత్సీదర్పవశనం సౌఖ్యాగ్మోతి గ్మోతి ప్రభో,
 వతత్సమస్తం విస్తార్య బ్రూహి మే మునిపుంగవ. తేన శ ఉవా
 చ. ఆయోధ్యాయాం పురా రాజా నవచుషో నామ విప్రశ్రేష్ఠః
 తస్యాశీద్రూపసంపన్నా దేవీ చప్రీముఖి ప్రియా, తేనా తేనీయ
 నగరే విష్ణుగుప్తాభవద్విజః. ఆనీధ్వణంతీ తస్య వత్సీ ధన్వ
 ముఖి ప్రియా. తయోరానీధ్వళధా నీతీః స్పృహణీయో
 వరస్పరం, ఆథ తేద్యేచ సఖ్యా వై స్నానార్థం సమయోజయే.
 ప్రాప్తే ప్రాప్తాశ్చ తత్రైవ బ్రాహ్మణ్యో నాగర్వాణాః స్నా
 త్వా తా మండలం చక్రుష్టన్త ద్యేన్యకృదూపిణం, లీఖాయి
 త్వా శివం శాన్త ముమయా సహ శశ్కరమ్. గంధపుష్పి
 త్తత్రైర్భక్త్యై పూజయిత్వా యథావిధి, ప్రణమ్య గమ్యకా
 మానే వ్రతమూచుశ్చ తాః స్త్రీయః. తా డీమః శంకరా²
 స్తాభిః పార్వత్యా సహ పూజితః, బద్ధ్వా సూత్రమముం తిష్ఠు
 శివస్యత్తా నివేదితః. ధారణీయమిదం కావద్యవల్పిణావ
 ధారణమ్. తాసాం తద్వచనం శ్రుత్వా సఖ్యా తద్వ్రతముత్త
 మం, కృత్వా తత్సమయే తత్ర బద్ధ్వా దోర్భాగ్నిం సుదోరకే.
 తతస్తాస్వగృహం జగ్తు స్వసఖిభిః సమాగతాః, కాలేన మ
 హతా తాభ్యాం తద్వ్రతం విస్తృతం శుభమ్. చంద్రమత్యాః
 ప్రమత్తాయా విస్తృతం చ సుదోరకం, భద్రముఖ్యాస్తథాభ
 ద్రం విస్తృతం సర్వమేవ తత్. మృతాకైశ్చిదహోం త్ర్యైసా
 బభూవష్టవంగజా, భద్రాఖ్యా కుక్కుటా జాతా వ్రతభంగా

చ్చుభాసనా. తదైవ పంచతాం 'ప్రాప్తే సఖిభావాత్సహౌవతే,
 తద్దేవమాత్మకోద్దేశే జాతే గోకులసంకులే. బ్రాహ్మణీ బ్రా
 హ్మణీ జాతా త్కత్రియాత్కత్రియాతథా, రాజ్ఞో జాయా బభూ
 వాథ లక్ష్మీనాథస్య వల్లభా. ఈశ్వరీ నామ విఖ్యాతా యా సా
 చంద్రిముఖీపురా, నామ్నా భద్రముఖీయాఽసీద్భూషణానామ
 సాఽభవత్. అగ్నిమిశస్య సా దత్తా పిత్రాతస్యా పురోధసః.
 అతీవ వల్లభాచాసీద్భూషణా భూషణప్రియా, భూషితాభూష
 ణవరైః పూజేణాలంకృతా స్వయమ్. పుత్రా బభూవుర్బహవో
 భూషణాయాస్తదైవచ, మాతృవద్రూపసంపన్నాః పితృవద్ధర్మ
 శాలినః. సఖ్యాబభూవతు స్తద్వజ్జాతే జాతిన్తరేకిల, పునర్నిరం
 తరాప్రీతిస్తయోరాసీద్వృధా పురా. కాలే బహుతిథౌ యాతే
 త్యక్తాశాత్యక్తయశావనా, మధ్యే వయసిసారాక్షీ వరంపుత్రమ
 జీజనత్. ఈశ్వరీ రోగిణం మూకం ప్రజ్ఞాహీనం చ నిస్స్వనం,
 తాదృశోఽపి మహాభాగే మృతోఽసౌ నచవార్షికః. తతస్తాం
 భూషణాద్రస్తు మీశ్వరీం పుత్రదుఃఖితామ్. సఖిభావాదభిన్నే
 హాత్పుత్రస్త్వైః పరివారతైః. అముక్తాభరణీభద్ర స్వరూపే
 యైవ శోభితా, తాం దృష్ట్వా తాదృశీంభవ్యాం ప్రజజ్ఞావేశ్వ
 రీరుషా. తతోగృహం ప్రేషయిత్వా బ్రాహ్మణీ తీవ్రమత్సరా,
 చిన్తయామాస సా రాక్షీ తస్యాః పుత్రపథం ప్రతి. నిశ్చిన్త్యచేత
 సా క్రూరా ఘాతయామాస తత్పుత్రాణ్, హతాహతాశ్చ తే
 పుత్రాః పునర్జీవన్త్య నామయా. తదద్భుతతరం దృష్ట్వా సఖి
 మాహూయ భూషణాం, ఉపవేశ్యాసనే శ్లక్షణే బహుమాన
 పురస్పరమ్. అపృచ్ఛన్వినయావిష్టా రాక్షీ సా భృశవిస్మితా, బ్రూ
 హి తథ్యం మహాభాగే కిం త్వయా సుకృతం కృతమ్. దానం

వ్రతం తపోవాసి శుశ్రూషణముపోషితం, యేన తే నిహతాః
శ్రుతాః పునర్జీవన్త్యనామయాః. స్వతస్త్వ బహుపుత్రా సా జీన
వత్సా సుశోభనా, అముక్తాశరణా నిత్యం భర్తుశ్చేతస్య భూ
షణే, ఆతీన శోభనే భద్రే యథార్థం వర్తుమర్హసి. భూషణో
వాచ. శృణు మే దేవి వక్ష్యామి జన్మాన్తరవిచేష్టితం, కం త
ద్ధి విస్త్రుతం స్వ మయోధ్యాయాం కృతం చ యత్. ఆవా
భ్యాం వ్రతవైకల్యం ప్రసృతాభ్యాం సరాసనే, యేనాన్వంశి నగీ
ణాతాజాతాఽహం కుక్కుటాతథా. తథాపి వ్రతవైకల్యం త్వ
యాచావశ్యతః కృతం, మయాతుసర్వభావేనచేతస్యాధాయ
శంకరమ్. తిర్యగ్యోన్యమసారేణమనోవృత్త్యాస్వనుష్ఠితం, ఏతద్భ
కారణం భద్రే నాన్యత్కించిత్కరోమ్యహమ్. లోమశండువాచ.
ఇత్యాకర్ణ్యచ సంస్తృత్యపూర్వజన్తనిచేష్టితం, ఈశ్వరీచతురూ
సార్థం పునశ్చక్రే వ్రతం శుభమ్. వ్రతస్యాస్యప్రభావేనపుత్ర
పౌత్రాఽపిసంపదం, భుక్త్వా సౌభాగ్య మతులం మృతా శివ
పురం గతా. తస్మాత్త్వమపి కల్యాణి వ్రతమేతత్సమాచర. శృ
తే చాస్మిన్ వ్రతే దివ్యే జీవత్పుత్రాభవిష్యసి. దేవకున్దవాచ.
బ్రహ్మన్నాభ్యాహి మే సర్వం వ్రతమేతత్పుఖప్రదం, సంశాస
వృద్ధికరణం శివలోక ప్రదం వ్రతమ్ రోమశండువాచ. భద్రేభూద్ర
పదే శుక్లే సప్తమ్యాం సలిలాశయే, స్నాత్వాతు మండిలం
కృత్వా విలిఖే త్పర్వతీశివమ్. భక్త్యా సంపూజ్య విధివత్కరే
బద్ధ్యా సుదోరకం, యావజ్జీవం మయాత్తా తు శివస్య నిని
వేదితః. ఇత్యేవం సమయం కృత్వా తతః ప్రభృతి దోరకం,
సౌవర్ణం రాజతం వాపి సూత్రంవా ధారయేత్కరే. వటకాన్
పిష్టకాన్ దద్యాచ్ఛ్రియాయ కుటుంబినే, భుంజిత స్వయ

మవ్యేచం మహాదేవమనుస్తరణ, ఏవం ద్వాదశ వర్షాణి వ్రతం
 కుర్యాన్యథావిధి, ఆదౌషుధ్యే తథాచాస్తే కుర్యాదుద్యాపనం
 మహత్. ఆచార్యం వనయిత్వా తు శివభక్త్యా సుధార్మికం,
 విప్రాణ్ ద్వాదశసంఖ్యాకాణ్ నేడశాస్తువిశారదాణ్. తేహం
 చ వరణం కృత్వా బ్రాహ్మణాణ్ గృణుయాత్తతః, ఏవం వస్త్రా
 ణి ప్రతిమాః కలశాణ్ ద్వాదశం శుభాణ్. ప్రతినూవస్త్రసుం
 యుక్తాణ్ పూజయిత్వాహోహవిధి, స్త్రీంబుకేతిహోమంశ్రీశుక్లప
 చారాణ్ యథాక్రమమ్. కాత్ర బాగరణం కృత్వా ఉపనాపతి
 మనుస్తరణ, గృహమాగత్య మేధావీ పూజయిత్వా సదా
 శివమ్. స్వగృహాన్యోక్తవిధానేః నశోమం కుర్యాన్యథావిధి,
 తింక్షతజ్యోసహితం మూలమంశ్రీ హోవయేత్. ప్రతిమా
 వస్త్రసుయుక్తా బ్రాహ్మణేభ్యో నివేదయేత్. బ్రాహ్మణాణ్
 భోజయేత్పశ్చాన్యక్షణాభిశ్చ తోషయేత్. బంధుభిః సహ భుం
 జిత సదా ప్రీతికరో భవేత్, ఏతత్తే కథితం దేవి త్వం కురు
 వ్రతముత్తమమ్ ప్రతస్యాస్య ప్రభాషేన జీవపుత్రా భవిష్యసి,
 తచ్చుత్వా దేవకీదేవీ చకారవ్రతముత్తమమ్. శివప్రసాదాద్దే
 వక్య జాతోఽహం పాండవగ్రజ, ఇదంవ్రతం తు సర్వేషాం
 వన్యత్వవినివృత్తయే. ఇదంతు ధర్మ రాజస్య వాసుదేవేన చో
 దితం, ఏతద్వః కథితం సర్వం శృణుధ్వం మునిపుంగవాః. ఇదం
 సత్య మిదం సత్యం రోమశేన సుభాషితం, ఏతద్యో వ్రతమా
 ఖ్యాతం శృణుధ్వం శ్రద్ధయాన్వితాః. తే సర్వే పాపనిర్ముక్తాః
 తే యాప్తి శివమవ్యయమ్. శ్రీస్కాన్దపురాణే కృష్ణయుధిష్ఠిర
 సంవాదే అముక్తాభరణస్తమివ్రతకథా సంపూర్ణా.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ.

తొల్లి శౌనకాదిమహర్షులు సూతమునీంద్రుని గాంచి వంధ్యాత్వముం బోగొట్టువ్రతం బొకటి దెలుపుమని యడుగుగా, నమ్మునీంద్రుడు వారికిట్లనియె. ఓ మునులారా! ధర్మరాజు కృష్ణునిగూర్చి యిట్టివ్రతం బుపదేశించుమని యడుగుగా నతఁడు ధర్మరాజున కిట్లుచెప్పెను. ఆ కష్టుఁడు ధర్మరాజున కట్లు చెప్పిననఁగా:—ఓ ధర్మరాజా, రోమశమునీంద్రుఁ డొక్కనాఁడు మాతల్లియగు దేవకిదేవికి కేతంది, పశుకుశలు వినిపించి ప్రస్తావవశమున నీవ్రతంబు నిట్లనిచెప్పెను. ఓదేవకి, నీవిడ్డలెందఱో కంసునిమూలమునఁ జచ్చిరిగదా! నీవు పుత్ర దుఃఖముతో వగచుచున్నావు. తొల్లి నహుషప్రయ యగు చంద్రమతి యనునామె అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతం బొచరించి, జీవపుత్రులు గలవయ్యెను. అని రోమశమునీంద్రుఁడు చెప్పఁగా, దేవకియు నమ్మునీంద్రునితో, 'మహాత్మా! యీ చంద్రముఖ యెవఱె? ఆమె యెట్టివ్రతం బొచరించెను? నా కనతి య్యవే' యని యడుగుగా నతఁడు దేవకి కిట్లనియె. ఓ దేవకి, వినుము. ఆ యోధ్యాపురంబున నహుషుఁ డనురా బించెను. వానికి చంద్రముఖ యనుభార్యగలదు. ఆ కష్టణముననే విష్ణు గుప్తుఁ డను బ్రాహ్మణో త్తముఁ డుండెను. వానిభార్య భద్రముఖ యనబడు చంద్రముఖయు భద్రముఖముఁ గడు నేస్తముగఱిగి యుండిరి. వారొక్కనాఁడు స్నానార్థము సరయునడికి వెళ్లఁగా నచ్చటఁ గొందఱు స్త్రీలు పార్వతీశంకరులను మండలమున లిఖించి పూజలుసల్పి తోరములు గట్టుకొని యింటికిఁబోవుచుండిరి. ఆసమయంబున నీయిద్దఱు వ్రతంబు మా కుపదేశించుడని

యడిగి యావ్రతంబును దామును నాచరించి, తోరంబు గట్టి
 కొని యింటికివచ్చిరి. కాని పిదప దానిని వా రిద్దఱు నుల్లం
 ఘించిరి. తర్వాత వారిద్దఱు మృతినొందిరి రాజుభార్య కోఠి
 గాను, బ్రాహ్మణునిభార్య కోడిపెట్టగాను బుట్టిరి. అప్పుడు
 వారిద్దఱు చెలులైతమ కట్టిహీనజన్తము వచ్చుటకుఁ గారణము
 వ్రతోల్లంఘనము చేయుటయే యని తెలిసికొని, చాల విచార
 నడిచి తర్వాత వారికి మఱల మానవజన్తము ప్రాప్తిం చెను.
 చంద్రముఖ యీశ్వరియనుపేరితో క్షత్రియవంశమునను, భద్ర
 ముఖ భూషణ యనుపేరితో బ్రాహ్మణవంశమునను జన్మించిరి.
 ఈశ్వరి లక్ష్మీచాఘం డనురాజును బెండ్లాడెను. భూషణ యన్ని
 మీఖం డనుని ప్రుని బెండ్లాడెను. అంత భూషణ వ్రతోత్త
 మం బగునముక్తాభరణసప్తమీవ్రతంబునాచరించుటచేఁ దండ్రి
 చలె న్యాయపడులును, దనవలె రూపవంతులును నైనవెక్కం
 డ్రు కొనుచుబు జన్మించిరి. ఈశ్వరి యావ్రతంబు నుల్లంఘన
 చేయుటచే, నావెకు రోగియై, మూఁగయైన బుద్ధిహీనుఁడగు
 కొమరుఁడు పుట్టెను. వాఁడును దొమ్మిదవయేడు పెట్టఁగానే
 చనిపోయెను. అప్పుడు భూషణ కొడుకులను దోడ్కొని పుత్ర
 శోకముతో నున్న తనచెలి యగునీశ్వరిని విచారింపరాఁగా,
 నీశ్వరి యసూయపడి, భూషణయొక్క కొడుకులను జంపింపఁ
 దలచి, యాప్రయత్నము చేసియు వారు చావరైరి. తర్వాతఁ
 దనబుద్ధిహీనతకైవగచి, యీశ్వరి భూషణను బిలిపించి తనపుత్ర
 మరణమునకుఁ గారణము విచారింపఁగా, “నీవు అముక్తాభ
 రణసప్తమీవ్రతంబు మఱచితివి. దానిచే నీ కిట్టిపుత్రశోకము
 సంభవించెను” అని చెప్పఁగా నీశ్వరి యావ్రతంబు నాచరించి,

పుత్రపౌత్రాదీసంపదలం బడసి సుఖంబుండెను. ఓ దోగీ! నీవును
 ఈవ్రతంబును జేసితివేని, నీకును జీవపుత్రులు బుట్టువలెను అని
 రోమశుండు చెప్పగా, దేవకి బ్రాహ్మణుల ప్రభువని అంది, ఆ
 మహాత్మా వ్రతవిధానంబు విన్నవించి చెప్పవలెనని అంది గాని,
 భాద్రపద శుక్ల సప్తమినాఁ దీపవ్రతంబు జేయుటయందును,
 ఉచ్యాయనము పండ్రెండుసంవత్సరములలోకూడ జేయుటయందును,
 నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవలయును. దేవకీయన
 విధాన మెట్లయ్యగా, ఆచార్య కలశంబును, ప్రసాదాలతో
 బును నేతుకలశంబులు పండ్రెండును జేసింది. వ్రతవిధాన
 వస్త్రాదులతో బ్రాహ్మణులకు దానం నొసంగవలయును అని
 చెప్పగా దేవకి యట్లాచరించి నన్ను జన్మించి ప్రకృష్టము
 ధర్మకాజనకుఁ జెప్పె నని సూర్యుండు తౌ.కా.న. పా.పా.లకు
 జెప్పెను. ఈకథ చదివినవారికిని విన్నవారికిని విచిత్రాకా ప్రాప్తి
 గలుగును. స్వస్తి.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

భక్తేశ్వర వ్రతము.

శుభే ... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం పూర్ణి
 మాయాం శుభతిథా అస్థాకం (మమ భద్రాసహ) యేమస్మైన్మ
 విజయాయురారోఽ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థకామమోక్ష
 చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం దీర్ఘ

సువాసినీత్వసిద్ధ్యర్థం హస్త్యశ్వరఖాండోలికాఛత్రవాహనాది
 ప్రాప్త్యర్థం పంథ్యాత్వనివృత్త్యర్థం అఖండితలక్ష్మీప్రాప్త్యర్థం
 శ్రీభక్తేశ్వరముద్దిశ్య శ్రీభక్తేశ్వరప్రీత్యర్థం భక్తేశ్వరవ్రతం
 కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య తదంగత్వేన కలశపూజాం గణపతిపూ
 జాంచ గుర్యాత్. భక్తేశ్వర ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కృత్వా ధ్యా
 నమ్. సద్యోజాతం భవం చైవ వామదేవం భవోద్భవం, జ్యే
 స్థం శ్రేష్ఠం తతో రుద్రం కాలకంఠం వికర్ణకమ్ బలం బల
 ప్రమథనం భూతఘ్నంచ మనోన్తనమ్. సద్యోజాతంత్రినేత్రం
 సకలసురనుతం కోటిసూర్యప్రకాశం విఖ్యాతం వామదేవం
 హ్యుదితరవినిభం సజ్జనానామఘోరం, శత్రూణాం ఘోర
 రూపం హ్యనలశతనిభం తత్త్వపూర్ణం చిదాభం ఈశానం
 శాస్త్రయాపం స్ఫటికమణినిభం చింతయేత్పంచవక్త్రమ్. ధ్యా
 నూమి, భవోద్భవం శివాతీతం భానుకోటిసమస్రభం, ఆవా
 హయామి భూతేశం భవానీపతిముత్తమమ్. ఆవాహయామి.
 వామదేవ విరూపాక్ష వ్యాససన్నత శంకర, వేదస్వరూప
 వరద ఆసంప్రతిగృహ్లాతామ్. ఆసనం సమర్పయామి. జ్యేష్ఠ
 రూప నమస్తుభ్యం భస్మాద్భూలితవిగ్రహ, జీయాజ్జైత్రవిభూతే
 త్వం గృహాణాస్త్వం మయార్పితమ్. ఆర్ఘ్యం సమర్పయామి.
 సుగ్రేష్ఠ జగచ్ఛ్రేష్ఠ శ్రవణానందవైభవ, పాద్యం గృహాణ
 హేళంభో దేవేశ వృషభధ్వజ పాద్యంసమర్పయామి. రుద్ర
 రాద్ర రణోత్సాహ రాజరాజప్రసన్నత, పంచామృతస్నాన
 మిదం కుసు కల్యాణదాయక. పంచామృతస్నానం సమర్ప
 యామి కలవికరణ విభో కమలాసనవన్దిత, కార్తికేయస్య
 జనక స్నానం కురుదయానిధే శుద్ధోదకస్నానంసమర్పయామి.

బలవికరణ బలభానుకోటి ప్రభాకర. బృందావనకాన్చీతలవన
 వస్త్రమాచ్ఛాదనం కురు. నస్త్రం సమగ్పయామి. బల ప్రబల
 సుబల బాణాసురవరప్రద, బీజరూప బృహస్పాధామి డుపేతం
 గృహాణ భో. యజ్ఞోపవీతం సమగ్పయామి. బల ప్రమథన బల
 బుద్ధిరూప బుధప్రియ, బిల్వపత్తప్రియబలభనుపాణాసిగృహాణ
 భో. ఆభరణాని సమర్పయామి. సర్వభూత ప్రమథనస్వార్జ్యసక
 లోద్భవ, సర్వాత్మక సర్వభూతేశ సుగంధం సుగృహాణభో.
 గంధాక ధారయామి. మనోన్తన మపరిభాగ సుయూతిశ
 మహేశ్వర, మంజుమంజీరచరణ సంగృహాణామి కాన్చీభో.
 అక్షతాక సమర్పయామి. అఘోర ఋషి ప్రఖ్య అదిష్ట్యాన్య క్ష
 లక్షణ, అనంతాదిత్యసంకాశ పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యాణామి.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

సదోజ్జితాయ నమః పాదోపూజయామి భవవీధ్యహా
 యనమః గుల్ఫే. భవాయ నమః జంఘే. బాహునీనాయ నమః
 జానునీ. జ్యేష్ఠాయనమః ఊరూ. శ్రేష్ఠాయనమః కంఠం. గుహ్ర
 యనమః గుహ్యం పూజ. కాలాయ నమః శాభిమే కలవికర
 ణాయనమః ఉదరమ్ బలవికరణాయ నమః స్వాగయమ్. బలం
 య నమః స్తనౌ. బలప్రమథనాయనమః భోజనం. స్వభూత
 దమనాయ నమః వామహస్తమ్. మనోన్తనాయ నమః వామాం
 గుళీక. అఘోరాయ నమః దక్షిణహస్తం పూజ. ఘోరాయ
 నమః దక్షిణాంగుళీక. ఘోరఘోరతరాయ నమః కంఠం.
 సర్వాయ నమః స్కంధౌ. శర్వాయ నమః బిబుకమ్. రుద్రరూ
 పాయ నమః ముఖమ్. తత్పురుషాయ నమః జిహ్వమ్. మహా

దేవాయ నమః నాసికామ్ రుద్రాయ నమః వామశ్రోత్రమ్. ఈశా
నాయ నమః దక్షిణశ్రోత్రమ్. సర్వవిద్యాధిపతయే నమః వామ
నేత్రమ్. ఈశ్వరాయ నమః దక్షిణనేత్రమ్. సర్వభూతాధిపతయే
నమః లలాటమ్. బ్రహ్మాధిపతయే నమః శిరః పూజ. శివాయ
నమః జటాజూటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓం” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను ప్రతి
నామమునకుః జేర్చవలెను.

ఓం శివాయ నమః	శ్రీకంఠాయ	
మహేశ్వరాయ	భక్తవత్సలాయ	
శంభవే	భవాయ	
వినాకినే	శర్వాయ	
శశిశేఖరాయ	త్రులోకేశాయ	20
వామదేవాయ	శితికంఠాయ	
విరూపాక్షాయ	శివాప్రియాయ	
కపర్దినే	ఉగ్రాయ	
నీలలోహితాయ	కపాలినే	
శంకరాయ	కామారయే	10
శూలపాణయే	అంధకాసురసూదనాయ	
ఖట్వాంగినే	గంగాధరాయ	
విష్ణువల్లభాయ	లలాటాక్షాయ	
శిపివిష్టాయ	కాలకాలాయ	
అంబికానాథాయ	కృపానిధయే	30

భీమాయ	వీరభద్రాయ	
పరశుహస్తాయ	గణనాథాయ	
మృగపాణాయే	ప్రజాపతయే	
జటాధరాయ	హిరణ్యగతనే	
కైలాసవాసినే	దుర్ధ్వాయ	
కవచినే	గిరిశాయ	60
కఠోరాయ	గిరిశాయ	
త్రిపురాస్తకాయ	అనఘాయ	
వృషాంకాయ	భుజంగభూషణాయ	
వృషభారూఢాయ	భద్రాయ	40
భస్మాద్భూతితవిగ్రహాయ	గిరిభద్రనే	
సామప్రియాయ	గిరిప్రియాయ	
స్వరమయాయ	కృత్తివాసనే	
త్రయీమూర్తయే	పురా రాతయే	
అనీశ్వరాయ	భగవతే	
సర్వజ్ఞాయ	ప్రమథాధిపాయ	70
పరమాత్మనే	మృత్యుంజయాయ	
సోమసూర్యాగ్నిలోచసాయ	సూక్ష్మతనవే	
హవిషే	జగద్వైష్ణవినే	
యజ్ఞమయాయ	జగద్ధరవే	50
సోమాయ	వ్యోమకేశాయ	
పంచవక్త్రాయ	మహానేసజనకాయ	
సదాశివాయ	చారువిక్రమాయ	
విశ్వేశ్వరాయ	రుద్రాయ	

భూతపతయే		అవ్యయాయ	
స్థాణవే	80	హారయే	
ఆసీర్బ్బాస్యయ		పూషదస్తభిదే	
దిగంబరాయ		అవ్యగ్రాయ	
ఆప్తమూర్తయే		దక్షాధ్వరహారాయ	
అనేకాత్తనే		హారాయ	100
సాత్త్వికాయ		భగనేత్రభిదే	
శుద్ధవిగ్రహాయ		అవ్యక్తాయ	
శాశ్వతాయ		సహస్రాక్షయ	
ఖండపరశవే		సహస్రపదే	
ఆజాయ		అపవర్ణప్రదాయ	
పాపవిషోచనాయ	90	అనంతాయ.	
మృడాయ		లారకాయ	
పశుపతియే		పరమేశ్వరాయ	108
దేవాయ		శ్రీభక్తేశ్వరస్వామినే నమః.	
మహాదేవాయ			

నానావిధపరిమళే పత్రే పుష్పాణి సమర్పయామి.

ఘోరరూప నమస్తుభ్యం సర్వకామార్థ దాయక, ధర్మ స్వరూప ధనద ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూరసి ... భూర్వామః. ధూపమాఘ్రాపయామి. ఘోరఘోర నమ స్తుభ్యం ఖడ్గభేదధరావ్యయ, ఖండేందువకాళిశిఖర దీపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఉడ్డిచ్యుస్వ... సాతయ. దీపం దర్శయామి. నమశ్శర్వాయ సర్వేశ సర్వావాస సనాతన, స

దానంద సురశ్రేష్ఠ నైవేద్యం క్రమిగృహ్యాయాం. స్వో
ద్యం సమర్పయామి. శర్వాయుచ నమస్తుభ్యం కజనీరిభూమా,
శంభోశంకరగౌరీశ తాంబూలం క్రమిగృహ్యాయాం. తాంబూలం
రుద్రయాప నమస్తుభ్యం భక్తప్రయ సనాశివ, గజచక్రస్థిధావ
నీరాజనమిదం తవ, హిరణ్యపాత్రం... ధామి. నీరాజనం స్మ
యామి. తత్పూరుష నమస్తుభ్యం త్రయూసుయత్రీలోచన, త్ర
స్వరాకార తత్త్వజ్ఞ! మంత్రపుష్పం గృహ్యాయాం భో. రాజాధిరాజా
య... నమః. మంత్రపుష్పమ్ మహామేఘ సమస్తుభ్యం మహామో
తీత మహామతే, ప్రదక్షిణం కఠోమి త్వం పాపం నాశయ
మే ప్రభో. ప్రదక్షిణం సమర్పయామి. గోలీనాయ నమస్తు
భ్యం పాశ్చాతీపతయే నమః, సర్వేశ్వర నమస్తుభ్యం శంకరాక్ష
నమోనమః సద్యోజాత నమస్తుభ్యం వాసుదేవాయ తే నమః,
అఘోరాయ నమస్తుభ్యం తత్పూరుషాయ తే నమః. నమసో-
రాక్ష. కుబేరమిత్ర దేవేశ భూతేశ త్రిపురాంతక, పాశ్చాతీహృ
దయానంద గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. శ్రీభక్త్యోగ్యాయ
నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. కైలాసవాసికాదేవేశ భవనవ్రతదూపాలక, హి
మవత్పూత్రికాకాంత గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే భక్త్యోగ్య
రాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. చంద్రమాశే త్రయూనాథ జటా
మకుటశోభిత, ఉమాకాంత నమస్తుభ్యం గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తు తే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. ఋణ
పాతకదోర్భాగ్యదారిద్ర్యవినివృత్తయే, అశేషాఘునినాశాయ
ప్రసీద మమ శంకర. దుఃఖశోకాదినంతస్తం సంసారభయ
వీడితం, బహుజన్మాకులం దీనం త్రాహి మాం నృపవాహన.
ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యాచ... మచ్యుతమ్. మంత్ర...

మహేశ్వర. అనేన పూజావిధానేన భక్తేశ్వరః సుప్రసన్నో
వరదో భవతు.

పూజావిధానం సమాప్తమ్.

భక్తేశ్వర ప్రతకథా.

ఋషయః—సూతసూత మహాస్రాజ్ఞ పురాణార్ణవపారగ,
త్వత్తః శ్రుతాశ్చ శేషాశి ప్రతాని సుబహూని చ. తృప్తిర్న
జాయతేఽస్థానం రహస్యం తు వరం వద. సూతః—శ్రృణ్వన్తు
భోద్విజ్ఞాః సగ్యే వ్రతం పాపప్రణాశనం, ఆయుష్యమాయు
రారోగ్యకరం పుత్రప్రదం నృణామ్. కైలాసశిఖరే రమ్యే మం
టపే విహతే శుభే, రత్నపీఠే సుఖాసీనం శంకరం లోకశంకరమ్.
వప్రచ్ఛ గౌరీ సంతుష్టా లోకానాం హితకారణాత్, గౌరీ —
శివ శంభో నమస్తుభ్యం సర్వేషాం సుఖదాయక, రహస్యం
వ్రతమాచక్ష్య ఆయురారోగ్యవర్ధనమ్. పుత్రప్రదం విశేషేణ
వంధ్యాన్వృద్ధివిమోచనం, తద్వ్రతంబ్రాహ్మిణీషు క్షీప్రం లో
కానాం హితకారణమ్ త్వదాజ్ఞాం శిరసా ధృత్వా కరిష్యామి
స సంశయః శ్రీశివః—సాధు సాధు మహాభాగే వ్రతం వక్ష్యా
మి తచ్చృణు, శరత్కాలే తు కార్తిక్యాం పౌర్ణమ్యాం విధి
పూర్వకమ్. ప్రాతః స్నాత్వా తు విధివత్ చిత్రవస్త్రం తు
ధాగయేత్, హరిద్రాలేపనం కృత్వా కుంకుమం కిజ్జలం తథా.
నానావిధాని సర్వాణి హేమాని రజతానిచ, భూషణాని విచి
త్రాణి శ్రద్ధయా ధారయేద్వ్రతీ. వత్సరం గృహీత్వా తు
వ్రతంకుంభ్యద్వరాననే, పూజయేద్దేవదేవేశం చందనేన వినిర్మి
తం, హరిద్రయా తు గౌరీం చ సైకతేన నృపం తథా, నామ
మంత్రేణ సంపూజ్య సాంబం వృషసమన్వితమ్. చాతుర్వర్ణో

భృవా నారీ భక్త్యా సంపూజయేచ్ఛివం, సూక్ష్మ చా స్థి
 గతే దేవి గృహే దేవాలయేఽపి వా. గోమయేన విలేప్యాభ
 రంగవల్యా విచిత్రకైః, మంటపం కారయేత్త్రైశ్చ తోమియాభ్య
 రలంకృతమ్. తత్ర సంపూజయేద్దేవం శాంభవం భువనశ్వరం,
 భక్త్యా సంపూజితో యేన తేన భక్తేశ్వరం పృథగ్ భక్తాసుం
 గళమాంగలే శివే సర్వాస్థపాదకే, శిరఃస్య త్ర్యంబకే గౌరి
 భక్తేశ్వర నమోఽస్తు తే. ఇత్థం పురాణమంత్రాణామిహాపస్త
 రుపచారకైః, ధూపం దీపం చ దత్వాత్మ నై స్యాత్మం దామయే
 ద్భృతీ. యంత్రపాత్రం ప్రకృత్వాఽథ వేషునామనాభిధ్రుకం,
 త్రయస్త్రింశత్స్వర్ణసూత్రైస్తత్పాత్రం వేష్టనాన్వృతీ, మేది
 సీరచితాపూషాః ససూపఘృతశిర్కరాః, శిన్దుభ్యేషుకంకంల్ప
 కం శర్కరాఘృతసంయుతం, తస్మింపరి ఊష్యేనా శాలిపాస్త్యేన
 కారితమ్. వసునా కారయేద్వర్తి మగ్రే కాన్యాసాసూయితమ్.
 దీపం ప్రజ్వాలయేత్తస్మిన్ పూజయేచ్ఛ సుఖం గరీమ, దాసం
 కృత్వా సుమంగల్యై వరమేశ్వరతుష్టయే. భక్తేశ్వర సదా పా
 హీ గౌర్యా సహ కృపానిధే, దాసేనా నేన సుక్రీణి ఆచంష్యం
 దేహి మే కులే, పతిం దీర్ఘాయుషం పుత్రాణాం పౌత్రాణాం బం
 ధూణాం పశూనిహ, ధనధాన్యాభివృద్ధిం చ ప్రయచ్ఛ జగదీశ్వర.
 వీవంవిధం ప్రకర్తవ్యం భక్తేశ్వర ప్రతం ముదా, సూర్ణతీర్థేఽథ
 ప్సార్ణమాత్రం వటకౌ ద్వాప్రసీరితౌ. ద్వాదశీపా సూపయేద్దేవస్త్వ
 ణీరాయుష్యనివృద్ధయే, పుష్యే త్రీణి ప్రదేహూని త్రయూ
 దిషాః ప్రక్షీరితాః, మాఘే చత్వారి దీపాని తస్మింభ్యాయుషుకా
 తపి. ఘాట్లునే పంచదీపాశ్చ తత్సంఖ్యా వటకౌ సఖా, ప్రత్రే
 పద్మపటకాః దద్వాదశీపాషుటృ ప్రక్షీరితాః. వైశాఖీ సప్త దా

తవ్యా దీపాశ్చైవ విశేషతః, ఏవమేవ ప్రకారేణ త్రయస్త్రిం
 శశ్చ పూజ్యమాం. ఏతద్విధాః ప్రదాతవ్యాః వటకాశ్చ విశేష
 తః, తథా దీపాని సర్వాణి సుమంగల్యై ప్రదాపయేత్. ప్రణ
 మ్య భక్తిభావేన తాంబూలం దక్షిణాయుతం, ప్రతరాజమిదం
 ప్రోక్తం స్త్రీణాం సౌభాగ్యకారణమ్. అత్ర తే కథయిష్యామి
 ఇతిహాసం శ్చుభాతనం. శృణ్వతాం నవనవసంకల్పం కీర్తితం భు
 వనప్రియే సూతర. అస్తి భూయండలే తాచిన్నధునా మధురాకృ
 తిః, స్మృతమాలాసదీతీలే రాజా పరమధార్మికః. వదాన్యోరూప
 సంపన్నీ రాజలక్షణలక్షితః, శాస్త్రజ్ఞో భవవా న్యూరోచ్ఛై
 ర్యేణ హ్యసితద్యుతిః. యశసా చైవ కీర్త్యా చ విఖ్యాతో భు
 వనప్రియే, సోమసంశోభ్యవా రాజా చంద్రపాండ్య ఇతిరితః. త
 స్య భార్యా ముఖ్యభాగా పాతివ్రత్యచరాయణా, కుముద్వతీతి
 విఖ్యాతా కుముదోత్పలలోచనా. భర్తృకుతూషణపరా
 శిష్టానామ్మిదాయినీ, అనుకూలకళత్రేణ పాలయామాస మేది
 నీమ్. కపాటతోగ్రంథతీం హర్ష్యప్రాకారశోభితాం, తాం పు
 రీం పాలయామాస రాజా పరమధార్మికః. దంపతీ పుత్రహీనా
 చ యయసుద్విచ్ఛనం వనం, సమారాధ్య శివం భక్త్యా నిరా
 హారో జితేంద్రియః. జగన్ పంచాక్షరీబిద్యాం వర్షాణామయు
 తం తతః, తిష్ఠన్మేకేన పాదేన దశవర్షాణ్యహర్నిశమ్. ఫలాశీ
 దశవర్షాణి త్రింశద్వర్షాణి తోయభుక్, శీతోష్ణ వాతవర్షాణాం
 సహనో నిరహంకృతిః. శివం ప్రపూజయామాస ధుత్పూరైః క
 కుభైశ్శుభైః, అతీఢింస్తర్పయామాస ఫలమూలజలాదిభిః. గో
 భిర్వ్యాఘ్రాగ్జైస్త్రింహా నకులైశ్చ భుజంగమాః, క్రీడన్తి సహ
 నిరైరాస్తేజసా తస్య తద్వనే. కుండభాసురభూదాభను ర్దిశః.

సర్వాశ్చకంపితే, తేజసా తస్యపఞ్చాంగం తస్మైసూర్యాయానామశ్చ
 హమ్. ఉగ్రేణ తపసా తుష్టా పార్వతీపరమేశ్వరే, ఆవిష్కృతం
 వతురతః కరుణాయుతలోచనా శివః. సోఽంబ తాదామహామి
 కిమర్థం తపనే భవాణ, నిత్యవై తామహం నాజ్ఞాన్యోన్యై వస
 మిహోగతః. శివబాక్యం సమాశ్చక్ష్వ సుగోష్ఠికి భోక్తృయూ
 సహ, కాయం నిపాతయామాస భువనం వసుం నంజయత్.

ప్రణమ్య విధివద్భక్త్యా బద్ధాంజలిరభాషత. భవోన్యోన్యైరుగ్రా
 హితోఽస్మి పాలితోఽస్మి మహేశ్వర. ముఖ మే త్వం ప్రస
 న్నోఽసి పుత్రం దేహి చిరాయుషం, వాభ్యంపాలయార్థం
 మమవంశాభివృద్ధయే. ఇతి పృష్టస్తు రాజ్ఞానై భగవతో వసమే
 శ్వరః, జన్మాంతనకృతైః పాపైః సుతాపం తప సాన్వీహి త
 థాఽపి తవ భక్త్యా తు తుష్టో దాస్యామి వాంఛితం, పోమం
 గల్మణిహీనా చ కన్యకా చిరజీవినీ. అల్పాఘం సతిమేధావీ
 పుత్రోవా తవ వాంఛితం, బ్రూహీతి శింభునా ప్రోక్తుం త్రా
 త్వోవాచ మహీపతిః. భగవన్ పరమానంద మగమేస్వర శంక
 ర, కన్యకా మాస్తు. మే దేవ పుత్రం దేహి గుణునిధీ.
 ఇతి శ్రుత్వా మహాదేవ ప్రథా స్త్విత్యునునుం సహ, గతే ను
 దేవదేవేశే రాజా స్వపురమూయయా. తతః కుముద్వృత్తి చంద్ర
 పాండాద్గర్భమవాపసా, తతస్తు దశమే మాసి శుభవర్షే త్ర సం
 యుతే. ప్రాసూత పుత్రం సర్వజ్ఞం రాజలక్షణాఞ్జితం, శ్రు
 త్వా పుత్రోత్సనం రాజా బ్రాహ్మణేభ్యో ధనం దదౌ. తతశ్చ
 జాతకర్తాది కృత్వా సుతుష్టమానసః, ఈశప్రసాదబద్ధత్వా
 న్నామ చేశ్వర ఇత్యపి. చక్రే పితా త్వష్టమేఽద్దేహుంజీబంధన
 మాదరాత్, జగ్రాహ సకలావిద్యా అధర్వణముఖాఃక్రమాత్.

సంప్రాప్తే షోడశే వర్షే రాజా చింతాపరాయణః, కథం పుత్ర
 స్తు దీర్ఘాయు ర్భవతీతి విచారయన్. వివాహానంతరంతస్య ద్రష్ట
 వ్యమితి చానసత్, ఏనం స్థితే సతి తదా ఆలకాపురపాలకః.
 రాజా మిత్రసహా నామ శివభక్త ఉదారధీః, కలావతీ తస్య
 భార్యాభక్తేశ్వరపరాయణా. భక్తేశ్వర ప్రసాదేన లభ్యా పుత్రం
 తు కన్యకాం, సంప్రాప్తే యథావనే కన్యాదానం కర్తుమయేష
 సః తతస్తు మధుదారాజ్ఞః సకాశాదాగతాస్పృహః, కన్యాం ద్ర
 వ్యం ముదా యుక్తాః శ్రుత్వా మిత్రసహస్టుతాన్. ఆహవాయ
 సంతుష్టమనాః కన్యాం దాస్యామి పాథివాః, ఆగచ్ఛత్పతివేగేన
 రాజా సభ్రాతృబంధవః. ఇతి శ్రుత్వా నృపవచః సంప్రాప్య
 మధురాపురిం, రాజ్ఞేనివేదరూమాసుర్వృత్తాంతం సర్వమాది
 తః ఆకర్ణ్య రాజా సంశుద్ధో భాగ్యాబంధుసమన్వితః, ఆలకామా
 యయా తూర్ణం రథాశ్విగజపత్తిభిః. ఆలోక్య రాజా తా
 సర్వాకౌపార్ణ మూస్యాం ముదాన్వితః, వివాహంకారయామాస
 శాస్త్రోక్తేనైవ సర్త్వచా. కళావతీ తు తస్యాం వై వ్రతోద్వ్యా
 వసమాతనోత్, వేణుపాత్రం త్రయస్త్రింశత్సర్వస్థై రలం
 కృతమ్. చందనేన మహాటింగం భక్తేశ ఇతి సంజ్ఞితం, హరి
 ద్రయా తథా గౌరిం సైకతేన వృషం తథా. సంపూజ్య విధి
 వద్రాత్రా గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, త్రయస్త్రింశద్వటాకాని
 ససూప ఘృతశర్కరాః. త్రయస్త్రింశత్సక్తుదీపాకా నిధాయ
 వటశోపరి, పుత్రీం కల్యాణికానామ్నీం వస్త్రగంధాక్షతాది
 భిః. హరిద్రాకజ్జలైశ్చైవ పుష్పచందనకుంకుమైః, ఆలంకృత్య
 దదౌ తస్యై తస్మాత్త్రం భక్తిసంయుతా. మండలం దీపసూపా
 ద్యైః పూరితం వేణుపాత్రకం, భక్తేశ తుష్ట్యే దాస్యామి స్వ

ర్ణవశ్చైరలంకృతమ్ దాతృప్రతిగృహీతృభ్యాం సౌమంగల్గప్ర
 దాయకం, పుత్రసౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం వ్రతసంస్కృతిపాతకే.
 ఇతి దత్వా తపః కన్యాం ప్రేషయిత్వా వంశాంతికం, బంధుసఖిః
 సహ భుక్త్వాతు సుఖమాస్తే యథాసుఖమ్. మృత్యుస్సంహార
 కో యాతస్తయోః శయ్యాగృహం ప్రతి, ఉష్ణుటయో
 ధ్వాటయేతి కవాటమితి చాసకృత్. ఇతి క్రుత్వాగృహ కల్యాణీ
 వాక్యం నోద్ధాటయేతి సా, అహం మృత్యుస్త్వర సతిం నేతుమ
 ల్పాయమం క్షణాత్. కల్యాణీ భక్తేశ్వరప్రసాదాత్తు సౌమం
 గల్యాదిసంపదా, స్థితాఽహం తస్య సికషే కథమాగమ్యతే
 త్వయా, గచ్ఛ గచ్ఛతి తం చోక్త్వా శరణం ప్రాప శంకరం,
 భక్తేశ్వర దయాసింధో శరణాగతవత్సల. మృత్యుగ్రస్తుం
 మమ పతిం రక్ష రక్ష దయానిధే, నీతస్మిన్నస్తరే మృత్యుః ప్ర
 ద్ధః సేర క్తలోచనః. పాదప్రహారైర్బహుశ ఉష్ణుట్య చ కమా
 టకం, గృహీతుమాగతస్తూర్ణం తదా శంభుర్దయానిధిః. దీప
 సంఘాభోగయుక్తః కాలసర్వో బభూవ హ, మృత్యుం దదంశ
 కోపేన ఈశో భక్తార్తిభంజనః. నష్టోమృత్యుః పపాతాథవివిక్తా
 త్కో భయంకరః, దృష్ట్వాతు చిత్రగుప్తాద్యాః ప్రార్థయం స్తము
 మాపతిమ్. ఈశః సం ప్రార్థనాత్తుష్టశ్చిత్రగుప్తమువాచ హ,
 కల్యాణీయం తు మద్భక్త్యా కృతభక్తేశ్వరవ్రతా. తస్యాః
 పతిం కథం హస్తు మాగతో చండభృత్స్వయం, భవత్వితః
 పరం త్వేపం నాగంతవ్యం యమేన వై. క్షమా కృతామయా
 యాయం ధర్మరాజేన సంప్రతి, గచ్ఛధ్వమితి తానుక్త్వా ఉమ
 యా సహితః శివః. వత్సే కల్యాణీ మా భూత్తే భీతిర్భర్తృ
 వధాదితః, భక్తేశ్వరవ్రతంపుణ్యం త్వయా కార్యమితః పరమ్.

మత్ప్రసాదాత్తవ తిద్దిగ్ధాయుః పుత్రవాణ్ సుఖి, ఇతి దత్త్వా
 వరం తస్మై భక్తేశోఽంతరధీయత. తతః సుఖేన కల్యాణీ సహ
 భర్త్రా నిపృత్యచ, పరేద్యుః ప్రాతరుత్థాయ ప్రాప్య కల్యాణ
 మంటపమ్. వధూవరా తతస్తత్ర కృతకౌతుకమంగళౌ, మధు
 రేశకుసుద్వత్ప్య పుత్రస్యాయు ర్నివితయన్. ఇంతఃపరం
 స్నుషాభాగ్యనశా ద్దీగ్ధాయురప్త్వితి, ఇతి చిన్తయతస్తత్రక
 లావత్యాలకేశ్వరః. ఆహ్వనార్థం వాచ్యమోషైర్వత్వా సంబం
 ధినో గృహం, ఆహూతౌ తు ముదా యుక్తౌ తదాకల్యాణ
 మంటపమ్. దృష్ట్వా వధూవరా క్షీలౌ స్నుషాం ప్రాహ కుము
 ద్వతీ, బాలే కల్యాణి హే వత్సే తత్త్వం మే బ్రూహి పృ
 చ్ఛతః ఏహోఽల్పాయుశ్చమే పుత్రస్త్యద్భాగ్యాద్భవజీవతు,
 ఇతి కృత్వా మతిం సుభ్రు ఉద్వాహం కారితో మయా, కేన
 వ్రతప్రభావేన దీగ్ధాయురభవత్పతిః, తతః సా రాత్రివృత్తాంత
 మాహ శ్వశోర్తుదాన్విణా. శ్రుత్వా చ హృష్టహృదయా
 తామాలింగ్య ముహూర్తహుః, తస్మిన్తం మమ చ బ్రూ
 హి కరిష్యామి సుమధ్యమే. ఈశ్వరో క్షప్రకారేణ సర్వం
 హ్యకథయ త్తదా, శ్రుత్వా వ్రతప్రభావం తు వ్రతం చ
 క్రే కుముద్వతీ. తేన వ్రతప్రభావేన పుత్రపౌత్ర సమన్వి
 తా, మధురాం ప్రాప్య సన్నేహః పుత్రపౌత్రసమన్వితః.
 భుంజానో వివిధాన్ భోగాన్ సుఖ మాస్తే యథాసుఖం,
 తదాప్రభృతి లోకేఽస్తి వ్రతం భక్తేశ్వరాభిదమ్. ఇతిహ్య
 కథయ త్తత్ర సార్వతీపరమేశ్వరా, భక్తేశ్వరవ్రతమిదం పౌర్ణ
 మాస్యాం విధీయతే. నారీసామాన్యమేతద్ధి వ్రతం భక్తేశ్వరా
 భిధం, కరోతి భక్త్యా యా నారీ వ్రతమేతద్ధిసప్తయమ్. సం

ప్రాప్య పుత్రపౌత్రాదీకా సామంగల్యాదిసంపదాః, ఇహ భుక్త్వా మహాభోగాన్ సదాశివవదం వ్రజేత్ ఇతి సూత్రవచః శ్రుత్వా ఋషయఃస్వప్తమానసాః, సర్వాభ్యో ఋషిభ్యో భ్యః కాలయా మాసు రైశ్వరమ్. తదాప్రభృతి లోకేస్తీర్ణా ప్రసిద్ధ మభవత్తి తా.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే భక్తేశ్వరవ్రతకథా సంపూర్ణా.

భక్తేశ్వరవ్రతకథ.

ఒకనాఁడు శౌనకుండు మొదలగు మునీంద్రులు సూతసారాణికుం జూచి, “ఓమునిపుంగగా! మీవలనఁ బెక్కువ్రతంబులు వింటిని, అయినను మాకు తృప్తిగలుగకున్నది. ఉత్తమంబైన మఱొక్కవ్రతం బానతిమ్మని యడుంగగా, సూతసారాణికుండు వారలకిట్లనియె. ఓ మునీంద్రులారా! తొల్ల పార్వతి శంకరునిఁ జూచి, యొక్కవ్రతంబు లోకానుగ్రహమునకై యానతిమ్మని యడిగెను. ఆమె కీశ్వరుండు చెప్పిన తెఱంగెఱింగించెదను వినుండు. పార్వతి కైలాసశిఖరంబున రమ్యమై నిర్మలంబయినగుంట పమున రత్నసింహాసనంబునఁ గూర్చుండియున్న శంకరుంజూచి, సకలజనులకు భుక్తిముక్తుల నొసఁగునట్టి యౌదేవదేవా! జనుల కాయురారోగ్యైశ్వర్యంబుల నొసఁగునదియు, పుత్రపౌత్రాది సంపదలను బెంపొందించునదియు, వంధ్యాత్వము మొదలగు దోషములను బోఁగొట్టునదియు నైనయొక్కవ్రతం బానతిమ్మ అని యడుంగఁగా, శంకరుండు పార్వతికిట్లనియె. ఓప్రియురాలా! యట్టివ్రతం బుభవేశించెదను. ఆలకింపుము. శరత్కాలంబున

కార్తికపౌర్ణమిమాఁడు నాలుగువర్ణముల లోనివారలగు స్త్రీలును విధిప్రకారముగా స్నానమాచరించి, చీనాంబరముదాల్చి నానావిధంబులైన ధూపణంబులం దొడిగికొని, భర్తయానతి వడసి, భక్తేశ్వరవ్రతంబు నేయఁబూని, చందనముతో భక్తేశ్వరుని, వసుపుతో గౌరిని, ఇసుకతో నందికేశుని నిర్మించి, యూసిర్పిత ప్రతిచులను గృహమునఁగాని, దేవళమునఁగాని మంటము నిర్మించి యం దా ప్రతిమల నుంచి భక్తేశ్వరు నావహించి, ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజలను జేయవలయును. ఐదివేలకండ్లు గలవెదురుపాత్రము నొక్కదానిని జేయించి దానిని ముప్పదిమాఁడుబంగారుదారములతోఁ జుట్టి, నానావిధంబులైనభక్ష్యములను జేసియుంచి, వానినడుమ నొక్కదోసెయుంచి, దానిపై నొక్కజ్యోతి వెలిగించి, ముత్తైదువులకు వాయనం బియ్యవలయును. మార్గశిరపూర్ణిమనాఁడు రెండుదోసెలును, రెండుజ్యోతులును, ఈప్రకారము ఒక్కొక్కపౌర్ణమి కొక్కొక్కటివంతున హెచ్చించుచురావలయును.

౩౩ పున్నమ: లీప్రకారముచేయవలెను. ఈవ్రతంబు చేయువారికి దీప్లుసునుగలీత్వము, పుత్రపౌత్రాదులు, సకలసంపదలును గలుగునని చెప్పఁగా, పార్వతి పరమేశ్వరునిఁ గాంచి యావ్రతంబు తొల్లి యెవ్వరాచరించి రని యడుగఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతీ దేవితో నిట్లనియె. ఈ భరతఖండమున, కృతమాలా నదీతీరంబున మధుర యను నొకపట్టణముగలదు. ఆపట్టణమును చంద్రపాంశుఁ డనురాజు పాలించుచుండెను. ఆతనిభార్య పేరు కుముద్వతి, వారికి బహుకాలముసంతతిలేక యుండఁగా, నారాజు తనభార్యతోడ వనంబున కేగి, దీర్ఘకాలము తపం

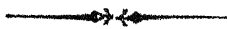
బొసరించెను. అప్పుడు పరమశివుఁడు ప్రత్యక్షుఁడై నీకేమిచేయగలడు గావలెనని రాజు నడుగఁగా, నాతఁడు పుత్రులసంతానములతోఁ జదనని చెప్పెను. అంత, పరమశివుఁడు రాజుంజూచి, నీపుత్రుల కర్తవ్యములను నితకాలము నీకు సంతతి గలుగఁజేయు భిక్షుని ఆయుస్సులేని కొడుకుకావలయునా! దీని సుమంగలత్వము లేనికూఱురు గావలయునా! అని యడిగెను. రాజు ఆయుస్సు లేనిపుత్రునే యిచ్చని కోరెను. అంతట, పరమేశ్వరుఁడట్లే యారాజునకు వరం బొసంగి, యంతర్ధానంబొందుట ఆవల, రాజు పత్నీసమేతుడై యింటికివచ్చెను. కొన్ని దినముల కాలని పత్ని గర్భంబు ధరించి యొక్కపుత్రునిగ నెను. పరమశివునియను గ్రహంబునఁ బుట్టినవాడగుటచే రాజు బిడ్డనికి 'రాజుండు' అని నామంబిడి యతనిని కడుగా రాబముతోఁబెంచుచుండెను. ఆపిల్ల వాడు దినదిన ప్రవర్ధమానుడై, సకలశాస్త్ర ప్రవీణుఁడాయెను. అంత రాజు 'వీఁడెట్లుదీర్ఘాయువు గలవాడగును' అని యెఱుచించి పెండ్లి చేసెను. వచ్చెడు పిల్లయొక్క యొడువులను బల ముననయినను వీఁడు దీర్ఘాయువు గలవనితలంచి తత్ప్రయత్నంబొ నరించుచుండెను. ఆసమయంబున, అలకాపురంబున మిత్రసహుం డనురా జొక్కరుండు గలఁడు. వానిభార్య భక్తేశ్వర ప్రతంబు చేసినది. వారికి నొక్కకొడుకును, కూతురును గలరు. ఆదంప తులు తమకూతునకు వివాహంబు చేయఁదలంచి తగినవరుని విచారించుచుండ, మధురనుండి వచ్చినపురోహితులు, తమరాజు కుమారునికిఁ గూతురు నిమ్మని యడుగఁగా నాతఁడందులకు సమ్మతించి, వారిని బిలువఁబంచి, యొక్కసుముహూర్తమునఁ దనకూతు నారాజపుత్రుని కిచ్చి పెండ్లి చేసెను. ఆసమయమున

పలకాపుగపురాణి భక్తేశ్వర వ్రతోద్వాపసంబు చేసి కల్యాణి
 యనుతనకూఁతునకు పసుపుకుంకుమతాంబూలములను అక్షతల
 నొసంగెను. తర్వాత, రాజపుత్రుఁడు తనభార్యతోఁ దననగరు
 చేరి శయనాగారంబున నుండఁగా, యముడు వచ్చి తలుపు
 తట్టెను అంతట నాకల్యాణి తలుపుతీయక, నీవెవ్వఁడవని యడు
 గఁగా, 'నేను యముఁడను, నీభర్తయొక్క ప్రాణములఁ గొని
 పోవచ్చుతీ' నని బలికెను. కల్యాణి వానితో నేను తలుపు
 తీయను బొమ్మని చెప్పి భక్తేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండెను. అం
 తట యముఁడు తలుపుపగులఁగొట్టి లోపలికిరాఁగా భక్తేశ్వ
 రుఁడు పామై రుసునిగఱచెను. యముఁడు క్రిందఁబడెను. అంత
 చిత్రగుప్తుఁడు మొదలగు యమునిపనివారు శంకరునిఁ బ్రార్థిం
 పఁగా, శంకరుఁడు కరణించి, యాయమునిఁ బొమ్మనినెలవిచ్చి,
 యిఁక తనభక్తులజోలికి రావలదనిచెప్పి మందలించెను. మఱు
 నాటివేఁగువ కల్యాణి తనయత్తగారితో జరిగినసంగతిని విని
 పించెను అంతట నాకుముద్వృత్తియు తనకోడలివలన భక్తేశ్వర
 వ్రతవిధి నెఱింగి, తాను నాచరించి భక్తేశ్వరుని ప్రసాదము
 వలన, నందఱు సకలసంపదలను బడసి పుత్రప్రాప్తాది సంపద
 గలదై సుఖంబుండెను.

ఇది భక్తేశ్వర వ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ త వ ర్తి వ త ము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
 ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. శుభః... వా
 స్యాం శుభతిథౌ శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం... గోప్రాయాః... వా
 మ్నామమ శతవర్తివతకల్పకృత్కారణం యావద్వై
 ధ్యానావాహనాదిషోడశోపచారపూజాం చ కలివ్యే పుంగ
 త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. కలశపూజాంకృత్యా, "దేవ మహా
 గణపతిపూజాం చ కృత్వా, అనంతరం లక్ష్మీనాంఋణ ప్రాణ
 ప్రతిష్ఠాంకృత్వా. అథ ధ్యానమ్. సహస్రార్క ప్రకృతశంకరవైష్ణవ
 త్రనిఖేక్షణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివిన్యసూర్యాగ్నింబంబుసేషు.
 లక్ష్మీసమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాసంస, స్వీతస్వర్ణముదా
 రాజ్యం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనాంఋణాంఋణా
 భ్యోనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆహాహాయేర్జుగ్నాభ్యంలక్ష్మీభ్యో
 సహజగత్పతిం, మయానివేషితంతుభ్యం గృహాణ బిగ్నాంప్రభో.
 ఆసనమ్. పాద్యం గృహాణ దేవేశ గంధపుష్పాభ్యంకృత్యం, క
 రుణాకరదేవేశగంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యంసమ... లక్ష్మీభ్యో
 వ్య సమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ
 సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పుం... ఘ
 రుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహాణాం దమసం ప్ర
 భో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధిసంయుక్తం శర్కరం మధుసం
 యుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వగీర్వాణసేవిత మధుసంకృతమ్.
 పంచామృతైః కురు స్నానం వేదమస్త్రైః సుసంఘాతం, గృ
 హాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యో సహ జనార్దన. పంచామృతస్నానమ్.

నదీనాం చైవ సర్వాసా మానీతం నిర్మలోదకం, స్నానం స్త్రి
 కురు దేవేశ మయా దత్తం సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్
 వస్త్రయుగ్లం మయా దత్తం సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృ
 హాణ దేవదేవేశ సర్వవేదాంతగోచర. వస్త్రయుగ్లమ్. సువర్ణ
 తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, ఆయాష్యవర్ధనం
 దివ్యం దాస్యాను సుననాయక. యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధంచంద
 నోన్మిత్రం కర్పూరేణ సుసందయుతం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీ
 త్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ శ్రీగంధంధారణామి యజ్ఞతాళాధ
 వళాణ దేవ శాలీయాం స్తండులాణ శుభాణ, పాదిద్రామిశ్రి
 తాం స్తుభ్యం గృహాణాసురభంజన. అక్షతాణ సమ. కరవీరై
 ర్జ్ఞాజికుసుమై శృంపకై ర్వకుళైః శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై
 రర్చయేత్పురుషో త్తమమ్. పుష్పాణి పూజయామి.

అథాఙ్గపూజా.

పద్మనాభాయ నమః పాదౌ. జగన్నాథాయ నమః
 గుల్ఫౌ. రఘునాథాయ నమః జంఘే. వాసుదేవాయ నమః
 జానునీ. సహస్రనామ్నీ నమః ఊరూ. శ్రీనివాసాయ నమః
 కటమ్. జనార్ధనాయ నమః నాభిమ్. సువటసే నమః వతుస్థస్థ
 లఘ్నై. ద్విగ్బాహవే వమః బాహుళా. సుకంతాయ నమః కం
 తమ్. కేశవాయ నమః ముఖమ్. స్థితచక్రాయ నమః వక్త్రమ్.
 సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ నమః
 నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వా
 ణ్యంగాని పూజయామి. ఓం కేశవాయ నమః... శ్రీకృష్ణాయ
 నమః. అథ *విష్ణుష్టోత్ర శతనామపూజాం కుర్యాత్.

* అక్షపత్నివ్రతే 108 విష్ణునామావళి యక్తా. అక్షపత్నివ్రతమున
 విష్ణుష్టోత్ర మున్నది చూడుచు.

దశాంగం గుడ్డలూపేతం సుగంధం చ మనోహరం, ధూపం
 గృహాణ దేవేశ స్వదేవనమస్మృతే. ధూపమాస్త్రామమూమి.
 ఘృతవ ర్తిసమాయుక్తం వహ్నినాయోజితం ప్రేమం, లజ్జాన
 నాశనం దీపం గృహాణ శ్రీమనోసార. దీపమ్. దీపం దర్శయమామి
 ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయమ్. లాజాన్నం సూర్యం ధుక్తం
 శాకచోష్యసమన్వితం, ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం ధృవోష్ణం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్. హస్తప్రత్యేషణం సమగ్న
 యామి పూగీఫలైః సర్వూరై ర్బృగవర్షిణ్యై ర్విశం,
 ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తాంబూలం స్వీకృయ ప్రభో. తాం
 బూలమ్. తాంబూలచర్మణానంతరమాచమనీయమ్. నీరాజనం
 గృహాణేదం పంచవ ర్తిసమన్వితం, లేజో ర్వాశోమయం ద
 త్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర నీరాజనమ్. నీరాజనానంతరం
 ఆచమనీయమ్. మల్లికాజాజినసుమే శ్చింపకే స్తులసోష్ణకే, పు
 ష్పాంజలిం ప్రదాస్యామి లక్ష్మ్యే సహ జగత్ప్రభో. మంత్ర
 పుష్పమ్. ప్రకటీణం కిరిష్యామి బద్ధిభ్రమ నివారణం, బంసార
 సాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్వ మహాస్రభో అత్త్యప్రసాదేణానమ
 స్కారాః సమ. సహస్రార్కప్రకాశాయ సహస్రశనో సమ్య
 ఇద మర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృహాణ జనార్దన. శ్రీలక్ష్మ్యే...
 నే నమ ఇద మర్ఘ్యం సమర్పయామి ఏవముష్టవారసోష్ణ్యే ప్రదా
 నాని దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యబాసేన శ్రీలక్ష్మ్యే... సుప్ర...
 భవతు. శ్రీవిక్రమాయ దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే,
 సర్వవ్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతోక్తఫలదో భవ. ఇతి ఊపూర్పణామ్.
 యస్య స్మృత్యా చ...తే. అనయాపోడ...శ్రీలక్ష్మీనారాయణ
 స్వామీ సుప్రీతః సుప్రసన్నోవరదో భవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

శతవర్తివ్రతకల్పకథా.

శ్లో. సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే కూనసాహ్లాదకారిణి, తత్ర
 స్థితా మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మర్షి సత్తమాః. ఆగతం తు
 మహాత్మానం సూనపుత్రం సృజవ్రతం, పప్రచ్ఛుర్మనయస్సర్వే
 పూజయిత్వా యథావిధి. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ
 పాపగ, ప్రతానాం వైవ సర్వేసా ముత్తమం యస్వివప్రభో.
 సూతః.—శ్రుణ్వంతుమునయస్సర్వేవ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
 శతవర్తివ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనం, సర్వసుపత్కరం
 పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, ప్రోక్తం పుగా నారదాయ
 బ్రహ్మణా లోకచారిణీ నారదః. భగవన్సర్వలోకేశసర్వభూత
 హితేన, ప్రతానాం సర్వదానానాముత్తమంబ్రూహి తత్త్వ
 తః, యద్వ్రితేన చ దానేన ప్రాప్యతే మోక్షముత్తమమ్. కిం
 విధానం కిదా కార్యం బ్రూహి బ్రహ్మకదయాముతః. బ్రహ్మ.
 శ్రుణు నారద యత్త్వేన పుసపార్థేఃసాధనం, దీపదానాత్పరం
 వాస్తి త్రిషు లోకేషు సర్వదా. దినేదినీ దీపదానం యఃకరోతి
 విచక్షణః, హేమపాత్రే మృణ్మయే వా గోఘృతేన సుశోభినా.
 తిలత్రైలేన వా కుర్యాద్దీపదానేత తత్పః, దీపం దత్వాతు
 సద్భక్త్యా ముచ్యతే సర్వపాపకైః, ఏకేన దీపమాత్రేణ చోప
 పాతకనాశనమ్. దశసంఖ్యాకదీపేన మహాపాతకనాశనం, శత
 సంఖ్యాక దీపైశ్చ విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్. అతఃఉర్ధ్వం
 దీపఫలం మయా వక్తుం న శక్యతే, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే
 శతసంఖ్యాకదీపతః, త్రిదివేశాబధూపుస్తేదీపదానమహాఫలాత్.
 బ్రహ్మడిదేవతాస్సర్వే వైకుంఠే శాశ్వతం వసన్, బృందావన

సమీపే చ దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపుణా న్నోగా
 స్ఫుక్త్వా సాయుజ్యమాపున్నయాత్. ప్రజ్ఞానుశ్చీగుఃసోదార్య
 సంపదాం చ వివర్ధనమ్. జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపదానేన
 నారద. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిలైల
 కం, అధమం మధుతైలం చ వన్యాది వ్యాధిమాధనము, గో
 ఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్తిస్తతః పరం, సంపద్యుద్ధి
 చ క్షిర్తిం చ తిలతైలం దదాతి వై. భోగం ద్వాభాభికం తస్య
 మధుతైలం దదాతి యః, కామ్యార్థం సార్వమం ద్మూలం శత్రు
 నాశకరం స్తుతమ్. ఏరండతైలదీపేన సంపదాం ముఖ్యం నాశనం,
 ఘృతేన మాహిషేణాశు పూర్వపుణ్యం వివశ్యతి. అంతిం చి
 ద్గోఘృతయుతం నాశకం న కదాచన, దీపదానస్య మాహిష్ట్యం
 కథతం హి మయాపురా. శతవర్త్యం చ యో దేవం దద్య
 ద్విష్ణుపరాయణః, స్వేన పాపేన నిర్మక్తస్తేజస్వీ జాయతే పరః.
 చతుర్వర్తికృతేనాశు భూపతిత్వం ప్రజాయతే, దశవర్తికృతా
 నేన చక్రవర్తి భవేన్నరః. పంచాశద్వర్తిదీపేన సాయుజ్యము
 జాయతే, శతసంఖ్యాకదీపేన విష్ణుసాయుజ్యమాపున్నయాత్. స
 హస్రవర్తిదీపేన విష్ణురూపం భవేన్నరః. ఏతద్భువం వారితే
 త్రే ద్విగుణం తులసీవనే, త్రిగుణం జాహ్నువీతీరే కార్తిక్యాం
 తు చతుర్గుణమ్. శతవర్తివ్రతస్యాస్య ఫలం పద్మం చ శక్తి
 మాన్. సూతః. పితామహావచః శ్రుత్వా నారదః పువరబ్ర
 హ్మిన్. నారదః. సాంగం వ్రతక్రమం బ్రూహి కాలవ్రత్యం శేష
 తః. బ్రహ్మ. మాఘే వా కార్తికే మాసే వై శాఖే శోభనే
 దినే, తస్మిన్దీపముపక్రమ్య శతసంఖ్యాకవర్తిభిః, దినేదినే
 ప్రకుర్వీత పంచాబ్దంతు వినిశ్చితమ్. ఆదా మగ్ధ్యే తథాచాంతే

కుర్వాదుద్యాపనం మహత్, ఉద్యాపనవిహీనేన తద్యోగం ని
 ప్ఫలం భవేత్. యథైవోద్యాపనం ప్రోక్తం వ్రతానుగుణత
 త్వతః, విత్తానుసారతః కుర్వా దుద్యాపనవిధానతః. పుణ్యా
 హం వాచయే దాదా వాచార్యచరణం తతః, బ్రాహ్మణాకావర
 యేత్పశ్చాత్ప్రతిమాం దైవతీం తతః, కర్షమాత్రసుంధేన తద
 ధాధేన హా పునః, కారియత్నా యథావి త్తంవి త్తశాత్రవహీ
 నతః, విష్ణుమూ ర్తిం చతుర్బాహుం లక్ష్మీసహ విశోభయేత్.
 వస్త్రద్యయ మథా స్త్రీవ్య తన్తధ్యే ద్రోణసంఖ్యాయా, తండు
 లా నువరి స్థాప్య లక్ష్మీనారాయణప్రభుం, రాజతం చాపి దీప
 స్య పాత్రం చ సువిధానతః సుచర్ణవ ర్షిసంయం క్తం ఘృతేన
 పరిపూరితం, ఆవాహనాననే పాద్యమర్ఘ్యమూచపవనీయకమ్.
 స్నానవస్త్రోపవీతాని గంధపుష్పాక్షతాంస్తథా, ధూపం దీపం
 చ నైవేద్యం తాంబూలం చ వ్రజక్షిణమ్. ఏవం పూజించ
 నిర్వర్త్య చార్ఘ్యం దత్వా సుశోభనం, ఆచార్యేణాగ్ని మా
 థాయ హోవయేన్మంత్రితః. తద్విష్టోరిత మంశ్రేణ హుత.
 మస్తోత్రం శతం, శక్కురాజ్యసమూయం క్తం పాయం హోవయే
 ద్వితీ. ఆచార్యాయ తతో దద్యా త్ప్రతిమా వస్త్రసంయు
 తం, మండపం చ సుదీపం చ నివ్యాక విష్ణుపరాయణః. తదైవ
 దక్షిణం దద్యా త్సాలగ్రామశిలాం తథా, చశదానాని కు
 ర్వీత విష్ణుప్రతిపరాణి చ. బ్రాహ్మణాన్ భోజయేత్పశ్చా దష్టో
 దైతరశశాధిం, ఋత్విగ్భ్యో దక్షిణం దద్యాత్తాంబూలం చ
 సమర్పయేత్. ఏవం కృతే వ్రతే సమ్యగ్విష్ణుసాయుజ్యమాప్ను
 యాత్, ఉప్య పుణ్యఫలం వక్ష్యే శృణు త్వం మునిపుంగవ.
 వ్రతివర్ధిపదానేన వైధవ్యం నైవ జాయతే, ద్వితీయాదీపదానేన

వ్యాప్తపుత్రా భవిష్యతి, తృతీయావీపదాసేన సువ్యసంకర్మలో
 భవేత్. చతుర్థీ దీపదాసేన సర్వసౌభాగ్య కారణం, ఏకదశా
 దీపదాసేన రాజత్వం ప్రాప్నుయాన్నరః. షష్ఠ్యాం తు దీపదా
 సేన రాజ్యపూర్తిం భజేన్నరః. సప్తమ్యాం దీపదాసేన వ
 తస్య సాన్నిధ్యమష్టమే, నవమ్యాం దీపదాసేన దీపరత్నం
 జ్ఞాయతే ద్రువమ్. దశమ్యాం దీపదాసేన బ్రహ్మసాన్నిధ్య
 మాప్నుయాత్, ఏకాదశ్యాం దీపదాసం బ్రహ్మలోకం నృ
 నామ్. ద్వాదశ్యాం దీపదాసేన విష్ణులోకం సగచ్ఛతి, త్రయో
 దశ్యాం దీపదాసం విష్ణుసాయుజ్య కారకమ్. చతుర్దశ్యాం దీప
 దాసం ముక్తిం దాస్యతి నారద, పార్షమ్యాం దీపదాసం
 చ మోక్షప్రాప్తి ర్న సంశయః. మాసవీపదాసేన సరోమో
 క్షమవాప్నుయాత్, చతురే దీపదాసేన సః సాత్వికృష్ణద్ధరిః.
 బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యో శూద్రో హి చతుర్రాతః,
 జీవం వ్రతం సంపవర్షం కుర్యాద్భక్తిపనున్వితః. దీపదాసేన సర్వ
 శతం విష్ణుప్రీత్యై దదన్నరః, భృతీనాహుత్యై నృణాం ప్రా
 యేచ్ఛ హుతాశనమ్. ఏవం యా కురుతే నారీ మోక్షప్రాప్తి
 ర్న సంశయః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం శ్రద్ధయా గ్రహీయ
 తే యచి. స నరః స్వర్గమాప్నోతి యావదాభూతసంస్థవం,
 యే వ్రతం దృష్టవంతో హి తేఽపి యాన్తి పంః గతమ్.
 ఏతత్కే కథితం సర్వం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే

శతవర్తివ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

శతవర్తివ్రతకథ.

నైమిశారణ్యమందున్న మహర్షులుదలు తమయాశ్రమమునకు విచ్చేసిన సూతపాఠాణికుం జూచి, “మహాత్మా! మాకొక్కనతంబు చెలియఁజెప్పఁ”డని యడింగఁగా, సూతమహాముని ఋషులట్లనియె. శతవర్తివ్రతంబని యొక్కటి గలదు. దానిని బూర్వము బ్రహ్మచేస్తుండు నారదుని కుపదేశించెను. ఆతెఱఁగు టూకెఱింగించెన వినుండు ఒక్కనాఁడు నారదుండు బ్రహ్మనుజూచి, “సర్వభూతేశుండా! నాకొక్కవ్రతంబునుపదేశింపుము. ఆవ్రతంబుచేయు విధానంబునుగూడఁ చెల్పుము.” అని యడుగఁగా బ్రహ్మ యిట్లనెను. ఓనారదా! దీపదానముకంటె మించిన వ్రతంబొక్కటి లేదు. దానివలన నన్ని సంపదలు పడయవచ్చును. ఆవునేతనిగాని, నూవులనూనెగాని బంగారు పాత్రములగాని వెండిపాత్రములగాని పోసి దీపమువెలిగించి దానముచేసినవానికి సకలపాతకంబులు దొలఁగును. పవిత్రులు వేసి దీపము వెలిగించి దానముచేసిన మహాపాతకములు దొలఁగును. నూలుచిత్తులు వేసి వెలిగించి దానముచేసిన విష్ణుసాయుజ్యమునొందును. అంతకంటె హెచ్చుపత్తులువేసి వెలిగించి యిచ్చనాట పాత్రుగా నింద్రాదులగువేల్పులేయై స్వర్గలోకంబున సుఖంబుల నన్నిటి ననుభవించి యంతమున వైకుంఠమునొందుడును. మఱియు, ప్రజ్ఞ, ఆయుస్సు, సంపద, సద్గుణములు, బౌదార్థము మొదలగుసుగుణములును, పూర్వజన్మజ్ఞానమును మోక్షమును గలుగును. దీపము వెలిగించుటకు ఆవునెయ్యి శ్రేష్ఠము, నూవులనూనె మధ్యమము, ఇప్పునూనె యధమము. తక్కినవన్ని యధమాధమములు. ఆవునేతివలన జ్ఞానమోక్ష

ములు గలుగును. తిలకైలంబువలన సూర్యులును చంద్రులును గలుగును. ఇప్పనూనెవలన నెక్కువవలన గలుగును. ఆవునూనె శత్రునాశము మొదలగు గాఢాస్థిమూలకములనును, ఆముదముచే సంపదయు, ఆయువును నశింపఱును. నీవనీనీచో దీపము వెలిగించిన, పూర్వపుణ్యమునూడే నశించును. ఆవున శక్తిలేనివాడు కొంతయావునేతిని గట్టిపెట్టుటచే దీపము వెలిగించుట మంచిది. నాలుగువత్తులు వేసి వెలిగించుటచే రాజ్యమును, పదివత్తులు వేసిన చక్రవర్తిత్వమును, ఏడవవత్తులు వేసిన దేవలోకమును, నూలువత్తులు వేసిన ప్రేమగుణమును, నేలువత్తులు వేసిన విష్ణురూపమును గలుగును. పుణ్యాశ్రేయమున దీపదానమువలన రెండింతలును, గంగాతీరమున యూడింతలును, కార్తికమాసమున నాలుగింతలును ఫలంబుగలగును. అని బ్రహ్మదేవుడు సెప్పఁగా, నారదమునీండ్లుం దిట్లనెను. కుభగ వంశుఁడా! యీ వ్రతము చేయవలసిన కాలము; దానిని దగు ద్రవ్యము మొదలగునవి చెప్పుము అని యడింఁగగా, బ్రహ్మదేవుడును, నారదునిజూచి, నారదా! మాఖ, వైఖాళి, కార్తిక మాసములలో దేనియందయిన నొక శుభవిషయము నీవ్రతము నారంభించి యామాసాంతమువఱకు నిట్లు స్వధుపవనత్సరములు చేయుచు, వ్రతమారంభించునప్పుడుగాని, మధ్యముగాని, కడనుగాని యుద్యాపనము చేయవలెను. ఉద్యాపనముచేయక యుండరాదు. అప్పుడు వ్రతముచేసియు నుపయాగములేదు. ఉద్యాపనము వారివారిశక్తి ననుసరించి చేయవలెను. మొదట పుణ్యాహముచేయుట, ఆచార్యవరణము, ఋత్విక్కులవరణము లక్షీనారాయణ ప్రతిమను బంగారమున గంఠ గురిగించులెత్తు

ద్వాదశినాడు వైకుంఠ ప్రాప్తియు, ప్రయోగశినాడు విష్ణు సాయుజ్యమును, చతుర్దశినాడు సంసారము క్షయము, పుష్కరము, అమావాస్యలయందు మోక్షప్రాప్తియు గలుగినను. నెలదిగములును దీపదాసము శాశ్వతమైనమోక్షమునకు, మువ్వేళ్లముద్రాను గున దీపదాసము విష్ణురూపస్థాపనము గలుగినను. శుక్రము నేవర్ణమువారైనను స్త్రీలయినను, పురుషులయినను అయిన సంవత్సరములు చేసిన వారు మోక్షము గొందినారు. శుభిం విన్నవారును, వ్రతాచరణము చూచినవారును శాశ్వతము క్షయించుదు రని బ్రహ్మచేవుడు నాచును శోభించినవారిని సూతుండు శౌనకాది మునీంద్రులకుం జెప్పెను. (ఉద్వాహన విధానము మొదలగునవి లక్షవర్తివ్రతమునందలివలెనే గనుక నిచ్చట వ్రాయబడలేదు)

ఇది బ్రహ్మాండపురాణమున బ్రహ్మనారదసగనాదరూపములున శతవర్తివ్రతకథ సంపూర్ణము.

లక్షవర్తివ్రతము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజు,
 ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్వర్వవిఘ్నోపశాంతయే.
 ఆచమ్య, శుభేశోభనే ముహూర్తే ఆద్య బ్రహ్మణః...
 ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ మమవ్రతక
 లోప్తిక్తసంపూర్ణ ఫలావాప్త్యర్థరజస్సంపర్కేష్టకృతవ్యభిచా
 రాదిరహస్య పాప నివృత్తిర్థం ప్రకాశకృతసమస్తదోష పరిహా

రాధం ధర్మార్థకామమోక్షాది చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధిర్థం
 శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవ
 తాస్త్రీత్యర్థం కల్పోక్తప్రకారేణ షోడశోపచారపూజాంకరిష్యే
 తదగ్రత్యేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశస్య...సమాశ్రితాః.
 మం. ఓమ్. ఆకలశేషుధావతి...రావ ఓమ్. గజ్జే చ...కారకాః.
 కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటపమాత్తాసం సంప్రో
 త్న్య, ఆథ లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. మం.
 ఓమ్. అసునీతేపున...పహ్నాయతే. ఆవాహితో భవ, సుస్థిరో
 భవ, వరదో భవ, సుముఖో భవ, సుప్రసన్నో భవ, స్థిరాసనం
 కురు. ఆథ ధ్యానమ్ సహస్రార్క ప్రతీకాశం పద్మపత్రనిభేక్ష
 ణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివ్యమాల్యామ్బురావృతం, లక్ష్మీ
 సమేతం దేవేశం పీతకౌశేయవాససమ్. స్థితవక్త్రముదా
 రాజ్యం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామి
 నేనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్జగన్నాథం లక్ష్మ్యై
 సహ జగత్పతే, యావత్త్వాం పూజయిష్యామి తావత్త్వం
 సుస్థిరో భవ. శ్రీలక్ష్మీ...నమః ఆవాహనమ్. సింహాసనం మహ
 ద్విద్యం హేమరత్నసమన్వితం, మయా నివేదితం తుభ్యం
 గృహాణ జగతః ప్రభో. సింహాసనం పాద్యం గృహాణ దేవేశ
 గంధపుష్పాక్షతైర్యుతం, కరుణాకర దేవేశ గంగాజలమిదం
 ప్రభో. పాద్యమ్. అష్టద్రవ్యసమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం
 జలం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్.
 దేవదేవ జగన్నాథ పురాణపురుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం
 తోయం గృహాణాచమనం ప్రభో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధి
 సంయుక్తం శర్కరామధుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ

సర్వగీర్వాణసేవిత. మధుపర్కమ్. పంచామృతైః కరు స్నానం
 వేదమస్త్రైః సుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్యాసహ
 జన్మాన. పంచామృతస్నానమ్. నదీనాం చైవ సర్వాసా మా
 నీతం నిర్మలోదకం, స్నానం స్వీకరు దేవేశ నుయా దత్తం
 సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం
 సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృహాణ దేవదేవేశ సర్వ వేదాప్త
 గోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా
 నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం దివ్యం దదామి సురనాయక.
 యజ్ఞోపవీతమ్. స్త్రీగంధం చందనోన్మీశ్రం కర్పూరేణచసంయు
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ తవ స్త్రీల్యై దదామ్యహమ్.
 గంధాణా ధారయామి. ఆక్షతాణా ధవళాణా దేవ శాలీయాం
 స్తుండులాణా శుభాణా, హరిద్రామిశ్రితాణా నుభ్యం గృహాణా
 సురసంహర. అక్షతాన్. కరవీరై ర్జాతికుసుమైశ్చంపకై ర్వకులై
 శ్శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై రర్చయేత్పురుషో త్తమమ్.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాయ నమః పాదౌ. చపలాయ నమః గుల్ఫౌ.
 సుపార్శ్ణయే నమః పార్శ్ణిమ్. దీర్ఘజఙ్ఘాయనమః జఙ్ఘే. రమ్భారవే
 నమః ఊరూ. పురుషో త్తమాయనమః కటిమ్. పద్మనాభాయనమః
 నాభిమ్. సువక్షునే నమః వక్షుస్థలమ్. దీర్ఘ బాహవే నమః
 బాహుణా. సుకంతాయ నమః కంతమ్. కేశవాయ నమః
 ముఖిమ్. సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ
 నమః నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః
 సర్వాణ్యజ్ఞాని పూజయామి. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః,

యమాయ నమః, నిర్ఋతయే నమః, వరుణాయ నమః,
వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓమ్” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను జేర్చవలెను.

ఓం విష్ణవేనమః
 లక్ష్మీకతయే
 కృష్ణాయ
 వైకుంఠాయ
 గరుడధ్వజాయ
 పరబ్రహ్మణే
 జగన్నాథాయ
 వాసుదేవాయ
 త్రివిక్రమాయ
 దైత్యాస్తకాయ
 మధురిపవే
 తార్క్ష్యవాహాయ
 సనాతనాయ
 నారాయణాయ
 పద్మనాభాయ
 హృషీకేశాయ
 సుధాప్రదాయ
 మాధవాయ
 పుణ్డరీకాయ
 సీతకరే

పరాత్పరాయ నమః వనమాలినే యజ్ఞరూపాయ చక్రపాణయే గదాధరాయ ఉపేన్ద్రాయ కేశవాయ హంసాయ సముద్రమథనాయ హరయే గోవిందాయ బ్రహ్మజనకాయ కైటభాసురమర్ధనాయ శ్రీధరాయ కామజనకాయ శేషశాయినే చతుర్భుజాయ పాశ్చజన్యధరాయ శ్రీమతే శార్ఙ్గపాణయే	౧౦	౩౦
౨౦		౪౦

జనార్దనాయ నమః
 పీతామ్బరధరాయ
 దేవాయ
 సూర్యచంద్రవిలోచనాయ
 వత్స్యరూపాయ
 కూర్మతనవే
 శ్రోక్షరూపాయ
 సృకేసరిణే
 వామనాయ
 భార్గవాయ
 రామాయ
 హలినే
 కలికినే
 హయవాహనాయ
 విశ్వంభరాయ
 శింశుమారాయ
 శ్రీకరాయ
 కపిలాయ
 ధ్రువాయ
 దత్తాత్రేయాయ
 ఆచ్యుతాయ
 ఆనన్తాయ
 ముకుందాయ
 దధివాసాయ

౫౦

౬౦

శ్రీనివాసాయ నమః
 ప్రద్యుమ్నాయ
 పురుషోత్తమాయ
 శ్రీకృష్ణకౌస్తుభధరాయ
 మురారాతయే
 ఆధోక్షిజాయ
 ఋషభాయ
 మోహినీరూపధరాయ
 సంకర్షణాయ
 పృథవే
 క్షీరాబ్ధిశాయినే
 భూతాత్మనే
 అనిరుద్ధాయ
 భక్తవత్సలాయ
 నరాయ
 గజేంద్రవరదాయ
 త్రిధామ్నే
 భూతభావనాయ
 శ్వేతద్వీపసువాస్తవాయ
 సూర్యమండలమధ్యగాయ
 సనకాదిమునిధ్యేయాయ
 భగవతే
 శంకరప్రియాయ
 నీలాకాన్తాయ

౭౦

౮౦

ధరాకాంతాయ నమః	౯౦ [య]	బుద్ధావతారాయ నమః
వేదాత్మనే		శాంతాత్మనే
బాదరాయణాయ		లీలానూనుషవిగ్రహాయ ౧౦౦
భాగీరథీజన్మభూమిసాదవద్దా		దామోదరాయ
సతాం ప్రభవే		విరాఘ్రుపాయ
స్వభువే		భూతభవ్యభవత్ప్రభవే
ఘనశ్యామాయ		ఆదిదేవాయ
జగత్కారణాయ		దేవదేవాయ
అవ్యయాయ		ప్రహ్లాదపరిపాలకాయ నమః

ఇతి విష్ణుష్టోత్రశతనామపూజాం సమర్పయామి.

(యద్యవకాశః, “విష్ణుసహస్రనామ పూజాం కరిష్యే”
 ఇతి సుకల్పస్య విష్ణుసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.) దశాక్షం
 గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరమ్. ధూపం గృహాణ
 దేవేశ సర్వదేవసమస్కృత. ధూపమాఘ్రపయామి. ఘృత
 వర్తిసమానుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం, ఆజ్ఞాననాశ
 నం దేవ గృహాణ శ్రీమనోహర. దీపం దర్శయామి. ధూపదీపా
 నంతరం శుద్ధాచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం శాక
 చోష్య సమన్వితమ్. ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం
 ప్రత్యగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్ అమూనిఫలవర్యాణీసమ్పూ
 ర్ణరసవర్తివ, స్థాపితాని పురోభాగే గృహాణ జగతః ప్రభో.
 నానావిధ ఫలాని. శుద్ధాచమనీయమ్. పూగీఫలైస్స కర్పూరై
 ర్నాగవల్లీవల్లైర్యుతం, ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తామ్బూ
 లం స్వీకురు ప్రభో. తామ్బూలమ్. తామ్బూలచర్వణానంతరం
 శుద్ధాచమనీయమ్ నీరాజనం గృహాణేదం పంచవర్తిసమన్వితం,

క్షేణో రాశిమయం దత్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర. నీరాజనమ్.
 నీరాజనానస్తరం ఆచమనీయమ్. ప్రదక్షిణంకరిష్యామి సర్వ
 ప్రమనివారణం, సంసారసాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్య మహా
 ప్రభో. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్. యస్య...మచ్యుతం మంత్ర
 హీనం శ్రీయాహీనం భక్తిహీనం జనార్దన, యత్పూజితంమయా
 దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే. ఆనయాపోడశోసచారపూజయా
 భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీలక్ష్మీనారాయణఃసుప్రీతో సుప్రసన్నో
 వరదోభవతు ఆచరితవ్రతకల్పోక్తఫలసిద్ధిరస్తు. ఆచమ్య. పూ
 ర్వాక్ష...శ్రీత్కర్ణంఆర్ఘ్యదానంకరిష్యే. శ్లో.సహస్రార్క ప్రకా
 శాయ సహస్ర శిరసేనమః, ఇదమర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృ
 హాణ జనార్దన లక్ష్మీ...ఇదమర్ఘ్యం ఏవం ద్వాదశార్ఘ్యాని (12)
 దద్యాత్. ఆనేన ఆర్ఘ్యదానేన లక్ష్మీ...భవతు. త్రిసిక్రమాయ
 దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే, సర్వవ్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతో
 క్తఫలదో భవ. ఇతి క్షమార్పణమ్.

ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఉద్యాపన ప్రకరణమ్.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
 ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్వర్వవిఘ్నోపశాంతయే.
 సర్వభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. ప్రాణానాయ
 మ్య, శుభేశోభనే...ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాంశుభ
 తిథౌ మమకల్పోక్తసంపూర్ణఫలావాక్స్యర్థం రజస్సంపరేష్ట
 కృతవ్యభిచారాది రహస్యపాపనివృత్త్యర్థం ప్రకాశకృత
 సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ముద్దిశ్య
 లక్ష్మీనారాయణదేవతాశ్రీత్కర్ణం లక్షవర్షివ్రతోద్యాపనాఖ్యం

కర్మ కరిష్యే. తదాదౌ తదజ్ఞత్వేన శుక్ల్యర్థం వృక్ల్యర్థం
 శాన్త్యర్థం ఆభ్యుదయార్థం చ ఏభిర్మహాజనైస్సహ స్వస్తి
 పుణ్యాహవాచసం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం
 మహాగణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూ
 జాం పుణ్యాహవాచసం చ కృత్వా. అథ స్నాగ్దేశే గోమయేనా
 నులిప్య రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. తదుపదిపీఠం నిక్షిప్య తదుపరి
 అష్టదశపద్దం లిఖిత్వా, తత్ర శ్చేతవస్త్రద్వయం పరిస్తీర్య
 (తెల్లని రెండుబట్టలుపఱచి) తదుపరి పంచ ప్రస్థతండులాకా నిక్షి
 ప్య. (అయిదుమానిరలబియ్యముఁబోసి) తస్య ధ్యే అష్టదశపద్దం
 లిఖిత్వా, తత్ర శామ్రులోహప్రధానకలశం నిధాయ, తత్కలశే
 పంచపల్లవాని నారికేళం చ నిక్షిప్య నూతనవస్త్రనూపేష్ట్య
 (క్రోత్తబట్టచుట్టి) తత్కలశే గంగాజలం పూరయిత్వామంటప
 స్య ఈశాన్యమూరభ్య ప్రాగాదిక్రమేణ త్రయస్త్రింశత్కల
 శాన్ సప్తతిమాన్ సవస్త్రాన్ నిధాయ, మంటపస్య దక్షిణ
 దిగ్భాగే కనకనర్తిసహితకాంస్యపాత్రే లక్షవర్తిచీపారాధనం
 కుర్యాత్. తత్ర గోఘృతం నిధాయ కాంస్యపాత్రాభావే మృ
 న్నాయపాత్రే చీపారాధనం కుర్వన్తి ఏవంగుణవిశేషణ...
 తిథౌ మమ ఇహ జన్మని జన్మాన్తరేషు చ సంజాతసమస్తపాప
 ఊయార్థం విశేషేణ ఆస్తికా జన్మని ప్రథమార్తవదినమూరభ్య
 ఏతావత్పర్యంతం ఋతుకాలికాశాస్త్రీయనియమలోపేన అజ్ఞాన
 తో రజస్వలానోన్యస్య స్పర్శాదిదోషేణ చ సంపాదితమహాపాప
 నివృత్త్యర్థం కాసుణో నిషిద్ధకాలకృతసురతాదిదోషప్రాయ
 శ్చిత్తార్థం కాయకవాచికమానసికాన్యతమవ్యభిచారపురుషస్త్రీ
 సంభాషణాదిప్రాయశ్చిత్తార్థం పాతివ్రత్యధర్మలోపప్రాయశ్చి

త్వార్థం శరీరారోగ్యసిద్ధ్యర్థం సమస్తవోషపరిహారార్థం శ్రీ
 లక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం స్కాందపురాణోక్త కల్పప్రకారేణ
 యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరి
 ష్యే. ఆదౌ లక్షవర్తిచీసారాధనం కరిష్యే. తత్రమస్త్రః.
 ఓమ్. ఉద్దిప్యస్వజాతవేదోపఘ్నం నిర్మతిం మమ, పశూగ్ంశ్చ
 మహ్యామావహా జీవనం చ దశో దిశ. బోధ్యతిష్కతీం త్వా
 సాదయామి బోధ్యతిష్కృతంత్వాసాదయామి బోధ్యతిర్విదంత్వా
 సాదయామి భాస్వతీం త్వా సాదయామి జ్వలన్తీంత్వా సాద
 యామి మల్లలాభవన్తీం త్వా సాదయామి దీప్యమానాంత్వా
 సాదయామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాంత్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామిబోధయన్తీం త్వా
 సాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ప్రయాసాసుస్వాహా
 ౭౭యాసాసు స్వాహా వియాసాయ స్వాహా సుయాసాయ
 స్వాహాద్యాసాయ స్వాహా శుచే స్వాహాశోకాయ స్వాహా
 తస్యత్వై స్వాహా తపతే స్వాహా బ్రహ్మహత్యామై స్వాహా
 సర్వస్వై స్వాహా. ఇతి ప్రణమ్య. మంటవసోష్పత్తరదిగ్భాగే వంశ
 పాత్రయఃగ్ం నిధాయ, పునః సంకల్ప్య. పూర్వోక్తేషుగుణ
 ...శుభలేచాలక్షవ్రతోద్యావనాఙ్ం ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే.
 (దధిసర్పిర్నఘ్నీరైశశర్కరేణఫలైస్సహ, సతూశనం ప్రకుర్విత
 ప్రతిమాం శోధయేత్తతః) మస్త్రః. ఆస్థాయస్వ...గఢే.
 ఇతిక్షీరేణ దధిక్రావ్ణో...తారిషత్. ఇతిదధ్నా, శుక్రమసి
 ...రశ్మిభిః ఇతి ఘృతేన. మధునాతాఋతాయతే...భవస్తునః.
 ఇతి మధునా. తాశ్శర్కరాఅభవన్, తచ్ఛర్కరాణాగ్ం శర్క
 రత్వం, వజ్రోవైశర్కరాః పశురగ్నిర్యచ్ఛర్కరాభిరగ్నిం పరి

మినోతి, వజ్రేణై హస్తైః పశూణాః పరిగృహ్ణాతి. తస్మాద్వజ్రేణ
 పశవః పరిగృహ్ణీతాః, తస్మాత్ స్థేయా సస్థేయసో నోపహరతేత్రి
 సప్తాభిః పశుకావస్థ్యైః ఇతి శర్కరయా ఆపోహిష్ఠామయో...
 చ నః ఇతి కంఠామృతేనశుద్ధోదకేనప్రత్యాశ్య. ఉత్తమాగణ
 నాథస్య పూజా సంపూర్ణశుభా, భక్తాభీష్టప్రదా తస్మాద్ధ్యాయే
 త్తం విభువూయోమః. ఓం గణానాంత్యాగణపతిగ్ం... సాద
 నమ్. గణపతీం హృదాయామః, అథ పీఠపూజాం కుర్యాత్.
 ప్రాద్వా రే జ్వారశ్రియై నమః, ధాత్రే నమః, విధాత్రే నమః,
 దక్షిణద్వారే జ్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః, ప్రచండా
 యనమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, జయాయనమః,
 విజయాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, బలాయ
 నమః, ప్రబాలాయనమః, గుణ్యే చిచ్ఛక్త్యై నమః, సత్త్వాయనమః,
 రజసేనమః, తమసేనమః, వస్త్రే భ్యోన్యై నమః, దశేభ్యోన్యై నమః, కేసరే
 భ్యోన్యై నమః, కెన్నధ్యే కర్ణికాయై నమః, తన్నధ్యే దశకలాత్తనే
 వహ్నిమండలాధిపాయ నమః, చహ్నిమండలాధిపతయే బ్రహ్మచేవమః,
 తన్నధ్యే బ్రహ్మకలాత్తనే సూర్యమండలాయ నమః, సూర్య
 మండలాధిపాయై బ్రహ్మచేవమః. తన్నధ్యే షోడశకలాత్తనే దుద్రా
 యనమః, షోడశకలాత్తనే చంద్రమణ్డలాధిపతయే సర్వేశ్వరా
 యనమః, తన్నధ్యే సావర్ణమండలాయ నమః, తన్నధ్యే సహస్ర
 దశపద్మాయ నమః, తన్నధ్యే కల్పవృక్షాయనమః, తన్నధ్యే నవ
 రత్నఖచిలసంహాసనాయనమః అథ త్రయస్త్రింశత్కలశోపరిపృథ
 క్పృథక్ దేవనాసాం అవాహనం కుర్యాత్. ఆగచ్ఛదేవదేవేశ
 లత్యైసమాజనార్జున, ఇమాంమయా కృతాం పూజాంగృహాణ
 సురపూజిత. ఓమ్. సారాయణాయవిద్మహే వాసుదేవాయధీమ

హి, తస్మోవిష్ణుఃప్రచోదయాత్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణం సాంగం
 సవాహనం సపరిచ్ఛదమావాహయామి, స్థాపయామి పూజ
 యామి తతః బ్రహ్మమంటపే బ్రహ్మకలశే—శ్లో. బ్రహ్మాణా రక్ష
 గౌరాజ్ఞం చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షు సక్కుండికాభీతి
 వరపాణిం విచింతయే. మంత్రః. బ్రహ్మో దేవానాం పదవీః కపీ
 నామృషిర్విస్తాణాం మహిషోమృగాణామ్. త్ర్యోసోగృధ్రాణాగ్
 న్యధితీర్వనానాగ్ సోమః పవిత్రమత్యేతిశనన్. బ్రహ్మాణం
 సాంగం...కవాహయామి ఇత్యావాహ్యా, ఆథ ఇంద్రాశ్శిష్ట
 దిక్పాలకా నావాహయేత్. ఇంద్రోఽమరావతీనాథః శచీ
 దేవ్యాస్తు నాయకః, వజ్రయుభశ్చ ప్రాచీశః తస్య చైరావతో
 గజః. మంత్రః ఓమ్. ఇంద్రం వో విశ్వలస్పరి హావామహే
 జనేభ్యః, ఆస్తాకమస్తు కేవలః. ఇంద్రం లోకపాలక మావా
 హయామి, స్థాపయామి పూజయామి. శ్లో. అగ్నిస్తేజోవతీవాసీ
 స్వాహాదేవ్యాః ప్రియః పతిః, మేషారూఢః శక్తిధరః దిశ్యా
 గ్నోయాం ప్రతిష్ఠితః. మంత్రమ్. అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వభేషజం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. అగ్నిం
 లోకపాలక మావాహయామి. శ్లో. యమస్సంయమనీనాథః
 శ్యామలాయా మనః ప్రియః, దండభృన్తహిషారూఢో దక్షిణ
 స్వాం దిశి స్థితః. మంత్రః. యమాయసోమగ్ సునుత యమా
 యజుహతా హవిః, యమగ్ం హ యజ్ఞో గచ్ఛత్యగ్నిదూతో
 ఆలంకృతః. యమం లోకపాలకమావాహయామి. కృష్ణాం
 గనా పురం యస్య దీర్ఘా భార్యారా నరో హయః, శస్త్రకున్దో
 నిర్వతిశ్చచైర్ముత్యాం దిశి సంస్థితః. పూషాణః పరా...శృష్ట
 యా సహ, నిర్వతిం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. పురి

శ్రద్ధావతీ యస్య ప్రియభార్యా చ కాలికా, నక్రవాహః పాశ
 ధరో వరుణః పశ్చిమేశ్వరః. మంత్రః. ఓమ్. ఇమం మే వరుణ
 ...చకే, వరుణం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. వాయు
 ర్గంధవతీనాథః కించ తస్యాంజనాప్రియా, సారణ్ణవాహోద్విజ
 భృత్ వాయుస్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. తవ వాయు
 వృ...ణీసుహే. వాయుం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో.
 కుబేరశ్చాలకానాం తు చిత్రరేఖా ప్రియాంగనా, హయో
 వాహః భద్రభర ఉపీచ్యాం దిశివర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. సోమో
 ధేనుగ్ం సోమోఆర్చ్యస్తమాశుం, సోమో వీరం కర్తవ్యం
 దదాతు, సాసన్యంవిదభ్యగ్ం సఫేయం, పితూః శ్రవణం యో
 దదాతీతస్యై. కుబేరం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. యశో
 వతీశ ఈశానః పార్వతీపరమేశ్వరః, ఈశాన్యాం దిశి సం
 భాతి వృషారూఢస్త్రిశూలభృత్. మంత్రః. తమీశానం
 జగతస్తస్థుషస్పతిం, ధియం జిహ్వ మనసే హమానుహేవయం,
 పూషా నో యథా వేదసామసద్వృధే రక్షితా సాయురదభిః
 స్వస్తయే. ఈశానం లోకపాలకమావాహయామి శ్లో. ఉత్తంగ
 వృషభారూఢం పద్మపత్త్రాయతేక్షణం, క్షేత్రపాలమహం
 వస్తే సర్వారిష్టస్య శాస్తయే. మంత్రః. ఓమ్. క్షేత్రస్య పతినా
 వయగ్ం హి కేనేవ జయామసి, గామశ్వం పోషయిత్సువా
 ననో మృడాతీప్యతే. క్షేత్రపాలకమావాహయామి. శ్లో. ఆభీ
 ష్టమభయం శీఘ్రం మనసా చింతయస్సుపి, పూజయేత్సర్వకా
 ర్యేషు గృహే చ జయసిద్ధయే. మంత్రః. ఓమ్. యత ఇన్ద్రభ
 యామహేతతో నో ఆభయం కృణి, మఘనక ఛర్దిత ఉతన్న
 ఉతయేన్ద్విజో విమృతోజహి. ఆభయంకరమావాహయామి.

శ్లో. ఊర్ధ్వస్థితం మహాకాయ మస్తరిక్షే మరుత్పథే, పూజయే
 ద్భక్తియుక్తం చ మనోగతవిధాయినమ్. మస్త్రః ఓమ్ ఊర్ధ్వ
 ఊఘణః ఊతయే తిషా దేవో న సవితా, ఊర్ధ్వో వాసస్యసని
 తా యజుదిభిర్వాగద్భిర్విహ్వాయూమపే. ఊర్ధ్వపుగుడమా
 వాహయామి. శ్లో. చిత్రవర్ణాం ధరాంసూమ్యాం సర్వసస్యాల
 యాం శుభాం, చిస్తయేద్భక్తిమాణా రక్తబలయుక్తకరా
 మ్భుజామ్. మస్త్రః ఓమ్ సోమనాపృథినిభవాగ్మగోలాని పేశినీ,
 యచ్చాసః శర్తసప్రధాః పృథినీమావాహయామి. శ్లో. మాన
 దండం కరాజ్జేన వహస్తం భూమిశోధకం, వస్తేఽబాం వాస్తు
 పురుషం శయానం శయనేశుభే. మస్త్రః ఓమ్ వాసోస్వతేప్రతి
 జానీహ్యస్తాంత్స్వావేశో అసమీహౌ భవామః, యి ల్లోమ
 హే ప్రతితన్నో జాపస్వ శన్న ఏధి ద్విపదే శం దంబుపదే.
 వాస్తుపురషమావాహయామి. శ్లో. గరుత్మన్వహింసాహం
 శంభుచక్రధరం హరిమ్. పీతామ్బుగం వ్రాణి ధ్యాన్యోస్సంస్వ
 భీష్టస్య నిష్ఠయే. మస్త్రః ఓమ్ ఇదం విష్ణుర్విదక్రమే ప్రధా
 నిదధే వదిమ్, సమూఢమస్య హగంసురే. ప్రమహావిష్ణు
 మావాహయామి. శ్లో. క్షీరాధిపుత్రికే దేవి సర్వదేవసు
 పూజితే, మత్పూజా గృహ్యంతాం దేవి సుస్థితే కిమలా
 సనే మస్త్రః ఓమ్ సక్తుమివ తితడినా పుస్తో ముత్ర ధి
 రా మనసా వాచ మక్రత, అత్రాసఖాయః సఖ్యాని జానతే
 భద్రైషాం లక్ష్మీర్నియతాధివాచి. శ్రీమహాలక్ష్మీ మూవాహ
 యామి. శ్లో. జ్వాలామాలాపరివృతం వహ్నిమంశలమధ్యగం,
 ధ్యాయేత్కళాదశయుతం శక్తిధారిణిమిశ్వరమ్. మస్త్రః
 కద్రువ్రాయ ప్రచేతనే మీఢుష్టమూయ తవ్యనే, వోచేమశం

తమసగ్ం హృదే. రుద్రమావాహయామి. శ్లో. గౌరీం సువర్ణ
 వర్ణాభాం స్వర్ణపద్మసువాసినీం, పాశాఙ్కుశధరాం భూతి
 ధరాం చ శివవల్లభామ్. మస్త్రాః. ఓమ్. గౌరీమిమాయ సలి
 లాని దత్తత్యేకపదీ ద్విపదీ నా చతుష్పదీ, అష్టాపదీ నవపదీ
 బభూవుషీ సహస్రాక్షరా పరమే వ్యోమన్నై. గౌరీమావాహ
 యామి. శ్లో. ఆచ్యుతః కల్పవృక్షశ్చ ఆనస్తః కామధేనవః, చి
 న్తాపణిస్తు గోవిన్దో నామత్రయముదాహృతమ్. ఆచ్యుతాయ
 నమః, ఆనన్తాయ నమః, గోవిన్దాయ నమః, ఆవాహయామి
 స్థాపయామి పూజయామి. తతః కల్పకృష్టకారేణ సర్వోప
 చారైః పూజయేత్.

లక్షవర్తి క్షీరతర్పణమ్.

ఆచమ్య ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం మయా ౨
 ౨చరితలక్షవర్తివ్రత పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం
 లక్షవర్తివ్రతోద్వాపనాజ్ఞం యవసహితక్షీరతర్పణం కరిష్యే.
 ఇతి సంకల్ప్య. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్. ఇతి
 మంత్రేణ 10,000 అయుతసంఖ్యయా క్షీరతర్పణం విస్త్రైః
 కార్యం అనేనక్షీరతర్పణేన భగవాన్ సర్వదే...వరదోభవతు
 ఏతత్ఫలం శ్రీలక్ష్మీనారాయణార్పితమస్తు. ఆచరితవ్రత సంపూర్ణ
 సకలఫలావాప్తిరస్తు.

అథ లక్షవ్రతాజ్ఞహోమవిధిః.

ఆచమ్య. ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం ఆచరితస్య
 వ్రతస్య పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనా
 రాయణదేవతాముద్దిశ్య శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం సమిదాజ్యచరువ్రీ
 హిభిః చతుర్విధహోమం కరిష్యే. లక్షవర్తివ్రతాజ్ఞహో.

మాన్దమాచార్యం త్వాం వృణే, బ్రహ్మణం త్వాం వృణే. సమిదాజ్యహోమముస్తదర్థం భవస్తః కుర్వస్తు. చతుప్రహి హోమమర్చదర్థం భవస్తః కుర్వస్తు. వృణాః స్తః తథా కుర్వః. ఇతి ప్రతీచవనం ఋత్విశ్విర్వాచ్యమే తదంగమగ్ని ప్రతిపాఠనం కరిష్యే. శ్వేతతద్బులమాన్యేన ప్రాదేశమాత్రం స్థంకిలం చతురశ్రమండలం కల్పయిత్వా. ద్వైభ్యాం దంభి భ్యాముల్లిఖ్య స్థండిలోల్లేఖనాదికం స్వం కుర్యాత్. ఆఖ ప్రతిష్ఠితేగ్నోచుగ్నశ్రవయిత్వా ఆభిఘోర్య సిఘాయ. తత్ర షట్పాత్రప్రయోగవిధిప్రకారేణ కుర్యాత్. (ఋజ్యహోమః.) (ఏకం ద్వేత్రీణిచత్వారి, ఇత్యాజ్యం గృహీత్వా.) అగ్నయే స్వాహా, ఉత్తరాహ్నపూర్వాహ్నే. అగ్నయ ఇదం న మమ, (ఏ కం...త్వారి,) సోమాయస్వాహా, (దక్షిణాహ్నపూర్వాహ్నే, సో మాయేదం న మమ. తతః సుతుల్యపస్తీర్య చతుశ్రాప్తివిర వదాయ, ఆభిఘోర్య, హవిః ప్రత్యభిఘోరయతి. ఏమే. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్స్వాహా. శ్రీనిధ్యవేనారాయణాయేదం న మమ, సక్తుమినతిత ఉనా...వాదిస్వాహా, లభ్యా ఇదం న మమ. నారాయణగాయత్ర్యా సహస్రసంఖ్యాయా హోమః కార్యః. తతః జయాదిహోమః పూర్ణాహుతిశ్చ కార్యః.

అథ దశ దానమంత్రాః.

దేశకాలాసంకీర్త్య. ఏవం...శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ప్రీత్యర్థం మమ సకలపాపక్షయార్థం మదాచరిత లక్షవర్షిస్తత పరిపూర్ణార్థం తదంగత్వేన. యథాశక్తి దశదానాని కరిష్యే. తతః ప్రతిగృహీతారం బ్రాహ్మణమామవ్ర్య. శ్రీమహా

విష్ణుస్వరూపస్య బ్రాహ్మణస్య ఇదమాసనం, (సుఖారనం,) ఇతి ప్రతివచనం, ఇదం పాద్యం, (సుపాద్యం ఇతి ప్ర. వ.) న మోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షి శిరోరుభాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్ర కోటీయుగధారిణే ఆయంవో గంధః, ఆలంకారాద్ధా ఇమేఅక్ష తాః, (సంవృక్ష.తాః,) సకలారాధనైః స్వర్చితమస్తు. తతః గో దానే గోపూజాం కృత్వా, ఓంభూ...దయాత్. ఇతి జలేవ సం ప్రోక్ష్య, గవామం గేషు తిష్ఠన్తి భువనాని చతుర్దశ, యస్తాత్త స్తాచ్ఛివం మే స్యాదతః శాన్తిం ప్రయచ్ఛ మే. అన్తై బ్రాహ్మణాయ శ్రీమహావిష్ణుస్వరూపాయ యజుశ్శాఖా (ఋక్కాఖా) ధ్యాయినే...సగోత్రాయ...శర్తణ్ణే ప్రతిగ్రహీత్రే శ్రీమాణ్... గోత్ర...శాఖీయః...శర్తాదాతాధర్మపత్నీ సమేతోఽహంమమ సకలపాపక్షయార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం వ్రతపరి పూర్త్యర్థం స్వర్ణ శృంగీం రౌప్యఖురాం తామ్రపృష్ఠాం కాంస్య దోహనాం ఐస్త్రాలంకారసంయుతాం పయస్విసీమిమాం గాం సవత్సాం సదక్షిణాం సతాంబూలాం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతిం కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. ఇత్యుదక ధారాపూర్వందద్యాత్, దేవస్యత్వా...గృహ్లామి. ఇతిప్రతిగృ హ్ణీయాత్. గోదానసాన్ధ్యణ్యార్థం దక్షిణాతాంబూలదానంతు భ్యమహం సంప్రదదే న మమ. గవ ఆభావే గోమూల్యం వా దద్యాత్. అథ దశ దానాది విశేషదానాని చ కుర్యాత్. తతఃపరం మనసోద్దిష్టదానాని కుర్యాత్. దశదానాని. గోభూతిల హిరణ్యాజ్యవాసో ధాన్యగుడానిచ, రౌప్యం లవణమిత్వా హుర్దశదానాః ప్రకీర్తితాః. ఇతి దశదానాదివిషయఃసమాప్తః.

అథ లక్షవర్తివ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే నానాద్రుమలలయితే, తత్ర స్థితా మహాభాగాః పుణ్యా బ్రహ్మర్షిసత్తమూః. ఆగతం చ మహాభాగం వేదశాస్త్రాణ్యోవిదం, వ్యాసశిష్యం పురాణజ్ఞం పూజయిత్వా యథావిధి. ఊచుః ప్రాంజలయః సప్తే లవసా ద్యోః తితప్రభాః. ఋషయః ఊచుః. నారీణాం గోప్యపాపానాం రజస్వంపర్కజాని చ, తాసాం ముక్తిప్రదం గుహ్యం వ్రతంబ్రూహి మహామతే. సూతఉవాచ. సాధుపృజ్ఞం మహాభాగా యన్తాం పృచ్ఛథ సాదరం, తదిదానీం ప్రాత్యోమి శృణుభ్యం మునిపుంగవాః. పురా శైలాసఖిరే హేమప్రాసాదసత్తమే, రత్నసింహాసనాసీనం శంభుం శాశ్వతమన్యజుః కమే. పార్వతీ భక్తిసంయుక్తా ఇదంవచనమబ్రవీత్, పార్వత్యుక్తానాం. దేవదేవ జగన్నాథ నమస్తే కరుణాకర, నమస్తేఽస్తు సుగుణ్యక్షమయి వాత్సల్యమస్తిచేత్. నారీణాం గోప్యపాపానాం పాపాని వివిధాని చ, పరవాపాదిజం పాపం భర్తృ నిష్ఠంభౌషణాత్. భూరిణహత్యాదిజం పాపం గర్భభేదాదిజం తథా, పరమర్త్యాదికా మార్థం రజః సంకరజం తథా. అసత్యమనాత్పాపం నానా విషయకామనాత్, వతివంచనజం పాప మన్యచ్ఛహవిధం భవేత్. సుందరం పురుషం దృష్ట్వా భాగ్యతరం పితరం తథా, యోనిర్ద్రవతి నారీణాం తేజః స్పర్శాద్భ్రుతం యథా. గర్భవిచ్ఛేదకరణాత్పక్షి భేదాత్తథైవచ, పాపవిక్రయతః పాకద్రవ్యస్యాపహరాత్తథా. పాపాని వివిధాన్యాసాం సంతిలోకే మహామతే, తస్మాత్తాసాం గత్స్మాస్మి కథం ముక్తిన్భవిష్యతి. క్రూరతా విశునత్వం చ నిర్దయత్వం చ సాహసం, లోలుపత్వం

గృహదా చేత్కథం తాసాంహి నిష్కృతిః. కేనోపాయేన దేవేశ
 మయి వాత్సల్యమస్తుచేత్, వద శీఘ్రం మహాదేవ ముక్తిర్భవతి
 కేన వా. పార్వత్యా వచనం శ్రుత్వా సర్వాసాం ముక్తిదాయ
 కం, ఉవాచ సస్తితం వాక్యం సర్వలోకనమస్కృతః. ఈశ్వర
 ఉవాచ. సాధు చోక్తం త్వయా భద్రేస్త్రీణాం లోకోన విద్యతే,
 వ్రతమస్తి శుభేలోకేసర్వసంపత్ప్రదాయకమ్. పార్వత్యువాచ.-
 కేన చాదా పురా చీర్ణం మర్త్యభాకే ప్రకాశితం, కింమంత్రైః
 పూజ్యతే దేవ కింపుష్యైః కింఫలం భవేత్. కాని మంత్రాణి దే
 వేశ వ్రతస్యాస్య మహామతే, ఉద్యాపనవిధానం చ త్వయా
 వాచ్యందయానిధే. బ్రూహి సర్వం సురాభ్యక్ష తత్ర కా నామ
 దేవతా. ఈశ్వరఉవాచ. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి గుహ్యోద్గ్రహ్య
 తమం శుభం, అనాయాసేన మర్త్యానాం నారీణాంచ విశేషతః.
 పుత్రపౌత్రధనైశ్శ్రవ్యదాయకం సర్వసాధనం, లక్షవర్తివ్రతం
 నామ సర్వకామఫలప్రదమ్. లక్షవర్తివ్రతం లోకే యా నారీ
 కురుతే ముదా, లక్షజన్మార్జితం పాపం తక్షణాదేవ సశ్యతి. వ్ర
 తస్యాస్య క్రమం వక్ష్యే శృణు పార్వతి సాంప్రతం, ఆషాఢస్య
 సితే పక్షే దశమ్యాం నియతో వ్రతీ. ఏకవారం తు భుంజిత
 విష్ణోః ప్రీత్యై శుభాననే, ప్రాతరుత్థాయ నియత ఏకాదశ్యా
 మతంద్రితః. ఆహ్నికం తు తతః కృత్వా వ్రతీ సంతుష్టమాన
 సా, దేవదేవ జగన్నాథ లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే. తవ ప్రీతికరం
 దివ్యం లక్షవర్తివ్రతం హరే, కరిష్యామి జగన్నాథ అనుజ్ఞాం
 దాతు మర్హసి. నిర్విఘ్నంకురుదేవేశ దేవదేవరమాపతే, సంకల్ప
 మేవం కృత్వాఽదా వ్రతమేతదుపక్రమేత్. మూఢాదిదోష
 రహితే అఖండాయాం తిథా వ్రతీ, ఆషాఢస్య సితే పక్షే ఏకా

దశ్యాముఃక్రమేత్. ఉపవాసవ్రతానీహవ్రతీకుర్యాదనన్యధీః,
 వర్తయో లక్షసంఖ్యాశ్చ కారయేచ్చ యథాక్రమమ్. కార్తి
 కే శుక్లపక్షే చ ఏకాదశ్యాం సమాపయేత్, ద్వాదశ్యాం కా
 రయేద్దేవి హోమం బ్రాహ్మణభోజనమ్. ఇతరాణి చ వర్ణాని
 పాణ్డమాస్యాం సమాపయేత్, లక్షవర్తికృతై ర్దీపై స్ఫుత
 నీరాజనైరపి. ప్రత్యహం పూజయే ద్దేసం యువల్లక్షం సమా
 పయేత్, సువాసినీనాం నారీణాం విధవానాం తదైవ చ. గో
 ప్యాని చైవ పాపాని ప్రకటాని తదైవ చ, ప్రాయశ్చిత్తవిహీ
 నాని దుస్సహాన్యపి వల్లభే. లక్షవర్తిప్రభావేన సర్వే నశ్యంతి
 నిశ్చితం, కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః,
 దహ్యాన్తే లక్షవర్తీనాం దీపానానునలోకతః. పూర్వశుద్ధివాచ.-
 పూర్వం కయా కృతం చైతద్వృతం శంకర మే వద, తత్సర్వం
 శ్రోతుమిచ్ఛామి కృపాఽస్తి యది తేఽనఘ. ఈశ్వరఉవాచ.-
 ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి సర్వపాపహరం శుభం, ఆర్ణావర్తే
 పురా కాచి ద్వేశ్యాఽభూల్లక్షణాహ్వయా. తస్యాభుజ్జః
 శూద్రోఽభూ ధ్దాసో నామ యువా బలీ. సా లక్షణా ఋతు
 స్నాతా స్థితా గోదావరీతః, అవిదూరే దదర్శాథ బ్రాహ్మణీం
 మృతభర్తృకాం, బాల్యే వైధవ్యదోషేణ రుదన్తిం కురరీ
 మివ. మృతం పతిం పురః స్థాప్య బుధుభిః పరివారితాం, విలప
 న్తిం తు సా వీక్ష్య శనైస్తాం ప్రత్యపద్యత. లుతన్తిం భువి
 కాయేన ముహుర్మున్తిమురో బహు. దృష్ట్వా సా
 లక్షణా వాక్యం స్వభుజంగమువాచ హా. కులజానాం చ
 నారీణాం దశేయమతిదారుణా, పరవశ్యం చ నారీణాం దుఃఖ
 మామరణాంతికమ్. మృతాపత్యం చ వైధవ్యం తదైవపుత్ర

లా స్త్రీయాః, అసహ్యమేతత్త్రితయం వైధవ్యం తత్ర చోత్త
 రమ్. బాలేయం శోచలేఽతీవ కన్యేదం కర్తణః ఫలం, నివర్త్య
 తే వా కేనేదం ణో వా వేత్తి వదానఘు. ఉవాచ దాసనా
 మాఽసౌ భుజంగశ్చ శుభం వచః, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి
 ప్రష్టాస్ప్రష్టాః పురా ద్విజాః. దేహీనాం చైవ లోకానాం హి
 తార్థం మస్త్రకోవిదాః, శాస్త్రజ్ఞానాత్స్విభావాచ్చ జీవినాం
 చ పురాకృతమ్. జానన్తి కర్మజఫలం పదన్తి చ దృఢవ్రతాః,
 భుజజ్గవచసం శ్రుత్వా తథాహితి చ నా పునః. తత్రాగతం
 మహావృద్ధం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, యాజకం నామ విప్రేం
 ద్రం జ్వలన్తమివ భాస్కరమ్. పప్రచ్ఛేదం దయాధీనా త్యక్త
 కౌతుకమాసనా, మునే త్వహం దురాచారా కులటా లక్షణా
 భిధా. తథాపి తే దయాసాత్రం పృచ్ఛన్తీం మాం వద ప్రభో,
 సాధూనాం సమచిత్తానాం జరాస్పర్శే సమా భువి. దుర్గంధో
 వా సుగంధో వా యథా వాయోః సమో భవేత్, మునే
 దశేయం నారీణాం తృతీయాఽతీవ దుస్సహః కర్తణా జా
 యతే కేన కేన వాఽస్యా నివర్తనమ్. ఏతద్విస్తార్య మే
 విద్వక్ కృపయా వద సువ్రత లక్షణావచనం శ్రుత్వా యా
 జకో వాఙ్మనుబ్రవీత్, వైవే కర్తణి పిత్ర్యే వా నార్యః పాకే
 ఘ సంస్థితాః. ఆకస్తాద్రజసో దోషాత్ స్పృష్టభాండామ్యుప
 స్కరాః, అజ్ఞానాద్వా భయాద్వాపి కామాల్లోభాత్కృ
 చిత్ స్త్రీయః. అవేదయిత్వా గచ్ఛన్తి తేన దుష్కన్తి సత్కి
 యాః, క్రియాలోపకరా హ్యేతాః పాపాదస్తాద్ధురత్యయాత్.
 దశామిమాం ప్రాప్నువన్తి సర్వాః అపి న సంశయః, బాల్యే
 ఽపి యశావనే వాపి వార్ధక్యే వా కదాచన. తత్ర యా తు

దురాచారా పరానేవాభికాంతతి, శ్వశ్రోశ్చపతిబంధగానాం
 నిత్యం వాచా సుమఃఖదా. వ్రతత్పాపయుతా నారీ యా దూ
 షయతి సత్క్రియాః, బాల్యే వైధవ్యమాపోషితి సా నారీ
 నాశ్ర సంశయః. యా చానుకూల్యరహితా పలిభక్తేషు సర్వ
 దా, బాల్యే వైధవ్యమాసన్నా రతిహీనా భవత్యలమ్ సర్వా
 సామపి వైధవ్యనిధానం పుష్పసంభవం, శాన్తింతస్య ప్రసక్త్యా
 మి కర్తవ్యోఽస్య చ లక్షణే. లక్షవర్తివ్రతం సమ్యక్కర్తవ్యం
 పాపనుత్తయే, పాపం గచ్ఛతి నారీణామితి వేదవిదో విదుః.
 పూర్ణశూర్పం సువాసిన్యా దాపయేచ్చ ముదాన్వితా, మూలా
 దశేషం వ్రజతి రజోదోషా న సంశయః నిర్మూలంతు వ్రజత్యా
 శు లక్షవర్తివ్రతే కృతే, రజసోత్థం మహత్పాపం నారీణాం
 తు న సంశయః. ఇతి తద్విచనం శ్రుత్వా పునః ప్రచచ్ఛ లక్ష
 ణా, మనసా శంకితా భూత్వా సాదరం మునిపుంగవమ్. సాధు
 సాధు మహాభాగా చిత్తం మే భయవిహ్వలం, లక్షవర్తివ్రత
 స్యాస్య విధానం కీదృశం వద. కస్మిన్ కాలే ప్రకర్తవ్యం కస్య
 వా తత్సమర్పణం, ఉద్యాపనం కథం కార్యం కిం ఫలం తస్య
 వా మునే. తయా పృష్టో యాజ్ఞోఽపి లోకానాం హితకా
 మ్యయా, వక్తుం ప్రచక్ర మే తస్యా లక్షవర్తివ్రతం శుభం,
 యాజ్ఞః — వాసుదేవే ప్రసుష్టేతు చాతుర్థాస్యాం విశేషతః,
 ఆషాఢే శుక్లపక్షే తు ఏకాదశ్యాం సమారభేత్. కార్తికే
 మాసి చేతుర్థ్యా ద్వితీతం మంగళదాయకం, సహస్రగుణి
 తం దత్తం ఫలం మోక్షద మవ్యయమ్. కార్తికే చైవ వైశా
 షే మాఘే చైవ విశేషతః, చైత్రేఽపి చ శుభం ప్రోక్తం
 యథావిభవసారతః. ఉద్యాపనవిధాం వక్ష్యే సర్వదాం సర్వ

మోహినీం, ప్రాతః స్నాత్వా శుచిర్భూత్వా పంచగవ్యం తు
 ప్రాశయేత్. పుణ్యాహవాచనం కృత్వా ఆచార్యం వరయే
 త్తతః, ఋత్విగ్భిర్భాష్పాదై ర్యుక్తం కుర్యాత్తర్పణమంజసా.
 ఆక్షతైశ్చ యవైర్వాపి లక్ష్మీనారాయణం ప్రతి, దశాంశతః
 ప్రకుర్వీత వర్తీచాం తర్పణం బుధః. తర్పణస్య దశాంశేన హో
 మం కుర్యాద్యథావిధి, తర్పణోక్తేన మస్త్రేణ పాయసం చ
 ఘృతాస్వీతమ్. సాయంకాలే తు సంప్రాప్తే శుచిర్భూత్వా
 సమాహితః, గోమయేనాసులిప్యాథ చతురశ్రం తు మండ
 లమ్. తన్నధ్యేష్టవశం వద్దం పంచవర్ణైస్సుశోభితం, వితాన
 మిక్షుఖండైశ్చ పక్షావర్ణైః సుశోభితమ్. తన్నధ్యేష్టమాస్తీర్వ్య
 తండులాన్ప్రీఢంచకాన్, తన్నధ్యే కలశం దివ్యం పంచపల్లవ
 శోభితమ్. వస్త్రోపరి న్యసేద్దేవం లక్ష్మీనారాయణం విభుం,
 బ్రహ్మణః కలశం వస్త్రం నిక్షిపేత్తండులోపరి. త్రయస్త్రింశత్సు
 శోభాధ్యాయకలశాన్ విన్యసేత్తతః, నిక్షిప్య పంచరత్నాని పంచ
 కోమలపల్లవాన్, ప్రతిమాశోధనం కృత్వా నిక్షిప్య కలశోపరి.
 ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్వీత షోడశైరుపచారకైః, యామే యా
 మేతు పూజాం చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి. పరేఽహ్ని ప్రాత
 రుత్థాయ కుర్యాద్వై దంతథావనం, నద్యాం స్నాత్వా
 ద్విజవరైః ప్రవిశేష్టహాముత్తమమ్. హోమం చ బ్రాహ్మణైః
 కార్యం స్వగృహోక్తవిధానతః, పాలాశైః సమిధైశ్చైవ
 చరుణా పాయసేన చ. నారాయణస్య గాయత్ర్యా హోమం
 కుర్యాద్యథావిధి, తతో జయాదిహోమం చ పూర్ణాహుతి
 మనంతరమ్. పునఃపూజాం చ నైవేద్యం భూషనీరాజనాదిభిః,

క్షమార్పణం ప్రకుర్వీత స్తోత్రై రేవంవిధానతః. ఆచార్యాయ
 సదారాయ దరిద్రాయ కటుంబినే, శ్రుతిజ్ఞాయ స్మృతిజ్ఞాయ
 శాంతాయ చ సుశీలినే. సచస్త్రమండపం దద్యాద్వ్యతీ భక్తి
 సమన్వితః. ఆచార్యం వేదవిదుషం వస్త్రాభరణసంయుతం, గంధ
 పుష్పాక్షతైర్దివ్యైర్ధూపైశ్చ పరిశోభితం, హరిం విచిన్త్య
 మనసా ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. కాంస్యసాత్రం సదీపం
 చ గాంసవత్సాం యస్వినిం, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం
 కాంస్యదోహనభాజనామ్. సవస్త్రాలంకృతాం గాం చ ఆచా
 ర్యాయ సమర్ప్య చ, సఫలాం దక్షిణాం దద్యాద్విత్తశాత్ర్యం
 స కారయేత్. బ్రహ్మణః కలశం దద్యాద్వృత్తిజశ్చ ప్రసూజ
 యేత్, తేనైవ పూజాం కుర్యాచ్చ బ్రాహ్మణానాం స్వశక్తితః.
 ఋత్విగ్భిః సహ వివ్రైశ్చ బంధుభి ర్భోజయేత్తతః, వర్షిసం
 ఖ్యాదశాంశం తత్తర్పణం కారయేత్సుధీః. తద్దశాంశంతు
 జహుయా ద్దశాంశం విప్రభోజనం, దీనాలభకృపఙ్కం పం
 గూక భోజయేదన్న కాంక్షిణః. లభ్యా ప్రసాదం విప్రాణాం
 స్వయం భుంజీత బంధుభిః, యా చైవం కురుతే నారీ అస్యః
 పుణ్యఫలం శృణు. ఆవాచ్యాన్యపి పాపాని రహస్యేన కృతాని
 చ, సశ్యస్త్యేతాని సర్వాణి వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః పండా
 గామినీవాపి తథాచూద్రాభిరుర్షినీ, పితృన్యమాతులభ్యాత్ప్ర
 పుత్రజామాతృసంగతా. బాలఘ్నీవా కృతఘ్నీ చా మాతా
 పితృవధే రతా, గోఘ్నీవా తస్కరీ వాపి రజస్సుకరణాణి.
 వహ్నిదా గరదా చైవ నిత్యం వాఽప్రియవాదినీ, పత్యా
 జీవతి యా నారీ వ్యభిచారి భవేత్సదా. ఏవమాది మహా
 పాపై రాప్యతాఽపి కులాంగనా, కృత్వా చైతద్వృతం
 పుణ్యం ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. వ్రతానాముత్తమం చైవ

స్త్రీణామావశ్యకం త్విదం, లక్షవర్తివ్రదానేన విజ్ఞోరమిత తేజ
 సః. కోటయో బ్రహ్మహత్వానా మగమ్యాగమకోటయః, త
 ధైవాత్మ్యగ్రపాపానాం కోటయోఽథ సహస్రశః. నశ్యంతి
 నాత్ర సందేహో నార్యావాపి నరస్యచా, కీమత్ర బహునో
 క్షేన నానేస సదృశం వ్రతమ్. పునఃకోటి వ్రతం కృత్వా పూ
 ర్షోక్తైః పాపసంచయైః, ముచ్యతే నాత్ర సందేహో మధుశా
 సనశాసనాత్. ఏతత్సర్వం మమాఖ్యాతం పృచ్ఛన్త్యాస్తవ
 మానదే, వ్రతం కురు సుఖం తిష్ఠ యథా తే రోచతే మనః.
 ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్షణా, ఆజ్ఞానాద్ధుష్ట
 భావాద్వా న విశ్వాసో మమైవ చ. వ్రత్యయార్థం తు తద్వృ
 త్తా వ్రత్యక్షం కురు మేఽధుచా, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా
 యాజ్ఞో వాక్యమబ్రవీత్. కథం తే వ్రత్యయో బ్రూమా ఇతి
 తాం కరుణానిధిః, సా చోవాచ పునర్విప్రం విస్తయోత్సుల్ల
 లోచనా. నవవైధవ్యసంఘాకమూరి భృశదాకభితా, ఆస్యాః
 పతిః కథం జీవేద్వైధవ్యం నైవ గచ్ఛతి. తథా కురు మునిశ్రేష్ఠ
 దయా శమవతాం ధనం, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా విస్తితో యా
 జ్ఞోఽబ్రవీత్. లక్షవర్తిఫలం దిన్యం దిశ తస్యై ముగాయతా,
 తేన జీవే దయం నూనం బ్రహ్మహృచ్చ పురాభవే. తస్మాదయం
 రాజయక్షురోగేణ చ మృతిం గతః, తథాపి వ్రతచూహిత్యా
 జ్ఞీవితం పునరేష్యతి. దాపయస్వ హారేర్హుర్తిం కాంస్యపాత్రం
 తదైవ చ, జీవతీ భవేదాశు సత్యచూషురణాంతిశమ్. లక్ష
 ణావచనం శ్రుత్వా జలం స్పృష్ట్యా చ వాగ్యతా, లక్షవర్తి
 వ్రతం కృత్వా దదౌ చాస్యైఫలం ముదా తస్యపుణ్యవ్రభావే
 న తత్క్షణాదేవచోత్థితః, కుమార్యాకారయామాసవైధవ్యస్యా

పనుత్తయే, నీతత్పుణ్యప్రభావేన కుమారీ సా చ శోభనా, యావజ్జీవం జీవపత్నీ బధూవ బహుపుత్రకా. తద్బాంధవాస్తదా సర్వే తుష్టువుస్తాం చ లక్షణాం, యోజకం చైవ సంప్రీత్యా జగ్గుస్తే నిజమందిమ్. లక్షణా చాపి దాసేన భుజంగేన చ సంయుతా, లక్షవర్తివ్రతం కృత్వా కలోష్క విధిపూర్వకమ్ ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా మృతా నైఖంత మాప సా, తతస్తు మరణం ప్రాప్తో దాసస్తస్యాః సహాయకృత్. మహారాజకులే జాత శ్చక్రనర్తీ బధూవ హా, సా లక్షణా చ తత్పత్నీ సర్వలక్షణసంయుతా. బధూవ సర్వవిఖ్యాతా జీవపత్నీ సుపుత్రికా, లక్షవర్తివ్రతస్యాస్య నారీ వా పురుషోఽపివా. సహాయం యదివా కుర్యాత్స్వీర్షం గచ్ఛతి నిశ్చితం, నారీ తు తత్ఫలం ప్రాప్య సుభగా భవతి ధృవమ్. సరః పూర్ణఫలం ప్రాప్య విష్ణులోకే మహీయతే, య ఇదం ఫణ్యమాఖ్యానం శృణోతి శ్రద్ధయాన్వితః, తత్ఫలం సమవాప్నోతి విష్ణులోకే మహీయతే. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే ఉమామహేశ్వర సంవాదే లక్షవర్తివ్రతకథా సంపూర్ణా.

లక్షవర్తివ్రతకథ.

మహాపుణ్యప్రద మైననైమిశారణ్యంబున గొప్పగొప్ప బ్రహ్మర్షులుండిరి. వారికడ కొక్కనాడు సకల శాస్త్రార్థవిచక్షణ చణుడయినసూతమునీండు డేగు దెంచెను. ఆసమయంబున నామునీండులందఱు పురాణముల నెఱిగిన సూతమునీండుని యథావిధిగాఁ బూజించి, “ఓమునీండా! స్త్రీలకు రజోదోషంబునఁ బెక్కుపాతకంబు లుద్భవిల్లుచున్నవి, వారి కట్టి పాతకంబులఁ దొలగించి ముక్తినిొసంగునట్టి యొక్క రహస్యవ్రతంబుఁ

దెలుపు"మని యడిగిరి. అంతట నామునీంద్రుఁడు వారికి ట్లనియె. ఓ మహాత్ములారా! మీరు మంచిసంగతి నడిగితిరి. అది మీకెఱిగించెద వినుఁడు. తొల్లి యొక్కనాఁడు పరమేశ్వరుఁడు కైలాసంబున స్వర్ణమయపీఠమునఁ గూర్చుండియుండఁగా, పార్వతి మిక్కిలి భక్తిమెఱయ నాఘనితో ని ట్లనియె. ఓ మహేశా! నీకు పలుమాఱు మ్రొక్కులిడెదను. తమకు నాచొడ చాత్సల్యంబు గలదేని, నాసుశయంబుఁ దీర్పుఁడు. ఏదియన, లోకంబున స్త్రీలకుఁ బరగృహపాసంబునను, బెనిమిటిని దిరస్కరించుటవలనను, భూజనహత్య, గర్భభేదము, పరపురుషవాంఛ, ఆసత్యమాడుట, పరవంచన మొదలగువానివలనఁ బెక్కుతెఱంగులైనపాపంబులు వాటిల్లుచున్నవి. ఆన్నయేనియు, తమ్ముఁడేనియు, తండ్రియేనియు సుందరపురుషునిఁ గాంచిన స్త్రీలకుఁ జిత్తము చలించునందురు. మఱియు గర్భము ఛేదించుట, పుక్తిభేదము, పాకవిక్రయము, పాకద్రవ్యముల నపహరించుట మొదలగు పాతకంబులును గలుగును. మఱియు, క్రూరత, లోభితనము, కటికితనమును, సాహసమును గలిగియుందురు. ఈపాతకంబువలన వీరికి ముక్తి యెటు నాకానతియిచ్చుని యడిగిన నాపరమేశ్వరుఁడు పార్వతిమాటలు విని బిటునగవు నవ్వుచు ని ట్లనియె. ఓసర్వమంగళా, నీవు మంచి ప్రశ్నయడిగితివి. సకలస్త్రీలకు మోక్షప్రదం బగునొక్కవ్రతంబున్నది యని చెప్పెను. ఆమాటలువిని, పార్వతిపరమేశ్వరునిఁ గాంచి, 'ఓనాథా! ఆవ్రతంబు నెవ్వ రాది నాచరించి? ఆవ్రతంబునేయుటయెట్లు నాకానతియ్యవే' యని యడిగిన నీశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓపార్వతీ! కడురహస్యమైన యొక్కవ్రతోత్త

మంబు గలదు. దానిమూలమున నెవ్వరైనను, ముఖ్యముగా స్త్రీలు సమస్తపాపంబులనుండి తొలగినవారై, సకలసౌఖ్యము లనుభవించుదురు. ఆవ్రతోత్తమ మెద్దియన లక్షవర్తి వ్రతంబు నాచరగు. ఓదేవీ! యావ్రతవిధానంబు నెప్పుడ నాల కింపుము. ఆషాఢశుద్ధబహుళమినాఁ డొక్కపూట భుజించి, మఱు నాఁ డుదయము స్నానము నాచరించి, నిత్యకర్మములం దీడ్చు కొని, తర్వాత, “జగన్నాథా, నేను నేఁడు నీకుఁ ద్రీతీకరంబైన లక్షవర్తివ్రతంబును జేయఁదలంచి యున్నాను. నా కనుజ్ఞయి” మ్మని విష్ణువుఁ బ్రార్థించి, మూఢము మొదలగు దోషములు లేని, యాషాఢశుక్లకాదశి పూర్ణతిథిగా నున్ననాఁ డీవ్రతంబు నుపక్రమింపవలెను. తర్వాత నదిమొద లేకాదశినాఁ డుపవాసంబు చేయుచు, కార్తికశుద్ధవకాదశినాఁటికి లక్షవర్తిలను పూర్తి చేసి, కార్తికశుక్లకాదశినాఁడు మంటపారాధనము మొదలగు నవి చేసి, ద్వాదశినాఁడు హోమము, బ్రాహ్మణసంకల్పణము జేయవలయును. బ్రాహ్మణులైనచో ద్వాదశినాఁడునను, నితరులైనచోఁ బున్నమనాఁటితో ముగించి, యానాఁడు హోమాదులను చేసి సమాప్తిచేయవలయును. ఈ లక్షదీపారాధనల ముగియువఱకుఁ బ్రతిదినము లక్షవర్తినిమిత్తము చేసిన వత్తులతోను, నేతీదీపములతోను, కర్పూరదీపారాధనములతోను బ్రతిదినము నారాయణునిఁ బూజింపవలయును. ఓప్రియు రాలా! ఈవ్రతమహిమంబుచే నువాసినలుగాని, విధనలుగాని, స్త్రీలుచేసిన సకల రహస్యప్రకటపాపంబులును ప్రాయశ్చిత్తములు లేనివివ్రతము తొలగిపోవుచున్నవి. లక్షవర్తిదీపముల దర్శించినమాత్రముననే బ్రహ్మహత్యాది సకల దోషములును

నశించుచున్నది. అని పరమేశ్వరుడు చెప్పగా, వాస్తవి “మహా దేవా! తొల్లి యీవ్రతం బెవ్వరాచరించిరి? నా కాశతీ” మ్మని యడుగఁగా, నానుపేశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓ దేవీ! నీకొక్క యితీహాసంబుఁ జెప్పెద వినుము. ఆర్యావర్తదేశమున లక్షణ యను నొకఁడొంపుడుకత్తె యుండెను. దానికే బ్రాహ్మపువాడ యైన దాసుఁడను పేరగల యొకఁడుఁడు గలఁడు. ఒక్కనాఁడు లక్షణ ఋతుస్నానము గోదావరీరమునఁ జేరవను జెనిమిటి శవమును ముందుంచుకొని యేడ్పుచున్నయొక్కకులకాంతను బ్రాహ్మణినిగాంచి, తానచటిఁబోయి తనతోడవచ్చిన విటునితో నిట్లనియె. కలస్త్రీల కీదశ యతిదారుణమైనది. ఈ యవస్థ పరాధీనతను గలిగించును, మరణపర్యంతము దుఃఖముగఁగింపచునది. లోకంబున స్త్రీలకుఁ బుట్టినవిడ్డలు చచ్చుటయు, గోద్రాలుగ నుండుటయు, వైధవ్యమును తీఱనిదుఃఖములు. అందును వైధవ్యదుఃఖము చెప్పితీఱను. ఈ చిన్నది కదువంతపాలగు చున్నది. ఈచిన్నదాని కిట్టిదశే రాఁ గారణమేమి? ఇది యేపాప కర్మఫలము? ఈదుఃఖ మెట్లు తొలఁగును? అట్టి యుపాయం బెవ్వఁడెఱుఁగును? నాకుఁ జెప్పుమని యడిగెను. అంతట దాసుఁ డును, “ఓ సుందరాంగీ! మంత్రవేత్తలగు పెక్కండు బ్రాహ్మ ణోత్తములను బ్రహ్మదేవుఁడు సృజించియున్నవాఁడు. ఆ విప్ర పుంగవు లీమొకెట్లీ దుఃఖము సంప్రాప్తమొనెదయు చెప్పజాలు దురు. వారు శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, స్వభావముచేతను నట్టి సంగతుల నెఱుఁగఁగలరు.” అట్లయిన సరియని గ్రహించి, యచ్చటికెచ్చటనుండియో వచ్చిన శాస్త్రార్థవేత్తయగు మహా వృద్ధుడైన యొకఁడను నొక బ్రాహ్మణోత్తమునికి మ్రొక్కి

కడువినయంబుదోచ నామునిపుంగవుని నడిగెను. 'మీవంటింద్రా, నేను జాతిచే వేళ్ళను. చెడునడత గలదానను. నన్ను లక్షణ యందురు. వాయువు సుగంధ దుర్గంధములను నివసముగా గ్రహించునట్లు నన్ను హీనురాలనని యెంచిక, నా ప్రశ్నల కుత్తరమియ్యఁ గోరెదను. ఓ మునీంద్రా, స్త్రీలకి మూడవది యైన వైధవ్య మోర్వరానిదిగా నున్నది. ఏల యుద్ధయశిషుము సంప్రాప్తమగును? ఇది యెట్లు తోలఁగను? ఈమఱుంబు నాకు విస్తరించి చెప్పుమని యడిగెను. లక్షణములును విని యాజకుఁడు లక్షణ కి ట్టనియె. ఓ లక్షణా, స్త్రీలు వైధవ్యతృ కార్యములకై వంటవార్పులునేయు సమఱుమున నే యుగస్తా త్తుగా రజస్సు గనఁబడినయెడల, భయముననో, కామముననో, లోభముననో, యీసంగతిఁ దెలుపక, పనిముట్లనున్నట్టిని దాఁకి యపరిశుద్ధములు గావించుచుండురు. దాస సత్కర్మము లన్నియు చెడిపోవుచుండును. వీ రిట్లు సత్కార్యములకు లోపము గలిగించువారు గనుక, వీరు బాల్య యాననవార్థక్య ములలో నెప్పుడో యొక్కపు డీయవస్థను బొందుచున్నారు. దురాచార పరాయణురాలై, పరపురుష వాంఛగలదై అత్త మామలకును, తనమగనికిని, బంధువులకును నిష్ఠురపు నూట లఁచే గడుమఃఖము గలిగించు నాయలివయసు, ఈదోషము గలయతివయు బాల్యముననే వైధవ్యము నొందుచున్నారు. మఱియు భర్తకునుకూలముగాక యుండునట్టిస్త్రీ యు వైధవ్యము నొంది, సౌఖ్యహీనురాలగుచున్నది. ఈదోషములెల్ల స్త్రీలకు రజోదోషముననే కలుగుచున్నవి. లక్షణా! ఈదోషము దొలఁగుటకు శాంతిని చెప్పెద నాలకింపుము. స్త్రీలు లక్షవర్తి

వ్రతంబుచేసి, సువాసినులకు పూర్తిగా మూసివాయనము లిచ్చిన, ఈగబోదోపంబు నిస్సంశయముగాఁ దొలఁగును. అని యాజకుఁడు చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుంఁగూర్చి, మహాత్మా! నా మనంబు తర్తవఁడుచున్నది. ఆలక్షవర్తివ్రతవిధానంబెట్లు? దాని నెట్లుచేయవలసినది? ఆవ్రతమువలన నెవ్వరికిఁ దృప్తిగలుగును? ఉద్యాపన మెట్లు చేయవలెను? ఆవ్రతంబు చేయుటవలన ఫలంబేమి యని యుడిగెను. అంత యాజకుఁడు లోకాసుగ్రహఁముఁ గోరి యిట్లనినెను. ఓలక్షణా వినుము. చాతుర్తాస్యలయం దీవ్రతమునుజేయవలెను. ఆషాఢశుక్లై కాదశినాఁ డారంభించి, కార్తిక శుక్లై కాదశినాఁడు వ్రతంబు నాచరించినయెడల వేయింతల ఫలంబు గలుగును. కార్తిక, వైశాఖ, మాఘ, చైత్రములం బైనను జేసినొచ్చును. దీనికుద్యాపనక్రమ మెట్లనిన, వ్రతదినంబున వేళువ లేచి స్నానముచేసి, నిత్యకృత్యములను దీర్చుకొని, పంచగవ్యము దీసికొనవలెను. తర్వాత వ్రతోపక్రమము జేయునప్పుడు మొదట పుణ్యాహవాచనము, ఆచార్యముచేసి, ఋత్విక్కులచే యవలతోఁగాని, అక్షతలతోఁగాని పదివేలు శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీతికై తర్పణముచేయింపవలయును తర్పణమున పదియవవంతు ఘృతపాయసముచే హోమము చేయింపవలయును. సాయంకాలమున స్త్రీ స్నానముచేసి, మడిగట్టుకొని పరిశుద్ధురాలై, నాలుగుమూలలు దీర్చినమంటపము నొక్కదానిని నిర్ధించి దానినడుమ నైదురంగులతో నెన్నిదిదళముల పద్దమువేసి, చెఱకుగడలతోను, కొండగోఁగులతోను చాందిరిని గట్టి దానినడుమ వస్త్రముపఱిచి, యైదుకుంచముల బియ్యముపోసి, దానినడుమ కలశమునుంచి, పంచపల్లవములువేసి,

వస్త్రముపై లక్ష్మీనారాయణప్రతిమలుంచి, చూచి ముగ్ధముపై బ్రహ్మకేశమును, ముప్పదిమూడు చక్కెర పలంకిలించినకల శములను, ప్రతిమలను స్థాపించి, ఇంద్రాగ్రాహణ్యవిశ్వానులతోఁ గూడ నావాహనముచేసి, యంకలశములందును కందుకత్తుములను, చిగుళ్లను చెచ్చిగుంఠించి, ప్రసాదములను గొనివచ్చి, లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణస్తతిష్ఠ చేసి, దీపాభిషేకములను నాలుగుజాతులందును జేయుచు రాత్రి జాగరణము చేయవలయును. ముప్పదిపలముల కంచుగిన్నె యింటిని ఆశ్రునీగుని నిండుగాపాసి, బంగారు వెండి వత్తులువేసి, దీపాభిషేకము చేసి, మంగట పావాహనమునకు ముందుగా దీపారాధనము చేసి, పిమ్మట ప్రతియామంబునను బూజచేయుచు, సృష్టిగోపవాద్యములతోను, సత్సంగములతోను, వేదఘోషములతోను, రాత్రి జాగరణముచేసి, మఱునాడు వేకువలీచి పంకాభావసంబు చేసికొని, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానమాచరించి, బ్రహ్మాణులు స్వస్తివాచనము చేయుచు వెంబడింపఁగా, స్వగృహంబునకువచ్చి చేరవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులతోఁగూడి, తమతమసూక్రములందుఁ జెప్పినరీతిగా, మోదుగుసమిధలతోను, హాపిస్తుతోను, పాయసముతోను, ఆజ్యముతోను నారాయణగాయత్రితో 1000 మాటులు హోమంబు గావించి, తర్వాత జయూది హోమంబును, పూర్ణావలతిని జేసి, పునఃపూజ, ధూపదీప నైవేద్య తాంబూల నీరాజనాదులొసఁగి, పలునిధంబులైన స్తోత్రములుచేసి, క్షమార్పణము చేయవలెను. సకలశాస్త్రముల నెఱిగిన వృద్ధబ్రాహ్మణుఁ డైనయాచార్యునికి వస్త్రానులతోఁ గూడిన మంటపమునొసఁగి, గోదానంబునుచేసి, యాగోవు

తోడ కంచుచెంబును, ఆవుదూడను, బంగారుతోకొమ్ములు, వెండితోగిట్టలు చేయించి యియ్యవలయును. తర్వాత బ్రహ్మకు కలశము నొసంగి తర్వాత ఋక్విక్కులకుఁ దనశక్తివందనలేక కలశవస్త్రప్రతిఘాతాల నొసంగి, బంధుజనంబులను, ఋత్విక్కులను భోజనాదులచే తృప్తి నొందింపవలెను. లక్షవర్తులలో పదియవవంతు (1000) తర్పణము, వానిలో పదియవవంతు (100) బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణమును గావింపవలయును. గ్రుడ్డి, కుంటి, కురూపి, వేద, సాదలకు నన్నముపెట్టి, బ్రాహ్మణులమానతివడసి తాను భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబును భక్తికోశేసినస్త్రీ, చండాలు గమనము, శూద్రగమనము మొదలగు చేయరానిపాపంబు లజ్ఞానముతో చేసినను, వానినుండి విముక్తురా లగుచున్నది. ఈ వ్రతముకొనుము నీకు సవిస్తంబుగాఁజెప్పితి నని చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుంజూచి, నీమాట నేను నమ్మజాలను. దానికీ దగిన దృష్టాంతంబుఁ జూపుమని యడిగెను. అప్పులుకులు యాజకుండు నిని, “నీకెట్లు నమ్మకము గలుగును?” అని యడుగఁగా, “అన్యాయ, యీయతివ సూతన వైధవ్యంబుఁ బొందినదై, మిక్కిలి తపించుచున్నది. దీనిమగం డెట్లు జీవించును? ఈ చిన్నదాని కెట్లు వైధవ్యంబు దొలంగును? నా కట్టికార్యంబు చేసి చూపు” మని యడుగఁగా, యాజకుం డాశ్చర్యమొంది, ఓలక్షణా, ఈతఁడు పూర్వజన్తంబున బ్రహ్మహత్య చేసెను. దాని వలన నీతఁ డీజన్తమున క్షయరోగముచే మృతివొందెను. నీవు లక్షవర్తివ్రతంబు చేసినఫలమును దీనికిన్ము. దీనిమగండు పుర ర్షి వితుండగును. లక్షీచారాయణ ప్రతిమను, కాంస్యపాత్రమును

నాచార్యులకు చానంబుచేయుము. దీనిమగండు జీవింకగలఁ
డని చెప్పఁగా, లక్షణ లక్షవర్తివ్రతంబు గావించి, యాఫలంబు
నాభ్రాహ్మణస్త్రీ కొసంగెను. అంత దానిపెనిమిటి పునర్జీవితంఁ
తయ్యెను. ఆచిన్నదియు బ్రదికియున్నంతకాలము సువాసినీగ
నుండి వెక్కండ్రుపుత్త్రులం బడసి సౌఖ్యముతో నుండెను. ఆ
చిన్నదానిబంధుగులందఱు లక్షణను బహువిధంబులఁ బొగడి,
తమతమయిండ్లకేగిరి. లక్షణయు తనవిటునితో నింటికివచ్చి,
లక్షవర్తివ్రతం బాచరించి యిహలోకంబున సుఖంబు లను
భవించి, యంతమున వైకుంఠము నొందెను. దానివిటుండు
మృతినొంది యొక్కడేశమునకు చక్రవర్తియాయెను. ఆలక్ష
ణయు వానికిఁ బట్టియై, మిక్కిలి కీర్తిచెంది దీర్ఘసువాసినీ
గాను, బహుపుత్రవతిగాను నుండెను. ఈలక్షవర్తివ్రతంబు
చేసినవారును, సహాయపడువారును, ఈకథ విన్నవారును,
చదివినవారును విష్ణులోకంబు నొందుదురు. అని యిట్లు పర
మేశ్వరుండు పార్వతికి జెప్పఁగాఁ బరమేశ్వరునివాక్యము
లాలించి యాదేవి కడుసంతుష్టు రాలయ్యెను.

స్కాందపురాణమున లక్షవర్తివ్రతకథ

సంపూర్ణము.

త్రికార్తివ్రతము.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం... శాంతయే. ఆచమ్య. శుభే... శుభతిథౌ మమ సమస్తపాపక్షయార్థం ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధఫలపుష్కరపార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ సదాశివ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీసాం... తాస్త్రీత్యర్థం ఉమామహేశ్వరధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. కలశ పూజాం కృత్వా. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటప మాత్మానం సంప్రోక్ష్య. ఆదౌ గణపతిపూజాం కృత్వా. అథ ఉమామహేశ్వరప్రాణప్రతిష్ఠాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. శ్లో. శిరిః శ్రోత్రం తథా నాసా మోఘం జిహ్వం తదైవ చ, కంఠం కుక్షీం చ హృదయం కటిబాహూ తథాఽంగుళీక, ఊరూ జానూ చ పాదాంతం తత్తన్నాస్యం వినిర్దిశేత్. ఆసుసీతే... హ్వయతే. స్థిరో భవ... కుసు. అథ ధ్యానమ్. ఉమయాసహితం దేవం కైలాసశిఖరే స్థితం, గిరిజాహృదయానందం ధ్యాయే చిత్తే సదాశివమ్. ఉమామహేశ్వరం ధ్యాయామి. హృత్పద్మకర్ణికా మధ్యాదుమయా సహశంకర, ఆగచ్ఛావాహ యామ్యద్య ప్రసీద గిరిజాపతే. ఆవాహనమ్. ఆసనం పరమం దివ్యం నవరత్న సమన్వితం, సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా ప్రాలంబశోభితం, ఆసనమ్. గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆనీతాచ్ఛసు శీతలాత్, పానీయాదద్య తే పాద్యం దదామి శశిభూషణ. పాద్యం. జగద్రక్షోనిపుణయోర్హస్తయోర్గిరిజాధిప, దదా మ్యర్ఘ్యం గృహాణేదంకరుణాకర శంకర. అర్ఘ్యం. మయాద త్తేన దేవేశ శీతలేన సువారిణా, కురుష్వాచమనం శంభో వాసుకీ

కృతభూషణ. ఆచమనీయమ్. దధినా మధునా శంభో గోఘృతేన సశర్కరమ్, దుగ్ధేన మిశ్రితేనేదం మధుపర్కం దదామి తే. మధుపర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేలై శ్చ ఘృతేన మధునా శివ, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరాగాంగవారిభిః. పంచామృతస్నానమ్. మద్దాకినీజలైర్దివ్యైర్నహాదేవ దయానిధే, స్నానం కురు జగన్నాథ శివావామాంకసంస్థితమ్. శుద్ధోదకస్నానమ్ కుందేందు శంఖధవళం మాక్షికాజాలరంజితం, దుకూలం తే ప్రయచ్ఛామి గృహాణ పరమేశ్వర. వస్త్రయుగ్మమ్. కాంచనేన చ రత్నైశ్చ రంజితం రాజశేఖర, ఉపవీతం గృహాణేదం చంద్రశేఖర శంకర. యజ్ఞోపవీతమ్. సమస్తగంధద్రవ్యాణాం దేవత్వమసి జన్తభూః, భక్త్యా సమర్పితం ప్రీత్యా మయా గంధాది గృహ్యతామ్. పరిమళద్రవ్యాణి. కర్పూరాగరు కస్తూరీమిశ్రితం శీతలం శుభం, గంధం దాస్యామి దేవేశ ఉమానాథ నమోఽస్తుతే. శ్రీగంధం సమర్పయామి. మిశ్రితైర్నాక్షికాజాలై రక్షతై శ్చింఖసన్నిభైః, పూజయామి మహాదేవ గంధోపరిమహామతే. అక్షతాః సమర్పయామి. మాల్యాదీని సుబిల్వాని మాలత్యాదీని చ ప్రభో, మయాఽఽనీతాని పుష్పాణి పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అథ ఇంద్రాది లోకపాలకపూజాం చ కుర్యాత్.

అథాంగపూజా.

మహేశ్వరాయ నమః పాదౌ పూజయామి. ఈశ్వరాయ నమః జంఘే పూజయామి. కామరూపాయ నమః జానునీ పూజయామి. హరాయ నమః ఊరూ పూజయామి. త్రిపురాంతకాయ నమః గుహ్యం పూజయామి. భవాయ నమః

కటిం పూజయామి. గంగాధరాయ నమః నాభిం పూజయామి. మహాదేవాయ నమః ఉదరం పూజయామి. షశుపతయే నమః హృదయం పూజయామి. పినాకినేనమః హస్తాం పూజయామి శివాయ నమః భుజౌ పూజయామి. శితికంతాయ నమః కంఠం పూజయామి. విరూపాక్షాయనమః ముఖం పూజయామి. త్రినేత్రాయ నమః నేత్రాణి పూజయామి. రుద్రాయ నమః లలాటం పూజయామి. శర్వాయ నమః శిరః పూజయామి చంద్రమాశయే నమః మాళిం పూజయామి. షశుపతయే నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. అథ శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం కరిష్యే. *ఉమామహేశ్వరాయ నమః శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

శ్లో. కృష్ణాగదసుధూపేన ధూపయామి తవామితం, మృత్యుంజయ మహాదేవ మాయామయమిదం ప్రభో. ధూపం సమర్పయామి. అనేకవర్తియుక్తేన గోఘృతాక్తేన శంకర, దీపయామి సుదీపేన త్వామజ్ఞానవినాశనమ్ దీపం సమర్పయామి. చామీకరసుపాత్రేఘ్న స్థాపితం దివ్యముత్తమం, పరమాన్నం ప్రదాస్యామి భుజ్జ్వ దేవ మహేశ్వర. నైవేద్యం సమర్పయామి కోమలాక్రైర్నాగవల్లీదళైః పూగఫలైర్ద్యుతం, తాంబూలం దాపయామ్యుద్య గృహాణ పరమేశ్వర. తాంబూలం సమర్పయామి కర్పూరఖండయుక్తేన గోఘృతేనసుదీపితం, నీరాజనం ప్రదాస్యామి సర్వలోకమహేశ్వర. కర్పూరనీరాజనం సమర్పయామి. తులసీవిల్వపత్రాఢ్యం వేదమంత్రై స్సుమం

* శివాష్టోత్తరశతనామావళి వ్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము కేదారేశ్వర వ్రతమునందు మాచుకొనునది.

త్రితం, మంత్రపుష్పం మహాదేవ దాస్యామి గిరిజాపతే, మంత్ర
పుష్పం సమర్పయామి. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వపాపభయా
ఽహం, అనుగఙ్ఘ్రిష్వ మాం దేవ భవసాగరతారక. ప్రద
క్షిణం సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా...ఽ
రదో భవతు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్

శ్లో. శుక్లాంబర...శాంతయే ఆచమ్య. శుభే...ఏవంగుణ
విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌమమ సమస్తపాపక్షయా
ర్థం ధర్తా...పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ
శివదేవతాముద్దిశ్య సాంబశివదేవతాప్రీత్యర్థం శ్రీసాంబశివపోడ
శోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగకలశపూజాం గణాధిపతి
పూజాం చ కృత్వా అథ స్రాగ్దోశే గోమయేనానులిప్య రంగవ
ల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణేషు పీఠం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్ట
దశపద్మం లిఖిత్వా, తతః నూతనవస్త్రమూచ్చాద్య, పంచప్రస్థ
తండులాఙ్ = (అయిదుకుంచముల బియ్యము). నిక్షిప్య తత్ర
అష్టదశం పద్మం విలిఖ్య, తత్ర తామ్రకలశం నిధాయ, పున
స్సంకల్ప్య, ఏవంగుణ...శుభతిథౌ శ్రీసాంబశివదేవతా...
ప్రీత్యర్థం త్రికార్తివ్రతోద్వాపనాంగ ప్రతిమాశోధనాధికం
కరిష్యే. దధిసర్పిర్చధుక్షీరైః శర్కరేధ ఫలైః సహ, ప్రతౌ
శనం ప్రకుర్వీత ప్రతిమాం శోధయేత్తతః. పంచామృతమం
త్రైః ఆపోహిష్ఠేతి మంత్రేణ చ ప్రతిమాం శోధయేత్. అథ
పీఠపూజాం కరిష్యే. స్రాద్ధ్వరే ద్వారశ్రియై నమః, ధాత్రే
నమః, విధాత్రే నమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః,
దుర్గాయై నమః, గణపతయే నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః,
తన్నధ్యే వాస్తుపురుషాయ నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై

నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, శ్రియై నమః, తదు
 పరి పృథివ్యై నమః. తన్నధ్యే ద్వాదశకళాత్తనే చంద్రమండ
 లాధిపతయే రుద్రాయ నమః, సత్త్వాయ నమః, రజనే నమః,
 తమనే నమః, ఆత్మనే నమః, పరమాత్మనే నమః, సర్వాధార
 పీఠశక్తిభ్యో నమః అత్రైవం గంధాక్షతపత్రపుష్పధూపదీప
 నై వేద్యతాంబూలైరభ్యర్చ్య ఆద్వారాణాపతిమావాహయేత్ .
 తతః ప్రతిమామావాహయేత్ . తత్రమంత్రః, ఆగచ్ఛానస్తదేవే
 శ ప్రార్థయే త్వాం జగత్పతే, ఇమాం మయా కృతాం పూజాం
 గృహాణ సురసత్తమ. నమస్తే అస్తు భగవన్ విశ్వేశ్వరాయ
 మహాదేవాయ త్ర్యంబకాయ త్రిపురాంతకాయ ... శ్రీమన్నహా
 దేవాయ నమః. శ్రీశిమామహేశ్వరం సాంగం సవాహనం
 ప్రమథగణసమేతం మధ్యే ఉమామహేశ్వరమావాహయామి.
 స్థాపయామి. పూజయామి. శ్లో. బ్రహ్మాణం రక్షగౌరాంగం చ
 తుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షుప్తకుండికాభీతివరపాణిం విచిం
 తయే మంత్రః. బ్రహ్మాదేవానాం... రేభన్. బ్రహ్మాణం సాం
 గం... ఆవాహయామి, స్థాపయామి, పూజయామి. మహావిష్ణుం
 శంఖపద్మ సుదర్శనగదాధరం, ధ్యాయేహం నీలగౌరాంగ
 పద్మనకమలాపతిమ్. విష్ణోర రాటమనీ విష్ణోః పృష్ఠమనీవిష్ణోస్త్యం
 సిస్థోవిష్ణోస్సూరసి విష్ణోర్ధ్రుమసి వైష్ణవమపి విష్ణవే త్వా
 ఖతిశివసోమ్యత్తరభాగే విష్ణుం సాంగం... మి. కరద్వయేనకమలే
 ధారయంతీం స్వలీలయా, హారమాపురసంయుక్తాం లక్ష్మీం
 దేవిం నమామ్యహమ్. మంత్రః. స క్తుమివ... వాచి. లక్ష్మీంసాం
 గాం... యామి. తతః ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానావాహయేత్ .
 ఇంద్ర మై రావతారూఢం వజ్రాయుధధరం ప్రభుం, పూర్వదిక్పా

లకం దేవంసర్వ దేవనమస్మృతమ్. ఇంద్రంవో... కేవలః. ఇంద్రం
సాంగం...యామి. వైశ్వానరం మేష వాహంస్వధాస్వాహోసమ
న్వితం, ఆవాహయామి దేవేశంతీ ప్రతేజోవిభాసితమ్. మంత్రః.
అగ్నిం దూతం...సుక్రతుమ్. అగ్నిం సాంగం...యామి. దండ
పాణిం యమందేవం మహిజోత్తమవాహనం, యమునాభ్రాత
రం ప్రీత్యా యమమావాహయామ్యహమ్ మంత్రః సుమాయ
సోమగ్ం...కృతః యమం సాంగం...యామి. రక్షోధిససమా
దూధం వైర్పతిం ఖడ్గపాణినం, ధూమ్రున్దం మహాకాయం
భీమమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యత్తే దేవీ... ప్రముక్తః.
నిర్పతిం సాంగం...మి. ప్రాచేతసం ప్రభానాథం మకరారో
హణోత్సుకం, పాశహస్తం విచిత్రాంగం వరుణం పూజయా
మ్యహమ్ మంత్రః. ఇమం మే...చకే వరుణం సాంగం...యా
మి. వాయుం ప్రాణం మహావేగం సర్వలోకసుఖావహం,
కృష్ణసాతసమూదూధం వాయుమావాహయామ్యహం, మం
త్రః ఆనోనియుద్భిః...సదానః. వాయుం సాంగం...యామి.
కుబేరం గుహ్యకాధీశం నిధినామిశ్వరం ప్రభుం, అశ్వాహూ
ధం గూర్లిసఖం దేవమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః. సోమో
ధేరుగ్ం...దస్తే కుబేరం సాంగం...యామి, ప్రమథానాం
గణైర్మ్యుక్తం పార్వతీహృదయప్రియం, వృషవాహసమా
దూధ మిశమావాహయామ్యహమ్ మంత్ర తమిశానం జగ
తః...స్వస్తయే, ఈశానం సాంగం...మి ఇతి లోకపాలానా
వాహ్య. తతః కాన్యపాత్రే త్రికార్తిహారాధనం కుర్యాత్.

త్రికార్తివ్రతకథా.

ఋషయః—శ్లో. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ

పారగ, ప్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వద ప్రభో. సూతః ప్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం తు వదామి వః, శృణుధ్వమృషయస్సర్వే ఏకాగ్రమనశా శుభమ్ త్రికార్తిదీప దానేన సర్వాన్కామానవాప్నుయాత్, దీపేన నాశనం యాతి పాపం దీపాత్పరం నహి. దీపం తు జ్ఞానదం నృణాం దీపం సర్వసుఖావహం, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన దీపదానం ప్రశస్యతే. ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం మునిపుంగవాః, పురా కైలాసశిఖరే దివ్యసింహాసనే శుభే, ఉపవిశ్యోమయా సార్థం శంకరశూలపాణిధృత్. గౌరీం ప్రతి సమాచక్షే త్రికార్తి వ్రతముత్తమం, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి త్రికార్తివ్రతముత్త మమ్. కార్తికాం కృత్తికాయోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే, పౌర్ణమాస్యాం శుచిర్భూత్వా రాత్రా మాం స్పర్తీ శుచిః. పశ్యుత్తరశతత్రీణి వర్తీనుద్దిశ్య మాం ప్రియే, గోఘృతేన సమంసిక్తాః దీపదానం కరోతియా లేన సా మమ సాయుజ్యం లభతే నాత్ర సంశయః, ఏతత్సర్వం విశాలాక్షీ శ్రుత్వా పప్రచ్ఛ చేశ్వరమ్. స్వామిన్ కథయ దేవేశ వ్రతనూహత్వ్య ముత్త మం, కదా కార్యం మహాదేవ కిం దానం కస్య పూజనం, కిం ఫలం వద తత్త్వజ్ఞ విస్తార్య మయి వత్సల. ఈశ్వరఉవాచ— శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి వ్రతస్య క్రమముత్తమం, మూఢాది దోషరహితే కార్తికే మాసి సువ్రతే. పూర్ణిమా కృత్తికా యోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే, తస్మిన్దినే వాస్యస్త్విన్వా గణే శం పూర్వమర్చయేత్. గోఘృతేన శతత్రీణి పశ్యుత్తీరం చ వర్తయః, సమ్యక్పీఠాః ప్రయత్నేన దేవస్య పురతో ముదా. మాం వా విష్ణుం హృది ధ్యాత్వా ప్రజ్వాల్యాతి ప్రయత్నతః,

కల్పోక్తేన ప్రకారేణ షోడశైరుపచారకైః. చిల్వాద్యైర్బి
కాద్యైశ్చ పూజయేన్నామనన్యధీః, ఏవముక్తప్రకారేణకార్యం
సమ్యక్ త్రివత్సరమ్. ఆదామధ్యే తథాచాస్తే వ్రతస్యోద్వా
పనం చరేత్, ఉద్వాపనవిధిం వక్ష్యే సుభగే శృణు పార్వతి.
శుభే మాసే పూర్ణదినే శుచిర్బుత్వా సమాహితః, గోమయేన
సమాలిప్య వేదీం పరమశోభనామ్. రంగవల్లిం ప్రకుర్వీత తోర
ణాద్యైరలంకృతాం, అఖండవస్త్రమాచ్ఛాద్య తండులాఽ
పూరయేత్తతః సువర్ణప్రతిమాం కృత్వా పూజయిత్వా యథా
విధి, రాజతం దీపపాత్రంచ సువర్ణేన చ వర్తినా సంయుతం
కాంస్యపాత్రం చ స్థాపయిత్వాఽగ్రతో మమ, అశీతిపలమా
త్రేణ గోఘృతేన ప్రపూర్య చ. స్వర్ణవర్తిసమాయుక్తం దీపం
ప్రజ్వాల్య యత్తతః, తాంబూలదక్షిణాయుక్త మాచార్యా
య ప్రదాపయేత్. యథావిభవసారేణ బ్రాహ్మణాఽ భోజ
యేత్తతః, ఏతత్సమస్తం విస్తార్య తే మయోక్తం పరాననే.
కురు భద్రే వ్రతమిదం మమప్రీతికరం శుభం, ఈశ్వరస్య వచ
శ్శుక్తియా తదా చక్రేవ్రతం సతీ. దేవాశ్చ మునయః సర్వే
కృత్వా ప్రీతిసమస్వితాః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం నారదేన
పురా శ్రుతమ్. వ్రతంకార్యం భోమునయః శివోక్తం హి పురా
ద్విజాః, య ఇదం శృణుయా ద్భక్త్యా శ్రావయేద్వా సమాహి
తః శివలోకమవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే, ఇదం రహ
స్యం పాపఘ్నం వేదవ్యాసో మునీఽ ప్రతి. ఉపదేశం యదా
కుర్యాత్తదాది భువి విస్తృతమ్. ఇతి శ్రీ నృసింహపురాణే శివ
గౌరీసంవాదే త్రికార్తివ్రతకల్పకథా సంపూర్ణా.

త్రికార్తివ్రతకథ.

ఋషులందఱు సూతపౌరాణికుంజూచి, ఓ ముసీంద్రా, నీవు వేదవేదాంగములనెల్ల నెఱిగినవాడవు. మాకు వ్రతములలో నొకయు త్తమమైనవ్రతంబు చెప్పుమని యడుగఁగా, నా మునిపుంగవుఁడు ఓ ముసీంద్రులారా! మీరు సావధానులరై వినుండు. నే ను త్తమవ్రతంబొక్కటి వినిపించెదను. త్రికార్తి దీపదానము సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి, కోరినకోర్కుల నొసఁగునది. మాసవులకు జ్ఞానమునొసఁగునది. కావున నన్నివ్రతములలో త్రికార్తిదీపదానవ్రతము మిగులశ్రేష్ఠమని నాకుఁ దోచెడిది. ఓ ముసీంద్రులారా! దీనింగూర్చి యొక్కయితిహాసంబు చెప్పెద వినుఁడు. తొల్లి యొక్కప్పుడు పరమేశ్వరుఁడు పార్వతీ దేవితోఁగూడఁ గూర్చుండియుండఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతికి త్రికార్తివ్రతము నుపదేశించెను. అదెట్లనిన, ఓదేవీ, కార్తిక మాసమున కృత్తికానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమనాఁడుగాని స్వాతీనక్షత్రముతోఁగూడిన మఱియొక్కదినమునఁగాని, స్నాన మాచరించి, పరిశుద్ధుఁడై, మున్నూటఱువదివత్తులు చేసికొని, నాప్రీతికై యాపునేతితో నావత్తులను వెలిగించి యేయతివ దీపదానంబు చేయుచున్నదో, యా యతివ నా సాయుజ్యము నొందుచున్నది. అని పరమేశ్వరుఁడు చెప్పినమాటలువిని, “యా వ్రతమహిమంబు నాకెఱిగింపుము. ఓ మహాదేవా! ఆవ్రతంబు నెప్పు డాచరింపవలయును? ఏమిదానముచేయవలెను? ఎవ్వరిని పూజింపవలయును? ఏమిఫలము? విస్తరించి చెప్పు” మని యడిగెను. అంతట నీశ్వరుఁడు పార్వతితో నిట్లనె. “దేవీ మూఢము మొదలగు దోషంబులులేని, కార్తికమాసమున

కృత్తికానక్షత్రముతోవచ్చిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్రము క్తమగు మఱొక్కదినమునఁగాని, మొదట గణపతిపూజ నేసి, తర్వాత మున్నూటలువది వత్తులు గోఘృతముతోఁ దడిపి, దేవునిముందట నునిచి, నన్ను గాని, విష్ణువును గాని మనంబున ధ్యానించుచు, వత్తులను వెలిగించి, నన్నందు నావాహనము చేసి, కల్పోక్తప్రకారమున షోడశోపచారపూజలం గావింపవలయును. ఓదేవీ దీనికి ఉద్ధాపనవిధి యెట్లునన, ఈవ్రతంబును మూడువత్సరములు చేయవలయును. మొదటఁగాని, నడుమ గాని, కడపటఁగాని యుద్ధాపనము చేయవచ్చును. శుభ మాసంబున పూర్ణతిథినాడు పరిశుద్ధుఁడై, వేదికను గోమఘముతో నలికి, తోరణాదులతో నలంకరించి, క్రొత్తవస్త్రము వేసి, దానిపై బియ్యముపోసి, దానిమీఁద బంగారు ప్రతిమ నునిచి, కల్పోక్తప్రకారము పూజించి, వెండి ప్రనిదెయందు బంగారు వత్తివేసి, కంచుపాత్రము నునిచి దానియందెనుబదిపలముల నేతనిబోసి, దీపము వెలిగించి, పూజయింపఱ్చి, వస్త్రప్రతిమా యజ్ఞోపవీత తాంబూలముతోఁగూడ నాపల్లెరమును ఆచార్యునికి దానంబునేయవలయును. తర్వాత వారి వారి శక్తికొలఁదిని బ్రాహ్మణసంతర్పణము గావింపవలయును. ఓదేవీ యీవ్రతవిధానంబును నీకు విస్తరించి చెప్పితిని. నీవీ వ్రతంబును జేసి, నాకుఁ బ్రీతిగలిగింపుమని చెప్పెను. పార్వతియు శంకరునిమాటలు విని, యీత్రికార్తివ్రతంబు నాచరించెను. తర్వాత సకలదేవతలును, సకలమునీంద్రులు నాచరించిరి. ఈ వ్రతమహిమను నారదునివలన నేను వింటిని. ఓ మునీంద్రులారా, మీరీవ్రతంబు నాచరింపవలయును. ఈ వ్రతమహి

మంబు విన్నవారును, చదివినవారును శివలోకమునొంది, శివుని తోఁగూడి యానందము ననుభవించుచుందురు. సకల పాపంబులను బోఁగొట్టెడి పరమరహస్యమైన యీవ్రతంబును వేదవ్యాసమునీంద్రుఁడు సకలమునులకు నుపదేశించిన తర్వాత భూలోకంబునఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందినది. అని సూతుఁడు మునిపుంగవులకుఁ జెప్పఁగా, విని వారందఱు పరమానందభరితులైరి.

ఇది శ్రీనృసింహపురాణమున శివగౌరీసంవాదమున
త్రికార్తివ్రతకల్పము సంపూర్ణము.

చిత్రగుప్తవ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...వసంగుణవిశేషణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతా ఉద్దిశ్య చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాస్త్రీత్యర్థం స్కాంద పురాణోక్తకల్పప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం గణాధిపతిపూజాం చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ సీతపూజాం కృత్వా. అథధ్యానమ్. ధ్యాయామి దేవం దేవేశం శర్ణణాగత వత్సలం, సర్వకామప్రదం దేవం సర్వసంపత్ప్రీదం ముదా. చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాభ్యోనమః ధ్యాయామి. ఆవాహయామి విశ్వేశం జగత్సాక్షిణమవ్యయం, సర్వ పాపహరం దేవం కరుణాపూర్ణమానసమ్. చిత్రగుప్త...యణ

దేవతాభ్యోనమః ఆవాహనం సమర్పయామి. ఆసనం వరమం
 దివ్యం నవరత్నసమన్వితమ్. సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా
 ప్రాలంబశోభితమ్. చిత్ర...భ్యోనమః ఆసనమ్. గంగాదిసర్వ
 తీర్థేభ్య ఆనీలైర్నిర్మలైర్జలైః, పాద్యం గృహాణ దేవేశ సంస్కృ
 ష్టఫలప్రద. చిత్రగుప్త...నమఃపాద్యం గంగాజలసమాసీతం
 దివ్యగంధైఃసువాసితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భగవన్ సర్వపాపవ్య
 షోహకృత్. చిత్రగు...భ్యోనమః అర్ఘ్యం సమ. ఆచమ్యతాం
 మయా దత్తం కృష్ణాగోదావరీజలం, గృహీష్వానమనం దేవ
 సర్వపాపనికృంతన. చిత్రగుప్త...నమః. ఆచమనీయం. శర్క
 రాదధిసంయుక్తం మధుసర్కమిదం ప్రభో, అహం దాస్యామి
 దేవేశ గృహాణ సురసత్తమ. చిత్ర...నమః మధుసర్కమ్
 స్నానం పంచామృతై ర్దివ్యైర్లంఘాఙ్ఘ్యైః సతీలోద్భవైః, నారికే
 ల్లోదకై రితురసైః కురుదయానిధే. చిత్ర...నమః పంచామృత
 స్నానమ్. గంగాగోదావరీ కృష్ణాయమునానర్తదాబ్యుతైః, కేవరీ
 సింధుజైశ్చైవ స్నానం కురు మహామతే. చిత్ర...నమః ఘృద్ధో
 దకస్నానమ్. స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 వస్త్రయుగ్లం సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభ్రం, దదామి
 దేవదేవేశ భక్త్యాహం ప్రతిగృహ్యతామ్ చిత్ర...నమః వస్త్ర
 యుగ్లమ్. సర్వయజ్ఞోపవీతాని నానారత్నమయాని చ, ఉపవీ
 తాని ధాస్యామి గృహ్యతాం త్రిదివేశ్వర. చిత్ర...నమః య
 జ్ఞోపవీతమ్ గంధం కర్పూరసంయుక్తం కుంకుమాగరుసంయు
 తం, విలేపనం మయా దత్తం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 చిత్ర...నమః శ్రీగంధం సమ. రక్తాక్షతాన్ ప్రదాస్యామి
 యమ! సూర్య! నమోఽస్తు తే, శ్వేతవర్ణాంచిత్రగుప్తదాస్యా

మి తవ చాక్షతాన్. చిత్ర...నమః ఆక్షతాన్. మల్లి కామాలతీ
 పుష్పైశ్చంపకైర్వకుశైః శుభ్రైః, సర్వపాపక్షయార్థాయ
 యుష్మత్పూజాం కరోమ్యహమ్. చిత్రగుప్తయమ... తాభ్యో
 నమః పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

చిత్రగుప్తధర్మరాజ సూర్యేభ్యో నమః పాదౌ పూజ
 యామి. యమ సర్వవందిత దివాక రేభ్యో నమః గుల్ఫౌ. మృ
 త్యు పాపపుణ్య విభజన ప్రభాక రేభ్యోనమః జంఘే. అంతకతే
 జోమయ భాస్కరేభ్యో నమః జానునీ, వైవస్వత నిర్మలయాప
 జగన్నాథేభ్యో నమః ఊరూ. కాల శ్వేతాంబర మిత్రేభ్యో
 నమః కటిం సర్వభూతక్షయ సర్వశాస్త్రవిశారదాదిత్యేభ్యో
 నమః నాభిమ్. ఔదుంబర విశాలవక్షో ద్యుమణిభ్యోనమః వక్ష
 థలమ్. రజనీచ రాజానుబాహు సుతీక్ష్ణేభ్యో నమః బాహూన్.
 రక్తకంఠ సుగ్రీవ త్రైలోక్యనాథేభ్యో నమః కంఠమ్. శ్మశాన
 నిలయ తేజోమయ తిమిరాపహారేభ్యో నమః ముఖమ్. క్రూర
 చక్షుః పుణ్యపూర్ణ దివ్యచక్షురోభ్యో నమః నేత్రే. కపాలధారి
 కిరీటధారి భానుభ్యోనమః శిరః. యమయమపుర్యధిష్ఠానసూర్య
 నారాయణేభ్యో నమః సర్వాణ్యంగాని.

చిత్రగుప్తపూజా.

చిత్రాయ నమః
 చిత్రగుప్తాయ
 యమభటాయ
 మృత్యురూపిణే
 కృష్ణాంగాయ

వికృతవదనాయ నమః
 క్రోధనాయ
 క్రోధరూపాయ
 భయంకరాయ
 యమపూజా.
 యమాయ

యమధర్మరాజాయ నమః
 యమునాభ్రాత్రే
 కృతాంతాయ
 కాలాయ
 దండధరాయ
 వైవస్వతాయ
 అంతకాయ
 శమనాయ
 ధర్మరాజాయ

సూర్యపూజా.

సూర్యాయ
 ఆదిత్యాయ
 ఆర్కాయ
 దివాకరాయ
 ప్రభాకరాయ
 విభాకరాయ
 భాస్కరాయ
 భాస్వతే
 భానవే
 వివస్వతే
 హరిదశ్వాయ
 మూర్తాండాయ
 గభస్తే
 ఖిగాయ

అరవిందాక్షాయ నమః
 పిత్రే
 ప్రపితామహాయ
 స్వర్ణద్వారాయ
 ప్రజాద్వారాయ
 మోక్షద్వారాయ
 త్రివిప్రుచాయ
 దేవకరే
 ప్రశాన్తాత్మనే
 విశ్వాత్మనే
 విశ్వత్సామఖాయ
 చరాచరాత్మనే
 సూక్ష్మాత్మనే
 మైత్రేయాయ
 కరుణాయ
 శ్రీసూర్యనారాయణాయ
 పూర్ణే
 హిరణ్యగర్భాయ
 మరీచయే
 సవిత్రే
 ఓం సూర్యాయ
 ఆర్యమై
 భగాయ
 వివస్వతే

దీప్తాంశవే నమః
 శుచయే
 త్వష్టే
 పూర్ణాక్షే
 ఆర్కాయ
 సవిత్రే
 రవయే
 గభస్త్రినే
 ఆజాయ
 కాలాయ
 మృత్యువే
 ఛాత్రే
 ప్రభాకరాయ
 పృథివ్యై
 ఆవిభ్యై
 తేజసే
 వాయవే
 ఖగాయ
 పరాయణాయ
 సోమాయ
 బృహస్పతయే
 శుక్రాయ
 బుధమయాయ
 ఆంగారకాయ

ఇంద్రాయ నమః
 కాష్ఠాయై
 ముహూర్తాయ
 పక్షాయ
 మాసాయ
 ఋతవే
 సంవత్సరాయ
 ఆశ్వత్థాయ
 శౌరయే
 శనైశ్చరాయ
 బ్రహ్మణే
 విష్ణవే
 రుద్రాయ
 స్కంధాయ
 వైశ్రవణాయ
 యమాయ
 వైద్యుతాయ
 జతరాయ
 అగ్నేయే
 వింధనాయ
 తేజసాంపతయే
 ధర్మధ్వజాయ
 వేదకర్త్రే
 వేదాంగాయ

వేదవాహనాయ నమః

కృతాయ

త్రేతాయ

ద్వాపరాయ

కలయే

సర్వామరాశ్రయాయ

కాలాయ

కామదాయ

సర్వతోముఖాయ

జయాయ

విశాలాయ

వరదాయ

శీఘ్రాయ

ప్రాణధారణాయ

కాలచక్రాయ

విభావసవే

పురుషాయ

శాశ్వతాయ

యోగినే

వ్యక్తావ్యక్తాయ

సచాతనాయ నమః

లోకాధ్యక్షాయ

సురాధ్యక్షాయ

విశ్వకర్త్రణే

తమోసుదే

వరుణాయ

సాగరాంశవే

జీమూతాయ

అవిఘ్నే

భూతాశ్రయాయ

భూతపతయే

సర్వభూతనిషేవితాయ

ద్యుమణయే

సువర్ణాయ

భూతాదయే

ధన్వంతరయే

ధూమకేతవే

ఆదిదేవాయ

ఆదితేః సుతాయ

ద్వాదశాత్మనే

అథ శివసహస్రనామపూజాం కుర్వాత్.

వనస్పతిరనైర్దివ్యైర్నానాగందై స్సుసంయుతః, ఆఘ్నే
యః సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూప
మాఘ్రపయామి. సాజ్యం...తిమిరాపహమ్. దీపం దర్శయా

మి. నైవేద్యం షడ్రసోపేతం మాషాపూపసమన్వితం, కదలీ
 నారికేళైశ్చ ఫలై రిక్షుసముద్భవైః. మహానైవేద్యం. తాం
 బూలం చూర్ణసంయుక్తం పూగీఫలసమన్వితం, దాస్యామి
 దేవప్రీత్యర్థం సర్వకామ్యార్థసిద్ధయే. చిత్ర...తాభ్యో నమః
 తాంబూలం. ధర్మరాజ నమస్తేఽస్తు చిత్రగుప్తాయ తే నమః,
 ధర్మమార్గ ప్రబోధార్థం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజ
 నమ్. చంపకైర్జ్ఞాజిపున్నాగైః కేతకీకరవీరకైః, కమలైః కుము
 దైః సుమ్యైః ప్రీత్యర్థం పూజయామ్యహమ్. సువర్ణపుష్పం
 సమర్పయామి. యానికానిచపాపాని...తస్మాత్కారణ్యభావేన
 రక్షరక్ష దివాకర. చిత్ర...తాభ్యో నమః ఆత్మప్రదక్షిణనమ
 స్కారాన్. యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యువే చాస్తకాయ
 చ, వైపస్వతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయ చ. య
 మాయ నమః పునరర్ఘ్యం. ఇత్థంశ్రీణి. ఔదుంబరాయ దధ్నా
 య నీలాయ పవమేష్ఠినే, వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగు
 ప్తాయ వై నమః. చిత్రగుప్తాయ నమః పునరర్ఘ్యం ఏవం
 శ్రీణి. దివాకర నమస్తుభ్యం తాపం నాశయ భాస్కర, శ్ర
 యీషయ త్వం విశ్వాత్కృ గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే
 శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.

యస్యస్మృత్యాచ...వరదో భవతు. తత్సర్వం శ్రీకృష్ణా
 ర్పణమస్తు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ గోదానం.

గోదానదశదానాదివిషయే పూర్వం లక్షవర్తిప్రతే
 ఉక్తప్రకారేణ ప్రక్రియా కర్తవ్యా. గ్రంథవిస్తరభీతే రత్ర
 పునర్నా లేఖ.

ఉద్యాపనవిధిః.

శుక్లాంబర...తయే. ఆచమ్య. శుభే...వవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయా మస్యాం శుభతిథౌ...గోత్రాయాః... నామ్నాః మమ కల్పోక్త సంపూర్ణ సకలఫలావాప్త్యర్థం యమకింకరభయ నివృత్త్యర్థం చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాముద్దిశ్య, చిత్ర...ప్రీత్యర్థం, చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాఖ్యం కర్త కరిష్యమాణః తదంగ త్వేన తదాదౌ ఏభిర్భూజనైస్సహ స్వస్తిపుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్నపరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాంకరిష్యే (ఇతినంకల్ప్య) గణాధిపతిపూజాం కృత్వా. పుణ్యాహం కృత్వా. తతః ప్రాగ్దేశే గోమయేన అనులిప్య. రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణే ఘనీతం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్టదశపద్దం ఓఖిత్వా, త్ర్యంశక ధాన్యపూరితకంఠోలం నిధాయ, తదుపరినూతనవస్త్రమాచ్ఛాద్య, తతః పంచవ్రణపరిమిత తండులా నిక్షిప్య, చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణాఖ్య స్వర్ణప్రతిమాం నిధాయ చిత్రగుప్తప్రతిమాసమీపే రజతతాళపత్రే హేమనారసం చ నిధాయ, తత్ర తామ్రనిర్మిత పంచకలశాన్నిక్షిప్య తదుపరి నూతనవస్త్రాణి నిధాయపునస్సంకల్ప్య, ఏవంగుణ...తిథౌచిత్రగుప్త...వతాముద్దిశ్యచిత్రగుప్త...వతాప్రీత్యర్థం చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాలగప్రతిమాశోధనం కరిష్యే. పంచామృతైః శుద్ధోదకేన తత్తన్తం త్రోచ్చారణపూర్వకం ప్రక్షాల్య. ఆదౌ గణపతిమావాహ్య. ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం, భక్తాభీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయేత్తం విఘ్ననాయకమ్. మంత్రః. గణానాంతా...సాదనమ్. గణపతిమావాహాయామి...యామి. తతః

ప్రతిమావాహనమ్. చిత్రగుప్తం మహాప్రాజ్ఞం వేద్రధారిణమ
 వ్యయం. రక్తవర్ణాంబరధరం సర్వపాపహరం విభుమ్ మంత్రః.
 సచిత్రచిత్రం చితయన్తమస్తై చిత్తః క్షత్త్రం చిత్రతమం వ
 యోధామ్...సువస్వ చిత్రగుప్తమావాహయామి...యామి
 దండపాణిం యమం దేవం మహిషోత్తరువాహనం, య
 మునాభ్రాతఃం ప్రీత్యామమమావాహయామ్యహమ్. మన్తః.
 యమాయ సోమగ్ం...అలంకృతః. యమమావాహయామి...
 యామి. సంజ్ఞాచాయాసమాయుక్తం భాస్కరం విశ్వరూ
 పిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జగత్సాక్షిణ మీ
 శ్వరమ్. ఆకృష్టేవరజనా...విపశ్యత్. సంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత
 శ్రీ సూర్యనారాయణ మావాహయామి. స్థాపయామి పూజ
 యామి. తత ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానావాహయేత్. తత్ప్రీకా
 రశ్చ లక్షవర్తివ్రతే త్రికార్తివ్రతే చ ద్రష్టవ్యః. తతః బ్రహ్మాది
 పంచపాలకానావాహయేత్, బ్రహ్మాణం రక్తగౌరాంగం
 చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికా భీతివర
 పాణిం విచిన్తయే. మన్తః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభత్. బ్రహ్మ
 ణంసాంగం...మిశ్లో. ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం
 ప్రభుం, పూర్వదిక్పాలకం శక్రంసర్వదేవనమస్కృతం, మంత్రః
 యత ఇంద్రభయామహే తతో నో అభయం కృథి మఘవత్
 చర్దిత ఉతన్న ఉతవిద్విషో విమృథో జహి, స్వస్తిదా విశ
 స్తుతిర్వృతహా విమృథో వశీ, వృషేంద్రః, పుర ఏతునః స్వస్తి
 దా అభయంకరః. ఇంద్రంసాంగం...యామి. శ్లో. యమఃసంయ
 మనీనాథః...దక్షిణస్యాం దిశి స్థితః. మన్తః. యమాయ సోమ
 గ్ం...అలంకృతమ్. యమంలోకపాలం...యామి. శ్లో. పురీ

శ్రద్ధావలీయస్య... మేశ్వరః మస్త్రః ఇమం మేవరుణ...చకే. వ
 రుణం లోకపాలం...యామి. ఙ్గో. గ్రహదీప్తా దీప్తిః నైలోకస్థి
 త్నవ్రతకాకా, ప్రత్యక్షఫలదౌ లోకే ధ్యాయే సోమం నిశాక
 రమ్. మస్త్రః. సోమో ధేనుగ్ంసోమో...దస్తే. శశినమావాహ
 యామి, ఇత్యుద్యాపనవిధిః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాహ్లాదకారిణి, తత్రస్థితా
 మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మరిసత్తమాః. ఆగతం తు మహా
 త్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛుర్జనయః సర్వే పూ
 జయిత్వా యథావిధి. ఋషయః. సూతపుత్ర మహాభాగ సర్వ
 లోకోపకారకం, వ్రతమాచక్ష్యయన్యస్తిసర్వాభీష్టఫలప్రదమ్.
 సూతః. శృణ్వన్తు మునయః సర్వే వ్రతానాముక్తమంవ్రతం,
 చిత్రగుప్తవ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనమ్. స్వీసంపత్కరం
 పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, వైత్రమానే తు కర్తవ్యం
 చిత్రగుప్తప్రపూజనమ్. చిత్రగుప్తో మహాప్రాజ్ఞో యమసన్నిధి
 గస్సదా, జనానాం పుణ్యపాపాని లిఖిత్వా పత్రసంపుటే. తాని
 పాపాని సర్వాణి శ్రావయత్యనిశం ముదా, తస్మాత్సర్వప్రయ
 త్నైవ చిత్రగుప్తవ్రతం చరేత్. ఏకదా షణ్ముఖో భూత్వా బ
 ధ్ధాంజలిపుటస్తతః, కైలాసశిఖరే రమ్యే రత్నసింహాసనే స్థితం,
 సోమం పప్రచ్ఛ సంతుష్టః శంకరం లోకశంకరం కేనోపాయే
 న లోకానాం యమబాధా న జాయతే, అకించనాశ్చ పాపిషా
 లోభమోహపరాయణాః. తేషా ముద్ధరణార్థాయ వ్రతం బ్రూ
 హి త్రిలోచన, మయిచే దస్త్రీ కరుణా తాత లోకజిఘ్నేయం.
 ఈశ్వరః. శృణు వత్స. ప్రవక్ష్యామి ఇతిహాసం పురాతనం, వైడి.

శోనై ద్విజుః కశ్చిద్ద్విజవర్య ఇతీరితః. బ్రహ్మకర్మ పరిత్యాగీ
 పాపకర్మరతః సదా, పరాన్న భోజనో నిత్యం స కణం న దదాతి
 చ. తథాపి ద్విజవర్యస్తు దత్తవానాహుతిత్రయం, చిత్రాయ
 చిత్రగుప్తాయ యమయాపధరాయ చ, ఇత్యుక్త్వాఽసౌ బలిం
 దత్తే నిల్వీ కాకృతివత్సదా, సోమాభవత్తస్య భార్యా సోమా
 నామేతి విశ్రుతా. సా సోమా భర్తృవాక్యం తు న శృణోతి
 కరోతి చ, శ్వశ్రూశ్వశురయోర్నిత్యం గర్భ్యాంకర్మ కరోతి సా.
 న కృతంపుణ్యమల్పంవా తయా దోషాః కృతాః సదా, తథాపి
 సాహచర్యేణ కృతవాక్ వ్రతముత్తమమ్. చిత్రగుప్తవ్రతంనా
 మతయాస్వాభీష్టదాయకం, ఏవంప్రవర్తితౌ తౌతుప్రాపతుః కాల
 మృత్యుతామ్. యమదూతా స్తదాగత్య సీత్యాతు యమమం
 దిరం, యమం నివేదయామాసుః పాపకర్మరతావితీ. యమ
 ఉవాచ ఆహవాను చిత్రగుప్తం తు యమోఽప్యహిషా షడా
 నన, చిత్రగుప్త మహాప్రాజ్ఞ జన్మకర్మవిలేఖక, ఆభ్యాం చ
 యత్కృతం కర్మ పుణ్యపాపముద్భవమ్ సమ్యగ్విచార్య య
 త్మేన చిత్రగుప్త విచారయ, తథేత్యుక్త్వా తదా వాక్యం
 పత్రగ్రంథిం విముచ్య సః. విన్యస్తాక్షరమార్గేణ పత్రంపత్రం
 విలోక్య చ, స్వస్వోపచారం సంస్కృత్య శిరఃకంపం సముద్వ
 హా. పాదయోస్తు కృతాం తస్య నమస్కుర్వ మ్నవాచ సః,
 సమ్యజ్జయా త్వయా చాత్ర జ్ఞాతవ్యం రవినందన. ప్రతిపత్రం
 విశోధ్యైవ ధృష్టం పత్రం పునః పునః, యత్రకుత్రాపివా
 నాస్తి పుణ్యం సవితృనందన. సర్వధైవ కృతం పాపం సర్వ
 పాపసమస్వీతం, తథాపి సర్వపాపానాం తవ వాక్యప్రమా
 ణతః. పూర్వపుణ్యతయా కింవా కుండలీకరణం కృతం,

న కించిజ్ఞాతవానత్ర క్షమస్య పురుషోత్తమః. ఇత్యుక్త్వా
 చిత్రగుప్తస్తు నివేద్య చ పునఃపునః, తూష్ణీమాస్తే చిత్ర
 గుప్తో యమస్య నికటే తతః. యమస్తవా సమాలోచ్య పు
 ణ్యం తస్య విశేషతః, ప్రేషయామాస తౌ దివ్యం వైకుంఠభవ
 గం ప్రతి. ఆస్య వ్రతస్య మాహాత్మ్యం మయావక్తుం న శక్య
 తే, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన స్వర్గకామో వ్రతం చరేత్. సంతి
 ప్రయః పుమాంసో వా చిత్రగుప్తవ్రతం వినా, తాని సర్వా
 ణి కృత్వా తు స్వర్గం గచ్ఛన్తి వా నవా. ఇతి సందేహాభూయి
 త్తం మనో మే వృషభధ్వజ, శృణు షణ్ముఖ వక్త్యామి ఇతిహాసం
 పురాతనమ్. తేన తే చిత్తసంజాతః సంశయోహి వినశ్యతి.
 కేశవో నామ విప్రేంద్రో వైదికః సర్వశాస్త్రవిత్. తస్య భా
 ర్యా సుశీలా చ పతివ్రతపరాయణా, పతిభక్తిమతీ చైవ పుత్ర
 పౌత్రాదిసంయుతా. సర్వవ్రతాదిచరితా సర్వకర్తుఫలంగతా,
 ఏకస్థిః దివసే సాఽపి జ్వరితా చ మృతాఽభవత్. యమా
 జ్ఞయా కింకరాశ్చ ఆగత్య ద్విజమందిరం, స్వకీయాన్ వివిధా
 కారాన్ దర్శయిత్వాతియత్నతః. పాశైస్సుశీలాం బద్ధ్వా
 తు నీత్వా తు యమమందిరం, వైవస్వత మహాప్రాజ్ఞ ధర్తాధర్మ
 విచక్షణ. అస్మాభి రాజ్ఞయానీతా సుశీలా వై తవాసఘ స్వ
 ర్గద్వారకవాటాని బంధయిత్వా ప్రయత్నతః. పాపినోయత్ర
 తిష్ఠన్తి గస్తవ్యంతు తయా సహ, యమస్య తాదృశం వాక్యం
 శ్రుత్వా భూమా పపాత సా. కథంచి త్పునరుత్థాయ ఉవాచ
 శమనం ప్రతి, సూర్యపుత్ర మహాతేజా ధర్మమార్గప్రవర్తక.
 సర్వపుణ్యవ్రతచరాం పతివ్రతపరాయణాం, శ్వశ్రూశ్వశుర
 యోర్నిత్యం శుశ్రూషాతత్పురాం చ మామ్, ఇత్థం బాధయి

తుం దేవ నిర్ఘ్నాః కథముత్సహే, బ్రూహి మే కారణం ప్రా
 జ్ఞ కృపాఽస్తి యది తే మయి, సుశీలే శృణు వక్ష్యామి త్వ
 యాచోక్తం ధ్రువంతథా. చిత్రగుప్తవ్రతం చైతన్నకృతం తు
 త్వయాఽసఘే, తస్మాత్త్వం మత్పురం దూతైరానీతాసి మ
 మాజ్ఞయా. సుశీలోవాచ. కింఫలం కింవిధానంచ కస్య దేవస్య
 పూజనం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామిప్రబ్రూహి శరణంగతా.
 మాఖమానే సిశే పక్షే మకరస్థే దివాకరే, సప్తమాస్తాం ప్రాత
 రుత్థాయ డస్తథావనపూర్వకమ్. శీతోదకేన సుస్నానం కృత్వా
 నియమపూర్వకం, ప్రాద్దేశే గోమయం లిప్య రంగవల్లీం ప్రక
 ల్ప్య చ. చిత్రగుప్తం యమం సూర్యం తత్తన్మంత్రేణ పూజ
 యేత్, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః. విత్తానుసా
 రతః కుర్యాద్విత్తశాత్యం న కారయేత్, యమస్య చిత్రగుప్త
 స్య ద్యుమణేః ప్రతిమాస్తథా. కారయిత్వాతు విధివత్తత్తన్మం
 త్రేణ పూజయేత్, “యమాయ చ” “సచిత్రేణ” “ఆకృష్టే
 శే” తి దుప్రతః. ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచనునీయ
 కం, స్నానం వస్త్రం గంధపుష్పం ధూపం దీపం త్థైవ చ.
 నైవేద్యం షడ్రసోపేతం తాంబూలం చ సదక్షిణం, నీరా
 జనం మస్త్రపుష్పం క్షమార్పణ మతఃపరమ్. ప్రతిసంక్రమణం
 చేత్థం పూజయిత్వా యథావిధి, సాక్షతైరుదకై రేవ తత్తన్మ
 ప్రేణ తర్పయేత్. ఏవం ద్వాదశనూనేషు పూజయేచ్చ యథా
 క్రమం, ఆదా మధ్యేఽథవా చాంతే కుర్యా దుద్యాపనం
 వ్రతీ షష్ఠ్యా ముపోష్యవిధివదాదాగణవతిం యజేత్, పుణ్యా
 హావాచనం కృత్వా మండపం కారయేత్తతః. పంచప్రస్థప్రమా
 ణాంశ్చతండులాంశ్చవినిక్షిపేత్, తస్మోపరి లిఖేత్పద్మమష్టపత్రం

సకర్ణికమ్. తస్య ధ్యే పంచకలశాన్ శుభ్రితామ్రమహాంస్తథా,
 తేయాముసరి వస్త్రాణి నూతనాని వినిక్షిపేత్. తేషు సంపూజయే
 ద్భక్త్యా బ్రహ్మచీ స్పంచ పాలకాన్, ఇంద్రాదిదిక్పతీంశ్చాపి
 బ్రహ్మణం స్థాపయేత్తతః. దక్షిణే ధర్మరాజస్మి చిత్రగుప్తం
 ప్రపూజయేత్, వామభాగే చిత్రభానుం స్థాపయేచ్ఛ యథా
 క్రమం, మధ్యే యమం రక్తవస్త్రం దండినం చ చతుర్భుజం,
 స్థాపయిత్వా తు విధివత్తత్సన్త్రేణ పూజయేత్. రజతం
 తాళవత్రం చ సోవర్ణం నారసం తథా, సమీపే చిత్రగుప్తస్య
 నిధాయేనం ప్రపూజయేత్. ఆధకత్రితయం థాస్యం కంఠాలే
 నిక్షిపే ద్ద్వితీ, నూతనం వస్త్రమాచ్ఛాద్య స్థాపయేద్దేవతాత్ర
 యమ్. రాత్రాజాగరణం కుర్వన్ ప్రతియామం ప్రపూజయేత్,
 సప్తమ్యాం ప్రాత రుత్తాయ న్నాత్వా వైన శుచివ్రతః. పూర్వ
 వత్పూజయే ద్భక్త్యా యథావిభవసారతః, వరయిత్వా చ భూ
 దేవాన్ ఊగాద్యైస్తర్పణం తతః. హోమం చ చరుణా
 జ్యేన కారయేద్విధిపూర్వకం, అష్టోత్తరశతం హుత్వా జయా
 ద్యైర్ఘ్నుహుయాత్తతః, పూర్ణాహుతిం తతః కృత్వా హోమ
 తేపం సమాపయేత్, రక్తాక్షతై రక్తసుమ్రైః పుసఃపూజాం
 చ కారయేత్, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం సనత్సాం గాం పయ
 స్వినీం, సదక్షిణాంచ దద్యాద్వై బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే.
 దశదానాని కార్యాణి పునర్దానాని షోడశ, ఏవం కల్పిక్త
 విధినా వ్రతం కుర్యాద్విచక్షణః. తతో ద్విజం. సమభ్యర్చ్య
 వస్త్రాలంకారభూషణైః, ధర్మరాజ సమస్తుభ్యం వ్రతనాథ స
 మోస్తు కే. అనేకజన్మదురితం వినాశాయ మహాప్రభో, ఇ
 త్యుక్త్వా ప్రతిమాం దద్యాద్బ్రాహ్మణాయ యమస్య చ. చిత్ర

గుప్త నమస్తుభ్యం భర్తరాజహితంకర, ఆజన్మసంచితం పాపం సమస్తాంజయ మహాప్రభో. ఇత్యుచ్చార్య తతో దద్యాద్భాగ్యిస్తాణాయ కుటుంబినే, ఘంటాం పత్రేణ సంయుక్తాం సౌవర్ణప్రతిమాం తథా. దివాకర నమస్తుభ్య మజ్ఞానభావంతనాశన, వ్రతస్య సాక్షిణే తుభ్యం ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. దదామి త్వాం సముద్దిశ్య బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే, తత స్త్రిశతినంఖ్యాకాణ బ్రాహ్మణాణా వేదపారగాణ. భక్త్యుభోజ్యస్సుతా ద్యైస్తు సంతుష్టిం కారయేద్వృత్తి, సవస్త్రధాన్యపాత్రం తు ఆచార్యాయ నివేదయేత్. ఏవం యః కురుతే మర్త్యః కల్పోక్తవిధినా వ్రతం, స ముక్తః సర్వపాపేభ్యో నరకం నైవ గచ్ఛతి. సుశీలే తవ దాస్యామి వరం వాంఛితదాయకం, భువం సంప్రాప్య విధివద్వృతం కురు యథావిధి. తవ స్వర్గం ప్రదాస్యామి పతినా సహ సువ్రతే, యమస్య పచనం శ్రుత్వా స్వస్థ చిత్తాఽథవత్తదా. భువం గత్వా వ్రతం కృత్వా స్వర్గలోకమవాప సా, ఇతీశ్వరవచః శ్రుత్వా కుమారో వ్రతమాచరత్. వ్రతకోటిసహస్రేషు గుహ్యద్గుహ్యతమం మహాత్, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన కురుద్వం మునిపుంగవాః. య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమాహితః, సర్వపాపవిన్ముక్తః స యాతి పరమాం గతిమ్. ఇతి శ్రీస్కాండపురాణే శివకుమారసంవాదే చిత్రగుప్తవ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ.

నైమిశారణ్యంబున నున్న ఋషులందఱు తమయాశ్రమంబున కేలేంచిన సూతమహామునిని శాస్త్రప్రకారంబునఁ బూజించి, "ఓమహాత్మా! సకలజనులకు నుపకారంబై యన్ని

శోక్కుల నొసంగునట్టియొక వ్రతమును జెప్పు” మనియడుగఁగా సూతుఁడు మునీంద్రుల కిట్లనియె. ఓమునులారా! వ్రతంబు లలో నెల్ల నుత్తమంబగు చిత్రగుప్తవ్రతం బనునొక్క వ్రతంబు గలదు. ఇది సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి సకలసంపదల నొసంగు నది. ముఖ్యముగా స్త్రీలకు సకలసంపదల నొసంగునది. ఈ చిత్రగుప్తవ్రతంబును చైత్రమాసంబునఁ జేయఁదగును. చిత్ర గుప్తుఁడు గొప్ప తెలివికాఁడు. ఇతఁడు యముని సహిషమున నెల్లపు డుండి జనులయొక్క పుణ్యపాపములను తాటాకుపుస్త కమున వ్రాసి, యాపాపపుణ్యములను యమునకు వినిపించు చుండును. కావున నతనిదయను సంపాదించుటకై చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేమవలయును. దీనింగూర్చి యొక్క యితిహాసంబు చెప్పెద. ఒకప్పుడు కుమాఁరస్వామి వినయనమ్మఁడై యతులు జోడించి, కైలాసశిఖరంబున రత్నసింహాసనమునఁ గూర్చుండి యున్న శంకరుంగూర్చి “ఓతండ్రి! మానవలోకంబున జనులు కామక్రోధాదిదుర్గుణములచేఁ బీడితులై దారిద్ర్యదుఃఖముచేఁ బాపకృత్యంబులనొనరించుచుండురు. వీరి కెట్లుయమ బాధగలుగ కుండునో, యట్టివ్రతంబు నొక్కదానిని లోకానుగ్రహమునిమిత్తము తెలియఁజేయు” మని యడుగఁగా, మహాదేవుఁడు తన పుత్రునితో నిట్లనియె. వత్సా! పురాతనంబైన యొక్కయితిహాసంబు వివరించెద నాలకింపుము. ద్విజవర్యుఁడను నొక్క బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఆతఁడు స్నానసంధ్యాదికృత్యములను వదలి, యన్ని శాస్త్రములను వదలి, వేదములను, బ్రాహ్మణులను నిందించుచు, పాపకృత్యముల నొనరించుచుండువాఁడు. పొరుగిండ్లఁ గూడు దినువాఁడు. తా నొక్క కాసైన నొక్కని

కేయ్యడు. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుడు భోజనమునకుముందు 'చిత్రాయ' 'చిత్రగుప్తాయ' 'యమరూపధరాయ' అని చెప్పించుచు చిత్రగుప్తనికి మూడుబలులు వేయువాడు. ఆతనిభార్య సోమ. అదియుఁ గడుఁజెడ్డది. అది వెనిమిటిమాట వినదు. చెప్పినపని చేయదు. అత్తమామలను బ్రతిదినము తిట్టిపోయుచుండును. అది యింఁచుకపుణ్యమయిన నొకప్పుడైనను చేయలేదు గాని, అది యెల్లప్పు డెన్నియో పాపంబులు సేసినదియే. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుడు తనభార్యను దగ్గఱఁచుంచికొని యావ్రతంబు సేసినవాడు గావున దానికిని ఆ ఫలంబు గలిగెను. వా రిట్లు కొంతకాలము భూలోకంబుననుండి కాలగతినొందిరి. అంత యమదూతలు వచ్చి వారిం దోడ్కొనిపోయి, "యయ్యా! వీ రెప్పుడు పాపాత్ములు. ఒకప్పుడయినను పుణ్యమన్నమాట యెఱుఁగ" రని యమునితో విన్నవించిరి. తర్వాత యముడు చిత్రగుప్తనిఁ బిలిచి, "వీరి యిరువురిపుణ్యపాపములను జూచి చెప్పు" మని యానతిచ్చెను. అంతట నతఁడు లెక్కలపుస్తకము విప్పి యొక్కొక్క యాకును జూచి, తమకు వారు ప్రతిదినము నిచ్చుబలుల, పత్రమునందుఁ జూచి, జ్ఞప్తికిఁదెచ్చుకొని, తల యూచి యమునికి మ్రొక్కుచు నిట్లనెను. ఓ ప్రభూ, యీ బ్రాహ్మణునిపుణ్యపాపకర్తములవిషయమున మన మాలోచింప వలసియున్నది వీరిపత్రములం దెక్కడను బాసమే యున్నది. కాని, ఒక్కచోట నైన నించుకైనను బుణ్య మనుమాట వ్రాసినట్లు కానను. అయినను, ఆతనిపాపములన్నియు సున్నలుగాఁ జుట్టఁబడియున్నవి. నాకుఁ గారణము. తెలియకున్నది నే నది తెలియకున్నందులకు క్షమింపఁగోరెదను. అని చెప్పి

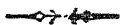
యూతఁడూఁకకుండెను. యముఁడును, వారి పుణ్యవిశేషము
 నాలోఁబించి తెలిసికొని, వారిని వ్రైకంఠమునకుఁ బంపివేసెను.
 ఓ కుమారా, యీ వ్రతమహిమంబు చెప్ప నా తండ్రింబుగాదు.
 లోకంబున మానవు లీవ్రతంబుగాక, యితరప్రతిబంధు లెన్ని
 యేనియుం జేసినను, వారికి స్వర్గలోకప్రాప్తిఁబున్నదో లేదో
 యని సంశయింపవలసియున్నది. ఓ పణ్డుభా! దీనికై యొక్క
 యితహాసంబు నెప్పెద నాలకింపుము. దాన నీకు మనస్సుఁగ గలి
 గిన సందియములు పాయును. ఒకపట్టణమున సకలశాస్త్రముల
 నెఱిగిన కేశవుఁడనెడి యొక్కవిప్రుఁడు గలఁడు. ఆతనిభార్య
 వేమ సుశీల. ఆవె పతిభక్తి గలిగి, పుత్రప్రాప్తిసంకల్పింబడసి,
 పెక్కునోములాచరించుచు, సకలయాగంబులఫలంబుల నొందు
 చుండెను. ఒక్కనాఁ డాసుశీల జ్వరవీడితుఁడై యుకస్తాత్తుగా
 మృతినొందెను. వానినియమభటులు యమునిసన్నిధికిఁ దోడ్కొని
 పోయి, “అయ్యా, యీమెను మేము బహుప్రయత్నముతోఁ
 బట్టి తెచ్చితిమి” అని విన్నవించిరి. ఆతఁట యముఁడాసుశీలను
 స్వర్గపువారికిఁ జూపి, పాపులుండు తావునకుఁ గొనిపొండుని
 యావతఁచెను. అంతట సుశీల, “యమధర్మరాజా, నిషేవక పతి
 శుశ్రూష చేయుచు నోములు నోచుకొనుచుఁ గలంబుపుచ్చు
 న న్నేల దయలేక పాపులుండు తావునకుఁ బంపఁ నలఁచితివి ?
 ఇది న్యాయమా?” అని యమునినడుగఁగా, యముఁడు సుశీలం
 జూచి, ఓవనితా, నీవుచెప్పినవెల్ల వాస్తవమే. అయినను, నీవు
 చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవైతివి. కావున నిన్ను నాదూతలు
 నాపురంబునకుఁ బట్టి తెచ్చిరని చెప్పఁగా, ఆసుశీల యమునిఁ
 గూర్చి “యా వ్రతంబు నేసిన నేమిఫలము? ఏమి విధానము?

ఏ దేవతనూ బూజింపవలయును? వివరింపుము” అని యడుగఁగా,
 యముఁ డాసుశీల క్షిణ్ణనెను. “ఓ సుశీలా, చైత్రము శుక్లపక్ష
 మున, సప్తమినాడు సూర్యుడు మేషరాశి ప్రవిష్టుండై యుం
 డఁగా, వటువాత లేచి చన్నీట మునిఁగి, స్నానాద్యనుష్ఠాన
 ములం దీప్తుఁడై, స్వగృహంబునఁ దూర్పువైపున నలికి,
 మ్రుగ్గులు నెట్టి యను, చిత్రగుప్త, సూర్యనారాయణస్వాము
 లను బంగారు ప్రతిమలు చేయించి ‘యమామ సోమం’ ‘సచిత్ర
 చిత్రం’ ‘ఆపృష్ఠేన రజసా’ అను మంత్రములతో వరుసగా
 నావహించి, షోడశోపచారపూజలను నేయవలయును. ఇట్లు
 ప్రతిసంక్రమణమునాడును పూజనల్పి, యాయా మంత్రముల
 చేతనే యుద్భవము విడువవలెను. ఇట్లు పంచైండు నెలలు చేసి,
 మొదటనో, నడుమనో, కడనో యుద్భావనచేయవలయును.
 ఉద్భావనచేయుటకు ముందు పశ్చిమాఁ డుపవాసము సల్పి,
 రేయి, కలశ స్థాపనము చేయవలయును. గణపతిపూజ, వుణ్ణా
 హ వాచనముచేసి, మంటపము నిర్మించి, యయిదుకుంచముల
 బియ్యముపోసి, యందు ఆష్టవళపద్మము కేళించి, నానిపై
 మంచిరాగిస్త్రావకలశములను నునిచి, వానిపై నూతనవస్త్ర
 ములనుంచి, హానియందు బ్రహ్మాది పంచపాలకులను, ఇంద్రాది
 దిక్పాలకులను, బ్రహ్మను నావహించి, తర్వాత నడుమ యముని,
 యముని కుడివైపునఁ జిత్రగుప్తని, ఎడమవైపున సూర్యుని
 నావహించి, యముని ఎఱ్ఱవస్త్రము, నాలుగుభుజములుగలిగి,
 చేతదండాయుధమును ధరించినట్లునావహించి, యాయామంత్ర
 ములతో విధివత్తుగాఁ బూజింపవలెను. చిత్రగుప్తని ప్రక్కన
 వెండి తాటాకును, బంగారు గంటమును నుంచి యతనిం

బూజింపవలెను. ముత్తుమువడ్లు గంపలోఁ బోసి, యాగంప
 మీఁద నూతనవస్త్రము పఱచి, యమ చిత్రగుప్త సూర్యనారా
 యణ ప్రతిమలనుంచి రాత్రి నాలుగుజాములు పూజించి, జాగ
 రణము చేయవలయును. సప్తమినాఁ డుదయము లేచి, స్నాన
 సంధ్యాదినిత్యకర్మలుచేర్చుకొని, శక్తికొలదిని బూజించి, బ్రాహ్మ
 ణులను వరియించి; క్షీరాదితర్పణము, 103 సాకులు సమిదాజ్య
 చరుహోమంబు గావించి, జయాదిహోమము, పూర్ణాహుతి
 చేయింపవలయును. ఎఱ్ఱగంధము, ఎఱ్ఱయక్షతలు, ఎఱ్ఱపువ్వు
 లతో పూజింపవలయును తర్వాత గోదానంబు సేయవలయును.
 పికప దశదాన, షోడశమహాదానంబులును జేసి, యమచిత్ర
 గుప్తసూర్యప్రతిమలను బ్రాహ్మణుల కొసఁగి, వేదవేదాంగ
 పారగులగు ముప్పదుగురు బ్రాహ్మణులకు భక్ష్యభోజ్యఘృతాదు
 లతోఁగూడిన మృష్టాన్న భోజనంబుల చేఁ దనివినోందించి, ధాన్య
 పుగంపను దానిమీఁది వస్త్రముతోడ పురోహితునకు దానం
 బియ్యవలయును. ఈవ్రతంబును యథావిధిగా నాచరించువారి
 కెన్నఁడును నరకప్రాప్తిలేదు. ఓసుశీలా, నీపు భూలోకంబేఁగి
 యీ వ్రతంబొనర్చి, భర్తతో స్వర్గమున సుఖంబుండుము” అని
 చెప్పఁగా, సుశీల యా చిత్రగుప్తవ్రతంబొనర్చి, స్వర్గంబునకుఁ
 బోయెను. అని యీశ్వరుఁడు చెప్పినమాటనిని, కుమారం
 డును నీవ్రతంబొనరించెను. “ఓమునిపుంగవులారా! మీరును
 ఈవ్రతంబు సేయుఁడు” అని సూతమునీంద్రుండు మునులకండ
 అకును చిత్రగుప్తవ్రతమహిమంబు వినిపించెను. ఈకథ విన్న
 నారును, చదివినవారును పాపంబులనుండి తొలఁగి, మోక్షము
 నొందుదురు.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ సంపూర్ణము.

క్షీరాబ్ధివ్రతము.

శుక్లాం...ఘోషాంపశాంతయే. ఆచమ్య శుభే...వవంగు
 ణ...తిథౌ శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్మణోమమోపాత్తసమ
 స్తదురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కామక్రోధ
 లోభమోహాదుదమాత్సవైత్యై ర్తనోవాక్యాదుకర్మభిః రహసి
 ప్రకాశే చ జ్ఞానాజ్ఞానకృత సమస్తపాపక్షయాధం లక్ష్మీగౌరీ
 సరస్వతీ సావిత్రీశచీపత్యభ్రామానసూయాలోపాముద్రాయంధ
 తిరోహిణీసీతాహల్యాస్వాహా ద్యుత్తమపతివ్రతానామానంద
 జననార్థ మింద్రాద్యష్టదిక్పాలకప్రీత్యర్థం బ్రహ్మాదిసకలదేవతా
 ప్రీత్యర్థం నారదాది దివ్యముని ప్రీత్యర్థం సనక సనందన సన
 త్కుమారాది సకలఋషిప్రీత్యర్థం స్వాయంభువ స్వారోచిషో
 త్తమాది చతుర్దశమనుప్రీత్యర్థం పాండరీ కాశ్వమేధ రాజ
 సూయాది సర్వక్రతుఫలావాప్త్యర్థం శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురా
 ణోక్తవిధానేన సంభవద్భిర్భవైత్యైః సంభవద్భిర్నియమైః యా
 వచ్చక్తిభ్యానావాహనాదిషోడశోపచారైశ్చ శ్రీతులసీసహిత
 శ్రీకృష్ణముద్దిశ్య శ్రీతుల...ప్రీత్యర్థంశ్రీతులసి...ష్టపూజాంకరి
 ష్యే తదంగక్ష్యేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశ
 పూజాం కృత్వా, తతః గణపతిపూజాంకృత్వా, తతః ప్రతిమాశో
 ధనం కృత్వా, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వాతులసీవృక్షమూలే
 తులసీసహితశ్రీకృష్ణమూవాహయామి స్థాపయామీతిసంస్థాప్య
 శాంతాకారం భుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం విశ్వాకారం
 గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం, లక్ష్మీకాస్తం కమలనయ
 నం యోగిహృద్ధ్యానగమ్యం వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వ
 లోకైకనాథమ్. ధ్యాయేచ్చ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలో

చనాం, ప్రసన్నాం పద్మకల్పారవరాభయచతుర్భుజామ్ కిరీట
 హారకేయూరకుంకుమాది విభూషితాం, భవళాంకుశసంయు
 క్తాం పద్మాసననిషేదుషీం, శ్రీతులసీదేవ్యై నమః శ్రీకృష్ణాయ
 నమః ధ్యాంఃమ్. నారాయణ జగన్నాథ సరకార్ణవతారక,
 పూజా మిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో వరదో భవ. దేవిత్రైలో
 క్యజనని సర్వలోకైకవాసిని, ఆగచ్ఛ భగవత్యక్తప్రసీద తుల
 సీప్రియే. సహస్రశీర్షా...దశాంగులమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణ
 మావాహయామి. కృష్ణ కృష్ణారవ్విందాక్ష లోకనాథ జగద్గు
 రో, సింహాసకమిదం బ్రహ్మా గృహాణామరవల్లభ. సర్వదేవ
 మయే దేవి విష్ణు ప్రియకరే శుభే, రత్నసింహాసనమిదం సంగృ
 హాణ త్వముత్తమమ్. పురుషవవేదగ్...తిరోహతి. తాం మ
 ఆవ...పురుషానహమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః
 రత్నసింహాసకం సమర్పయామి. పుండరీకాక్ష హేవీర జగద్భార
 హారావ్యయ, పాద్యం గృహాణ భగవత్ పాదప్రక్షాలనాయ
 తే. సర్వదేవః యాకారే సర్వదేవనమస్కృతే, మయా దత్త
 మిదం పాద్యం గృహాణ త్వం హరిప్రియే. ఏతావాసస్య...
 మృతంధివి. అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్. శ్రీతులసీసహితశ్రీ
 కృష్ణాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి. కర్పూరచందనోన్మిశ్రం
 నానాద్రవ్యయతం మహతో, అర్ఘ్యం గృహాణ లోకేశ మమ
 పాపాపనుత్తయే. సర్వతీర్థమయాకారే సదా సస్తునిసేవితే,
 ఇదమర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి దైత్యాంతకప్రియే. త్రిపాదూ
 ర్ధ్వ...అభి. కాంసోఽస్తి తాంహిర...శ్రియమ్. శ్రీతులసీసహిత
 శ్రీకృష్ణాయనమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఆచమ్యతాం సురశ్రేష్ఠ
 వాసీతం వస్తుశోభితం, కురుష్యాచమనం దేవ సర్వకర్తసు

నిశ్చితమ్. సర్వస్య లోకరక్షార్థం సదా సన్నిధికారిణి, గృహాణ
 తులసీదేవి వాస్మాన్యూచమనీయకమ్ తస్మాద్విరా...నఖోపు
 రః. చంద్రాం ప్రభాసాం...తాం వృణో శ్రీతులసీ...నమః ఆచ
 మనీయం సమ బ్రహ్మాండ్రాదిసులైర్ణంద్య శ్రీనివాస జనార్దన,
 మధుపర్కం ప్రవాస్యామి సంగృహాణ సుతోత్తమ. దేవీం
 ద్రాదిసులైర్వై తులసీ హరివల్లభే, మధుపర్కమిదం దేవి
 గృహ్యాణాం పరమేశ్వరి. శ్రీతు...నమః మధుపర్కమ్ గవ్యత్ర
 యంమాక్షిణి చ శర్కరాతిమనోహరం, మాచామృతస్నాన
 మిదం క్షీరాభివ్రతసయాపతే క్షీరాభివ్రతయే దేవి క్షీరభారాభి
 వర్ధితే, క్షీరశ్రవణ మనోజ్ఞేన సింహేపంచామృతైశ్శుభైః శ్రీతుల
 ...నమః పంచామృతస్నానం సమ స్నానంకురమహాయోగిణ
 గంగాదిభ్యో మయాహృతం, దేహసంశోధనార్థాయ పాపా
 న్తోచయ మామిహ. గంగాదిభ్యః సరిష్భ్యశ్చ సమానీత మి
 దం జలం, స్నానార్థం దేవి తులసీ తృపయా ప్రతిగృహ్యతామ్.
 యత్పురుషేణ...శరద్ధవిః. ఆదిత్యవర్షే...వాహ్యోలక్ష్మిః. శ్రీ
 తులసీదేవి...నమః స్నానం సమర్పయామి. గంగాజలం మయా
 ౨౨నీతం గంధవస్తుసుసంయుతం, కురుష్వాచమనం దేవ
 తులసీసహిత ప్రభో. పూర్ణచంద్రసమానాస్యే సుందరి ప్రి
 యదర్కనే, భక్త్యా మయార్పితం దేవి గృహాణాచమనీయ
 కమ్. శ్రీతుల...నమః శుద్ధాచమనీయమ్ వస్త్రం గృహాణ
 దేవేశ సూక్ష్మతస్తునిర్మితమ్. సర్వకర్మణి శుద్ధ్యర్థం పరిధ
 త్స్వి జనార్దన. క్షీరోదధిసముద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరి,
 గృహ్యాతాం ఓరిధానార్థ మిదం క్షోమాంబరం శుభమ్. సప్తా
 స్యాసక...పురుషం పశుం, ఉపైతుమాం...దదాతుమే. శ్రీ

తుల...నమః వస్త్రయుగ్మంసమర్ప. ఉపవీతమిదం శుభ్రం తంతు
 త్రయవినిర్మితం, పూర్వం గృహాణ పశ్చాత్త్వం కాంచనం చో
 త్తరీయకం, రాజితం బ్రహ్మసూత్రం చ కాంచనం చోత్తరీయ
 కం, అహండాస్యామితేదేవి విష్ణువక్షఃస్థలాశ్రితే తంయజ్ఞం...
 ఋషయశ్చయే. తుత్పిపాసా...గృహాత్. శ్రీతులసీ...నమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. గంధం గృహాణ భగవన్ కర్పూరాగరుమిశ్రి
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ సర్వపాపాపనుత్తయే. చందనాగరు
 కర్పూర మృగనాభి సమన్వితం, గంధం గృహాణ మద్దత్తం
 దేవి దేవాంగభూషణే. తస్మాద్యజ్ఞాత్...గ్రామాశ్చయే. గం
 ధద్వారాం...శ్రియమ్. శ్రీతుల...గంధంసమర్పయామి. అక్ష
 తాంస్తవ దాస్యామి సువర్ణాక్షతశోభనాన్, సర్వదేవనమస్కా
 ర్య జనార్దన నమోఽస్తుతే. హరిద్రాసంయుతాన్ రమ్యాన్
 మార్తాండశశిసన్నిభాన్, అక్షతాన్ గృహ్యా ధవళాన్ మయా
 దత్తా నిమూన్ శుభాన్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దజాయత. మనసః
 కామమా...యశః. శ్రీతుల...నమః ఆభరణార్థం అక్షతాన్
 సమ. పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యై రుగ్రగంధైర్నవోహరైః, పూ
 జయామి హృషీకేశ తవ పాదయుగం ముదా. నీలోత్పలం చ
 కన్ఠారం శతపత్రం మనోరమం, పద్మనాభప్రియే దేవి ప్రీత్య
 ర్థం ప్రతిగృహ్యాతామ్. తస్మాదశ్వా అజాయస్త...అజావయః.
 కర్ణమేనప్ర...మాలినీంశ్రీతుల...నమః పుష్పాణిపూజయామి.

ఆథాంగపూజా.

శ్రీకృష్ణాంగపూజా. పారిజాతాపహారకాయనమః పాదౌ
 గుణాధారాయ నమః గుల్ఫౌ. జగన్నాథాయ నమః జంఘే
 పూజయామి. జానకీవల్లభాయ నమః జానునీ. ఉత్తాలతాల

ఘోత్రే నమః ఊరూ. కమలానాథాయ నమః కటిం నిరంజనాయ
 నమః నితంబం పూజయామి. నారాయణాయ నమః నాభిం.
 వామనాయ నమః వళిత్రయం పూజ. కాలాత్మనేనమః గుహ్యం.
 కుక్షిస్థాఖిలభువనాయ నమః ఉదరం. హృషీకేశాయ నమః
 హృదయం. లక్ష్మీవక్షఃస్థలాయ నమః వక్షఃస్థలం పార్థసారథయే
 నమః పాల్శ్వే. మధురానాథాయ నమః మధ్యం. హరయేనమః
 హస్తాక్ పూజయామి. అనిరుద్ధాయనమః అంగుళీః. శంఖచక్ర
 గదాశార్ఙ్గధారిణే నమః బాహుకాక్ పూజయామి. వరదాయ
 నమః స్తనౌ. ఆధోక్షజాయ నమః అసౌ. కంబుకంఠాయ నమః
 కంఠం. ఓజస్వినే నమః ఓష్ఠౌ. దామోదరాయ నమః దంతాక్.
 పూర్ణేందునిభవక్త్రాయనమః ముఖం గరుడవాహనాయ నమః
 గండస్థలం. నరనారాయణాత్మకాయ నమః నాసికాం. నీలోత్ప
 లదళశ్యామాయ నమః నేత్రే పూజ. భృగ్వాదిమునిసేవితాయ
 నమః భ్రువౌ. భృంగరాజ విరాజితపాదపంకజాయనమః భ్రూ
 మధ్యం. కుండలినే నమః శ్రోత్రే. లక్ష్మీపతయే నమః లలాటం.
 శిశుపాలశిరశ్శేత్రే నమః శిరః పూజయామి. సత్యభామార
 తాయ నమః సర్వాణ్యంగాని. తులస్యా అంగపూజా —
 పారావారసుతాయై నమః పాదౌ. గుణశాలిన్యై గుల్ఫౌ.
 జపాపుష్పసమాభరాయై. నమః జంఘే జాంబూనదసమప్రభా
 యైనమః జానునీ. ఊర్జస్విన్యై నమః ఊరూ. కమలహస్తాయై
 నమః కటిం. నిర్మలాయై నమః నితంబం పూజయామి. నారా
 యణ్యై నమః నాభిం. అజ్ఞానహస్త్యై నమః వళిత్రయం.
 గుణాశ్రయాయై నమః గుహ్యం. క్షీమాయై నమః ఉదరం.
 హృత్పద్మధారిణ్యై నమః హృదయం పూజయామి. వరప్రదా

యై నమః వక్షఃస్థలం. పద్మశంఖాదిరేఖాంకవిలసత్పావతలంబు
 తాయై నమః పార్శ్వే. మంజుభాషిణ్యైస్సమః మధ్యం హరిప్రి
 యాయై నమః హస్తా. ఆపవర్గప్రదాయై నమః అంగుళీ పూజ
 యామి. కేయూరభూషితాయై నమః బాహూ కుంభకుచా
 యై నమః స్తనౌ అనంతాయై నమః హంసా. సుగ్రీవాయై నమః
 కంఠం. ఓజ్జ్వల్యై నమః ఓష్ఠా. దశుజపహారిణ్యై నమః
 దస్తాక. పద్మాయై నమః ముఖం పూజయామి గంధర్వగానము
 దితాయై నమః గండస్థలమ్ నానాయాపథారిణ్యై నమః నాసి
 కామ్. నీలోత్పలాత్మ్యై నమః నేత్రే. కామవహారిణ్యై నమః భ్రు
 వేనమః భ్రువౌ భ్రుంగశ్రేణీలసద్వ్యై నమః భ్రూముఖ్యమ్.
 మణితాటంకభూషితాయై నమః శ్రోత్రే లసన్నఖాయై నమః
 లలాటం శివప్రదాయై నమః శిరః పూజయామి. సర్వపాప
 ప్రణాశిణ్యై నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

అథ కృష్ణాష్టోత్తరశతనామాదిపూజాం కుర్వాత్.

దశాంగం గుగ్గులం ధూపం గోఘృతేన చ సంయుతం,
 స్నానార్ద్రశోషణాథాయ సంకృహణ జగత్ప్రీభో. శ్రీగంధంచ
 సకర్పూరం దశాంగం చ మనోహరం, తుభ్యందాస్యామికమలే
 ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. యత్పురుషం...వ్రజ్యతే. ఆప
 స్సృజంతు స్నిగ్ధా...మేకులే. శ్రీతు...నమః ధూపమాఘ్రూప
 యామి. దీపంగృహణభగవన్నాజ్యవర్తిత్రయాన్వితం, అజ్ఞాన
 నాశనం దీపం ప్రకాశయ జగద్గురో. జ్ఞానతిమిరాంధస్య అజ్ఞాన
 దీపప్రదాయినీ, త్వయా తు తులసీదేవి దీపోఽయం ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽస్యముఖ...శూద్రో అజాయత ఆర్థ్యాం
 పుష్కరిణీం...మమావహా. శ్రీతుల...నమః దీపం దర్శయామి.

పశ్చాత్తపనం హేమపాత్రస్థం సూపాజ్ఞావిభిరన్వితం, భక్త్యై
 రానావిధైర్దివ్యై రుపభుంక్ష్య జనార్దన నైవేద్యం షడ్రసోపే
 తం పంచభక్ష్యసమన్వితం, నానావిధఫలోపేతం తులసి ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. చంద్రమానుససో...వాయురజాయత ఆద్వాగ్నియః
 ...ఆవహ. శ్రీతులసీ...నమః నైవేద్యం. పానీయం సితకర్పూర
 వాసితం చ సుశీతలం, నారాయణ మయా దత్తం గృహాణా
 మరవంశిత. సర్వలోకప్రియే దేవి గంధద్రవ్యసమన్వితం,
 పానీయం తే మయా దత్తం సంగృహాణ సురేశ్వరి శ్రీతుల...న
 మః మధ్యే మధ్యే పానీయమ్. ఆపోశనమిదం దేవపాపాజ్ఞానప్రణా
 శనం, గృహీత్వాఽద్భిః సురమ్యాభి ర్హస్తప్రత్యుశనం కురు.
 అమృతార్ణవసంభూతే భక్తవాంఛితదాయికే. హస్తప్రత్యు
 శనం దేవి కురు సర్వాఘనాశిని శ్రీతుల...నమః హస్తప్రత్యు
 శనం తాంబూలం గృహ్యతాం దేవ పూగీఫలసమన్వితం,
 నాగవల్లికలైర్దుక్తం ముక్తామూర్ణ విమిశ్రితమ్. కేతకీదళసచ్చా
 యైర్నాగవల్లికలైర్దుక్తం, కర్పూరమిళితం దేవి తాంబూలం
 స్వీకురుష్వ భో. నాభ్యా ఆసీదంతరిక్షం...అకల్పయన్. తాం
 మఆవహ. విందేయం పురుషానహమ్. శ్రీతుల...నమః తాం
 బూలమ్. నీరాజనమిదం దేవ ఆహ్లావింశతివర్తిభిః, లోకనాథజగ
 ద్భంధో జ్ఞానదృష్టి ప్రదో భవ. ఇంద్రాదిపూజ్యపాదాబ్జే బహు
 వర్తివిరాజితం, నీరాజనం మయా దత్తమిదం స్వీకురు కామ
 దే. వేదాహమేతం...దాస్తే. యః శుచిః ప్రయతో...సతతః
 జపేత్. శ్రీతుల...యనమః నీరాజనం దర్శయామి కృష్ణ విష్ణో
 జగన్నాథ దేవకీందన ప్రభో, పుష్పాంజలిం గృహాణేశ పాహి
 మాం సురపూజిత. పద్మనాభప్రియే నిత్యం ఽద్దోద్భవసమర్పి

తే, పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ శోభనే. ఉపచారేషు
 యన్నూయనం పూజాకాలే చ యత్కృతం, సర్వం సంపూర్ణ
 తాం యాతి మంత్రపుష్పప్రదానతః. కృష్ణ విష్ణో హృషీ కేశ
 జగన్నాథామర ప్రభో, మంత్రపుష్పం ప్రదాస్యామి తులస్యా
 సహస్వీకురు ధాతాపురస్తాత్...అయనాయ విద్యతే ఆనందః
 కర్దమశ్చైవ...శ్రీరేవదేవతా. సహస్రశీర్షందేవం...మహారా
 జాయ నమః యా సా పద్మాసనస్థా...నారాయణి నమోఽస్తు
 తే శ్రీతుల...నమః సువర్ణమంత్రపుష్పమ్. ప్రదక్షిణామిదందేవ
 ప్రాదక్షిణ్యకరం శుభం, సర్వపాపవిశుద్ధ్యర్థం కరోమి సతతం
 ముదా. ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం జగన్నాథే మహేశ్వరి,
 పదేపదేచ సౌభాగ్యం మమ దేహి వరాననే. కేశవాయ నమ
 స్తుభ్యం సహస్రశిరసే నమః, గోవిందాయ నమస్తుభ్యం పద్మనా
 భాయ తే నమః. నమస్తే దేవకీపుత్ర నమస్తే ధరణీధర,
 నమస్తేఽస్తు మహాయోగీక త్రాహి మాం భవసాగరా
 త్. నమో నమో జగద్ధాత్ర్యై జగదాద్యై నమోఽస్తు
 తే, నమో నమో జగద్భూత్యై నమస్తే పరమేశ్వరి.
 నమస్తే దేవి కల్యాణి నమస్తులసి సర్వగే, నమో పేద
 మయే దేవి నమస్తే హరివల్లభే యానికానిచ...రక్షరక్ష జనా
 ర్దస. శ్రీతుల...నమః ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారాక. దేవదేవ
 జగన్నాథ భక్తానామభయప్రద, పునరర్ఘ్యం ప్రదాస్యామి
 వ్రతస్య పరిపూర్తయే తులసి శ్రీసఖే దేవి పాపహారిణి పుణ్య
 దే, నమస్తే నారదనుతే నారాయణి హరిస్మయే. శ్రీతుల...నమః
 పునరర్ఘ్యం సమ. దేవదేవ జగన్నాథ సృష్టిస్థిత్యవ్వకారక, శర
 ణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్తి త్రాహి మాం మధుసూదన. ప్రసీ

ద మే త్వం సర్వత్ర కృపయా పరయా ముదా, ఆభీష్టఫలసంసి
ద్ధిం కురు మే మాధవస్మియే. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా
చ...తమచ్యుతమ్...మంత్రహీనం పరిపూర్ణం తపస్తు తే. ఆన
యా భ్యానావాహనాది...జయా భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీ
తులసీసహిత శ్రీకృష్ణః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో ధవతు.
ఇతి పూజావిధిః సమాప్తః.

అ థ క థా.

పురా ధ్వైతవనే రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః, ద్రావ
ద్యాభ్రాతృభిస్సౌకం న్యవసద్రాజ్యలోపితః. తత్రాంతరే మహా
తేజా వ్యాసో మునిగణైస్సహ, ఆగత స్తం మునిం దృష్ట్వా రా
జా చోఢాయ సంభ్రమాత్, నత్వాభ్యర్చ్య యథాన్యాయం
దత్వా తస్మై వరాసనం, స్వయం తదాజ్ఞయాసీనః ప్రోవాచ
మునిసత్తమమ్. భగవం త్స్వర్వధర్మజ్ఞ సర్వలోకైకపావన, యు
ష్మత్సందర్శనేనాద్య సఫలో మే మనోరథః, కేనోపాయేన
లభునా నాంఛాపద్ధిర్భవేన్నృణాం, యత స్త్వం సర్వధర్మజ్ఞస్త
స్తాత్తత్కథయాద్యమీ వ్యాస ఉవాచ. సాధు సృష్టం త్వయా
రాజ స్వర్వలోకహిలైషీణా, నారదేనైవముక్తస్సన్ సర్వలోక
పితామహః. ఆచరతే రమానాథపూజాంకే ద్వే ప్రతే శుభే,
ఊరాభిద్వాదశీచేతి ఊరాభిశయనేతి చ. బ్రవీచ్యుద్య తయో
ర్మధ్యే ఊరాభిద్వాదశీవ్రతం, విష్ణుప్రీతికరం పుణ్యమపవర్గఫల
ప్రదమ్. సంసారబంధవిచ్ఛేదకారణం పాపనాశనం, పుత్రదం పు
త్రహీనానాం ధనదం ధనకామినామ్. బ్రహ్మక్షత్రవిశాం శూ
ద్రస్త్రీణాం సాధారణవ్రతం, వ్రతోత్తమం మహాభాగ సావ
ధానమనా శ్శృణు. కార్తిక్యాం శుక్లపక్షే చ ద్వాదశ్యామ

స్తగే రవా, ఊరాభిశయనో విష్ణురుత్థాయాఖలదైవతైః. ముని
 భిశ్చ వసిష్ఠాద్వైర్లక్ష్యాః చ సహితోఽవ్యయః. బృందావనం
 సమాగమ్య న్యవసత్తత్ర త్రైస్సహ, తదా తు తత్ర భగవాన్
 ప్రతిజ్ఞాం కృతవాస్పృభుః యత్ర బృందావనసత్తే త్రే త్వస్తి
 న్మాతే సమాగతే, బ్రహ్మాదిదేవతా శ్చైవ పసిష్ఠాదిమునీశ్వ
 రాన్. సంపూజ్య తులసీం మాం చ శ్రుత్వా చ తులసీకథాం,
 భక్త్యా త్వనన్యయా యుక్తో దీపదానం కరోతి యః లభ్యేష్ట
 సిద్ధిం నిషాపః స మే సాయుజ్యమాప్నుయాత్, ఏవమేవ విని
 శ్చిత్వ శపథం కృతవాస్పృభుః. తస్మాత్తదా మహాపుణ్యం స్నా
 నం దానం చ పూజనం, త్వమపి శ్రద్ధయా నత్య కురు తద్వృత
 ముత్తమమ్. ఇతి వ్యాసవచశ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ యుధిష్ఠిరః.
 యుధిష్ఠిర ఉవాచ.—వ్రతస్యాస్య విధానం తు బ్రూహి వేద
 విదాం వర, త్వదృతే న హి ఐక్తా తు త్రిషు లోకేషు కశ్చన.
 వ్యాస ఉవాచ. ఉపామ్యైకాదశీం తాం తు ద్వాదశ్యాం పా
 రణేకృతే, నాయంకాలే పునస్నాత్వానియమైష్ఠక్తిసంయుతః.
 తత్ర సమ్నాత్జనం కృత్వా గోమయేనోపలిప్య చ, పంచవలైశ్చ
 చూర్ణైస్తు హ్యలంకారం తు కారయేత్. తస్మింశ్చ తులసీమా
 లే తులసీసహితం హరిం, అర్చయేత్పరయా భక్త్యా ధ్యానేనా
 వాహనాదిభిః. పంచామృతస్నానపూర్వం తతశ్శుద్ధోదకేన చ,
 ఆభిషిచ్య తతో దేవం సవస్త్రం స్వర్ణసంయుతమ్. పుష్పైర్నా
 నావిదైశ్చైవ ధూపదీపైస్తథార్చయేత్, నైవేద్యంచ తతస్స
 మ్యగ్ధత్వా సద్భక్తిపూర్వకం. నైవేద్యానంతరం విష్ణోర్నారికే
 శగుడాదికం, ఖర్జూరం కదలీంచైవ ఇతుఖండాంత్సమర్చయేత్

తాంబూలనీరాజనే చ పుష్పాంజలిమతః పరం, ఏవం కృత్వా
 చోబచారాంస్తులస్యాః కేశవస్య చ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 తులస్యాశ్చ విశేషతః, శ్రుత్వా ప్రసాదం సంప్రాప్య మోక్షార్థి
 ఋద్ధిమాన్నరః. తతస్సమర్చయేద్విప్రా స్థంభపుష్పాక్షతాదిభిః,
 ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై దక్షిణాం చ స్వశక్తితః. ఏవం యః కు
 రుతే భక్త్యా క్షీరాభివ్రతముత్తమం, స సర్వపాపనిర్ముక్త
 శ్చేష్టసిద్ధియుతో భవేత్. ఏతచ్ఛ్రుత్వా ధర్మజోఽపి వ్రతం
 వ్యాసః పఠాచ్యుతం, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం బ్రూహీతి
 ప్రత్యువాచ తం. వ్యాస ఉవాచ దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 కశ్చక్తో భువి వా దివి, వక్తుం నిశ్చేషతశ్చాపి తథా వక్ష్యే
 యథామతి. బృందావనే చ తత్కార్యం కార్తిక్యాం ద్వాదశీ
 దినే, ఏకేన దీపదానేన హ్యుపసాతకనాశనమ్. శతసంఖ్యైః
 ప్రదీపైశ్చ విష్ణురూపో భవేద్ధ్రువం, ఆత ఉర్ధ్వం దీపఫలం మ
 యో వక్తుం న శక్యతే. ఏకవర్తికృతం పీఠం యో దద్యాద్భక్తి
 సంయుతః, స ఏవ పాపనిర్ముక్తో తేజస్వీ మతిమాన్భవేత్. చతు
 ర్వర్తికృతం దీపం భూపతిశ్చ భవేత్తథా. దశవర్తిప్రమాణేన
 విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్. సహస్రవర్తిం యో దద్యా
 ద్విష్ణురూపో భవేద్ధ్రువం, ఏతత్ఫలం కురుక్షేత్రే ధ్రువం బృం
 దావనే తథా. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిల
 తైలకం, అధమం మధుతైలం చ కనీయం వన్యకం భవేత్.
 గోఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్త్యర్థమేవ చ, సంపదర్థం
 యశోర్థంచ తిలతైలం భవేన్నృణామ్ భవేదఖిలభోగార్థం మ
 ధుతైలం సదా నృణాం, వన్యాదికం చ కామ్యార్థం వన్యం
 సార్వపతైలకమ్. అగస్త్యతైలం నిశ్చేషం శత్రునాశనకారణం,

ఏరండతైలదీపేన చ్యాయు స్సంపచ్చ నశ్యతి. ఘృతం మాహి
 సికం చైవ పూర్వపుణ్యం వినశ్యతి, యత్కించిద్దోఘృతయుతం
 కశ్చిద్దోషో న తస్య చేత్. ఏవం యః కరుతే భక్త్యా విష్ణుసా
 యుజ్యమాంసుయాత్, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే కార్తిక్యాం
 దీపదానతః. త్రిదివేశా బభూవుస్తే చార్పనాత్కేశవస్య హి,
 ధాతృబ్రహ్మాదయశ్చాపి వైకుంఠే శాశ్వతేఽవసత్. బృందా
 వనసమీపే తు దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులానోభి
 గా న్భక్త్యా సాయుజ్యమాంసుయాత్. ప్రజ్ఞామాయుశ్చీయం
 ధైర్యం సంపదశ్చ వివర్ధనం, జాతిస్తరత్యం మోక్షం చ దీపద
 స్య భవేన్నృప. ఓ రాభిశాయిపూజా చ యా శృతా ద్వాద
 శీదిసే, బృందావనసమీపే స్వాదిహోముత్రఫలప్రదా. యే తు
 బృందావనే దేశే కుట్యః ఓ రాభినామకం, తే విష్ణుభవనం
 గత్వా మోదంతే విష్ణునా సహ. దేవా వాష్యథ యతౌ వా
 నారదాదిమునీశ్వరాః, బృందావనస్థితం దేవమర్చయంత్యఘనా
 శనం, పతితో వాథ తూద్రో వా ద్వాదశ్యాం నిష్ణుమర్చ
 యేత్, మహాపాలకయుక్తో వా ఉపపాలకసంయుతః. తేషాం
 పాపాని నశ్యంతి తూలరాశి రివానలాత్, బృందావనే వేది
 కాయాం ప్రదీపాణ్ పుష్పమాలికామ్. ఫలాని దీపమాలాం చ
 మంటపేనాప్యలంకృతిం, యో దృష్ట్వానంద మాపన్నోతి సర్వ
 పాపైః ప్రముచ్యతే. ఇదం పవిత్రం పాపఘ్నం కార్తిక్యాం
 ద్వాదశీదిసే, బృందావనే సమాసీనో యశ్శృణోతి పఠేన్నరః.
 యురారోగ్యమైశ్వర్యం ప్రాప్నుయాన్నాత్ర సంశయః. ఇతి
 బ్రహ్మవైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే ఓ రాభివ్రత
 ధాయాం దీపదానమాహాత్మ్యం నామ ప్రథమోఽధ్యాయః,

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. దీపదాసస్య మాహాత్మ్య మద్భుతం
 రోమహర్షణం, శ్రుత్వా హర్షం గతోఽస్యద్య కృతకృత్యశ్చ
 సువ్రత. ఇతః పరం తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం వక్తుమర్హసి,
 ఇతి ధర్తవచ శృత్వా ప్రత్యువాచ మునీశ్వరః. తులసీమహీ
 మా వక్తుం బ్రహ్మణాపి న శక్యతే, నారదేనైవ ముక్తస్సస్మి
 దాహా చ పితామహాః. త దడ్య కభయామి త్వం శృణు వత్స
 జగత్పతే. వ్యాసః. సంప్రాప్తే కార్తికే మాసి తులస్యాః పూజ
 నం మహతే, యే కుర్వంతి నరా భక్త్యా తే యాంతి పరమాం
 గతిమ్. నార్చయేత్తులసీదేవీ ముత్థానద్వాదశీనే, జాయతే పాప
 రూపేణ చండాలుః కోటిజన్తసు. తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నే న తులసీం
 పూజయే త్సదా, రోపితా తులసీ యావత్కురుతేమూలవిస్త
 రమ్. తావద్ద్యుగసహస్రాణి విష్ణులోకే వహీయతే, తులసీపత్ర
 సంయుక్తే జలే స్నానం కరోతి యః. సర్వపాపవిరుక్తో మో
 దతే విష్ణుఁడందరే. బృందావనం యః కురుతే తులస్యారోప
 ణాయ చ తానదేవాఘనిరుక్తో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే,
 తులసీకాననం యస్య గేహే తిష్ఠతి సర్వదా. తస్య గేహం
 తీర్థభూతం నాయాంతి యమకింకరాః, సర్వపాపహరం పుణ్యం
 కామదం తులసీవనమ్. యే పోషయంతి చ నరాస్తే న పశ్యంతి
 భానుజం, తులసీకాష్టసంభూతాం మాలాం ధరతి యో గళే.
 కృతపాపాస్తు శుద్ధేహం న స్పృశంతి కదాచన, తులసీవిసినచ్చ
 యా భవేద్యత్ర ద్విజాతిభిః. తత్ర శ్రాద్ధం ప్రకర్తవ్యం పితౄ
 ణాం తృప్తిహేతవే, యస్మాన్యే తులసీపత్రంకరే శిరసి దృశ్య
 తే యమస్తం నేతీతుం శక్త స్తద్విధం చ భయంకరం, యస్మా
 లే సర్వతీర్థాని యన్తధ్యే సర్వదేవతాః. యదగ్రే స్సవేదాశ్చ

తులసీం తాం నమామ్యహం, ఇతి మంత్రం సముచ్చాప్య ప్రణ
 మేత్తులసీవనమ్ తులసీమహినూ యేన కర్ణ్యతే స్రూయతే
 పివా, సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. అత్రే
 వోదారంతీమ మితిహాసం పురాతనం, పురా కాశ్మీరదేశే
 ఘ బ్రాహ్మణౌ సంబభూవతుః. హరిమేధసుమేధాఘౌష్ఠి విష్ణు
 భక్తిపరాయణౌ, కదాచిత్తా ద్విజవరా తీర్థయా శ్రాసరాయణౌ.
 గచ్ఛంతావేకదా విప్రా కాంతారే శ్రమవిహ్వలా, తులసీకాన
 నం తత్ర దదవృక్షురందివమా. తయోర్న ధ్యే సుమేధస్తు సృష్ట్యా
 తత్తులసీవనం, కృత్వాప్రదక్షిణం తస్మై వవందే భక్తిసంగుతః.
 దృష్ట్యైవ హరిమేధస్తు బభావే పరయా ముదా, కిమర్థం విప్ర
 దేశేషు తీర్థేషు చ వ్రతేషుచ స్థితేషు విప్రముఖ్యేషు ప్రణా
 మం కృతవాసిహ. సుమేధః ఆతపో బాధతే హ్యేకాం గత్వా
 స్తిస్వటసాదవే, తత్ర చ్ఛాయాం సమావిన్ద్య త్వయా పృష్టం
 వదామి తే. ఏవముక్త్వా సుమేధస్తు హరిమేధేన సంఘుతః,
 వటం జగామ ధర్మజ్ఞో మహాకోటరసంగుతమ్. తస్మిన్పవిత్ర
 చ్ఛాయాయాం హరిమేధమువాచ హ, స్రూయతాం విప్ర
 శార్థుల తులస్యాశ్చోత్తమాం కథామ్. పరమేశ ప్రసాదేన స
 జ్ఞాతాయూః పయోదధౌ, పురా దుర్వాసశాపాచ్చ గత్రైశ్చ
 ర్యే పురందరే. మమంథుః క్షీరజలధి మింద్రాద్యాశ్చ సురా
 సురాః, విరావతః కల్పతరుశ్చంద్రమాః కమలా తథా. హరిత
 క్యాదయో జాతా దివ్యాశ్చోపధయస్తథా, తతః పీయూష
 కలశ మజరామరదాయకం, జాతం కరాభ్యాం కలశం
 ధారయస్తథనాధరిః. ఆవేక్ష్య మనసా సద్యః పరం నిర్వృ
 తమానసః పీయూషకలశే తస్మిన్నానంజాచోదబిందవః,

అపతంస్తులసీ పద్మస్తేభ్యోఽ భాయత మంగళా. తత్రో
 త్పన్నాం తథా లక్ష్మీం తులసీం చ దధా హరిః, తులసీమంక
 మారోఽన్యై ప్రసన్నవదనో హరిః. పునీహి లోకానఖిలా నితి
 తస్యై వరం బదా, నారాయణస్య తులసీ భస్మాత్ప్రియతరా
 స్త్వతా. తతఃప్రస్యై సమస్కారో మయా చాత్ర కృణోఽఘ
 నా, ఇత్యేవం కవచి స్తస్య సపాత పురతో కటః. కోపికాద్యట
 వృక్షస్య పునఃసా ద్వా నినిర్గతా, దోష్టితమంకౌ విశస్పద్యా
 ప్రేజసాపిత్వస్మిన్న భా. హరిమేధసుమేధౌ తాపూచతుర్బిసయా
 నితా. కా యుగాం దేవసంకాశౌ భవంతౌ సర్వయంగళోః
 ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణాభ్యాం తా పూచతుర్వృక్షస్త్రికౌ, యు
 వామే సద్యఃపితరౌ చావయోశ్చ తథాగురూ. జ్యేష్ఠఃకీవాచ
 అహంతు దేవలోకస్థశ్చాస్తికో నామనామతః, ఆపరోగణసం
 యుక్తః సదాచిన్మందనం వసమ్. క్రీడాం కర్తుం గతోఽస్త్వత్త
 విషయాసక్తఃతేనః, లేమి రే దేవవనితా యథాకామం మయా
 సహ. నివేతుర్నల్లికాయుక్తా మాల్యాని పురతో మునే, వశి
 రోమశాఖ్యస్య నందసే తు తపస్వతః. క్రీడంతమసి మాం
 మార్గే మాల్యాని వితతాని చ, దృష్ట్వా స రోమశశ్చారం
 దత్తవాన్కుశితో మునిః యోషిద్భిర్నాపరాధో మే యా
 సాం వై సుతంత్రతా, అయమేవ దురాచారః పాదపాగ్రే య
 మబ్రవీత్. త్వం బ్రహ్మరాక్షసో భూత్వా వటవృక్షే చ రేతి
 మాం, ప్రసాదతో మయా. క్రోధో విశాపమపి దత్తవాకా.
 తులసీవిష్ణుమాహాత్మ్యం సర్వపాపహరం శుభమ్. యదా శ్రో
 చ్యసి సవ్యస్తవ్విం రక్షో దేహాద్విమోక్ష్యసి. ఇతి శప్తస్తు ముని.
 నా చిరకాలం సుదుఃఖతః, అత్ర సిద్ధిం గతోఽస్త్వద్య భవద్దర్శ

నలాభతః. ముక్తిరీతా విప్రశాపా న్నమయుష్షత్ప్రసాదతః, ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రా ద్వితీయస్య కథా వచిత. ఆయం మునివరః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్వా తిత్వా బ్రహ్మరక్ష స్తవమాప సః. యుష్షత్ప్రసాదాదధునా గురు శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం చైవ యువాభ్యామిహ సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః, తాననుజ్ఞాప్య స్వం ధామ జగ్గతుః పరయా ముదా తతస్తౌ తీర్థ యాత్రాం పరమా మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం జగ్గత్కర్మహమ్. ఇతిహాసమిమం పుణ్యం సర్వసా పప్రణాశనం, యశ్చబ్రహ్మణోతి సదా భక్త్యా సర్వసాపైః ప్రముచ్యతే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విజోత్తమాః, తే సర్వే పాపనిర్ముక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ నచం పిథాత్రా కథితం నారదాయ చ ధీమతే, మయా తదేవ మాఖ్యాతం స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా ఊరాభి వ్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముది తో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మకేవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసం వాదే ఊరాభివ్రతకథాయాం ద్వితీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

క్షీరాభిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తంక్షీరాభివ్రతంహ రం గతోఽస్త్వహం, ఇతఃపరంతు క్షీరాభిశయనవ్రతముత్తమమ్. శ్రోతుమిచ్ఛాస్తీభగవన్ తద్విధింబ్రాహి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ. శాంతిదం పుత్రదం నౌణాం యశోలాభవిచర్చనం, సంప త్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్షకామినామ్ క్షీరాభిశయనం నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తదద్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
 సమాహితః, ఆషాఢశుద్ధద్వాదశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
 పాదా ప్రత్యశ్య చాచమ్య వ్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
 నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. ధాతునా సమ
 లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వస్తికాదీని నిర్తాయ శంఖ
 పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ పస్తైశ్చ మూల్యైశ్చాపి విశోభి
 తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్య ప్రాణానాయమ్యు వాగ్యతః. ఇదం
 కరిష్యే నియమం చాతుర్దాస్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
 న్నాథ సరకార్ణవతారక. పూజామిమాం గృహణేశ సుప్రీతో
 వరదో భవ, మంత్రేణా నేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
 నారాయణం చ తులసీం సర్వత్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
 లసీమూలే ఉపచారైరనేకశః. బ్రాహ్మణా న్నూజయేత్పశ్చా
 ద్ధంధమూల్యాసులేపనైః, తాంబూలైశ్చణకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
 నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బహ్వీభిస్తోషయేద్ద్విజపుంగవాన్,
 ఏవం చతుర్షు మానేషు కుర్యాద్ద్వితనుసుత్తనుమ్. ఉద్యాప
 నం తతః కుర్యాద్ద్వితస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
 చైకాదశ్యాముపాసితః సాయంకాలే పునస్సన్న త్వావ్రతీనియ
 మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
 గోమయేనోపలిప్యాథ పంచవర్ణై రనంతరం, నీలవీతసితాద్యై
 శ్చ వ్యాలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
 చక్రం కౌమోదకీం గదాం, గోపాలాన్వత్సపాలాంశ్చ వేదికోపరి
 విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
 తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖాగుచ్ఛపరిమృశామ్. తస్మాలే
 తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతీమాం తులసీలక్ష్మీ

నలాభతః. ముక్తిరాలా విప్రశాపా న్నమయుష్షత్ప్రసాదతః, ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రా ద్వితీయస్య కథా వచిత్. ఆయం మునిః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్పా తిత్వా బ్రహ్మరక్ష స్త్వమాప సః. యుష్షత్ప్రసాదాదభునా గురు శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం చైవ యువాభ్యామిహ సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః, తాననుజ్ఞాప్య స్వం ధామ జగ్గతుః పరయా ముదా తతస్తౌ తీర్థ యాత్రాం పరమా మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం జగ్గతుర్మహమ్. ఇతిహాసమిరుం పుణ్యం సర్వసా పప్రణాశనం, యశ్శృణోతి సదా భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విబోత్తమాః, తే సర్వే సాపనిర్ముక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ ఏనం ఏధాత్రా కథితం నారదాయ చ ధిమతే, మయా తదేవ మాఖ్యాతం స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా ఊరాభి ప్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముచి తో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసం వాదే ఊరాభివ్రతకథాయాం ద్వితీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

ఊరాభిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తంఊరాభివ్రతంహర్షం గతోఽస్త్వహం, ఇతఃపరంతు ఊరాభిశయనవ్రతముత్తమమ్. శ్రోతుమిచ్ఛాస్తేభగవన్ తద్విధింబ్రాహి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ. శాంతిదం పుత్రదం గృణాణాం యశోలాభవివర్ధనం, సంపత్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్షకామినామ్ ఊరాభిశయనం నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తనద్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
 సమాహితః, ఆషాఢశుద్ధద్వాదశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
 పాదా ప్రత్యశ్య చాచమ్య ప్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
 నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. ధాతునా సమ
 లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వస్తి కాడిని నిర్దాయ శంఖ
 పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ పస్తైశ్చ మూర్త్యైశ్చాపి విశోభి
 తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్య ప్రాణానాయమ్య వాగ్మతః. ఇదం
 కరిష్యే నియమం చాతుర్దాస్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
 న్నాథ సర కాల్గవతారక. పూజామిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో
 వరదో భవ, మంత్రేణా నేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
 నారాయణం చ తులసీం సర్వశ్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
 లసీమూలే ఉపచారైరనేకశః. బ్రాహ్మణా న్సుజయేత్పశ్చా
 ద్గంధమాల్యాసులేపనైః, తాంబూలైశ్చ ణకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
 నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బస్వీభిస్తోషయేద్విజపుంగవాన్,
 ఏవం చతుర్థ మాసేషు కుర్యాద్వ్రతగుణుత్తమమ్. ఉద్యాప
 నం తతః కుర్యాద్వ్రతస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
 చైకాదశ్యాముపోషితః సాయంకాలే పునస్సాన్నిత్యావ్రతీనియ
 మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
 గోమయేనోపలిప్యార్థ పంచవర్ణై రనంతరం, నిలసీతసితాద్యై
 శ్చ హ్యాలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
 చక్రం కామోదకీం గదాం, గోపాలాన్వత్సవాలాంశ్చ వేదికోపరి
 విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
 తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖాగుచ్ఛపరిష్కృతామ్. తస్మాలే
 తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతీమాం తులసీలక్ష్మీ

విష్ణురూపాం తు విన్యసేత్. సాచార్యః ప్రతిమారూపం తా
భ్యాం చ సహితం హరిం, నారాయణం జగత్సాక్షీం భక్తాభీష్ట
ఫలప్రదమ్. బ్రాహ్మణాః పురుషసూక్తేన పురాణైరితరేఽ
ర్చయేత్, కల్పోక్తవిధినా సమ్యక్పూజయేచ్ఛుద్ధమానసః.
అర్చయే త్పరయా భక్త్యా ధ్యానేనావాహనాదిభిః, ప్రసాదం
ప్రాప్య విష్ణోశ్చ మోక్షార్థీ బుద్ధిమాన్సరః. తతః సమర్పయే
ద్విప్రైః గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై ద
క్షిణాం చ స్వశక్తితః. రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాణవచనా
దిభిః, పరేద్యుః ప్రాత రుత్థాయ స్నాత్వాచమ్య విధానతః లాకి
కాగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య చాజ్యభాగాంతమాచరేత్, తిలహోమం
ప్రకుర్వీత సహస్రం శతమేవవా. తద్విష్ణోరితి మంత్రేణ హోమ
శేషం సమాపయేత్, దేవ మగ్నిం పరిక్రమ్య నమస్కృత్వా
విధానతః. తతో బ్రాహ్మణమాహవాయ పూజయేద్వస్త్రభూష
ణైః, విష్ణుస్వరూపిణం స్మర్తప్రతిమామర్పయేత్పునః. శాంతాయ
విప్రవర్యాయ శ్రోత్రియాయ కుటుంబినే, ఇదం బృందావనం
దివ్యంజనార్దనప్రియాప్తయే. ప్రదద్యాద్విప్రవర్యాయ నిజపాప
క్షయాయ చ. దానమంత్రః. నారాయణో జగద్ధాతాక్షీ రాభిశ
యనో మహాః, వ్రతేనానేన సుప్రీతః సర్వాః కామాః ప్రయ
చ్ఛతు తృతీయాం శేష దానస్య దక్షిణాదానమాచరేత్, బ్రాహ్మ
ణా భోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజీత బంధుభిః. ఏవం యః
కురుతే భక్త్యా క్షీరాభిశయనవ్రతం, తస్య పుణ్యఫలం వక్తుం
శక్యం నాబ్ధశక్తైరపి. బృందావనసమీపే తు యః కుర్యాద్వ్యా
దశీదినే, క్షీరాభిశయనం నామ వ్రతం త్రైలోక్యపాపసమ్.
యావచ్చి సన్ని ప్లగాని యావన్త్యగ్రాజి సన్ని హి,

తావద్యుగపహస్రాణి విష్ణులోకే యహీయలే. శృణు వత్స ప్ర
 వత్సోఽహ మితహాస్మ పురాతనం, వ్యావవక్యాం పురా
 చాస్వీప్రోఽసా వేదపారగః. శాస్త్రజ్ఞో బహువక్తా చ
 విష్ణుపూజాసారానుజః, అప్య పుత్రీ చ విఖ్యాతా, వసీవా
 మ్నా సుహృదిణీ బాల్మీకేభ్యశ్చ కర్మాత్మా ప్రత్రహీరా చ
 దుఃఖినా, పూర్వోర్వపుణ్యైశ్చ జ్ఞాపిష్ఠిమన్వీకా. ఆలోక్య
 విభరం బాహ్యే ప్రాంతం రుద్రావతే, కర్మైశ్చానో దేవం ఘో
 సచర్మోఽపి కర్మా సమయ తతో యువ్యాం కులః క్షా . . . పదేష్టం
 త్వమర్హసి. ప్రాస్తా నాఠిణాచ — బాలే నను బాలేః పూజాం
 విష్ణోర్జ్ఞానస్వరూపినా, న కశర్మకృతేఽన్యత్ర క్ష్యాకృతీణాం
 వినా బాహిస్ తస్మాత్కురు తథా. బాలే ఊరాభివ్రయనవ్రతం,
 ఇత్యుక్త్వా తస్మైతస్మేఽం విధాం చాప్యభావత ఇతి శ్రు
 త్వాను తివ్యాం వి ప్రాజ్ఞాత్వాన త్యధిం, దృఢభక్తతయా
 సాశ్వే ధ్యాత్వా విష్ణుం పతిః పురః. చక్రే వ్రతం విధాననః ఊ
 రాభివ్రయనాభిః, తస్మైతస్య ప్రభావేన విష్ణోరమితతేజః. ద్వి
 తీయే జన్మని ప్రాప్తే భర్తారం హరిమూప సా, మిత్రవిందేతి వి
 ఖ్యాతా లోకే లావణ్యశాలినీ తస్మాద్యః కురుతే భక్త్యా శో
 టజన్నాఘనాశనం, ఇహ భుంక్త్వా లఖలాన్ భోగా వస్త్రే
 మోక్షమవాప్స్యతి. సత్యం సత్యం పునః సత్యం సత్యం సత్యం
 పునః పునః.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే
 ఊరాభివ్రతకథా సంపూర్ణా.

క్షీరాభివ్రతకథ.

పూర్వము ధర్మరాజు రాజ్యము పోగొట్టుకొని తమ్ములతోఁ గూడి ద్వైతవనమం దుండఁగా, నిచ్చటికి అనేక ఋషులతోఁగూడి వ్యాసులవారు వచ్చిరి. అట్లు వచ్చినవ్యాసుని గని ధర్మరాజు తగుపూజలు సలిపి కూర్చుండఁబెట్టి తానును వారి యనుజ్ఞఁ బొంది కూరుచుండి కొంతదడవు మాటలాడి యాయనతో స్వామీ మీరు ఎల్లధర్మములను ఉపదేశించఁదగిన మహానుభావులు. మీకుఁ దెలియని ధర్మసూక్ష్మములు లేవు. మనుష్యులకు సర్వకామములును ఏయుపాయముచేత సిద్ధించునో నెలవిండు. అని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు నాయనా మంచి ప్రశ్న చేసినావు. ఈవిషయమునే పూర్వము నారదమహాముని బ్రహ్మసదుగఁగా నాతఁడు సర్వకామప్రదములగు రెండువ్రతములు చెప్పినాఁడు. క్షీరాభిద్వాదశీవ్రతము, క్షీరాభిశయనవ్రతము అను నా రెండువ్రతములలో క్షీరాభిద్వాదశీవ్రతమును నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. కార్తికశుక్ల ద్వాదశినాఁడు ప్రాద్దుకూఁత తర్వాత పాలసముద్రమునుండి లేచి శ్రీమహావిష్ణువు సమస్తదేవతలతోడను, మునులతోడను, లక్ష్మీతోడను గూడి బృందావనమునకు వచ్చియుండి, యొక ప్రతిజ్ఞ చేసినాఁడు. ఏ మనఁగా—ఏమానవుఁడైనను ఈ కార్తికశుద్ధద్వాదశినాటి కాలమున సర్వమునులు దేవతలతోఁగూడి బృందావనమున వేంచేసియున్న నన్ను లక్ష్మీదేవితోఁగూడ పూజించి తులసిపూజచేసి తులసికథను విని భక్తితో దీపదానము చేయునో వాఁడు సర్వపాపములు వీడి నా సాయుజ్యమును బొందును. అని శపథము చేసినాఁడుగాన నీవును పుణ్యకరమైన యావ్రతమును చేయుము.

అని వ్యాసుఁడు చెప్పఁగావిని ధర్మరాజు ఆయ్యా ఈవ్రతము చేయవలసిన విధాన మెట్టిదో నాకుఁ జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడఁగెను. ధర్మరాజా! ఏకాదశినాఁ డుపవాసముచేసి ద్వాదశిపారణచేసుకొని సాయంకాలమున మరల స్నానముచేసి శుచియై తులసికోటదగ్గఱ చక్కఁగా శుద్ధిచేసి ఖిదువన్నెల ముగ్గులు బెట్టి పలువిధముల నలంకరించి తులసీమూలమందు లక్ష్మీసహితుఁడైన విష్ణువును తులసిని భక్తితో సర్వోపచారములతోను బూజించి నైవేద్యమైన తర్వాత కొబ్బెర బెల్లము కజ్జారము అరటిపండ్లు చెఱకుముక్కలు సమర్పించి తాంబూలనీరాజనము లొసఁగి మంత్రపుష్పము బెట్టి పూర్తిచేసి తులసీసహిత లక్ష్మీనారాయణ మాహాత్మ్యమును దీపదానఫలమును విని యనంతరము బ్రాహ్మణులకు గంధపుష్ప ఫలాదు లొసఁగి తృప్తిపఱచి వ్రతము పూర్తిచేయవలెను. ఇట్లేమానవుఁడు చేసినను ఇష్టముం గాంచును. ధర్మరా జుదివిని దీపదానమహిమను జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు యుధిష్ఠిరా! దీపదానమహిమ నెవఁడు చెప్పఁగల్గును? కార్తికశుద్ధద్వాదశిదినిమున బృందావనసమీపమున దీపదానము చేయవలెను. ఒకదీపదానముచే ఉపపాతకములు బోవును. నూలుచేసిన విష్ణుసారూప్యము గలుగును. అంత కెక్కువఁగా జేసిన నాఫలమును నేను జెప్పలేను. భక్తితో నొకవత్తితో దీపము బెట్టిన బుద్ధిశాలియగును. నాలుగు వత్తులు వేసి వెలిగించిన రాజగును. పదివేసిన విష్ణుసాయుజ్యము నొందును. వేయివత్తులు వేసినచో విష్ణురూపుఁ డగును. ఇది బృందావనములోఁ జేసినయెడల కురుక్షేత్రమందుఁ జేసినంత

ఫలము గలుగును. దీనికి ఆవునేయి మంచిది నూపులనూనె మధ్యమము, తేనె యాధవము భక్తములైన అడవిమాసలు కనీసము. ఆవునేయి జ్ఞానయోగముల నొసంగును. నువ్వుల నూనె సంపదను కీర్తిని నిచ్చును. తేనె భోగప్రదము. అడవి నూనె కామ్యార్థప్రదము. అడవిలో ఆనబూనె బియ్యంబోరి కల నిచ్చును. అవిసెయొక శత్రువు కుకూట. అడవియొక ఆము స్సురు నాశము చేయును. బట్టెనేయి పూర్తిగా నునువొలం గించును. వీనిలో కొలచెమైన ఆవునేయి కనీసము వ్రత విహార మగును. ఈ దీపదానములొకటి నే యింద్రాయోగి కుకూటాది వ్రత ములు దొరకినవి. దీనివలన కుకూటాదులు గలుగునట ద్వాదశి నాడు దీపదానము చేసిన యోద్రాదులును నామకైకాంతురు. బృందావనమం దొకమాటకము గట్టి వారునగా దీనిలక్షుల బెట్టి యున్న నెవడుమాచి యానాదానానో వానిని దునులన్నియు నశించును. ఈ దీపదానమహిమను నిన్ను నాకు చెప్పినవారు మోక్ష ప్రాప్తులగుదురు, అని చెప్పగా విన ధర్మరాజు న హాసంధ మును జెంది తులసీమాహాత్మ్యము జెప్పుమని కోరగా వ్యా సుడు జెప్పుచున్నాడు. తులసీమహిమ పూర్తిగా బ్రహ్మకూడం జెప్పలేడు. అయినను ఆ బ్రహ్మ నారదునకు జెప్పినట్లు చెప్పు చున్నాను. కార్తికమాసమందు తులసిపూజచేయువారు త్రమ లోకమును బొందుదురు. తుదకు ఉత్థానద్వాదశినాడైనను తులసిపూజ చేమనివారు కోటిజన్మలు చండాలులై పుట్టుదురు. తులసీమొక్కవేసి పెంచినవారు దానికెన్ని వేళ్లుపాటునో అన్ని మహాయుగములు విష్ణులోకమం దుందురు. తులసిదళములు కలిసిన నీట స్నానమాడినవారు పాపము వదలి వైకుంఠము

నకు: బోవుదును బృందావనము వేసినవారు బ్రహ్మాత్వము బొందుదురు. తులసి యున్న యింటిలో గాఢపురము చేయుట, తులసితోఁడు చేసి పెంచుట, తులసి వేరులు దాల్చుట, తులసి దళము భక్షించుట పాపహరములు. తులసియున్న చోటునకు యమకింకరులు రారు. 'యస్తూలే...' ఆశుమంత్రమును బఠించు వారికి నేపాధము నంటదు యమకింకరులు దగ్గఱకు రారు. ఈతులసి నేవయందే బహువ్రాత్యకథను జెప్పెద నినుము. కాశ్మీర దేశవాసు లగువారి మేధను మేధు లను నిర్దలు బ్రాహ్మణులు తీర్థ యాత్ర చేయుచుండి యొకయెడారిలో నొకతులసితోఁడును జూచిరి. చూచినతోడనే వారిలో సుమేధుఁడు భక్తితోఁ బ్రద ష్ఠీణనమస్కారములు జేసెను. అదిచూచి హరిమేధుఁ డిది యేమని యడిగెను. సుమేధుఁడు ఇక్కడ నెండ బాధగా నున్న దని యొకమఱ్ఱిచెట్టు నండకుఁ జేరి తులసికథ చెప్పఁదొడఁగెను. పూర్వము దేవాసురులు సముద్రము చిలికినప్పుడు దానియందు విరావతము కల్పవృక్షము మొదలుగా నెన్నియో యుత్తమ వస్తువులు పుట్టెను. తర్వాత లక్ష్మీదేవి పుట్టెను. తర్వాత అమృతకలశము పుట్టెను. ఆ అమృతకలశమును జేయూని మహానందమునొంది విష్ణువు ఆకలశముపై నానంద విడువఁగా నందు ఈతులసి పుట్టినది. ఇట్లు పుట్టిన విష్ణువు పరిగ్రహించెను. ఇట్లు పరిగ్రహించి సీని తొడమీఁద నుంచుకొని నీవు లోకము గలదాన వగుమని ప్రేమమీఱఁ బలికెను. యణునకు తులసియందు ఎక్కువ ప్రీతిగలిగి వలన నేను తులసికి మొక్కినాను. అని

క్షీరాబ్ధివ్రతము
 రక్షణము
 గలసింపజేయ
 శివముతో

పలుకుచుండఁగానే యామఱ్ఱి ఘోషముని విఱిగికూలెను. ఆచెట్టు తొట్టలోనుండి యిద్దఱుపురుషులు వెలుపలికివచ్చి దివ్యతేజము తోనిలిచియుండఁగా హఠిమేధ సుమేధులు చూచి దివ్యమంగళ విగ్రహాధారులైనమీరెవరని యడిగిరి. ఆపురుషులును మీరే మాకు తండ్రులు గురువులు ననిచెప్పి వారిలో జ్యేష్ఠుఁ డిట్లుని యెను. నేను దేవలోకవాసిని. నా పేరు ఆస్తికుఁ డందురు. నేనొకనాఁడు అప్పరసలతోఁ గూడి సందనవనమునఁ గామవికారముచే మైఱుఱచి క్రీడించుచుండఁగా మేము ధరించిన పుష్ప మాలికలు వైనఁబడి మాసందడివలన సమాధివలించి యచ్చట తపస్సుచేయుచున్న రోమశమహాముని నన్నుచూచి నీవు మదోన్మత్తుఁడవై యిట్లు నాకలజడి కలిగించితివి. గావున బ్రహ్మ రాక్షసుఁడ వగుమని శపించి తప్పిదము పురుషునిదిగాని స్త్రీలు పరతంత్రులు గనుక వారివలన తప్పులేదని వారిని డుమించి విడిచెను. అంతట నేను శాపమునకు వెఱచి యామునిని పేఁడి ప్రసన్నునిజేయఁగా నాయన యనుగ్రహము గలిగి నీవెప్పుడు తులసిమహిమను విష్ణుప్రభావమును విందువో అప్పుడు శాప విముక్తుఁడ వగుదువని యనుగ్రహించెను. నేనును బ్రహ్మరక్ష సునై యీచెట్టుతొట్టలోఁజేరి మీదయవలన నేఁడు శాప మోక్షణము నొందితిని అనిచెప్పి, రెండవవానివృత్తాంతము చెప్పనాగెను. ఈయన పూర్వమొక మునికుమారుఁడుగానుండి గురుకులవాసముఁ జేయుచుండి ఓకయపరాధమువలన బ్రహ్మ రక్షస్సు వగుమని యాయనవలన శాపముబొంది యిట్లు నాతోఁ గలిసియుండెను. మేమిద్దఱమును మీదయవలనఁ బవిత్రులమై యి. ఇట్లు మమ్మను గ్రహించినారు. గాన మీతీర్థయాత్రాఫలము.

సీద్ధించినది. అనిచెప్పి వారిరువురు వారిత్రోవను బోఁగానే బ్రాహ్మణులిద్దఱు ఆశ్చర్యానందములతో మునిఁగి తులసిమహిమను బోగఁడుచు యాత్రముగించుకొని యిండ్లకేఁగిరి. ఈకథను ఎవరు విన్నను వారు సర్వపాపములు వదలి యుత్తమగతిని జెందుదురని బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పెను. అని వ్యాసుఁడు చెప్పి ధర్మ రాజా! ఇట్లు క్షీరాభివ్రతముజేసి తులసికథ విన్నవారు త్తము లగుదురు. అనిన విని స్వామీ! మీరు చెప్పిన కథ విని మహానందమును బొందినాను. ఇప్పుడు క్షీరాభిశయనవ్రతమును నాకు దయతోఁజెప్పుఁడు. అనియడిగిన వ్యాసుఁడు జెప్పుచు న్నాడు. యుధిష్ఠిరా! శాంతికరమై పుత్రపౌత్రాదినంపదలనిచ్చు క్షీరాభిశయనవ్రతమును బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పిన ప్రకారము నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. ఆషాఢశుద్ధ ద్వాదశినాఁడు సాయంకాలముకాఁగానే వ్రతము చేయఁబూనుకొన్నవారు పాదప్రక్షాళనముచేసుకొని నియమముతో బృందావనము చుట్టును ఆలికి ముగ్గువెట్టి ధూపదీపాదులకుఁ గావలసినవస్తువులు వస్త్రములు పూవులు మొదలగు పూజార్తవ్యములను సంపాదించుకొని ఆచమనముచేసి ప్రాణాయామముచేసి, మౌనముతో 'ఇదం కరిష్యే...' అను మంత్రమును జెప్పి తులసిమూలమున యథావిధిగా తులసీసహితుఁడైన శ్రీ లక్ష్మీనారాయణమూర్తిని పూజించవలయును తర్వాత బ్రాహ్మణులను పూజించి తృప్తిపఱవవలెను. ఇట్లు ఆషాఢ, శ్రావణ, భాద్రపద, ఆశ్వయుజమాసములు నాలుగింటను వ్రతముచేసి తర్వాత సుద్యాపనము జేయవలెను. ఉద్యాపన చేయువాఁడు కార్తిక శుక్లకాదశినాఁడుపవసించి సాయంకాలము మరల స్నానముజేసి నీమముతో

బృందావనసమీపమందు చిన్ని అక్షిణి విశువన్నెల ముగ్గులతో నలంకరించి, ఆయుగుఃమూలన శంఖము చక్రము శార్ఙ్గము కౌమోదకి గద గోవులు గోపాలకులు వీనిని వ్రాయనలెను. తర్వాత వెండి తులసికోటను దాసిలో కొమ్మలు గుత్తులు వీనితోఁ గూడినతులసిచెట్టును యథాశక్తిగాఁ జేయించిపెట్టి దానిమొదట సువర్ణమయ మైనలక్ష్మీనారాయణప్రతిమను జేయించిపెట్టి ఉపాధ్యాయునితోఁ గూడినవాండ్రై తులసీసహిత లక్ష్మీనారాయణప్రతిమయందు విష్ణువు నావాహనచేసి పురుష సూక్తవిధానముచేతను పురాణోక్తవచనములచేతను షోడశోపచారపూజలు చేయవలెను. ఇట్లు సాంగముగా వ్రతము జరపి విష్ణువు ననుగ్రహము సంపాదించుకొని యనంతరము బ్రాహ్మణపూజచేసి యారాత్రి జాగరణముండి మఱునాఠుడయ ముననేలేచి స్నానముచేసి ఆచమనముచేసి అగ్నిప్రతిష్ఠాపనము జేసి 'తద్విష్ణోః...' అనుమంత్రముచేత ఆజ్యముతోడి తిలలను నూలుగాని వేయిగాని ఆహుతులు హోమము చేయవలెను. తర్వాత నగ్నిప్రదక్షిణముచేసి బ్రాహ్మణసమారాధనము జేయవలెను. తర్వాత సువర్ణవిష్ణుప్రతిమకు పునఃపూజచేసి తర్వాత 'నారాయణో...' అను మంత్రముచేత ప్రతిమతోఁగూడ బృందావనమును యోగ్యుడైన బ్రాహ్మణునకు దానమియ్యవలెను. దానమిచ్చిన సొత్తులో మూడవవంతునను దక్షిణ యియ్యవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులకు భోజనముబెట్టి తాను తనబంధువులతోఁగూడ భోజనము జేయవలెను. ఇట్లైవఁడు యీ రాభిశయనవ్రతమునుచేయునో వానిపుణ్యమహిమ నూటేండ్లు చెప్పినను తరుగదు. బృందావనసమీపమందు ఈవ్రతముచేసి

నవారు తులసిచెట్టున నెన్ని ఆకులున్నవో ఎన్ని రెచ్చలున్నవో అన్ని దివ్యవర్ష సహస్రములు విష్ణులోకమం దుండురు. నాయనా యుధిష్ఠిరా! ఈవిషయమున నొకకథ గలదు. చెప్పెద వినుము. పూర్వము ద్వారపతికట్టామున వేదశాస్త్రనిధి మహాపుణ్యాత్ముడైన యొక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడండెను. ఆయన కొక రూపలావణ్య శోభితురాలగు కణియనుపేరుగల కూతురుండెను. ఆమె పూర్వార్థ దగిపాకముచే జిన్నతనముననే విధవయ్యెను. ఇట్లు వైధవ్యదుఃఖము ననుభవించు నాచిన్నది ఒకనాడు తండ్రి దగ్గఱకువచ్చి నాయనా నా కీవైధవ్యదుఃఖము భరింపరాకున్నది. కావున ఈదుఃఖము తొలగఁగునట్లు జ్ఞానోపదేశము చేయు మని యడిగెను. అందుల కాబ్రాహ్మణుడు సంతసించి అమ్మా నియతురాలవై విష్ణుని బూజింపుము నీబోఁటివారికి విష్ణువుకంటె వేఱ దిక్కులేదు. కనుక నీవు విష్ణువు ప్రీతికరమైన శ్రీరాధీశయనవ్రతము చేయుము. అని ఆవ్రతవిధానము చక్కగా జెప్పఁగా నామె తండ్రిని దగ్గఱచెట్టుకొని పూర్ణభక్తితో నావ్రతము సాంగముగా జేసినదై మఱుజన్మమున మిత్రవిందయనుపేరుతో బుట్టి శ్రీకృష్ణభగవానునకు భార్యయ్యెను. కావున నెవ రీవ్రతము చేసినను కోటిజన్మలలో నార్జించిన పాపమునుగూడఁ బోఁగొట్టికొని సమస్తమైన యిహుసుఖముల ననుభవించి తుదకు మోక్ష మొందుదురు. మువ్వాటికి నిజము. ఇది బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదమున

శ్రీరాధీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

సావిత్రి గౌరీ వ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...నామ సంవత్సరే...అయినే...మానే...
 పక్షే...తిథౌ...వాసరయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ
 మమ భర్తాసహ (ఆస్తాకంసహకుటుంబానాం) క్షేమస్థైర్య విజ
 యాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్తా...సిద్ధ్యర్థం మనో
 వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం సకలమంగళావాప్త్యర్థం అభ్యుదయాం
 ఆయుష్యాభివృద్ధ్యర్థం వంశాచతుష్టయ దోషనివృత్త్యర్థం
 సాగ్రవర్ష శతజీవన సంపూర్ణ సకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీపార్వతీ
 పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కల్యాణకృత్యకారేణ యావచ్చక్రీడానా
 వాహనాదిషోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగం కలశపూ
 జాం గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య కలశపూజాం
 గణపతిపూజాం చ కృత్వా. తదనంతరం సావిత్రి గౌరీ ప్రాణ
 పతిహాపనం కుర్యాత్.

అథ ధ్యానమ్. వంధ్యదోషహరే గౌరి కరిష్యే తవ పూజనం,
 నిర్విఘ్నం కురుమే దేవి సర్వాభీష్టఫలప్రదే. శరదిందువికాసమం
 దహాసాం స్ఫురదించీవరలోచనాభిరామాం, అరవిందసమాన
 సుందరాస్యామరవిందాసనసుందరీ ముపాసే. వంద్యేహం కుం
 దసూనాభా మిందీవరదశేఖణాం, వంద్యజనమందారాం వల్లిం
 వాగధిదేవతామ్ సావిత్రి గౌరై నమః ధ్యానం సమర్పయామి.
 నానారత్నప్రభాదీప్తే సర్వాభరణభూషితే, మహాలక్ష్మీ మ
 హాదేవి త్వమాగచ్ఛస్థిరా భవ. శంఖచక్రగదాహస్తే సువర్ణా
 భే శుభావహే, మమ దేవి వరం దేహి సర్వసిద్ధిప్రదాయిని.
 ఆవాహయామి సుభగే శుభే సర్వవరప్రదే, వీతాంబరధరే దేవి

సర్వలక్షణసంయుతే. సావిత్రి గౌర్యై నమః ఆవాహనమ్. తప్త
 కాంచనసంకాశే మహాలక్ష్మీ వరప్రదే, రత్నసింహాసనం చారు.
 గృహ్యాతాం శంకరస్త్రియే. సావిత్రి గౌర్యై నమః రత్నసింహాస
 నమ్. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే, నారాయణస్త్రియే
 దేవి పాద్యం సంగృహ్యాతా ముపే. సావిత్రి గౌర్యై నమః.
 పాద్యమ్. జగద్వంద్యే మహాదేవి సర్వలోకైకపూజితే, అర్ఘ్యం
 దాస్యామి వరదే గృహాణ పరమేశ్వరి. సావిత్రి గౌర్యై నమః
 అర్ఘ్యమ్. నేవే కారుణ్యనిలయే భక్తత్రాణైకతత్పరే, ఆదమ్య
 తాం మహేశాని సువాసితపయఃకణైః సావిత్రి గౌర్యై నమః.
 ఆచమనీయమ్. బ్రాహ్మీ చ వైష్ణవీ రాద్రీ కామారీ శాంభ
 వీ శివా, సిద్ధిదా బుద్ధిదా శాంతా మధువర్కం గృహాణభో. సా
 విత్రి గౌర్యై నమః మధువర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేశ్వేశ్వ ఘృ
 తేన మధునా శివే, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరా గాంగవా
 రిభిః. సావి...ర్యై నమః పంచామృతస్నానమ్. జయ త్వం దేవి
 చాముండే జయ ఘంటాకపాలిని, జయ సర్వగతే దేవి చాంపక
 స్నానమాచర. సావి...ర్యై నమః చంపకత్రైలాభ్యంజన
 స్నానమ్. కలాత్తికే కలాతీతే కారుణ్యవృద్ధయే శివే, కల్యాణి
 జగతీ నిత్యం కస్తూర్యుద్వర్తనం కురు. సా...ర్యై నమః కస్తూ
 ర్యుద్వర్తన స్నానమ్ రోచనాగురు కర్పూరకుంకుమాలోడి
 తం పునః, కస్తూర్యాదిసుగంధం చ సర్వాంగేషు విలేపయే.
 సావిత్రి గౌర్యై నమః హరి ద్రాచూర్ణస్నానం. శుద్ధోదక
 స్నానమిదం స్వీకురుష్వ సురోత్తమే, సర్వతీర్థమయం దేవి
 నిత్యపావని పావనమ్ సా...ర్యై నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 సర్వదేహసురక్షార్థం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, వస్త్రం.

దాస్యామి దేవశి గృహాణ సురనంబతే సా...రైత్య నమః వ
 స్త్రయ్యమ్. ఆణిమూదిగుణాఘోరి సుకం ద్యుజ రాత్తకం,
 ఉపవీతం ప్రదాస్యామి గృహాణ సురమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః
 ఉపవీతమ్ శ్రీగంధసమ్మిశ్రితగంధసా :ం కర్పూరసంయుక్త
 మతీవ హృద్యం, సురాసురానమ్మ కిగీటభోభ హాఃస్వయే తే
 ప్రదదామి గౌరి. సా...రైత్యనమః శ్రీగంధం సూర్యుఃసూరి హః
 రిద్రంచమహాదేవి సర్వకల్యాణదాయినీ, సౌ కిగ్గర్జునస్థసందివ్యం
 గృహాణ సురమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః హరిద్రాఘోర్జమ్. కుం
 కుమం శోభనం దివ్యం కర్పూరేణ సుసంగుతం, విలేపనం సు
 రశ్రేష్ఠే ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సా...రైత్యనమః కుంకుమ
 పరిమళం సమర్పయామి. అక్షతాఽ విమలాఽ శుభ్రాఽ ఛా
 లీయాం త్పుచునోహ రాఽ, గృహాణేమాఽ మహేశాని కమ
 లాపతిపూజితే. సా...రైత్య నమః అక్షతాఽ. మాణిక్యముక్తా
 ఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధ వైడూర్యకృతానియాని, అంగుళ్యతా
 టంకసుకంఠమాలా కాంచీగదాదీని గృహాణదేవి. సా...రైత్య
 నమః ఆభరణాని. జాజీ చంపక పున్నాగకేతకీపాటలాన్విత్రైః,
 పారిజాతాదికుసుమైః పూజయామి శివప్రియే పుష్పాణి పూజ
 యామి. లక్ష్మీకరకరోద్భూత బిల్వ మృత్యుంజయప్రియ,
 దేహీ పుత్రా స్సశుభనాన్యారోగ్య మచలాం శ్రయమ్. బిల్వ
 పుత్రార్పితే దేవి దుర్గే త్వాం శరణం గతా, బిల్వపత్రప్రదానేన
 చేస్పితం సఫలం కురు. సా...రైత్యనమః బిల్వపత్రం సమర్పయా
 మి. అథాంగపూజా. సావిత్రైత్య నమః పాదౌ పూజయామి.
 గౌరైత్యనమః జానునీ. శివాయై నమః ఉరూ. భవాయై నమః
 కటిమ్. రుద్రాయై నమః మధ్యమ్. శర్వాయై నమః పార్శ్వమ్.

సర్వము నాకామై నమః బ్రాహ్మణాః. అపస్తంబయై నమః కుంతమ్.
 పాపవ్యత్యై నమః సోత్రే. దుర్గాయై నమః లలాటమ్. హైమవ
 త్యై నమః కర్ణా కర్ణికాయై నమః శిరః పూజనగోపం. అంబి
 కాయై నమః సర్వాభ్యంగానీ.

గౌర్యజ్ఞానోత్తరశతనామూనాళిః.

ఓం గౌర్యై నమః
 గణేశాయై
 గిరిరాజశర్వభాగ్యయై
 గుహశివీకాయై
 జగన్నాథై
 గంగాధరకటుంబికయై
 వీరభద్రప్రసూపై
 లక్ష్మణాయై
 ఆంజనేయాయై
 కర్ణదూతప్రవీణ్యై
 శివాయై
 శాంభవ్యై
 శంకర్యై
 బాలాయై
 భవాన్యై
 భద్రదాయిన్యై
 మాంగల్యదాయిన్యై
 సర్వమంగళాయై
 మంజుభాషిణ్యై

కూసోళ్లయై
 సుహిమాయై
 మండ్రాయై
 మహాశివాయై
 హేమాద్రికాయై
 హేమవ్యత్యై
 పాపవ్యత్యై
 పాపబాళిణ్యై
 నారాయణాంబికాయై
 నిత్యాయై
 నిరీశాయై
 నిర్మలాయై
 అంబికాయై
 మృదాన్యై
 మునిసంసేవ్యాయై
 మానిన్యై
 మేనకాత్మికాయై
 కుమార్యై
 కన్యకాయై

దుర్గాయై
 కలిదోషనిఘాతినై
 కాత్యాయినై
 కృపాపూర్ణాయై
 కల్యాణై
 కమలార్చితాయై
 సత్యై
 సత్త్వమయ్యై
 సత్యాయై
 సౌభాగ్యవాయై
 సరస్వత్యై
 ఆమలాయై
 అమరసంసేవ్యాయై
 అన్నపూర్ణాయై
 ఆమృతేశ్వర్యై
 ఆఖిలాగమసంస్తుతాయై
 సుఖసచ్చిత్సుధారసాయై
 బాల్యారాధితభూతదాయై
 భానుకోటిసమద్యుతయే
 పారణ్యయ్యై
 పరాయై
 సూక్ష్మాయై
 శీతాంశుకృతశేఖరాయై
 హరిద్రాకుంకుమారాధ్యాయై

సర్వకాలసుమంగల్యై
 సర్వభోగప్రదాయై
 సామశిఖాయై
 వేదాస్తలక్షణాయై
 కర్తృబ్రహ్మమయ్యై
 కామకలనాయై
 కాంక్షితార్థప్రదాయై
 చంద్రార్కయితతాటంకాయై
 చిదంబరశరీరణ్యై
 శ్రీచక్రవాసిన్యై
 దేవ్యై నమః
 కామేశ్వరసత్యై
 కలాయై
 మారారాతిప్రియార్ధాంగ్యై
 మూర్కండేయవరప్రదాయై
 పుత్రపౌత్రవరప్రదాయై
 పుణ్యాయై
 పురుషార్థప్రదాయిన్యై
 సత్యధర్మరతాయై
 సర్వసాక్షిణ్యై
 సంశాంతరూపిణ్యై
 శ్యామలాయై
 బగళాయై
 చంద్యై

మాతృకాయై
భగమాలిన్యై
విరజాయై
స్వధాయై
ప్రత్యంగారాంబికాయై
ఆర్యాయై
దాక్షాయన్యై
దీక్షాయై
సర్వవస్తూత్తమోత్తమాయై
శివాభిధాయై

శ్రీవిద్యాయై
ప్రణవార్థస్వరూపిన్యై
హ్రీంకార్యై
నాదరూపాయై
త్రిపురాయై
త్రిగుణాంబికాయై
సుందర్యై
మహాగౌర్యై
షోడశాక్షరదేవతాయై
సావిత్రీగౌర్యై నమః

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వసస్పృత్యుద్భవైర్దివ్యై ర్నానాగంధైస్సుసంయుతం, ఆఘేయః సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ సావి...
ర్యై నమః ధూపమాఘాపయామి. సాజ్యమే కార్తిసంయుక్తం
వహ్నినా యోజితం ప్రియే, గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్యతిమిరాఃపామ్. దీపందర్శయామి ధూపపీఠానంతరం ఆచ
మనీయమ్. నైవేద్యమ్. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలం స్వశ్రీ
భిరారార్తికాం పాత్రైర్హృక్కికచిత్రపంక్తివిలసత్కర్పూర్పాదీపా
వళీః, తత్తత్తాలమృదంగగీతసహితం నృత్యద్భవాంభోరుహం
మంత్రారాధనపూర్వకం సువిహితం నీరాజనం గృహ్యతామ్.
నీరాజనం సమర్పయామి. యానికానిచ...పదేపదే. ఆత్మప్రద
క్షీణం సమర్పయామి. నమశ్శివాయై యద్రాయై సగుణాయై
స్వరూపిణీ, దేవాయైతనయందేవి మహాలక్ష్మీ నమోఽస్తుతే.
సావి...ర్యై నమః నమస్కారాః. యస్యస్ఫుత్యా...మహే

శ్వడీ సుప్రసన్నా వరదా భవతు. ఆర్ఘ్యాణి. గంగాజలసమాసీ
 తం గంధసంహృతం కుచం, ఆర్ఘ్యం నానా... రైత్యం... గంధం దేవి
 కాత్మా మని నమోఽస్తు తే. సా... రైత్యం... గంధం దేవి
 సమర్పయామి. జపం దేవి నమస్తుభ్యం జపం శక్తవరప్రదే,
 జయ శంకరవామాంగే గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే.
 సా... గౌరైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ గంగాజలసమాముక్తం సు
 గంధం గంధసంకుచం, గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే. గంధ
 శం కుచం మే శివే సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యం నమోఽస్తు తే.
 మాంగల్యే స్వీచుంగళదాయని, చంద్రావళి... శివుః గృ
 హాణార్ఘ్యం మయాఽర్పయే. సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
 దేహి గౌరి సదాలోగ్ధం పుత్రపౌత్రప్రసాదం, ఆర్ఘ్యం గృహాణ
 హే దేవి మమ సాఖ్యవిచ్ఛేదయే సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్య
 మ్. ఆర్ఘ్యం గృహాణ హేమాతః భక్తానా మభయప్రదే, సా
 మంగల్యం విచ్ఛేది చ దేహి మే హరవల్లభే సా... రైత్యం నమః
 ఇదమర్ఘ్యమ్. ఆసురైహి యశో దేహి పుత్రం భాగ్యం చ
 దేహి మే, గృహాణార్ఘ్యం ప్రదాస్యామి మాం రక్ష జగదీశ్వరి.
 సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యమ్. నమస్తే వరదే భద్రే నమస్తే
 సుఖదాయని, త్రాహి మాం కృపయా దేవి గృహాణార్ఘ్యం
 నమోఽస్తు తే. సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ నమస్తే
 సర్వకల్యాణి. నమస్తే భాగ్యదాయని, ఇదమర్ఘ్యం మయా
 దత్తం గృహాణ జగదీశ్వరి. సా... రైత్యం నమః ఇదమర్ఘ్యమ్. అనేన
 ఆర్ఘ్యదానేన సావిత్రీ గౌరి సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

సావిత్రీ గౌరి వ్రతపూజావిధానం సమాప్తమ్.

శ్లో. కదాచిద్వైతకారణ్యే వేదవేదాంగపారవైః, మునిభి
 ర్భవళుభిర్యుక్తం మార్కండేయం మహామునిమ్. కృపాప్రసన్న
 వదనం జటావల్కులధారిణం, దృష్ట్వా యుధిష్ఠిరో రాజా విన
 యేన నయేన చ, సాష్టాంగ ప్రణిసాతం చ విధాయ విధివజ్జలం,
 దత్వాఽసనం కుశమయం బద్ధ్వా హస్తపుటం తథా. పత్రచ్చ
 కుశలం రాజా హర్షచిస్తితలోచనః, ఉక్త్వా తు కుశలం సర్వం
 ధర్మరాజాయధీమతే. విరరామతతో మానీవత్యతే చ యుధిష్ఠి
 రః, యద్యస్తీ కపిణా స్వామిన్కామ్యమాపూశయస్వ మే. కిం
 వ్రతం కామ్యనం భద్రంపుత్రపౌత్రప్రవర్ధనం, సౌభాగ్యవర్ధనం
 స్త్రీణాం పాతివ్రత్యానుకూలతమ్. తన్నేబ్రూహి మునీంద్ర త్వం
 యాచమానాయ తత్త్వతః. మార్కండేయ ఉవాచ.—సాధు
 పృష్టం త్వయా రాజస్సర్వలోకోపకారకం, సర్వానందప్రదం
 దివ్యం సతీభిశ్చురితం పురా. వ్రతానాముత్తమం గుహ్యం వ్రత
 మేకం బ్రవీమితే, సావిత్రిష్టవ్రతంనార్యాః పాతివ్రత్యవివర్ధ
 నమ్. భూయశ్శృణు మహాభాగ సావిత్రిపార్వతీవ్రతం, పుత్రదం
 ధనదం స్త్రీణాం సర్వాసాం వ్రతముత్తమమ్. పురా మంగళ
 గిర్యాఖ్య పట్టణం పాపనాశనం, కృష్ణవేణీనదీతీరే నృసింహ
 ష్టేత్రముత్తమమ్. తత్రాధూర్ధ్వవర్షేతి రాజా సర్వత్ర ధా
 ర్షికః, తస్య రాజ్ఞో ద్విజః కశ్చిత్పురోధాసోమహాభవత్, బ
 హుపుత్ర స్సపత్నీక స్సర్వశాస్త్రవిశారదః. తస్యాభూద్యజ్వనః
 పత్నీ గౌరీపూజాపరాయణా, గౌరీవ్రతంసమారభ్యకృత్వాతు
 నవవత్సరాః. ఉద్యాపనం కరిష్యంతీ నియమస్థాపతివ్రతా, అక
 రోద్దురుపుత్రాణాం హననం రాజవల్లభా. ఏవం వై హననం కృ
 త్వా దష్టోష్ఠా కోపపూరితా. మృతానాం మస్తకానీహ్వాచిత్వా

చిత్వా స్వపాతయత్. తాని సర్వాణి తన్నాతు రంతికం రాజ
 వల్లభా, ప్రేషయామాస దుర్భావా వ్రతక్షతికరీతథా. దేవం
 వహ్నిం ద్విజం గాంచ నారీమన్యాం పతివ్రతాం, యే పరిఘ్నం
 తి తే పాపా జాయంతే పాపయోనిషు. గౌరీవ్రతపరా మాతా
 దృష్ట్వా తత్ర శిరాంసి చ, వ్రతాంతే సాక్షతై స్తోయై స్తదం
 గాన్యభ్యపించత. అక్షతస్పర్శమాత్రేణ మృతాః పుత్రాస్తదో
 ళ్లితాః, ఏతద్వృత్తాంత మాకర్ణ్య రాజపత్నీ వినందితా. ఆస
 యామాస తాం బ్రాహ్మీం పరేద్యు స్సోమపస్త్రియం, కిమేత
 ద్విప్రపత్నీ త్వత్పుత్రాణాం ప్రాణధారణమ్. మయాతే నిహతాః
 పుత్రాస్తవ భావపరీక్షయా, పునరుజ్జీవయంతీతి శ్రుత్వా వార్తా
 మయాఽఽధునా. తచ్చుత్వా విప్రపత్నీ సా రాజపత్నీమువా
 చ హ, శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి గౌరీనూహాత్త్వ్యమీదృశమ్.
 యద్వృతస్య ప్రభావేన మమ పుత్రాస్తుజీవితాః, ఏవముక్తా తు
 సా రాజ్ఞీ సోమసీధీమువాచహ. గౌరీవ్రతంమహాపుణ్యం కరిష్యే
 విధిపూర్వకం, కో మాసుః కా తిధిస్తస్య కో విధిః కమలేక్షణే.
 తత్సర్వం బ్రాహి కళ్యాణి మయి తేఽస్తి దయా యది,
 తచ్చుత్వా బ్రాహ్మణీ తస్యై రాజ్యై స్వమువాచహ. శృ
 ణు దేవి ప్రవక్ష్యామి మకరస్థే దివాకరే, తత్ర పరేద్యు రుపసి
 వాయసభావనమశ్రుతా. స్నాత్వా నద్యాం సమాశ్రిత్య నిత్య
 కర్మ సమాప్య చ, కులాలగృహమాసాద్య చక్రస్థాం మృత్తి
 కాం హరేత్. తయా గౌరిం వనిర్దాయ పూజయేత్స్వగృ
 హే ముదా, పూజార్తవ్యాణి సంపాద్య మానవ్రతమథాచ
 రేత్. జయదేవి జగన్నాథః జయశంకరవల్లభే, జయభక్తస్త్రియే
 దేవి వ్రతం మేసఫలంకురు. అనేనమంత్ర రాజేన పూజాంకృత్వా

యథావిధి, నవగ్రంథియుతంతోరం బధ్ని యాద్భాహుమధ్యతః. ఉపాఖ్యానం తదా శ్రుత్వా నమస్కృత్వా యథాక్రమం, అపూపాంశ్చ గృహే పక్త్వా దేవ్యై దద్యాద్యథావిధి. ఏవం నవదినం కృత్వా వ్రతం పాపప్రణాశనం, అభ్యర్చ్య పూర్వవ ద్దేవీ మపూపా న్నవసంఖ్యయా. స్వయంమన్యాం స్తదాపూ పా స్సువాసిన్యై నివేదయేత్, గౌరీముద్వాసయేత్సుషైః పుణ్యస్త్రీవాద్యహూషణైః. ఏవం వై నవవర్షాణి వ్రతంకృత్వా వ్రతీ ముదా, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాద్వృతస్య పరిపూర్తయే. నవద్వంద్వాని పాత్రాణి వంశయాపాణి చ పృథక్, ఆపూప పూగీవల్లెశ్చ పూరయే న్నవసంఖ్యయా. పూర్వవత్పూజయే ద్దేవీం పూజయిత్వా సువాసినీః, తాభ్యోఽపి తత్పుత్రద్వంద్వం ద్వంద్వం దత్వానియమపూర్వకమ్. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ కృత్వా తా విసృజేత్ స్త్రీయః, స్వయం చ భోజనం కృత్వా వ్రతశే షం సమాపయేత్. ఏవం కుర్యాద్వృతం సమ్యక్ ద్వయానాం భక్తిపూర్వకం, తస్యాః పుత్రాశ్చ పాత్రాశ్చ సముదశ్చ నిరా మయాః. ఆయుష్షంతోఽభవన్ పుత్రా సంతతిశ్చిరజీవినీ, వ్రతం కురు మహాదేవి సర్వపాపప్రణాశనం, పుత్రపాత్రాభివృద్ధిస్తు ధనధాన్యసమృద్ధయః, ఇతి తస్యైవ్రతంసమ్యగాదిశ్య భవనం యయా. సా రాజ్ఞీవ్రతమాకర్ణ్యహర్షాశ్రుతూఃశితస్థనీ, వ్రత కాలే సమాయాతే సా రాజ్ఞీ తద్వృతం ముదా. చకార విధి వత్సమ్య క్స్వపతేరభ్యనుజ్ఞయా, తేన వ్రతప్రభావేన సారాజ్ఞీ పుత్రసంయుతా. భుక్త్వా భోగా ననేకాంశ్చ గౌరీలోకమ వాప సా, య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమా హితః. సర్వపాపవినిర్ముక్తః శివసాయుజ్యమాప్నుయాత్. ఇతి

స్కాందేపురాణే గౌరీఖండే మార్కండేయయుధిష్ఠిరసంవాదే
సావిత్రీగౌరీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

సావిత్రీగౌరీవ్రతకథ.

తొల్లి యొకానొకప్పుడు వేదవేదాంగపారగులైన
మునులు పెక్కండు పరివేష్టించియుండగా, ధర్మరాజు తన
యాశ్రమంబునకు వచ్చినదయాపరుఁ డైనమార్కండేయ
మునీంద్రునిఁగాంచి, భక్తివినయంబులతోడ మ్రొక్కి, యాతని
కర్మపాద్యంబుల నొసఁగి, దర్భాసనంబునఁ గూర్చుండజేసి,
చేతులు బోడించికొని నిలబడి వేడ్కమీఱ నామునీంద్రునిఁ
గుశలం బడిగెను. మార్కండేయఁడును దనక్షేమం బెఱింగి,
మానముతో నూఱకుండెను. అంతట ధర్మరాజు “మునీంద్రా,
నాయందుఁ గరుణగలదేని, నే నొక్క కోరికఁగోరెదను. లోకం
బున స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రప్రవృద్ధి నొసఁగునదియను, పతివ్రా
భ్యము గలిగించునదియు నైనయొక్క వ్రతోత్తమంబు నాన
తియ్యవలయునని యడుగఁగా, నామునీంద్రుఁడును ధర్మజున
కిట్లనియె. ఓ నృపాలా, మంచిప్రశ్న యడిగితివి. ఇది లోకం
బునకెల్ల మేలు గావించునది. నీవడిగినయట్టి వ్రతోత్తమం
బొక్కటి గలదు. ఆ వ్రతంబును తొల్లి పెక్కండు పతివ్రత
లగుకాంతలాచరించిరి. సావిత్రీగౌరీవ్రతం బనువ్రతం బొక్కటి
గలదు. అయ్యది స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రసంపదల నొసఁగునది.
దీనింగూర్చిన యితిహాసం బొక్కఁడు గలదు. తొల్లి కృష్ణా
నదీతీరంబున మంగళగిరియను నృసింహస్వామివెలయు ఁట్టణం
బొక్కటి యుండెను. అచ్చట ధర్మవర్తయను ధర్మపరిపాలకుఁ
డగురాజు వసించుచుండెను. అతనికి సకలశాస్త్రవేది యగు

నొక పురోహితుఁడు గలఁడు. అతఁడు పెక్కులు జన్మములు నేసి భార్యాపుత్రులతోఁగూడి సుఖంబుండెను. ఆ సోమయాజి యొక్క ధర్మపత్ని గౌరీపూజచేయుటయం దాసక్తిగలది. కావున సావిత్రి గౌరీ వ్రతంబుపట్టి, తొమ్మిదియెండ్లునోచుకొని, యుద్యాపనము చేయఁగోరినదై నియమముతో నుండెను. ఆసమయంబున, రాజుభార్య యాసోమి దేవమ్మయొక్క వ్రత నియమమును బరీక్షింపఁ గోరినదై, గోబ్రాహ్మణాది హింసచేసిన వారు పాపయోనులయందుఁ బుట్టుదురని తెలిసియు, నాగురు పుత్రులను జంపి, గౌరీ వ్రతం బుద్యాపనజేయుచున్న యా సోమి దేవమ్మకడ కాశీరములను బంపినది. గౌరీ వ్రతంబు చేయు చుండిన యాకాంత తాను వ్రతోద్యాపనంబు భక్తితోఁ బూర్తిగావించి, కడపట నక్షతలనీటిని వారిపైఁ జల్లఁగా, వారందఱు నెప్పటివలె బ్రతికి లేచి కూర్చుండిరి. అంత రాజు గారిభార్య యావృత్తాంతమును విన్నదై, తమపురోహితుని భార్యను బిలిపించి, 'యమ్మా నీకొడుకు లెట్లు బ్రదికిరి? నేను నీవ్రతమహిమంబు పరీక్షింపఁగోరి, యీ కార్యము చేసితిని. నీపుత్రులు మఱల బ్రదికిరని వింటిని. ఎట్లు వారిని బ్రతికించితివి? నాకుఁ దెలుపు' మనియడిగెను. అంతటసోమయాజులు గారిభార్య, "ఓదేవీ! సావిత్రి గౌరీ దేవియొక్క వ్రతమహిమవలన నాపుత్రులు జీవించిరి. ఆ గౌరీ వ్రతం బంతగొప్పది" యని చెప్పఁగా, రాజు భార్య సోమి దేవమ్మను, "ఓదేవీ, నీకు దయగలదేని, యానో మెప్పుడు సేయవలయును? ఏనెలలో నేదినమున నేరితిని జేయ వలెను చెప్పుము" అని యడిగెను. ఆ బ్రాహ్మణునిభార్య యా కాణి కంతము నివ్విధంబుగాఁ జెప్పెను. ఓరాణీ, సూర్యుఁడు మకరరాశియందుఁ బ్రవేశించినమఱునాఁడు కాకికూఠ విసం

బడుటకుముందే లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి యచ్చట స్నానంబు గావించి, నిత్యకృత్యంబులు దీర్చుకొని, కుమ్మరియింటికి వెళ్లి, కుమ్మరిసానయందున్న మంటినిచెచ్చి, యామంటితో సావిత్రి గౌరీదేవి ప్రతిమనుజేసి, దానియందు ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, మాసంబుతోనుండి, యావ్రతంబును కల్పోక్తప్రకారంబుగా గావించి, కథచెప్పుకొని, తొమ్మిదిముళ్లు వేసినతోరంబు గట్టుకోవలెను. ఈరీతిని తొమ్మిదిదినములు నోము నోచుకొని తొమ్మిదవనాఁడు సాయమున నుద్వాసనచేయవలెను. ఈలాగు తొమ్మిదియేండ్లు నోముచేసి, వ్రతఁరిపూర్తికై యుద్వాసనము చేయవలెను. తొమ్మిదిచేటలబోళ్లను దెప్పించి, వానిలోనొక్కొక్కబోడునందును, తొమ్మిదేసి యాకులు, వక్కలు, కసుపు, కొమ్ములు, పండ్లు మొదలగునవి యుంచి, ముత్తైదువులకుఁ బనుపు కుంకుమవెట్టి చేటలవాయనములిచ్చి వారికిఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, వారిని స్వగృహంబులకుఁ బంపి, తానును భుజింపవలెను. ఇట్లు పట్టిననోము పూర్తిచేసినవారికిఁ బుత్రపౌత్రసంపదలు గలుగునని చెప్పఁగా, ఆరాజుగారికట్టపు దేవి యావ్రతకాలముయొక్కరాజకు వేచియుండి, తనభర్త యాజ్ఞ వడసి, సావిత్రిగౌరీవ్రతంబును గావించి, వ్రతప్రథావంబువలనఁ బుత్రపౌత్రసంపదలుగలిగి, సకలభోగంబు లనుభవించి, గౌరీలోకంబును బొందెను ఈవ్రతంబు విన్నవారికిని, వినుపించినవారికిని, శివసాయుజ్యము గలుగును. అన్ని మార్కండేయమునీంద్రుఁడు చెప్పఁగా, ధర్మరాజు విని, యీ వ్రతంబును తమస్త్రీలచేతఁ జేయించెను.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ సమాప్తము.

సంపద్యోరీవ్రతము.

* “మమ భాగ్యోదయాదద్య సంసర్గః కుమ్భమీనయోః, సజ్కాన్తిసమయః పుణ్యకాలోఽభీష్టఫలప్రదః. మీనసజ్కాన్తికాలే త్వాం పూజయన్తి పతివ్రతాః, ద్రోణమానైస్తజ్జులైశ్చ తదర్థైర్వా తదర్థకైః. మోదకాన్ కారయిత్వాతు చణాకాఢకసంయుతాన్. యే ప్రదాస్యంతి నిర్వృణ్ణ్వే వృత్తాన్ గుడసమన్వితాన్, తుష్టా తాభ్యో దదాస్త్విహాన్ కామాన్ కామూరివల్లభే. తద్వన్తాతః పూజయామి ప్రీతాభీష్టం ప్రదేహి మే, మణ్డపే రత్నరచితే తోరణాద్యై రలంకృతే, నవరత్నమయే కుంభే సంపద్యోరీం సమర్పయేత్.”

ఆచార్యు. శుభే...నామసంవత్సరే, ఉత్తరాయణే శిశిరర్తౌ మకరమీనయోః సంధౌ...పక్షే...తిథౌ...నక్షత్రయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ పరమేశ్వరప్రీత్యర్థం భర్తా... మార్గసిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం దీర్ఘసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం సంపద్యోరీవ్రతం కరిష్యే తద

* “నాభాగ్యవశంబున మకరమీనరాసుల సంసర్గ కాలము తటస్థించి నది. ఈసంక్రాంతసమయము సకలమనోరథంబుల నిచ్చు పుణ్యకాలము. ఈదినమునక బతివ్రతలగు పుణ్యస్త్రీలు నీన్ను రత్నఖచితమైన సింహాసనంబున నవరత్నములుచెక్కిన కుంభమునందు నిన్నుంచి, పూజించి నెనగపప్పు, కందిపప్పు పూర్ణముపెట్టిన తూమెండో లేక యిరసయో, లేక కుంఛెండో, లేక మానెండో కుడుములుచేసి నీకు నివేదనచేయంగా, వారికి సకలాభీష్టము నొసంగుదువు. నేచును వారివలె నిన్నుఁ బూజించెదను. నాయోడక గరుజించి, నాకు సకలమనోరథముల నిమ్ము.” అని యిట్లు సంకల్పనముచేసికొని వ్రతంబు క్షేయ సుపక్రమింపవలెను.

జ్ఞత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య,) కలశపూ
 జాంకృత్వా. ఆదా నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూ
 జాం కరిష్యే (ఇతి సంకల్ప్య,) గణపతిపూజాం కృత్వా అథ
 సంపద్యారీ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ చతుర్భుజాం
 మహాదేవీం సర్వాభరణభూషితాం, కాంచీలసత్ప్రీతవస్త్రాం
 భవానీం చంద్రశేఖరామ్. సంపద్యార్యై నమః ధ్యాయామి.
 ఆవాహయా మ్యహం దేవీం శ్యామాభాం చంద్రశేఖరాం,
 పాశాఙ్కుశధరాం దేవీం గౌరీమిష్టార్థసిద్ధయే. సంపద్యార్యై నమః
 ఆవాహనం సమర్పయామి. సర్వాభీష్టప్రదే దేవి సర్వమజ్జల
 దాయినీ, స్వర్ణసూత్ర మిదం దివ్యం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిదమ్.
 సంపద్యార్యై నమః స్వర్ణసూత్రం సమర్పయామి. ఆనేకరత్నఖచి
 తం నానారత్న విచిత్రితం, స్వర్ణసింహాసనం దేవి ప్రతి
 గృహాపవిశ్యతామ్. రత్నఖచితసువర్ణ సింహాసనం సమర్ప
 యామి. తప్తకాఞ్చనరత్నాఢ్య నూపురాఙ్గిసరోరుహే,
 పాద్యం గృహాణాద్రికనేత్రే కర్పూరైలాదిసంయుతమ్. సంప
 ద్యార్యై నమః పాద్యమ్ నీలోత్పలదళైర్బుక్తం దూర్వా
 పుష్పాక్షతాన్వితం, దివ్యచందనగంధాఢ్య మిదమర్ఘ్యం
 ప్రగృహ్యతామ్. సంపద్యార్యై నమః అర్ఘ్యమ్. సర్వలోకైక
 జనని సర్వధ్యానస్వరూపిణి, గృహాణాచమనీయం త్వం దివ్యం
 గాఙ్గం మమామ్మికే. ఆచమనీయం సమర్పయామి. చంద్రమణ్డల
 సజ్కాశదధిఖణ్డసమన్వితమ్, మధుపర్కం గృహాణేకం మధు
 కైటభమర్దని, మధుపర్కం సమర్పయామి. దధిక్షీరఘృతో వేతం
 శర్కరామధుసంయుతం, పఞ్చామృతస్నానమిదం స్వీకురుష్వ
 మయాత్పితమ్. సంపద్యార్యై నమః పంచామృతస్నానమ్. గాం

గేయై ర్యామునైశ్చైవ సహ్యాజా సింధుసంభవైః, తోయైః శుద్ధోదకస్నానం గృహాణ త్య్రింబకే శివే. శుద్ధోదకస్నానమ్. స్నానానంతరమాచమనీయం సమర్పయామి. మహాదేవి మహాలక్ష్మీ మాయావృతజగత్ప్రయే, మహారజతపమూర్ఖతం వస్త్రయుగ్మం ప్రగృహ్యతామ్. వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి. ఖచితం నపరత్నైశ్చ తక్షహాటక నిర్మితం, మయా దత్తం గృహాణాదన్య కర్ణాభరణము త్రమమ్. సంః...ర్యై నమః ఆభరణాని. ధాత్రీఫలసమస్థూల ముక్తామణివిరాజితం, నానారత్న సమాయుక్తం ముక్తాహారం దదామి తే. సంః...ర్యై ముక్తాహారమ్. కుంకుమాగకుకస్తూరీ మృగనాభిసమన్వితం, క్రీచందనం గృహాణేదం సంపద్యారి నమోఽస్తుతే. సంపద్యార్యై గంధాః. శాలేయాంశ్చంద్రవర్ణాంశ్చ హరిద్రాశోభితాః శుభాః, ఆక్షతాంశ్చార్పయే దేవి గృహ్యతాం లోకవందితే. అక్షతాః. కేతకీశతపుష్పైశ్చ చమ్పకైర్వకుశైస్తథా, మల్లికాజాపిపుష్పైశ్చ పూజయామి మహేశ్వరి. పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

శిష్టానమణిమజ్జీరమణ్డిత శ్రీపదామృజాయై నమః పాదౌ పూజయామి. గౌర్యై నమః గుల్ఫౌ. జఙ్ఘ శ్రీనిర్జితకైతకద్వద్వాయై నమః జఙ్ఘే. స్ఫురన్తాణిక్యముక్తాభజానుద్వయవిరాజితాయై నమః జానునీ. గజనాసోరుపూజితాయై నమః ఊరూ. అరుణారుణకాసుమ్భవస్త్రభాస్వత్కటితప్ర్యై నమః కటిం పూజయామి. స్తరభారినమస్తధ్యపట్టబద్ధవళిత్రయాయై నమః మధ్యమ్. కుక్షిస్థస్వలోకాయై నమః కుక్షీమ్. ముక్తాభరణధారిణ్యై నమః పక్షిః. నాభ్యాలవాలరోమాళిలతాఫలకుచద్వయాయై

నమః స్తనౌ. సర్వలోకసాక్షిశ్చైవై నమః ముఖమ్. నవచంపకపుష్పా
 భనాసాదణ్డవిరాజితాయై నమః నాసికామ్. చంద్రవహ్నిర్మూర్త
 నేత్రాయై నమః నేత్రాణి ముఖచంద్రకలజ్కాభమ్బుగనాభివిశే
 షకాయై నమః లలాటమ్. చమ్పకాశోకపున్నాగసౌగంధికలస
 త్కచాయై నమః కచాన్ పూజయామి. కురువిందసుణిశ్రేణి
 కనతోక్తిరమణ్డతాయై నమః కోటిరం శ్రీసంపద్ధార్యై నమః
 సర్వాణ్యుక్తాని పూజయామి. చందనాగరుసంయుక్తం కపిలా
 ఘృతసంయుతం, ధూపం గృహాణ వరదే సంపద్ధారి నమోఽ
 స్తుతే. ధూపమాఘ్రాపయామి. శ్వేతార్ద్రవర్తిసంయుక్తం గో
 ఘృతేన సమన్వితం, దీపం గృహాణ శర్వాణి భక్తానాం జ్ఞాన
 దాయినీ, దీపం దర్శయామి. ధూపదీపానంతరమాచమనీయమ్.
 దధిక్షీరఘృతైర్వ్యుక్తం నవనీతసమన్వితం, శర్కరైలాసమా
 యుక్తం మోదకం సుమనోహరమ్. రాజమాషాఢకయుతం
 జీరకైరధివాసితం, స్నానం ససూపం సగుడం నైవేద్యం ప్రతి
 గృహ్యతామ్. శాకాపూసఫలపాయస భక్ష్యభోజ్యలేహ్యాచో
 వ్య పానీయసచణకాఢకఘృతమోదకాన్ నవనీతం సంపద్ధా
 ర్యైనివేదయామి. మధ్యేమధ్యే పానీయమ్. శుద్ధాచమనీయమ్.
 పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లిదళైర్వ్యుతం, కర్పూరచూర్ణ
 సంయుక్తం తామ్బూలం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలం నివే
 దయామి. హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనంత
 పుణ్యఫలదమతః శాంతిం ప్రయచ్ఛమే. సం...ర్యై నమః సువ
 ర్ణపుష్పదక్షిణామ్ నీరాజనం సుమాజ్జల్యం కర్పూరేణ విరాజి
 తం, సర్వదేవశిరోరత్నమణ్డతాఙ్ఘ్రిసరోరుహే. సంప...ర్యై
 నమః కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనానంతరం ఆచమ

నీయమ్. హిమవద్భూభరసుతే గౌరి చంద్రనిరాసనే, గృహాణా
 ర్ష్యం మయా దత్తం సమ్పద్యారి నమోఽస్తుతే. సం...రైశ్చ
 ప్రసన్నార్ష్యమ్. పుష్పాంజలిం గృహాణేద మిష్టసౌఖ్యాగ్యదాయ
 ని, శ్రుతిస్తృతీపురాణాదిసర్వవిద్యాస్వరూపిణి, పుష్పాంజలిమ్.
 యానికానిచ...పదేపదే ప్రదక్షిణమ్. పాపాహం పాపకర్త్రీ చ
 తథా పాపాత్తి కా సదా, త్రాహి మాం కృపయా దేవి శరణా
 గతవత్సలే. అన్యథాశరణం...రక్షమహేశ్వరి. ఆవాహనం న
 జానామి నజానామి విసర్జనమ్. పూజావిధిం న జానామి క్షమ
 స్వ పరమేశ్వరి. సంప...రైశ్చ నమః మస్త్రపుష్పమ్. చత్రంధార
 యామి. చామరం వీజయామి. నృత్యం దర్శయామి. వాద్యం
 ఘోషయామి. ఆంధోళికానారోపయామి. ఆశ్వానారోపయామి.
 గజానారోపయామి. సమస్తరాజోపచార దేవోపచారపూజాం
 సమర్పయామి. కృతం మయా వ్రతం దేవి భక్తాభీష్టప్రదాయ
 ని, సుప్రీతా సర్వదా భూత్వా సర్వసమ్మత్ప్రదా భవ. తోర
 బంధనమ్. ఆర్చితం తే మయా దేవి తోరం పూర్వభృతంశిషే,
 వ్రతేనానేన సుప్రీతా సర్వాభీష్టప్రదా భవ. పూర్వతోరార్ప
 ణమ్. సంపద్యారియమాదత్తే సంపద్యారి దదాతి చ, గౌర్యేవ
 తారకోభాభ్యాం సంపద్యారి నమోనమః. ఉపాయనదానమ్.
 యస్య స్మృత్యా చ నామోక్త్యా తః పూజాక్రియాదిషు,
 న్యూం సంపూర్ణతాం యాతి సదోష్ఠి వందేతమచ్యుతమ్. మస్త్ర
 హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి, యత్పూజితా
 మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా జోడశోపచార
 పూజయా చ భగవతీ సర్వదేవాత్తి కా శ్రీసంపద్యారి సుప్రీతా
 సుప్రసన్నా వరదా భవతు. సంపద్యారిప్రతకల్పః సమాప్తః.

సత్యనారాయణవ్రతము.

ప్రతీ సుక్రాస్తా పాష్టమాస్యాం చై కాదశ్యాం యస్మిన్
 కస్మిన్ దినే వా సాయంకాలే న్నాత్వా పూజాస్థానమాగత్య
 ఆసనే ఉపవిశ్య ఆచమ్య పవిత్రం ధృత్వా సకల్బుం కుర్యాత్.
 అద్య...పూర్వోక్త ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభ
 తిథౌ అముక గోత్రోఽముకశర్వాహం సకలదురిహోపశమ
 సర్వాఽచ్ఛాంతిపూర్వక సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం యథా సంపా
 దితసామగ్ర్యా గణేశ గౌరీ వరుణదేవతాగణపత్యాది చతుష్ట
 యాష్టలోకదేవతా సూర్యాది నవగ్రహదేవతావాహన
 పూర్వకం సత్యనారాయణపూజనం తత్కథాశ్రవణం చ
 కరిష్యే. తథా కలశాఽపూజాం శరీరశుభ్యర్థం పురుష సూక్త
 న్యాసం చ కరిష్యే. ఆసనవిధ్యాదిఘంటా దీపపూజానాంతే
 "అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా, యః స్తరే
 త్పుండరికాక్షం స బాహ్యోభ్యంతరః శుచిః" ఇతి పూజా
 ద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్య. నిర్విఘ్నతాసిద్ధయే గణపతిం చ సంపూ
 జ్య కలశం స్థాపయేత్. షహీ ద్యౌః పృథివీ చన ఇమం
 యజ్ఞం మిమిక్షితాం పిపృతాం నో భరీమభిః (ఇతి భూమిం
 స్పృష్ట్యా) ఓషధయస్సంపదన్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా యస్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజన్ పారయామసి ఇతి తండుల
 పుంజం కృత్వా. ఆకలశేషుధావతి. ఇతిమంత్రేణ కలశం సం
 స్థాప్య. ఇమం మే గంగేయమునే...ఇతిజలమ్. కాండాత్కాం
 డాత్పూర్వోహస్తీ పరుషః పరుషః పరి, ఏవానో దూర్వేవ్రతసు
 సహస్రేణ శతేన చ. యా శతేన వ్రతనోపి సహస్రేణవిరోహ
 సి, తస్మాస్తే దేవీషుకే విధేమ హవిషా వయమ్. ఇతిదూర్వాః.

‘అశ్వత్థేవోనిషదనం—’ ఇతి పంచపల్లవాః. యాః ఫలీనీరితి
 ఫలమ్. ‘సహితత్నాని దాశుషే—’ ఇతి పంచరత్నాని. ‘హిరణ్య
 రూపః—’ ఇతి హిరణ్యం చ ప్రక్షిప్య. యువాసువాసా ఇత్యు
 నేన వస్త్రం సమర్ప్య తదభాజే ఆక్షతాః క్షిపేత్. తతః
 పూజ్యానస్త్రికైః పూజాత్త్రం నిధాయ, తత్త్వామూమి...నిర్భిః.
 ఇతి కలశే పూజం గంధాదిపంచోపచారైః పూజయేత్. (ఆధ
 వా పురాణోక్తే సద్ధర్మ్యుక్తప్రకారేణ కలశస్థాపనం యథా.
 చతుర్భుజే శుక్లవర్ణే దివ్యాభరణభూషితే, చతుర్దిశ్చాగ్రపు
 ష్టస్థేనూపేత్వాం సంస్పృశామ్యహమ్ ఇతి భూమింస్పృష్ట్యా.
 సర్వదేవమతం ధాన్యం సర్వోత్పత్తికరం మహత్, ప్లాణినాం
 జీవనోపాయం స్థాపయామిష్టసిద్ధయే. ఇతి ధాన్యరాశిం
 కృత్వా, తస్య దేవాసురైర్నభ్యమానాదత్పన్నోఽపి మహా
 దధేః, కుంభ త్వయి సురాః సర్వే తీర్థాని జలదా స్సదా. తిష్ఠ
 నికామఫలదా రుద్రాదిత్యాదయోఽపిచ, ఆతోఽత్ర ధాన్య
 రాశౌత్వాం పూజార్థంస్థాపయామ్యహమ్. ఇతి కలశంసంస్థాప్య
 గంగే చ యజునే వైవ గోదావరి సరస్వతి, వర్షదే సింధు
 కావేరి జలేఽస్త్రికై సన్నిధిం కురు ఇతి శుద్ధజలేనాపూర్య.
 కస్తూరీకుంకుమోపేతం కర్పూరేణ చ సంయుతం, చందనం
 సర్వగంధాఢ్యం కుంభేఽస్త్రికై ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి గంధం
 ప్రక్షిప్య. కుంభమాంసే హరిద్రాద్యాః సర్వాషధోఽమృత
 ప్రభాః, సర్వామయహరాశ్చుతః కుంభేఽస్త్రికై ప్రక్షిపామ్య
 హమ్. ఇత్యాషధిః ప్రక్షిప్య. ధాన్యరాజాంశ్చ మాంగల్యే
 ద్విజస్త్రీతికరాణ్ యవాణ్, యజ్జార్థం నిర్మితా నస్త్రికై కలశే
 ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి యవాణ్ ప్రక్షిప్య. త్వం దూర్వేఽ

మృతజన్మాఽసి వందితాఽసి సురాసురైః, సౌభాగ్యం సతతం
 దేహి సర్వకార్యకరీ భవ ఇతి దూర్వాః ప్రక్షిప్య అశ్వత్థో
 దుంబరస్థక్షమాతన్యగ్రోధపల్లవాన్, అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షి
 పామి సర్వకర్తసుశోభనాన్. ఇతి పంచపల్లవాన్ తత్త్వచక్ష్వ
 నిక్షిప్య. గజాశ్వరథ్యావల్లికసంగమహ్రదగోకులాత్, మృద
 మానీయ కుంభేఽస్తిక్ ప్రక్షిపామి చ చత్వరాత్, ఇత్యుష్ట
 మృదః. ఫలం మనోహరం స్వాదు మునిదేవప్రియం సదా,
 అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షిపామి సర్వదా మంగళప్రదమ్. ఇతి ఫలమ్.
 సువర్ణం రజతం ముక్తారాజావర్తప్రవాళకం, ఇమాని పంచర
 త్నాని కలశే ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి పంచరత్నాని ప్రక్షిప్య.
 హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, ఆనస్తపుణ్య
 ఫలద మతః శాన్తిప్రయచ్ఛ మే ఇతి హిరణ్యం నిక్షిప్య. ఈష
 ధౌతేన శుభ్రేణ సదశేనాహ తేన చ, సంవేష్టయామి కలశం
 నూతనేన సువాసనా. ఇతి వాసనా సంవేష్ట్య. పూర్ణపాత్రం
 తామ్రమయం శాలితండులపూరితం, ప్రధానదేవపూజార్థం
 న్యసామి కలశోపరి. ఇతి పూర్ణపాత్రం నిధాయ. దేవతా
 ఆవాహయేత్. తతః గణేశాదీనాం సూర్యాదినవగ్రహాణాం
 చ తత్తనన్తైర్నిరావాహనం కృత్వా పూజనం కుర్యాత్. తది
 త్థమ్. ఓం గణానాంత్వా...పాదనమ్ గణేశాయ నమః గణేశ
 మావాహయామి. ఓం గౌరీమిమాయ సలీలాని దక్ష...
 వోమ్యేమ్యే. గౌరీమావాహయామి. ఓం తత్త్వాయామి బ్రహ్మ
 ణా...మః. వరుణమావా. గణపతిందుర్గాంక్షేత్రపాలం వాస్తో
 మ్పతిం చ ఆవాహ్య. ఇంద్రం ఆగ్నిం యమం సర్పతిం వరుణం
 వాయుం కుజేరం ఈశాం చ తత్తనన్తైర్నిరామమన్తైర్నిరా
 త్తపంచేష్యావాహ్యసూర్యాదీనావాహయేత్. తత్త్రమంత్రాః

ఆకృష్టేన...పశ్యన్. సూర్యనూవాహయామి. ఆప్యాయస్వ...
 గధే. చంద్రమావా. అగ్నిర్దూర్ధా...జన్వతి. భౌమమావా
 ఉద్భుధ్యస్వాగ్నే...మేతమ్. బుధమావా. బృహస్పతే అతి—
 చిత్రమ్. బృహస్పతిమావా. శుక్రంతే ఆన్యత్...రాతిరస్తు.
 శుక్రమావా. శమగ్ని రగ్నిభిః...అపశ్రిః శనై శ్చరమావా
 హయామి. కయా నశ్చిత్ర...వృతా. రాహుమావా. కేతుం
 కృణ్వన్న...జాయథాః. కేతుమావా. తదస్తు మిత్రా వరుణే
 త్యనేన గణేశాద్వావాహితదేవతాః సుప్రతిష్ఠితాః సుతు
 (ఇతి ప్రతిష్ఠాఽన్య) ఓం భూర్భువః స్వః గణేశాద్వావాహిత
 దేవతాభ్యో నమః ధ్యాయామి. ఇత్యాదిషోఽశోపచార
 పూజాం కుర్యాత్. అథ సత్యనారాయణపూజా ధ్యానమ్.
 పుష్పం గృహీత్వా ధ్యానం కుర్యాత్. శాంతాకారం...
 సర్వలోకైకనాథమ్. ధ్యాయేత్సత్యం గుణాతీతం గుణత్రయ
 సమన్వితం, లోకనాథం త్రిలోకేశం కౌస్తుభాభరణంహరిమ్ నీల
 వర్ణం సీతవాసః శ్రీవత్సదభూషితం, గోవిందం గోకులానం
 దం బ్రహ్మోద్వైరపి పూజితమ్ ఇతి ధ్యానమ్ ఓం సహస్రశీర్షా
 ...గులమ్. ఆగచ్ఛ భగవన్ దేవస్థానే చాత్ర స్థిరోభవ. యా
 వత్పూజాంకరిష్యేఽహం తావత్త్వంసన్నిధౌభవ. ఆవాహనమ్.
 పురుషవవేదగ్ం సర్వ...రోహతి. నానారత్నసమాయుక్తం
 కార్తస్వరవిభూషితం, ఆసనం దేవదేవేశ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. ఆసనమ్. ఓం వ్రతావాసస్వ...దివి. నారాయణనమస్తే
 స్తు నరకార్ణవతారక, పాద్యం గృహాణ దేవేశ మమ సౌఖ్యం
 వివర్ధయ. పాద్యమ్. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయహృషీకపతయే నమః, మయానివేదితో భక్త్యాఅర్ఘ్యోఽ

యం ప్రతిగృహ్యతామ్. అష్టమీ. తస్మాద్విరాడ...పురః. మన్దా
 కిన్యాస్తు యద్వారి సర్వపాపహరం శుభం, తదిదం కల్పితం
 దేవ సమ్యగాచమ్యతాం త్వయా. ఆచమనీయమ్. యత్పురు
 షేణ హవిషా...ధ్రువిః. గంగా చ యమునా చైవ గోదావరి.
 సరస్వతీ, నర్మదాసింధు కావేర్యస్తాభ్యః స్నానంకురుప్రభో. స్నా
 నం పంచామృతస్నానమ్. ఆప్యాయస్య...గ ధే సురభేస్తు సము
 త్పన్నం దేవర్షి పితృతృప్తిదం, మయా దత్తం పయోదేవస్నా
 నార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఊరేణ స్నాపయామి. దధిక్రావ్ణో
 ...దధ్నాచైవ మహాదేవ స్నాపనంక్రియతే మయా, గృహాణ
 త్వంసురాధీశ ప్రసన్నోమాంభవావ్యయ. దధ్నాస్నాపయామి.
 శుక్రమసి జ్యోతిరసి...రశ్మిభిః. సర్పిషాచ జగన్నాథ స్నాపనం
 క్రియతేఽథునా. గృహాణ శ్రద్ధయాఽనస్త తవ ప్రీత్యై మనో
 హరమ్. ఘృతేన స్నాపయామి. మధువాలాఽఽఽసంత్యోష
 ధీః. ఇదం మధు మయా దత్తం తవ తుష్ట్యర్థమేవ చ, స్నా
 తుం గృహాణ దేవేశ తతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. మధునా
 స్నాపయామి. స్వాదుః పవస్వ దివ్యాయ...అదాభ్యః సితయా
 చ సురశ్రేష్ఠ స్నాపనం క్రియతే త్వయి, తస్మాద్భక్తపరాధీన
 ప్రసన్నో భవ సర్వవా. శర్కరయా స్నాపయామి. ఇతిపంచా
 మృతస్నానమ్. గంధద్వారాం...శ్రీయమ్. గంధోదకేన దేవేశ
 కుశపుష్పఫలోదకైః, రత్నాంబునా చ శుద్ధేన స్నాపయామి
 పృథక్ పృథక్. చందనోదకేన స్నాపయామి. మధువాలా...ష
 ధీః. మధుపర్కస్నానం, అనంతసర్వకామానామప్యధీశ్వర సౌ
 ఖ్యద. మధుపర్కం గృహాణేమం మయా దత్తమథోఽజ.
 కనిక్రదత్సు...తైలం పుష్పసుగంధాఢ్యం భ్రమద్భ్రమరనా

దితం, విలేపయామి సర్వాంగే సువర్ణచపకస్థితమ్. త్రైలాభ్యం గమ్ ఉద్వర్తనం తవాంగేఽస్తికా లేపయామి సుభక్తిః, కాశ్చీ రాగురుకర్పూర మృగనాభివినిర్మితమ్. ఉన్నర్ధనమ్. స్నానార్ధం జలమాసీతం శీతముష్ణం యథారుచి, సుగంధితం సర్వవసీతీర్థే భ్యః ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతిమాంగలికస్నానమ్. గంధాదిదక్షిణాంతోపచారైః సంపూజ్య. పురుషసూక్తాదిభిః రుద్రాదిభిరన్వైశ్చాభిషేకః తం యజ్ఞ...శ్చయే. వేదసూక్తసమాయుక్తే యజ్ఞసామసమన్వితే, సర్వవర్ణప్రదే దేవ వాససీ ప్రతిగృహ్యతామ్ వస్త్రమ్. తస్మాద్విజ్ఞాత్సర్వహుతః...శ్చయే. బ్రహ్మవిష్ణుమహేశైశ్చ నిర్మితం బ్రహ్మసూత్రకం, యజ్ఞోపవీతదానేన ప్రీయతాం కమలాపతిః. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్విజ్ఞాత్సర్వహుతః ఋచః...జాయత. శ్రీఘండంచన్దనం దివ్యం గంధాఘ్యం సుమనోహరం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. గంధమ్. అహిరివ భోగైః పర్యేతి...కస్తూర్యాద్యాశ్చయే గంధా భోగార్ధం తే మయా హృతాః, అనేక గంధసంయుక్తాః ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతి పరిమళద్రవ్యాణి సాఖాగ్న్యద్రవ్యాణి చ. అలంకారార్థమక్షతాకా సమర్పయామి. తస్మాదశ్వా అజా...జావయః. మల్లికాదిసుగంధీని మాలత్యాదీని వై ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్ధం పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అత్ర సంభవే సహస్రతులసీ సమర్పణమ్ (విష్ణుసహస్రనామ కృష్ణాష్టోత్తర శతనామపూజా చ కార్యా) వనమాలాం సుగంధాఘ్యాం నానాపుష్పైః సమన్వితాం, పూజార్ధం సాధితాం దేవ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పుష్పమాలామ్. యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. వనస్పతిరసోద్భా

తో గంధాఢ్యోగంధఉత్తమః, ఆఘ్రియః సర్వదేవానాం ధూ
 పోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖ
 మాసీత్...అజాయత సాజ్యం...తిమిరాపహ.డిమ్ చంద్రమా
 మనసోజాతః...జాయత. ఘృతపక్వం హవిష్యాన్నం పాయసం
 చ సశర్కరం, నానావిధం చ నైవేద్యం విష్ణో మే ప్రతిగృహ్య
 తామ్. నైవేద్యమ్. సర్వపాపహరం దివ్యం గాంగేయం నిర్మలం
 జలం, మయా హ్యోచమనం దత్తం గృహ్యతాం పురుషోత్తమ.
 శుద్ధాచమనమ్, నారికేళం మాతులుంగం కపిత్థం కదళీఫలం,
 కూష్మాండం కర్కటీయుక్తం గృహ్యతామఖిలార్థద. ఇదం
 ఫలం మయా దేవ స్థాపితం పురతస్తవ, తేన మే సఫలావాప్తి
 ర్భవేజ్జన్మనిజన్మని. ఇతిఫలమ్. లవంగకర్పూరయుతం తాంబూలం
 సురపూజితం, ప్రీత్యా గృహాణ దేవేశ మమ సౌఖ్యం వివర్ధ
 య. తాంబూలమ్. ఓం శ్రియే జాతః...చతుర్వర్తి సమాయు
 క్తం ఘృతేన చ సుపూరితం, నీరాజనేన సంతుష్టో భవత్యేవ
 జగత్పతిః నీరాజనమ్. కర్పూరదీపం సుమనోహరం ప్రభో దదా
 మి తే దేవవర ప్రసీద భో, పాపాపకారం త్వరితం నివారయ
 ప్రజ్ఞాసదీపం మనసి ప్రదీపయ. కర్పూరారార్తికమ్. ఓం నాభ్యా
 ఆసీ...యన్. నమోఽస్త్వనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహ
 స్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శా
 శ్వతే సహస్రకోటీయుగధారణే నమః నమస్కారమ్. సప్తాస్యా
 స...సశుమ్. యానికానిచ...పదేహదే. ప్రదక్షిణమ్. యజ్ఞేన
 యజ్ఞ...దేవాః. కన్ధారనీలకమలోత్పలపారిజాతపున్నాగకైఃకద
 లిచంపకపాటలైశ్చ, బిల్వప్రవాళతులసీ శతపత్రజాతీ పుష్పై
 శ్చ క్షప్తమముమంజలిమర్పయామి. ఇతి ఆనైశ్చ మంత్రై

పుష్పాంజలిం సమర్పయేత్. తతో గీతవాద్యనృత్య చత్రచా
 మరాది రాజోపచారార్థే అక్షతాః సమర్ప్య దేవం సంప్రా
 ర్థ్య స్తునీత. యన్మయా భక్తియుక్తేన పత్రం పుష్పం ఫలం
 జలం, నివేదితం చ నైవేద్యం తద్గృహాణానుకంపయా. మంత్ర
 హీనం...నస్తుమే. అమోఘం పుండరీకాక్షం నృసింహందైత్య
 సూచనం, హృషీకేశం జగన్నాథం వాగీశం వరదాయకమ్.
 గుణత్రయం గుణాతీతం గోవిందం గరుడభ్యజం, జనార్దనం
 జనాతీతం జానకీవల్లభం హరిమ్. ప్రణమామి సదా భక్త్యా
 నారాయణమతః పరం, దుర్గమే విషమే ఘోరే శత్రుభిః పరి
 పీడితే. నిస్తారయస్వ సర్వేషు తథానిష్ఠభయేషు చ, నామా
 న్యేతాని సుకీర్త్య ఈప్సితం ఫలమాప్నుయాత్. సత్యనారాయ
 ణం దేవం వందేహం కామదం ప్రభుం, లీలయా వితతం
 విశ్వం యేవ తస్మై నమోనమః. ఇతి ప్రార్థనా. యస్యస్తృత్యా
 ...సత్యనారాయణః సుప్రీతః సుప్రసన్నః వరదో భవతు.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతపూజావిధానమ్.

శ్రీసత్యనారాయణవ్రతకథా ప్రారంభః.

ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్లో. ఏకదా నైమిశారణ్యే ఋషయశ్శౌనకాదయః, పప్ర
 చ్చుర్మునయస్వర్వే సూతం పౌరాణికం ఖలు. శ్లో. వ్రతేన తప
 సా కింవా ప్రాప్యతే వాంఛితం ఫలం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛా
 మ కథయస్వ మహామునే. సూతః. శ్లో. నారదేనైవ సంప్ర
 ఙ్ఞోభగవాన్ కమలాపతిః, సురర్షయేయథై వాహతచ్ఛ్రీణుభ్యం
 సమాహితః. శ్లో. ఏకదా నారదో యోగీ పరానుగ్రహకాంక్ష

యా, పర్యటన్వివిధాన్ లోకాన్స్తర్వలోకముపాగతః తతో
 దృష్ట్వా జనాన్సర్వాన్ నానాన్వేశేషసమన్వితాన్. నానాయోని
 సముత్పన్నాన్ క్లిశ్యమానాన్ స్వకర్తృభిః. కేనోపాయేన చైతే
 మాం దుఃఖనాశో భవేద్ధ్రువం, ఇతి సంచింత్య మనసా విష్ణు
 లోకం గతస్తథా. తత్రనారాయణం దేవం శుక్లవర్ణం చతుర్భు
 జం, శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలావిభూషితమ్. దృష్ట్వా తందే
 వదేవేశం స్తోత్రం సముపచక్రమే నారదః శ్లో. నమో వాజ్మన
 సాతీతరూపాయానంతశక్తయే. ఆదిమభ్యాంతహీనాయ నిస్స
 కాయ గుణాత్తనే. సర్వేషామాదిభూతాయ భక్తానామార్తి
 నాశినే, శుత్వా స్తోత్రం తతోవిష్ణుర్నారదం ప్రత్యభాషత. శ్రీ
 భగవానువాచ. శ్లో. కిమర్థమాగతోఽసి త్వం కిం తే మనసి
 చర్తతే, కథయస్వ మహాభాగ తత్సర్వం కథయామి తే. నారదః
 శ్లో. మర్త్యలోకే జనాన్సర్వే నానాన్వేశేషసమన్వితాః, నానా
 యోనిసముత్పన్నాః పవ్యంతే పాపకర్తృభిః తత్కథం తే విము
 చ్యంతే లభూపాయేన తద్వద, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం కృ
 పాస్తియది తే మయి. శ్రీభగవానువాచ. శ్లో. సాధు పృష్టం
 త్వయా వత్స లోకానుగ్రహకాంక్షయా, యత్కృత్వా ము
 చ్యంతే మోహ. స్తచ్చుగ్నిఃప్వ వదామి తే. వ్రతమస్తే మహా
 పుణ్యం స్వర్ణమర్ద్రేషు దుర్లభం, తవన్నేహాన్తయా వత్సప్ర
 కాశీక్రియతేఽథనా. సత్యనారాయణస్యైవ వ్రతం సమ్యగ్వి
 భాసతః, కృత్వాసద్యస్సుఖం భుక్త్వాపరంమోక్షమవాప్నుయా
 త్, తచ్చుత్వా భగవద్వాక్యం నారదో మునిరబ్రవీత్. నార
 దః శ్లో. కిం ఫలం కిం విధానం చ కృతం కేనైవ తద్వ్రతం, త
 త్సర్వం విష్టరా ద్భూహి కదాకార్యంహి తద్వ్రతమ్. శ్రీభగ

వాసుచాచ. శ్లో. దుఃఖశోకాదిశమునం ధనధాన్యవివర్ధనం, సౌఖ్య
 గ్యసంతతఃరం సర్వత్రవిజయప్రదమ్. యస్మిన్కస్మిన్కాదినేమర్త్యో
 భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితం, సత్యనారాయణం దేవం యజేచ్ఛైవ
 నిశాముఖే. బ్రాహ్మణైర్బాంధవైశ్చైవ సహితో ధర్మతత్పరః,
 నైవేద్యం భక్తితో దద్యాత్సపాదం భక్ష్యముత్తమమ్. గోధూ
 మస్యచ చూర్ణం వా శర్కరా చ గుడం తథా, సపాదం సర్వ
 భక్ష్యౌఽపి వైకేకృత్య నివేదయేత్. విప్రాయ దక్షిణాం దద్యా
 త్కథాం శ్రుత్వా జనైస్సహ, తతశ్చబంధుభిస్సార్థం విప్రాంశ్చ
 ప్రతిభోజయేత్. సపాదంభక్షయేద్భక్త్యానృత్యగ్గీతాదికం చరే
 త్, తతశ్చస్వగృహం గచ్ఛేత్సత్యనారాయణంస్మరణ. ఏవంకృ
 తే మనుష్యాణాం వాంఛాసిద్ధిర్భవేద్ధ్రువం, విశేషతః కలియు
 గేలఘూషాయోఽపిభూతలే. ప్రథమోఽధ్యాయః సమాప్తః.

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

నూతః. ఆధాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి కృతం యేన పురా
 ద్విజ, కశ్చిత్కశీపురేరమ్యే హ్యసీద్విప్రోఽతినిర్ధనః. తుత్త్ర
 డాభ్యం వ్యాకులో భూత్వాభృశం బభ్రామి భూతలే, దుఃఖతం
 బ్రాహ్మణం దృష్ట్వా భగవాన్ బ్రాహ్మణప్రియః. వృద్ధబ్రా
 హ్మణయాపస్తం పప్రచ్ఛ ద్విజమాదరాత్, కిమర్థం భ్రమనే
 విప్ర మహీం నిత్యం సుదుఃఖతః. తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి
 కథ్యతాం ద్విజపత్తమ, బ్రాహ్మణః. శ్లో. బ్రాహ్మణోఽతి
 దరిద్రోఽహం భిక్షార్థం వై భ్రమే మహీం, ఉపాయం యది
 జానాసి కృతయా కథయ ప్రభో. వృద్ధబ్రాహ్మణః. శ్లో. సత్య
 నారాయణో విష్ణుర్వాంఛితార్థఫలప్రదః, తస్య త్వం పూజనం
 చిప్ర కురుష్వ వ్రతముత్తమమ్. యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో

ముక్తో భవతి మానవః, విధానం చ వ్రతస్యాపి విప్రాయా
 భాష్య యత్నతః. సత్యనారాయణో వృద్ధస్తత్రైవా న్నరధీయత,
 తద్వృతం సంకరిష్యామి యదుక్తం బ్రాహ్మణేన వై. ఇతి సం
 చింత్య విప్రోఽసౌ రాత్రౌ నిద్రాం న లభ్యవాణ్, తతః ప్రాతస్స
 ముఞ్ఠాయ సత్యనారాయణవ్రతమ్. కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య భి
 ఠ్కృత్ మగమద్విజః, తస్మిన్నేవ దినే విప్రః ప్రచురంద్రవ్యమా
 ష్టవాణ్. తేనైవ బంధుభిస్సార్ధం సత్యస్య వ్రతమాచరత్,
 సర్వదుఃఖవినిర్ముక్తస్సర్వసమ్మత్సమన్వితః. బభూవ స ద్విజ
 శ్రేష్ఠో వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, తతః ప్రభృతి కాలం చ మాసి
 మాసి వ్రతం కృతమ్. ఏవం నారాయణస్వేదం వ్రతం కృత్వా
 ద్విజో త్తమః, సర్వసాపవినిర్ముక్తో దుర్లభం మోక్షమాప్త
 వాణ్, వ్రతమస్య యదా విప్రాః పృథివ్యాం సంకరిష్యతి. తనైవ
 సర్వదుఃఖంచ మనుజస్య వినశ్యతి, ఏవం నారాయణేనోక్తం
 నారదాయ మహాత్మనే. మయా తత్కృతం విప్రాః కిమన్యత్కథ
 యామి వః ఋషయః శ్లో. తస్మాద్విప్రాచ్ఛృతం కేన పృథివ్యాం
 చరితం మునే, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛారు శ్రద్ధాఽస్తాకంప్రజా
 యతే. సూతః. శ్లో. శ్రుణుధ్వం మునయస్సర్వే వ్రతం యేనకృతం
 భువి, ఏకదా స ద్విజవరో యథావిభవవిస్తరైః. బంధుభిస్సర్వజ
 నైస్సార్ధం వ్రతం కర్తుం సముద్యతః, ఏతస్మిన్నంతరే కాతే
 కాప్తక్రేతా సమాగమత్. బహిః కాష్ఠం చ సంస్థాన్య విప్రస్య
 గృహమాయయా. తృప్తయా వీడితస్తాంశ్చ దృష్ట్వా విప్రకృ
 తం వ్రతం, ప్రణీత్య ద్విజం ప్రాహ కిమిదం క్రియతేత్యయా.
 కృతే కిం ఫలమాప్నోతి విస్తరాద్వద మే ప్రభో విప్రః. శ్లో.
 సత్యనారాయణస్వేదం వ్రతం సర్వేషి తప్రదం, తస్య ప్రసాదా

న్నే సర్వం ధనధాన్యాదికం మహత్. తస్మా దేవద్వితంజ్ఞాత్వా
 కాష్ఠక్రతాఽతిహర్షితః, ఏషా జలం ప్రసాదం చ భుక్త్వా స్వ
 నగరం యయా. సత్యనారాయణం దేవం మనసా ఇత్యచింత
 యత్, కాష్ఠవిక్రయతో గ్రామే ప్రాప్యతే చాద్య యద్ధనమ్. తే
 నైవ సత్యదేవస్య కరిష్యే వ్రతముత్తమం, ఇతిసంచింత్య మనసా
 కాష్ఠం కృత్వా తు మస్తకే. జగామ నగరే రమ్మే ధనినాం
 యత్రసంస్థితః, తద్దినే కాష్ఠమూల్యం చ ద్విగుణం ప్రాప్తవాన
 సా. తతః ప్రసన్నహృదయ స్సుపక్వం కదలీఫలం, శర్కరాఘృత
 దుగ్ధం చ గోధూమస్య స చూర్ణకమ్: కృత్వైకత్ర స పాదంచ
 గృహీత్వా స్వగృహం యయా. తతో బంధూన్ సమావళా
 య చకార విధినా వ్రతం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన ధనపుత్రాన్వి
 తోఽభవత్, ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా చాస్తే సత్యపురం
 యయా ద్వితీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

- తృతీయోఽధ్యాయః.

సూతః. శ్లో. పునరగ్రే ప్రవత్యౌమి శ్రుణుధ్వం మునిస
 త్తమాః, పురాచోల్కాముఖోనామనృపశ్చాస్తహీపతిః జితేం
 ద్రియః సత్యనాదీ యయా దేవాలయం ప్రతి, దినే దినే ధనం
 దత్వా ద్విజాన్సంతోషయత్సుధీః. భార్యా తస్య ప్రముగ్ధా చ
 సరోజవదనా సతీ, భద్రశీలానదీతీరే సత్యస్య వ్రతమాచరత్.
 ఏతస్మిన్నంతరే తత్ర సాధురేకస్సమాహితః, వాణిజ్యార్థం
 బహుధనై రనేకైః పరిపూరితామ్. నావం సంస్థాప్యతత్తీరే జగా
 మనృపతింప్రతి, దృష్ట్వాచ వ్రతినం భూపం పప్రచ్ఛ విసయాన్వి
 తః. సాధుః శ్లో. కిమిదం కురుషే రాజన్ భక్తియుక్తేన చేతసా,
 ప కాశం కురు తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి సాంప్రతమ్. రాజో

వాచ. శ్లో. పూజనం క్రియతే సాధో విష్ణోరతులతేజసః, వ్రతం
 చ సృజనైస్సార్థం పుత్రాద్యవాప్తికామ్యయా. భూపస్య వచ
 నం శ్రుత్వా సాధుః ప్రోవాచ సాదరం, మమాపి సంతతిర్నా
 స్తి ఏతస్సాజ్ఞాయతే ధ్రువమ్. తతో నివృత్య వాణిజ్యాత్సానం
 దో గృహమాగతః, భార్యాయై కథితం సర్వం వ్రతం సస్తతి
 దాయకమ్. తదా వ్రతం కరిష్యామి యదా మే సంతతిర్భవేత్,
 ఇతి లీలావతీం ప్రాహ పత్నీం సాధుస్ససత్తమః. ఏకస్తిన్ద్రివసే
 తస్య భార్యా లీలావతీసతీ, భర్త్యయుక్తానందచిత్తానాం భవద్ధ
 ర్షపతాయణా. గర్భిణీసాభవత్తస్య భార్యా సత్యప్రసాదతః,
 దశమే మాసి వై తస్యాః కన్యారత్నమజాయత. దినేదినే సా
 వవృధే శుక్లపక్షే యథా శశీ, నామ్నా కలావతీ చేతి తన్నా
 మకరణం కృతమ్. తతో లీలావతీ ప్రాహ స్వామిసం మధురం
 వచః, న కరోషి కిమర్థం వై పురా సంకల్పితం వ్రతమ్. సాధురు
 వాచ శ్లో. వివాహసమయే త్వస్యాః కరిష్యామి వ్రతం ప్రియే,
 ఇతి భార్యాయం సమాశ్వాస్య జగామ నగరం వ్రతి. తతః కలా
 వతీ కన్యా వవృధే పితృవేశ్శని, దృష్ట్వా కన్యాం తతస్సాధుః
 నగరే సఖిభిస్సహ. మంత్రయిత్వా ద్రుతం దూతం ప్రేషయా
 మాస ధర్మవిల్, వివాహార్థం చ కన్యాయా వరం శ్రేష్ఠం
 విచారయ. తేనాజ్ఞప్తశ్చ దూతోసౌ కాంచనం నగరం య
 యా, తస్మాదేకం వణిక్పుత్రం సమాదాయాగతో హి సః.
 దృష్ట్వా తం సుందరం బాలం వణిక్పుత్రం గుణాన్వితం, జ్ఞాతిభి
 ర్బంధుభిస్సార్థం పరితుష్టేన చేతసా, దత్తవాన్ సాధుపుత్రా
 య కన్యాం విధివిధానతః. తతోభాగ్యవశాత్తేన విస్తృతం
 వ్రతముత్తమం, వివాహసమయే తస్యాస్తేన రుగ్ణోభవత్సృ

భుః. తతః కాలేన నియతో నిజకర్త విశారదః. వాణిజ్యార్థం తత
 శ్శీఘ్రం జామాత్మసహితో వణిక్, రత్నసానుపురే రమ్యే
 గత్వా సింధుసమీపతః. వాణిజ్యమకరోత్సాధు జ్ఞామాత్రా
 శ్రీమతా సహ, తా గతా నగరే రమ్యే చంద్రకేతోర్నుపస్య
 చ. ఏతస్మిన్నవకా శే తు సత్యనారాయణః ప్రభుః, భ్రష్టప్ర
 తిజ్ఞమూలోక్య శాపం తస్మై ప్రదత్తవాః. దారుణం కఠిం చా
 స్య మహద్దుఃఖం భవిష్యతి, ఏకస్మిన్ద్వినసే రాజ్ఞో ధనమాదాయ
 తస్కరః తత్రైవ చాగతశ్చోరో వణిజా యత్ర సంస్థితౌ, తత్పు
 శ్చాద్ధావకాకా దూతాకా దృష్ట్వా భీతేన చేతసా. ధనం సంఘా
 ప్య తత్రైవ స తు శీఘ్రములక్షితః. తతో దూతాస్సమాయా
 తా యత్రాస్తే సజ్జనో వణిక్. దృష్ట్వా స్తపధనం తత్ర బద్ధ్వా
 నీతౌ వణిక్సుతౌ, హర్షేణ ధావమానాశ్చ నిన్మృస్తౌ రాజ
 సముఖమ్. తస్కరా ద్వా సమానీతౌ విలోక్యజ్ఞాపయ ప్ర
 భో, రాజ్ఞాజ్ఞప్తాస్తతశ్శీఘ్రం దృఢం బద్ధ్వాతు తావుభౌ. స్థా
 సితౌ ద్వా మహాదుర్గే కారాగారేఽవిచారతః, మాయయా
 సత్యచేవస్య స శ్రుతం కైస్తయోర్వచః ఆతస్తయోర్ధనం రాజ్ఞా
 గృహీతం చంద్ర కేతునా, తచ్ఛాపాచ్చ తయో ర్గేహే భార్యా
 చైవతిదుఃఖతా. చోరేణావహృతం స్వం గృహేయచ్చ
 స్థితంధనం, ఆధివ్యాధిసమాయుక్తాక్షుత్పిపాసాతిదుఃఖతా. అన్న
 చింతాతురా భూత్వా బభ్రామ చ గృహే గృహే, కలావతీతు
 కన్యాపి బభ్రాసు ప్రతివాసరమ్. ఏకస్మిన్ద్వినసే జాతా త్సుధార్తా
 ద్విజమందిరం, గత్వాఽవశ్యద్వృతం తత్రసత్యనారాయణస్య
 చ. ఉపవిశ్య కథాం శ్రుత్వా వరం ప్రార్థితవత్ప్రసి, ప్రసాదభక్ష
 ణం కృత్వా యయా రాత్రౌ గృహం ప్రతి. మూతా కలావతీం

కన్యాం కథయామాస ప్రేమతః, త్వం తు రాత్రం స్థితా కుత్ర
 కిం తే మనసి వర్తతే. కన్యా కలావతీ ప్రాహ మాతరం ప్రతి
 సత్వరం, ద్విజాలయే వ్రతం మాతః దృష్టం వాంఛితసిద్ధిదమ్.
 తచ్చుత్వా కన్యకావాక్యం వ్రతంకర్తుంసముద్యతా, సాముదా
 తు వణిగ్భార్యా సత్యనారాయణస్య వై. వ్రతం చక్రేనైవ సా
 క్షీబంధుభిస్సృజనైస్సహ, భర్తృజామాతరౌ క్షీప్రమాగచ్ఛే
 తాంస్వమాశ్రమమ్ అపరాధం చ మే భర్తృజామాతుః క్షంతు
 మర్హసి, వ్రతేనానేన సంతుష్టో సత్యనారాయణప్రభుః. దర్శ
 యామాస స్వప్నం హి చంద్రకేతుం నృసోత్తమం, బంధినౌ
 మోచయ ప్రాతర్వణిజౌ నృపసత్తమ. దేయం ధనం చ తత్సర్వం
 గృహీతం యత్త్వయాఽధునా, నో చేత్త్వాం నాశయిష్యామి
 సరాజ్యధనపుత్రకమ్. ఏవమాభాష్యరాజానం ధ్యాసగమ్యోఽ
 భవత్ప్రభుః, తతః ప్రభాతసమయే రాజాచ స్వజనైస్సహ. ఉప
 విశ్య సభామధ్యే ప్రాహ స్వప్నం జనం ప్రతి, బద్ధౌ నుహాజనౌ
 శీఘ్రం మోచయేత్తై వణిక్సుతౌ. ఇతిరాజ్ఞో వచస్సుత్వామో
 చయిత్వా మహాజనౌ, సమానీయ నృపస్యాగ్రే ప్రాహుస్తే విన
 యాన్వితాః ఆనీతౌ ద్వావణిక్సుత్రై ముక్తో నిగళబంధనాత్,
 తతో మహాజనౌ సత్వా చంద్రకేతుంనృసోత్తమమ్ స్మరంతౌ
 పూర్వవృత్తాంతం నోచతుర్భయవిహ్వలా, రాజా వణిక్సుతౌ
 వీక్ష్యవచః ప్రోవాచ సాదరమ్. దైవాత్పాత్రిక్షం మహద్దుఃఖమి
 దానీం నాస్తి వైభయం, తదా నిగళసంత్యాగం త్కారకర్తృద్య
 కారయత్. వస్త్రాలంకారకం దత్వా పరితోష్య నృపశ్చ తౌ,
 పురస్కృత్య వణిక్సుత్రై వచసాఽతోపయద్భృశం, పురా
 నీతం తు యద్ద్రవ్యం ద్విగుణీకృత్య దత్తవాః, ప్రోవాచ తౌ

తతో రాజా గచ్చ సాధో నిజాశ్రమం, రాజానం ప్రణిప్రత్యా
హా గంతవ్యం త్వత్ప్రసాదతః. తృతీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

చతుర్థోఽధ్యాయః.

సూతఉవాచ శ్లో. యాత్రాం తు కృతవాన్నాధుర్నం
గళాయనపూర్వికాం, బ్రాహ్మణాయ ధనం దత్వా తదా తు
నగరం యయా. కియద్దూరే గతేసాధా సత్యనారాయణః ప్ర
భుః, జిజ్ఞాసాం కృతవాన్నాధో కిమస్తి తవ నా స్థితమ్. తతో
మహాజనా మత్తా హేలయా చ ప్రహస్య వై, కథం పృచ్ఛసి.
భో దండిక ముద్రాం నేతుం కిమిచ్ఛసి. లతాపాత్రాదికం
వైచ వర్తతే తరణౌ మమ, విష్ణురస్య వచశ్శుక్తియా సత్యం
భవతు తే వచః. ఏవముక్త్వా గతశ్శీఘ్రిం దండి తస్య సమీప
తః, కియద్దూరే తతో గత్వాస్థితస్సింధుసమీపతః గతే దండిని
సాధుశ్చ కృతనిత్యక్రియస్తదా, ఉత్థిత స్తుజీందృష్ట్వా విస్తయం
పరమం యయా. దృష్ట్వా లతాదికం వైచ ఋద్భితో న్యప
తద్భువి, లబ్ధసంఖ్యో వణిక్రస్తస్తతశ్చిన్దాన్వితోఽభవత్. తదా
తు దుహితః కాన్తో వచనం చేదమబ్రవీత్, కిమర్థం క్రియతే
శోక శ్వాపా దత్తశ్చ దండినా. శక్యతేనేన సర్వం హి కర్తం
చాత్ర న సంశయః, ఆతస్తద్చరణం యామో వాఙ్మితార్థో
భవిష్యతి. జామాతుర్వచనం శ్రుత్వా తత్ప్రకాశం గతస్తదా,
దృష్ట్వా చ దండినం భర్తా నత్వా ప్రోవాచ సాదరమ్ క్షుమస్య
చాపరాధం మే యదుక్తం తవసన్నిధౌ, ఏవం పునఃపునర్న త్వా
మహాశోకాకులాపుభౌ. ప్రోవాచ వచనం దండి విహసన్నవి
లోక్య చ, నూ రోదీః శృణు మద్వాక్యం మమ పూజా బహి
ర్భుః. మయాజ్ఞయా చ దుర్బుధ్నే లబ్ధం దుఃఖం ముహూ

ద్మహాః, తచ్చుత్పా భగవద్వాక్యం స్తుతిం కర్తుం సముద్యతః. సాధురువాచ. త్వన్నాయామోహితాస్సర్వే బ్రహ్మాద్యాస్త్రీ
 దివోకసః, ప్రజానంతి గుణాన్ రూపం తవాశ్చర్య మిదం ప్రభో. మూఢోఽహం త్వాం కథం జానే మోహితస్తవ మా
 యయా, ప్రసీద పూజయిష్యామి యథావిధమ్. స్తుతైః పురా విత్తంచ తత్సర్వం త్రాహి మాం శరణాగతుం, శ్రుత్వా భక్తి
 యుతం వాక్యం పఠితుష్టో జనార్దనః. వరం చ వాఙ్ఘ్రితం దత్త్వా తత్రైవాంతర్దధే హరిః, తతో నావం సహాయుష్యా దృష్ట్వా
 విత్తప్రపూరితామ్ కృపయా సత్యదేవస్య సఫలం వాంఛితం మమ, ఇత్యుక్త్వా స్వజనైస్సార్థం పూజాం కృత్వా యథావిధి.
 హర్షేణ చాభవత్సూర్యః సత్యదేవప్రసాదతః, నావం సంయోజ్య యత్నేన స్వదేశే గమనం కృతమ్. సాధుష్టామాతరం ప్రాహ పశ్య రత్నపురీం మమ, దూతం చ ప్రీత్యయామాస నిజవిత్తస్య రక్షకమ్. దూతోఽసౌ నగరంగత్వాసాధుభార్యాం విలోక్య చ, ప్రోవాచ వాంఛితం వాక్యం నత్నా బద్ధాంజలి
 స్తదా. నికటే నగరస్యైవ జామాత్రా సహితో వణిక్, ఆగతో బంధువలైశ్చ స్వజనై ర్భహుభిష్యతః, శ్రుత్వా దూతముఖా
 ద్యాక్యం మహాహర్షవతీ సతీ. సత్యపూజాం తతః కృత్వా ప్రోవాచ తనుజాం వ్రతీ, వ్రజామి శీఘ్రీనూగచ్ఛ సాధుసద ర్శనాయ చ. ఇతిమాతుర్వచః శ్రుత్వావ్రతం కృత్వాసమాప్య చ, ప్రసాదం చ పఠిత్యజ్య గతా సాపి పతింప్రతి. తేన రుప్తః సత్యదేవో భర్తారం తరుణీం తథా. సంహృత్య చ ధనైస్సార్థం జలే తస్యావమజ్జయత్. తతః కలావతీ కన్యా న విలోక్య నిజం పతిం, శోకేన మహతా తత్ర రుదతీ చావతద్భువి. దృష్ట్వా

కథావిధాం నావం కన్యాం చ బహుదుఃఖితాం, భీతేన మన
 సా దుఃఖం మహాశ్చర్మమిదం భవేత్. చింతమానాశ్చ తేసర్వే
 బభూవురనివారకాః, తతో లీలావతీ కన్యాం దృష్ట్వా సా
 నిహ్వాలాభవత్. విలలాపాతిదుఃఖేన భర్తారం చేదమబ్రవీత్.
 ఇదానీం నౌకయా సార్థం కథం సోఽభూదలక్ష్మితః, న జానే
 కస్య దేవస్య హేలయా చైవ సా హృతా. సత్యదేవస్య
 మాహాత్మ్యం జ్ఞాతుం వా కేన శక్యతే, ఇత్యుక్త్వా విలలాపై
 వ తతశ్చ. స్వజనైః సహ. తతో లీలావతీకన్యాం క్రోడీకృ
 త్వా రురోద హ, తతః కలావతీ కన్యా సప్తే స్వామిని దుఃఖ
 తా. గృహీత్వా పాదుకాం తస్యానుగంతుం చ మనోదధే,
 కన్యాయా శ్చరితం దృష్ట్వా సభార్యః సజనో వణిక్. ఆతిశోకేన
 సంతప్తశ్చింతయామాస ధర్మవితో, హృతం వా సత్యదేవేన
 భ్రాన్తోఽహం. సత్యమాయయా. సత్యపూజాం కరిష్యామి య
 థావిభవవిస్తరైః, ఇతి సర్వాః సమాహలాయ కథయిత్వా మ
 నోరథమ్. నత్వా చ దండపద్మామా సత్యదేవం పునః పునః.
 తతస్తుప్తః సత్యదేవో దీనానాం పరిపాలకః, జగాద వచనం
 చైవం కృపయా భక్తవత్సలః. త్యుక్త్వా ప్రసాదం తే కన్యా
 పతిం ద్రష్టుం సమాగతా, అతో రుష్టోఽభవత్తస్యాః కన్యకా
 యాః పతిర్ఘ్నావమ్. గృహం గత్వా ప్రసాదం చ భుక్త్వా సా
 ఽఽయాతి చేత్పునః. లబ్ధభర్త్రీ సుతా సాధో భవిష్యతి న
 సంశయః కన్యకా తాదృశం వాక్యం శ్రుత్వా గగనమండ
 లాత్, క్షిప్రం తదాగృహం గత్వా ప్రసాదం చ బుభోజ సా.
 సా పశ్చాత్పునరాగత్య దదర్శ సజనం పతిం, తతః కలావతీ
 కన్యా జగాద పితరం ప్రతి. ఇదానీం చ గృహం యాహి విలం

బం కురుషే కథం, తచ్చుత్వా కన్యకావాక్యం సంతుష్టోఽ
 భూద్వణికుతః. పూజనం సత్యదేవస్య కృత్వా విధివిధానతః,
 ధనైర్బంధుగణైస్సార్థం జగామ నిజమందిరమ్. పౌర్ణమాస్యాం
 చ సంక్రాంతౌ కృతవాణ్ సత్యపూజనం, ఇహ లోకే సుఖం
 భుక్త్వా చాస్తే సత్యపురం యయా. ౪౪. చతుర్థోఽధ్యాయః.

పంచమోఽధ్యాయః.

సూత ఉవాచ. ఆధాన్యత్నం ప్రవక్ష్యామి శృణుభ్యం ముని
 సత్తమాః, ఆసీత్తుంగధ్వజో రాజా ప్రజాపాలనతత్పరః, ప్రసా
 దం సత్యదేవస్య త్యక్త్వా దుఃఖమవాప సః. ఏకదా స వనం
 గత్వా హత్వా బహువిధాన్ పశూన్. ఆగత్య వనమూలం చ
 దృష్ట్వా సత్యస్య పూజనం, గోపాః కుర్వన్తి సంతుష్టా భక్తి
 యుక్తాః సబాధ్ధవాః. రాజా దృష్ట్వా తు దర్శ్యేణ గత్వా తం
 వననామ సః, సంస్థాప్య పునరాగత్య భుక్తాః సర్వేయథేష్పితమ్.
 తతః ప్రసాదం సంత్యజ్య రాజా దుఃఖమవాప సః, తస్య పుత్ర
 శతంనష్టం ధనధాన్యాదికం చ యత్. తేన రాజా పునఃకర్తుం సత్య
 దేవస్య పూజనం, మనసా తు వినిశ్చిత్వ యయా గోపాలనన్ని
 ధా, తతోఽసౌ సత్యదేవస్య పూజాం గోపగణైః సమా. భక్తి
 శ్రద్ధాన్వితో భూత్వా చకార విధినాన్మః, సత్యదేవప్రసాదేన
 ధనపుత్రాన్వితోఽభవత్. ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా చా
 స్తే సత్యపురం యయా, య ఇదం కురుతే సత్యవ్రతం పరమ
 దుర్లభం, శృణోతి చ కథాం పుణ్యాంభక్తియుక్తః ఫలప్రదాం,
 ధనధాన్యాదికం తస్య భవేత్సత్యప్రసాదతః. దరిద్రో లభతే
 విత్తం బద్ధో ముచ్ఛ్యేత బంధనాత్, భీతో భయాత్ప్రముచ్ఛ్యేత
 సత్యమేవ న సంశయః. ఈష్పితం చ ఫలం భుక్త్వా చాస్తే సత్య

పురం వ్రజేత్. ఇతి వః కథితం విప్రాః సత్యనారాయణవ్రతం, యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో ముక్తో భవతి మానవః, విశేషతః కలియుగే సత్యపూజా ఫలప్రదా. కేచిత్కలౌ వదిష్యన్తి సత్యమీశం తమేవ చ, సత్యనారాయణం కేచిత్సత్యదేవం తథాఽపరే. నానారూఢభరో భూత్వా సర్వేషామిస్సితప్రదః, భవిష్యతి కలౌ సత్యవ్రతరూపీ సనాతనః. య ఇదం ఋతే నిత్యం శృణోతి మునిసత్తమాః, సత్యం నశ్యన్తి పాపాని సత్యదేవప్రసాదతః పంచమోఽధ్యాయః.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతకథా సమాప్తా.

శ్రీసత్యనారాయణకథ.

శ్రీమన్మహిమండలవలయిత నవఖండమధ్యస్థంబగు నీభరతఖండంబున నైమిశారణ్యక్షేత్రంబున దీర్ఘసత్రయాగంబు జేయుచో నచ్చట శౌనకాదిమహర్షులు ఆఖలపురాణవ్యాఖ్యానవైఖరిసమేతుండును సకలగుణోపేతుండును మునిగణస్తోత్రపాత్రుండును గగు సూతునిం గాంచి కీసమేతా, చుచుజునిచేధన దారపుత్ర పశ్వాది ఫలంబులును నాముష్టికఫలంబులును కోరఁబడుచున్నవిగదా. ఇవి వ్రతంబులచేతనా, చాంద్రాయణాది తపోవిశేషంబులచేతనా, బ్రాహ్మణశుశ్రూషచేతనా మనుజునకు వైఁజెప్పిన యైహికాముష్టికంబులు లభించును. వానిని వినఁగోరెదము. చెప్పఁదగియుండిన నానతిమ్ము అని వేడఁగా సూతుండు నిజగురుం డగు వ్యాసుని ధ్యానంబుజేసి మౌనివచులంగని ఆయ్యలారా! తాముజేసిన ప్రశ్నరీతిగా దేవర్షిశ్రేష్ఠుండును బ్రహ్మమాససపుత్రుండును నైననారదుండు నారాయణునిదలంచి

ప్రశ్నజేయఁగా సాక్షా ద్భగవంతుం డగు హృషీకేశుండు
 నారదునిం జూచి చెప్పినవిధంబుగా మీకు నే దెలిసినంత పెద్దల
 వలన విన్నంత మీకుసవిస్తరంబు గాఁ జెప్పెద; భక్తిశ్రద్ధధ్యాన
 గర్విష్టులై వినుండు. ఒకానొకకాలమందు దేవర్షి యైననార
 దుండు లోకానుగ్రహేచ్ఛగలిగి సకలలోకంబులంజరించుచుఁ
 గ్రమంబుగా మర్త్యలోకంబునకు వేంచేసి జనులం బొడ
 గాంచి అక్కటా! నానావిధయోసులం జనించుచు నానా
 విధదుఃఖంబు లనుభవించుచు జన్మాంతరపాపములచే భేదము
 లనుభవించుచుండెడి మానవుల కేయపాయంబుచే నివి
 తొలంగు నని తలపోసి వైకుంఠమున కేగి యందు శాంతా
 కారుండును చతుర్భుజుండును శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలా
 ద్యులంకృత దివ్యవిగ్రహుండు నై శోభిల్లుపరమపురుషునిం
 గాంచి పెన్నిధింగన్న వేదయుంబోలె పరమానందభరితుండై
 యీతీరున స్తోత్రంబుచేయం దొడఁగె మహానుభావా!
 త్రిమూర్త్యాశ్చకా! త్రిగుణాతీతా! నిరంజనా! నిర్గుణా!
 సగుణా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! అచ్యుతా! అనంతకల్యాణ
 గుణాధారభూతా! సకలసుగుణోపేతా! ధీసమేతా! శ్రీ
 మన్నారాయణా! ఆర్తత్రాణపరాయణా! అని నుతిం జేసి
 యనేకవిధంబుల వేడుటను విని భక్తౌఘపాపనివారకుండగు
 నారాయణుండు పరమానందంబుఁ జెంది నారదా! నీవూరక
 రావుకదా! నీవిచ్చోటికి విచ్చేయుటకుంగారణం బేమి సాంతం
 బుగ నానతిమ్మునుండు నతని నుద్దేశించి స్వామీ; మానవ
 లోకమునందు మానవులు నానావిధవ్యసనంబు లనుభవించుచు
 నానావిధజన్మంబులొందుచు పూర్వజన్మాంతరపాపంబులచేమిగుల

బాధలనొందుచున్నారు. అట్టి బాధ లానరుల కెవ్విధంబున నివర్తించునట్టిసూక్ష్మోపాయంబు నా కుపదేశింపుము. ఆయ్యది మీ యాజ్ఞానుసారంబుగ భూలోకమనకుంజని యాబాధ లుడుపందగినయోచనచేసెద నాసతిమ్మనివేడిన నారదునింగాంచి యిట్లని చెప్పవోడంగె. నారదా! దుష్టగుణనిగ్రహంబుజేయదగినయోచనజేయుట శిష్టులకు ప్రతిపాదితంజేగదా! యిట్టికష్టంబులొందుచుండిన కష్టనరులకు వ్యసననిరసనంబును విహికాముష్టికఫలప్రదంబును గలుగఁజేయందగిన సులభోపాయంబు జెప్పెద నాకర్ణింపుము. నారదా! స్వర్గమర్త్యపాతాలాది చతుర్దశ భవనంబులయందు ప్రస్తుతముసేయుచుండువ్రతములలోపల నుత్తమంజైనవ్రతం బొక్కటి కలదు. అది సత్యనారాయణవ్రతంబు. అది నీయందు గలిగిన వాత్సల్యాతిశయంబుచే లోకంబునఁ బ్రకాశింపఁ జేయందలచియున్నాను. ఆవ్రతంబునుయథావిధిగా నాచరించిన సకలదుఃఖములు బోదోలి సుఖంబు లనుభవించి పిదప మోక్షసామ్రాజ్యంబు జెందుదురని చెప్పబడు వాక్యంబుల కానందంబుజెంది నారదుండు స్వామీ! యావ్రత మెట్టిది. దానివిధానమెట్టిది. పూర్వ మెవ్వరిచే నాచరింపఁబడినది. మఱియు నేకాలమునందుఁ జేయవలయు, సవిస్తరంబుఁగా జెప్పుమని ప్రార్థించిన నారదునింగాంచి నారాయణుండు మునీంద్రా! నాచేజెప్పబడిన సత్యనారాయణవ్రతంబు వ్యసనశాంతియు సుఖసమృద్ధియు పుత్రాభివృద్ధియు ధనధాన్య సంపత్తియు సర్వకార్యజయంబును గలుగఁజేయునుగాన, నీవ్రతంబున కిది ఫలంబని యెఱుంగవలయు. ఒకానొకమాసంబున నొకానొకపుణ్యక్షేత్రంబున మానవుండు భక్తిశ్రద్ధాగరి

ష్ఠుండై ప్రదోష కాలమునం దనుష్ఠించి ప్రార్థించవలయు. ఆసమయంబున బ్రాహ్మణమిత్రబంధుజన పరివేష్టితుండై కదలీఫల ఘృతక్షీరగోధూమస్వీష్టశర్కరగుడమిశ్రితంబులగు నైవేద్యంబులు భక్తిచేసిడి యనంతరము భూసురులను తాంబూలాదులచే దృప్తులంజేసి తదనంతరము పుత్రమిత్రకళత్రాదులతో తత్సత్యనారాయణవ్రతకథాశ్రవణ పారాయణంబుజేసి పదంపడి బంధుజనబ్రాహ్మణాన్నప్రదానంబుంజేసి వ్రతేశ్వరనివేదిత భక్ష్యభోజ్యాదుల పాదాంశంబు దాను భుజించి సత్యనారాయణస్తరణపూర్వకంబుగ నృత్యగీతాది సకలవాద్యంబులతో మందిరంబునకుఁ బొందుగాఁ జేరవలయు నిటులఁజేసిరేని మానవుల కిష్టార్థసిద్ధిగలదు. మఱియు విశేషముగా కలియుగమునందీ సత్యనారాయణవ్రత మిష్టఫలసిద్ధికై లఘూపాయంబని భగవంతుఁడు భాగవతశిఖామణియగు నారదమహామునికి నెఱింగించెనని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పెను.

ఓమునులారా! పూర్వము కాశీపట్టణములో విశేషదరిద్రుఁడగునొక్కభూసురుండు తుత్పిపాసలచే మిగులవగపొంది ప్రతిదినము సంచరించుచుండ నీబీద బ్రాహ్మణునిజూచి కరుణించి పురుషోత్తముండు కృపాసముద్రుండు గాన కపటవృద్ధబ్రాహ్మణరూపంబున నాతనికిఁ బ్రసన్నుండై యోవి ప్రోత్తమా! నీవెవ్వఁడవు? యెచ్చటనుండి యెచ్చటికిఁబోవుచున్నావు? నీముఖవైవర్ణ్యము జూడ నీవు మిగులఁగొండలపడునట్లు గాన్పించెడిని. నీసవిస్తారంబు నాకుఁ దేటపఱపుమనవుడు నాముదుసలిపాఱుం డిట్లని చెప్పినారంభించెను. స్వామీ! నేను దుస్సహమగు దారిద్ర్యముచేమిగుల డస్సి భిక్షార్థమిల్లెల్లుదిమ్మరియు పుడిసెడుబియ్యము సహా దొరు

కుట మిగులదుర్లభముగ నున్నదనియు కాన నిట్టిదరిద్రనిరస
 నంబును మోక్షకారణంబునగు గార్యంబు నాకుఁగృహజేయుమా
 యని వెక్కువెఱుండులఁ బ్రార్థింప నాకృతకవిప్రం డా వృద్ధ
 బ్రాహ్మణున కిట్లనిచెప్పందోడంగె. ఓవిప్రపుంగవా ! భక్తిశ్రద్ధ
 ధ్యానగరిష్ఠుండవై వినుము. సత్యనారాయణుండను పేరుగల
 విష్ణువు సకలవాంఛితార్థంబుల నొసంగువాఁడు గావున మను
 ష్యుం డాసత్యనారాయణవ్రతం బాచరింపవలయు, నయ్యది
 విహికాముష్టికింబులను దేహసౌఖ్యదంబును గీర్తిప్రదంబును
 నగును. అని యద్దాని ననుష్ఠింపవలసినవిధానంబుల నెఱిగించి
 కృతకమహీసురుం డగుసత్యనారాయణుం డంతర్హితుండయ్యె.
 అంత నావృద్ధభూసురుండు నాముదుసలిపాఱుని వేసంబునొంది
 వచ్చిన లచ్చిమగనిచే నుపదేశింపబడినవ్రతము చేయ సమకట్టి
 యారాత్రినిదురనుసహావదలి యేకాగ్రచిత్తుండై ప్రాతఃకాలం
 బునలేచి యావ్రతంబు నిరాతంకముగ జరగగలందులకు వల
 యుద్రవ్యమార్జింపఁ బనిబూన దైవానుగ్రహంబున నాతనికి
 నధికద్రవ్యము సంప్రాప్తంబయ్యె. సంత నాతండు కుటుంబబంధు
 జనసమేతుండై సత్యనారాయణవ్రతంబు సమగ్రంబుగ నిర్వ
 ర్తించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే సమస్తదుఃఖదరిద్రనివార
 ణుండై యఖిలైశ్వర్యయుక్తుండాయెను. అది మొద లాబ్రాహ్మ
 ణుండు ప్రతిమాసము సత్యనారాయణవ్రతంబొనర్చి సర్వపాప
 నివర్తితుండై దుర్లభంబగు మోక్షపదవింజెందె గానఁ బుడమి
 యం దేమానవుం డీవ్రతం బాచరించునో అట్టివాఁడు సకల
 దుఃఖంబులయందుండి తొలంగి సర్వసుఖంబులం బొందునని
 దేవశ్రేష్ఠుండగు నాదిదేవుండు దేవర్షియైననారదునకుఁ జెప్పె

ని ట్లాభగవంతునిచేఁ జెప్పబడినదానిని మహామునులారా! మీకు నేవచించితి నన, శౌనకాదిమహామునులు సూతుని నుద్దేశించి పౌరాణికో త్తమా! మున్ను దరిద్రంబుచే నవస్థపడిన బ్రాహ్మణుం డానతిచ్చిన ప్రకారం బాకర్ణించి భూమియందు మఱివ్వ రీ సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించిరి, వివరింపుమా యని సూతు నింబ్రుచ్చుచేయ. నాతండు ప్రమోదభరితుండై చెప్పుచున్నాఁడు. ఓమునులారా! యీ వ్రతంబాచరించిన బ్రాహ్మణుండు విభవాను సారముగ బంధుమిత్ర కుటుంబములతో నీ వ్రతంబాచరింపనుద్యుక్తుండైన కాలంబు నొకకట్టియలమ్మువాఁడు ఆ బ్రాహ్మణుని గృహ వేదికపై తనకజ్జెలమోపును దించి పిపాసార్థియై తద్దృహంబు లోనికింజని యాపృఖ్యీసురునింగాంచి జోహారొనర్చి స్వామీ! మీచే జరిపింపబడువ్రతం బెయ్యది? దాని నిర్వర్తించిన వారికిం గలుగుఫలంబెద్ది? నాకుం గృపచే నానతి మ్మనుడు కట్టియలమ్మువానికి నావిప్రసత్తముం డిట్లని చెప్పందొడఁగె. ఓయీ! యీ వ్రతంబునకు సత్యనారాయణ వ్రతం బని పెద్ద లందురు. దీని నాచరించినవారికి సర్వాభీష్టము లబ్బు. దరి ద్రంబుబాఱు, నిది యనుభవసిద్ధంబు. ఇందులకు సందియంబు లేదనుటకుఁ దార్కాణ మొక్కటికలదు వినుము. వాక్రుచ్చెద. తొల్లి నేను మహాదరిద్రము ననుభవించి పరితపించుచు భిక్షాటనంబునకుం జనుచుండ యాదృచ్ఛికంబుగ నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుండు నన్నుంగనుంగొని నాదుర్దశనారసి తన్ని వారకం బగు నీవ్రతం బుపదేశించె. తదుపదేశంబున నేనొనర్చి కృతార్థుండ నై తనన నాకట్టియలమ్మువాఁ డెంతే సంతసిల్లి మదుక్త ప్రకారంబున దానుంజేయఁదలపోసి నీరుద్రావి యన్నంబుబోసేసి తనయూరికిం

బోయి తనజీవితాధారంబగు కష్టలవ్యాపారంబుచే విశేష ద్రవ్యమార్జించి యీసత్యనారాయణవ్రతమును కుటుంబబంధు హితసమేతంబుగా నాచరించి తద్వ్రతమాహాత్మ్యంబుచే అష్టైశ్వర్యము లనుభవించుచు సుఖింబగునుండి యంతంబున విష్ణు లోకంబుఁ జెందెను.

మునులారా ! యిందులకు మఱియొక యితీహాసంబు గలదు చెప్పెద వినుండు. తొల్లి జితేంద్రియుండును సత్యభాషణుండును సాధుజనపూజానిరతుండును నైన ఉల్కలముఖుండనువేరు గల రాజశ్రేష్ఠుం డొక్కరుండు గలఁడు. అతఁడు ప్రతీదినము దేవాలయంబునకుఁ బోవుచు బ్రాహ్మణుల కతి వినయంబుతో వాంఛితార్థంబుల నొసంగుచు విశేషముగ్గురాలును పతివ్రతయునగు నిజపత్నీసహితుండై నదీతీరంబున నీ సత్యనారాయణవ్రతంబును నారంభించి చేయుచుండెను. ఇట్లు వ్రతము నాచరించుచుండ నచ్చోటికి సాధు వననొకవైశ్యుండు బేరమునిమిత్తము విశేషధనసహితుడై వచ్చి యానదీతీరంబున నోడనిలిపి రాజుసమీపమునకు వచ్చి వినయపురస్కరముగా నొకప్రశ్నజేసెను. రాజా ! లోకమునఁ బ్రాయీకంబుగనాచరింపఁ బడువ్రతమాహాత్మ్యంబులను నీవు పెద్దలచే నెఱింగినవాఁడ వగుటవలన నట్టివ్రతములలో నుత్తమంబగువ్రతంబెయ్యదియో నేవినఁగోరెద నని పెక్కుతెఱుగులఁబ్రార్థింప నాభూపాలుండు కృపాతరంగితహృదయుండై యాకోమటి నుద్దేశించి చెప్పుచు న్నాఁడు. ఓసాధూ ! ఈలోకంబున నాచరింపబడువ్రతంబులలో నుత్తమంబగు వ్రతంబు సత్యనారాయణవ్రతంబని యాహుయలు వక్కాణింప విని సంతానార్థినైన నేను అనంతకల్యాణగుణుం

డును దివ్యమంగళ విగ్రహుండును సర్వవ్యాపియు నైనవిష్ణు
 మూర్తిపూజ యను నీ వ్రతంబుచు స్వకుటుంబయుక్తుండనై
 యాచరించుచున్నానని చెప్పెను. పిమ్మట నా కోమటి మిగు
 లాసక్తిగలవాడై భూపాలగ్రామణీ! మీ రెద్దానిఁగోరి యీ
 వ్రతం బాచరించుచున్నారో అది నాకు నవేక్షణీయం బగుట
 వలన నాకు నుపదేశింపవలయునని ప్రార్థించిన వల్లెయని యా
 మంత్రరాజం బాసాధువునకుఁ గ్రమంబున నుపదేశించె. తద
 నంతర మావిట్కులచంద్రుండగుసాధువు కుతుకభరితుండై
 స్వదేశంబుచేరి తనగృహిణికి నీసత్యనారాయణవ్రతం బెఱిం
 గించినా యభీష్టప్రకారము నాకు సంతానము ప్రాప్తించెనేని
 నే నావ్రతంబు సాంగంబుగ నెరవేర్చెదనని సంకల్పించుకొనిన
 కొంతకాలంబునకుఁ దనకులసతియగు లీలావతి గర్భంబుఁ దాల్చి
 పదియవమాసంబున క్షుపాకరసమానాస్య యగు నొకకన్యారత్న
 ముంబడసెను. ఇట్టి కన్యాలలామంబు దినదినప్రవర్ధమానయగు
 చుకళావతీనామంబునవఱులుచుండె నిట్లుకొంతకాలంబు గడువఁ
 గళావతికి తండ్రి వివాహప్రయత్నంబుసేయం గమకించి తన
 మిత్రులతో నాలోచించి తగినవరుని నరసిరండని దూతలఁబంప
 వారు తమదేశంబునఁ గాంచీనగరంబునకేఁగి యప్పత్తనంబుననుం
 డు నొక్కరూపయశావనసంపన్నుం డగువైశ్యకుమారుని వెంటఁ
 బెట్టుకొని వచ్చిరి. అట్లేగుఁదెంచిన వైశ్యకుమారునిం జూచి
 యత్యానందభరితులై జననీజనకులు బంధుహితవర్గంబు రావించి
 సుముహూర్తంబున నాతనికిఁ దమకూతు నిచ్చి వివాహం బొన
 ర్చిరి. కాని తాము సంకల్పించుకొనినప్రకారము వ్రతము నిర్వృ
 త్తింపరైరి. అనంతరము సాధువును అల్లుండును హ్యపారనివి

త్రము చంద్రకేతుం డనురాజుచే బరిపాలించబడిన రత్న సానుపురంబునకుం జని సముద్రతీరంబున విడిసి యల్లుండును దానును బేరమాడుచుండిరి. అట్టికాలమున సత్యనారాయణుండు వ్రతముచేయమఱచిన సాధువుచు జూచి దారుణమైన కోపము ప్రజ్వలింప వీడు దారుణంబగు కష్టమును దుఃఖమును బొందుఁగాక యని శపియించెను తోడన తచ్చాపానుసారముగ నాచోరుండు వాలాయముగ రాజగృహంబున నాభరణంబులు దొంగిలించుకొనిపోయి వ్యాపారము జేయు వారికి విక్రయించుచు నొకనాఁడు రాజభవనంబున రవణంబులు దొంగిలించికొనివచ్చుచుండ రాజభటులచే దఱుమఁబడి పరుగిడుచు వచ్చి వారివలనిభయంబు చే సముద్రతీరంబున బేరము జేయుచుండిన నీయిద్దరుకోమట్లముంగలంబడవైచిపోయిరి. అట్లు పరుగిడిన తస్కరులనెచుకొ యెంపంగానక నీకోమట్లవశమున నా మండనంబు లుండునట్లు సడియొఱింగి వారియొద్దకివచ్చి భవనంబు ఋజువగుటచే నిరువురను బంధించి రాజువద్దకిఁగొనివచ్చి రాజోత్తమా ! తమభవనరాజంబున వెరసిపోయినభవన బీచోరులవద్ద నున్నయాది. వీరుచూడ పాతదొంగలుగఁ గనబడుచున్నారు. కాన వీరికిఁ దామాజ్ఞయీవలయుననిన అదేప్రకారము రాజునాజ్ఞయొసంగె. అనంతరము రాజభటు లతికోపంబున వీరికాళ్లు చేతులు సంకెలలచేబంధించి కారాగృహంబునం బడవైచి వారి భవనమంతయు రాజబొక్కసంబుఁజేర్చి. ఇట్లుండ సాధువుభార్య యగులీలావతయు కొమార్తె యగుకలావతయు నిరువురు పరమానందంబున నుండఁ జోరులు వీరిలుదూఱి సర్వస్వమువొంగి లించుకొనిపోయినందున తినఁగూడు, కట్టబట్టయు లేక లేపడిచేఁ

బ్రతిగ్మహంబునఁ దిరివెమెత్తికొనుచుండిరి. ఇట్లుండనొకానొక
 దినంబునఁ గలావతి ప్రాద్దుబోయి రాఁగాఁ దల్లి యది యేమని
 యడుగ నొక్కచోఁ గొందఱు సత్యనారాయణవ్రతంబుఁ
 జేయుచుండ నావ్రతాచరణంబును జూచుచు నక్కఱను విను
 చుంటి నని చెప్పిన కొమార్తెపలుకుల కులికిపడి కూతురా!
 ఈవ్రతంబును సంకల్పించి చేయని కారణంబుచేఁ గాఁబోలు
 మన కిట్టి చెట్టలు సంప్రాప్తించె. తత్పరిహారార్థంబు మనము సత్య
 నారాయణవ్రతముచేయుట కుద్యుక్తు లగుడము. అట్లుచేసిన
 మనవారు సౌఖ్యంబుగ ధనమార్జించుకొని గృహంబున కరుగు
 దెంతురు. మనకు సర్వసౌఖ్యంబు లబ్బును, మనకుఁ బోయిన
 ధనంబు మగుడవచ్చును. కనుక వ్రతంబుచేయుటకు దృఢ
 చిత్తులమై యుండవలయునని, స్వబంధుయుక్తంబుగ వ్రతంబు
 నాచరించె. వ్రతాంతమున స్వామీ! నాభర్తయు నల్లం
 డును క్షీప్రంబున గృహంబునకు రావలయు నని
 ప్రార్థింప దీనత్రాణపరాయణుం డగు నారాయణుండు చంద్ర
 కేతుమహారాజు స్వప్నంబున దర్శనంబిచ్చి రాజా! నీవు
 కొద్దిరోజులకుమున్ను కారాగారమం దుంచిన సాధు వను
 కోమటిని వానియల్లుని విడుదలఁజేయుము వారియొద్దనుండి
 నీవు గ్రహించిన ధనమునంతయు వారికి మగుడ నొసంగుము.
 అట్లీముకయున్న నీ ధనపశుపుత్రమిత్రకళత్రాదుల నశింపఁ
 జేయుచున్నానని పలికి యంతర్ధానంబునొందె నంత నా రాజు
 వేఁకువనే లేచి సఖాభ్యంతరమునకు వచ్చి తనమంత్రులకుఁ దన
 స్వప్నము నెఱిగించి బంధీకృతులగు నిద్దఱుకోమట్లను విడుదలఁ
 జేయునట్లునతిచ్చిన భటులు తదాజ్ఞానుసారము వారిసంకెలల

నూడదీసి వారిని రాజుమ్రాల నిలిపిరి. అనంతరము రాజును వారివిషయము నెఱుగక తాఁ జేసినయపరాధమునకై తన్ను క్షమించునట్లు పలుదెఱుగులఁ బ్రార్థించి వీడ్కొల్పె, నంత నీ కోమ ట్లిరువురును సంతోషముతో నోడనెక్కివచ్చుచుండఁగా, నచ్చట సముద్రతీరమున నొక్క సన్యాసి వేషధారియైనసత్య నారాయణస్వామి ప్రత్యక్షమై, సాధువును జూచి యోయీ! ఓడలో నేమున్నది ? అని యడుగఁగా, సాధువు గర్వముతో దీనిలో నేమియున్న నీకేమి, మొహరు వేసెదవా ? తీఁగలతో నల్లినతట్టలు బుట్టలు నున్నవని చెప్పెను. అదివిని సన్యాసిఅట్లే యగుఁగాక యని చెప్పి సముద్రతీరంబున నుండెను సన్యాసి వెల్లిన కొంతనేపటికి సాధువు ఓడలోపలఁ బోయి చూడఁగా, నచ్చట ధనమునకు మాఱుగా లతాపాత్రములుండుట చూచి విచారపడఁ దొడఁగఁగా నల్లుఁడు మామగారిని జూచి, యిది మనము సన్యాసిని ధిక్కరించినదోషము. ఆతఁడు సత్యనారాయణమూర్తియే కాని సామాన్యుఁడు గాఁడు. మన మాతని బ్రార్థించి మనధనముం బడయంగలమని చెప్పఁగా, సాధువు సన్యాసియొద్దకుఁ బోయి, తమతప్పిదమును మన్నింప వేడిరి. అతఁడు వారియొడఁ గరుణించి, మరల ధనంబొసఁగి నీవు నేఁడుమొదలు సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించెదవేననీకు సకల సంపదలు గలుగు నని చెప్పి యంతర్ధానమాయెను. తర్వాత వారు తమ నగరసమీపంబునకు ముందుగాఁ దమపనివానిని తమ రాకను దెలుపుటకై పంపఁగా, వాఁడు వెల్లి సాధువు భార్యతోను కూతురితోను వారిరాకను దెలిపెను. అప్పుడు సాధువుకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు చేయుచుండి,

ప్రసాదంబు నైకొనకయే వచ్చెను. దానివలన కలావతిభర్త ధనముతో సముద్రమున మునింగెను. అంత కలావతియు, దాని తల్లిదండ్రులును బహువిధంబుల దుఃఖించి, యిది సత్యనారాయణమహిమగాని వేటుగాదని నిశ్చయించి, సత్యనారాయణునిం బ్రార్థింపగా నప్పుడు సత్యనారాయణుడు ప్రత్యక్షమై ఓసాధూ ! నీకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు నేయుచుండి ప్రసాదంబు నైకొనకయేవచ్చినది. కావున నేనునీయల్లుని సముద్రమున ముంచితి నని చెప్పగాఁ గలావతి తనయపరాధము నెఱిగి, యింటికి వెళ్లి సత్యనారాయణప్రసాదంబుఁ నైకొని వచ్చునప్పటికి, తనభర్త నీటినుండి లేచి క్షేమములో దరిఁ జేరెను. అంత వారందఱు గృహమునకు వెళ్లి యది మొదలు పున్నమి, సంక్రాంతి మొదలగు పుణ్యదినంబులందు వ్రతంబుఁ జేయుచుండిరి. వారు సత్యనారాయణవ్రతంబు నేయుట వలన నిహలోకసుఖంబుల ననుభవించి, యంతమున సత్య లోకంబు నొందిరి.

ఓ మునులారా ! మఱియొకకథ చెప్పెద వినుఁడు తుంగ భ్వజుఁ డనురా జొక్కఁడుండెను. అతఁడు సత్యనారాయణ ప్రసాదము విడిచి దుఃఖము నొందెను. అతఁడొక్కఁడూరి యడవికి వెళ్లి వెక్కుమ్మగుంబులను సంహరించి, యొకవజ్రముచెట్టునీడకు రాఁగా నచ్చట గొల్లలు సత్యనారాయణపూజ చేయుటచూచి యు, రాజ్యగర్వముచే సత్యనారాయణస్వామికి మ్రొక్కక యా గొల్లలు సత్యనారాయణప్రసాదము తెచ్చియిచ్చినను నైకొనక తనపురంబునకు వచ్చెను అట్లారాజు సత్యనారాయణునిఅలక్ష్య పఱచినందున నాతని నూర్వరుకొడుకులును జచ్చిరి. ధనధాన్య

సంపదలెల్ల దఱిగిపోయెను. తర్వాత, ఆరాజు తనకీటియాపదలు వచ్చినందులకుఁ గారణము సత్యనారాయణస్వామిని దిరస్కరించుటయేకాని వేరుకాదని తెలిసినవాఁడై గొల్లలకడకు వెళ్లి వారితోఁగూడి తానును భక్తితో సత్యనారాయణవ్రతంబాచరించి, యాసత్యనారాయణునియనుగ్రహంబువలన, పుత్రపౌత్ర ధనధాన్యాదులను బడసి, యవసానంబున సత్యలోకంబు నొందెను. ఈవ్రతంబు నాచరించినవారు, దరిద్రులగువారైనను ధనము నొందుదురు. కారాగ్రహముననుండువారు విముక్తులగుదురు. భయమునొందినవారు భయంబునుబాయుదురు. ఓమునులారా! వేయేల యీకలియుగంబున సత్యనారాయణవ్రతమే మహాఫలప్రదమైనది. ఈవ్రతకథను విన్నవారును, జదివినవారును సత్యదేవుని ప్రసాదమువలన సకలపాపములనుండి తొలఁగుదురు.

శ్రీ సత్యనారాయణవ్రతకథ సంపూర్ణము.

రథసప్తమీవ్రతము.

(ఆస్యాం స్నానవిధిరుక్తా. అరుణోదయవ్యాపిన్యాంస్నానం కార్యమ్. తదుక్తం మదనరత్నే స్మృతిసంగ్రహే—సూర్యగ్రహణతుల్యా సా శుక్లా మాఘుర్య సప్తమీ, అరుణోదయవేళాయాం స్నానం తత్ర మహాఫలమ్. మాఘే మాసి సితే పక్షే సప్తమీ కోటిపుణ్యదా, కుర్యాత్సాన్నిహర్షదా నాని చాయురారోగ్యసంపదః. దినద్వయే అరుణోదయవ్యాప్తే పూర్వైర గ్రాహ్యే సావర్ణే రాజతే. తామ్రే భక్త్యా లోహమయే తథా, త్రైలేన వర్తిర్హతవ్యా మహాపాత్రే తు.

మాహితమనా భూత్వా దీపం శిరసి ధారయేత్,
 ౦ హృదయే ధ్యాత్వా చేదం మస్త్రముదీరయేత్.
 నమస్తే రుద్రరూపాయ రసానాం పతయే నమః, అనుశార్క
 నమస్తేఽస్తు హరిదశ్వ నమోఽస్తుతే. జలే ప్రదీపాన్ సంస్థా
 ప్య సంతర్ప్య పితృదేవతాః, లోలార్కరథసప్తమ్యాం స్నా
 త్వా గంగాదిసంగమే. సప్తజన్మకృతైః పాపైర్ముక్తిర్భవతి
 తత్తే నాత్. ఇతిగర్గః. షష్ఠీసప్తమియోగే వా రథారూఢాంశు
 మాలినః, యోగోఽయం పద్మశో నామ సహస్రార్కగ్రహై
 స్సమః.)

(ఏదినమున సప్తమి యరుణోదయకాలమున కున్నదో,
 ఆదినముననే స్నానమును రథసప్తమివ్రతంబును జేయవలెను.
 ఒకవేళ రెండుదినములలో నరుణోదయమున సప్తమియున్న
 యెడల మొదటిదినమే గ్రాహ్యము. షష్ఠినాఁ డేకభుక్తముతో,
 నుండి, సప్తమినాఁ డరుణోదయముననే స్నానముచేసి, సువర్ణ
 రజత, తామ్రలోహపాత్రములలో దేనియందైనను ధైలము
 పోసి దీపము వెలిగించి, సూర్యప్రతిమను లిఖించి, షోడశోప
 చారంబులఁ బూజింపవలయును. ఆ పుణ్యకాలము సంక్రాంతి
 పుణ్యకాలముంబోలినది. అట్టిపుణ్యకాలమున గంగాదినదులందు
 దీపములను విడిచి, పితృతర్పణము మొదలగువాని నాచరించి,
 సూర్యుని నుపాసించిన వారికి సప్తజన్మములందుఁ జేసిన పాపం
 బులు దొలఁగిపోవును. షష్ఠీసప్తమి యోగము పద్మక మనఁ
 బడును. ఇట్టియోగము వేయిసూర్యగ్రహణములతో సమ
 మని గర్గమహామునిచే వచింపఁబడియున్నది.)

అత్ర ప్రతే వృష్యామేకభుక్తం కృత్వా సప్తమ్యా మరు.
 ణోదయవేశాయాం శిష్టాచారాత్ సప్తార్కపల్లాని సప్తబదరీ
 పల్లాని శిరిసి నిథాయ స్నానం కార్యమ్. తత్ర మస్త్రః. యదా
 పస్తత్కృతం పాపం మయా జన్మసు జన్మసు, తన్నే రోగం చ
 శోకం చ మాకరి హస్తు సప్తమీ. ఏతజ్జన్మకృతం పాపం.
 యచ్చ జన్మాస్తరాజ్జితం, మనోవాక్కాయజం యచ్చ జ్ఞాతా
 జ్ఞాతే చ యే పునః. ఇతి సప్తవిధం పాపం స్నానాస్తే సప్త
 సప్తికే, సప్తవ్యాధిసమాయుక్తం హర మాకరి సప్తమి. స్నా
 నానస్తరమర్ఘ్యం చ దాతవ్యం మస్త్రపూర్వకమ్ సప్తసప్తి.
 వహా ప్రీత సప్తలోక ప్రదీపన, సప్తమీసహితో దేవ గృహాణా
 ర్ఘ్యం దివాకర. ఇత్యర్ఘ్యం దత్వా. స్నానానంతరం ఆచమ
 నాది దేశకాలకీర్తనాస్తే మమ శ్రీసూర్యనారాయణప్రీతి.
 ద్వారా ఇహ జన్మని జన్మాస్తరే చ అఖణ్డసౌభాగ్య పుత్రపౌత్ర.
 ధనధాన్యాది మనసీప్సితకామనాసిద్ధయే శ్రీసూర్యనారాయణ.
 పూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూజనకలశార్చన.
 సంభారప్రోక్షణాస్తే రక్తచన్దనేన రథాయాథం సూర్యం
 విలిఖ్య తస్మిన్ సూర్యయస్త్రే వా. ధ్యేయః సదా సవిత్పుమణ్డల.
 మధ్యవర్తి నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః, కేయూరవా
 న్మకరమండలవాక కిరీటీ హారి హిరణ్మయవపుర్పుతశశ్చవక్రః.
 ఇతి సూర్యం ధ్యాత్వా. పద్మాసనః పద్మకరః పద్మగర్భసమ
 ద్యుతిః, సప్తాశ్వరథసంస్థశ్చ ద్విభుజః స్యా త్సదా రవిః. ఇత్వా.
 వాహనాది షోడశోపచారానర్పయేత్. వైవేద్యార్థం తత్రైవ
 పాయసం నిర్దాయార్పయతీత్యాచారః. పూజాస్తే. నమః సవి.
 త్రే జగదేకచక్షుషే జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతవే, త్రయీ

వ్రతరత్నాకరము

మ త్రిగుణాత్మధారిణీ విరించినారాయణశంకరాత్మనే.
త్వా, రక్తక్షతమూల్యోవేతాన్యధ్యైణి దద్యాత్. సప్త
 సప్తి...వాకర. ఇతి మస్త్రేణాథవామిత్రాయ సమ ఇదమర్ఘ్యం
 సమర్పయామి ఏవం రవయే ఇదమ...నూమి. సూర్యాయ
 ఇదమ్ భానవే ఖగ్రాయ. పూష్టే హిరణ్యగర్భాయ. మరీ
 చయే ఆదిత్యాయ సవిత్రే. ఆర్కాయ భాస్కరాయ ఇదమ్.
 ఇతి. ఏకచక్రో రథో యస్య దివ్యః కనకభూషితః, స మే భవతు
 సుప్రీతః పద్మహస్తో దివాకరః, ఆవాసనమ్ యస్య స్తుత్యా
 చ...ఇత్యాదిపూజాం సమాపయేత్.

రథసప్తమీవ్రతకల్పః సమాప్తః.

సంకటచతుర్ధీవ్రతము.

ఏవం గుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ సర్వ
 విఘ్న నివృత్తిద్వారా సకలకార్యసిద్ధ్యర్థం స్కాన్దపురాణోక్త
 ప్రకారేణ సంకటచతుర్ధీకల్పోక్తసిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే.
 తదంగకలశపూజాం కరిష్యే, ఇతి సంకల్ప్య. శుచో దేవేగోమయే
 నోపలిప్య తత్రాష్టదశపద్మం లిఖత్వా తత్ర కలశం స్థాప్య
 తస్యోపరి వేణుచాత్రే గణేశం ప్రతిష్ఠాప్య తత్రాదౌ ద్వార
 పూజా. పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియైనమః, దక్షిణద్వారే ద్వార
 శ్రియై నమః, గౌర్యై నమః, గౌరీపతయే నమః, పశ్చిమద్వారే
 ద్వారశ్రియై నమః, రత్నై నమః, రతిపతయే నమః, ఉత్తర
 ద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, మహ్యై నమః, యజ్ఞవరాహాయ
 నమః. అథ పీఠపూజా. గం గణపతయే నమః, దక్షిణదిశి

సం సరస్వత్యై నమః, ఉత్తరదిశి. మధ్యే మహాలక్ష్మ్యై నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, గం గణపతయే నమః, దుం దుర్గాయై నమః, గుం గురవే నమః, ఆధారశక్త్యై నమః, అనంతాయ నమః, ధర్మాయ నమః, జ్ఞానాయ నమః, వైరాగ్యాయ నమః, విశ్వరాయ నమః, అనంతాత్మనే నమః. ఆధారశక్తిపూజా. తీవ్రాయై నమః, జ్వాలిన్యై నమః, సంధాయై నమః, భోగాయై నమః, కామరూపిణ్యై నమః, దూరాయై నమః, తెజోవత్త్యై నమః, సీద్యై నమః, ప్రమోదాయై నమః. అథాష్టదశపూజాపూర్వదశే విఘ్నహస్త్యై నమః, ఆగ్నేయదశే ప్రమోదిన్యై నమః, దక్షిణదశే శంఖనిధయే నమః, నైర్వతిదశే మదనమోహితాయై నమః, పశ్చిమదశే దుర్ముఖమదనవత్త్యై నమః, వాయవ్యదశే విధాతృద్రావిణ్యై నమః, ఉత్తరదశే షడ్మనిధయే నమః, ఈశాన్యదశే సుముఖాయై నమః. తతః సంకటగణపతి ప్రతిష్ఠాపనమ్. తతః మహాగణపతిన్యాసం కుర్యాత్. గణానాం త్వేత్వ్యస్య మస్త్రస్య, గృత్సమదముషిః, గణపతిర్దేవతా, జగతి ఛన్దః, మహాగణపతిన్యాసే వినియోగః, గణానాం త్వేత్వ్యం గుప్తాభ్యాం నమః, గణపతిగ్ం హావామహ ఇతి తర్జనీభ్యాం నమః, కవిం కవీనామితి మధ్యమాభ్యాం నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నామికాభ్యాం నమః, శ్వేప్తరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్పతఇతి కసిష్ఠికాభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నూతిభిసీద్దసాదనమితి. కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, (ఏవం హృదయాదిన్యాసః.) భూర్భువస్సుచరోమితి దిగ్బంధః. గణానాం త్వేతి శిరసేస్వాహా, గణపతిమితి లలాటాయ నమః, హావామహ ఇతి ముఖాయ నమః, కవిం కవీనామితి హృదయాయ నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నాభ్యై నమః,

జ్యేష్ఠ రాజమితి కల్యైనమః, బ్రహ్మణామిత్యూరుభ్యాం నమః, బ్రహ్మణస్పత ఇతి జానుభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నితి జంఘాభ్యాం నమః, ఊతిభిరితి గుల్ఫాభ్యాం నమః, సీదసాదనమితి పాదాభ్యాం నమః, (ఇతి మూలన్యాసం కృత్వా) అస్మశ్రీ హేరంబన్యాసమస్త్రస్య, శుక్లార్కఋషిః, హేరంబో దేవతా, ఆనుష్టుప్ చందః, గం బీజం, ఓం శక్తిః, స్వాహా కీలకం, మమ సమస్తమనోరథసిద్ధ్యర్థం సుమద్గలమాప్తుం న్యాసం కరిష్యే, ఓం నమో హేరంబాయ నమః, అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, మదనమోహితాయ తర్జనీభ్యాం నమః, మమ సంకటనివారణాయ మధ్యమాభ్యాం నమః, మమ తాపనివారణాయ అనామికాభ్యాం నమః, హుంఫట్ కనిష్ఠికాభ్యాం నమః, స్వాహా కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, ఏవం హృదయోద్విన్యాసం కుర్యాత్ 'క్లిమ్' ఇతి దిగ్బంధః. (వినాయక పూజాం కుర్యాత్.) వినాయకం హేమవర్ణం పాశాంకుశధరం విభుం, ధ్యాయేద్దజాననం దేవం బాలచంద్రసమప్రభమ్. సహస్రశీర్షా...దశాంగులం, శ్రీవినాయకాయ ధ్యాయామి. సిందూరారుణకుంభం చ కుంకుమాంకితమీలనం, సర్వవిఘ్నక్షయకరం సిద్ధిదం సర్వకామదమ్. పురుష...రోహతి గణపతయే నమః ఆవాహనమ్. చతుర్భుజం మహాకాయం పూర్ణచంద్రసమప్రభం, ఏకదంతంశూర్పకర్ణంపూర్ణమోదక ధారిణమ్. ఏతావా...నస్య...దివి ఏకదంతాయ నమః ఆసనమ్. ఇంద్రాదివందితం దేవం సిద్ధగర్భర్షసేవితం, పాద్యంగృహాణదేవేశ వినాయక నమోఽస్తుతే. గజానన మహాకాయ నాగయజ్ఞోపవీతినే, సూర్యకోటి ప్రతీకాశ గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే. తస్మాద్వి...పురః. ఉమా

సుతాయ నమః అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ నమస్తుభ్యం నిర్విఘ్నగణ
నాయక, గంగోదకం మయానీతమిదమాచమనం కురు.
యత్పురుషేణ...ధృవిః. లంబోదరాయ ఆచమనీయమ్. పయో
దధి ఘృతం గవ్యం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతం
మయానీతం స్నానం కురు విధానతః. సప్తాస్నానకా...పశుమ్.
పంచామృతస్నానమ్. పురుషసూక్తేన శుద్ధోదకస్నానమ్.
రక్తవర్ణం వస్త్రయుగ్లం దేవానాం చ సుమంగళం, గృహా
ణేశ్వర సర్వజ్ఞు లంబోదర శివాత్తుజ. తంయజ్ఞంబర్హిషి...శ్చ
యే. వస్త్రమ్. ధారణార్థం బ్రహ్మసూత్రం సౌవర్ణం చోత్తరి
యకం, వక్రతుండ గృహాణేదం భక్తానాం వరదాయక. తస్మా
ద్యజ్ఞాత్సర్వ...శ్చయే. వక్రతుండాయనమఃయజ్ఞోపవీతమ్ సువ
ర్ణేన కృతం హారం మాక్షికశ్చ సుశోభితం, భక్త్యా సమర్పితం
తుభ్యం భూషణం ప్రతిగృహ్యతామ్ తస్మాద్యజ్ఞా...దజాయత.
గుణశాలినే నమః సర్వాభరణాని సమర్పయామి. గంధం గృ
హాణ దేవేశ దివ్యచంద్రమిశ్రితం, కర్పూరకుంకుమాచుక్త
ముమాపుత్ర నమోఽస్తు తే. తస్మాదశ్వా...అజావయః కపి
లాయ నమః గంధాన్ ధారయామి. శాలీయశ్వేతవర్ణాభాక
రక్తచందనమిశ్రితాక, అక్షతాంశ్చ మయా దత్తా గృహాణ
సురవల్లభ. యత్పురుషం...పుచ్యేతే. విఘ్నరాజాయ నమః
అక్షతాక. కమలోత్పలకష్టారపున్నాగబృహతీని చ, నానా
విధాని దివ్యాని పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽ
స్య...శూద్రో అజాయత. వికటాయ నమః పుష్పాణి అక్షైక
వింశతిపత్రపూజా. గణాధిపాయ నమః మాచీపత్రం పూజ
యామి. ఉమాపుత్రాయ నమః భృంగీపత్రమ్. గజాననాయ

నమః బిల్వపత్రం, హరసూనవే దూర్వాయుగ్గమ్. ఇభ
 వక్త్రాయ నమః శమీపత్రమ్. వికటాయ నమః కరవీర
 పత్రమ్. వినాయకాయ నమః అశ్లథపత్రం పూజయామి. కపి
 లాయ నమః అర్కపత్రమ్ భవప్రియాయ నమః జంబూ
 పత్రమ్. దేవేశాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం పూజయామి.
 వటవే నమః దాడిమీపత్రమ్. సురవతయే నమః చూతపత్రమ్.
 ఫాలచంద్రాయ నమః జంబీరపత్రమ్. హేరంబాయ నమః శ్వేత
 దూర్వాపత్రమ్. ఏకదంతాయ నమః మల్లికాపత్రమ్ శూర్ప
 కర్ణాయ నమః జాతీపత్రం పూజయామి. సురరాజాయ నమః
 మరువకపత్రమ్ సురార్చితాయ నమః ఆమలకపత్రం. పాళాంకుశ
 ధరాయ నమః అపామార్గపత్రమ్ గణాధిపతయే నమః బృహతీ
 పత్రమ్. ఇతి పత్రపూజా. అథ ఏకవింశతిపుష్పాణి. గజాన
 నాయ నమః మలీకాపుష్పమ్. విఘ్నరాజాయ నమః మాలతీ
 పుష్పమ్. లంబోదరాయ నమః పున్నాగపుష్పం పూజయామి.
 శివాయ నమః బిల్వపుష్పమ్ వక్రతుండాయ చంపకపుష్పమ్.
 శూర్పకర్ణాయనమః కపిత్థపుష్పమ్ కుబ్జాయనమః కరవీరపుష్పమ్.
 గణేశాయ నమః భూకాంచనపుష్పమ్. విఘ్ననాశినే నమః
 వకుళపుష్పమ్ వికటాయ నమః పారిజాతపుష్పమ్. వామనాయ
 నమః కాంచనపుష్పమ్. సర్వాదిదేవాయ నమః కేతకీపుష్పం,
 సర్వార్తినాశనాయనమః శమపుష్పమ్. సర్వదేవాధిపతయే నమః
 శతపత్రపుష్పమ్. విఘ్నహస్తే నమః కంకతపుష్పమ్. ఏకదంతా
 య నమః కన్ఠీరపుష్పమ్. కృష్ణపింగళాయ నమః పద్మపుష్పం.
 ఫాలచంద్రాయ నమః నింబపుష్పమ్. గణేశాయ నమః కదంబ
 పుష్పం పూజయామి. శంకరసూనవే నమః పాటలీపుష్పమ్.

చింతామణయేనమః అర్కపుష్పమ్ తతోదూర్వాపూజా. గణా
 ధిపాయ దూర్వాయుగ్ధమ్. ఉమాపుత్రాయ నమః దూర్వా.
 అఘనాశనాయ నమః దూర్వాయుగ్ధమ్. ఏకదంతాయ నమః
 దూర్వా ఇభవక్త్రాయ నమః దూర్వా మూషకవాహనాయ
 నమః దూర్వా. కుమారగురవే నమః దూర్వా. శూర్పకణ్ణా
 య నమః దూర్వా. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః దూర్వా. విఘ్న
 రాజాయ నమః దూర్వా. ద్వైమాతురాయ నమః దూర్వా.
 హేరంబాయ నమః దూర్వా. లంబోదరాయ నమః దూర్వా.
 సుముఖాయ నమః దూర్వా కపిలాయ నమః దూర్వా. విక
 తాయ నమః దూర్వా. విఘ్నరాజాయ నమః దూర్వా ఫాల
 చంద్రాయ నమః దూర్వా. సురరాజాయ నమః దూర్వా. ఇతి
 దూర్వాయుగ్ధపూజా. అథాంగపూజా. గణాధిపతయే నమః
 పాదోపూజయామి. ఉమాపుత్రాయనమఃజానునీ. ఈశపుత్రాయ
 నమః ఉరూ. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః కటిమ్ ఏకదంతాయ
 నమః పృష్ఠమ్. గజాననాయ నమః నాభిమ్. సుముఖాయ నమః
 వక్షఃస్థలమ్ వికతాయ నమః ముఖమ్. విఘ్ననాశనాయ నమః
 దంతమ్. హేరంబాయనమః నాసికామ్. సుర రాజాయనమఃకర్ణౌ
 పూజ. వటవేనమః నేత్రేపూజ ఆఖువాహనాయ నమః ఉదరమ్.
 ఫాలచంద్రాయనమఃలలాటమ్. ద్వైమాతృకాయనమఃశిరఃపూజ
 సురార్చితాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. దశాంగం
 గుగ్గలం దివ్యము త్తమం గణనాయక, ధూపం గృహాణ దేవేశ
 గౌరీపుత్ర నమోఽస్తు తే. ధూపమ్. సర్వజ్ఞ సర్వదేవేశ సర్వ
 సిద్ధిప్రదాయక, గృహాణ మజ్జలం దీపం రుద్రప్రియ నమోఽ
 స్తుతే. బ్రాహ్మణో...అజాయత. దీపం దర్శయామి. మోదకా

పూపలడ్డూకాతిరసానిచ సద్భుతం, పరమాన్నం చ నైవేద్యం
 ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా...జాయత. నైవే
 ద్యం గంగోదకంసమానీతం కర్పూరాగురుసంయుతం, భక్త్యా
 దత్తం గృహణేదం విఘ్న రాజనమోస్తుతే. మధ్యేమధ్యేపానీ
 యమ్. ఉత్తరాపోశనం కర్పూరమిశ్రితం తోయం కస్తూర్యాది
 సమన్వితం, గృహణ విఘ్న రాజేంద్ర కరోద్వర్తవకం శు
 భమ్ పునరాచమనీయమ్. నారికేళం చ నారంగకదలీమాతు
 లుంగకం, ఇతుదండం గృహణేశ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. దాడిమీబదరీజంబూకపిఠ్ఠప్రభృతీని చ, ద్రాక్షాఘ
 ర్జూరపనసఫలాని ప్రతిగృహ్యతామ్. నాగవల్లీదల్లైర్జ్యక్త మేక
 వింశతిసంఖ్యయా, క్రముకం చూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ తాంబూలమ్. సౌవర్ణంరజతంచైవ నిక్షిప్తం
 చ తవాగ్రతః. సువర్ణపుష్పం దేవేశ సర్వవిఘ్నహతో భవ. దే
 వోత్తిమాయ నమః సువర్ణపుష్పమ్. చంద్రానిత్య ఋభుషో
 ణో విద్యుదగ్నిస్తదైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతీంషి వార్తిక్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్. వేదాహ...పారే. కర్పూరనీరాజనమ్. ఛా
 తాపురస్తా...ద్యతే. మంత్రపుష్పమ్. నమస్తే దేవ దేవేశ భక్తా
 నామభయప్రద, విఘ్నం నాశయ కాలేశ హారాత్తజ నమో
 ౨స్తుతే. ప్రదక్షిణత్రయం దేవ ప్రయత్నేన మయా కృతం,
 దాసోఽయమితి మాం రక్ష నమస్తే భక్తవత్సల. కృతం మే
 హార దేవేశ శివపుత్ర నమోఽస్తుతే, సిద్ధిప్రద మమాప్యశు
 సర్వాస్కామాః ప్రపూరయ. విఘ్ననాశాయ దేవేశ విఘ్న
 రాజ నమోఽస్తుతే, త్వత్ప్రసాదేన సర్వాణి కార్యాణి చ కరో
 మ్యహమ్. శత్రుణాం నాశనంచైవ విఘ్నానాం ధ్వంసనం కురు

ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా చ...వరదో భవతు. తతః
 అర్ఘ్యాణి దద్యాత్. గౌరీసుత నమస్తేఽస్తు సర్వసిద్ధిప్రదాయక,
 సర్వసంకటనాశార్థం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. వినాయ
 కాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యమ్ ఫాలచంద్రా నమస్తుభ్యం భక్తా
 నాం భద్రదాయక, గంధపుష్పఫలైర్ఘ్యక్తం గృహాణార్ఘ్యం
 నమోఽస్తుతే. తృతీయార్ఘ్యమ్. నమ...తీర్థానాముత్తమందేవి
 గణేశ్త్రియవల్లభే, సర్వసంకటనాశార్థం చతుర్థార్ఘ్యం నమో
 ఽస్తుతే. చతుర్థార్ఘ్యం సమర్పయామి తతః చంద్రార్ఘ్యమ్.
 నమః సోమాయ దేవాయ ద్విజరాజాయ పాలినే, పాహి మాం
 కృపయా దేవ నక్షత్రేశ నమోఽస్తుతే. మంత్రేశానేన సంప్రా
 ర్థ్య చంద్రాయార్ఘ్యం నివేదయేత్. ఊరోదార్ణవసంభూత
 ఆత్రినేత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా
 సహితప్రభో. సోమాయ ప్రథమార్ఘ్యమ్. నమస్తే రోహిణీకా
 న్త సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ర
 మానుజ నమోఽస్తుతే నిశాకరాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యం స
 మ. సంసారపీడావ్యధితం హి మాం సదా సంకష్టభూతం సుము
 ఖ ప్రసీద, సత్వం హి మే నాశయ కష్టసంఘా న్నమోనమః
 కష్టవినాశకాయ. ఇతి గణపతి ప్రార్థనా. గచ్ఛ సత్వ ముమాపుత్ర
 మమాసుగ్రహకారణాత్, పూజితోఽసి మయా భక్త్యా గచ్ఛ
 స్వస్థానకం ప్రభో. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

ఋషయ ఊచుః. దారిద్య్రోరోగశోకాద్యైర్నానాసంకట
 సంయుతైః, కిం కర్తవ్యం చ తై ర్దేవ యోగక్షేమాధస్థిధయే.
 స్కన్ధఉవాచ. శృణుభ్యం మునయః సర్వే వ్రతం సర్వార్థసాధ

కం, వ్రతరాజం మహాపుణ్యం నరాణాం సిద్ధిదాయకమ్. నరా
 ణాం తు విశేషేణ పుత్రసౌభాగ్యదాయకం, సర్వదుఃఖప్రశ
 మనం సర్వసంకటనాశనమ్. కృష్ణేన కథితం పూర్వం ధర్మరా
 జాయ ధీమతే, తస్య కష్టవిమోహార్థం తచ్ఛృణుధ్వం ద్విభో
 త్తమాః. యుధిష్ఠిరః. కేనోపాయేన దేవేశ సంకష్ట మఘనా
 శనం, ముక్తో భవామి తం బ్రూహి సర్వజ్ఞోఽసి గదాధర.
 కృతప్రశ్నో హృషీకేశః ప్రోక్తవాన్ స యుధిష్ఠిరం, ప్రయ
 తం ప్రాంజలిం నిత్యం నమస్కృత్య పునఃపునః. శ్రీకృష్ణః. తవ
 వత్సోమి భో రాజన్ వ్రతం సర్వార్థదాయకం, గాణాపత్యం
 మహాపుణ్యం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. పురా కృతయుగే
 పుణ్యే హిమాచలసుతా శుభా, పార్వతీరూపసంపన్నా మహే
 శం పతి మిచ్ఛతీ. తపస్తప్త్యా మహాఘోరం దుష్టరం రోమ
 హర్షణం, న ప్రాప్తా తు ఫలం కించిద్దణేశం శంకరప్రియా.
 స్తుత్వా చారాధయామాస ప్రసన్నోఽభూద్దణేశ్వరః, ప్రాహ
 ప్రసన్నవదనః పార్వత్యాపూజితః స్వయమ్ కింప్రార్థయసి భద్రే
 త్వం సర్వలోకోపకారకం, ఏవముక్తాతుసా దేవీ ప్రోవాచేదం
 వరంతథా. దేహి దేవ నమస్తుభ్యం యేన భక్తామహేశ్వరః,
 భవిష్యతి పతిర్నానోఽయో రోచితం వాంఛితప్రదమ్. గణేశః. దా
 స్యామి శోభనే తుభ్యం ప్రార్థితం నాత్ర సంశయః, వ్రతస్యా
 చరణం పుణ్యం సంకష్టస్య సుదుష్కరమ్. యేన తే జాయతే
 సిద్ధిః కార్యాణ్యపి చ పార్వతి. పార్వతీ. తద్వ్రితం బ్రూహి
 మే శీఘ్రం విఘ్నరాజ మహామతే. వినాయకః. శ్రావణే
 బహుశే పక్షే చతుర్థి యా విధూదయే. తస్మిన్నేవ వ్రతం
 కార్యం సంకష్టస్య సురేశ్వరః. ప్రాతశ్శుచిర్భవేత్సాత్వా

దంతభావనపూర్వకం, నిరాహారోఽద్యదేవేశ యావచ్ఛ్లోకీ
 దయో భవేత్. భోక్త్యామి పూజయిత్వాహం గణేశం శర
 ణం భవ, ఇతి సంకల్ప్య చాదౌ తు స్నాయాచ్ఛ్లోకీతిలైః
 శుభైః. ఆహ్నికం తు విధాయైవ పూజాం మే కుదు సువ్రతే,
 యథాశక్త్యాతు సౌభాగ్యం ప్రతిమాం తు విధాయ చ, పద్మ
 మష్టదళం కృత్వా గంధాద్యైరపి పూజయేత్, షోడశైరుప
 చారైశ్చ భక్తిభావసమన్వితః. లంబోదరం చతుర్బాహుం
 రక్తవర్ణం త్రిణేత్రకం, నానావర్ణసమాయుక్తం ప్రసన్నాస్యం
 విచిన్తయేత్. ఆవాహనం గజాస్యేతి విఘ్నరాజేతి చాసనం,
 పాద్యం లంబోదరాయేతి చార్ఘ్యం శంకరసూనవే. ఉమాసు
 తాయాచమనం వక్రతుండేతి స్నానకం, శూర్పకర్ణాయ వై
 వస్త్రం కుంభాయేత్కృపవీతకమ్ గంధం గణేశ్వరాయేతి పుష్పం
 విఘ్నవినాశినే, ఏకవింశతిదూర్వాగైర్విశేషేణ తు పూజయే
 త్, ఏకటాయేతి వైధూపం వామనాయేతి దీపకం, నైవేద్యం
 సర్వదేవాయ ఫలం సర్వార్థసాధినే. విఘ్నహ ర్తేతి తాంబూలం
 ధూమ్రాయేతి ప్రదక్షిణం, సర్వదేవాదిదేవాయ నమస్కా
 రం సమర్పయేత్. మోదకాన్ కారయేద్దేవి తిలకాన్ దశసం
 ఖ్యయా, దేవాగ్రే స్థాపయేత్పంచ పంచ విప్రాయ దాపయేత్.
 పూజయిత్వాద్భుతం విప్రం భక్తిప్రేమాభిపూర్వకం, దక్షి
 ãణం తు యథాశక్తి దత్వా పంచైవ మోదకాన్. భక్షయే
 న్నిశి చంద్రస్య ఆర్ఘ్యం దత్వా శుచిస్థితే మంత్రః. క్షీరో
 దార్ణవసంభూత సుధారూప నిశాకర, గృహాణోర్ఘ్యం మయా
 దత్తం గణేశ ప్రియదర్శన. గణేశ్వర నమస్తుభ్యం మహాకామ
 ఫలప్రద, వాంఛితం దేహి మే నిత్యం సర్వవిఘ్నవినాశనమ్.

బ్రాహ్మణానోభ్యజయేత్తస్మా ద్దణేశ ప్రీతికారణం, స్వయం భుం
 జిత పంచైవ మోదకాణ్ ఫలసంయుతాన్. అశక్తశ్చేత్తదాఽ
 న్నంవై భుంజితాతిథినా సహ, అథవాభోజనం కుర్యా దేకవార
 మథ ద్విజః. ప్రతిమాం గురవే దద్యాద్యథాశక్తితుదక్షిణాం,
 గచ్చ గచ్చ సురశ్రేష్ఠ స్వస్థానం చ వినాయక. ప్రతేనానేన
 మే దేవ యథోక్తఫలదో భవ, ఏవం ప్రతం ప్రకుర్వీత చతు
 ర్థ్యాం శ్రావణే సితే. గాణాపత్యం తథా కార్యం సర్వశాస్త్ర
 విశారదం, ఆచార్యం పూజయిత్వాదౌ పూర్వోక్తవిధినా తతః.
 ఏకవింశతి విప్రాన్ వై వస్త్రాలంకారభూషణైః, పూజయేద్గంధ
 పుష్పద్యైః మోదకాంశ్చైవ దాపయేత్, అష్టోత్తరసహస్రం
 తు శతమష్టాధికం తు వా, అష్టావింశతిరష్టౌవా వరం చైవ తు
 హావయేత్. పూర్ణేన మంటపం స్తుత్వా గణేశం స్థాపయేత్త
 తః, పూజయేద్భక్తిభావేన గురుం తత్ర ప్రపూజయేత్. సంక
 ర్షణం సువర్ణాద్యై ర్గోభిర్విప్రాన్ విభూషణైః, ఛత్రం చ చా
 మరాద్యం చ కమండలుగృహాదిభిః. ఆచార్యం పూజయేద్దేవం
 గణేశస్య చ తుష్టయే. ఏవం కృతే యథాభక్తి ప్రసన్నోఽహం
 నసంశయః. దదామి వాంఛితాన్ కామాన్ తద్వీరీతంకురుసుప్ర
 తే, ఏవంతే కథితం పూర్వంగణేశేన స్వయంస్మవ. పార్వత్యారా
 ధితేనైవ ప్రతమేతత్ప్రకీర్తితం, ప్రతేనానేన సా ప్రాప మహాదే
 వంపతింప్రభుమ్. క్రీడతే తేనసార్థంచ చిరందేవప్రసాదతః, తత్క్ష
 రుష్వ మహారాజ సర్వకష్టవినాశనమ్. చతుర్థిసంకటో నామప్ర
 తమేతత్తథాచలేత్, ఏవం కృష్ణముఖాత్ప్రీఠం ప్రతం సంక
 టనాశనమ్. కృతం ధర్మేణ విప్రేంద్రా రాజ్యకామేన సర్వదా,
 తేన శత్రూన్ నిహన్త్యేవ స్వరాజ్యం ప్రాప్తవాససా. తస్మా

త్సర్వప్రయత్నేన వ్రతం కార్యం విచక్షణైః, యేన ధర్మార్థ
కామాశ్చ మోక్షశ్చాపి భవేదిహ. వాంఛితం దేవకార్యస్య
సృపాణం చ విశేషతః, యదా యదా తు సంవర్తేన్నరో
హై సంకటేషుచ. తదాతదాతు కర్తవ్యం వ్రతం సర్వార్థసాధ
కం, రావణేన కృతం పూర్వం బలి ర్భంధనసంకటే. సీతా
వియోగకాలేతు కృతం రామేణ వీర్యచత్, భర్తారం లభతే
సీతా ఆవాహ్యో చ పునః పునః. విద్యార్థిలభతే విద్యాం ధనార్థి
లభతే ధనం, పుత్రార్థి లభతే పుత్రాః మోక్షార్థి మోక్ష
మాప్నుయాత్. ఏతద్వ్రతం సమాదిప్తం యత్కృత్వాతుమహా
వ్రతం, భవద్దోష్టమునయః సర్వే హ్యేనముక్తం మయాసఘాః.
య ఇదం శ్రావయేద్భక్త్యా యః పఠేత్సతతం ద్విజః, ఇహ
లోకే సుఖం ప్రాప్య చాస్తే ముక్తి మవాప్నుయాత్. ఇతి
స్కాండపురాణే, స్కాండఋషిసంవాదే, పార్వతీగణపత్యుపదేశే
సంకష్టచతుర్థీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్వేతదూర్వాంకురపూజా.

వినాయక నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన, వినాయ
కేతి మంత్రేణ సర్వసిద్ధిప్రదాయక, ఏకదంతే భవక్రేతి తథా
మూషకవాహన, కుమారగురవే తుభ్యం పూజనీయః ప్ర
యత్నతః.

సంకష్టచతుర్థీ వ్రతకథ.

ఈసంకటచతుర్థీవ్రతంబును శ్రావణబహుళ చతుర్థినా
ఢాచరింపవలయును. ఏనాటిరేయి చంద్రోదయమువఱకు చతుర్థి
యుండునో యానాటిరేయి యీవ్రతం బాచరింపవలయును.
వ్రతంబు చేయఁగోరువారు ఉదయమున మేల్కొని, నిత్య

కృత్యంబులు దీర్చుకొని, నదికి వెళ్లి పొట్టుదీసిన తెల్లని నూవులు రాచుకొని స్నానముచేసి, యుదికిన మడిబట్టలుగట్టి, జపతపాదులు తీర్చుకొని, “నేను రేయివఱకు నుపవాసముండి గణపతి వ్రతంబు సేసెదను” అని సంకల్పించుకొని యాప్రకారము చంద్రోదయమైనతర్వాత, మండలముచేసి, యందప్పదశపద్మము మ్రుగ్గువెట్టి, గంధాదులచే నలంకరించి, యందు గణేశుని మూఁడుకన్నులు నాల్గుచేతులు గల్గి యెఱ్ఱనిరూపు గలయట్లు ప్రతిమనుస్థాపించి, ప్రాణప్రత్యేష్ఠగావించికల్పోక్తప్రకారంబుగఁ బూజింపవలయును. పది నూఁగులకుడుములు చేసి, యైదుకుడుములు దేవుని సన్నిధినుంచి, తక్కినయైదును బ్రాహ్మణునికి వాయనమిచ్చి, శక్తికొలఁది దక్షిణతాంబూలాదుల నొసఁగి, యావలఁ దానా యైదుకుడుములనుమాత్రము దిని యాలేయి యుండి మఱునాఁడు పారణచేయవలయును. ఉపవాస ముండుటకు శక్తిలేదేని, యేకభుక్తంబుతోనుండినను నుండఁబచ్చును. ఆచార్యునివరించి, యిరువదియొక్కండు, ఋత్విక్కులను నియమించుకొని, రాత్రి కలశస్థాపనముచేసి, కల్పోక్తప్రకారముగా గణపతిని బూజించి, మఱునాఁ డుదయమునఁ పునఃపూజయొనరించి గణపతిచుంత్రముచే 1008 మాఱులుగాని, 10³ మాఱులుగాని, 23 మాఱులుగాని, తుదకెనిమిదిమాఱులు హోమము గావించి, తర్వాత ఋత్విక్కులను గలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబులచేఁ బూజించి సత్కరింపవలెను. ఈ వ్రతంబును తొలుత పార్వతికి గణపతి యుపదేశించె నని, కృష్ణుండు ధర్మరాజునకు నుపదేశించెను స్కంధుండు శౌనకాదిమహర్షులకు నుపదేశించెను. ఈ వ్రతంబును రావణుండును, బలిచక్రవర్తియు, రాముఁ

దును, సీతయు, మఱి యనేకు లాచరించిరి. సంకటములందుఁ జిక్కినవారీవ్రతంబు నాచరించినచో విముక్తు లగుదురు. ¹

జీవవారై కాదశీవ్రతము.

శుక్లాంబర...శాంతయే. ఆచమ్య శుభే శోభనే ము హూరైవవంగుణవిశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ రజస్వలాసం పర్కాదిజనితానాం సర్వేషాం పాపానామపనోదనార్థం మనో వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం జీవవారై కాదశీవ్రతం కరిష్యే. తదంగ త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశపూజాం కృత్వా ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం కృతాం సంజ్ఞాచ్ఛాయా దేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణప్రాణ ప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ ఛాయాదేవీసమాయుక్తం భాస్కరం దేవరూపిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయేజ్జగత్సా ఊణమవ్యయమ్. శ్రీసంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినం ధ్యాయామి త్రయీమయతనోదేవబింబరూపిణ్ సురేశ్వర, ఇమాం మయాకృతాం పూజాం గృహాణ సురసత్త ము. ఆవాహనం. భాస్కరాయ నమస్తుభ్యం నమో వేద మయాయ చ, గంగాజలసమానీత మిదమర్హ్యం గృహాణ భో. అర్ఘ్యం. పుణ్యతీర్థసమానీతం పావనం సుమనోహరం, పాద్యం గృహాణ దేవేశ దేవదేవ నమోఽస్తు తే. పాద్యం. మధు పర్కం గృహాణేదం మధునాజ్యేన సంయుతం, కదలీనారికేళా ద్యైశ్చాయానాథ నమోఽస్తు తే. మధుపర్కం. ఊ రేణదధ్నా

మధునా ఫలోదేన ఘృతేన చ. పంచామృతం విధాయ త్వాం
స్థాపయిష్యామి భాస్కర. పఞ్చామృతస్నానం. గాంగం చ.
శుచిదం చైవ తథా సారస్వతం పయః. స్నానార్థం తే మయా
నీతం స్నాహీ తేన సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానం. రక్తవస్త్ర
ద్వయం తేన మయా భక్త్యా సమర్పితం, ఋగ్యజుస్సామ
రూపాయ తుభ్యం వేదస్వరూపిణే. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణేన
కృతం దివ్యముపవీతం సుశోభనం, గ్రహాణాంవతయే తుభ్యం
దినాధిపతయే రవే. ఉపవీతం. సకుంకుమం సకర్పూరం మృగ
నాభిసమన్వితం, గంధం గృహాణ దేవేశ ఛాయాకాంత
నమోఽస్తు తే. గంధం. అక్షతాకా ధవళాకా దేవ పద్మగర్భసమ
ద్యుతే, అక్షతాకార భగవన్ శాశ్వతాయ నమో నమః.
అక్షతాకా. నానావిధాని పుష్పాణి సుగంధీని సురేశ్వర, మయా
ర్పితాని భగవన్ సంగృహాణ నమోఽస్తు తే. పుష్పాణి అథాంగ
పూజా. భాస్కరాయ నమః పాదా. ప్రభాకరాయ నమః
గుల్ఫా పూజ. దివాకరాయ నమః జంఘే. అహస్కరాయ
నమః ఊరూ. ద్యుమణయే నమః కటిం. మిత్రాయ నమః
ఉదరం జలజబాంధవాయ నమః హస్తాకా. విశాలవక్షసే నమః
వక్షఃస్థలం. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. బింబరూపాయ నమః
ముఖం పూజయామి. జలనేత్రాయ నమః నేత్రే. జగన్నయాయ
నమః శిరః. శ్రీసూర్యనారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని
పూజయామి. “వనస్పతి...” ఇతి ధూపం “సాజ్యం త్రివర్తి
...” ఇతి దీపం. నైవేద్యం వివిధం భక్ష్యభోజ్యచోద్యైః
సమన్వితమ్. లేపైర్వారుచ్చావచైశ్చైవ గృహాణ సురవల్లభ.
నైవేద్యం. పూగీఫలసమాయుక్త మితి తాంబూలం. చంద్రా

దిత్యా చ ధరణీ విద్యుదగ్ని స్తతైవ చ, త్వమేవ సర్వభ్యో
 తీంషి హ్యర్థిక్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజనం. ధ్యేయస్స
 దాసవిత్తమండలమధ్యచ ర్తీ నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః,
 కేయూరవాణ్ మకరకుండలవాణ్ కిరీటీ హఃరీ హిరణ్మయవపుః.
 ధృతశంఖచక్రః. మంత్రపుష్పం. యానికాని...పదేపదే ప్రద
 ఊణం. పాపౌఽహ...జనార్దన. నమస్కారాణ్. భాస్కరాయ
 సమస్తుభ్యం సమో వేదమయాయచ, గంగాజలసమానీతమిద
 మర్ఘ్యం గృహాణ భో. శ్రీసంజ్ఞా...సూర్యనారాయణస్వామి నే
 నమః ఇదమర్ఘ్యం. ౧౨వారం అర్ఘ్యం దద్యాత్ (=౧౨మాటులు
 అర్ఘ్యము విడువవలెను.)యస్యస్త్వత్ప్రత్యాచ...తదస్తుతే. అనేన
 జీవవారై కాదశీవ్రతప్రయుక్తపూజావిధానేన శ్రీసూర్యనారా
 యణఃసుప్రీతః...వరదోభవతు ఇతిపూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

కైలాసశిఖరేరమ్యే రత్న కాంతిసముజ్జ్వలే, కల్పవృక్షోది
 సుఖూతనానాకుసుమవాసితే. రత్నసింహాసనాసీనం శంకరం
 లోకశంకరం, దృష్ట్వా దేవీ నమస్కృత్య వినయాద్వ్యాఘ్రమబ్ర
 వీత్. గౌరీ. భగవణ్ దేవదేవేశ మాయాతీత సమోఽస్తు తే,
 త్వమేవ సర్వశాస్త్రాణి వేత్సి సర్వజ్ఞ సర్వతః. స్త్రీణాం లోకే
 కథం జాతం రజః పాపసముద్భవం, మాసిమాసి సమాయాతి
 పక్షే పక్షే తథా పునః, త్రిరాత్రం బాధతే కేన కుతః పాప
 మయం చ తత్. కేన పాపం వినశ్యేత తముపాయం విచిన్త్య
 వై, వదస్య మే మహాభాగ శ్రోతుం కాతూహలం హి మే.
 ఈశ్వరః. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి రజః స్త్రీణాం యథా
 భవేత్, వృత్రం హృత్వా దేవరాజో బహ్మహత్యామవిస్తత.

తాం చతుర్థా విభజ్యాక శ్రీభూవృక్షజలేషు సః, ఆర్తవేరిణ
నిర్యాసఫనరూపేణ దత్తవాణ్. బ్రహ్మహత్యాంశయాపం తద్ర
జః శ్రీణాం సముద్భవేత్, మాసేపక్షే చాద్రికన్యేతి జానీహి
తద్గతిమ్ తత్పాపశమనాయాతో నిష్కృతిం శృణు పార్వతి,
వ్రతం వక్ష్యామి సుభగే సర్వపాపప్రణాశనమ్ రజస్వలాస్పర్శ
దోషనాశనం కామదం శ్రీయః, జీవవారేణ సంయుక్తా శుక్లా
వైకాదశీ యదా తత్రోపోష్య సకృద్భక్త్యా పూజయేద్భా
స్కరం విభుం, ఏకవర్షేనైకవారం జీవవారేణ సంయుతాః.
ఏకాదశ్యస్తాసు పూజ్యో భగవాణ్ భాస్కరో విభుః, ఏకా
దశీం సమారభ్య జీవవారేణ సంయుతామ్. శుక్లపక్షే సమా
యాతాం దశవారాణి పూజయేత్, ప్రత్యహం ప్రాతరుత్థాయ
స్నానం కృత్వా యథావిధి. గోమయేనోపలిప్య్యాక రంగవల్లిం
సమాలిఖేత్, చింతయేత్భాస్కరం దేవం త్రయీమయతనుం
విభుమ్ షోడశైరుపచారైస్తం దేవం సంపూజయేత్ప్రభుం, ఏవం
దశదినం కృత్వా ప్రయత్నేన సమాహితః. దశమే దిననేప్రాప్తే
పూర్వవత్పూజయేద్రవిం, ఉపాయనం బ్రాహ్మణాయ దద్యా
వైప సదక్షిణామ్ అపూషాణ్ ఘృతసంయుక్తాణ్ మాష
కాణ్ సంప్రదాపయేత్, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాత్సర్వధ్యే
చాదా స్వశక్తితః. ఏకాదశీం సమారభ్య ప్రత్యహం పూజ
యేత్తథా, పంచమ్యాం ప్రాతరుత్థాయ స్నానం కృత్వా
యథావిధి స్వగృహస్యోత్తరే దేశే కుర్యాదుజ్జ్వలమంటపం,
చతుర్ద్వారం పుష్పనద్దం రంగవల్ల్యాదిసంయుతమ్. నిష్కమాత్ర
సువల్లసే తదర్థార్థేన వా పునః, కుర్యాద్వృతీ తు ప్రతిమాం
రక్తవస్త్రద్వయాన్వితాణ్. తాం తామ్రపాత్రే నిక్షిప్య తత్ర

ధ్యాత్వా తు భాస్కరం, ఛాయా దేవీసమాయుక్తం చతుర్థా
 మాన్ ప్రపూజయేత్. ధూపం దీపం చ నైవేద్యం నీరాజన
 మతఃపరమ్, ఉపచారైః సమభ్యర్చ్య నిశి కుర్వాత్ప్రజాగరమ్.
 వృత్తగీతైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణవతనాదిభిః, తతః ప్రాతః
 సముత్థాయ నదీం గత్వాఽరుణోదయే. స్నానం కృత్వా సమా
 గత్య రాత్రివత్పూజయేద్ద్రవిం, సవస్త్రాం ప్రతిమాం గాం చ
 ఆచార్యాయ నివేదయేత్. బ్రాహ్మణాణాం భోజయేత్పశ్చా
 ద్దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, ఏవం కృతే వ్రతే దేవి స్త్రీణాం
 పాపం ప్రణశ్యతి. రజస్వలాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సం
 శయః. పార్వత్యువాచ. త్రేతాయుగే ద్వాపరే వా చరితం
 వ్రతముత్తమమ్. ఫలం ప్రాప్తం చ కిం దేవ కైర్వా భక్తి
 యుతైః పురా. శంభో సమస్తం విస్తార్య వద కారుణికోత్తమ.
 ఈశ్వరః. పురా త్రేతాయుగే దేవి నర్మదాయాస్తటే శుభే,
 ఆసీ త్కశ్చి ద్ద్విజవరః సుమిత్రో నామ ధార్మికః. వేదశాస్త్రార్థ
 తత్త్వజ్ఞో వాగ్మీసర్వగుణాన్వితః, తస్య పుత్రో మహాతేజః
 గాంధర్వశ్శతవిశ్రుతః. తస్యాసీద్దయితాభార్యా మహావేదవతీ
 శుభా, సా చ పాకవిపాకేన పక్షిపక్షి రజస్వలా. తేన దుఃఖేన
 మహతా గాంధర్వో హ్యాతివిహ్వలః, సా చ వేదవతీ భార్యా
 తేన దుఃఖేన దుఃఖితా. విహ్వలా తు తదా సాధ్వీ శ్వశురం
 శరణం గతా, శ్వశురస్తాం సమాశ్వాప్య వచనం చేదమబ్ర
 వీత్. స్మషే పరమకల్యాణి మా దుఃఖం వ్రజ సుందరి, పార్థ
 మాస్యాం తు యద్వృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర. అమా
 యాం యద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర, శ్వశ్వాప్యాపి
 మతం భద్రే సాపం తత్ర న విద్యతే. ఏవం తత్ర వచః

శ్రుత్వా దేవి సా సుబహుః సమాః, తమేవాచారమకరో
 చ్ఛ్వశ్రా శ్వశురసమ్మతా. తస్యాః కాలేన మహతా శ్వశు
 రా తా మృతిం గతౌ, అనుభుజ్య తతః పాపం వృషశ్వానౌ
 బభూవతుః. వృషోహతే నియమితః శ్వా గృహస్య చ రక్షణే,
 కదాచిత్తై తృకే ప్రాప్తే గాంధర్వో ద్విజసత్తమః. హలార్థం
 తు పరేభ్యస్తం వృషం దత్వా గృహం గతః, దినమాసాయ
 పర్యంతం హలప్రాస్తే నిరాకృతః. గోష్ఠే వినిశ్వసన్ దీనో భృ
 శం వై వేదనాతురః, సనమాపి ప్రనూదాద్వై స్పృష్ట్యాఽ
 న్నాని నిర్గతా. పశ్యన్త్యాం ద్విజపత్న్యాం తు తయా శో
 వేన తాడితా, దీర్ఘముష్ణం నిశ్వసన్తీ వృషం దృష్ట్యాఽవద
 చ్చనైః. కేన త్వం విహ్వలః శ్రాన్తో వృషో భూత్వాఽత్ర సంస్థి
 తః, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం వేద గోజన్తకారణమ్. వృషః
 ఆహం పూర్వం సుమిత్రో వై త్వం భార్యా మమ సమ్మతా,
 స్నుషాం పక్షే తు రజసా దుఃఖితామవదం వచః. పౌర్ణమా
 స్యాం తు యద్దృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర, ఆమూయాం
 య ద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర. ఇత్యుక్తాతుమయా
 ౨౨శ్వస్తా తథా చక్రే స్నుషా ౨౨వయోః, తేన కర్తవిపా
 కేన వృషోఽహం జనితోఽత్రహి. తయా పృష్టా న కర్తవ్య
 మితి నోక్తం తు యత్త్వయా, తేన కర్తవిపాకేన శునక్యసి
 మహీతలే. తయోః సంభాషణం శ్రుత్వా గాంధర్వో ద్విజ
 సత్తమః, నమస్కృత్య ఖరశ్వానౌ పప్రచ్ఛ చ సువిస్తరమ్.
 శ్రుత్వా సమస్తం విస్తార్య తావ్రపాయమపృచ్ఛత, శ్రుత్వా
 పుత్రవశోభావబ్రూతాం మోక్షకారణమ్. ఏకాదశీవ్రతం
 పూర్వం చరితం భార్యయా తవ, తత్పుణ్యమావయో ర్దేహి

యది నౌ మోక్షమిచ్చుసి. తత్ర భార్యాం సమాహూయ
 పుణ్యవ్రతమనుత్తమం, దత్తవాక్ పితృముక్త్యర్థం తయో
 ర్షోషోఽప్యభూత్తతః. దృష్ట్వాఽపి పితరౌ ముక్తౌ నమ
 స్కృత్య ముదాన్వితః, ఆశ్చర్యం పరమం లేభే వ్రతమాహాత్మ్య
 దర్శనాత్. స భార్యయా సమం శ్రీమా నవాప పరమం పదం,
 ఏతత్తే కథితం దేవి వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. యాభిరాచ
 రితం లోకే తాభిరేవ ధృతా మహీ, రజస్వలాదిపాపేభ్యో
 ముక్తాంతా నాత్ర సంశయః. శచీ కృతపతీ పూర్వం దేవపత్న్యై
 శ్చ యాః స్థితాః, ఋషిపత్న్యైశ్చ గంధర్వపత్న్యైశ్చాపి మహీ
 తలే కృత్వా తాశ్చ వ్రత మిద మవాపుః పరమం పదమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే జీవవారై కాదశీవ్రతం
 సంపూర్ణమ్.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ.

పరమేశ్వరుఁడు కైలాసపర్వతంబున రత్నసింహాసనా
 నీనుండై యుండఁగా, పార్వతీ దేవి వినయముతోఁ బరమశివునికి
 మ్రొక్కి యిట్లనెను. దేవదేవుడవగు ఓ పరమేశ్వరా! స్త్రీల
 కేపాతకమువలన నెలనెలలోను, పక్షపక్షమునను రజస్సుగలిగి
 మూఁడుదినములపర్యంత మేల బాధించుచున్నది. ఈపాతకంబు
 వారికెట్లు తొలఁగుననియడిగెను. ఈశ్వరుఁడు పార్వతీకీట్లనియె.
 తొల్లి దేవేంద్రుఁడు వృత్రాసురుని జంపినందున నాతనికి బ్రహ్మ
 హత్య సంభవించెను. ఆతఁ డా బ్రహ్మహత్యను నాలుగుభాగ
 ములుగాఁ జేసి, ఒకభాగమును, స్త్రీలయం దా ర్తవరూపమునను;
 ఒకభాగమును భూమియందు చొడురూపమునను, చెట్లయందు
 పాలరూపమునను, జలములందు సురుఁగురూపముననునుంచెను.

అట్లు స్త్రీలయందు రజోరూపంబున నుంచబడిన పాపమే వారిని మాసమాసమునను, బక్షిపక్షిమునను బాధించుచున్నది. ఓ పార్వతీ! రజోదోషంబు దొలంగుటకైన యొక్కవ్రత రాజంబు గలదు. దానిని నీ కెఱిగించెద నాలకింపుము. ఎప్పుడు శుక్లపక్షమునాఁ డేకాదశి గురువారముతోడం గూడి వచ్చు చున్నదో, నాఁడు మొదలు పదిదినములవఱకు సూర్యనారాయణ స్వామిని బూజింపవలయును. ఇట్లు పదిదినములు బూజించి, పదియవనాఁడు పూజయైనతర్వాత బ్రాహ్మణునకు దక్షిణా తాంబూలములతోడ మాషాపూపములను వాయనమియ్యవల యును. ఉద్యాపనము వ్రతము మొదటఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవచ్చును. ఉద్యాపనచేయఁ దలచినప్పుడు అట్లుగురువారసహితమైన శుక్లకాదశినాఁడు సూర్యనారాయణ పూజ యారంభించి పదిదినములు నిత్యముపూజించి, పంచమి నాఁడు వేకువనే లేచి, స్నానాదికార్యములను నిర్వర్తించి స్వగృహమున ను త్తరపువైపున మంటపం బేర్పఱిచి, చక్కఁగా నలంకరించి, యొక్కపలముగానీ, దానిలోసగముగానీ, దానిలో సగముయెత్తుగానీ, బంగారముతో సూర్యనారాయణ ప్రతి మను జేయించి, యందు సూర్యనారాయణుని ఛాయాదేవీ సమేతముగా నారాధించి, నాలుగుజాములును పూజను గావించి, రాత్రి జాగరణంబు గావించి, మఱునాఁడు వేకువ లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానము గావించి వచ్చి, మరల ముందటివలెనే పునఃపూజగావించి, హోమంబు చేయించి, యాచార్యునకు గోదానంబును, ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబును గావింపవలయును. తర్వాత బ్రాహ్మణ

సంతర్పణచేసి, దక్షిణాతాంబూలాదులచే వారిని సంత్సృష్ట
 లనుజేసి, తానును బంధుమిత్రసమేతముగా భుజింపవలెను
 ఈవ్రతంబును యథావిధిగాఁ జేయువారికి రజస్వలా సంప
 ర్కాదులచలనఁ గలుగు దోషంబులు దొలఁగుటయే కాక
 సకలసంపదలుఁ గలుగునని యీశ్వరుఁడు చెప్పెను. ఆపలుకులు
 విని, పార్వతీదేవి, ఓనాథా! యీవ్రతంబును దొల్లి యెవ్వ
 రావరించినని యడుగఁగా, నాతం డిట్లనియె. ఓదేవీ! వినుము.
 పూర్వము నర్హదానదీతీరంబున సుమిత్రుఁడని యొక బ్రాహ్మణుఁ
 డుండెను. ఆతనికి గాంధర్వుఁడను నొకపుత్రుఁడు పుట్టెను. ఆ
 గాంధర్వుఁడు వేదవతి యనునొకకన్యను బరిణయంబాయెను.
 ఆమె పరమవ్రతయయ్యు, నామెను రజోదోషముబదునైదు
 దినముల కొకతూరి వెచ్చుగా బాధించుచుండెను. ఆరజోదో
 షంబుమానుటకై, యాభార్యాభర్తలు వెక్కుచికిత్సలుచేసియు
 మాననండున, నామె కడు వగచి, మామగారికడకుఁ బోయి,
 యత్తగారిసమక్షమునఁ దనవ్యాధిని మామగారికిఁ దెలిపెను.
 ఆపె మామగారును మిక్కిలి యోచించి, “ఓ చిన్నదానా!
 పున్నమనాఁడు రజోదోషంబు గనిపించినయెడల, మూఁడుదిన
 ములు దొలఁగియుండుము. అమావాస్యనాఁడు గనిపించిన నింట
 నేయుండుము” అని చెప్పెను. ఆవేదవతియు నట్లే యావరించెను
 గాని, యే కాదశీవ్రతంబును మాత్రముచేసి, సకల రజోదోష
 ములు మానుపుకొనెను. ఆ ముదుసలు లగునత్తమామలిద్దఱు
 కాలవశమున మృతినొంది, తమరు పాపపునడతను గోడలికి
 బోధించినకతన, మగఁడు ఎద్దుగాను, భార్య కుక్కగాను
 పుట్టించి, తమకుమారునియింటనే పనిచేయువారుగ నేర్పడిరి.

ఒక్కనాఁడు గంధర్వుఁడు తెలియమిచే నావృషభమును చేనిలొ
 నాఁగేలికి గట్టి యేర్వాకసాగించుచుఁ బనితోందరవలన నాఁగే
 టిని శూద్రునిచేనిచ్చి వానిని దున్న నియోగించి వచ్చెను.
 తర్వాత నాశూద్రుఁ డాయెద్దును గొట్టి సకలబాధలఁబెట్టెను.
 ఇంటఁ గుక్కయు వంటపదార్థములను ముట్టెనన్న సాకుచే
 నింటి యజమానురాలును ఆకుక్కను బాగుగాఁ దన్నెను.
 సాయంకాలము కాఁగానే, యెద్దు తనయజమానునియింటి కే
 తేరఁగా, నాయెద్దును గొట్టములో యజమానుఁడు కట్టివేసెను.
 తర్వాతఁ గుక్క యచ్చటికి వెళ్లెను. అప్పు డవిరెండును
 తమపడిన కష్టములను దలపోసికొనుచుండినవి. ఆ సంగతిని
 వారీకొమరుఁడు విని, “అయ్యా, మీ కీజన్మ మెట్లు తొలఁగు”
 నని యడుగఁగా నప్పుడు వానితల్లిదండ్రు లిద్దఱు “నీ భార్య
 గురువారై కాదశీ వ్రతంబు నేసియున్నది. ఆ వ్రతఫలంబును మా
 కాబిడచే నిప్పించుదువేని, మాకీజన్మంబులుతొలఁగి ముక్తి
 లభించు” నని చెప్పిరి. అంత నాద్విజపుత్రుఁ డది యెఱింగిన
 వెంటనే తనభార్యను బిలిపించి, యావ్రతంబును వారి కర్పింపఁ
 జేసెను. దానిమూలమున వారిద్దఱును ఆనీచజన్మమును
 విడిచి యుత్తమజన్మంబుల నొంది ముక్తిని బడసిరి. ఓదేవీ!
 యీవ్రతం బాచరించువారు రజస్వలాసంపర్కాది దోషంబు
 లను దొలఁచుకొని ముక్తినొందుదురు. అని పరమశివుఁడు
 పార్యతీదేవికిఁ జెప్పెను.

జీవవారై కాదశీ వ్రతకథ సమాప్తము.

శ్రవణద్వాదశీవ్రతము.

కర్తా నద్యాదౌగత్వా కరిష్యమాణస్య కర్తణః శ్రవణద్వాదశీవ్రతస్యాంగత్వేన సంగమస్నానంకరిష్యే.* (ఆయుర్బలం... ముఖద్వారంధ్య... ఇత్యాది యథాచారం దస్తథావనం కృత్వా సంగమస్తీర్ణరాజోఽసి సంగమః సరితాంపతిః, స్నానార్థంత్యాం ప్రసన్నోఽస్తి ప్రసాదం కురు సంగమ. సంగమప్రార్థనమ్. యా వై శ్రవణసంయుక్తా ద్వాదశీ పరమాతిథిః, తస్యాం తు సంగమే స్నాన్యే సర్వపాపవిముక్తయే. వరో వరేణ్యో వరదో వరాహా ధరణీధరః, ఆపవిత్రం పవిత్రం మాం కరోతు భగవాన్ హరిః. ఇతి స్నాత్వా. కరకం పూరయిష్యామి సరితాం సంగమే జలైః, పంచరత్నసమాయుక్తం తేన తుష్యతు వామనః కరక పూరణమ్. పర్జన్యో వరుణః సూర్యః సలిలం కేశవః శివః, త్వష్టా యమో వై శ్రవణః పాపం హరతు మే సదా. శిక్యస్థాపనమ్. అన్నం ప్రజాపతిర్విష్ణురుద్రేంద్రశశిభాస్కరాః, అగ్నిర్వాయు ర్యమస్తవష్టా పాపం హరతు మే సదా. శిక్యే దధిభక్తస్థాపనం సంభారానాదాయ మధ్యాహ్నోత్పరం పూజనమ్. ఆచమ్య దేశకాలా స్మత్వా మమ శ్రీవామనస్తీతిద్వారా సకలపాపక్షయపూర్వకం రూపసౌభాగ్య మహైశ్వర్య సుఖసమృద్ధి పితృర్ణవిముక్త్యుభయకులోద్ధరణ విష్ణుసాలోక్యాది కల్పోక్త ఫల సిద్ధ్యర్థం వామనజయ స్తీవ్రతం కరిష్యే తదజ్ఞత్వేన యథాశక్తి పూజాం చ కరిష్యే. గణేశపూజాది సంభారప్రోక్షణాస్తేపీతాదౌ కుంభం సంస్థాప్య తదుపరి స్వర్ణరజతదారువంశాన్యతమ నిర్మితే ఆధకమితై స్తీలైర్యవైరోధూమైర్వా పూరితేఽపాత

* ఋషివంచమీ వ్రతంబు చూడుడు.

కృష్ణాజినవేష్టితే హైమప్రతిమాయాం వామనం శక్తితః
 పార్శ్వస్థిత దండకమండలు ఛత్రపాదుకాక్షమాలాక్షతాద్యు
 పస్కరయుతం పూజయేత్. శాంతాకారం...నాభమ్ అజిన
 దండకమండలు మేఖలారుచిరపావన వామనమూర్తయే, మిత
 జగత్ప్రతయాయ జితారయే నిగమవాక్పటవే వటవే నమః.
 ధ్యానమ్. సహస్రశీర్షా...బ్రహ్మాండముదరే యస్య మహా
 ద్భూతైరధిష్ఠితః, మాయావీ వామనః శ్రీశః సోఽత్రాయాతు
 జగత్పతిః. ఆవాహనమ్. పురుషవేదగ్ం...సునర్ణమణి సం
 యుక్తం మయా భక్త్యా ప్రకల్పితం, సింహాసనమిదం దివ్యం
 గృహ్యాతాం వామన ప్రభో. ఆసనమ్. ఏతావాసస్య...గంగో
 దకం సమాసీతం సువర్ణకలశే స్థితం, వాసీతం పుష్పగంధైశ్చ
 పాద్యంమే ప్రతిగృహ్యాతామ్. పాద్యమ్ త్రిపాదూర్ధ్వఉదై...
 గర్భపుష్పఫలై ర్యుక్తం హేమపాత్రే నివేశితం, స్వర్గంగాసలి
 లం పుణ్యమర్ఘ్యం స్వీకురు కేశవ. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ
 జాయత...కర్పూరవాసీతం తోయం మస్తాకిన్యాః సమాహ్వా
 తం, ఆచమ్యతాం జగన్నాథ మయా దత్తం హి భక్తితః
 యత్పురుషేణ...గంగా సరస్వతీ రేవాపయోష్ఠీ యమునాజలైః
 స్నాసితోఽసి మయా దేవ తథా శాంతిం కురుష్వ మే.
 స్నానమ్. ఆప్యాయస్వేత్యాదిభిః. పంచామృతం మయాఽఽసీ
 తం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాం పరయా భక్త్యా
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యాతామ్. పంచామృతస్నానమ్ చారు
 గంధోదకం శీతం కర్పూరాగురుచందనైః, ఏలోశీరాదిసమ్మిశ్రం
 స్నానీయం గృహ్యాతాం హరే. గంధోదకమ్. గంధాది
 పూర్వపూజాస్తే మహాభిషేకః. తం యజ్ఞం బర్హిషి...

నమః కమలకింజల్కపీతనిర్మలవాసనే, మహాహవఃపుస్కుంధ
 ఘృష్టచక్రాయ చక్రిణే. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దామో
 దర నమస్తేస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్, ఉపవీతం సో
 త్తరీయం గృహాణ పురుషోత్తమ. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...కర్పూ
 రాగరుకస్తూరీ కుంకుమాద్యైః సువాసితాః, గంధాన్ గృ
 హాణ దేవేశ వామన త్వం మయార్పితాన్. గంధాన్. అక్ష
 తాః...గృహ్యతామ్ అక్షతాన్. పరిమళద్రవ్యాణి తస్మాద
 శ్వాఅజాయంత...జాజీచంపకపున్నాగకేతకీశతపత్రకైః, సౌగం
 ధికైః కృతాం పూజాంగృహాణ పురుషోత్తమ. నానావిధపరిమళ
 పుష్పాణి. అథాంగపూజా. వామనాయ నమః పాదౌ. దామో
 దరాయనమఃజంఘే. శ్రీపతయేనమః ఊరూ. కామదేవాయనమః
 గుహ్యం. జగత్పతయేనమఃనాభిం. విశ్వధారిణేఽనమఃఉదరం. యో
 గినాథాయనమః హృదయమ్. శ్రీధరాయ నమః కంఠమ్ పంక
 జాస్యాయనమః ముఖం. సర్వాత్మనే నమః శిరః. యత్పురుషం...
 వనస్పతి...ధూపమ్. బ్రాహ్మణోఽస్య...త్వమేవ పృథివీ బోధ్యతి
 ర్వాయురాకాశమచ్యుత, త్వమేవ బోధ్యతిపాం బోధ్యతిర్దీపోఽ
 యం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా మనసో జాతః...అన్నం
 చతుర్విధం స్వాదురనైః పడ్భిః సమన్వితం, భక్త్యా నివేదితం
 తుభ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నైవేద్యమ్ పూగీ...గృ
 హ్యతామ్ తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భ...విధేమ. దక్షిణాం
 శ్రియేజాతో...నీరాజనం సుమాంగల్యం కర్పూరోద్భాసితం
 విభో, చంద్రార్కవహ్నిస్సదృశం వామన ప్రతిగృహ్యతామ్.
 నీరాజనమ్ నాభ్యాఽనీద...నమో వామనరూపాయ నమ
 స్తేస్తు త్రివిక్రమ, నమస్తే బలిబన్ధాయ వాసుదేవ నమోఽ

స్తుతే. నమస్కారః. సప్తాస్యాసక్...యానికానిచ పాపాని
 ...ప్రదక్షిణామ్. యజ్ఞేనయజ్ఞం...మత్స్యం కూర్మం వరా
 హం చ నారసింహం చ వామనం, రామం రామం చ కృష్ణం
 చ అర్చయామి నమో నమః. పుష్పాంజలిమ్. నమస్తే పద్మనా
 భాయ నమస్తే జలశాయినే, తుభ్యమర్ఘ్యం ప్రయచ్ఛామి
 బాలవామనయాపిణే. విశేషార్ఘ్యమ్. జగదాదిర్జగద్రూపోహ్య
 నాదిజగదస్తకృత్, జలాశయో జగద్యోనిఃప్రీయతాం మే జ
 నార్దనః. నమోనమస్తే గోవింద భువనేశ త్రివిక్రమ, అఘాఘసం
 త్తయం కృత్వా సర్వకామప్రదో భవ. మంత్రహీనం...తద
 స్తుతే. ప్రార్థనమ్. ఏవం సంపూజ్య గీతాదిమంగళైరాత్రా
 జాగరిత్వా ప్రాతర్నిత్యకర్తావే దేవం పునః సంపూజ్య విసృజ్య
 విప్రం సంపూజ్య శిష్యస్థజలకలశయుతం సోపస్కరం తం
 దద్యాత్. దానమస్త్రః వామనం సర్వతోభద్రం ద్విజాయ
 ప్రతిపాదయే, ప్రీయతాం తేన దేవేశో మమ నిత్యం జనార్దనః.
 గ్రహణమంత్రః. వామనో బుద్ధిదో దాతా ద్రవ్యస్థో వామనః
 స్వయం, వామనోఽస్య ప్రతీగ్రహీ వామనాయ నమోనమః.
 తతస్త్రీన్విప్రాన్ పృషదాజ్యదధ్యోదనయుతాన్నేన సంభోజ్య
 కర్త సమూప్య స్వయం భుంజిత. ఆథవా వాచకాయ ప్రతిమా
 వస్త్రాది దత్వా వామనప్రీత్యర్థం బ్రహ్మచారిణం సంభోజ్య త
 స్తే దండచ్ఛ్రోతాసహశిక్యాది దద్యాత్. దధ్యోదన యుతం
 శిష్యం వారిధానీయుతం విభో, ఛత్రోపాసహసంయుక్తం
 బ్రాహ్మణాయ దదామ్యహమ్. ఏవం ద్వాదశవర్షం కృత్వో
 న్యాపనం కుర్వాత్.

(శ్రవణనక్షత్రయుతం చైనద్వాదశినాః డీవ్రతంబును

కల్యాణకృతప్రకారంబుగా నాచరించి, రాత్రి జాగరణంబుచేసి, మఱునాఁడు పునఃపూజచేసి, యుట్టియందుంచిన దధోవ్యదనకల శమును బ్రాహ్మణుని కిచ్చి, ముగ్గులు విప్రోత్తములకు విస్తారాజ్యమును, దధ్యన్నమును గూడిన మృష్టాన్నంబిడవలయు. లేనిచో ప్రతిమాదిదానం బాచార్యునకిచ్చి, యొక బ్రహ్మచారికి దండచ్చత్రపాదుకశిక్యాదుల నొసఁగవలయును. ఇట్లు పండ్రెం డేండ్లు వ్రతం బాచరించి యుద్యాపనంబు చేయవలయును.)

శ ర న్న వ రా త్రి వ్ర త ము.

శరన్నవరాత్రప్రతిపది ప్రాతరాహ్ని కానంతరం మంగళ స్నానం కృత్వా దేవీపూజనం కర్తవ్యమ్. దేవీమంటపం నిర్తాయ రంగవల్ల్యాదికం కృత్వా తస్మిన్మంటపే దేవీం సంస్థాప్య పూజోపక్రమణం కర్తవ్యమ్. ఆదౌపుణ్యాహవాచనం కృత్వా తతః దేవీపూజా సంకల్పప్రకారః. ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, సంకల్ప్య. ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అస్మాకం క్షేమస్థైర్య విజయాయురారోగైశ్చశ్రాద్ధభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థ...సిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసాభాగ్యఫలసిద్ధ్యర్థం ఆధ్యాత్మికాధిభౌతిక ఆధిదైవికభౌమ్యాంతరిక్షదివ్యమహాత్పాత దుర్నిమిత్తకృత దుష్టశమనార్థం మమ జన్మలగ్నావేక్షయా యే యే అబ్రహ్మస్థానేషు స్థితాః తైస్తైః క్రియమాణకరిష్యమాణసూచితభావిత ఆగామి వర్తమాన సంచిత దుష్టారిష్టపరిహారద్వారా సతతం శుభస్థానఫలావాప్త్యర్థం సమస్తమంగళా

వాస్త్యర్థం మహాకాలీ మహాలక్ష్మీ మహాసరస్వతీ స్వరూపభరాం
 చండికాపరమేశ్వరీ దేవతాముద్దిశ్య చండికాపరమేశ్వరీ దేవతా
 ప్రీత్యర్థం శరన్నవరాత్రి ప్రయుక్తం ప్రతిపదాది నవమీపర్య
 ప్రంప్రత్యహంత్రికాలపూజా పూర్వకనవాతురీమంత్రసంపుటిత
 దేవీమాహాత్మ్యమంత్రపఠనం కరిష్యే. శ్రీచండికాపరమేశ్వరీ
 దేవీ పూజాకర్తణి ఆచార్యం త్వాం వృణీమహే. దేవీ ప్రీత్య
 ర్థం వేదసారాయణం భవస్తః కుర్వస్తు. దేవీ ప్రీత్యర్థం సూర్య
 నమస్కారపూర్వకాదిత్యాది నవగ్రహజపం భవస్తః కుర్వస్తు.
 పర్యాప్త్యా, అనంతరాయాయ సర్వస్తోమోఽతిరాత్ర ఉత్తమ
 మహర్భవతి సర్వప్యాప్త్యై సర్వస్య జిత్యై సర్వమేవ తేనా
 ప్నోతి సర్వం జయతి. ఇతి మంత్రేణ ఋత్విగ్భిర్వజమానస్య
 ఆశీర్వాదః కార్యః.

కలశస్థాపనవిధిః.

గృహాంగగేహలీ కవాటాదికంకల్యాణగృహమలంకృత్య
 మాన్త్రికః. మంగళస్నానం కృత్వా ఆచార్యఋత్విగాదిభిః
 పరివృతః సకా పుణ్యాహం కృత్వా నాందీం కృత్వా ద్వాదశాం
 గుళోచ్చితాం చతుర్వింశత్యంగుళవిస్తీర్ణాంపక్షేష్టకాభిర్ననో
 రమణీయాం మజ్జలవేదికాం రక్తమృత్తికారంగవల్ల్యాదిభిరలం
 కృత్య పూజాగృహాంతం నిర్దాయ తత్పూజాగృహం ప్రవిశ్య.
 భూమిరూఘ్నా ద్యౌర్వరిణాంతరిక్షం మహిత్యా, ఉపస్థేతేదే
 వ్యదితేఽగ్నిమన్నాదమన్నాద్యాయాదధే, అయం గౌః పృశ్ని
 రక్రమీదసనన్. మాతరం పునః, పితరం చ ప్రయన్తస్సు
 వః, త్రిగోశర్ధామవిరాజసి వాక్పతం గాయశ్శ్రియే, ప్రత్యస్యవ
 హద్యుభిః, ఆస్య ప్రాణాదపానత్యన్తశ్చరతిరోచనా, వ్యఖ్యస్త

హిష స్సువః, యత్త్వా. క్రుద్ధః ఛరోవప మన్యునా యదవ
 ర్త్యా, సుకల్పమగ్నే తత్తవ పునస్తోద్విద్దీపయామసి, యత్తే మ
 న్యుపరోప్తస్య పృథివీమనుదధ్వనే, ఆదిత్యా విశ్వేతద్దేవా వస
 వశ్చ సమాభరణ, మనో బోధ్యతిర్జుషతామాజ్యం విచ్ఛిన్నం
 యజ్ఞగ్ం సమిమం దదాతు. బృహస్పతి స్తనుతామిమం నో వి
 శ్వే దేవా ఇహ మాదయంతాం, సప్త తే ఆగ్ని సమిధ స్సప్త
 జిహ్వస్సప్తఋషయ స్సప్తథామప్రయాణి, సప్తహోత్రా
 స్సప్తథాత్వాయజన్తి సప్తయోనీ రాపృణస్వామృతేన, పునయా
 ర్జా సివర్తస్య పునరుగ్న ఇషాయుషా, పునర్నః పాహి విశ్వ
 తః, పునర్తః పాహి విశ్వతః, సహరయ్యా నివర్తస్యాగ్నే పిస్వ
 స్వధారయ, విశ్వస్నియా విశ్వతస్పరి, లేకస్స లేకస్సుకస్తేన
 ఆదిత్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు. కేతస్స కేతస్సు కేతస్తేనఆది
 త్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వవేదసం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. వేదికా
 స్థలమభిషృశ్య. మూలమంత్రముచ్చార్య. గాయత్ర్యా
 అద్భిరవోక్ష్య. తత్ర భూమా “యాజాతా” ఇత్యనువాకేన
 నవధాన్యరాశీక ప్రకల్ప్య. యాజాతాఓషధయో దేవేభ్య
 స్త్రీయుగం పురా, మందామిబభూణామహాగ్ం శతం ధామా
 ని సప్త చ, శతంవో అంబ ధామాని సహస్రముతవో రుహః.
 అథాశతక్రత్వో యూయమిమం మే అగదం కృత, పుష్పావతీః.
 ప్రసూవతీః ఫలినీ. రఫలాఉత. ఉషధీతిమాతర స్తద్వో దేవీ రు
 పబ్రువే, రపాగ్ంసివిఘ్నతీరితరపశ్చాతయమానాః. అశ్వత్థేవో
 విషదనం పల్లెవో వసతిః కృతా, గోభాజ ఇత్కిలాసథ యత్స్న.
 నవథ పూరుషమ్ యదయం వాజయన్నిమా ఓషధీర్త్వా ఆ

దధే, ఆత్మా యక్ష్యస్య నశ్యతి పురా జీవగృభో యథా. యదో
 పథయస్సంగచ్ఛస్తే రాజానశ్శమితావివ, విప్రస్సఉచ్యతే
 భిషగ్రక్షోహామీవ చాతనః. నిష్కృతిర్నామ వో మాతా
 ధాయూయగ్గ్ఘస్సుకృతిః సరాః పతత్రిణీః, స్తనయదామ
 యతినిష్కృతా, అన్యాయో అన్యాయవత్వన్యాయస్యా ఉపా
 వత, తాసర్వా ఓషధయస్సవిదానా ఇదం మే ప్రావతా
 వచః, ఉచ్ఛుష్టా ఓషధీనాం గావో గోషాదివేరతే, ధన
 గ్ం సనిష్కృతీ నామాత్తానం తవ పూరుష, ఆతివిశ్వాః.
 పరిష్టాస్తే ఇవ వ్రతమక్రముః. ఓషధయః ప్రాచిచ్యపుర్యుత్కిం
 చ తనువాగ్ం రషః, యాః, త ఆ తస్థురాత్తానం యా ఆవి
 విశుః పరుః పరుః, తాస్తే యక్ష్యం విబాధాన్తాముగ్రోమధ్యమ
 శీరివ, సాకం యక్ష్య ప్రపత శ్యేనేన కిడివినా, సాకం వాతస్య
 ధ్రాజ్యా సాకం సస్య నిహాకయా, అశ్వాసతీగ్ం సోమవతీ
 మూర్జయస్తీముదోతసు, ఆవిత్సి సర్వా ఓషధిరస్తా అరిష్టతా
 తయే, యాః ఫలినీర్యా అఫలా యాశ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతి
 ప్రసూతాస్తా నోముంచం త్వగ్ం హసః, యాః, ఓషధయ
 సోమరాజ్ఞీ ప్రవిష్టాః పృథినీమను, తాసాం త్వమస్యుత్తమా
 ప్రణోజీవాతవే సువ, అవపతస్తీరవదం దివ ఓషధయః పరి,
 యం జీవమశ్నవామ హైహా న సరిష్యాతి పూరుషః, యాశ్చేద
 ముపశృణ్వన్తి యాశ్చ దూరం పరాగతాః, ఇహ సంగత్య తా
 స్సర్వే అస్తే సంధత్త భేషజం, మా వో రిషభ్ఘనితా నుస్తే
 చాహం ఖనామి వః, ద్విపచ్చతుష్టదస్తాకగ్ం సూర్యమస్త్వి
 నాతురమ్. ఓషధయస్సంవదస్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యస్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజా పారయామసి. తత్రకూర్ష

చక్రం ధ్యాత్వా తత్పార్శ్వే ఘృతాఖండం నిక్షిప్య తత్ర అగ్ని కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం క్రీం ఐం క్లిం సాః అగ్నిమండలాయ ధర్మప్రదదశకలాత్తనే తద్దేవతాకలశాధారాయ నమః. ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య. అగ్నిందూతం వృణీమహే షణ్ణా తారం విశ్వచేదసః, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్ రాం రీం దూం లైం రౌం రః. ధూమ్రార్చిరాద్వాదశకలహిం కళాఇహా గచ్ఛతాగచ్ఛతే త్యగ్నిమండలత్వేన విభావ్య, ఆథ స్వర్ణరజత తామ్రాఽకూటమయం మృణ్మయం దృఢకలశం వా సయూ దాయ “ఆస్త్రాయ ఫట్” ఇతి ప్రక్షాళ్య, తంతుం తన్వక్ రజసో భానుమిన్విహి - బోధ్యతిష్ఠతః పథో రక్షధియాకృతాః, అనుల్బణం వయత బోగువామపోమనుర్భవ జనయా దైవ్యం జనం, ఇతి మంత్రేణ తంతువేష్టితం కృత్వా, గంధద్వారాం... శ్రియం ఇతి మంత్రేణ అష్టగంధైరనులిప్య, ధూరసి ధూర్వ ధూర్వంతం...హింసిషమితి మంత్రేణ ధూపవాసితం కృత్వా, ఓం హం సూర్యమండలాయ అర్ధప్రదద్వాదశకలాత్తనే తద్దేవ తాకలశాయనమః ఇతిమంత్రేణ కలశం ప్రతిష్ఠాప్య, ఆకలశేషు థావతి, శ్వేనోసర్షవిగాహతే. అభిద్రోణాకనిక్రదత్ ఆకలశేషు థావతి, పవిత్రేపరిషిచ్యతే, ఉక్తైర్వజ్ఞేషు వర్ధతే. ఇతి మంత్రేణ కలశమభిమంత్ర్య. ఆసత్యేనరజనావ ర్తమానోనివేశయన్నమృతం మర్త్యం చ, హిరణ్యయేన సవితారథేనాదేవోయాతి భువనా నిపశ్యన్. హ్రీం హ్రీం హూం హ్రౌం హ్రాం హ్రః. తటిన్యా ద్వాదశదినేశకళా ఇహాగచ్ఛతాగచ్ఛత, తం కలశం అపరిమిత దివ్య తేజః పూజీకృత సూర్యమండల త్వేన విభావ్య, గంగా మహానదీజలమాసీయ. “గంగేచ...కురు” ఇతి మంత్రేణ తీర్థ

ప్రభాం త్ర్యక్షమాధ్యక్షకరద్వయేన దధతీం పాశం సృజీం
 చక్రమాత్, దోర్భ్యం చామృతపూర్ణకుంభమపరే ముక్తా
 క్షమాలాధరాం, గంగాసింధు సరిద్వరాదిరచితాం శ్రీశ్రీర్థశక్తిం
 భజే. సకుంకుమాక్షతపుష్పాంజలిం జలే నీక్షిప్య. పంచ బ్రహ్మ
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లీం సౌం కం ఖం
 గం ఘం జం. చం ఛం జం ఝం ఞం. నివృత్తికళాయై నమః.
 (౬) టం తం డం ఢం ణం. తం ధం దం ఢం నం. ప్రతిష్ఠాక
 లాయై నమః (౬) పం ఫం బం భం మం. యం రం లం వం.
 విద్యాకళాయై నమః (౬) శం షం సం హం శం క్షం శాంతిక
 లాయై నమః (౬) ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం ఙుం ఞుం
 ఞాం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః. శాస్త్యతీతకళాయై నమః.
 (౬) ఇతికళాః సంపూజ్య ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం
 ఙుం ఞుం ఞాం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః కం ఖం గం ఘం
 జం చం ఛం జం ఝం ఞం టం తం డం ఢం ణం తం ధం
 దం ఢం నం పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం
 శం షం సం హం శం క్షం సర్వసాక్షిచిద్రూపాత్పరూపి
 జ్యై సారాఖ్యకళాయై నమః. హాగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంత
 రిక్షసద్ధోతా వేదిషదతేధిర్దురోణసత్, నృషద్వరసదబ్జా గోజా
 ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్. ప్రతద్విష్ణుస్తనుతేవీర్యా
 య, మృగోన భీమః కుచరోగిరిస్థాః, యసోస్యరుషు త్రిషు విక్ర
 మణేషు, అధిక్షయన్తి భువనాని విశ్వా, త్రియంబకం యజా
 మహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం, ఉర్వారుకమివబంధనాన్త్యత్వో
 ర్ముక్షీయ మామృతాత్. తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా
 పశ్యన్తి సూరయః, దివీవ చతురాతతం, తద్విప్రాసోవిపన

వో జాగ్రవాగ్ంసస్యమింధతే, విష్ణోర్యత్పరమంపదమ్. విష్ణు
 రోనిం కల్పయతు త్వష్టా యాపాణిపిగ్ంశతు, ఆసింఛతు ప్రజా
 పతిధాతా గర్భం దధాతు తే, గర్భం దేహి సిసీఘాలి గర్భం
 దేహి సరస్వతి, గర్భంతే అశ్వినా ఉభావాధత్తాం పుష్కరప్ర
 జ సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమోనమః.
 వామదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రేష్ఠాయ నమో రు
 ద్రాయ నమః. కాలాయ నమః కలవికరణాయనమో బలవిక
 రణాయ నమో బలాయ నమో బలప్రమథనాయ నమ స్సర్వ
 భూతదమనాయ నమో మనోన్తనాయ నమః. అఘోరేభ్యో
 ౭భఘోరేభ్యో ఘోరఘోరతరేభ్యః, సర్వేభ్యస్వశర్వే
 భ్యో నమస్తే అస్తు రుద్రరూపేభ్యః తత్పురుషాయ విద్మహే
 మహాదేవాయ ధీమహి, తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్. ఈ
 శాసస్సర్వవిద్యానా మిశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మ శివో
 మే అస్తు సదాశివోమ్. జ్యోతిష్ఠతీం త్వా సాదయామి
 జ్యోతిష్కృతం త్వాసాదయామి జ్యోతిర్విదం త్వా సాదయా
 మి భాస్వతీం త్వాసాదయామి జ్వలన్తీం త్వా సాదయామి
 మల్లలాభవన్తీం త్వాసాదయామి దీప్యమానాం త్వా సాద
 యామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామి జోధయన్తీం
 త్వాసాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ఏభిర్నంత్రైరభి
 మంత్ర్య. యాజాతా ఓషధయో...ఓషధర్తాస్తమాదధే.
 ఓషధయస్సంపదస్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యస్తై కరోతి. బ్ర
 హ్మణస్తగ్ంరాజన్. పారయామసి. కాండాత్కాండాత్పరోహా
 న్తీ...రక్షస్వ మాం పదేపదే. సోమినాపుథివి భవాన్మక్షరా

నివేశిసి, యచ్ఛానశ్శర్మసప్రథాః యాః ఫలినీర్ణాఅఫలాయా
 శ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతిప్రసూతాస్తానోముంచంత్యగ్హసః.
 ఫలమ్. సహి రత్నానిదాశుషే...సువా చ సవితా భగః, తం
 భాగం చిత్తమీమహే. హిరణ్యయాఽస్సహిరణ్యసందృగపా
 న్నపాత్యేదుహిరణ్యవర్ణాః. హిరణ్యయాత్పరియోసీంవారదాద
 దత్యన్నమస్తై హిరణ్యమ్ యఃపం వస్త్రాణి పీఠసా ఽసాధే యు
 వో రచ్చిద్రామంతవో హ సర్గాః, అవాలిరతమృతానివిశ్వా
 ఋతేనమిత్రావశణా సచేధే వస్త్రమ్. ఇమం మే వశణ...
 చకే. వరుణం సంపూజ్య. అమృతగాయత్రీం దశవారం జప్య.
 మూలవిద్యామష్టాదశవారం జపిత్వా యోనిముద్రయా
 తన్న ధ్యే శివభక్త్యా సమావేశం సంచింత్య. అమిత్యాచి పంచ.
 అమృతేశ్వరితి అమృతగాయత్రీ స్వగురుంభ్యాక్ష్వా, పంచోప
 చాలై స్సంపూజ్య పూజాగృహేచతుర్దిక్షు ఓం హ్రీం సర్వ
 విఘ్నకృభ్యో స్సర్వైభ్యో భూతేభ్యో వలం స్వాహేతి
 బలిం దత్వా. దివ్యకుసుమకుంకుమాప్టగంధైస్సమ్యక్కులశ
 మలంకృత్య తత్కులశమధ్యే పూజాయంత్రం విభాషయేత్.
 తదనంతరం ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్.

వీతపూజా.

పూర్వద్వారే ఓడ్యాణపీతాయ నమః, ఓడ్యాణేశ్వరాయ
 నమః, ఓడ్యాణేశ్వరనాథాయ నమః, ఓడ్యాణాంబాపాదు
 కాభ్యాం పూజయామి, ఓడ్యాణాంబాపాదుకాభ్యాం ఆగ్నే
 య్యాం దిశి మాతృకేశ్వరనాథాయ నమః, మాతృకాంబాపా
 దుకాభ్యాం పూజయామి. దక్షిణస్యాం దిశి జాలంధరపీతాయ
 నమః, జాలేశ్వరాయనమః, జాలేశ్వరనాథాయ నమః. జాలాం

బాపాదుకాభ్యాం పూజయామి. నైర్ముఖ్యాం ఉజ్జయినీపీ
 తాయనమః, ఉజ్జయినీశ్వరాయ నమః, ఉజ్జయినీనాథాయ నమః.
 ఉజ్జయిన్యంబాశ్రీపాదుకాభ్యాం పూజయామి. పశ్చిమే. పూర్ణ
 గిరిపీతాయ నమః, పూర్ణగిరిశ్వరాయ నమః, పూర్ణగిరినాథా
 య నమః, పూర్ణగిర్యంబాపాదుకాభ్యామ్. వాయవ్యే. సా
 రాష్ట్రపీతాయ నమః, సారాష్ట్రేశ్వరాయ నమః, సారాష్ట్రే
 శ్వరనాథాయ నమః, సారాష్ట్రంబాపాదుకాభ్యాం పూజ
 యామి. ఉత్తరే కొల్లాపురిపీతాయ నమః, కొల్లాపురిశ్వరాయ
 నమః, కొల్లాపురిశ్వరనాథాయనమః. కొల్లాపుర్యంబాపాదుకా
 భ్యాం నమః. ఈశాన్యే. కామరూపపీతాయనమః, కామరూప
 పీతేశ్వరాయనమః, కామరూపపీతేశ్వరనాథాయ నమః, కామే
 శ్వరీపాదుకాభ్యాంపూజయామి. చతురశ్రబాహ్యదేశే. ఆగ్నే
 యే. ఆగ్నిముఖితాలాయ నమః. వాయవ్యే. జ్వాలాముఖ
 తాలాయ నమః. ఈశాన్యే ధూమ్రాక్షితాలాయ నమః
 చతురశ్రస్య చతుష్పష్టియోగినీనామర్చయేత్. దివ్యయోగి
 న్యై నమః, మహాయోగిన్యై నమః, సిద్ధయోగిన్యై నమః,
 గణేశ్వర్యై నమః, పీతాన్యై నమః, డాకిన్యై నమః, కాలై
 నమః, కాలరాత్ర్యై నమః, నిశాచర్యై నమః, ఓంకార్యై
 నమః, మంత్రభేదాన్యై నమః, హ్రీంకార్యై నమః, భూతదా
 యిన్యై నమః, ఉర్ధ్వకేశిన్యై నమః, విరూపాక్ష్యై నమః,
 శుష్కాంగ్యై నమః, సరభోజిన్యై నమః, ఫటూర్యై నమః,
 వీరభద్రాయై నమః, ధూమ్రాక్ష్యై నమః, కలహప్రియాయై
 నమః, రాక్షస్యై నమః, క్రోధరక్తాక్ష్యై నమః, విశ్వరూపాయై
 నమః, భయంకర్యై నమః, వీరకౌమారికాయై నమః, చంద్ర్యై

నమః. వారాహ్యై నమః, హంకవిరావిద్యై నమః, భా
 స్కర్యై నమః, రుద్రభేతాళ్యై నమః, భీషణ్యై నమః, త్రిపు
 రాంత్యై నమః, భైరవ్యై నమః, భవంసిన్యై నమః, క్రోధా
 యై నమః, దుష్టుభ్యై నమః, ప్రేతవాసిన్యై నమః, ఖట్వాం
 న్యై నమః, దీర్ఘబింబోష్ఠ్యై నమః, మాలిన్యై నమః, మస్త
 యోగిన్యై నమః, కాలాస్నిగ్రసిన్యై నమః, చక్రకంకాల్యై
 నమః, భువనేశ్వర్యై నమః, కంటక్యై నమః, తాటక్యై నమః,
 మార్యై నమః, యమదూత్యై నమః, కరాళిన్యై నమః, కేశ
 మర్దిన్యై నమః, యత్యై నమః, రోమజంఘాయై నమః, ప్రహ
 రిణ్యై నమః, లత్యై నమః, పార్వత్యై నమః, కాన్తుక్యై నమః,
 భోగ్యై నమః, కాకదృప్త్యై నమః, ఆధోముఖ్యై నమః,
 మందోగ్రఠారిణ్యై నమః, వ్యాఘ్ర్యై నమః, కింకణ్యై నమః,
 సర్వభూషణ్యై నమః, ధూర్జత్యై నమః, వికట్యై నమః,
 క్రూర్యై నమః, కాపాలిన్యై నమః, విషలంఘిన్యై నమః, మహా
 యోగీశ్వర్యై నమః, శ్రీమహాలత్యై నమః.

అథ భైరవనామాని.

నీలకంఠాయ నమః, వికాలాక్షాయ నమః, మూర్తాండా
 య నమః, మదనప్రియాయ నమః, స్వచ్ఛన్దాసు నమః,
 సంతుష్టాయ నమః, భేదరాయ నమః, సచరాచరాయ నమః,
 హాసితాంగధరాయ నమః, క్రూరదంష్ట్రాయ నమః, మహోద
 రాయ నమః, విశ్వరూపాయ నమః, విరూపాక్షాయ నమః,
 నానారూపధరాయ నమః, వజ్రహస్తాయ నమః, మహాకా
 యాయ నమః, ప్రచండాయ నమః, ప్రళయాంతకాయ నమః,

భూమికంపాయ నమః, భీషణాయ నమః. ౨౦. సంహారకులపాలి
 కాయ నమః, కుండమూలాయ నమః, ప్రజాపాలాయ నమః,
 రక్తాంగాయనమః, పింగళాక్షాయనమః, ఆభ్రరూపాయనమః,
 ధరాసాలాయ నమః, కుటిలాయ నమః, షుంత్రనాయకాయ
 నమః, రుద్రాయ నమః, సితామహాయ నమః, విష్ణవే నమః,
 పటునాథాయ నమః, భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః,
 భేతాళాయ నమః, త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః,
 షర్వతావాసాయ నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ
 నమః, యోగీశాయ నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః,
 సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః, సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూత
 వృద్ధిస్థితాయ నమః, ఘోరనాథాయ నమః, భయహరాయ
 నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః, కాలాగ్నిభైరవాయ నమః,
 మహారౌద్ర భైరవాయ నమః, దక్షిణాముఖ సంగీతాయ
 నమః చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ
 నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ నమః, సీర్ముతయే
 నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః,
 ఈశానాయ నమః, పద్మదళాగ్రేషు అస్పదిత్యు. అసితాంగభైర
 వాయ నమః, రురుభైరవాయ నమః, చండభైరవాయ నమః,
 క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్మత్తభైరవాయ నమః, కపాలభైర
 వాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైరవాయ
 నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మ్యై నమః,
 మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః,
 వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై నమః,
 చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః, భేతాళాయ నమః.

త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః, పర్వతావాసాయ
 నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ నమః, యోగీశాయ
 నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః, సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః,
 సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూతహృదిస్థితాయ నమః, ఘోర
 నాథాయ నమః, భయహరాయ నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః,
 కాలాగ్నిభైరవాయ నమః, మహారాద్రభైరవాయ నమః,
 దక్షిణాముఖస్థితాయ నమః, చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా
 సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ
 నమః, నిర్ఋతయే నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః,
 కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః. పద్మదళాశ్రేణు అష్టదిక్షు
 అసతాంగ భైరవాయ నమః, రురుభైరవాయనమః, చండభైర
 వాయ నమః, క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్నతభైరవాయనమః,
 కపాలభైరవాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైర
 వాయ నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మ్యై
 నమః, మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై
 నమః, వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై
 నమః, చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 ౧౦ షట్కోణపరితః కౌమారికాయై నమః, త్రిమూర్త్యై నమః,
 కల్యాణ్యై నమః, రోహిణ్యై నమః, కాలికాయై నమః, చండి
 కాయై నమః, శాంభవ్యై నమః, దుర్గాయై నమః, సుభద్రాయై
 నమః, దుర్గాపరితః పుష్టికార్యై నమః, పార్వత్యై నమః, త్రిమూ
 ర్త్యై నమః, కాలికాయై నమః, సుభగాయై నమః, మహిష్యై నమః,
 మాలిన్యై నమః, చండికాయై నమః, కాలసంకర్షి కాయై నమః, అపరా
 జితాయై నమః, రుద్రాణ్యై నమః, భైరవ్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై
 నమః, పీతాధినాయి కాయై నమః, క్షేత్రాధినాయి కాయై నమః,

షట్కణేషు. నందనాయై నమః, రక్తదంతాయై నమః, శాకభ్రై నమః, సుజీవికాయై నమః, భ్రామర్యై నమః, శివదూత్యై నమః, త్రికోణబాహ్యే తు. వామసార్వే సురథాయై నమః, దక్షిణసార్వే సమాధయే నమః, సమీపస్పృష్టభాగే తుర్యై నమః, కైటభాయై నమః, దైత్యాయై నమః, చిక్షురాయ, చామరాయ, ఉదగ్రాయ, భానవే, ఆసిరోమాయ, భాస్కరాయ నమః, ఉదగ్రాయ, కాలాయ, బిడాలకాయ, కరాళాయ, ఉద్ధతాయనమః, తామ్రాయ, అంధకాయ, ఉగ్రస్వామ్యాయ, ఉగ్రవిద్యాయ, త్రినేత్రాయ, దుర్ధరాయ, దుర్ముఖాయ, ధూమ్రలోచనాయ, చండాయ, ముండాయ, రక్తబీజాయ, నిశుంభాయ, శుంభాయ, పూర్వభాగే దుర్గాయై నమః. ఏకవీరాయై, త్రికోణాగ్రే. కామేశ్వర్యై, దక్షిణకోణే. వజ్రేశ్వర్యై, భగమాలిన్యై నమః, కోణత్రయేషుమత్యై నమః, ప్రకృత్యై నమః, మనోభవాయై నమః, ఇచ్ఛాసక్త్యై నమః, జ్ఞానశక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః, మహాకాల్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై నమః, మహాసరస్వత్యై నమః, ఏవం త్రి. త్రికోణబిందోర్త ధ్యే, వామసార్వే వినాయకాయనమః. దక్షిణే త్రివేదభైరవాయై నమః. పృష్ఠభాగే. కాలమృత్యువే నమః. తత్ర వాణీపారణ్యగర్భాభ్యాం నమః. దక్షిణే. ఉమామహేశ్వరీభ్యాం నమః. ఉత్తరే. లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః. బిందుబాహ్యే పూర్వభాగే మహాలక్ష్మ్యై నమః. ఉత్తరే. మహాసరస్వత్యై నమః, బిందుమధ్యే. చండికాయై నమః. తస్మిన్ దక్షిణే. అధిదేవతాయై ధ్వజాననాయై నమః. ఉత్తరే. అష్టభుజాయై ప్రత్యక్షదేవతాయై నమః. తత్సమీపే శ్రీగురవే నమః, పరమగురవే నమః, పరమేశ్వగురవే నమః.

ఇత్యావరణపూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఆవాహన, ఆస్థాపన, సన్నిరోధన, సముఖీకరణ, ఆవకుం
 తన, స్థిరీకరణ, ప్రసాదన, ధేనుయోనిముద్రాప్రదర్శ్య ప్రాణప్ర
 తిష్ఠానంతరం, కళావ్యాసాత్పరం, ఆవరణపూజాయాః పశ్చాత్
 చతుష్టప్త్యుపచారాణాం కుర్యాత్. ఓం వి ప్రీం శ్రీం వి క్షీం
 సాః షడ్భిష్టిజైర్వా కుర్యాత్. ఓం వి ప్రీం శ్రీం వి క్షీం
 సాః ఆవాహనం పరికల్పయామి. ఆసనం పరి పావ్యమ్. అక్షయం
 పరి. ఆచమనీయం పరి. దస్తభావనం పరి. దివ్యజలగంఢూపం,
 ఆచ్ఛాసనావరణం నిమజ్జనశాలాం కల్పయామి. సుగంధతై
 లాభ్యంజనం సంకల్పయామి. ఉద్వర్తనం కల్ప. ఉష్ణోదకస్నా
 నం కల్ప. శంచామృతస్నానమ్. దివ్యస్నానం ఏకకల్ప గంగాది
 సర్వ పుణ్యాతీర్థాభిషేచనం కల్ప. పాదుకారోహణం కల్ప.
 అరుణదుకూలపరిధానేన ఆర్ద్రమాంజనం ఆక్షణోత్తరీయం కల్ప.
 ఆదేశనమంటపప్రవేశనం కల్ప. తత్రస్థమణిసీతోపవేశనం కల్ప.
 తత్రస్థచంద్రశకలం కల్ప. వేణోమణిధామ నివేష్టవేష్టనం
 కల్పయామి. సీమంతం కల్ప. సీమన్తే భూషణం కల్పయామి.
 కస్తూరీతీర్థం కల్ప. కాలాంజనం కల్ప. కాలియగళంకల్ప. మణి
 కుండలద్వయంకల్ప. నానాభరణాదికల్ప. అధరయానకం రత్న
 గ్రావేయమ్. కంఠే ప్రథమభూషణం హేమచింతాకం కల్ప
 యామి. మహాపతకంకల్ప. ముక్తావళిం కల్ప. ఏకావళిం కల్ప.
 ఆభరణవీరాగళిం కల్ప. కేయూరచతుష్టయం కల్ప. రత్నవల
 యావళిం. ఊర్ధ్వికావళింకల్ప. కంకణాదికరభూషణాని కల్ప.
 అన్యహస్తైఃకుశంకల్ప. ఇతరే పుష్పబాణం కల్ప. సర్వపా
 దాంగుళీయకాని. ఆనందోల్లాస విలసితమృదుభాసురబింబం
 పరి. మణిచర్పణం కల్ప. శ్వేతచ్ఛత్రం కల్ప. చామరయుగ్మమ్.
 తాళవృక్షం. పునర్దంధం. పుష్పాణి కల్ప. ధూపం పరి. దీపం

పరికల్ప. నైవేద్యంకల్ప. హస్తప్రత్యక్షనం. షాదప్రత్యక్షనం శుద్ధాచమనీయం. తాంబూలం కల్ప. నీరాజనం కల్ప మస్త్ర పుష్పం పరికల్ప. ప్రదక్షిణనమస్కారాః. పరికల్పయామి.

సమష్టిపూజాః.

అఃసర్పస్తు...శివాజ్ఞయా. ఇతికరతలేన భూతోచ్చాటనం కృత్వా అపక్రామస్తు భూతాద్యః, సర్వే తే భూమిభారకాః, ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్తృసమారభే. ఆగమార్థంశు...లాంఛనం. ఇతిఘంటానాదం కృత్వా పృథివ్యాః మేలోః స్పృష్టేఋషిః కూర్వోదేవతా, సుతలం ఛస్యః ఆసనే వినియోగః, అనంతాసనాయ నమః. ప్రణవస్య పరబ్రహ్మేఋషిః. పరమాత్మా దేవతా. దైవీగాయత్రీచ్ఛంకః ప్రాణాయామే వినియోగః, ఓంభూః... స్వరోం. మమోపాత్త...తిథౌ శ్రీచండికామహాలక్ష్మీ దేవతా ముద్దిశ్య శ్రీచండికామహాలక్ష్మీ దేవతాప్రీత్యర్థం సంభవతా నియమేన సంభవతా ప్రకారేణ సంభవద్భిర్బ్రవైః సంభవద్భిరుపచారైశ్చయావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచార పూజాం చ కరిష్యే. కలశే గంధపుష్పాక్షతై చభ్యర్చ్య. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రః సమాశ్రితః, మూలేతత్రస్థితో బ్రహ్మో మధ్యే మాతృగణాః స్పృతాః. కుక్షోతుసాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదస్సామవేదో హ్యధిర్వణః. అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబుసమాశ్రితాః, దశకళాత్తనే వహ్నిమండల మావాహయామి. ఇత్యాధారే. ద్వాదశకళాత్తనే సూర్యమండల మావాహయామి. ఇతికలశే. షోడశకళాత్తనే చంద్రమండలమావాహయామి ఇతిజలే. ఆకాశాదంకుశముద్రయా తీర్థాన్యాకృష్య బ్రహ్మాండోదరసంస్థాని కరైః స్పృష్టాని తే రవే, తేన సత్యేన మే దేవ తీర్థం దేహి

దివాకర. ఇత్యుచ్చార్య కలశం గంగాదిభిరభ్యర్చ్య జలాన్యా
 పూర్వ్య. యస్య లోమ్ని స్థితా మేఘా అంగే తిష్ఠంతిఃమ్నుగాః,
 సాగరాః కుక్షిదేశస్థాస్సోఽస్తి యాతు జలే హారిః ఓం ఆపో
 వా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వాభూతాన్యాః ప్రాణావాఆః పశవ
 ఆపోఽన్నమాపోఽమృతమాపస్సమ్రాడాపోవిరాడాపస్స్వరా
 డాపశ్చన్దాగ్ంస్యాపోజ్యోతిషిగ్ం ష్యాపోయజూగ్ం ష్యాప
 స్సత్యమాపస్సర్వాదేవతా ఆపోభూర్భువసువరాఽటంగక్లేచయ
 మునే...కురు. కా వేరితుజ్జభద్రాచ...క్షీర్తితాః సర్వేసుముద్రాః
 సరితః తీర్థాని జలదా నదాః, ఆయాస్తు దేవపూజార్థం దురిత
 ఊయకారకాః కలశేశంఖచక్రధేనుముద్రాః ప్రదర్శ్యకలశోద
 కేన దేవపూజాద్రవ్యాణ్యాత్మానంచ ప్రోక్ష్య, తతః శంఖంప్ర
 త్యోశ్యతజ్జలముసచారపాత్రేనినీయ, కూర్మాసనేనిఛాయ, గాయ
 త్ర్యాజలం పూరయిత్వా, శంఖం గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య, శంఖమధ్యే
 బ్రహ్మాణమావాహయామి. శంఖాదౌ ఆదిత్యమా
 వాహయామి. శంఖహృదయే రుద్రమావాహయామి. శంఖ
 పృష్ఠే ప్రజాపతి మావాహయామి. శంఖాంగే గంగామావాహ
 యామి. శంఖం చంద్రాంకదైవత్యం కుక్షౌ వరుణదైవతమ్,
 పృష్ఠే ప్రజాపతిం వింద్యాదగ్రే గంగా సరస్వతీ. త్వం పురా
 సాగరోఽప్సినో విష్ణునా విధృతః కరే, నిర్మితస్సర్వదేవైశ్చ
 పాంచజన్య నమోఽస్తుతే. నత్వా శంఖం కరే ధృత్వా మంత్రై
 రేభిస్తు వైష్ణవైః, యః స్నాపయతి గోవిందం తస్య పుణ్యమన
 న్తకమ్. దర్శనేనాపి శంఖస్య స్పర్శనేనాపి కింపునః, ప్రళయం
 యాన్తి పాపాని హిమవద్భాస్కరోదయాత్. యథాశక్తి
 గాయత్ర్యాఽభిమన్త్యక్లిం జలచరాయనమః, శంఖచక్రధేను
 ముద్రాః ప్రదర్శ్య. శంఖోదకం కలశే నినీయ, పూజాద్రవ్యాణి.

దేవ మాతానం చ ప్రోక్ష్య, గాయత్ర్యా శంఖ మస్థిః పూర
యిత్వా, కూర్మాసనే నిధాయ, తతః పీఠార్చనం కుర్యాత్.
పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, థాత్రే నమః, విథాత్రే నమః,
చిచ్ఛక్త్యై నమః, మాయాశక్త్యై నమః, శంఖనిధయే నమః,
పద్మనిధయే నమః, గంగాయై నమః, యమునాయై నమః, దుగ్గాయై
నమః, గణపతయే నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః, ఆభయంక
రాయ నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, ద్వారోపరిద్వారశ్రియై
నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః,
ప్రచండాయనమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రి
యై నమః, బలాయనమః, ప్రబలాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వార
శ్రియై నమః, జయాయనమః, విజయాయనమః, మధ్యే ఆధార
శక్త్యై నమః, మహామండూకాయ నమః, కూర్మాయ నమః.
వరాహాయ నమః, అనంతాయ నమః, అష్టదిగ్గజేభ్యో నమః,
తస్య ధ్యే శ్వేతదీపాయ నమః, శ్వేతదీపమధ్యే రత్నమంటపాయ
నమః, రత్నమంటపమధ్యే నవరత్నఖచితసంహాసనాయ నమః,
నవరత్నఖచితసంహాసనమధ్యే భవానీశంకరదేవతాభ్యోనమః,
అభిషేకం, దుద్రంపురుషసూక్తం జపిత్వా, దశశాంతిః జపేత్. అథ
ధ్యానం సహస్రశీర్షా... గులం. హిరణ్యవర్ణాం... మావహ. ఆగ
చ్ఛ దేవి వరదే దైత్యదర్పనిఘాదిని, పూజాం గృహాణ సుముఖ
నమస్తే శంకరప్రియే. సర్వదేవమయం వారిసర్వతీర్థసమన్వితమ్,
ఇమం ఘటం సమాగచ్ఛ తిష్ఠ దేవగణైస్సహ. దుర్గదేవి సమా
గచ్ఛ సాన్నిధ్యమిహ కల్పయ, పూజాబలం గృహాణ త్వగ్నష్టాభి
స్సహశక్తిభిః ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య. మహాకాలీ మహా
లక్ష్మీ మహాసరస్వతీ దేవతాత్మకచండికా మహాత్రిపురసుందరీం
సాంగాం సాయుధాం సపరివారాం సవాహనాం సరదేవతామా

వాహయామి (ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా తతో మూలేనావా
 హనాది పణ్డుద్రాః ప్రదర్శయేత్.) పురుషవ వేదగ్... తిరో
 హతి. తాం ము ఆనహ... హాసహం. ప్రేతాసనసమాసీనే శ్వేత
 పద్మాసనస్థితే, ఆసనం కల్పయామి శే చాముండే చండీశ్రమే.
 మూలముచ్చార్వ్య శ్రీమహాకాలి...త్త కచండికాయై నమః,
 నవరత్నఖచితదివ్యాసనం సమర్పయామి ఏతావానస్మయహి...
 మృతం దివి. ఆశ్వపూర్వాం...జుషతాం సురాసురమహామూలి
 మాలామాణిక్యకాన్తిభిః, విరాజితపదవ్యస్తేష్వే షాద్యం దేవిదదా
 మ్యహమ్, శ్రీమహాకాలి...చండీకాయై నమః పాద్యం త్రిపా
 దూర్ధ్వఉదై...ఆభి కాంసోఽస్తి...శ్రియమ్ ఆర్ఘ్యసత్యసం
 పూర్ణేప్రసన్నేఽనర్ఘవాంఛితే, ఆర్ఘ్యం దాస్యామి దేవేశ మహా
 నర్ఘవప్రజే మహాకాలీ...తాయై నమః ఆర్ఘ్యం సమ తస్మాద్వి
 రాడజాయత...పురః. చంద్రాంప్రభాసాం...వృణే. రక్తబీజ
 సముత్పన్నగత్నాసన సమాశయే, దదామ్యాచమనం తుభ్యం
 భక్తానాం భద్రవాయిని. శ్రీమహా...యై నమః ఆచమనీయమ్.
 యత్పురుషే...ధవిః ఆదిత్యనర్ణే...అలక్ష్మీః చాముండే చండీకే
 దుర్గే దుర్గకాసనకాతిథే, మధుపర్కం గృహాణేకం మహిషా
 సురసూదినీ శ్రీమహాకాలి...యై నమః మధుపర్కం. పయో
 దధిఘృతోవేతం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతస్నాన
 మిదం గృహాణకమలాలయే, పంచామృతస్నానం. మధుకైటభ
 దర్పఘ్నేధూమ్రలోచననాయికే, పంచామృతేనస్నానేనసుస్నా
 హే గిరిశ ప్రియే ఆభిషేకం. సువర్ణకలశానీతంగంగాదిసరిదుర్భ
 వం, దేవి తుభ్యం ప్రదాస్యామిస్నానం కురుశివ ప్రియే స్నానం.
 ఆచమనం. సప్తాస్యాసక పరిధయః—ఃశుం. ఉపైతుమాండేవ
 సఖి...దదాతు మే. వీతాంబరధరే దేవి వీతాంబరసహోదరి.

వీతాంబరం ప్రయచ్ఛామి విద్యుత్ప్రింగజటాధరే పస్త్రాణితంయ
 జ్జరశ్చ యే తుత్పిసాసా... మేగృహాత్, తమి కౌనక్తకరోక్రిట
 నాగయజ్ఞోపవీతినేసౌవర్ణంయజ్ఞసూత్రంతే దదానువారిఘాహి
 ని. యజ్ఞోపవీతం. తస్తాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతఃసంభృ... శ్చయేగంధ
 ద్వారాం... శ్రియంకర్పూరగంధసంమిశ్రంఃస్తూరీసుంసుమాన్వి
 తమ్, శ్రీగంధంతేప్రదాస్యామి కీర్తిమృద్ధికురుస్వమి. శ్రీగంధం.
 తస్తాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః, ఋచః... జాయంతి. మనసఃకామ...
 శః కిరీటహారకేయూరకంకణాంబుజభూషణైః. అంక్షామాణిక్య
 హారైశ్చ కటిసంస్థితనూపురైః. అన్వైరనే సాహస్రైర్దివ్యాభ
 రణభూషణైః, భూషితాని తవాంగాని దేహి. మే స్మిర్వరంపదః.
 దివ్యభూషణాని. తస్తాదశ్వా... అజావయః. కర్ణమేనప్రజా...
 మాలినీం. త్వత్పాదపద్మయంగలే ప్రణతంతే మగాయనం, ప్రతి
 గృహ్యక్షతాః. దేవి దేహి మహ్యం మహావహ్నిమ్ కుంకుమపు
 ష్పాక్షితాః. శ్రీనృక్షమమృతోద్భూతం మహాదేవప్రియంసదా,
 బిల్వపత్రం ప్రయచ్ఛామి పవిత్రం తే సురేశ్వరి. దిల్వపత్రం.
 అథాంగపూజా.

దుర్గాయై నమః పాదా
 జయిత్ర్యై నమః గుల్ఫా
 మంగళాయై నమః జానునీ
 శాల్యై నమః ఉరూ
 భద్రకాల్యై నమః కటిం
 కపాలిన్యై నమః నాభిం
 కౌమార్యై నమః హృదయం
 మదనమాత్రే నమః స్తనౌ

భద్రాయై నమః భుజాః
 అభయప్రదాయై నమః హస్తా
 స్వధాయై నమః కంఠం
 మహిషఘ్నేయై నమః నేత్రే
 సింహవాహనాయై నమః ముఖం
 ఓంశివాయై నమః లలాటం
 కౌమార్యై నమః శిరః
 నవదుర్గారూపిత్యై నమః

సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

మహాకాశ్యపాః
 మహాశ్వాసాయై
 మహాపర్వతనంజన్యై
 మహాబ్రహ్మమన్యై
 మాత్రే
 మహానాకాయై
 మహామాతాయై
 మహాఫలాయై
 మహావిద్యాయై
 చండికాయై
 ఓం జయజయ చాముండాయై
 చండికాయై [కారనిందాయై
 త్రిదశమకుటకోటిసంఘట్టితచర
 ర గాయత్ర్యై
 ర సానిత్ర్యై
 ర సుస్వత్ర్యై
 ర మహాహృత్కాభరణాయై
 ర భైరవరూపధారిణ్యై
 ర ప్రకటితదంష్ట్రాయై
 ర ఘోరాయై
 ర ఓం ఘోరాననజ్వాలమా
 లా సహస్రచక్రవృత్తాయై
 ఓం ర మహాట్టహాసధవళిత
 దిగంతరాయై సమః
 ఓం ర దివాకరసమప్రభాయై

ఓం ర మహామణివోక్తికప్రభా
 సంపూర్ణ సకలదిగంతరాయై
 ఓం ర సర్వాయుధపూర్ణాయై
 ఓం ర కపాలహస్తాయై
 ఓం ర గజాజికోత్తరీమయై
 ఓం ర భూతభేదాశబ్దంబురపరి
 వృత్తాయై
 ఓం ర మధుకైటభమహిషాసుర
 నేనామహిషాసురధూమ్రలో
 చనచండముండ రక్తబీజనిశుం
 భశుంభదైత్యకంటకాయై
 ఓం ర కాలరాత్ర్యై
 ఓం ర మహామాయాయై
 ఓం ర శివాయై
 ఓం ర నిత్యాయై
 ఓం ర ఇంద్రాగ్నియమనోబుతి
 వరుణవాయుకుబేరేశాన
 బ్రహ్మవిష్ణు శివస్తుశాశ్వత్యై
 ఓం ర త్రిభువనధరాధరాయై
 ఓం ర వామాయై
 ఓం ర జ్యేష్ఠాయై
 ఓం ర రాద్ర్యంబికాయై
 ఓం ర బ్రాహ్మీమహేశ్వరీ
 కౌమారీవైష్ణవీ వారాహీ
 నారసింహీంద్రాణీ చాముం

పయామి. బ్రాహ్మణోఽస్య... శూద్రోఽజాయత. ఆద్వాగ్నిపుష్కరి
 ణీం... మమావహ. సాజ్యంత్రవర్తి... త్రైలోక్యతమిరాపహే.
 భక్త్యా దేవి ప్రయచ్ఛామి దేవైశ్చ పవమాత్మనే, త్రాహిమాం
 నరకాఘోరాద్దివ్యఖోత్యతిర్నమోఽస్తుతే. దీపం. చంద్రమామన
 సో... ద్వాఋరజాయత. ఆద్వాగ్ని యః కరిణీం... మమావహ.
 శర్కరామఘసంయుక్తమాజ్యావైర్వరభపూచితం, గృహాణదుర్గే
 నైవేద్యం మహిమాసుమర్ధుని. నైవేద్యం. శుద్ధాచమసీయం.
 నాభ్యా ఆసీకంతరిక్షం... అకల్పయన్. తాం మకవహ... పురుషా
 నహం. తాంబూలంసమ. వేదాహమేతం... యదాస్తే యశ్శువిః
 ... సుతతంజవేత్. కర్పూరనీరాజనం. ధాతాపురస్తా... అయనా
 యవిద్యతే సహస్రశీర్షందేవం. సోఽమృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువ
 రోం జాతవేదనే. శరణ్యేత్యంబకేదేవి నారాయణినమోఽస్తు
 తే శ్రీమహాలక్ష్మ్యైచ విద్మహేవిష్ణుపత్నైచ ధీమహి, తన్నో
 లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. ఈశానస్వర్వ... సదాశివోం మంత్ర
 పుష్పం. యానికానిచ... పదేపదే ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారా
 సమర్పయామి.

యస్యస్మత్ప్రత్యచ... తమహ్యతం. ముత్రహీ... మహే
 శ్వరి యత్పూజితం మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తుతే. అనయా
 కల్పప్రకారకృతయా షోడశోపచారపూజయాభగవతీచండికా
 మహాకాలీమహాలక్ష్మీః మహాసరస్వతీసుప్రీతాసుప్రసన్నావరదా
 భవతు న్యూనాతిరిక్తంసర్వంసగుణమస్తు. పద్మప్రియేఽఙ్గిని...
 సన్నిధత్స్వి. మహాదుర్గేనమస్తేఽస్తు సర్వేష్టఫలదాయని, ప్రద
 ష్టిణం కరోమిత్వాం ప్రీయతాంహరివల్లభే “శూలేనపాహినో
 దేవి” ఇత్యాదిశ్లోకచతుష్టయంపఠన్ ప్రదక్షిణత్రయంకృత్వా.
 యాసా పద్మాసన... సర్వమాంగల్యయుక్తా నమోదేవ్యాఇతి

పంచభిక్షోకైః సంస్కార్య. మహాదేవైర్జన విద్వహేవిష్ణుసత్వైర్జ్య
 చ ధీమణా. తన్నో లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. కుసుమేన సమాయు
 క్తం పుష్పాక్షతసమన్వితమ్, బిల్వపత్రైః సమాయుక్తం పున
 రర్ఘ్యం దదామ్యహమ్. శ్రీమహా... యై నమః పునరర్ఘ్యం.

తతః బలిదానమ్.

దేవ్యాః పురోభాగే భూమిం ప్రోక్ష్య చతుష్కోణమండలం
 కృత్వా చందనాభిరలంకృత్య, వాక్యసమండలాయనమః ఇతి
 సంపూజ్య. యశో దేహి జయం దేహి చండీకేభక్తవత్సలే, గృ
 హాణేమాంబలిం మాతర్దేహాసిద్ధిమనుత్తమామ్. ఇతి గంధాక్షత
 పుష్పసహిత. బలిం నివేద్య వటుకాది బలిం దద్యాత్. చతు
 ష్కోణమండలస్య ఈశానాగ్ని నైర్వృతి వాయవ్యకోణేషు మండల
 చతుష్కం తదుత్తరభాగే మండలమేకం నిర్ణాయ. సర్వవ్యాప
 కమండలాయనమః ఇతి సంపూజ్య, ఈశానమండలే నటుకభైర
 వాయనమః, ఇత్యావ్యావ్యాధ్యాత్వా సంపూజ్య ఏహ్యేహి దేవి
 పుత్రకవటుకసాధక కపిలజటాభారభాసురత్రినేత్రజ్వాలాముఖే
 సర్వవిఘ్నై నాశయనాశయ, సర్వోపచారసహితం బలిం గృ
 హాణస్వాహా ఇతి అంగుష్ఠానామికాభ్యాం బలిముత్స్పృజ్య. బలి
 దానేన సుతుష్టో వటుకస్సర్వసిద్ధిదః, శాంతిం కరోతుమే నిత్యం
 భూతభేతాభనేచిః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి
 వటుకబలిః. ఆగ్నేయమండలే యాంయోగినీభ్యోనమః. ఇతి
 మంత్రేణ యోగినీః సమావాహ్యా పూజయిత్వా బలింగృహీత్వా
 యాంయోగినీభ్యోనమ ఇతి మంత్రేణ తర్జన్యబలిముత్స్పృజ్య.
 యాః కాశ్చిద్రోహిణీరాద్రీ సామ్యాఘోరతరాశ్రయాః, భేచరీ
 త్వచరీవ్యోమవర్యస్తుష్టాస్తు మే సదా ఇతి సంస్కార్య ప్రణమేత్.
 ఇతి యోగినీబలిః నైర్ఋతిమండలే కుంక్షే తపాలకాగు

నమః ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య, యోనిముద్రయా ప్రణమ్య, క్షేత్రపాల వహ్నిహి ఇహాగచ్ఛాగచ్ఛ క్షేత్రపాల సర్వోపచారసహితం బలిం గృహాణ స్వాహా. ఇతిమంత్రేణాంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం బలి ముత్స్పృజ్య, పుష్పాంజలిం సంగృహ్య యస్మిన్ క్షేత్రనివాసేచ క్షేత్రపాలస్యకింకరః, ప్రీతోఽయం బలిదానేన సర్వరక్షం కరోతు మే ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతిక్షేత్రపాలకబలిః. అథ వాయవ్యమండలే గం గణాతయే నమః. ఇతిసంపూజ్య గణపతే ఇహాగచ్ఛాగచ్ఛ, ఇత్యావాహ్య ధ్యాత్వాసంపూజ్య వరవరద సర్వజనం మే వశమానయ బలిం గృహాణ గృహాణస్వాహా. ఇతిమంత్రేణ మధ్యనూంగుషాభ్యాం బలిముత్స్పృజ్య. సర్వదా సర్వకార్యేషు నిర్విఘ్నం సాధయేత్తమ, శాంతిం కరోతు సతతం విఘ్న రాజస్సశక్తికః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతిగణపతిబలిః. అథ ఉత్తరదిగ్భాగే మండలే. సురాసురనరాద్యాః సర్వభూతగణా ఇహాగచ్ఛత ఇహాగచ్ఛత. ఇత్యావాహ్య. సురాసురనరాద్యాః సర్వేభ్యోభి భూతగణేభ్యో నమః ఇతి సంపూజ్య. ఓం సర్వవిఘ్నకృచ్ఛత్రి సర్వేభ్యో ప్రాం స్వాహా. సర్వభూతేభ్య ఏవబర్హిష్మమః ఇతినర్వాంగుళిభిఃబలిముత్స్పృజ్య పుష్పాంజలిమాదాయ. పాతా శతలసంస్థాశ్చ శివయోగేన భావితాః, క్రూరాద్యాః శతసంఖ్యాకాఃపాపండాద్యావ్యవస్థితాః. త్ర్యమ్బస్తుప్రీతమనసోభూతా గృహ్లాన్విమాం బలేమే ఇతి సంపూజ్య ప్రణమేత్. ఇతి భూత బలిః. ఏవం బలిం కృత్వా ధూపదీపతాంబూలాని దత్వా, దేవైః పుష్పాంజలిం సమర్ప్య, సాధు వాసాధు వా కర్మయద్యదాచరితం తత్సర్వం భగవత్యంబాప్రీతయేఽస్తు శ్లోః. తిష్ఠ తిష్ఠ పరేస్థానే స్వస్థానే పరమేశ్వరి. ఇత్యుద్వాస్య హృద

యే విచార్యరమమాణో ధ్యాత్వాత్వాకుమారీః సువాసినీః బ్రాహ్మణాంశ్చ పూజయిత్వా తాంబూలాది సమర్ప్య యథాసుఖం విహారేత్. ఇతి పూజా క్రమః.

ప్రార్థనాశ్లోకాః.

శ్లో. రత్నైః కల్పితమాసనం హిమజలైః స్నానం చ దివ్యాంబరం నానారత్నవిభూషణం మృగమదామోదాంచితం చందనం, జాతీచంపకమల్లికా సురభిలం పుష్పంచ ధూపంతథా, దీపం దేవి దయాసిధే తవ కృతే సంతుష్టయే కల్పితమ్. సౌవర్ణస్థాలిమధ్యే మణిగణఖచితే గోఘృతాంస్తాన్ సుపక్వాన్ భక్ష్యోభోజ్యాంశ్చ లేహ్యానపరిమితమహం చోష్యమన్నంతథా చ, నానాశాకై రువేతం దధిషుఘసగుడక్షీరపానీయయుక్తం తాంబూలం దేవిదేవి ప్రతిదివసమహం మానసే కల్పయామి. ధ్యానావాహనమాసనార్ఘ్యకమిదం స్నానాంశుకం భూషణం, గంధంచాక్షుశపుష్పధూపమమలంజ్యోతిశ్చ నైవేద్యకం, తాంబూలార్ఘ్యక ఛత్రచామరయుగం రత్నోజ్జ్వలం దర్పణం మాయూరం వ్యజనం ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ గృహాణాంబికే. అమృతగాయత్ర్య సుధాదేవ్యై చ విద్మహే సర్వసిద్ధ్యై చ క్షీమహి, తన్నస్తుష్టిః ప్రచోదయాత్.

ఇతిశరన్నవరాత్రిపూజావిధిః సమాప్తా.

నృసింహజయస్తోత్రము.

త్రయోదశ్యాం కృతైకభుక్తః చతుర్దశ్యాం మధ్యా
 హ్నో తిలామలకైః స్నాత్వా. “ఉపోష్యేహం నారసింహ
 భుక్తిముక్తిఫలప్రద, శరణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్మి భక్తిం మే
 నృహరేదిశ” ఇతిమస్త్రేణ వ్రతం సంకల్ప్య ఆచార్యం వృత్వా
 సాయంకాలే ధాన్యస్థోదకుంభపూర్ణపాత్రే సౌవర్ణప్రతిమా
 యాం షోడశైరుపచారైః నృసింహం దేవం పురుషసూక్ష్మవిధా
 నేన సంపూజ్య అర్ఘ్యం గద్యాత్. తత్రమంత్రః. పరిత్రాణాయ
 సాధూనాం జాతొవిష్ణుర్నృకేసరీ, గృహ్ణోత్స్వర్ఘ్యం మయాదత్తం
 సలక్ష్మీర్నృహరిఃస్వయమ్. రాత్రేజాగరణం కృత్వా ప్రాతర్దేవం
 సంపూజ్య ఆచార్యాయ ధేనుయతాం ప్రతిమాం దద్యాత్.
 మంత్రః నృసింహఃచ్యుత గోవింద లక్ష్మీకావ్య జగత్పతే, ఆనే
 నార్చాప్రదానేన సఫలాస్సర్వనోరథాః. ఆభప్రాథనా మవ్వం
 శేయే నరా జాతా యే జనిష్యన్తి చాపరే, తాంస్త్వముద్ధర
 దేవేశ దుస్తరాద్భవసాగరాత్. పాతకార్ణవమగ్నస్య వ్యాధి
 దుఃఖాంబువారిధేః, నీచైశ్చ పరిభూతస్య మహాదుఃఖగతస్యమే.
 కరావలంబనం దేహి శేషశాయిణ జగత్పతే, శ్రీనృసింహరమా
 కాంత భక్తానాం భయనాశన. ఊరాంబుధినివాస త్వం చక్ర
 పాణే జనార్దన, ప్రతేనానేన దేవేశ భుక్తిముక్తిప్రదో భవ.
 ఇతి. తతః బ్రాహ్మణైస్సహ తిథ్యస్తే పారణం కుర్యాత్. యామ
 త్రయోర్ధ్వగామిన్యాంతు పూర్వాహ్నా ఏవ పారణమ్.

నృసింహజయస్తోత్రకల్పః సమాప్తః.

నృసింహజయంతీవ్రతము.

త్రయోదశినాఁ డేకభుక్తంబు గావించి, చతుర్దశినాఁడు మథ్యాహ్నము నువ్వులు ఉసిరికిపొట్టు నూరి తలకురాచుకొని స్నానము చేసివచ్చి, “నేను ఉపవాసంబు చేసెదను. నాకు భుక్తి ముక్తుల నిమ్ము. నిన్నే నమ్మియున్నాను” అని సంకల్పించి పురోహితునిఁ బిలిపించి, సాయంకాలవ్యాపిని యగు చతుర్దశినాఁడు ధాన్యము కుప్పబోసి, దానిమీఁద నీళ్లతో నిండిన కలశము నునిచి, దానియందు బంగారుప్రతిమను స్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, పురుషసూక్తవిధానంబుచే షోడశోపచారపూజలు గావించి కల్పాక్షయోగముచే నర్ఘ్యమునొసంగి, ప్రార్థన సలుప వలయును. రాత్రి జాగరణము గావించి, మఱునాఁడు తేల్లవాటి పునఃపూజనేసి, యుద్వాసనచేసి పురోహితునికిగోదాసముతోఁ గూడ ప్రతిమాదానంబు చేయవలయును. తర్వాత చతుర్దశి తిథి యవసానంబునఁ బౌరణచేయవలయును. ఆచతుర్దశిమూఁడు జాములవఱకు నున్న పక్షమున పూర్వాహ్నమునఁ దే పౌరణచేయ వలయును.

నృసింహజయంతీవ్రతము

స మాప్త ము.

శ్రీమంగళగౌరీపూజ

ఆచమనమ్—కేశవాయ నమః, నారాయణాయ నమః, మాధవాయ నమః అని మూడు పర్యాయములు ఆచమనము చేయవలయును. గోవిందాయ నమః, అని చేతులు కడిగికొనవలయును. విష్ణువే నమః, అని నేత్రములను తడిచేతితోఁ దుడుచుకొనవలయును. మధుసూదనాయ నమః, త్రివిక్రమాయ నమః, వామనాయ నమః, శ్రీధరాయ నమః, హృషీకేశాయ నమః, పద్మనాభాయ నమః, దామోదరాయ నమః, సంకర్షణాయ నమః, వాసుదేవాయ నమః, ప్రద్యుమ్నాయ నమః, అనిగుడ్డాయ నమః, పురుషోత్తమాయ నమః, అఘోక్షజాయ నమః, నారసింహాయ నమః, అచ్యుతాయ నమః, జవార్దనాయ నమః, ఉపేంద్రాయ నమః, హరయే నమః, శ్రీకృష్ణాయ నమః.

అని శ్రీమహావిష్ణువును బాహ్యభ్యంతరశుద్ధిని, అఖండ సుఖానందముల ననుగ్రహింపవలయునని స్మరింపవలయును.

మంగళోచ్ఛారణమ్.

శ్రీమన్నహాగణాధిపతయే నమః, శ్రీ లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః, వాణీహిరణ్యగర్భాభ్యాం నమః, శ్రీ ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః, శచీపురందరాభ్యాం నమః, ఆరుంధతీవస్తిషాభ్యాం నమః, కులదేవతాభ్యో నమః, మాతాపితృచరణకమలేభ్యో నమః, పతిచరణారవిందాభ్యాం నమః, సర్వేభ్యో

దేవేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యశ్చ నమః, నిర్విఘ్నో వస్తు, పుణ్యాహం
 దీర్ఘనూయురస్తు, విష్ణుర్విష్ణు ర్విష్ణుః. అని స్మరింపవలయును.

• సంకల్పము.

ఉత్తిష్ఠం తు భూతపిశాచాః ఏతే భూమిభారకాః,
 ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్త సమారభే.

అని యుదకమును తనకు చుట్టు చల్లవలయును.

యం, రం, లం, వం అని స్మరించుచు, అకుడిముక్కుతో
 వాయువును నెమ్మదిగా పీల్చి, ఎడమముక్కుతో విడువవల
 యును. అట్లే ఎడమముక్కుతో వాయువును పీల్చి, కుడి
 ముక్కుతో విడువవలయును.

పంచాశతోక్తివినీర్ణమహీమండలే, జంబూద్వీపే, భరత
 వర్షే, భరతఖండే, మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే, శ్రీశైలస్యేశాన్య
 దిగ్భాగే, కృష్ణాగోదావరోయో ర్మధ్యదేశే, శోభనగృహే,
 గోబ్రాహ్మణ హరిహారచరణసన్నిధౌ, శ్రీమహావిష్ణో రాజ్జయా,
 ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరాధే, శ్వేతవరాహ
 కల్పే, అష్టావింశతితమే కలియుగే, ప్రథమషాదే, వర్తమాన
 వ్యావహారిక చాంద్రమానేన...సంవత్సరే...అయనే...ఋ
 తౌ...మాసే...పక్షే...తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభ
 యోగే శుభకరణే, శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్కణః ధర్మపత్నీ
 శ్రీమతీ...గోత్రపతీ...నామధేయవతీ, అహం మమోషాత్త
 దురితక్షయద్వారాయావజ్జీవసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్ర
 సంపత్సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం మమ వివాహప్రథమవర్షాదిపంచమవర్ష

పర్యంతం శ్రీమంగళగౌరీవ్రతం కరిష్యే అద్య శ్రీమంగళ
గౌరీదేవతాముద్దిశ్య శ్రీమంగళగౌరీదేవతాస్త్రీత్యర్థం సంభ
వద్భిర్వైత్యైః, సంభవతా నియమేన ధ్యానావాహనాదిషోడ
శోపచారపూజాం కరిష్యే.

అని సంకల్పోదకమును విడువవలయును.

క ల శ పూ జా.

తదంగకలశారాధనం కరిష్యే. కలశం శుద్ధోదకైః
ఆపూర్య, గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య, ఆభిమంత్రయేత్.

ఆచమనము చేయుపాత్రగాక, వేరొక చెండిపాత్ర
గాని, కంచుపాత్రగాని తెచ్చి యందు శుద్ధోదకముల
నుంచి గంధపుష్పగోరోచనకర్పూరకేసర్యాది ద్రవ్యములతో
సువాసితము లగునట్లొనర్చి యాకలశము నభిమంత్రింపవల
యును. అనగాఁ గుడిచేతియంగుళ్యములతోఁ గలశోదకము
లను తాకుచు నిట్లుఁ బఠింపవలయును.

శ్లో. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రస్సనూశ్రితః,
మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాశ్శ్రితాః,
కుక్షౌ తు సాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా,
ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామవేదో హ్యాధ్వణః,
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః,
గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి,
నర్మదే సింధో కావేరి జలేఽస్తికా సన్నిధిం కురు.

ఆయాంతు శ్రీమంగళగౌరీపూజార్థం మమ దుఃఖితక్షయకారకాః,
కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవీ మాత్మానం చ సంప్రోక్ష్య.

అని కలశోదకములతోఁ బూజాద్రవ్యములపై నీళ్లు చల్లి, తన శిరస్సుపై మార్జనముచేసికొని స్వర్ణముతోఁగాని పసుపుతోఁగాని చేసి సిద్ధపరుపఁబడిన గౌరీమూర్తిపైఁ జల్ల వలయును.

ఆం హ్రీం క్రోం యం రం లం వం శం షం సం హం ఊం హం నః, శ్రీ మంగళగౌరీదేవతా స్థిరా భవతు, సుప్రసన్నా భవతు, వరదా భవతు

అని గౌరీదేవతా ప్రతిష్ఠాపనము చేయవలయును.

దీపమును ముట్టించి, యిట్లు నమస్కరింపవలయును.

శ్లో. దీపస్త్యం బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభురవ్యయః,
సౌభాగ్యం దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాః కామాంశ్చ దేహి మే.

దీపదేవతాభ్యో నమః; అని దీపమును పుష్పాదులతో నర్చింపవలయును.

చేతులు జోడించి యంజలియందుఁ బుష్పముల నుంచు కొని శ్రీమంగళగౌరీధ్యానము నిట్లు చేయవలయును.

ధ్యానమ్.

శ్లో. సకుంకుమవిలేపనామళికచుంబికస్తూరికాం
సమందహాసిలేక్షణాం సశరచాపపాశాంకుశాం,
అశేషజనమోహినీం అరుణమాల్యభూషాంబరాం
జపాకుసుమభాసురాం జపవిధౌ స్మరేదంబికామ్.

శ్లో. దేవీం షోడశవర్షియాం శశ్వత్ సుస్థిరయావనాం
బింబోష్ఠీం సువతీం శుద్ధాం శరత్పద్మనిభావనాం,
శ్వేతచంపకవర్ణాభాం సునీలోత్పలలోచనాం

జగద్ధాత్రీం చ దాత్రీం చ సర్వేభ్యః సర్వసంపదాం,
సంసారసాగరే ఘోరే జ్యోతీదూపాం సదా భజే.

అని శ్రీమంగళగారి దేవతను ధ్యానించి పుష్పాంజలి
సేయవలయును. అనంతర మిట్లు పూజింపవలయును.

శ్లో. కల్లోలోల్లసితామృతాభిలహరీమధ్యే విరాజన్తణి
ద్వీపే కల్పకవాటికాపరిష్పతే కాదంబవాట్సుజ్జ్వలే,
రత్నస్తంభసహస్రనిర్మితసభామధ్యేవిమానోత్తమే.
చింతారత్నవినిర్మితం జవని తే సీహాసనం భావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగారి దేవతాయై నమః నవరత్నఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.

అని శ్రీగారికి సింహాసనమును భావించి పుష్పము లుంచ
వలయును.

శ్లో. ఏణాం కాసలభానుమండలలసచ్చీచక్రమధ్యే స్థితాం
బాలార్కద్మతిభాసురాం కరతలైః పాశాంకుశౌ బిభ్రతీం,
చాపం బాణమపి ప్రసన్నవదనాం కౌసుంభవస్రాన్వితాం
తాంత్యాంచంద్రకళావతంసమకుటాంచాః స్థితాంభావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగారి దేవతాయై నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి.

అని దేవిని చిరునవ్వుతో నున్నట్లు భావింపవలయును.

శ్లో. ఈశానాదిపదం శివైకఫలదం రత్నాసనం తే శుభం
పాద్యం కుంకుమచందనాదిభరితంచార్ఘ్యం సగత్నాక్షతైః,
శుద్ధైరాచమనీయకం తవ జలైర్బక్త్యా మయా కల్పితం
కారుణ్యామృతవారిధే తదఖలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః సాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీపాదములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః హస్తయోః
అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీహస్తములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః ముఖే ఆచమ
నీయం సమర్పయామి.

శ్రీగౌరి ఆచమనము చేయుచున్నట్లు భావించి కలశో
దకమును బుష్పముతో నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మ్యే యోగిజనస్య రక్షితజగజ్జాలే విశాలేక్షణే
ప్రాలేయాంబువతీరఘంకుమలసత్కర్పూరమిశోదకైః,
గోక్షీరైరపి నారీకేశసలిలైః శుద్ధోదకైర్కృత్రితైః
స్నానం దేవి ధియా మయైతదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాం పంచామృతైః పుష్పా
దకైః, సుగంధోదకైః, శుద్ధోదకైశ్చ స్నాపయామి.

అని యాయాద్రవ్యములతో దేవిని స్నానము చేయించ
వలెను. పరిశుభ్రమగు వస్త్రముతో గౌరీదేవిని తుడిచి పీత
మందు తీరిగి యుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారాంకితమంత్రలక్షితతో హేమాచలాత్పంచితైః
రత్నైరుజ్జ్వలముత్తరీయసహితం కౌసుంభవర్ణాంశుకం,

శ్లో. కల్పారోత్పలమల్లి కామరువకైః సౌవర్ణపంకేరువైః
 జాజీపంపకమాలతీనకుళకైః మందారకుందాదిభిః,
 కేతక్యాకరవీరకైః బహువిధైః క్లప్తాస్పృజో మాలికాః
 సంకల్పేన సమర్పయామి వరదే సంతుష్టయే కల్పతాం.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరిదేవతాయై నమః పుష్పమాలికాః
 సమర్పయామి. నానావిధపరిమళపత్రైః పుష్పైశ్చ పూజ
 యామి.

అని పుష్పమాలల సమర్పించి గుసుమములతో నీక్రింద
 వ్రాయఁబడిన నామములను బఠింపుచుఁ బూజింపవలయును.

అథ అంగపూజాః—ఉమాయై నమః పాదౌ పూజ
 యామి, గౌర్యై నమః జంఘే పూజయామి, పార్శ్వత్ర్యై నమః
 జానునీ పూజయామి, జగన్నాత్రే నమః ఊరూ పూజయామి,
 జగత్పృతిష్ఠాయై నమః కటింపూజయామి, మూలప్రకృత్యై నమః
 నాభిం పూజయామి, అంబికాయై నమః ఉదరం పూజయామి,
 అన్నపూర్ణాయై నమః స్తనౌ పూజయామి, శివసుందర్యై నమః
 వక్షః పూజయామి, మహాబలాయై నమః బాహూ౯ పూజ
 యామి, వరప్రదాయై నమః హస్తా౯ పూజయామి, కంబుకంఠ్యై
 నమః కంఠం పూజయామి, బ్రహ్మవిద్యాయై నమః జిహ్వం
 పూజయామి, శాంకర్యై నమః ముఖం పూజయామి, శివాయై
 నమః నేత్రే పూజయామి, రుద్రాణ్యై నమః కర్ణౌ పూజ
 యామి, సర్వమంగళాయై నమః లలాటం పూజయామి,
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః పూజయామి, మంగళగౌర్యై నమః
 సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

శ్రీమాత్రే నమః, శ్రీమహారాజ్యై నమః, శ్రీమత్సింహా
 సనేశ్వర్యై నమః, చిదగ్నికుండసంభూతాయై నమః, దేవ
 కార్యసముద్యతాయై నమః, ఉద్యద్భానుసహస్రాభాయై
 నమః, చతుర్బాహుసమన్వితాయై నమః, రాగస్వరూపపాశా
 ధ్యాయై నమః, శ్రోధాకారాంకుశోజ్జ్వలాయై నమః, మనో
 రూపేక్షుకోదండాాయై నమః, పంచసేన్తాత్రసాయై నమః,
 నిజారుణప్రభాపూరచిజ్జద్భ్రాహండమండలాయై నమః, చంప
 కాశోకపున్నాగసౌగంధికలసత్కచాయై నమః, కురువిందమణి
 శ్రేణీకనతో, తీరమండితాయై నమః, అష్టమీచంద్రవిభా
 జదళికస్థలశోభితాయై నమః, ముఖచంద్రకళంకాభమృగనాభి
 విశేషకాయై నమః, వదనస్తరమాంగల్యగృహతోరణద్విల్లి
 కాయై నమః, వక్త్రలక్ష్మీపరివాహచలన్నీనాభలోచనాయై నమః,
 నవచంపకపుష్పాభనాసాదండవిరాజితాయై నమః, తారాకాంతి
 తిరస్కారిరాసాభరణభాసురాయై నమః, కదంబముజరిక్ష్మక్షకర్ణ
 పూరమహోపారాయై నమః, తాటంకయుగళీభూతశివనోడుప
 మండలాయై నమః, పద్మరాగశిలాదన్యపరిభాసికపాలిభువే
 నమః, నవవిద్రుమబింబశ్రీన్యకూరిరదనచ్చదాయై నమః, శుద్ధ
 విద్యాంకురాకారద్విజపంజ్జీద్వయోజ్వలాయై నమః, కర్పూర
 వీటికామోదసమాకర్షద్దిగంతరాయై నమః, నిజసల్లాపమాధు
 ర్యవినర్భర్షిశైకచ్చవైశ్రీ నమః, మందస్థితప్రభాపూరమజ్జ
 త్కామేశమానసాయై నమః, అనాకలితసాదృశ్యచిబుక శ్రీవిరా
 జితాయై నమః, కామేశబద్ధమాంగల్యసూత్రశోభితకంధరాయై
 నమః, కనకాంగదకేయూరకమనీయభుజాన్వితాయై నమః,
 రత్నగ్రవేయచింతాకల్లోలముక్తాఫలాన్వితాయై నమః, కామే

శ్వరప్రేమరత్నపణ ప్రతిపణస్తయై నమః, నాభ్యాలవాల
 రోమాళిలతాఫలకుదబ్యయ్యై నమః, లక్ష్మ్యరోమలతాధారతా
 సమున్నేయమధ్యమాయై నమః, స్తనభారదళస్తధ్యచట్టబద్ధవలి
 త్రయ్యై నమః, అరుణారణకౌసుంభవస్త్రభాస్వత్కటీతప్త్యై
 నమః, రత్న కింకిణి కారమ్యరశనాదామఘూషితాగ్నై నమః,
 కామేశజ్జాతసాభాగ్యమూర్ధవోరుద్వయాన్విలాయై నమః,
 మాణిక్యమకుటాకారజానుద్వయవిరాజితాగ్నై నమః, ఇంద్ర
 గోపపరిక్లప్తస్తరతూణాభజంఘికాయై నమః, గూఢగుల్ఫాయై
 నమః, కూర్మపృష్ఠజయిష్ణుప్రపదాన్వితాయై నమః, నఖవీధితి
 సంఘన్ననమజ్జనతమోగుణాయై నమః, పదద్వయ ప్రభాజాల
 పరాకృత సరోరుహాయై నమః, సింజానమణిమాఙ్గిరమండిత శ్రీ
 పదాంబుజాయై నమః, మరాళీమందగమచాయై నమః, మహాలా
 వణ్యశేవధయై నమః, సర్వారుణాయై నమః, అనవద్యాంజ్యై
 నమః, సర్వాభరణభూషితాయై నమః, శివకామేశ్వరాంకస్థాయై
 నమః, శివాయై నమః, స్వాధీనవల్లభాయై నమః, సుమేరుశృంగ
 మధ్యస్థాయై నమః, శ్రీమన్నగరనాయికాయై నమః, చింతామణి
 గృహాంతస్థాయై నమః, కంచ బ్రహ్మశనస్థితాయై నమః, మహాపద్మా
 టవీసంస్థాయై నమః, కందబవనవాసిన్యై నమః, సుధాసాగర
 మధ్యస్థాయై నమః, కామాక్ష్యై నమః, కామవాయిన్యై
 నమః, దేవర్షిగణసంఘాతస్తూయమానాత్మవైభవాయై నమః,
 శ్రీమన్తంగళగౌరీదేవతాయై నమో నమః.

శో. హంతారం మదనస్య నందయసి యైరంగైరనంగోజ్జ్వలై
 ర్యైర్భ్రంగావలినీలకుంతలభరైర్బధ్నాసి తస్యాశయం,

తానీమాని తవాంబ కోమలతరాణ్యామోదలీలాగృహా
 ణ్యామోదాయదళాంగగుగ్గులుఘృతైర్ధూపైరహంధూపయే.
 ప్రాం శ్రీమంగళగారిదేవతాయై నమః ధూపమాఘ్రాపయామి.
 అని ధూపమును వేయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీసుజ్జ్వలయామి రత్ననివహైర్భాస్వత్తరే మదిరే
 మాలారత్నవిడంబితైర్నణిమయస్తంభేఘ్రసంభావితైః,
 చిత్రైస్సాటకపుత్రికాకరభృతైర్నక్షైర్ఘ్రైర్నక్షైర్నితై
 ర్దివ్యైర్నిసగజైర్ధియా గిరిసుతే త్వత్ప్రీతయే కల్పతామ్.
 ప్రాం శ్రీమంగళగారిదేవతాయై నమః దీపం దర్శయామి.
 అని దీపమును వెలిగించి చూపించవలయును.

శ్లో. ప్రాంకారేశ్వరి తస్తహాటకకృతైః స్థాలీపహస్రైర్భృతం
 దివ్యాన్నం ఘృతసూపశాకభరితం చిత్రాన్నభేదం తథా,
 దుగ్ధాన్నం మధుశర్కరాదధియుతం మాణిక్యపాత్రే స్థితం
 మాషాపూససహస్రమంబ సఫలం నైవేద్యమావేదయే.
 ప్రాం శ్రీమంగళగారిదేవతాయై నమః మహానైవేద్యం
 సమర్పయామి.

అని తనకుఁ గుడివైపున నీళ్లుచల్లి చతురశ్రమండల
 మునుజేసి యందు నైవేద్యమునకు వండినపదార్థము లుంచిన
 వెండిపల్లెమును, నేతిగిన్నెను, పెరుగుగిన్నెను, నెసగలు, పండ్లు
 మొదలగునవి యుంచినపాత్ర నుంచి, వానిపై కలశోదకము
 లను జల్లి యా యుదకములతోడనే పాత్రలకుఁ జుట్టును జల్లి
 'అమృతమస్తు' అని, పుష్పముతోఁ గలశోదకమును పదార్థ
 ములయం దుంచి 'అమృతోపస్తరణమసి,' అని, పుష్పముతోఁ
 గలశోదకమును గౌరి కివ్వవలయును. అనంతరము 'ప్రాణాయ

స్వాహా, అపానాయ స్వాహా, వ్యానాయస్వాహా, ఉదానాయ స్వాహా, సమానాయ స్వాహా' అని ఎడమచేయి యానించిన కుడచేతిలో పుష్పముంచుకొని శ్రీ గౌరీదేవతకు నైవేద్య సమర్పణము చేయవలయును.

మధ్యే మధ్యే ఉదకపానీయం సమర్పయామి, ఆమృతా పిథాసమసి ఉత్తరాపోశసం సమర్పయామి, హస్తా ప్రక్షాళ యామి, పాదౌ ప్రక్షాళయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప యామి.

అని అయిదుపర్యాయములు పుష్పముతో నుదకము నుంచవలయును.

శ్లో. సచ్చాయైర్వరకేతకీదశరుచా తాంబూలనల్లీదలైః
 పూగైర్బుగ్గుణై స్సుగంధిమధురైః కర్పూరఖండోజ్జ్వలైః
 ముక్తాచూర్ణవిరాజితైర్బహువిధైర్వక్త్రాంబుజామోదకైః
 పూర్ణా రత్నకళాచికా తవ ముదే స్యస్తా పురస్తాదుమే.

ప్రీతిం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః. ముఖమండ నార్థం తాంబూలం సమర్పయామి.

అని సమస్తసుగంధద్రవ్యములు వేసి సిద్ధపరిచిన విడెము లుంచిన పళ్లెమును దేవియెదుట నుంచవలయును.

శ్లో. కన్యాభిః కమనీయ కాంతిభిరలంకారామలారార్తికా
 పాత్రేమాక్తికచిత్రపజ్జీవిలసత్కర్పూరదీపాళిభిః,
 తత్తత్తాళమృదంగగీతసహితం నృత్యత్పదాంభోరుహం
 మంత్రారాధనపూర్వకంసువిహితం నీరాజనం గృహ్యతాం.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఆనందనీరాజనం
సమర్పయామి. అని కర్పూరహారతి నిచ్చుచు, పాటలఁ బాడ
వలయును.

శ్లో. వరాంకుశౌ పాశమభీతిముద్రాం
కరై ర్మహస్త్రిం కమలాసనస్థాం,
బాలార్కణోటిప్రతి(మాం)భాం త్రినేత్రాం
భజేఽహమంబాం జగదీశ్వరిం తామ్.

శ్లో. సర్వమంగళనూంగల్యే శివే సర్వార్థసాధికే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణీ నమోఽస్తు తే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః సువర్ణదివ్య
మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. అని పుష్పాంజలి నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీర్దాక్షిణ్యకలక్షకల్పితసితచ్ఛత్రం తు ధత్తే రసా
దింద్రాణీ చ రతిశ్చ చామరవరా ధత్తే స్వయం భారతీ,
వీణామేణవిలోచనాస్సుమనసో నృత్యంతి సంరాగవ
ద్భావై రాంగికసా త్త్వికైఃస్ఫుటతరంతాత స్తదాకర్ణ్యతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఛత్రం సమర్ప
యామి. అని పుష్పము లుంచవలయును.

చామరైర్వీజయామి. అని చామరములతో వీవ
వలయును.

గీతం శ్రావయామి. అని మాధుర్యమగు గానము
చేయవలయును.

నానావిధరాజోపచారభక్త్యోపచారాణా సమర్పయామి.
అని పుష్పము లుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీం కారత్రయసంపుటేనమనునోపాస్యే త్రయీమాళిభిః
 వాక్యైర్లక్ష్మితనో తవస్తుతివిధౌ శో వాక్షమేతాంబికే,
 సల్లాహాః స్తుతయః ప్రదక్షిణశతం సంచార ఏవాస్తు మే
 సంవేశో నమసస్పహస్రమఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నమస్కారాన్
 సమర్పయామి. అని నమస్కరింపవలయును.

స్తవము.

ఈ స్తవమును నిర్వలమనస్కులై శ్రీమంగళగౌరిని
 స్మరించుచు బతింపవలయును.

శ్లో. శ్రీమంత్రాక్షరమాలయాగిరిసుతాం యఃపూజయేచ్ఛేతసా
 సంధ్యాసు ప్రతివాసరం సునియతస్తస్యామలం స్యాన్ననః,
 చిత్తాంభోరుహాఘంటవే గిరిసుతా నృత్తం విధత్తే సదా
 వాణీ వక్త్రసరోరుహే జలధిజా గేహే జగన్తంగళా.

శ్లో. రక్ష రక్ష జగన్తాతర్దేవి మంగళచండికే,
 హరికే విపదాం రాశ్చేర్వర్ష మంగళకారికే.
 హర్ష మంగళదక్షే చ హర్ష మంగళదాయికే,
 శుభే మంగళదక్షే చ శుభే మంగళచండికే.
 మంగళే మంగళార్హే చ సర్వమంగళమంగళే,
 సతాం మంగళదే దేవి సర్వేషాం మంగళాలయే.
 పూజ్యే మంగళవర్షా చ మంగళాభీష్టదేవతే,
 పూజ్యే మంగళభూషస్య మనువంశస్య సంతతమ్.
 మంగళాధిష్ఠాత్మదేవి మంగళానాం చ మంగళే,
 సంసారమంగళాధారే మోక్షమంగళదాయిని.

సారే చ మంగళాధారే పారే చ స్వర్వకర్తృణాం,
 ప్రతిమంగళవారే చ పూజ్యే మంగసుఖప్రదే.
 పుత్రాణా దేహి ధనం దేహి సౌభాగ్యం సర్వమంగళే,
 సౌమంగల్యం సుఖం జ్ఞానం దేహి మే శివసుందరి.

అని స్తుతించి శ్రీమంగళగౌరీకి ఫలముల నీయవలయును.
 శ్లో. మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి,
 తత్స్వర్వం క్షమ్యతాం దేవి కాత్యాయని నమోస్తుతే.

సర్వం శ్రీమంగళగౌరీదేవతార్పణమస్తు ఆనయా
 మయా కృతయా పూజయా శ్రీమంగళగౌరీదేవతా సుప్రీతా
 సుప్రసన్నా వరదా భవతు. అని జలాక్షతలను వదలవలయును.

అనంతరము సెనగలు, బెల్లము, కొత్తరవిక, ఫలములు,
 పుష్పములు, దక్షిణలు మొదలగు ద్రవ్యములతో నింపిన
 వెదురుపాత్ర నొకదానిని బ్రాహ్మణునకు వాయన మీయవల
 యును. శ్రీమంగళగౌరీదేవతకు నివేదించిన సెనగలు మొద
 లగు మంగళద్రవ్యములను,

“కాత్యాయినీ శివా గౌరీ సావిత్రీ సర్వమంగళా,
 సువాసినీభ్యో దాస్యామి వాయనాని ప్రసీదతు”

అని పఠించుచు సువాసినీస్త్రీలకును, తనతల్లికిని వాయన
 ముల నీయవలయును.

అనంతరము ఒదునారువత్తులువేసిన యావునేతిదీపము
 లను వెలిగించి, కథాశ్రవణమును జేయుచు, కాటుక సంపా
 దింపవలయును. దేవీప్రసాదమగు పుష్పమును శిరస్సున, కుంకు
 మును నుదుటను, కాటుక కండ్లను ధరించి సువాసినీలకు^ల
 మృష్టాన్న మిచ్చి తృప్తిపరుపవలయును.

పూజావిధానము సంపూర్ణము.

శ్రీమంగళగౌరీవ్రతకథ.

పాండవాగ్రే సగుండగు ధర్మజుండు శ్రీకృష్ణవరమాత్య వలన ననేకపుణ్యగాథలను విని సంతోషాంతరంగుండై వైధవ్య నిరాకరణమగువ్రతము నొకదాని నుపదేశింపుమని వేడెను. అంత శ్రీకృష్ణుఁ డిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. ఓధర్మరాజా! సర్వ లోకపాలనియగుఁబరాశక్తి యనుగ్రహమునగాని వైధవ్యము దొలంగదు. ఆమె మంగళగౌరి యనునామమున వెలయుచు మున్నెదువలచేఁ బూజింపఁబడుచున్నది. ఆమెను బ్రతిమంగళ వారమునఁ బూజింపవలయును. విశేషించి శ్రావణమాసమున మంగళవారములయందుఁ దప్పక పూజింపవలయును. ఆమె హరిద్రా, కుంకుమ, పుష్ప, సుగంధాది మంగళద్రవ్యముల యందును, గోఘృతముతో వెలిఁగింపఁబడిన దీపమున బోయితీ రూపమున నెల్లపుడు ప్రకాశించుచుండును. కాన నామెను బోయితీరూపమున ధ్యానించి పూజింతురు. త్రిపురాసురసంహార సమయమున నామె నీశ్వరుఁడు పూజించి జయమొందెను. అంగారకుఁ డీదేవతను బూజించుటచేఁ దారామండలమున నొక గ్రహరాజమై విరాజిల్లుచు, మంగళవారమున కధిపతియై యున్నాఁడు. మనువంశమున ముంగుండను ప్రభు వీజననిం బూజించి పుత్రపౌత్ర సంపత్నమృద్ధి కలిగి తడవుకాలము సుఖ మనుభవించెను. ఈమాతయొక్క మహిమాతీశయములఁ దెలుపగల పురాతనేతిహాసము పెద్దలవలన వినిన దొకటి కలదు. దాని నేవిన్న విధమున నీకు విపులముగఁ దెలిపెదను. వినుము.

పూర్వము కుండిన నగరమున బహుధనవంతుఁడును, దేవబ్రాహ్మణభక్తివిశ్వాసయుతుండును నగు ధర్మపాలుఁడును

వర్తకుఁడు నివసించియుండెను. అతఁడు పత్నీయుక్తుఁడై, యొల్లపుడు ధర్మాచరణతత్పరుఁడై యుండెడివాఁడు. కాని సంతానహీనతచే మిగుల వగపొందుచుండెను. ఆనగరమునకుఁ బ్రతిమధ్యాహ్నసమయమున, భస్మశోభితదేహుఁడును, రుద్రాక్షమాలావిరాజితకంఠుఁడును, జటామండలధారియునగు భిక్షువేతెంచి, యన్నమును నూచించి కొంపోపుచుండెడివాఁడు కాని యాతఁ డీధర్మపాలుని యన్నమును స్వీకరించక నిరాకరించువాఁడు. ఇట్లు గొన్నిదినములుగడవ నావర్తకుని భార్య దుఃఖించుచు తనభర్తకు నీవృత్తాంతమును దెలిపెను. అంత నావర్తకుఁడు భార్యతో నీట్లనియెను. “ఇకముందు భిక్షు వరు దెంచునపుడు వస్త్రాంచలమున గుప్తపరచి సువర్ణములనిమ్ము” వల్లె యని మామెయు భిక్షువునకు భర్తచెప్పిన విధమునఁ జేసెను భిక్షు వదిచూచి, ‘నీకు సంతానహీనమగుఁగాక’ యని శపించెను. అంత నామె దుఃఖించి శాపమునుండి తరించు నుపాయము ననుగ్రహింపుడని వినయమున వేడికొన నంత నాభిక్షువు దయార్థిహృదయుఁడై “ఓకుమారీ! ఇపుడు నేఁ జెప్పిన దంతయు నీభర్తకు వినిపించి యట్లుఁ జేయింపుము. సర్వము శుభ మగును. నీభర్త నీలవస్త్రధారియై యొక్కనీలాశ్వము నెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవలయును. అట్లుబోవ నానావిధ పశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమగు నాయరణ్యమందెచట నీ నీలాశ్వ మలసటనొంది భువిబడునో, యచట దిగి త్రవ్వవలయును. అందు నానారత్నమాణిక్యఖచితస్వర్ణ దేవాలయ మొకటి గానుపించును. అందు భక్తవత్సల యగుభవానీ వసించుచుండును. ఆమెను పూజించిన మిమ్ముల నుద్ధరింపఁ గలదు.” అని యానతిచ్చెను. సంతోషప్రదములగు నాభిక్షు

వాక్యములను విని యామె భిక్షుపాదారవిందములకు పునః పునః ప్రణామముల నాచరించెను. ఇంతలో భిక్షు వంతర్ధాన మొందెను. అనంతర మీవృత్తాంత మంతయుఁ దన భర్తకు వినుపింప నాతఁ డంగీకరించి నీలవస్త్ర ధారియై నీలాశ్వము నొక దానినెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవంబోవ నానావిధపశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమును భయంకరమును సగునా యరణ్య మధ్యమున రక్తనీలోత్పలములతోడను, చక్రవాక ద్వంద్వములతోడను విరాజిల్లెడు సరస్సు నొకదానిఁ గాంచి యందు స్నానతర్పణాదుల నొనర్చి మరల యశ్వము నెక్కి యాయరణ్యముఁ బ్రవేశింప నందు నీలాశ్వ మలసటజెంది క్రింద బడెను. అంత గొట్టమును దిగి, యచ్చోట త్రవ్వ నారంభింపఁ గొలఁదికాలముననే నానారత్నవిరాజిత మగు నొక దేవాలయమును నందు భవనీదేవిని జూచి విస్తయమునొంది యుపదేశ వాక్యముల స్మరించి విధ్యుక్తవిధానమున నానావిధోపచారములఁ బుష్పఘాతపదీపనైవేద్యాదులతోఁ బూజించి దేవీ మంత్రమును జపించుచు సగుణధ్యానతత్పరుడై యున్న ధర్మపాలుని జూచి భవనీ సంతసించి “నీభక్తికి మెచ్చితి. వరమడుగుము. నీకు బహుళ మగుధన మిచ్చెదను నైకొను” మని యెను. అంత ధర్మపాలుఁడు “అమ్మా! నీయనుగ్రహమున బహుళమగు ధనము కలదు. పితృతారకమగు పుత్రసంతానము ననుగ్రహింపుము. సంతానహీనుఁడ నగుటచే నాయుంట నేభిక్షువు నన్నము నంగీకరింఁడు. ఇది కడు కష్టముగ నున్నది” అని విన్నవించెను. అంత నాదేవి, “ధర్మపాలా, నీకు సుఖప్రద మగు సంతానప్రాప్తి లేదు. అయినను కోరికొనుము. వైధవ్యము గల కన్య కావలయునా? దీర్ఘాయుష్షుంతుఁడు, సంధుఁడు,

వ్యర్థుడు నగుబుత్తుడు కావలయునా? అల్పాయుష్షంతుఁ
డును, సుగుణాన్వితుఁడును నగుబుత్తుడు కావలయునా?"
అని ప్రశ్నించెను. "తల్లీ! అల్పాయుష్షంతుఁడును సుగుణాన్వి
తుఁడును నగుకొమరు నిష్టు. నేను కృతకృత్యుడనై నా పిత
రుల సుద్ధరింతును." అని ధర్మపాలుఁ డడిగెను. అంత నాదేవి
"ఓయీ! నాపాఠ్యమునం దొక గణపతి కలఁడు. ఆతని
నాభియం దడుగిడి యాసమీచమున నున్న చూతకృషణము
నుండి యొకఫలము కోసుకొని నీభార్య కిమ్ము. ఆమె దాని
భుజింపఁ దప్పక పుత్రుని గనును. సంశయ మక్కరలేదు." అని
నెలవిచ్చెను. ధర్మపాలుఁ డట్లే గణపతి నాభియందుఁగాలు
పెట్టి చెట్టునుండి మామిడిపండ్లనుకోసి తనయొడి నింపుకొనిదిగె
ను. కాని దిగి చూచుకొన నొక్కఫలముమాత్ర మే యందుండఁ
గని యాశ్చర్య మొందెను. గణపతి ధర్మపాలుని యకృత్యము
నకుఁ గినిసి "నీకుఁ బుట్టెడు కొమరుఁడు పదునాఱవయేట సర్ప
దమ్ముడై మృతివొందు" నని శపించెను. ఫలమును గ్రహించి
ధర్మపాలుఁ డింటికేజేరి తనపత్ని కాఫలము నిచ్చి జరిగిన
యుదంతము నంతయు వినిపించెను. ఆపెయు ఫలమును భుజించి
భర్తతో సుఖముగనుండి భవానీ యనుగ్రహమున గర్భమును
దాల్చి నవమాసానంతరము శుభమువలూర్తమున నొకకుమారుని
గనెను. పుత్రజననము కాగానే ధర్మపాలుఁడు జాత
కర్తయు నాటి పండ్రెండవదినమున శివుడనునామకరణమును,
నాఱవమాసమున నన్నప్రాశమును, మూడవయేట చూడాకర్త
మును, నెనిమిదవయేట యుపనయనమును జేసెను. ఆకొమ
రుఁడు క్రమమున విద్యాబుద్ధుల నార్జించుచు మాతాపితరుల
కానందదాయకుడై యుండెను. శివునకుఁ బదియవ వత్సరము

రాగాఁ బ్రతివ్రత యగు నాతని తల్లి వివాహముఁజేయుట యుక్త మని భర్తతో నివేదించెను. వివాహముతో నాతని యాయుష్య మభివృద్ధి నొందునని యామె కోరెను.

ధర్మపాలుఁ డామెవాక్యములు విని “అయీ! మన కొమరుఁడు కాశీకేఱోయి గంగాస్నాన మాచరించి విశ్వేశ్వ రాన్నపూర్ణల దర్శించి రావలయు నని సంకల్పించితిని. పోయి రానిమ్ము. ఆనంతరము వివాహమునుగూర్చి యోచింతము.” అని యనెను.

అట్లు భార్యతోఁ జెప్పి సమ్మతిపరచి శివునకుఁ పదాఱవ యేడు రాగానే పిల్లవానిని, యాతని మేనమామను బహు ధనముతోఁ గాశీకి బ్రయాణము చేయించి పంపెను. వారిరువు రును త్రోవలోఁ బల్లెలు పట్టణములఁ జూచుచు విరివిగ ధర్మముల నాచరించుచు బ్రతిష్ఠాపుర మనుపట్టణముఁ జేరి యట నొక యారామమున విడిసిరి. అచ్చటి కానగరమండలి కన్యక లనేకులు క్రీడించుటకై వచ్చిరి. అందు సుశీల యనునొకకన్య యొకసఖితోఁ బోరాడ నాసఖి సుశీలను ‘రండ, ముండ’ యని తిట్టెను. అంత నా సుశీల యిట్లనియెను—“ఓసఖీ! నీవు నన్ను వ్యర్థముగఁ దిటుచున్నావు. నాతల్లి మానవతి మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించుచున్నది. ఆమంగళగౌరీ ప్రసాదమున మా కుటుంబమునగాని మాబంధువుల కుటుంబములలో గాని యెవ్వరు ముండలుకాఁజాలరు. ఆయిన నే కన్యను. ఏ భయమును లేదు.” ఆ సమాపముననున్న శివుని మేనమామ సుశీలావాక్యముల విని విస్తయమంది “ఆహా! ఈసుమంగలియగు కన్య నా మేనల్లునికి భార్యయగు నేని తప్పక చిరంజీవియగును. ఈ కార్యము నెట్లయిన ఘటింపవలయు”నని నిశ్చయించుకొనెను. సుశీ

లయుఁ దనసఖులతో నింటికీ జనియెను. ఆ వణిజయాత్రికులు సుశీలాగృహమును దెలిసికొని యాగృహారామముననే యొక తటాకసమీపమున బసచేయుట కేర్పరచుకొనిరి. ఆ సమీపముననే సుశీలాపితరులచే నర్చింపఁబడు పార్వతీపరమేశ్వరాలయ మొకటి కలదు. సుశీల తండ్రి హరి యనువాఁడు. పరమేశ్వరాజ్ఞల ననుసరించి సర్వవ్యవహారములను నడపువాఁడు. అతఁ డొకనాఁడు తనభార్య యగుమానవతితోఁగూడి. పార్వతీపరమేశ్వరుల దర్శించి తన కుమార్తె యగుసుశీలకుఁ దగిన వరుఁ డెవఁడని వినయముతో నంజలి ఘటించి యంబికును బ్రార్థించెను. ఇట్టిసమయమున నచటనే సుశీల నెట్లయిన తన మేనల్లుఁడకు వివాహముఁజేయింప సంకల్పించిన మేనమామ యాయాలయము వెనుకనుండి “శివనామకుఁడగు నొక పథికుఁడు నీ కిచటనే దొరుకఁగలఁడు. అతఁడే తగినవరుఁ” డని గూఢుఁడై పల్కెను. ఇది యంబికావాక్యమే యని విశ్వసించి హరి శివనామకపథికునకై వెదకుచుండ వణిజయాత్రికు లిద్దఱు హరిని సమీపించిరి. హరి హరి యోగక్షేమముల విచారింప శివనామకపథికుఁ డాతఁ డని దెలిసెను. అతఁడే తనకుమార్తె యగు సుశీలకుఁ దగిన వరుఁడని యంబికావాక్యముల స్మరించెను. హరియొక్క వాక్యమును ముఖవైఖరిని గుర్తించుచుండిన వణిజుఁడు సుశీలను దన మేనయల్లున కీదగునని నివేదించెను. హరి యందులకు సమ్మతించి వివాహసుముహూర్తమును నిశ్చయించి సుశీలాశివులకు వివాహాలగ్నము గావించెను. సుశీలాశివులకు వివాహమాయెను. సుశీలకు మానవతియు, శివునకు మేనమామయు శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యమును విశదీకరించి, శ్రీదేవీస్మరణమును వారలచే జేయించిరి.

ఘోరలవణవర్షముగ భుజించి సుశీలాశివులు దర్శా
 స్థరణములపై బ్రహ్మచర్యవ్రతులై శయనించిరి. అంత నర్థ
 రాత్రియందు సుశీలకు స్వప్నమందు మంగళగౌరి, తనతల్లి
 రూపమున కానుపించి “ఓసుశీలా! నీభర్త యల్పాయుష్షంతుఁడు.
 అతనియాయు వీరాత్రితో తీర నున్నది. ఇంకొకక్షణమున
 కృష్ణసర్పమొకటి వచ్చి యాతని గఱచును. కావున నీకొక
 యుపాయమును జెప్పెద వినుము. లెమ్ము. ఒకఘటము తెచ్చి
 యందు పా లుంచి, యద్దాని నాసర్పమున కెదుట నుంచుము.
 అయ్యది దానిం బ్రవేశింప నీవు నీవస్త్రమును నాఘటమునకు
 గట్టిగా కట్టియుంచి, యుదయమున నీతల్లి కాఘటమును వాయ
 నముగ నిమ్ము. నీభర్తకు గండము తప్పవనెను. “సుశీల యా
 దేవివాక్యములను విని భయమంది, తెలివి దెచ్చుకొని చూడ
 గనే బుసలకొట్టుచు కృష్ణసర్ప మొకటి తనభర్తను సమీపిం
 చుటఁ జూచెను. ధైర్య మవలంబించి త్వరితముగ ఘటము
 నొకదానిం దెచ్చి, యందు పా లుంచి, మంగళగౌరిని స్తరిం
 చుచు నాసుశీల యాపామున కెదుట నుంచెను. అంత నాపా
 ముందు బ్రవేశింప వెంటనే సుశీల తనవస్త్రమును చీల్చి, ఘట
 మునకు గట్టిగాఁ గట్టియుంచెను. అంత కొంతవడికి శివుఁడు
 మేల్కొంచి, తన కాకలి యగుచున్నందున నేమైన బెట్టుమని
 సుశీల నడిగెను. ఆవెయు ముదమున నొక బంగరుపల్లెరమున
 భక్త్యముల నుంచి యాతని భుజింపఁజేసెను. ఆతఁ డాభక్త్య
 ముల భుజించి, తనయంగుళీయకము నొకదానిని యట పడ
 వైచి పాత్ర నొకచో గుప్తముగఁ దాచెను. అనంతర మిద్దఱు
 యథాప్రాయముగ సుఖముగ నిదురించిరి. తెల్లవారకముందే
 శివుడు మేల్కొంచి యెవరికిఁ జెప్పకయే మేనమామం. గూడి

వెడలిపోయెను. సుశీలయు లజ్జతోఁగూడినదై శివుఁడు విడచిన
 యంగుళీయకమును భద్రపఱుచుకొని తల్లిం జేరెను. అంతట
 నా శివునివేషము ధరించి, సాక్షాచ్చివుఁడే హరియంటికి వచ్చి
 పెండ్లికొమరుఁడై నిలిచెను. ఇతఁడే యతఁడని యంద అను
 కొనుచుండిరి. భేద మెవ్వరికిం దోఁపలేదు. సుశీలయు స్నాన
 మాచరించి, స్వప్నమున మంగళగౌరీ యానతిచ్చిన విధమునఁ
 దా గుప్తపరచియుంచిన ఘటమును దెచ్చి, తల్లికి వాయన
 మిచ్చెను. దాని విచ్చిచూడ నం దొకముత్యాలహార ముండెను.
 తల్లి యా ముత్యాలహారమును సుశీల కిచ్చెను. అనంతరము
 క్రీడాకాలమున సుశీలను వరునితోఁ గ్రీడింపఁ దల్లి యాజ్ఞా
 పింపఁ దన పాణిగ్రహణ మొనరించి, తనతో నిదురించిన వరుఁ
 డీతఁడు కాఁడని సుశీల నిరాకరించెను. ఆతఁ డారాత్రి తెల్ల
 వారకముందే తనను విడచిపోయె నని సుశీల వక్కాణించెను.
 ఎప్పటికైన నాతఁడు కాశికిఁ బోయి మరల రాగలడనియు,
 నాతని దాను గుర్తింపఁగలుగుదు ననియు, నందుల కుపాయ
 ముగ నావీట నొకయన్నసత్రమును వేయించవలయుననియు
 నందుఁ దాను వచ్చెడు నతిథుల కందఱకుఁ బాదప్రక్షాళన
 మొనరించుపనియం దుండుననియు సుశీల చెప్పెను. ఇంతలో
 మాయావరుఁ డంతర్ధాన మొందెను. అందఱు విస్తయ మొంది
 సుశీలావాక్యముల విశ్వసించిరి. మానవతియు హరియు
 సుశీల చెప్పిన విధమున నన్నసత్రము వేయించిరి. అందుఁ
 ప్రత్యహము సుశీల తనభర్తవిడిచిన యంగుళీయకమును ధరించి
 యతిథులకుఁ బాదప్రక్షాళన మొనరించు చుండెను. మానవతి
 జలప్లాత్రను ధరియించి, ప్రక్షాళనోదకము నిచ్చుచుండెను.
 సుశీలాసోదరులు చందనము నిచ్చుచుండిరి. హరి భోజనానంత

రము తాంబూలాదికము నిచ్చుచుండెను. ఇట్లా కుటుంబీకులందఱు అతిథిసేవారత్నరులై యుండిరి.

ఆనాఁడు వివాహమందిరమునుండి వెడలిపోయిన శివుఁడును, నాతని మేనమామయు సుఖముగ వారణాసీపురముంజేరి గంగోదకంబుల స్నానమాడి విశ్వేశ్వరాన్నపూర్ణల దర్శించి విధ్యుక్తముగ నారాధించి హరిద్వారముంజేరి భాగీరథింగ్రంథులడి యచ్చటచ్చట గల భిక్షువులకుఁ బీతాంబరాదుల నిచ్చి వారలచే “చిరంజీవ” యని యాశీర్వచనముల నందుకొని దేవతల కందఱకు నమస్కరించుచు స్తుతులచేఁ గీర్తించుచు సంతసమున స్వగృహాస్తుఖులైరి. మార్గమధ్యమున నొక రాత్రి శివున కొకస్వప్న మాయెను. స్వప్నమందుఁ దనకుఁ బ్రాణాపాయ సమయ మాసన్న మైనట్లును, నాసమయమున యమదూతలును, మంగళగౌరియు సమావేశులై యుద్ధమొనరించినట్లును, తుదకు మంగళగౌరి జయమొంది తన ప్రాణముల నిల్పినట్లును గన్పడిన దని వృత్తాంతమును దన మేనమామకుఁ జెప్పి నాతఁడు శ్రీమంగళగౌరిస్తరణమును మరువకండు మని హెచ్చరించెను. మార్గమధ్యమున ప్రతిష్ఠాపురముంజేరి పూర్వము విడిసినతటాక ప్రాంతముననే వంట జేసికొన నుద్యుక్తులైరి. హరి నేవకులు వారిం జూచి తమ ప్రభువు పెట్టుచున్న యన్నసత్రమునకుఁ బొండ్లని ప్రార్థించిరి. ‘మేము యాత్రికులము, పొరుగిండ్లకుఁబో నొల్ల’ మని వారు నిరాకరించిరి. నేవకులవల్ల వీరి వృత్తాంతమును, గురుతులను విని హరి నూత్న వస్త్రాదులను హస్త్యశ్వములను సగౌరవముగఁ బంప వారలంగీకరించి, హరిగృహముంజేరిరి. శివునివాద ప్రతూళన మొనరించుచు, నితఁడే నావకుఁడని సుశీల లజ్జతోఁ దనతల్లికిం జెప్పెను. సుశీల శివునియానవా

ఊంగరముం జూపి, మానవతీహారులను మెప్పించెను. శివుఁడు హరిగృహముంజేరి తా దాచియుంచిన ఫలాహార పాత్రమును దెచ్చి యందఱయెదుట నుంచెను. హరి సంతసించి యథావిధిగ బూజించి వివాహపరిసమాప్తి గావింపించి స్వర్ణవస్త్రాదుల నిచ్చి గౌరవించెను శ్రావణమాసము రాగానే సుశీల మంగళవారములయందు శాస్త్రోక్తకీఠానమున మంగళగౌరీవ్రతము నాచరించెను. అనంతరము మానవతీహారుల సెలవుగైకొని శివుఁడు సుశీలను వెంటనిడుకొని తనమేఘమామతోస్వనివాసముగఁకుండిన నగరముం జేరెను. సుశీల వినయమ్మున నత్తమామలకు నమస్కరించెను “అమ్మా! అల్పాయుష్షంతుఁడగు నాకొమరున కెట్లాయంప్యాభీవృద్ధి యాయె” నని ధర్మపాలునిపత్ని కోడలిని బ్రశ్నించెను. “నాతల్లి మానవతిని, దండ్రి హరిని, నత్తమామలగుమిమ్ములను, మీ కొమరుఁడగు శివుని, మమ్ములరక్షించు మంగళగౌరిని దప్ప యన్య మెరుగను” అని సుశీల ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యము నందఱు కీర్తించిరి సుశీలాశివులు పుత్రపాత్ర సంకల్పమృద్ధిమంతులై చిరకాలము సమస్తభోగముల ననుభవించి తుదకు శ్రీపురముం జేరి సుఖించిరి. కావున నోధర్మరాజా! శ్రీమంగళగౌరీప్రసాదమున వైధవ్యనిరాకరణ మతిసులభము. నూత్నవివాహితలు మంగళగౌరీవ్రతము నాచరించి యావఙ్జీవసౌమంగల్యము నంది సుఖితురు.

శ్లో. స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః,
 గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తాః సుఖినో భవన్తు
 మంగళగౌరీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

వ్రతోద్వాపనము.

ఈవ్రతము వివాహమైన వత్సరమునుండియు ప్రారంభించి యయిదువత్సరములు చేయవలయును. అయిదవవత్సరమున శ్రావణమంగళవారమునందుఁ బగలు యథావిధిగ మంగళగౌరీపూజన మాచరించి దంపతు లుపవసించి రాత్రిమంట పాదికమును నిర్తించి యందుఁ బదునాఱుకలశములను స్థాపింపవలయును. ఆకలశములయం దుమామహేశ్వరులను బ్రహ్మను గణపతిని స్కందుని శచీపురందరులను సప్తమాతృకలను లక్ష్మీనారాయణులను సావిత్రిని సమస్తదేవతలను నవగ్రహములను బూజింపవలయును. ఆశక్తులగువారై దింటి నుంపవలయును. లేకున్న రెండైన నుంపవలయును. ప్రతియామమునందు జాగరణయు క్షులై పూజింపవలయును. మరునాఁడు సుస్నాతులై స్వశాఖోక్తి విధానమున బెల్లము, జీలకఱ్ఱ, పరమాన్నము, నెయ్యి, రావిసమిధలు, దూర్వాంకురములు వీనితో హోమము జేయవలయును. “సర్వమంగళమాంగలే” అను మంత్రము ప్రధానము. పదునాఱువెదురుపాత్రలయందు మంగళద్రవ్యముల నుంచి సువాసినీలకు వాయనముల నివ్వవలయును. “ఉద్దిప్యస్వ” అనుమంత్రముతోఁ బదునాఱువత్తుల దీపముల పదునాఱింటిని వెలిఁగింపవలయును. సువాసినీలను దంపతులను భోజనచందనతాంబూలాదులతోఁ బూజింపవలయును.

తులసీ పూజా వ్రతము.

ఆచమ్య, ఆత్మనస్పర్శ్యాభీష్టసిద్ధ్యర్థం జ్ఞానప్రాప్తిద్వారా
 మోక్షఫలావాప్త్యర్థం చ భర్తా సహ అఖండితసుఖసౌభాగ్య
 సంతత్యాయురారోఽవ్యైశ్వర్యాభివృద్ధిద్వారా తులసీ దేవతా
 ప్రీత్యర్థం చ బృందావనే తులసీపూజాం కరిష్యే కలశం గంధ
 పుష్పాదిభిరభ్యర్చ్య దీపం ప్రజ్వాల్య ధ్యాడేత్. దీపస్త్యం
 బ్రహ్మరూపోఽసి బోధితిషాం ప్రభు రవ్యయః, సౌభాగ్యం
 దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాన్కమాంశ్చ దేహిమే. ఇతి దీపదేవ
 తాభ్యో నమః సకలపూజాపరిపూర్ణార్థే గంగాక్షతపుష్పాణి
 సమర్పయామి.

అథ తులసీధ్యానమ్.

శ్లో. ధ్యాయేచ్చ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలోచనాం,
 ప్రసన్నాం పద్మవదనాం వరాభయచతుర్భుజామ్.
 కిరీటహారకేయూరకుండలాదివిభూషణాం,
 ధవళాంకుశసంయుక్తాం పద్మాసననిషేవితామ్.
 ప్రియాంచ సర్వదా విష్ణోః సర్వదేవనమస్కృతామ్.
 ఇట్లు ధ్యానించిన పిదప పూజను ప్రారంభించవలెను.
 దేవి త్రైలోక్యజనని సర్వలోకైకపావని,
 ఆగచ్ఛ వరదే మాతః ప్రసీద తులసిప్రియే.

(ఏం ఈం సౌః శ్రీం తులనై్య నమః. ఆవాహనం సమ
 ర్పయామి.)

శ్లో. సర్వదేవమయే దేవి సర్వదా విష్ణువల్లభే,
 దేవి స్వర్ణమయం దివ్యం గృహాణాసనమవ్యయే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. నవరత్నఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.)

సర్వే దేవే యథా స్వర్ణే తథా త్వం భువి సర్వదా,
దత్తం పాద్యం గృహాణేదం తులసి త్వం ప్రసీద మే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.)

గన్ధపుష్పసమాయుక్తం సర్వేషాం ప్రీతిదాయకం,
ఆర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి దైత్యాంతకరణప్రియే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. వాస్తయోరర్ఘ్యం
సమర్పయామి.)

కర్పూరవాసితం తోయం సువర్ణకలశే స్థితం,
దత్త మాచమనీయం చ గృహాణ హరివల్లభే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. శుద్ధాచమనీయం
సమర్పయామి.)

స్వర్ణసాత్రే సమాసీతం దధిఖండమధుప్లుతం,
మధుపర్కం గృహాణేదం మయా దత్తం సురేశ్వరి.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. మధుపర్కం
సమర్పయామి.)

పంచామృతం మయాసీతం పయోదధిఘృతం మధు,
సహ శర్కరయా దేవి స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పంచామృత
స్నానం సమర్పయామి.)

గంగాగోదాచరికృష్ణాపయోష్ణాద్యైపగాస్తథా,
ఆయాస్తు తా స్సదా దేవ్యాస్తులసీన్నాసకర్షణి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. ములాపకర్షణ
స్నానం సమర్పయామి.)

గణ్డా సరస్వతీ రేవా పయోష్ణీ సర్వదాజలైః,
స్నాపితాఽసి యథా దేవి తథా శాంతిం కురుష్వ మే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః శృద్ధోదకస్నానం
సమర్పయామి.)

కృష్ణా సరస్వతీ కాళీ తుజ్జభద్రా శచీ తథా,
భాగీరథీ పార్వతీ చ రమా నారాయణీ కృపీ,
సుభద్రా ద్రౌపదీ సాగ్ధీ మాతా చైవాప్యరుంధతీ,
సావిత్రీ కాళికాఽహల్యా స్నాపయిష్యన్తు సర్వదా.

ఆభిః కృతాభిషేకా త్వం దదాస్యధికమంగళం,
అతస్త్యాం స్నాపయిష్యామి తులసీ విష్ణువల్లభే.
శాన్తి స్సుశాన్తి శాన్తి ర్భవతు, ఆమృతాః షేకోఽస్తు.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. అభిషేకం సమర్ప
యామి.)

అభిషేకాస్తే ఆచమనీయం సమర్పయామి.

క్షీరోదమథనోద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరే,
గృహ్యాతాం పరిధానార్థమిదం షోమాంబరం శుభే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. వస్త్రం సమర్ప
యామి.)

కంచుకీముపవస్త్రం చ నానారత్నైస్సుచున్వితం,
గృహాణ త్వం మయా దత్తం తులసి భవహారిణి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. కంచుకీముపవస్త్రం
సమర్పయామి.)

కేసరాగరుసంయుక్తం చందనాదిసచున్వితం,
కస్తూరికాసమాయుక్తం కుంకుమం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. కుంకుమం సమర్ప
యామి.)

అక్షతాంశ్చ మహాదేవి తులసి భాగ్యదాయికే,
అర్పయామి సదా భక్త్యా సుఖసంతతిలభ్యయే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః అక్షతాన్ సమర్ప
యామి.)

హరిద్రాం కుంకుమం చైవ సిందూరం కజ్జలాన్వితం,
మనూ నివేదితం భక్త్యా గృహాణ పరమేశ్వరి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. సౌభాగ్యద్రవ్యం
సమర్పయామి.)

మాల్యాదీని సుగంధీని మాలత్యాదీని సత్తమే,
మయా హృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. పుష్పాణి సమర్ప
యామి.)

తులసీ అష్టోత్తరశతనామావళిః.

శ్రీతులసీదేవ్యై నమః
శ్రీసఖ్యై

శ్రీభద్రాయై
శ్రీమనోజ్ఞానపల్లవాయై

పురందరసతీపూజ్యాయై
 పుణ్యదాయై
 పుణ్యరూపిణ్యై
 జ్ఞానవిజ్ఞానజననై
 తత్సజ్ఞానస్వరూపిణ్యై
 జానకీమఃఖశమనై ౧౦
 జనార్దనస్త్రియాయై
 స్వరకల్పపసుహర్త్ర్యై
 స్వరకోటిసమప్రభాయై
 పాంచాలీపూజ్యచుణ్ణాయై
 పాపారణ్యదవాసలాయై
 కామితార్థప్రదాయై
 గౌరీశారదాసంసేవితాయై
 వందారుజనమందారాయై
 నిలింపాభరణాసక్తాయై
 లక్ష్మీచంద్రసహోదర్యై ౨౦
 సనకాదిమునిధ్యేయాయై
 కృష్ణానందజనిత్ర్యై
 చిదానందస్వరూపిణ్యై
 నారాయణ్యై
 సత్యరూపాయై
 మాయాతీతాయై
 మహేశ్వర్యై
 శుభప్రదాయై

వదనచ్ఛువినిర్ఘాతరాకా
 [పూర్ణనిశాకరాయై
 రోచనాపంకతిలకలనన్నిటల
 [భాసురాయై ౩౦
 శుద్ధాయై
 పల్లవోత్థ్యై
 పద్మముఖ్యై
 పుల్లపద్మదళేక్షణాయై
 చాంపేయకలికాకారనాసా
 [దండవిరాజితాయై
 మందస్త్రితాయై
 మంజులాంగ్యై
 మాధవస్త్రియభామిన్యై
 మాణిక్యకంకణాకారాయై
 మణిమండలమండితాయై
 ఇంద్రసంపత్కర్యై
 శక్త్యై
 ఇంద్రగోపనిభాంశుకాయై
 క్షీరాభితనయాయై
 క్షీరసాగరసంభవాయై
 శాంతికాంతిగుణోపేతాయై
 బృందానుగుణసంకత్యై
 పూతాత్తాయై
 పూతనాదిస్వరూపిణ్యై

యోగి ధ్యేయాయై ౫౦

యోగానందవిదాయై

చతుర్వర్ణప్రదారామాయై

చతుర్వర్ణైకపావనాయై

త్రిలోకజననైశ్చ

గృహమేధిసమారాధ్య

సదనాంగణపావనాయై [యై

ముసీంద్రహృదయావాసా

మూలప్రకృతిసంజ్ఞికాయై

బ్రహ్మరూపిణ్యైశ్చ

పరంబ్రోహితీమే ౬౦

అవాఙ్మానసగోచరాయై

పంచభూతాత్మికాయై

పంచకాలాత్మికాయై

యోగాచ్యుతాయై

యజ్ఞరూపిణ్యైశ్చ

సంసారదుఃఖశమనైశ్చ

సృష్టిసీత్యంతకారీణ్యైశ్చ

సర్వప్రపంచనిర్మాత్ర్యైశ్చ

వైష్ణవ్యైశ్చ

మధురస్వరాయై ౭౦

నిరీశ్వరాయై

నిర్గుణాయై

నిత్యాయై

నిరాటంకాయై

దీనజనపాలనతత్పరాయై

రణత్కింకణికాజాలరత్న

[కాంచీలనతత్కృత్యైశ్చ

చలన్తంజీచరణాయై

చతురాననసేవిణాయై

అఘోరాత్రకాంక్ష్యైశ్చ

ముక్తాహారభగాక్రాంతాయై

ముద్రికారత్నభాసురాయై

సేధిప్రదాయై

అమలాయై

కమలాయై

లోకసుందర్యైశ్చ [యై

హేమకుంభకుచద్వయా

లసితకుంభద్వయాయై

చంచలాయై

లత్యైశ్చ

శ్రీకృష్ణప్రియాయై ౮౦

శ్రీరామప్రియాయై

శ్రీవిష్ణుప్రియాయై

శంకర్యైశ్చ

శివశంకర్యైశ్చ

శ్రీతుల్య్యైశ్చ

కుండకుట్టలరదనాయై

మక్వబింబోష్ట్యై
 శరచ్చంద్రికాయై
 చాంపేయనాసికాయై
 కంబుసుందరగళాయై ౧౦౦
 తటిల్లతాంఘ్ర్యై
 మత్తబంభరకుంతలాయై

నక్షత్రనిభనఖాయై
 రంభానిభోరుయుగ్గాయై
 నైకతశ్రోణ్యై
 మందకంతీరవమథ్యాయై
 కీరవాణ్యై
 శ్రీమహాతులస్యై నమః

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః.)

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పతిరసోద్భూతో గంధాఢ్యో గంధ ఉత్తమః,

ఆమ్రేయస్సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః ధూపమాఘ్రుపయామి.)

వైశ్వానరప్రజ్వలితం ఘృతకార్పాసనిర్జితం,

దీపం భక్త్యా గృహాణేదం త్రైలోక్యధ్వస్తనాశికే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః దీపం సమర్పయామి.)

అన్నం చతుర్విధం స్వాదు రనైష్టష్ఠిపుమన్వితం,

నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవి తులసి మాధవప్రియే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః నైవేద్యం సమర్పయామి)

(ఆత్మ ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః, ఉదానాయ నమః, సమానాయ నమః, ఏవముచ్చార్ష్య నైవేద్యం సమర్పయేత్.)

నైవేద్యాన్నే ఆచమనీయం సమర్పయామి, మధ్యే మధ్యేపానీయం, ఉత్తరాపోశనం, హస్తప్రక్షాలనం, కరో ద్వర్తనార్థే చందనం చ సమర్పయామి.

ఇదం ఫలం మయా దేవి స్థాపితం పుగతస్తన,
తేన మే సఫలావాప్తిగ్భవేజ్జన్మని జన్మని.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః ఫలం సమర్పయామి.)

పూగీఫలం మహద్ధివ్యం నాగవల్లీదళై ర్యతం,

కర్పూరై లాసమాయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః తాంబూలం సమర్ప

యామి)

హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః,

అనంతపుణ్యఫలదమతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. దక్షిణాం సమర్ప

యామి.)

నీరాజయామి సతతం హరివల్లభేఽద్య

కర్పూరవర్తిభిరలం సుఖదాయకే త్వాం,

పాదౌ భజామ్యవిరతం తవ దేవి మాయే

వంశాయ సౌఖ్యమపి దేహి బలం చ పూర్ణమ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. కర్పూరాత్రిక్యం

సమర్పయామి)

యాని కాని చ పాపాని జన్తాంతరకృతాని చ,

తాని సర్వాణి నశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

నమస్తే గార్హపత్యాయ నమస్తే దక్షిణాగ్నయే,

నమ ఆహవనీయాయ తులస్యై తే నమోనమః.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః. ప్రదక్షిణనమ

స్కారాః సమర్పయామి)

విష్ణుప్రియకరే దేవి తులసి సుఖదాయకే,

పుష్పాంజలిం ప్రయచ్ఛామి పతేరాయుష్యవర్ధిని!

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః మంత్రశుష్పాంజలిం సమర్పయామి.)

గంధప్రసూనసంయుక్తం ఫలముద్రాదిశోభితం,
అర్ఘ్యం దదామి తులసీ తవ ప్రీత్యై నమోనమః.

(ఐం ఈం శ్రీం తులనైవ్యనమః అర్ఘ్యత్రయం సమర్పయామి.)

అథ ప్రార్థనా.

సాభాగ్యం సంతతిం దేవి ధనం ధాన్యం చ మే సదా,
ఆరోగ్యం శోకశమనం కురు మే మాధవప్రియే.
అభీష్టఫలసిద్ధిం చ సదా దేహి హరిప్రియే,
దేవైస్త్యం నిర్మితా పూర్వమర్చితాఽసి మునీశ్వరైః.
అథో మాం సర్వదా భక్త్యా కృపాదృష్ట్యా విలోకయ,
పతేరాయుశ్చ భాగ్యం చ సదా దేహి హరిప్రియే
పూతనాభయసంత్రాసాద్రక్షితశ్చ యథా హరిః,
తథా సంసారసంత్రాసాద్రక్ష మే వంశముత్తమమ్.

ఏవమనన్యమనసా తులసీం ధ్యాత్వా నమస్కారాన్
సమర్పయేత్. అనయా మయా కృతపూజయా, యథాశక్త్యా
శ్రీతులసీదేవతా ప్రీయతాం నమః.

ఇతి శ్రీతులసీ నిత్యపూజా విధిస్సమాప్తః.

తులసీ ప్రదక్షిణమంత్రము.

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,
తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

అని స్త్రీలు ౧౦౮ ప్రదక్షిణములను చేయవలయును.

సంతానగోపాలపూజా వ్రతము.

ఆచమ్యః మమ సత్సంతానఫలావాప్త్యర్థం శ్రీసంతాన
 ప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాముద్దిశ్య గోపాలదేవతాస్త్రీత్యర్థం
 సంతానప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాపూజాం కరిష్యే. తదంగ
 కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం కృత్వా. శ్రీసంతాన
 గోపాలకృష్ణం ధ్యాయేత్:—

విజయేన యుతో రథస్థితః ప్రసమానీయ సముద్రమధ్యతః,
 ఆదదా త్తనయాద్విజన్తనే స్పర్శణీయో వసుదేవనన్దనః.

(అసి ధ్యానించి క్రమముగ పూజింపవలయును)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
 దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః ఆవాహనం
 సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
 దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ఆసనం
 సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
 దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పాద్యం సమర్పయామి)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అర్ఘ్యం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, వస్త్ర యుగ్మం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, యజ్ఞోప వీతం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(స్త్రీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, గంధం సమర్పయామి.)

స్త్రీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వాయామహం శరణం గతా.

(స్త్రీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అక్షరం సమర్పయామి.)

స్త్రీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వాయామహం శరణం గతా.

(స్త్రీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పాణి సమర్పయామి.)

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావళిః.

ఓం శ్రీకృష్ణాయ నమః
కమలానాథాయ
వాసుదేవాయ
సనాతనాయ
వసుదేవాత్మజాయ
పుణ్యాయ
లీలామానుషవిగ్రహాయ
శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
యశోదావత్సలాయ
హరయే

చతుర్భుజాత్త చక్రాసిగదా
శంఖాద్యుదాయుధాయ
దేవకీనందనాయ
శ్రీశాయ
నందగోపప్రియాత్మజాయ
యమునావేగసంహారిణే
బలభద్రప్రియానుజాయ
పూతనాజీవితహరాయ
శకటాసురభంజనాయ
నందవ్రజనానందినే.

సచ్చిదానందవిగ్రహాయ
 నవనీతవిలిప్తాంగాయ
 నవనీతనటాయ
 ఆనఘాయ
 నవనీతనవాహారాయ
 ముచికుందప్రసాదకాయ
 షోడశస్త్రీసహస్రేశాయ
 త్రిభంగినే
 మధురాకృతయే
 శుకపాగమృతాభీందవే
 గోవిందాయ 30
 యోగినాంపతయే
 వత్సవాటచరాయ
 ఆనంతాయ
 ధేనుకాసురభంజనాయ
 తృణీకృతకృణావర్తాయ
 యమశార్ఙ్గనభంజనాయ
 ఉత్తాలతాళభేత్త్రే
 తమాలశ్యామలాకృతయే
 గోపగోపీశ్వరాయ
 యోగినే 40
 కోటిసూర్యసమప్రభాయ
 ఇలాపతయే
 పరంబ్రోహిణీ
 యాదవేంద్రాయ

యదూర్వహాయ
 వనమాలినే
 పీతవాసినే
 పారిజాతాహారకాయ
 గోవర్ధనాచలోద్ధరే
 గోపాలాయ 50
 సర్వపాలకాయ
 ఆజాయ
 నిరంజనాయ
 కామజనకాయ
 కంజలోచనాయ
 మధుఘ్నే
 మధురానాథాయ
 ద్వారకానాయకాయ
 బలినే
 బృందావనాంతసంచారిణే
 తులసీదామధూపకాయ
 శ్యామంతకమణేష్వరే
 నరనారాయణాత్మకాయ
 కుబ్జాకృష్ణాంబరధరాయ
 మాయినే
 పరమపూరుషాయ
 ముష్టికాసురచాణూరమల్ల
 యుద్ధవిశారదాయ
 సంసారవైరిణే

కంసారయే
 మురారయే 20
 నరకాంతకాయ
 అనాది బ్రహ్మచారిణే
 కృష్ణాష్టావ్యసనకర్మకాయ
 శిశుపాలశిరశ్చేత్రే
 దుర్యోధనకులాంతకాయ
 విదురాక్రూరవరదాయ
 విశ్వరూపప్రదర్శకాయ
 సత్యవాచే
 సత్యసంకల్పాయ
 సత్యభామారతాయ ౩౦
 జయినే
 సుభద్రాపూర్వజాయ
 జిష్ణవే
 భీష్మముక్తిప్రదాయకాయ
 జగద్గురవే
 జగన్నాథాయ
 వేణునాదవిశారదాయ
 వృషభాసురవిధ్వంసినే
 బాణాసురకరాంతకాయ
 యుధిష్ఠిరప్రతిష్ఠాత్రే ౪౦

బర్హిబర్హానతంసకాయ
 పార్థసారథయే
 అవ్యక్తాయ
 గీతామృతమహోదధయే
 కాలీయఘణిమాణిక్యరంజి
 తశ్రీపదంబుజాయ
 దామోదరాయ
 యజ్ఞభోక్త్రే
 దాసవేంద్రవినాశకాయ
 నారాయణాయ
 పరబ్రహ్మణే ౧౦౦
 పన్నగాశనవాహనాయ
 జలక్రీడాసమాసక్తగోపీ
 వస్త్రాపహారకాయ
 పుణ్యశ్లోకాయ
 తీర్థసాదాయ
 వేదవేద్యాయ
 దయానిధయే
 సర్వదేవాత్మకాయ
 సర్వగ్రహరూపిణే
 పరాత్పరాయ ౧౦

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావలిస్సమాప్తా.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపమా
ఘ్రాపయామి.)

క్షీం దేవకీసుతగోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం
దర్శయామి ధూపదీపానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, నైవేద్యం
సమర్పయామి)

ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః,
ఉదానాయనమః, సమానాయనమః, మధ్యేమధ్యే పానీయం
సమర్పయామి. ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రక్షా
ళయామి, పాదౌ ప్రక్షాళయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, తాంబూలం
సమర్పయామి)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహీ మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రద గోపాలకృష్ణాయనమః, నీరాజనం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రద గోపాలకృష్ణాయనమః, మంత్ర పుష్పం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం కృష్ణాయ నమః, ప్రదక్షిణనమస్కారాణ్ సమర్పయామి.

ఫలసమర్పణమ్.

క్షీం దామోదరాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి,
తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

ఇత్యుక్త్వా పుష్పాక్షతాణ్ జలేన సహ విసృజేత్.

ఆనయా పూజయా భగవాన్ సంతానగోపాలకృష్ణః

ప్రీయణాం. ప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి.

పూజాసంతగం మూలమంత్రం ప్రత్యహ

మష్టోత్తరశతం జపేత్.

త త్కృ మః.

ఆస్య శ్రీకృష్ణాష్టాదశాక్షరీమహామంత్రస్య, నారద భగవాన్ ఋషిః శిరసి, గాయత్రీఛందః ముఖే, శ్రీకృష్ణో దేవతా హృదయే, క్షీం బీజం బీజే, స్వాహా శక్తిః హృదయే, ఓం కీలకం పాదయోః, శ్రీకృష్ణప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః.

కరహృదయాదిన్యాసః.

౧. క్షీం ఆగ్రస్తాభ్యాం నమః.
౨. గ్లాం తస్త్వనీభ్యాం నమః
౩. హలంఫట్ మధ్యమాభ్యాం నమః
౪. క్లాం ఆనామికాభ్యాం నమః
౫. ఓం కన్ద్రాక్షికాభ్యాం నమః
౬. గ్నీం కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః
౭. క్షీం హృదయాయ నమః
౮. గ్లాం శిశునే స్వాహా
౯. హలంఫట్ శిఖాయై వషట్.
౧౦. క్లాం కవచాయ హుమ్.
౧౧. ఓం నేత్రత్రయాయ వాషట్
౧౨. గ్నీం ఆస్త్రాయ ఫట్
- ఓం భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.

అథ ధ్యానశ్లోకాః.

౧. స్తనంధయ స్తం జననీముఖాబ్జం
విలోక్య మనస్తి తముజ్జ్వలాంగం,
స్పృశంతమన్యం స్తనమంగుళీభ్యాం
వందే యశోదాంకగతం ముకుందమ్.
 ౨. శంఖచక్రగదాపద్మధరం శ్యామం చతుర్భుజం,
దేవకీతనయం కృష్ణం పీతవాసస మచ్యుతం.
 ౩. సమర్పసుంతం విప్రాయ నష్టానానీయ బాలకాః,
మయూరబర్హశిరసం ధ్యాయేత్సదామినీనిభం.
- అథ లమిత్యాదిపంచపూజాం గురుపూజాం చ కుర్మాత్

లం పృథ్వీపత్నావృత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, గంధం పరికల్పయామి.

పాం అకాశతత్వావృత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పం పరికల్పయామి.

యం వాః సుతత్వావృత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపం పరికల్పయామి.

రం తేజస్తత్వావృత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం పరికల్పయామి.

వం అమృతతత్వావృత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, అమృతనైవేద్యం పరికల్పయామి.

గు ను పూ జా.

గురుచ్ఛిష్టా గురుర్విష్ణు గురుశ్చేవో మహిమశ్చయః,
గురుస్యామృతృర బ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః.
మంత్రోపదేష్టారం మనసా సంస్కృత్యై ప్రణమేత్.

మూలమంత్రము.

ఋ క్లిం శ్రీం కృష్ణాయ గోవిందాయ గోవీజనవ
భాయ స్వాహాః ప్రత్యహము గంఠ మాఘ జపించనలయును
మంత్రగాయత్రీ—క్లిం దామోదరాయ విద్మహే
వాసుదేవాయ ధీమహి, తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

చెన్నపురి: ఛాణ్డ రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి

'చాణ్డ' ప్రెస్సున ముద్రితము.

బృహద్రామాయణము, అంశములు	0
బృహద్రామాయణము, అంశములు	0
మయూరము	0
భృగువేదము	0
భావార్థచంద్రిక, అంశములు	1
మహారాష్ట్రము, సటీక	1
వృద్ధపాదాశ్రయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
శకునశాస్త్రము, (శిఖనరసింహశతకము)	0
శ్రీపతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	1
రెట్టమతశాస్త్రము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
లఘుతాచకము	0
మనమాల (వర్ణఫణి)	0
వాస్తుసర్వస్వము	0
పోదశప్రశ్నరత్నావళి, సెనోలియన్ శాస్త్రము	0
ప్రశ్నగ్రంథమునకు తెలియదు	0
సనత్కుమారగృహవాస్తువు, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
సనత్కుమారలిప్తిశాస్త్రము	0
స్వప్నశాస్త్రము	0
సర్వార్థచింతామణి	1
సారాసలి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
సాముద్రికశాస్త్రము, సటీక	0
డిటా తెనుగుపద్యకావ్యము	0
హోరారత్నములు, సాంధ్రతాత్పర్యము	0

ఇంకయు అనేక సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, పెనుగట్టులు, 7 ములు, వాచకములు, శతకములు మాపద్ద దొరకును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,
292, ఎస్.బి.రోడ్, మదరాసు

